

عمل صالح

الموسوم به

شاه جهان نامه

تصنیف

محمد صالح کنهو لاهوري

به تصحيح و تنقيح

غلام يزداني

نظم محكمه آثار قديمه در رياست حيدر آباد دکن
و ماهر کتبات السنه عربيه و فارسيه سرکار هند.

جلد دوم

بাহتمام ايشياتک سوسائتي بنگال
در مطبع بيست ميشن طبع شد

M.A. LIBRARY, A.M.U.

FE6863

عمل صالح

جلد دوم

فهرست مضامین

صفحه	عنوان
۱	آغاز سال هفتم از جلوس مبارک
۲۲	ستایش کشمیر و خصوصیات آن بهشتستان دلپذیر
...	انتصاب لوای نصرت از کشمیر بصوب هندوستان از راه شالا آباد
۳۰	مچپلی بهون
۹۲	آغاز سال هشتم جلوس حضرت صاحبقران ثانی
...	بیان طغیان ماده سودای ججهار سنگه بندیله و بکرماجیت پسرش
۱۰۰	و ذکر سوانح دیگر
...	بیان مابقی احوال ججهار سنگه بندیله و ارسال شاهزاده بلند
۱۱۰	اقبال بکار فرمائی سرداران
...	طلوع ماهچه ظفر آیت از افق دارالخلاص و گستردن پرتو ارتفاع
...	بر سمالک جنوبی بقصد استخلاص محال متعلقه نظام الملک
...	و باقی قلاع آن ولایت و استیصال بر اصل آن سلسله و تفرج
۱۲۰	ملک بندیله و قلعه دولت آباد که درینولا بتصرف در آمد

(ب)

صفحه	عنوان
	نیرنگ نمائی دولت روز افزون در باب قلعه کشائی ابواب قلاع حصینه
	قلعه اوندچیه و چوراگده و دهامونی و آوارگی جبهه بار با سائر
۱۲۸	مقتضیان و پیدا شدن جمیع خزینهای دیرینه او ...
۱۳۸	سواد فرمان که بنام قطب الملک صادر شد ...
	نوروز سال نهم جلوس مبارک و تعیین افواج منصور بجهت تلخت
۱۴۰	و باخت ملک بیجاپور ...
	بیان انواع فتوحات آسمانی از عدوبندی و قلعه کشائی که بمیان
۱۴۵	اقبال بی زوال قرین حال و روزگار دولت جاردانی گردید ...
۱۸۶	عرضداشت عادل شاه ...
۱۸۸	عرضداشت قطب الملک ...
	ارتفاع شاهچه لولی مهر شعاع موکب والا از افق دولت آباد بسوی
	قلعه ماندو بعد از جبهه نمائی فتوحات نمایان و شرحی از سوانح
۱۹۰	دولت ابد پایان ...
	تفویض یافتن سر تا سر ملک جنوبی بشاهزاده والا مهر بلند اختر
	سلطان محمد ارزنگ زیب بهادر جوان بخت و سرخص شدن
	آن نامور بخیریت و خوبی و شرح دیگر سوانح دولت
۱۹۶	ابد پیوند ...
۲۰۲	عرضداشت قطب الملک ...
	آغاز سال دهم جلوس مبارک و ورود مسعود در دارالخلافه اکبر آباد
۲۲۴	بخیر و خوبی ...
	انعقاد انجمن طوی عقد زفاف شاه دامن نو عروس جوان بختی
	و تازه جوانی اعظمی خرم بهار گلشن دولت صاحبقرانی و نوازل

(ج)

صفحه

عنوان

	سرایستان اقبال شاهجهانی شاهزاده والا گهر سلطان محمد
۲۴۰	اورنگ زیب بهادر و بیان سوانح ابدی اتصال ... ..
	رخصت بادشاهزاده جوان بهشت محمد اورنگ زیب بهادر بدولت
۲۵۲	آباد ... ..
	کشایش کشور ثبت بکلید اقبال بادشاهی و شکست طلسم بند حصون
	اشکال پیوند آن به نیرنگ سعی و تدبیر اولیای دولت ابد
۲۵۳	پیوند مستقیم بذکر تللی از سوانح ابد خاتمه ... ..
۲۶۴	آغاز سال یازدهم جلوس میمنت مانوس شاهجهانی ... ..
۲۶۷	کشته شدن کریم داد ... ..
۲۶۹	حقیقت مفتوح شدن قلعه قندهار با دیگر قلاع آن دیار ... ..
۲۸۶	حقیقت آسام و آسامیان بد فرجام ... ..
	کیفیت سرافرازی یافتن شاهزادهای والا مقدار و نوئیان نامدار
۲۸۸	و آرایش محفل نوروزی ... ..
۲۹۱	آرایش جشن وزن مبارک قمری ... ..
۲۹۲	حقیقت فتح بکلانه ... ..
۲۹۴	توجه شریف بصوب دارالسلطنت لاهور ... ..
	شروع سال دوازدهم جلوس میمنت مانوس و ملازمت نمودن علی
۲۹۵	مردان خان بعد از آمدن قندهار ... ..
۳۰۲	نهضت موکب همایون بصوب کابل ... ..
	تعیین شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ به تنبیه و تادیب هزار جات
۳۰۵	حوالی کابل ... ..
۳۰۸	مراجعت اشرف از بلده کابل بصوب دارالسلطنت لاهور ...

عنوان	صفحه
آغاز سال سیزدهم جلوس مبارک	۳۰۹ ... ..
احداث شاه نهر بله تمام علی مردان خان	۳۱۲ ... ..
رسیدن سیستمانیان بهوالی بست و شکست خوردن از ارایشی دولت	۳۱۳ ... ..
آتش افندان در اکبر نگر و سوختن حویلی بادشاهزاده محمد شجاع	...
بهادر و سائر کارخانجات	۳۱۹ ... ..
تشریف شریف بسیر و گلگشت کشمیر دل پذیر	۳۱۷ ... ..
توجه شاهنشاه عالم پناه بسیر ییلاق سنگ سفید	۳۲۷ ... ..
آغاز سال چهاردهم جلوس مبارک و سوانح دیگر	۳۳۰ ... ..
رسیدن ملا سعد الله بسعدت زمین بوس درگاه و منسلک گشتن در	...
سلک بندیها	۳۳۴ ... ..
جشن وزن شمسی	۳۳۹ ... ..
نوروز جهان افروز	۳۳۸ ... ..
مالش دادن اعظم خان کویانوا و گرفتن پیشکش از زمیندار جام	۳۳۹ ... ..
رو گردان شدن راجه جنت سنگه زن راجه باسو و رسیدن او بهجوانی	...
اعمال	۳۴۲ ... ..
آغاز سال پانزدهم جلوس مبارک	۳۴۴ ... ..
تشریف شریف از لشور بصیدگاه کانو واهن	۳۴۷ ... ..
مفتوح شدن قلعه مژ و نور پور	۳۴۹ ... ..
آرایش یافتن جشن وزن شمسی	۳۵۹ ... ..
گزارش نوروز جهان افروز	۳۶۱ ... ..
رخصت یافتن بادشاهزاده محمد دارا شکوه بصوب قندهار بچنگ	...
شاه صفی	۳۶۳ ... ..

صفحه	عنوان
	بدان کیفیت از دراج شاهزاده محمد مراد بخش بدختر شاه نواز
۳۶۹	خان صفوری ... ..
۳۷۱	آغاز سال شانزدهم جلوس مبارک ... ..
۳۷۷	انتهاض الویه نصرت طراز از لاهور بصوب اکبر آباد ... ..
۳۷۹	جشن وزن مبارک شمسی ... ..
۳۸۰	بذاد روضه ممتاز الزماني ... ..
۳۸۶	نوروز جهان افروز ... ..
۳۸۷	خجسته جشن وزن مبارک قمري ... ..
۳۸۸	تولد ممتاز شکوه از صبیح سلطان پیروز و انعام ده لک روید ... ..
۳۸۸	گزارش قانون مجدد در گهریهای شبانروزی ... ..
۳۸۹	شروع سال هفدهم جلوس مبارک و جشن ولادت سلطان ممتاز شکوه ... ..
۳۹۱	توجه اشرف از اکبر آباد بصوب اجمیر ... ..
۳۹۴	جشن وزن مبارک شمسی ... ..
۳۹۵	انتهاض ریادت عالیات بصوب سوکر ... ..
۳۹۷	مفتوح شدن ولایت پلامون ... ..
۳۹۹	گزارش نوروز جهان افروز ... ..
۳۹۹	رسیدن آتش بذات مقدس بادشاهزاده جهان بیگم صاحب ... ..
۴۰۳	کشایش قلعه کنور بحسن سعید خان دوران بهادر نصرت جنگ ... ..
۴۰۵	جشن وزن مبارک قمري ... ..
	حقیقت کشته شدن صلابت خان میربخشی از دست راول امر سنگه
۴۰۷	راجهور و مقتول شدن او ... ..
۴۱۱	آغاز سال خجسته فال هژدهم از جلوس همایون حضرت صاحبقرانی

صفحه	عنوان
۴۱۲	ولادت با سعادت سلطان سپهر شکوه ... ..
	گزارش جشن صحت ملکه ملکی صفات بادشاهزاده جهان و جهانیان
۴۱۵	بیگم صاحب ... ..
۴۲۱	گرامی جشن وزن شمسی ... ..
	نهضت موکب همایون بصوب دارالسلطنت لاهور و از آنجا
۴۲۲	بجانب کشمیر ... ..
۴۲۴	جشن نوروز جهان افروز ... ..
۴۲۹	جشن وزن قمری ... ..
۴۳۳	آغاز سال نوزدهم جلوس مبارک ... ..
۴۳۶	بیان مجملی از احوال نذر محمد خان و سوانح آنجا ... ..
۴۵۱	گزارش کیفیت کمود و تلخت خنجان ... ..
۴۵۴	رفتن راجه جگت سنگه باندراپ و ساختن قلعه چوبین ... ..
۴۵۷	مراجعت موکب والا از کشمیر بدارالسلطنت لاهور ... ..
۴۶۰	جشن وزن شمسی ... ..
۴۶۲	توجه اشرف بفتح بلخ و بدخشان و تعیین افواج ظفر امتزاج بآن صوب
۴۶۷	گزارش نوروز جهان افروز ... ..
۴۶۸	فرستادن جان نثار خان بعنوان رسالت بایران ... ..
۴۶۹	نهضت موکب همایون از لاهور بصوب کابل بادشاه فتح بلخ و بدخشان
۴۷۲	جشن وزن قمری ... ..
۴۷۳	روانه شدن بادشاهزاده محمد مراد بخش بفتح بلخ و بدخشان ... ..
۴۷۸	مفتوح شدن قلعه کمود و حصار غوری ... ..

(ز)

صفحه	عنوان
	آغاز سال فرخنده فال بیستم جلوس مبارک و کیفیت فتح بلخ
۴۸۹	و بدخشان ... ..
	التماس شاهزاده محمد مراد بخش از روی نادانی در باب طلب
۴۹۳	خود بدرگاه جهان پناه و نتیجه که بر آن مترتب شد ...
	فرستادن میر عزیز با نامه مطافعت مضمون نزد نذر محمد خان بصوب
۵۰۰	ایران ... ..
۵۰۶	معاودت موکب ظفر طراز از کابل بدارالسلطنت لاهور ...
۵۰۱	فرستادن ارسال بیگ نزد دارای ایران با فتح نامه بلخ ...
۵۱۱	سوانح صوبه بلخ ... ..
۵۱۴	وزن مبارک قمی ... ..
۵۱۶	توجه موکب همایون بسوی کابل گذارش نوروز جهان امروز ...
۵۱۷	جنگ قلیچ خان و راجه راجوپ با الحان ... ..
	حقیقت رفتن نذر محمد خان بایران و علاقات نمودن بشاه و مایوس
۵۲۸	برگشتن بسواراه الدهر ... ..
	برانه شدن شهنسوار عرصه شهادت شاهزاده محمد اورنگ زیب بدلیخ
۵۳۴	و نبود نمودن بارز بکان ... ..
۵۵۶	ذکر مملکت روز افزون ... ..
۵۵۷	شرح خزائن موفوره ... ..
۵۵۸	بیان مواکب کواکب شمار ... ..
۵۵۹	جشن وزن قمی و بعض سوانح دیگر ... ..

Work No. 211.

(In progress.)

13. SHĀH-ĀLAM-NĀMA.

Author: Ghulām 'Alī Khān.

Editors: H. De, A. Suhrawardī, M. Shīrāzī

Fascicles I-II (1912-1914).

Price: Re. 1-0-0 per fasc. Total, Rs. 2-0-0.

(Fascicles all available.)

N.B.—The work is technically "in progress," that is, discontinuation has not been decided on. Practically, progress has been in suspense since 1914.

Work No. 223.

(In progress.)

14. TABAQĀT-I-AKBARĪ.

Author: Nizāmud-Dīn Aḥmad.

Editor: B. De.

1 fascicle (1913).

Price: Rs. 3-0-0.

(Fascicle available.)

N.B.—The work is technically "in progress," that is, discontinuation has not been decided on. Practically, progress has been in suspense since 1913.

Work No. 44.

(Completed.)

15. TABAQĀT-I-NĀSIRĪ. (Sections XI and XVII-XXIII.)

Author: Abū 'Umar 'Usmān. (Minhāj-i-Sirāj Jurjānī.)

Editors: W. Nassau Lees, Mawlawī Khadīm Hosain, Mawlawī Abd-al-Hai.

Fascicles I-V (1863-1864).

Price: Re. 0-12-0 per fasc. Total, Rs. 3-12-0.

(Fascicles all available.)

Work No. 119.

(Completed.)

16. TA'RĪKH-I-FIRŪZSHĀHĪ.

Author: Shams-i-Sirāj 'Afif.

Editor: Wilāyat Husayn.

6 fascicles (1888-1891).

Price: Re. 0-12-0 per fasc. Total, Rs. 4-8-0.

(Fascicles all available.)

Work No. 33.

(Completed.)

17. TA'RĪKH-I-FIRŪZSHĀHĪ.

Author: Diyāu'd-Dīn Baranī.

Editors: W. N. Lees, S. Aḥmad Khān, Kabīru'd-Dīn.

7 fascicles (1860-1862).

Price: Re. 0-12-0 per fasc. Total, Rs. 5-4-0.

*(Fascicles all available.)**(Progress statement issued November, 1924.)*

Work No. 60.

(Completed.)

9. MUNTAKHABU'L-LUBĀB.

Author: Khāfi-Khān.

Editors: Kabir'u'd-Dīn Aḥmad and Ghulām Qādir.

19 fascicles (Vol. I, fascs. I-VIII, Vol. II, fascs. IX-XIX).
(1868-1874).

Vol. III fascs. I-V (incomplete) (1909-1921).

Editor: T. W. Haig.

Index to Vol. III to follow.)

Price: Re. 0-12-0 per fasc. of Vols. I and II, Re. 1-0-0 per
fasc. of Vol. III. Total, Rs. 19-4-0.*(Fascicles all available.)*

Work No. 51.

(Completed.)

10. MUNTAKHABU'T-TAWĀRIKH.

Author: 'Abdu'l-Qādir Badā'uni.

Editors: W. N. Lees, Kabir'u'd-Dīn Aḥmad and Aḥmad 'Alī

15 fascicles (3 Vols., 5 fascicles each). (1864-1869.)

(Vol. II was printed first, then Vols. I and III.)
(1864-1865).

Price: Re. 0-12-0 per fasc. Total, Rs. 11-4-0.

(Fascicles all available.)

Work No. 56.

(Completed.)

11. PADSHĀH-NĀMA (also called BĀDISHĀH-NĀMA).

Author: 'Abdu'l-Ḥamīd Lāhūrī.

Editors: W. N. Lees, Kabir'u'd-Dīn Aḥmad and 'Abdu'r
Raḥīm.19 fascicles (containing index) Vol. I, fascs. I-X, Vol. II,
fascs. XI-XIX. (1866-1872).Price: Fascicles I-XVIII, Re. 0-12-0 each. Fasc. XIX
(Index) Re. 1-8-0. Total, Rs. 15-0-0.*(Fascicles all available.)*

Work No. 129.

(Completed.)

12. RIYĀDU'S-SALĀTIN (A History of Bengal).

Author: Ghulam Husayn Salim.

Editor: 'Abdu'l-Haqq 'Ābid.

5 fascicles (1890-1898).

Price: Fascs. I-IV, Re. 0-12-0 each. Fasc. V, Re. 1-8-0
Total, Rs. 4-8-0.*(Fascicles all available.)*

Editors: W. N. Lees, Khādim Ḥusayn and 'Abdu'l-Ḥayy.
 13 fascicles (including indices). (1865-1873).
 Price: Re. 0-12-0 per fasc. Total, Rs. 9-12-0.
(Fascicles all available.)

Work No. 214.

(In progress.)

5. 'AMAL-I-ṢĀLIḤ (or SHĀHJAHĀN-NĀMA).
 Author: Muḥammad Ṣāliḥ Kanbū.
 Editor: G. Yazdānī.
 5 fascicles (forming Vol. I., complete). (1912-1923).
 Price: Fascs. I and II, Rs. 2-0-0 each; fascs. III-V,
 Re. 1-0-0 each. Total, Rs. 7-0-0.
(Fascicles all available.)

Work No. 53.

(Completed.)

6. IQBĀL-NĀMA-I-JAHĀNGIRI.
 Author: Mu'tamad Khān.
 Editors: 'Abdu'l-Ḥayy and Aḥmad-'Alī.
 3 fascicles (1865).
 Price: Fascs. I and II, Re. 0-12-0 each, fasc. III,
 Re. 1-8-0. Total, Rs. 3-0-0.
(Fascicles all available.)

Work No. 181.

(In progress.)

7. MA'ĀSIR-I-RAḤIMĪ.
 Author: 'Abdu'l-Bāqī Nahāwandī.
 Editor: M. Hidāyat Ḥusayn.
 Fascicles I-V, completing Vol. I (1910-1924).
 Price: Rs. 2-0-0 per fasc. Total, Rs. 10-0-0.
(Fascicles all available.)

Work No. 112.

(Completed.)

8. MA'ĀSIRU'L-UMARĀ.
 Author: Shāh-Nawāz Khān.
 Editors: 'Abdu'r-Rahīm and Ashraf 'Alī.
 35 fascicles (Vol. I, 11, Vol. II, 12, Vol. III, 12).
 (1887-1895).
 Price: Vol. III, fasc. X, Rs. 2-0-0 and remaining fascicles
 Re. 1-0-0 each. Total, Rs. 36-0-0.
(Fascicles all available.)

LIST OF HISTORICAL WORKS RELATING TO INDIA WRITTEN IN PERSIAN

PUBLISHED IN
THE BIBLIOTHECA INDICA.

(Original Persian Texts.)

Work No. 176.

(Completed.)

1. A HISTORY OF GUJRAT.
Author: Mir Abū Turāb Walī.
Editor: E. Denison Ross.
1 fascicle (complete) (1908).
Price: Rs. 2-0-0.

(Fascicle available.)

Work No. 58.

(Completed.)

2. AIN-I-AKBARĪ.
Author: Abū'l-Faḍl 'Allāmī.
Editor: H. Blochmann.
22 fascicles (Vol. I, fascs. I-XV; Vol. II, fascs. XVI-XXII).
(1867-1877).
Price: Rs. 2-0-0 per fasc.

Fascicles I, III, IV and VI sold out; only small number of fascicles II, V, VII to XVI are available. Other fascicles available in greater numbers.

(Fascicles not all available.)

Work No. 79.

(Completed.)

3. AKBAR-NĀMA.
Author: Abū'l-Faḍl 'Allāmī.
Editors: Aḥmad 'Alī and 'Abdu'r-Raḥīm.
35 fascicles in 19 issues, (Vol. I, fascs. I-VIII in 4 issues and Index, Vol. II, fascs. I-VIII in 4 issues and Index, Vol. III, fascs. I-XVII (with Index) in 9 issues).
(1873-1886).
Price: Rs. 2-0-0 per issue: Total, Rs. 38-0-0.

(Fascicles all available.)

Work No. 55.

(Completed.)

4. 'ĀLAMGIR-NĀMA.
Author: Muḥammad Kāẓim b. Muḥammad Amin Munshi

آغاز سال هفتم از جلوس مبارک حضرت ظل سبحانی صاحبقران ثانی

چون سلطان سیارگان بسوی زر فشان حمل برنشسته روی زمین را به
بساط انبساط بر آراست - و چار بازار گیتی رواج و رونق کلی پذیرفته گلشن روزگار
آب و رنگی دیگر یافت - انجمن جشن نوروزی بفرمان خدیو هفت کشور
بزیور نوادر بحری و گاهی از در و گوهر و سیم و زر زینت دیگر گرفته
ابواب شگفتگی و نزهت بر روی نظارگان عالم کشاد - و سر بر میدار
گوهر نگار از تمکن آن عرش مکانت کرسی مکان پایه تمکن دیگر بدست آورد -
و فیض عطای آن بحر دل ابر کف بخشش و بخشایش را رواج و رونق
تازه داد - آنگاه بر مراتب و مذاعب و وظایف ارباب رواتب افزوده بسی
مدارج ارباب مراتب مذکوره احداث نیز فرمودند - از جمله درین روز
سعادت اندوز سپهدار خان که در کردانی و کارگذاری از امثال و اقربان
در پیش بود - بنابر نیت صالح بتازگی مشمول عواطف والا گشته درجه
منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری ذات و سوار از آنجمله سه هزار دو اسبه
سه اسبه رفعت گرامی گردید - و به تقدیم خدمت صوبه دارعی کجرات که
بنابر وجوه شتی از باقر خان تغیر پذیر شده بود - سرافرازی یافته همدین
محفل متعلق به خلعت فاخره و مختص بعزایت فیل و اسب مرخص
گشت - و همدین روز طرب امروز امام قلی نامی که از جانب شاه صفی
دارای ایران مصحوب خیرات خان رسول قطب الملک برسات گولکندّه
نامزد شده بود - از بساط بوس انجمن حضور پر نور بر کام خاطر فیروز گشته

نامه که شاه صفی مصحوب او بدرگاه والا ارسال داشته بود گذرانید -
و پیشکشی مشتمل بر سایر نوادر تحف و نفایس طرف ایران کشید -
از جمله بیست سر اسب عربی نسب عراقی حسب بنظر انور در آورد -
که همگی بهمه حساب بر باد پای برق رفتار حساب سبقت می گرفتند -
و در تند روی تقدم بر تگاور آتش عذاب مصرعرا شتم نموده به نوعی پویه فوند
بادیه نورد آب را سبق روانی می دادند - یا چند شتر بخوابی که از تندروی
پویه و خوبی خرام به شتاب بخت موافق و اقبال مقبل دم از مقابل کوبی
می زدند - و در سرعت دواو از جماره خود رو باد قبول گوی می بردند -
و چند سر استر راهوار صبار رفتار که بهنگام جلو ریز قلند تیز بر سبایعنی پیک
سبک خیز هدهد را گران جان و کند پای می خواندند - و دیزه بروچی
و تذرو شعشعی مهر انور را کوس پلانی می نمودند - از آنجا که آمد
اقبال است تمامی پیشکش او بنظر قبول آن سرور درآمده بتمام خلعت
فاخره و چهل هزار روپیه نقد سمت اکرام پذیرفت - و ده هزار روپیه به
پاینده بی اوزبک که از ماوراءالنهر بعزیمت طواف حرمین و عراقین راهش را
شده بود مرحمت گشت - بالجمله حسب الامر واقعی نیز انظم روی زمین
سامان طرازان بهیبه اسباب چراغان اطراف نواب - برد پیداخلند - و شب
این روز عشرت افروز بافروزش شمع و چراغ گیتی افروز روکش روز شد -
چنانچه ماه منیر که در جذب پرتو این شب فروغ افرا ظهور و بروز کریمک
شب افروز نداشت - بنور اندوخی در آمده ذخیره روز نیک و بد آمده
ساخت - و روزگاری دراز از فوط استغذای طبع بی نیاز بوده به ترک دیروز
مهر انور پرداخت - تمام شب از عکس انوار شمع و فروغ چراغ که در دل
آب نمایان بود - هر حباب صدف گوهر شب چراغ می نمود - نشانی
تفرج تماشاگران در بالا شده سطح آب آسمانی پر ستاره بنظر اهل نظاره

در آمد - و چون آن گل زمین که از کمال نزهت خدا آفرین رشک فرمائی بهشت برین بود بغایت خاطر پسند و دل نشین افتاد بنابراین بندگان حضرت بر آن شدند که نشیمن عالی بهندسه غریب و وضع نظاره فریب در آن سرزمین بنا فرمایند - که یک روی آن بهشت روی زمین بسوی تالاب و روی دیگر بجانب باغ باشد - و در لحظه طرحی تازه و نقشی بدیع که به هیچ وجه نظیر آن در شش جهت بنظر نگارگان در نیامده بود رسم نمودند - و دیانت خان فوجدار سرکار سرهند را بر سر سرانجام آن کار داشتند که در ساعت مسعود رنگ ریخته بید رنگ اسلح به نهد *

دوم ماه ماهیچه لولای والای آن دویمین نیز اعظم از افق سرزمین سهند طلوع نموده بسمت مقصد ارتفاع یافت - و بعد از طی دو منزل بکنار آب ستلج رسید - دهم ماه ساحل رودبار بپایه قرارگاه دریای لشکر طوفان اثر خاقان بکرو بر شد - روز دیگر که عید ماه رمضان بود در آن خجسته مقام قرار اقامت یکروزه اتفاق افتاد - و چون بارگاه محیط فسحت در آن سوی رودبار برای ادای نماز عید افراشته شده بود - حضرت بادشاه اسلام شعار دیدار خورشیدوار ظلال افراخت انوار ظل آلهی بر سر هلال سفینه افکندند - چون کشتی اقبال قبول آن حضرت مانند باد دبور از آب عبور نمود و آن سرور بسان مهر انور پرتو طلعت همایون بر مدار سراق شفق گون بادشاهی که از افق تا افق کشیده و شامیانهای سپهر نشان که مانند شان روان نور سپیده صبحگاهی از ماه تا ماهی را فرو گرفته بود انداختند - و در آن مجمع که از فرط کثرت جمیعت و فرحضور پر نور آن عزیز کرده حضرت عزت جلّ شانه جامع دمشق بل مصر جامع شده بود با جمیع علمای اسلام و ائمه انام نماز عید صیام ادا نمودند *

درین ایام بحکم قضایای آسمانی کریمه که از مواهب حضرت متعال
 به شاهزاده بلند اقبال موهب شده بود - آهنگ گلگشت قصور جنان
 و رباض رضوان نمود - لاجرم طبیعت قدسی سرشت آن باعث استقامت
 قوایم سریر دولت که هرگز گرد کدورت و شیار کلفت گرد آن محفوظ ماند
 نگشته بود - بعزت افراط الم و غصه رفته رفته از مرکز اعتدال انحراف پذیرفته
 منتهای کار به تیپ محرق کشید - و لخته لخته شدت آن عارضه بشرط اشتداد
 منجر گشته مدت امتداد یافت - و ازین رو حضرت خلافت مرتبت
 بی نهایت اندر هفاک گشته افراط حزن و ملال خاطر خاطر آنحضرت مرتبه
 به مرتبه بمراتب کمال رسید - و نواب قدسی القاب بادشاهزاده جهانگیر
 بیگم صاحب نیز درین باب قلق بجای رسانیدند که دین آن مرتبه را فوق
 اندازه تصور است - و بذایر افراط محبت که به برادر فرخنده سیر داشتند تجویز
 درونی نموده سراق شاهزاده را نزدیک بحریم حرم خلافت نصب نمودند -
 و گاه بیگانه متفقد احوال آن والا اقبال بوده همراه بندگان حضرت هر روز
 چندین مرتبه مراسم عیادت بجای می آوردند - چون اطمینانی پای تخت
 باوجود کمال مهربانیت نموده پی به تشخیص مرض نبردند - و چون
 عالیشان بطلب وزیر خان که در این حذافت نظیر خود ندارد - و از عدم
 خدمت و تکرار معالجات نبض کیفیت مزاج خدیو روزگار و طبع
 شاهزادهای والا مقدار بدست آورده توقیع مدور پذیرفت - و خان مذکور
 بعد از ورود فرسای والا بر سبیل ایثار از کشور روانه شده روز یکشنبه چهاردهم
 ملا خود را بملازمست شاهزاده رسانید - و تشخیص مرض و برغن آن نموده
 به معالجه پرداخت - و در اندک وقتی بذایر نمودند بی تصدیق و دعا بل
 توجه عالی و همت والی بادشاه دین و دنیا که بانواع سعادت دنیوی
 و اخروی مویذ و موفق سرمد اند - دوا رسانا و مایه انوار و بهبودی

چهره ظهور نمود - عاقبت مزاج مقدس شاهزاده اقبال‌مذ سعید بعافیت جاوید گرائیده شفای کلی حصول یافت - وزیر خان بذابر انتظار ساعت سعید ملازمت به لاهور معاودت نمود که در وقت معهود احراز این سعادت عظمی نماید - و بندگان حضرت ازین جهت خاطر جمع نموده - شانزدهم ماه کنار تالاب خواجه هشیار که در خارج دارالسلطنت لاهور بسیار بموقع واقع شده مرکز اوتاد و مربوط اطذاب سراق جابه و جلال و مضرب قباب موکب اقبال گردید *

هفدهم ماه مطابق هفتم شوال که ساعت مسعود بود - حضرت خلافت منزلت ازین منزل که مطرح اشعه ورود آن ظل ظلیل حضرت نور الانوار شده بود - همعذان دولت و سعادت بر فیلی کوه شکوه در حوضه زرین که چتری آنرا بتصرف دقیقه رس حضرت اقدس بر صورت چتر مدور ساخته بودند سوار شده متوجه شهر گشتند - درین حال وزیر خان خود را به ملازمت اشرف رسانیده غبار نعل مراکب موکب اقبال را که کحل الجواهر ابصار هر سیاه و سفید است - توتیلی ضیای امید ساخته هزار مهر و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید - و نجابت خان فوجدار دامن کوه کانگه و میرزا والی و سزاوار خان پسر لشکر خان فوجدار لکھی جنگل و دیگر کومکیان صوبه پنجاب و سایر اعظم و اشراف و اکابر و اعیان و اهالی و موالی لاهور که بذابر رسم پذیره باستقبال موکب اقبال برآمده بودند پذیرای سعادت زمین بوس گردیدند - و بعد از یک پهر روز که ساعت سعادت گرای گردید ساحت دولتخانه مقدس از نزول اقدس پایه کرسی هشتمین غرفه این طارم مقرنس یافته کروبیان عالم بالا و ملاه اعلی کارگاه بوقلمون چرخ اطلس در راه بادشاه آسمان جابه بر سبیل پا انداز گسترند *

نوزدهم ماه که فرخنده جشن شرف آفتاب بهسم معهود همه ساله
روکش پیرایش نگار خانه چین بل سرمایه آرایش بهشت برین شده بود -
چنانچه از اسباب نکویی و نکویی اسباب چیزی که نداشت لویی همین
نظیر و قرین بود - در آن روز شرف اندوز بطریق شمه روز جهانی امیدوار
از فرط داد و دهش آن کام بخش داد مراد خاطر و کام دل از نهال تمنا
و نخل امید برخوردار شدند - و خرمن خرمن حاصل تخم آرزو که
کاشته دیرینه بود برداشتند +

سعید خان صوبه دار کابل که در مدت جلوس اودس از زمین
بوس آستان مقدس مراد دل حاصل نه کرده بود درین روز بدگاه اعلی
رسید - و خود را با آرزوی دیرینه رسانیده بر کام خاطر فیروز شد - هزار مهر
و هزار رویه بصیغه نذر و صد اسپ و همین عدد شتر بخواب بر سیل
پیشکش از نظر انور گذرانید - چون وزیر خان در عین مدت صوبه
دار پی پنجاب نفایس و ظرایف هر دیار و هر مکان از جواهر بحر و کان
و آلات مربع زرین و اوانی سیمین مصنوع صنعت پادشاه همه روی
زمین و افواج اقمشه ایران و توران و هند و فرنگ و خاک و آفتاب
و امثال اینها از آن و این چندانکه تصور کمدت و کیفیت نتوان نمود
برای پیشکش بادشاه بخروبر و خافان شفت کسور آمده ساخته بود درین
روز به ترتیب چیده از نظر انور گذرانید - بنابر آنکه این معجز از روی
صدق ارادت و صورت حسن عقیدت از سرورده بود خدمتگاری و بغایت
مستحسن و محسن افتاد - و از آن سرافرازی آن عمده لشکر برین نظر
قبول بر عوازی مبلغ چهار تک رویه از آنچشمه بهات - نجات خان
چون خدمت فوجدار پی کوه دامن کما یلذوه سر کرده بود منظور نظم

عنایت شده مرتبه منصبش از اصل و اضافه بپایه سه هزاره ذات و در هزار سوار رسید - قلیچ خان از صوبه ملتان رسیده^۱ [هژده اسپ عراقی و لختی اقمشه ایران بنظر انور در آورد]^۲ - از جمله پیشکش شاهزاده‌های جوان بخت اقبالمند و امرای عقیدت منس اخلاص پیوند که از نوروز اسعد تا روز شرف اشرف مقبول نظر انور افتاد به مبلغ دوازده لک روپیه کشید *

بیست و پنجم فروردی ماه بطواف روضه ملائک مطاف حضرت جنت مکانی توجه نموده بنابر رعایت نهایت ادب در بیرون دروازه آماده ادلی حق تعظیم گشته پیاده شدند - و بعد از مراعات آداب معهود زیارت آن مرقد مقدس ادای وظایف مقرر از اعطاء مجاورین و انعام خدمه روضه فرمودند - و خیرات و صدقات مساکین و عجزه دار السلطنت لاهور خصوص سکنه جوار حظیره خطیره اضعاف خاطر ضعفا به فعل آوردند - و ده هزار روپیه از سرکار و نصف این مبلغ از بادشاهزاده‌های والا مقدار و دو هزار روپیه بابت آصف جاهی که برسم خیرات آورده بود بر سایر مستحقان بخش فرمودند *

درین ایام فرخنده فرجام که عرصه دار السلطنت لاهور از میامن اقامت موکب سعادت غیرت ریاض رضوان بود - بنابر کمال معدلت گستری و رعیت پروری نخست به درست ساختن شکست و زیخت خراب آباد قلوب صاحب‌دلان پرداخته معموره عمارت جاوید ساختند - آنگاه از راه وفور زلفت و مرحمت مرمّت احوال پریشان عموم سپاهی و رعیت آن ولایت خصوص تحقیق و تشخیص کیفیت سلوک عمال اعمال خالصات دیوانی و شق‌داران محال جاگیرداران نمودند - پس از پرداخت

۱ - ع [پیشکش نمایان از اسپان عراقی و سایر نغایس و نوادر ایران در آورد] ل

این معانی بمرمت اندیشی عمارات دولتیخانه دار السلطنت که از دیر باز کسی بدان نه پرداخته بود توجه تام مبذول داشتند - بنابر آنکه عمارات غسلیخانه و خوابگاه در اصل باعتبار طرح و وضع دل پسند و خاطر خواه آنحضرت نبود - معماران هندسه پرداز حسب الامر اعلیٰ بتزکی طرحهای غریب نظر فریب رسم نموده از نظم مشکل پسند گذرانیدند - و رنگ ریختن و بنا نهادن و با تمام رسانیدن طرحی که از آنجمله مختار افتاده بود باهتمام وزیر خان و سایر متصدیان شهر باز گذاشتند که تا هنگام مراجعت از سفر خیر اثر کشمیر اتمام پذیر سازند - هم چنین روش هندسه و طرح عمارات شاه برج که در عهد حضرت جنت مکانی طرح افتاده اساس آنرا از زمین بر آورده بودند و تا غایت همچنان مانده فرمودند - طراحان نیز رنگ طرازی رنگ طرحهای تازه که بخاطر اقدس رسیده بود ریختند - و شرح کمیت و کیفیت آنرا یمین الدوله که در باب طراحین و تصوفات درین باب ید طولی دارد - حسب الامر اعلیٰ از دستخط خود بر همان طومار مطرح ثبت کرده بمهندسان سپرد که عمل آن دستور اکمل را در امور العمل سازند - و در باره سرانجام مصالح عمارت شاد برج که کمال مساحت و عظمت بنا دارد - چنانچه در هر رسته از آن که بعرف معماران اینی خوانند سنگ خشت پخته عرف می شود - کمال اهتمام نموده تمام آنرا بهر در صورت مقرر معین فرمودند - چون یمین الدوله در سمت قلعه شهر بنا بر گذار میدادان نخاس که مجموع اشل سود و سودای این محضر جامع است - منازل عالی بنیاد رفیع العماد اساس نهاده مبلغ بیست گن بریده در مدت ده سال صرف آن نموده باهتمام تمام سمت اتمام دادند - و درینوقت بجهت تحصیل یمین و برکت و تکمیل قدر و منزلت در خواست حضور پر نور آنحضرت نموده - بنابر رعایت جاذب خونی و الا جاذب ساحت آن

عالي منزل غره ارضي بهشت از فرورد مسعود آن قره عين اعيان وجود و مظهر حسن ايجاد سخا و جود روکش قصور و منازل بهشت موعود شد - و ازین رو نشیمنهای غریب و مناظر نظارگي فریب آن رشک سرایستان ارم معهود بتازگي آبرو بخشش کهن طلم چرخ کبود گردید - فی الواقع این فرخنده منزل که قبل از نزل اجلال خیل سعادت و وصول کوبه اقبال و دولت و ادراک پرتو نظر قبول آنحضرت در بلندي قدر و منزلت و ارجمندی زینت و مرتبت و رفور زیب و زینت و ظهور انواع خصوصیت و مزیت بمرتبه بود که همگی اصحاب خبرت و عبرت از جهان گردان گیتی نور که نواحی سلحت کره خاک را پهای مساحت و نظر سیاحت پیموده اند ازین دست میزای بر روی زمین از امثال و اقران آن خان عظیم الشان با آنکه مثل و قرین در زیر سپهر برین ندارد نشان نمی دهند - الحال که محفل دولت و اقبال و محمل جاه و جلال و حامل بار گران حشمت و سلطنت و محمل شوکت و شکوه حضرت خلافت گشته راه قیاس خردمندان در تصور مراتب این ابواب کشاده است - و مقیاس تقدیر و تخمین کیفیت و کمیت مزید خواص و مزایا بدست افتاده - چنانچه ازین مراتب ظاهر می شود که خصوصیات ارتفاع پایه شان و منیعت مکان در کدام پله و دقایق عظمت قدر و مقدار آن در چه درجه خواهد بود - خان آصف مکان که فی الحقیقت در همه باب ارسطوی وقت و افلاطون این آوان است - و از روی آداب دانی و قاعده شناسی قانون کار و دستور العمل روزگار است - نخست پلاس شکر و سپاس حضرت پروردگار داشته همت بر ادای شکرانه سایه آفریدگار بستایش و نیایش تمام گماشت آنگاه رعایت مراسم معهوده ظاهری نموده همگی لوازم این مقام را بجا آورد - خصوص پا انداز قدوم سکندر حشم حضرت سلیمان زمان و فشار

مقدم مکرم آن موسی دست عیسی نفس که بقدر دسترس امکان پارس
 این مراتب نیز داشته پیشکش لایق از غرائب و ظرایف سایر اطراف
 و اوضاع گیتی بنظر انور آن سرور گذرانید - از انواع نوادر جواهر و آلات
 زرین مرصع به جواهر گران مایه بحری و کانی و ظروف سیمین و انمشه
 روی زمین و دیگر نفایس و تحف روزگار از اسپ و فیل و امثال آن که بنابر
 حسب کمیت و کیفیت از پیشکشهای لایق که در ایام سابق عیندندارید
 بمراتب بیدش در بیدش بود چنانچه قیمت مجموع به شش تنک بریده
 می کشید - بنابر مراعات خاطر آن خان رفیع مکان که در باب درخواست
 قبول مبالغه و تاکید تمام داشت بالتمام مقبول افتاد - ازگاه بندگان حضرت
 بادشاه حقایق آگاه ادای حق اخلاص و ارادت آن نوین عقیدت آیین نموده
 در آن منزل سعادت حامل تا آخر روز قرین دولت و اقبال توفیق فرمودند -
 و تناول خاصه و استراحت معتاد همانجا بجا آورده برین سر آن خان و از
 شان را بتازگی امتیاز ابد و سرافرازی سرمد بخشیدند - و هزار سوار از جمله
 منصب سابق قلیچ خان که چهار هزاری ذات و سوار بود دو اسپه سه اسپه
 اعتبار یافت - و از عزای خلع و اسب نوایش پذیرفته به سلطان
 مرخص گردید - معالدار خان دکنی بمرحمت خلعت و اسب و علم
 و انعام بیست هزار رویه و تقدیم خدمت فوجدارچی سرکار گورکمیور از تغییر
 مخلص خان سرافراز گشته دستوری آنجانب یافت *

از سوانح این ایام فسم عزیمت گلگشت کشمیر بهشت فظیر است درین
 آوان و تاخیر آن نهضت مقرر تا رسیدن ساءت مختار دیبر و سبب ظاهری
 این معنی سولی اقتضای قضاء اراده متلب قلوب که عارف به نیت
 و خصوصیات و معروف به نسیم عزیم و فسم ارادت است آنکه چون در
 مبادی ایام نزول دار السلطنت هور اول اردی بهشت عیداء انشاء سفر

دریمین بهشت موعود یعنی کشمیر دلیپذیر مقرر و معهود شده بود - و ثانیاً از مضامین واقعه نویسان آنست سمت ظهور یافت که رهگذرها و گریوها پیش از اوایل خورداد از زیر برف ظاهر نمی شود لاجرم وهن و فتور در مبانی آن اراده راه یافت - و چون نزدیکی ماه ذی قعدة که نواب مهد علیا در روز چهار شنبه هفدهم آن به فردوس اعلیٰ خرامیده اند نزدیک در رسیده بود - بذابر آنکه در سر تا سر ماه مذکور آن مهر سپهر سروری چون صبح صادق سرپا سفید پوش می باشد - و از ارتکاب انواع مستلذات طیبه مثل تزین و تفرج و طرب و غذا و رود و سرود اجتناب فرموده مقید به مطلق رامش و آرامش نمی شوند - ایام سایر آن شهر که آن معانی مخصوص چهار شنبه است اینمعنی موید تاخیر افتاد - چه درین صورت مرضی خاطر عاظر نیامد که ایام کلفت و کدرت در منازل کشمیر و متذرات آن بهشت آباد بگلگشت شگونه و تفرج لاله جوغاسو و تماشای گل و سبزل و نظاره باغ و راغ بسر برند - لاجرم دقیق شناسان درج پیمای هندی و فارسی را درباب اختیار ساعاتی دیگر مامور فرمودند - و غرض ماه خورداد که فرخنده روزی بود در کمال میمنت و نیک اختری جهت نهضت موکب منصور بسمت مذکور مقرر شد - بذابرین قرار داد پس از انقضای مدت موعود و رسیدن عهد معهود در همان ساعت سعادت ضمان همعنان دولت و اقبال از دار السلطنت لاهور توجه اعلیٰ بسوی مقصد اتفاق افتاده آنروی رودبار راوی مرکز اعلام نصرت و منعم سراق شوکت و حشمت گشت - درین منزل وزیر خان خلعت و جمدهر مرصع یافته دستوری معاودت لاهور یافت - و از جمله سواران منصوبش که باصل و اضافه پنجهزاری ذات و سوار مقرر شد - سه هزار سوار در اسپه سه اسپه و دو هزار سوار یک اسپه معتبر گشت *

روز دیگر بقصد سمت بهنیر از آن مقام کوچ فرموده بعد از ورود بساحل

رود چناب بر وفق معهود کشتیها را بایکدیگر پیوسته پل بستند - و باین طریق
 بآسانی تمام از آن راه کشاده گذار گذشتند - چون مراحل این راه تا بهنبر که
 مساحت مسافتش سی و سه کوه است منزل بمنزل طی شد - روز چهار
 شنبه دهم ماه مذکور مطابق سوم ذی الحجه سال هزار و چهل و سه بدان
 قصبه رسیدند - و چون راه پیر پنچال درین وقت از توفی که درینو فرموده
 بودند کشوده شد چنانچه اصلا برف نداشت آنرا بنابر نزدیکی بوجود
 کمال صعوبت از سایر مسالک اختیار فرمودند - چه این بهشت بری زمین
 بحکم حفت الجلة بالماکره چهار راه بد هنجار دارد که همگی از راه صعوبت
 و حزن و نجات جاده دشوار گذار که همه جا بزمین گریوهای پر پی و خم
 و قللهای کوهسار البرز آثار می گذرد نگوئست که بشرح راست قیاد -
 چنانچه هر مسلک دقیقی از آن مسالک معتقد از دست راه باریک
 صراط بطریقی تیز و تند است که مقرض قوانم رواج و عزایم ناطع راکب
 و راحل در قطع آن کند است - ازین جمله راه پگلی و ' (دمه پور) ' است
 که بهر طور از دیگر مسالک بهتر است - اگر چه نسیب و فراز بسیار دارد و از
 همه دورتر است اما برف در آن حدود کمتر می بارد و مسافت آن
 به هیچ طریق آفت ندارد - و ازین بهکدر که سرد سیر نیست بختی
 الجملة گرم سیری دارد - برفها زود بتداو رفته راه خالی می شود - و این
 راه که به سی و پنج منزل طی می گردد - یک صد و پنجاه و چهار کوه
 بادشاهی است - و هر گروهی دوست جریب و جریب نیست و پنیگز
 بادشاهی است - و مجموع پنجاه هزار فراسخ می شود - دوم راه چومکبه
 است که یک صد و در کوه و بیست و نه منزل مسافت دارد - درین

مسلك نيز برف كم است - اما در چند موضع آن از رهگذر گداختن برف گل و لای بسیار مانع قطع طريق و باعث توقف مي شود - چنانچه زنده پيلان تفهمنند آنجا چون خر در خلاب بند مي شرد - و از اين راه در اواسط بهار به كشمير مي توان رسيد - سوم راه پتوچ كه مسافت بيست و سه مرحله است و نود و نه كروه - و بنابر كمّي برف نسبت به راه پير پنچال در اواخر بهار از اين راه تماشای گلهاي ربيعي و شگفته كشمير را مي توان يافت - چهارم راه پير پنچال كه در كمال صعوبت و دشواری گريوهای شخ و بسياري برف كه تا آخر اريدي هشت بر سر آن كوه انبوه است - و از اواخر فصل خريف تا اوایل بهار عبور سواره از آن راه در كمال تعسر است - و در موسم زمستان مجال گذار مراكب از آن محال متعذر و محال - و مراحل اين راه كه هشتاد كروه است به بيست و پنج طي مي شود - چنانچه از لاهور تا بهنبر كه هاونست به هشت منزل - و از بهنبر تا كشمير كه كوهسار دشوار گذار است بدوازده مرحله - و از اين رهگذر گلگشت شگفته كشمير و گل و لاله اوایل بهار احتمال ندارد - و چون عنقریب بخواست ايزدي مجملی از خصوصيات اين راه و دشواري مسالك در ذكر احوال منازل آن خصوص عقبه ناري براري مذکور خواهد شد اکنون به تحرير وقت پرداخت - چون از بهنبر تا كشمير سر تا سر مراحل كوهسار دشوار گذار است - بنحوی كه اكثر راهگذر بر كمر كوه مي افتد در نهايت تنگي عرض و بسيار خم و پیچ - بنابر آن عبور شتر از آن راه كمال تعسر بل تعدر دارد - مع هذا بار برداران راه منحصر در فيل و اسب و اشتر و آدمي است - لهذا حمل پيشخانه كه حشمت اين دولتكده را كفايت كند بغايت دشوار است باین معاني بارندگي و سرمای صعب نيز هست الجرم تمام آن راه كه چهل و هفت كروه است بدوازده منزل بادشاهي پيموده مي شود - و يازده جلی به عهد

حضرت جنت مکانی لدهی که بزبان کشمیر عبارت است از عملاتی که بوضع و شکل خاص می سازند - و مهندسان هند بطرح و هندسه معروف خود مشتمل بر غسلخانه و محل سرا و خواصپوره بنا نهاده اند - جوگی هتی - نوشهره - چنگت-رهتی - راجسور - تپنه - بیرم کله - پوشانه لدهی محمد قلی - هیره پور - شاجه مرگ - خانپور - بنابر آنکه درین مدت متمادی اندراس باساس آن راه یافته بندگان حضرت در مبدائی ابادی سیر کشمیر مرمت هر لدهی را ^۱ [بعده ظفر خان ناظم کشمیر گذاشته بودند] ۴ - از آنجا که در عهد حضرت جنت مکانی مردم به سبب ازدحام لشکر تصدیع فراوان می کشیدند - چه همگی اردو یک دفعه بکوهستان در می آمدند و بنابر هجوم مردم و کثرت فیلان در تفتیشی مراجع بارها بار و احوال و را کبان با مراکب از کوه می پریدند و ازین راه ضرر بسیار بعجز لشکر می رسید - حضرت ظل سبحانی از سر رحم و روی مرحمت نظر بآسودگی خلایق نموده مقرر فرمودند که امرای عظام با مردم خود باین دستور دفعه دفعه از عقب یکدیگر طی تعینات نمایند - چنانچه شهبادهای والا نژاد و اسلام خان میر بخش و جعفر خان و شاهنواز خان قوش بیگی و فدائی خان و مرشد قلی خان و قراولان که در شکارگاه حضور ایشان دایم است - با چندی از خدمه خدمات نزدیکی و قلیلی از ایشل کار خدایات ضروری در رکاب سعادت اقتساب باشند - و همین اداره با شایسته خان و چندی که قرابت قریبه داشته باشند با تابیلان و سایر تبعه از جانب مرکب والا یک منزل روانه شود - و بهمین دستور دیوان و بخشیه و میر سامان با سایر عمه خود به فاصله یک منزل از دنبال یکدیگر راهی گردند -

و موكب اقبال بذابر قرار داد رای انور پیش افتاده از بهنبر راهگرایی گردید -
و عقبه صعبه که به گهاتی علی دکه^۱ نامزد است و از سوی بهنبر یک
کروه و ربع و از جانب دیگر درمیانه سه ربع گروه مسافت است طی شده
آنروز به همه جهت چهار گروه و ربعی پی سپر گشت - و منزل جوگی هتی
که ادھی آن بر کنار مختصر تالابی بغایت خوش و دلکش اساس
یافته از شرف ورود اسعد سعادت سرمد پذیرفت - و چون در آن سرزمین
مقدس اتفاق نزول اقدس دست داد - بذابر آنکه عمارت آن در عهد
اسلام خان بود پیشکشی در خور حال و وقت کشید *

روز دیگر ازین مقام کوچ فرموده در عرض راه زمانی دراز درنگ
افتاده بتغرّج دو تمثال فیل گذشت که حسب الامر جنت مکانی از سنگ خارا
انگیخته بودند - و علت این معنی آن صورت داشت که در مرتبه
از مراتب که آنحضرت طی آن راه می نمودند دو لخت سنگ کلان
بنظر انور در آمد که از فراز کوه بزلزله و امثال آن غلطیده سر راه گرفته
بود - امر شد که لختی از آن دو کوه لخت را شکسته از باقی آنها صورت
دو فیل درست هیئت بسازند - و باین طریق آن خرسنگها را از راه مرده
بردارند - بذابر فرموده عالی صورت نگاران خارا شکن از آن دو کوهچه
۲ [صورت دو فیل]^ع برآوردند - بالجمله بعد از پیمایش سه و نیم گروه
مسافت در نوشهره منزل گزیدند - و آن قصه حاکم نشین پرگنه ایست
از مضافات کشمیر که در آبادی نظیر بهنبر است - در خارج آن بذابر فرموده
حضرت عرش آشیانی حصارى از سنگ و صابوچ در کمال استواری اساس

۱ در بادشاهنامه اسم این گهاتی آدمی دکه نوشته شده - ببیدید صفحه ۱۷ -
حصه دوم - جلد اول - طبع بدلیوتهدیکا اندیکا *

۲ ع [صورت تمام معنی] ل

حضرت جنت مکانی لدهی که بزبان کشمیر عبارت است از عملاتی که
 بوضع و شکل خاص می سازند - و مهندسان هند بطرح و هندسه معروف
 خود مشتمل بر غسلخانه و محل سرا و خواصپوره بنا نهاده اند - جوگی هتی -
 نو شهره - چنگترهتی - راجسور - تهنه - بیرم کله - پوشانه لدهی
 محمد قلی - هییره پور - شاجه مرگ - خانپور - بنابر آنکه درین مدت
 متمادی اندراس باسلس آن راه یافته بندگان حضرت در مبادی اراده سیر
 کشمیر مرمت هر لدهی را ^۱ [بعده ظفر خان ناظم کشمیر گذاشته بودند] -
 از آنجا که در عهد حضرت جنت مکانی مردم به سبب ازدحام لشکر
 تصدیع فراوان می کشیدند - چه همگی اردو یک دفعه بکوهستان در
 می آمدند و بنابر هجوم مردم و کثرت فیلان در تنگنای مراحل بارها
 بار و احوال و راکبان با مراکب از کوه می پریدند و ازین راه غرر بسیار
 بعجزه لشکر می رسید - حضرت ظل سبحانی از سر رحم و روی مرحمت
 نظر با سودگی خلائق نموده مقرر فرمودند که امرای عظام با مردم خود باین
 دستور دفعه دفعه از عقب یکدیگر طی عقبات نمایند - چنانچه شهر دشی
 والا نژاد و اسلام خان میر بخشی و جعفر خان و شاهنواز خان فروش بیگی
 و فدائی خان و مرشد قلی خان ، فراوان که در شکارگاه حضور ایشان دجا
 است - با چندی از خدمه خدمات نزدیکی و فیلی از اهل کار خاندان
 ضروری در رکاب سعادت انتساب باشند - و یمین الدوله با شهبسته خان
 و چندی که قرابت قریبه داشته باشند با تلپیدن و سایر تبعه ^۲ -
 موکب والا یک منزل روانه شود - و همین دستور دیوان و بخشی و میر سامان
 با سایر عمله خود به فاصله یک منزل از دنبال یکدیگر رهی گردند -

و موکب اقبال بنابر قرار داد رای انور پیش افتاده از بهنبر راهگرایی گردید -
و عقبه صعبه که به گهاتی علی دکه^۱ نامزد است و از سوی بهنبر یک
کوره و ربع و از جانب دیگر درمیانه سه ربع کوره مسافت است طی شده
آنروز به همه جهت چهار کوره و ربعی پی سپیر گشت - و منزل جوگی هتی
که لدهی آن بر کنار مختصر تالابی بغایت خوش و دلکش اسل
یافته از شرف ورود اسعد سعادت سرمد پذیرفت - و چون در آن سرزمین
مقدس اتفاق نزول اقدس دست داد - بنابر آنکه عمارت آن در عهد
اسلام خان بود پیشکشی در خور حال و وقت کشید *

روز دیگر ازین مقام کوچ فرموده در عرض راه زمانی دراز درنگ
افتاده بتفرج دو تمثال فیل گذشت که حسب الامر جنت مکانی از سنگ خارا
انگیخته بودند - و علت این معنی آن صورت داشت که در مرتبه
از مراتب که آنحضرت طی آن راه می نمودند در لخت سنگ کلان
بنظر انور در آمد که از فراز کوه بزلزله و امثال آن غلطیده سر راه گرفته
بود - امر شد که لختی از آن در کوه لخت را شکسته از باقی آنها صورت
دو فیل درست هیئت بسازند - و باین طریق آن خرسنگها را از راه مردم
بردارند - بنابر فرموده عالی صورت نگاران خارا شکن از آن دو کوهچه
^۲ [صورت دو فیل] برآوردند - بالجمله بعد از پیمایش سه و نیم کوره
مسافت در نوشهره منزل گزیدند - و آن قصبه حاکم نشین پرگنه ایست
از مضافات کشمیر که در آبادی نظیر بهنبر است - در خارج آن بنابر فرموده
حضرت عرش آشیانی حصارى از سنگ و صارج در کمال استواری اساس

۱ در بلاد غاناه اسم این گهاتی آدمی دکه نوشته شده - ببیدید صفحه ۱۷ -
حصه دوم - جلد اول - طبع بلیوتیهکا انڈیکا *

۲ ع [صورت تمام معنی] ل

نهاده اند - و به دامنه کوهچه و خاکریز قلعه رود صفا آمدند به کمال پاکیزگی
 روان است - که دام موجش ماهی چشم ارباب نظر را بی اختیار بجانب
 خود می کشد - و بر وجنات صفحات آب رقوم درهم امواجش اشارات شفا
 را بگرد می آرد - و در آن رودبار کوثر اثر نوعی از ماهی فلس دار
 یافته می شود که همانا پشیزه بر مسام ماهی بسم دام پولک آن گسسته -
 و در جوف سمک تا سماک هر جا ماهی است حتی حوت ملک
 و ماهی مایه عیسویش عبده نوشته - بی تکلف در جنب خوش گوشتی
 و بی خاربی آن کچه پر خای و ناگواری شبوط بغداد کل زده - و ماهی
 سنگ سر بر بر چون ریلو قته و بهر بفتلوی ذره تا خورشید و ماه
 تا ماهی در باب دعوی همسری آن سر بر سنگ زده - چون مصغه مذکوره در
 جاگیر ظفر خان بود و دهی مذکور در اهتمام او بدست می گردانند گذر آید -
 و برین قیاس هر یک از امراء در دهی که مرمت آن عهدا تکفل ایشان
 رجوع پذیر بود پیشکشی فراخور حال گذرانیدند - و چون از آنجا کوچ
 نموده چهار و نیم کروه مسافت طی شد - در جائی رسیدی که برین ضمیر
 مخاطب به صلابت خاکی متعهد عمارت آن بود نزول اجلال فرمودند -
 و از آنجا مرکب سعادت بر اجور که بند و نیم کروه از در میان بود بدر
 شتافته روز دیگر چهار و نیم کروه را در پیروده بموضع قهند وود خد سعادت
 اتفاق افتاد - چون از آنجا بکوهستان داخل می شدند یک روز در همین
 مقام اقامت گزیدند - روز دوم کوچ فرموده متوجه شهره که تا آنجا سه
 و نیم کروه مسافت است روانه گشتند - و چون در آن مرحله افکند راه
 بر جاده منین گریوه دهن پنجاه که شرح ندهم و حوسه و دهی آن
 محال است اتقای وقوع دارد - و کذل آن بدستور بی همه پیر پنجاه
 نیست - چنانچه همه جا سواره داسالی می توان گذشت - بانه

در حقیقت قطع مسافت آن از دست گلگشت رسته هلی خیابان باغات و صفوف سرستان گلشن حیات است - ازین راه موکب اقبال جا بجا خرامان و تفرج کدان مرحله پیمای گشته همه جا ادای حق مقام نمود - و بی تکلف امتداد طول آن جاده که در معنی چون خیابان عمر دراز خوش آینده است بنحوی مطلوب مسافر افتاده که از ته دل نمی خواهد که آن نمودار کوچه راه سبز عمر خضر هرگز بسر آید - و آن سواد اعظم عالم رحمت الهی و مهبط فیض نامتناهی تا ابد بی پایان انجمد - و چگونه چنین نباشد که از روی زمین تا آسمان چندانکه نور نظر کار کند - انواع درختان سبز و خورم و شاداب که از چشمه سحاب آب می خورند بنحوی سر در سر یکدگر کشیده که به هیچ جا آسمان بنظر در نمی آید - و اکثر آن درختیست به تناروی و شاخ و برگ چنار که در سرآغاز بهار چندان گل سرخ کلان که هر غنچه از آن چندین گلست مانند گلدسته بهم پیوسته بار می آورد که جز گل چیزی منظور نمی شود - و گلبن آن که در حقیقت خرمن گل است مخصوص این عقبه است - چنانچه در جای دیگر بنظر سیاحان بکرو بر در نیامده - اگر نهال آنرا در زمین بنشانند پای نمی گیرد - و غرابت این گل بمثابه ایست که می توان گفت که آن سرزمین برین سر از سایر روی زمین امتیاز بلکه بر بهشت برین نیز تفوق دارد - چه هر گلی از آن گلبن در پائین برنگ ساق پیوسته و بر فراز آن چند گل بدیع صورت تمام هیأت معاینه باندام کلاه پرتاوسان بر هم بسته است - و در باب آب و رنگ بدان گونه که گوئی روی گلگون لاله رخاں روشنی گلگونه آب و تاب از آن برده - و در برابر آن لطافت گل نازک بدن عباسی در سوگ آب و رنگ شعار عباسیان گرفته - بالجمله آنروز یعنی چهارشنبه هفدهم خور داد که مطابقت به عید اضحی داشت موکب سعادت در لدهی منزل

بیرم کله برای اقامت سنت نماز عید مقام نموده بعد از افواغ نماز میانهای روز قرین دولت و سعادت بتفرج آبشار غریب^۱ [مجریه نشان]^۲ آن موضع که قریب هشت آسیا آب از سی چهل گز راه به شدت تمام فرو می ریزد متوجه شدند - و لحظه چند بملاحظه آن دلوینز آبشار نظاره قریب خاطر پسند مقید شده داد تماشا دادند - و از فیض نور حضور و برکت درود مسعود ماده استفاده آن آبشار آماده نمودند *

بنابر آنکه از بهمنبر پنج هزار پیاده بجهت دادن افواغ وحوش از جانب جهات این کوهسار مقرر شده درین مدت شکار بسیاری فراهم آورده بشوخی اطراف دره بیرم کله رسانیده بودند - تجرم بندهاگان حضرت با شکار نموده درین سرزمین دلپسند مرغی خاطر آسمان پیوند افتاد - بفراوان تغذیه گاهی که در سمت دره مذکور ترتیب یافته بود بر آمدند - و از فیض افواغ و انبساط بحکم اکتساب مزید طرب و نشاط بشکار افواغ جانور راغب آمده بنزدیک کمان کشی و کمین کشائی و بندوق اندازی نموده از چند راه متعین نمائی اشتغال فرمودند - چنانچه شرفنجهایی که از دانه آن و گهر کوهسار شکار میگشت به تغذیه جامعه شکار می شد - از جمله دره آهورا از راهی بغایت بعید که رسیدن تغذیه بد آنجا چه جای نشانده بدی و عیب نمکدن از طور استبعاد ظاهر خرد بی نهایت دور بود به شاک جامعه بده انداختند - و سه آهورا پیادهائی شد درستان در فغان کوهستان که جبر برخی از کشمیریان کوهسار نور را بچنگ و فغان در آنجا راه پیدا شدن میسر نیست بجلدی و چستی تمام زنده دستگیر کردند *

روز دیگر که پنجشنبه هجدهم ماه بود ماهیچه زیارت مرکب انبال بادشاهی که کوکبه آن ماه ماهی با فرو گوشت از آن کوهسار بیرم کله

طلوع نموده بر منزل پوشانه که از آنجا دو گروهی است پرتو توجه گسترد -
 و فردای آن بسمت کوهسار پیر پنجال ارتفاع یافت - و آن عقبه ایست
 دشوار گذار که همانا بر روی زمین نظیر آن بنظر گیتی نوردان جهان گرد
 در نیامده باشد - بی مبالغه نظر نظارگی را بجانب سر قله اش که پله کرسی را
 در رفعت پایه فرماید می داند - بنابر فوط دهشت یارای نگریستن نیست -
 و اطلاع بر حقیقت آن کوه والا شکوه که سر رفعت از جیب کهکشان
 بر آورده بدون تأیید عالم بالا بیارویی فکر فلک خرام در حیز امکان
 وقوع پذیرفته - گوئی تیغ تیز آن با تیغه آفتاب تابان هم نیام است - و طرف
 کمرش از غایت سرافرازی با جزوا دست و گریبان - هر چند سالک
 میانجی گری دیده راه نگر جاده از دست داده همه جا به مقصد
 می رسد اما درین راه که مانند خیال مالیخولیا پیچ در پیچ است گذشتن
 از آن مشکل و از خود آسان می داند - و با آنکه فرشته به نیروی فیض سپهر
 از لوح سپهر اخضر بآسانی گذشته در عالم بالا بهمه جا می رسد لیکن
 از آن راه که بکردار اندیشه بی سرو بن اصحاب سوداء و آرزوی سر گم
 ارباب آز و نیاز است مجال بیرون شدن نیافته درمانده حال خود
 می گردد - چه راه این کوه بلند مرتبه که در کله هفت طبق خاک و زیر
 رواق نه طاق به یکتائی طاق است - و باین اعتبار که سایر کوههای روی زمین
 در دامنش چون نقطه نون جا کرده سرکوب سایر جبال آفاق - بعضی
 جا چون خط جوهر شمشیر در کمال باریکی به نهجی تند و تیز واقع شده که
 بمجرد نگاه پای پیک نظر را پی می کشد - و بعضی جا که جاده اش چون
 رگ سنگ نمودارست پنداری زال چرخ تار دامن کوه را چنان بدقت
 باریک ریسیده که برید سریع السیر صرصر از ملاحظه لغزش از آن راه بزرگ
 نوای مطرب از یک کوچه نی پا بیرون نمی نهد - معذرا باندک بارش

برف آن چون سایه زلف خوبان بر رخسار دلبران بوزیدن نسیمی
 محو می گردد - و نقش قدم مسافر بسان داعیه رفتن در دل یار امحه بیش
 ثبات قدم ندارد - همانا جاده اش چون دهان نیکوان سر نایب است که
 در نظرها آشکار نمی گردد - یا مانند مضمون خم خوبان سر بسته ازل
 است که سلیقه سواد خوانی آن کسی را دست بهم نمی دهد - و هر روان
 بس که نظر بر راهش که چون خط خیار کم نماست از غایت حیرت دوخته
 همانجا از خود رفته اند چشمها چون حلزنگ دام از زیر خاک نمایان
 است - و بسکه سرها در سر تحقیق سر این راه که چون نشان مهر خوبان
 نایاب است بر باد رفته مانند گویها ز زخم چوگان تا قیامت سلطان - زهی
 کوه بلند مرتبه صاحب حال پیر پنجال که زبان ارباب حال و دل از وصفش
 قاصر است و شکوه کبریائی جلالش در نظریاتی اوی الیصر چون نور آفتاب
 ظاهر و باهر - ازین رو طریقت خویش مانند مدد در جوف خود بزمیان
 داشته که تا ارباب اعتدا خلع خلعت تنصیری نکند بخت پیر بوسش
 نباشد - و تا سالکان قطع سلاطین زندگی نموده برنگ فطرت انضباط
 جریده روی اختیار ننمایند بجاده مستقیم اش راه نیابند - انصاف بدون تأمل
 عالم بالا و توفیق آسمانی عروج بر آن کوه ملک شکوه که سر بلندش تا جمده
 ساق عرش اعظم دوش بدوش است عبس نیست - و جبر انعام الهام با انسان
 جاده اش که بحسن بصر و درک نمی شود عتس برهن متعذر است *

* بیت *

زمین طفلی بدامن دایه وارش فلک فیوضی بر چشمه سارش

۱ - در نسخه اول : علامه ازین بیت : این شعور هم درج است
 کند سالک حذر زان کوه بی پسر که تیغ او زنده بود سر - مشهور

مجملاً با وجود آنکه از نشیب آن تا فراز قریب دو کوه بادشاهی ست - و بغایت تند و پالغز بندگان حضرت نالکی سوار گذشتند - و اکثر جاها ارباب مناصب والا که پیش پیش موکب والا پیاده رهگرایی شده بدین مفتخرت نامتناهی مغاخر و مبهاهی بودند - بوسیله مدد حاملان آن سریر عرش نظیر از تحمل شکوه این متحمل بار گران خلافت الهی سعادت پذیر می شدند - چون این منزل که سه و نیم کوه بادشاهی ست قطع شد لدهی محمد قلی سرمزل خیل اقبال گشت - روز دیگر از اینجا بجانب منزلی که در میان دره واقع است و بسرای سوخته اشتها دارد متوجه شدند - و از مسلک آن که موسوم بناری براری است و کمال پیچانی و دشواری و نهایت بیم انگیزی و هراسناکی دارد قرار عبور دادند - و آن راهی است هولناک تنگ مجال که از نهایت ضیق جاده در لغزیدگی ضرب المثل است - اگر احياناً پای مسافر از جا در آید تا قدمگاه قارون هیچ جا بند نشده تا ابد الایاد در قطع مسافت باشد - و از همه بالا تر آنکه سالک این مسلک که از باریکی و تنگی راه هر قدم پای بر سر تیغ دارد بمجرد لغزش در یک قدم سرمزل عدم می رسد - چنانچه اگر بنویسم که از غایت تنگی و بی طریقی سلوک آن به همراهی خضر طریق و رفقت توفیق بر نمی تابد بیان واقع است نه مبالغه - و اگر بر زبان آرم که از فطرت تنگی دستگاه لفظ و معنی ذکر پیچانی و دشواری آن در ظرف تقریر و حوصله تحریر نمی گنجد نفس الامر است نه مکابره * * ابیات *

درین راه خوش بود معشوق دلخواه

که نتواند کس او را برد از راه

ببرهان نیست دیگر عقل محتاج

ازین راه رفته پیغمبر به معراج

آنروز موکب منصور همه جا از راهی که در نهایت باریکی و تنگی بر کمر کوه پیچیده گذار نموده بعد از طی سه کروه و سه ربع در منزل هدیره پور نزول موکب اقبال دست داد - و دیگر روز بعد از طی چهار کروه در مقام شاجه مرگ که باعتبار کشادگی فضا و حسن منظر سرآمد سایر منازل دیگر است منزل اتفاق افتاد و از آنجا بسمت خانپور روانه شده - چون گذار کوکبه برکت آثار بر مزار شینم موسی بغدادی که اطراف موقوفش از افراط جوش سبزه و گل و لاله و سنبل و اغلال اشجار سدره نشان طوسی مثل و سیلان انهار سلسبیل آثار مرغزار جنان و ریاض رغوان دل نشین تر می نمود افتاده بغایت نظر فریب و دل پسند آمد - و از آنجا تفرج قدام بعد از طی سه کروه سرمنزل خانپور را از یمن قدم فیض لزوم برکت اندوز جاوید ساختند - روز دیگر پنجشنبه بیست و پنجم خرداد مواتق هفدهم ذی الحجه متوجه کشمیر میمنه نظیر که از آنجا پنج کروه مسافت دارد گشته ساحت دولتخانه سپهر نشانه را از پرتو ورود مسعود ثبوت اوقالی ظاهرم چارم گردانیدند

ستایش کشمیر و ذکر نقیر و قطمیر و خصوصیات کیفیت آن بهشتستان دل پذیر

روز نخست که ایزد تعالی در سایر ابواب قسمت روزی در فیاض احسان کشاده بهر کس هرچه می بایست دادن در خود قدر و استعداد داده زیاده از مراتب قدر و درجه منزلت او نداد - مگر نسبت آباد کشمیر ارم نژاد که فروغ اقبال بی منتهای مبداء فیاض بر ساحت قبول آن گلشن خدا آفرین بمراتب متعدده بیش از مرتبه امکان و قابلیت آن نافته -

و آن گلزار جاوید بهار زیاده از درجات فرض وهمی و احتمال عقلی فوز نظر فیض دریافته - ازینچاست که آن بهشتی مقام از فرط نزهت سلامت و وفور افاضت روح و راحت نمونه قصور حدایق جنانست - چنانچه مشاهده شاهد، و عیان دلیل صدق بیانست - و چگونه چنین نباشد که دهقان آفرینش سر تا سر متفرقات روی زمین را در ضمن آن سرزمین بهشت آئین بر وجه احسن تعبیه نموده - و سایر خصایص جذات عدن و نفائس آن رنگین گلش صفا آفرین از عیون جاریه و قطوف دافیه و اشجار و اثمار و رباحین و ازهار و شراب طهور و منازل قصور درین شاهد حسن صنعت گیتی آفرین بودیعت نهاده - از خصایص این بهشت خاص وفور آبست از چشمه سار و انهار و آبشار و تالاب که هر یک آن آب تسنیم و کوثر برده آب بر سلسبیل سبیل کرده - و از تصور سلاست و صفای آن سیل نهر عسل مصفا آب بدهان آورده - و از صفا و عذوبت آب گذشته فرط خضرت و نصرت و طوبت خاک پاک و هوای جانفزا از مزایای این گل زمین است - چنانچه زمین و آسمان آن چندانکه نظر کارگر می شود سبز و ترو اشجار سرسبز سایه دار بارور است که در نظرها جلوه نمود می کند - بلکه از عکس سبز و زمرد پیکر جوهر هوای شاداب معاینه لوحی از زمرد اخضر ملحوظ تماشاگر می گردد - از جمله همه جا در کوی و برزن و بام و در و باغ و رانش سبز دلکش که بی اغراق خضروش آبکیات ابد خورده گویا فروش سندس خضر و بساط استبرق اخضر گسترده - و در بوم و بر و صحرا و کشت و هلمون و کسارش که سرو و چنار و صنوبر و سایر اشجار سدره آسای طوبی کردار سر در سر یکدیگر کشیده همانا مرغان اولی اجنحه نشیمن قدس اند که از شاخه های اخضر یال و پریافته اند - نی نی سر تا سر این شاهد سبز فام خضر لباس طوطیست بهشتی که از شاخسار طوبی

هوا گرفته در فضایی این رشک ریاض رضوان آرام و قرار پذیرفته - و کوهسار
 مشجر و باغ و راغ سرپا شجرش از وفور تراکم سر و صوبه همانا سروست
 خورشید تندرو که نسیم چرخ بر اطراف آن طایر گشته و مرغ زرین آفتاب
 و قمری سفید قمر بل فاخته خاکستری سپهر در پیرامون آن بال پرواز
 کشاده - حبذا نزهت آباد کشمیر ارم نظیر که حق توصیفش از قوط نمایی
 دستگاه لفظ و معنی در ظرف تقریر و حوصله تحریر نمی گذجد - و از قوط
 سبز سه برگه و الوان گلهار و دلشیزی جا و طراوت نضا از بوغ رضوان و شرفه
 قصور حدایق حور نشان می دهد - سر تا سر زمین دل نشین ارم نشانش
 از اقسام گلهای الوان که دستار دهقان آفرینش است بمثابه جوش کثرت
 و وفور آن وفور دارد که امعان نظرها آن دیده اهل بیدش را خیره می کند -
 و از عکس ازهار و انوار رنگارنگ آن گلزار خدا آفرین جوهر هوا بمثابه
 رنگین می نماید که گویی نظارگی عینک خیال رنگی در پیش نظر
 دارد - و بی شائبه تکلف هر گلزمین دل سر بسر روی زمین کوه و شمولش
 از بسیاری سبیل که توده توده و خرمن خرمن بر روی هم افتاده بونق
 قفای شمشاد قدان که از طره و کاکل خم اندر خم و کیسوی شکن در شکن
 روکش سنبستان چین است در غم شکسته - و نظر از تماشای آب های روان
 و چشمه سارهای جوشان آن نمونه بوغ رضوان که شریک در صفا و سودی
 بمرتبه ایست که میان آن و چشمه حیوان فرق از انسان است تا حیوان
 سرمایه آبرو گرفته - بالجمله با آنکه در خوبیهایی او سخن نیست چند آنکه
 بتصور اندیشه سخنور نکته پرور در آید در خوبیهایی آن هست - تجربه
 اکنون عنان سرخ خدک خامه از پویه مبدعی آن بی پایان وادی
 منعطف ساخته ذکر حد و اسم و کم و کیف و وضع و مقدار و طول و عرض
 آن بیان می نماید - کشمیر نام زمینی است در ثبات رفعت مکان محاط بچهار

دیوار کوهسار سپهر آثار طول آن از جنوب به سوی شمال کشیده باعتبار مسافت قصبه ویرناک تا موضع ^۱ [دوازده کتل] ^۲ از مضافات پرگنده وچهن چهارده نزدیک بیک صد کروزه رسمی است - و عرض آن از موضع کدکه که در مشرق رویه واقع است تا فیروز پور از توابع پرگنده بانگل قریب سی کروزه - و این گل زمین بهشت آئین بذایر اختلاف اقوال بعضی از محالاش داخل اقلیم چارم است و برخی از اقلیم سوم با مجموع قریب لحاق وسط اقلیم چارم اتفاق افتاده - و طولش از جزایر خالادات یک صد و هشت درجه است - و عرضش از خط استوا سی و پنج درجه - شرقی حدود آن جبال تبّست است و بعضی از بلاد کاشغر - و غربی جبال افغانان بنگش و نغر ^۲ - و جانب جنوب آن ارض الله واسعة هندوستان - و شمال رویه بدخشان و سمت خراسان - مجملات جمله اعدال این ولایت مشتمل است بر چهل و چهار پرگنده و چهار هزار قریه و جمع رقمی آن ده کرور دام است که موافق تذکخواه دوازده ماهه بیست و پنج لک روپیه حاصل آن باشد - و الحال حاصل در آوانی که این ارض مقدس از نزول اقدس روکش نهمین رواق مقرنس سپهر باشد بذایر رفع درجات نرخ ارتفاعات بهمین مبلغ بیشتر می کشد - و الا مداخل آن تا بیست و پنج لک روپیه و کمابیش بحکم تفاوت مراتب تسعیر می رسد - و صاحب ظفرنامه باوجود کمال آگاهی بر کمافی عموم حقایق چون کشمیر داخل ممالک محروسه صاحب قران اول نه شده بود - و حقیقت آن فردوس حقیقی از افواه بدو رسیده

۱ ع [دوازده کتل] بادشاهنامه عبد الحمید لاهوری - صفحه ۲۱ حصه دوم - جلد اول - طبع بلیوئهیکا انڈیکا *

۲ اسم مقامی است که نزد جلال آباد واقع است - ببیند قدیم جغرافیة هند مؤلفه کنهیم صاحب - صفحه ۴۳ جلد اول *

و از قرار واقع بر خصوصیات آن ملک اطلاع نداشته - لاجرم بعضی مزایای آن خصوص عدد پرگنات سی و دو انگشته بتفاوت بر صفحه گذارش نگاشته - نام شهر حاکم نشین آن سری نگر است و کشمیر اسم این بقعه داپذیر و رقعۀ ارم نظیر - و در باب تسمیۀ آن بدین نام چندین وجه مسموح شده - و وجیه ترین آن وجوه این که در عهد ماضی مزایای یزدانی پرست کاش نام که از صحبت سایر ائمه نفوذ بود - و بحکم آنکه حضور قلب و صفای وقت را در غیبت مخلوق دانست - از حضرت وادب بی غفلت پرستشگاهی که دور از درد سر مردم و خالی از شور و شرمشایی بنی نوع بشر باشد مسائل نمود - و سهم السعدت دعوتش بر هدف اتم کلرگر آمده ملکی از ملائک ارضی به خالی ساختن این سرزمین که از آب سرشار بود مامور شد - و باعتبار اقامت آن عابد در یکی از جبال این محال بکاشمیر موسوم گشت - چه میر به لغت قدیمه شد بمعنی کوه است - و معنی ترکیبی آن کوه کاش است - باعتبار کثرت رفوف در مصادر مقالات و موارد استعمالات الف از آن افتاده - و بالفعل بیشتر احیان در محاورات اکثر اهل بلاد شد بکاشیر بسطاط میم بل بحذف الف نیز این می یابد - و مبداء بذلی این فرشت آباد جمعی از زمان حضرت خاندان الرحمن علی نبینا و علیه السلام نشان می دهند - و بذیر اخبار برخی از اهل اخبار در روزگار حضرت سلیمان علیه السلام گذار برقی در سیر یاد بلی صرصر که بسطاط حشمت آنحضرت بر رفوف مضمون صدق مصلحتون عبادها شهر و رواحها شهر^۱ شبانروزی در مائه راه می برد برین سرزمین افتاده دانشین آن سرور آمد - و دیوان بد آورده آنحضرت از سمت تار موله

۱ اصل عبارت این آیه اذنت - فودها شهر و رواحها شهر - صوبه السرا یاره

که مشاهده آن تذکذها بالفعل شاهد صدق این معنی کوه را شکافته این عرصه را از آب پرداختند - و از آن روز باز این خطه رفته رفته مردم نشین شد - تا در آن هنگام که پرتو نیر اعظم اکبری بر ساحت این هیولای اولای بهشت برین تافته صورت نوعی یافت و ساکنان آن اکثر از رهگذر عدم حسن سلوک و سوء وضع و ضیق طریق معاش بقول عزیزی از اهل تمیز مغولان کوره یعنی گازی ندیده بودند مکرر بهمه روشست و شو یافتند - و از اثر تکرار صدور و ورود اردوی جهان پوی حضرت جهانگیر آهسته آهسته طرزی دیگر بر خود بسته بطور مردم آدمی در پاکیزگی مآكل و ملابس کوشیدند - و رفته رفته باکتنساب علوم و آداب و کسب لطافت طبع و نزاکت منڈ در آمدند - تا درینولا که همای چتر سپهر فرسای حضرت ظل سبحانی سایه تربیت برین کشور گسترده بالقوه اش زیاده از آنچه در شان استعداد ماده آن بود به فعل آمد - و بتازگی مراتب استکمال سکند اینجا بمرتبه کمال رسیده یکبارگی سیرت انسان کامل با صورت بشری ایشان جمع شده - آنگاه بتلاش هنرهای جزئی و کلی که لازمه آدمی گری است در آمده قریح ابواب آن نمودند - تا آنکه سایر حرفتهای دقیقه و صناعات شریفه را بدرجه اعلی رسانیدند - و سایر اشیای این ملک از جزئی گرفته تا کلی الحال از حسیض نقص بر اوج کمال گرفته - چنانچه درین ملک جز شال و شالی و میوه جنگلی دیگر بهم نمی رسید - و امروز بپمن تربیت این خدیورعیت پرور همه چیزش حتی میوه بعد کمال رسیده بظاهر کثرت خلایق و فرط آبادانی درجه نرخ شالی عالی و شال مال گشته - ازین دوا راه اهل این ملک که فلوس چه جای درم و دینار بر پشت ماهی فلس دار دیده بودند و آن نیز در آب جوئبار معدها بداد و دهش خدیوروزگار رفته رفته اهل خطه یک قام بسرمزل نهایت تمول و تجمل رسیده پایه

مالداري را بسرحد کمال رسانيدند - اما ميوه که ترقی کیفیت آن محسوس است در وفور کميت نیز بجای رسیده که اطراف شهر تا هر جا نظر کار کند باغ در باغ و بستان در بستان بيکديگر پیوسته بظهور می آید سراسر درختان ميوه پیوندي از جمله شاه آلو^۱ در نهایت طراوت و شادابي و رنگيني و خوش طعمي - انواع سيدها بمرتبه شاداب و زيب و لطيف مي باشد که از سيب سمرقند و صفهني بى سيب ذوق سيمين مفضلان بود سيري مي آرد و خوردن آن افزايش خواستش نموده مي باشد - زرد آلو در لطافت و شیريني ميانه مي باشد و شگفتو علي حد انديس - ديگر ناشپاتي که نوعيست از امروء بغایت لطيف و شاداب و لذت بخش چنانچه از فوط لطافت مانند بوی ذوقين شادان طعم آن فکاه نوره ندارد - خربزه اش سالی که اين در بلای ميوه انجی و سوسنی يعني ژاله زدگي و کره خوردگي سالم بر آید - از تمام خربزه ها بزرگ تر و مي شود - بلکه در شیريني بر خربزه طهوان و در لذت بر خربزه گلزون و در لطافت بر خربزه بخارا و سمرقند مي چربد - افزايش اوسط است - و بهدانه اش که بغایت کلان و اکثر شهيدی مي باشد در شهيدی از نبات مصري گرد مي برد - عيرش می مغز در آن تمام مغز و بادام و گردون و امثال آنکه شمار ذکر هر يك بدور دراز مي کشد بجهت و نامر بهم مي رسد - از جمله وفور گردگان بهرجه است که در تمام اين ولایت و نواحی روغن گردگان در چراغ مي سوزاند - و بهرجه در ضلع صوف مي کنند - و زور فوت ذبيح اين اقليم بهرجه است که فم چند بطول سه ذراع و ضخامت آن آدمي درين سر زمين پنی مي آید و دريشه مي دراند - و ازین بديع درختان سال خوردن از هر دست عدل چهار

^۱ این ميوه را انجون گيلانی مي نامند *

و سفیدار و امثال آن که از فوط تنومندی به بغل آدم تبار در نیاید - از
 بیخ و ریشه کنده بهر جا که خواهند نقل می کنند و بهمان شادابی
 می ماند که برگ آن هم پژمرده نمی شود - و ازین معنی چه شگفت
 که درین وطن گاه نشو و نما که همانا مسقط رأس قوت نامیه است - حفظ
 صورت نباتی پایه دارد که در عین سورت سرمای دی و بهمن دست ذبول
 بگریزان سبزه و سه برگه کوه دامن این سرزمین چه جای شاخ و برگ
 اشجار آن نمی رسد - و با آن مرتبه جمود آب و هوا خمود طبایع آنجا
 چهره نما نمی تواند بود - فکیف در عین فروریدی و اردی بهشت که
 بخامیت فیض آب و هوای این گل زمین خاص از شاخچه موج خشک
 خاوری کوه گل تر میدمد - بلکه شاخ آهو در رنگ هامون و کپسارش
 الوان گلهای و میوههای رنگارنگ بار می آرد - چه در عین شدت فصل شتا
 که اطفال نبات از سرد مهربی مهرگان امسوده و پژمرده می باشند و شاهدان
 نوخاسته ریاحین و از بهار از دار و گیر سیاه دل سپاه دمه دلگیر می گردند -
 درین مسیحا کده از لطف هوای روح افزا دسته دسته تازه نگاران سنبل در
 زیر لحاف قائم برف به بساط مخمل سبزه شاداب خفته می باشند -
 و سیم تن نازنینان سیمبر شگوفه سراسر سر از منظره شاخ بدر کرده خندان
 و شگفته می زنند - و در آن موسم زمستان که سرود خوانان سراپستان روی
 زمین منقار بسته و گلوگیر اند - درین گلزار همیشه بهار از گرمی هنگامه
 نشو و نما و رونق بازار نشاط و انبساط حدت شعله آواز بلبل بکدیست
 که از سورت آن میفای غنچه پر از گلاب ناب می گردد - و شد نغمه و مد
 توانه سایر نشید سرایان چمن بمرتبه ایست که از شدت آن پرده گوش گل
 میدرد - چنانچه بی اغراق سخن سازی پیش از موسم بهار که دست
 صبا مسیحا نفس بهم دستی تائید قوت نامیه سرانگشت تقاضای تکلم

بر لب اطفال غنچه و کودکان شگفته زند - صدای خنده سرشار گل سوری
تا سرحد چار دیوار چمن می آید - بل نبهای دیوار گلشن که سر تا سر آن
از نونهالان گل و کلاله مویدان سبزل لبالب ست بزرگدستی نفعیه های
سوسن زبان آور سخن سر می کند *

آبادانی این شهر بذایر آنکه دیوار بدیوار و در بدر در هم اساس یافته
عدم فسحت ساحت و کشادگی فضا دارد - باوجود این معنی در کمال
دلگشایی و فرح افزایی و روح و راحت است - و فصل آزادی بهشت
و فروردین که سر تا سر این سرزمین بهشت آیین از جوش سبزه سر روکش
سپهر اخضر میشود - معالقه بهشت برین در نظر تماشاکی جلوه گر
می گردد - چه بر سایر دیوارهای خانه و باغ که سر آنرا خاگر بر نموده
انواع گل های تازه رو خامة سوسن کبود و سفید در هم میکنند - اکثر اصول
خصوص بهار در و دشت و محرو و کشت و سر مزارع حتی روی فبور
انواع گل و سبزل و لاله و سوسن از کاشته و خود در چهره فضا می شود -
بتماشای برو بوم هوش ربانی و نظر فریب بومی و غریب می باشد -
همچنین جمیع باها که خرپشته ساخته روی آنرا نور پوش می کنند
و خاک بر آن ریخته در میان سبزهای خدا کار و سوسن و لاله جوشان
میکارند - و جوش آن گل که عذقی است از اصناف نه و معبد از وفور
نشو و نما می این سرزمین در کمال بالیدگی و خوش رنگی می شود -
بی تکلف آنگونه در نظر می آید گویی آتش بقاء و در گرفته - این کیفیت
خاص با وصف عموم و وفور از جمله خصایص این شهر است - شهادت همین
معنی منظور آن طایر قدسی آشیان بوده آنجا که فرموده * بیت *

بشهرش خانه ها رنگین ز لاله   چو از میخانه آب چشم بیدار

زده گل بر سر دیوارها صف   ز سبزل روی دیوارش عارف

و از جمله مزایای این شهر نه‌ریست که از انهار خمس مشهور به پنج‌باست - و این رودبار که منبع آن چشمه سار کوثر آثار ویرناک است و منصب آن دریای شور از سمت شمالی کشمیر راهی می شود و رفته رفته چندین نهر پهناور با آن می پیوندند - چندانکه آبی عظیم باین روش فراهم می آید و قریب سی کوه راه در فوشته بشهر می رسد و از میان آن خطه پاک گذشته بسوی شمال مائل می گردد - و در ده کوهی شهر بتالاب محیط فسحت موسوم به اوله در غایت طول و عرض که محاط آن از روی تخمین قریب بیست و پنج بلکه سی کوه باشد ملحق می شود - و از یک جانب آن بر آمده در موضع باره موله بر مجاری زمین هموار می شود - آنگاه به کوهستان در آمده از حوض جبال پگلی و دهن‌تور می گذرد - و در زمین لاهور بآب چناب می پیوندند - و از نواحی ملتان گذشته با سایر پنجاب یکجا شده و در اراضی به‌کرر سیوستان بادیه نورد گشته در نواحی بندر لاهری بآب شور می ریزد - و اهالی کشمیر از ادانی و اعالی بر کنار این جوئبار خانهای سافل و عالی در خور قدر و حال و تفاوت مراتب مال و منال ساخته اند - و برین آب پهناور ده پل عظیم که بلغت کشمیر آنرا کدل می خوانند از چوب بسته‌اند - بطریق غریب و روش بدیع از گچ و آهک در کمال استحکام و استواری - و از جمله این چهار پل که درمیان شهر واقع است یک پل ساخته زین‌العابدین از ملکان پاستان آن ناحیت است که برین کدل اشتهار دارد - قریب بدویست سال از عهد گذشتن ار گذشته بهمان روش ایستاده و شکست بر اساس آن دست نیافته - و از جمله چهار چشمه آن یکی نزدیک به چهل ذراع است و بر زیر پیل پایهای آن که همین چوبها ست بر روی یکدیگر گذاشته شده شاه تیرهای عظیم افکنده اند - هنگام صدور موکب

بادشاهی زنده پیلان بار بردار از روی آن می گذرند و خلال بمیدان آن راه
 نمی یابد - و سوای این تالابی است واقع در سمت شرقی شهر که از قوط
 نقش و نگار گل‌های رنگا رنگ و انبوهی انواع سبزه‌های مختلف الاشکال
 همانا شاهدی سراپا غنچ و دلال است - و نام نامی آن دل است بخت
 دال - و بر دلکشانی و فرح افزایی همه تن سرسبز است و استلال
 است - میتوان گفت که نظیر این قال غریب بر روی زمین موجود
 نه شده باشد - و شبیه این آبگیر دیندور بدیده هیچ آبگیره در دیده - و
 مشاهده رنگ آمیزدهای گل‌های آن رشک فوعلی طامس ساده و پررنگ
 کارخانه چرخ برین در نظر دانا صورت این معنی مصور من مجسم میگردد -
 که مبدع این نقش بدیع ناشلی است مختلف که از آن ظاهری طری مد
 گونه نقش آذری بر آب زده - و از دار نمرد هوانی گلزار خلیس بر روی
 رودبار نیل دمانیده - فی فی از مشت غنچه کول نموده دست موسومی
 از بغل آبگیره فرعونیه نمودار نموده و از ساق آن همانند شمس ساق عاتس
 در آئینه روح مردم سلیمان نمایان ساخته - همچون جمله دل و پرتو آن
 آتشی کول که داخ رشک بر دل تافته جوشان سوخته - و بخت نبوت در
 مجمره باقوت زمانی گلزار فارسی بل در جان آتشداد فایس آبیرخانه - بمقارن
 در می گیرد که گویی از انعکس شعاع آفتاب چهار تاق بی آینه خانه
 دل آتش در آب افکاده - چنانچه تماشا بینان تفرج نمودن نام آب و آتشی
 سیر چراغان جوش گل که در دل روز بیتی آید می بود - دست
 و مدهوش گشته از دست می روند - چنانچه در میان این آینه کشنده افشا
 جزیره‌نی مختصر که دهقانان آنرا گلزار و سبزی گرد ساخته اند - فریب بهم
 واقع شده بسیر خوشنما و نزدیک بدل - و هم چندی خندانهای عسلند در
 عین آب ترتیب داده درخت‌های چنار و بید که مانند نمایان می‌نمایند

اجنحه نشیمن قدس پر در پر بافته یا بهشتی طاؤس چتر سبز بر سر کشیده نهال نموده اند - چنانچه بهنگام گرما کشتی نشینان که از میان این خیابانها میگذرند از سایهٔ ساحت آن میوهٔ راحت می چینهند - و باوجود این ثمرهٔ عظیم نظر تماشائی در دور و نزدیک از تماشای دلکش آن بیدهای مجنون و ش که هر یک حسن صد لیلی دارند در قلب اسد گلچین فیض اردی بهشت می گردد - و ازین گذشته هم در دل دل باغهای فردوس فضا نرخت افزا خصوص باغ عیش آباد و بحر آرا که بسرکار دارای بحر و بر تعلق دارد طرح انداخته اند - و هم چنین جزیره‌های مشجر که در معنی سرابستانهای فیض گشته است مثل جزیرهٔ شاهزادهٔ اصغر سلطان مراد بخش و جزایر چندی از امرای عظام سمت وقوع دارد - بی تکلف سر تا سر کشمیر از کثرت اشجار و انهار و آبگیرها خصوص از پهلوی دل مذکور باغیست خیابان در خیابان در آب - اکثر روی این آبگیر دلپذیر پهنآور که محیط آن هفت کوه جریبی است - از انواع گلها رو پوش می باشد از قسم نیلوفر و گل کول و نوعی دیگر از گل زرد که بسیار درهم و برهم می شکفت - و نه تنها روی این آب پر گل و سبزه است بلکه از ته تابلا همه جا گل لعل و سبزهٔ شاداب بانواع اشکال غیر مکرر بلند و پست رسته - چنانچه ته آب گوئی از سرابستانها و خیابانها معانده بوستان خیالیست که استادان نگار پرداز ساخته روی آنرا رو پوش می دارند - و از جمله خصایص این شهر گلگشت باغ و راغ بطریق سواری کشتی است چه از فواصل آب دل شعبهٔ جدا شده به بهت می رسد - و ازین رهگذر عموم مردم خصوص ارباب تمول و اصحاب تجمل سیما بندهای بادشاهی که خانها بر ساحل رود و تالاب مذکور دارند کشتی نشین گشته بدربار والا که در کمال اشراف غربی تال واقع است آمد و شد می نمایند - و سایر متفرهات و اطراف

شهر مرکوب سفاین که حقیقتاً راکب آن مسافر مرقم است سیر می کنند -
چنانچه پیوسته روی دریای بهت و دل از کشتیهایی متعش و مزین
و ملبس به پوششهای فاخره و ملون رشک سرپای چمن می شود -
از روی رنگین روی درخش پلّوس و چشم خروس می گردد -
شبهای مهتاب که عکس ماه منیر از حلقهائی موج شوح چشم دام نظر بزد
نظاره گیر بر روی آب می کشد - و جابجا از تفرجیان سفینه نوبین مشاهده
باده و ساز گرم بازار است و هر گوشه خانه از اهل ناز و نیاز درگاه *

و از متذنهات این نزهت آباد نردوس بنیاد سرایستانهائی نردوس مثال
خلد نشان ست که هریک از آن رشک حدائق چنان است - سر جمله آنها
روضه رضوان آئین فیض بخش و فرح بخش است - و آن ثانی خلد برین
که سبز درختان دلکش آن همانا خضر آسا آبغیات سرمد خورده سبز کرده
و بر آورده حضرت جهان بخش صاحبقران است که در ایام شهنشاهی
در سرزمین شاله مار بی قرین این تریقه بهشت برین را احداث نموده اند -
و از آن روز باز تاثیر تربیت آنحضرت در روز بدل تحظه بلحظه در صفا و نزهت
روز افزون است - از مبداء آن که سمت بالائی باغ و باغین کوه باشد تا مذهب
که آنگیز دل باشد رسته خیابانی طنبی راست کشیده که طول آن در هزار
و یکصد و سی ذراع است بدین تفصیل - چنانچه خیابان هریک از فیض
بخش و فرح بخش سی صد و ده ذراع است - خیابان داخل خواصپوره
یکصد و درازده ذراع - و خیابان بیرون یک هزار و سی صد و هشت
ذراع است - و عرض عرض آن سی و یک گز - شاه جوانی دیگر بعضی ده گز
که بفرمان فرمانروای انس و جان بشاه نهر زمین زد است از وسط حقیقی
چارهست - و آبش از چشمه ساریست کوثر آثار که در دست واقع شده از
دامان کوهی معروف بکوه بهماک گذشته داخل باغ شده شده جا حاق

وسط خیابان درختان چنار منجرای آب حیوان ساخته بدل ملحق می گردد - و بر طرفین خیابان درختان چنار و سفیدار که در حضور اشرف بفاصله دو گز در یکدیگر نهال شده و همگی درین مدت بمرتبه کمال رسیده اکنون از فیض نظر انور که هریک صدرة از سدره بالا تر بالیده بخوبی در برابر نخل طوبی سر کشیده اند - و در وسط باغ دوسه جا عمارات عالی و نشیمن های دلنشین در نهایت صفا و زینت اساس یافته در پیش هر نشیمن حوض های کلان سی گز در سی سمت ترتیب پذیرفته مشتمل بر چندین آبشار و فواره جوشان که تفرج آن بغایت طرب انگیز است - و از آب چشمه مذکور که در همان نهر لبالب جریان یافته هرجا که بحوض می ریزد آنجا آبشاری که بچادر معروف است از عالم لوحی از بلور صفا احداث یافته چنانچه صافی و شفافیتی آن بمرتبه ایست که ازو تا آئینده فرنگی و شیشه های حلبی تفاوت از صفای صبح با ظلمت شام است - درینولا حسب الامر والا بر سمت بالای باغ فرح بخش بهشتی روضه دیگر موسوم به فیض بخش سمت طرح پذیرائی پذیرفت - و در وسط آن نشیمنی عالی و در پیشش حوضی چهل در چهل ذراع قرار داده - و بر اطراف چارگانه آن ابوابی عالی بنا از سنگ بنیاد نهادند - و ازین گذشته باغ نشاط احداث نموده نواب آصف صفات بی تکلف آنگونه زهت گاهی کشاده فضا شاید بر روی زمین موجود نباشد - و صورت آن باغ جنت آئین بدین دستور است - بر ساحل دل در سرزمینی بلند و پست معائنه از دست طبقات آسمان نه مرتبه بر روی یکدیگر اتفاق افتاده - چنانچه بمراتب از افلاک تسعة والا تر و بیک مرتبه از بهشت برین برتر و بهزار درجه بهتر است در درآمد باغ عمارتی عالی بر دل مزید مزایای آن آمده در منتهای آن که بدامان کوه پیوسته ازین دست نشیمنی دل نشین بنیاد شده - و در هر

مرتبه از نهر سرشار که در وسط حقیقی جاریست آبشاری احداث یافته
حوضی پهناور نیز ترتیب پذیرفته که سخن در وصف طول و عرض
آن بر فرض محال بدور دراز می کشد *

دیگر باغ نور افزای دولتخانه والا ست که بنا بر صفاء نظر و حسن
منظر نظیر آن بر روی زمین سمت رفوح کمتر دارد - و ازین عالم است
باغ بهر آرا و عیش آباد که نخستین زبردتی جهرکه درشن واقع است
و ازین رو بر سایر باغات روی زمین بیچندین رجوة تفوق دارد - و در وسط
طبقه زیرین آن باغ که مشتمل بر دو طبقه است چهار چادر واقع است
که قامت هر یک بحسب قدر مقدار بلکه همه حساب دست از طوبی
می رود - و دیگر سه بستن سرای فردوس پیداست که شریک مانند
مالک خود یعنی بیگم صاحب از فیض وجود فیض الوجود بابت آبادش
صفحه جهانست یکی از آن اساس نهاده جواهر خان خواجه سر است
و الحال بسرکار آن ملکه ملک خصال انتقال نموده از حیثیت اسم و مسمی
بدورجه جهان آرا گشته - درویمین نور افشان بر کنار بهشت احداث کرده نور
محال است و از زمان حضرت جنت مکانی تا اکنون که بسرکار آن مریم
دوم تعلق پذیر گشته باعتبار فسحت ساحت خیال چمن و دوز روح
و راحت نشیمنهای نزهت وطن شاید بر روی زمین کمتر باشد - دومین
باغ صفا که بر روی پشته مشرف بر تال مغفور که هفت گروهی شهر رفوح
دارد احداث یافته به تکلف و تصنع از شایست نزهت و فسحت فضا و رفور
نور و صفا بمرتبه ایست که اگر روی تال عدیم المذال دل درمیان نبود
و حفظ صورت گلپای کول ضرورت نمودی هر آینه بی ابا و محیا گفتی
که شبیه این آبگیر بی نظیر در بهشت برین چه جای روی زمین موجود
ست - و بر سمت شرقی این تال که محیط او از همه جهت نزدیک

سه گروه باشد کوهچپه در کمال سبزی و خرمی واقع شده که پنداری خضر یست بر کنار عین الحیوة جاوید خفته - از عکس صور گوناگون گل و سبزه آن کوه چون عرش تخت مرصع زمرد نگار سلیمان زمان جلوه نمود پذیرفته *

دیگر باغ کرزه که در ایام بادشاهزادگی بسرکار خدیو روزگار متعلق گشته اکنون به شاهزاده کلان مرحمت شده به شاه آباد مسمی گشته - اگر نه در حق توصیف آن عجز بنیان زبان بند بیان شدی هرآئینه عقد در عقد لسان کشاده درین وادی مرحله چند نوشتی و فی الجملة وام حق مقام ادا شدی - و از آن گذشته باغ نسیم و افضل آباد ست که هر دو نشیمنهای خاطر بسند نشاط افزا داد و باعتبار وفور اشجار میوه دار و از فرط ریاحین و ازهار از ارم پا کم نمی آرد - و اولین احداث نموده اعظم خان و دریمین بنیاد نهاده علامی افضل خان است - دیگر باغ آلهی که همانا محیط انوار فیض نامتناهی است و دست پرورد ید قدرت آلهی - در سایر جهات خوبی کوتاهی ندارد مگر از رهگذر عمارت که قصورش در خور شان آن روضه رضوان نیست - و آن بنیاد نهاده یوسف خان مشهدی ست بر کنار شعبه از جوگبار لار که گوارا ترین آبهای کشمیر است - آن نهر کوثر اثر درمیان آن جاریست و حوضی ده در ده در عین وسط آن و بر کنار حوض چناری سالخورده که همانا باین دیر دیرینه کهن بنیاد اتفاق افتاده *

دیگر شهاب الدین پور ست در پنج گروهی شهر و آن مغزاریست در غایت فسحت و همواری که از یک طرف آن آب لار مذکور که رودیست به غایت عظیم در کمال عذوبت و سفیدی و سردی جاریست و از جانب دیگر دریای بهت آن موضع مجمع بحرین و محل اتصال آن دو دریا ست

در رسته طولانی از درختان چنار کشیده قامت که همگی در نهایت سرسبزی و شادابی اند بر کنار رودبار بهت واقعست چنانچه گویی سطریمست از اشجار طوبی واقع بر کنار جدول بهشت که بی میانجی قیام قیامت و غوغای رستخیز و شور و شر محشر این خیر جاری و فیض سرشار همدین دار باعالی و آدانی رسیده *

اکنون بشرح برخی از محاسن بیلافت می پردازد - درین سر زمین چندین بیلاق بهشت آئین واقعست که همانا قرین هیچیک در روی زمین موجود نباشد - از جمله بیلاق کویری مرگ است در عهد پاستن چراگاه اسپان مرزبانان این ملک بوده - و کویری بلغت این کشور ایلچی را گویند و مرگ مرغزار را نامند - و معذی ترکیبی آن مرغزار ایلچی ست - و آن گل زمینی است نو آئین بر فراز کوهی در کمال رفعت و وسعت ساحت که فراش صنعت بهمدستی قدرت بساطی دلکش از بویدان ملون منقش گسترده چنانچه انواع گلپای رنگ رنگ و سبز و میلا رنگ آن کوه در نکویی از پرند نقش و نگار کارگاه بوقلمون دست برده - دیگر بیلاق توشه مرگ است که مهندس تقدیر گویا سطح مستواری آنرا از کونیهی قدرت استقامت پذیر ساخته - و پیشکار کارگاه صنع یعنی قوت نابعیه بساط مورد رنگ سبزه نوخیز معانده از دست مخمل کمخواب فرنگی و جعد مساسل موی رنگی در غایت همواری و یکدستی گسترده - چنانچه بنندگان حضرت در ایام شاهزادگی سایه گلگشت برین زمینها گسترده شد و با برین سر آسمان پایه ساختند - بزبان مبارک فرمودند که در آنوا پداده از شصت گونه گل و لاله بنظر والا در آمد - و عزیزی از اهل تمیز بیانی نمود که در یک گلزمین آن گلزار خدا آنرین نود و هفت رنگ گل بشمار آمده - و راست گفتاری زبان به بیان این دعوی آراست که چون درین باب مکرر

سخنان محال نما استماع رفته بود در امتحان این معنی در آمده گاهای
پی سپر موضع یک قدم را شمرده شد چهل قسم گل بنظر در آمد و سی
و در رنگ گل بیک انداز دست در مشت جا کرده - مجملاً در بقعه ارتفاع
سرد سیرش بیلاقی چند اتفاق افتاده که هیچ یک از هم پای کم ندارد -
از جمله بیلاق معروف بماده این و بیلاق سنگ سفید و امثال آن که در
صورت طرازی هر یک چه جای معنی پردازی سخن بدرازی می کشد
لاجرم شروع در آن نمی نماید *

درینولا بحکم اعجاز نمائیهی طالع والا امری غریب از آن حضرت
سرزد که اگر بالفرض آن دقیقه جلیله بحساب کرامات اولیا شمرده شود
از طور ظاهر عقل روی کار بینان نیز دور نما نبود - و کیفیت آن برین وجه
است که چون بنابر درخواست ملکه جهان بیگم صاحب به باغ جهان آرا
فیض قدوم و برکت قدم مبدول داشتند و با سایر حجاب گزینان نقاب عصمت
و پرستاران محل سلطنت بنظره سائر جزئیات پرداخته از تماشای سراسر آن
سرایستان نشاط اندوز و طرب افروز گشتند و تفرج کنان در چمن و گلشن
و سمن زار خرامان بوده از فیض نظر انور تربیت افزای فضای آن بودند - قضا را
در عین گلگشت نشیمنی چار طاق که بهندی آنرا راوتی و جوگی هندی
خوانند در کمال نزهت و حسن بموقع بر سر راه آن یگانه انفس و افاق
اتفاق افتاد که از همه سو روبروی خیابان و چار چمن گل و سه برگ و سمن
بود و ازین راه روی در و دیوار و سقف و جدار آنرا بانواع پیرایه گرانیامیه
آرایش و پیرایش داده فرشهای ملوکانه در بسط صحن آن گسترده بود که
مگر بنابر حسن منظر منظور نظر اشرف گشته لمحک مقرر آنحضرت گردد -
چون نظر اشرف بر آن افتاد توقف گزیده نزدیکان بساط قرب را از رفتن
پیش آن منع نموده فرمودند که این عمارت کاراک مشرف بر افتادن

می نماید و بخاطر می رسد که همین دم می افتد - بنابراین اینکه درین چند روز اساس یافته بود انهدام آن غرایب تمام داشت و نزد بعضی این امر مستبعد می نمود و این معنی را یقین بر نداشته در شبه بودند که مقارن این حال سقف آن فرو ریخته باعث حیرت کوتاه بینان شد *

انتصاب لوای نصرت انتصاب از کشمیر دلپذیر بصوب هندوستان از راه شاه آباد^۱ مچھلی بهون

چون درینوا لوای معاونت کشور هندوستان از مکه من خمیر انور سرزده بخاطر مبارک خطور نمود که بعد گذشت گل زمین دل نشین و تفرج عیون ماه معین شاه آباد وغیره بسوی دار السلطنت کشور توجه بر نماید بنابراین این بیست و پنجم شهریور مطابق بیست و سوم ربیع الاول پس از گذشت دو ساعت از روز یکشنبه موکب جاوید فیروز بمذکرگی از کشمیر بر آمد - و پرتو انوار نیر اعظم روی زمین که آن روز از عالم ماه هلاله وار کشتی نشین شده بود هلال سفینه را رشک فرمائی بدر صغیر و جواهر بهت را روکش نهر کیشان بل جواهر ریاض رضوان ساخت - و آن روز نشین دل نشین که در وسط باغی از آئین بر گذار درین بیست در قصبه پادشاهی که منصب زعفران است و از آنجا تا دولتخانه شهر سه کوره و ربع و از راه دریا پنج کوره مسافت است اساس پدیدرفته بود سر منزل خیل سعادت شد - روز دیگر قصبه ونقی پور که از مضامین برگزیده اولر است و ازین منزل سه

(۱) در نسخه متحف برطانیه شماره ۲۱۵۷ بجای شاه آباد آصف آباد رقم شده *

(۲) در نسخه متحف برطانیه شماره ۲۶۲۲۱ اسم این مقام پادشاهی نوشته شده *

نیم کروه است تشریف برده و از آنجا بحراره که چهار و نیم کروه مسافت داشت به ورود مسعود فیض پذیر ساختند - چون درین مقام شاهزاده دارا شکوه عمارتی عالی بنیاد انداخته بودند و نهری بعرض سه ذراع در وسط آن بجریان در آمده بوساطت آبشاری که گوئی بر مجاری نهر مجرّه جاریست برودبار می ریخت و در آن سرآب نشیمنی خاطر پسند در وسط باغ صورت اتمام یافته بود یک روز اقامت نمودند - بعد از تماشای چراغان نمایانی که متصدیان آن بلند اقبال بر هر دو کنار بهت نموده بودند روز دیگر تا پل کهنه که مقطع سر عالم آب و کشتی سواریست به کشتی آمده از آنجا تحت روان سوار بموضع اچهل نزول فرمودند - چون عمارات آنجا پسند خاطر اشرف نیامد حسب الحکم اشرف بر سر دو چشمه آن که در سایه چنار عظیم القدر واقع است و از بس صفا و پاکیزگی بمنزله دو چشم روی زمین است عمارات خاطر پسند و منازل فردوس مانند اساس نهادند - چون در آن موقع بتخانه ها بسیار بود و هذوران آمد و شد متواتر و باز گشت کلی داشتند - از بیخ و بنیاد بر انداخته آن کفر آباد را اسلام آباد نام نهادند - و از آنجا قرین دولت بمنزل پیش که سابق بظاہر کثرت ماهی به مچھی بهون نامزد بود و الحال بآصف آباد موصوفست - و خان مذکور باغی به غایت دلکش و خوب طرح انداخته و عمارتی بسیار خوش و مرغوب ساخته - چنانچه تفرج آن روضه بهشت آئین دل نشین اهل نظر در آمده عزم رحیل ابنای سبیل را باتمامت جاوید مبدل می سازد متوجه گشته سه روز در آنجا ماندند - شب دوم بفرمان والا بر کنار دریاچه و انهار آن چشمه سار سلسبیل آثار چراغانی در عرصه ظهور جلوه گر آمد که از پرتو عکس حیاض و انهار که از انطباق نور آنها همانا جداول و چشمه هلی انوار شده بودند چراغ چراغان نهر مجرّه تا روز نشور روشن و پر نور خواهد ماند - روز چهارم

باراده گلگشت سرچشمه اجپول کوچ فرموده بعد از قطع در کوه در آن
 محل نزول اشرف نمودند - این نزعت کده بدیع آئین که بالفعل
 به صاحب آباد موسوم است از جمیع جهات خوبی در شش جهت ربع
 مسکون نظیر خود ندارد - و سر سایر نیکوئیهای آن چشمه ایست بغایت
 غریب که نگاه حسرت اسکنند که در راه طلب چشمه حیوان سپرده همواره
 بدان نگران است بلکه چشم امید حضرت خضر علیه السلام پیوسته بر آن -
 و فور صفا و نور آن منبع آب و تاب چشمه آفتاب بدان مرتبه است که لوح بلورین
 سینه سیمبران در باب دعوی بر آبیجی آن سینه سپر نمیتواند کرد - و مرتب
 جان بخشی و عذرت بدرجه که چشمه سار حیوان بل حیاض ریاض حیوان
 چشم تمنا بر فیض دریوزه آن دارد - این چشمه در دامان کوه مشجر
 باشجار سایه گیر واقع است و قریب ده آسیا آب در کمال جوش و خروش
 از آن فوران می نماید - و بر سر آن چندین عمارت دندیل از غسلخانه
 و درش خاص و عام و خواصپوره و حمام در سال هزار و پنجاه هجری اساس
 پذیرفته و بر سر چشمه حوضچه که آب از آن می جوشد فرموده بیگم صاحب
 ایوانی که بر اطرافش همگی منازل دلکش واقع است مرتب شده و در پیش
 همین ایوان دریاچه ترتیب یافته که آب چشمه از دو سوراخ داخل آن
 می شود و ثلث آن از دو راه بدر نهر که عرض شریک آن سه ذراع زیاده
 است در آمده از میان دو دست عمارت که بر زمین و یسار دریاچه مذکور
 واقع است بیرون می رود - و آب نهری که بجذب دست راست روانست
 از آبشاری که ارتفاع آن هفت ذراع است بدخ آب آئین که در پایین طرح
 یافته می ریزد - درین منزل نیز سه روز با کمال نشاط و انبساط عشرت آموز
 عیش اندوز بودند - و در عرض این ایام نیز چراغانی نمایی که در کیفیت
 و کمیت بمراتب از چراغان پیش در پیش بود حسب احوال و شمع شبستان

روزگار چراغ دودمان صاحبقران نامدار سمت افروزش پذیرفته بتازگی روی زمین را آب و تاب داد - سوم روز به تماشای چشمه لکمی بیهون که بفاصله در کوه از صاحب آباد واقع است تشریف فرموده بذابر آنکه نشیمن های آن دل نشین مقام هنوز صورت پذیر اتمام نه شده بود در سرسواری بدیدن اکتفا نموده بصاحب آباد معارفت فرمودند - این مکان نزهت آفرین در دامن کوه آن سرزمین که باشجار سرو و صنوبر مشجر است واقع شده و چشمه در کمال صفا و لطافت اندر آن بجوشش درآمده به نمطی که قطره آبش قطره رطوبت بسحاب شاداب و زکوة عذوبت بدجله و فرات می دهد و روش سلاست و سیلان به سلسبیل و طرز صفا و لمعان بآب کوثر تعلیم می نماید - و بر سر این چشمه حوضی چارده در چارده ساخته دو نهر بعرض و دیگر از طرفین آن جریان پذیرفته بدو حوض که همان مساحت دارد اتصال می یابد - از آنجا بدریاچه که طولش چهل و هشت و عرض چهل و پنج ذراع است داخل می شود - چهار چنار سرافراز بر کنار دریاچه مذکور در یک راسته واقع است هریک در جمیع جهات خوبی دست از طوبی برده و همگی بهمه وجه صد راه از سدره در گذشته - پنجم ماه مهر کوکب اقبال از بیگم آباد یعنی صاحب آباد نهضت فرموده به نزهت آباد ویرناک نزول نمودند - و آن چشمه ایست کوثر اثر که منبع آب بهت است - و مانند لعل نوشین یاقوت لبان سیراب عذوبت از فیض انهار بهشت چشمه آفتاب انور بطاق ابروی موجش از پیمانان هلال پیوسته ساغر سرشار می کشد - و حسن خدا آفرین آن نور دیدار روی زمین از جنبش سرشار گوشه ابروی موج چشمک تحریک نظاره جمال خویش می زند - و نهری که از آن برآمده و رفته رفته به بهت معروف شده شاهد وصفش از مشاطگی نظم و نثر و حلیه استعاره و تشبیه بی نیاز ست - وصف

لطافت و سلاستش افزون از پایه توصیف خود نکته طراز - و از جمله خصایص آن کوهی است در کمال درستی اندام و شکل و نهایت سرسبزی و پرداختی چنانچه کوه اصلاً بنظر در نمی آید - و همین باغ در نهایت سبزی و خورمی محسوس می شود که درختان آن قطعاً بلند و پست نیست وقوع آن بر لب چشمه مذکور است که تمامی در سر چشمه عکس افکن است چنانچه در موسم بهار چشمه از انطباع آن بهینه نگین زمردیست در کمال شادابی و در فصل خزان جزع یمانی مآلور - بفرمان حضرت صاحبقران بر کنار آن چشمه که قطرش چهل ذراع و در وسط سی ذراع و عمقش ده ذراع است حیدر ملک کشمیری داروغه عمارت ابوابی بطول هفده و عرض دوازده بنیاد نهاده - یک رو بباغ و دیگر بسوی حوض و جوی بهمنار پنج ذرعی از میان آن گذرانیده بر دو سر آن دو طنبی که هر یک شاه نشینی رو بباغ داشته باشد و از هر طرف آن ایوان هفت ایوان دیگر که مجموع چهارده ایوان رو بباغ باشد و حمامی در کمال عفا و پاکیزگی و خوشی بنیاد پذیرفت - و از جانبین عمارتهای مذکور دو جوی بعرض چهار گز روان گشت *

چون در عین تفرج تاریخ وزن معهود در رسید بنابر آن روز یکشنبه نهم مهر جشن وزن قمری آن حضرت خاتمه سال چهارم و فاتحه سال چهارم و پنجم بتکین خاطر خواه آذین و تزئین یافت - و بنابر مقتضای حال و مقام سایر رسوم مقرر این فرخنده انجمن بر نور باسعاف نظایر آن سمت ظهور پذیرفت - چنانچه مراتب عموم جود سرشار به مرتبه رسید که برج سنبله از خوشه چینان این خرمشاهی جواهر به کف ترازد و در جیب و دامان آرزو کرد - و پرورین نثار چین از توده های لای منسور که بر افشاندن دست گوه پاش بود واسطه العقد بکف آورد - از جمله عطایندگان

ارباب سخن پای تخت همایون بخت بودند که قصاید غرا برسم
تهنیت و مثنویات تعریف کشمیر بمسامع والا رسانیده به تشریف تحسین
و احسان رسیدند - و همگی را در لباس سروپای زر تار مانند نسج های
سخن بدیع فن شان از جدول طلا همه تن در زر گرفتند - و جیب و کنار
همگذاذرا چون اشعار آبدار شان از گوهر شاهوار سرشار نمودند - و همچنین
تمام ارباب مناصب و غیره از فیض نوال بکام دل رسیدند *

چون طبع اشرف از گلگشت این نرخت آباد باز پرداخته خوااهش
منش اقدس از آن بهشتی مقام بکوچ تعلق پذیرفت روز دوشنبه دهم
مهر موبک منصور کوچ در کوچ به چهار منزل مرحله پیما شده موضع
هیرپور را مرکز اعلام ظفر علامت گردانیده در طی راه کشش خاطر عاطر
بتماشای آبشار اوهر که در دو گروهی جمال نگری واقعست گرائیده
پس از تماشای معاودت بسوی منزل فرمودند - مجملی از خصوصیات کیفیت
آبشار مذکور آنست که منبع آن چشمه ساریست موسوم به کوثر ناگ
یعنی چشمه کوثر و آن بر فراز کوهی واقع است که کوهی دیگر بر آن
مشرف نیست و دوره اش به چهار گروه رسمی می کشد و فور آب آن مرتبه
ایست که آب آبشار اوهر که بتخمین نظریست آسیا یا که زیاده تر باشد
یک ثلث آنست و دو ثلث آن که از طرف دیگر منشعب میگردد بسمت
کوهستان ولایت کشتوار راهی می شود - منبع آبشار بیرم کله نیز
آن چشمه است و شعبه نهر اوهر از آن منبع جدا شده در میان کوهسار
با نهایت شدت و تغذی بغایت سر در نشیب بر روی سنگها غلطیده
می آید و نزدیک بالای آبشار اصل از سه چهار ذراع بر روی سنگ
کلانی در کمال صلابت می ریزد چنانچه از تمدنهای آب در دل
آن صخره صما رفته رفته حوض کلانی مایل بتدویر بهم رسیده که خارا تراشان

فرهاد تیشه از آن دست حوضی بسالهای دراز نتواند انگیخت - و از آن گذشته بفاصله اندک از قریب یازده گز به نشیمنی که هیئت مستطیل دارد از عالم حوضی خدا آفرین که طول آن قریب به سی و عرض آن نزدیک بیست باشد بشدت تمام می ریزد و صدای که از آن بر می خیزد بمثابتی بلند می شود چنانچه دو کس که در نزدیکی یکدیگر باشند بانگ بلند هم را استماع نتوانند نمود و آن آب ازین موضع پدیدان و خروشان بیرون رفته چندین آبشار دیگر حادث می گردد که آن رتبه ندارد - و از آن گذشته آبشار سک ناک است که بر یکدست ییلاق توشه مرگ واقعست و ده آسیا آب از قریب پانزده ذراع بلندی بدریاچه که مابین آن واقعست می ریزد - بالجمله خیل سعادت برای گریوه پیر پنجال از هیر پور کوچ نموده در عرض نه روز قصبه بهنر را به ورود مسعود سمرقند اقامت سعادت جاوید ساخت - و بیست و پنجم مهر بآهنگ شکار قمرغه که چند روز پیشتر ده پانزده هزار کس از اطراف انواع نخچیر و اقسام وحوش رانده در یک و نیم کوهی بهنر فراهم آورده بودند بصیدگاه شتافتند - و هشتاد هود بال که قوج کوهی باشد و چهار در آن روز سی و نه هود بال و چهار فردلی آن صید نمودند *

بیان برخی از سوانح دولت که در ممالک جنوبی بوقوع پیوسته خبر آن از عرضداشت مذهبیان آن صوبه در مقام دل پذیر کشمیر بعرض اشرف رسیده - بذایر پاس نظم سلسله سخن در باب گذارش احوال آن کشور در مقام خود ایران نیاتنه بتأخیر اندوده بود اکنون به قلم می آید - چون قلعه پرینده که از حصون حصیقه دکن است و از قدیم باز اختیار بست و کشاد آن بدست اقتدار سلسله نظام الملک بود در وقتی که برضوان آنا نام گماشته او تعلق داشت و اعظم خان چندی به محاصره پرداخته بذایر

وقوع بعضی امور در رهن تعویق روزگار و حیز تاخیر مانده بقبضه فیض در نیامد - لاجرم دست از محاصره باز داشته بی نیل مقصود از پای حصار مذکور برخاست - در همان گرمی عادلخان بمیانچی نامه و پیغام در مقام تطمیع رضوان آقایی مذکور شده نخست او را بمواعید دلپذیر مثل سه لک هون نقد و مواصالت انتظام در سلک مردم عمده دو دله ساخت - و اقطاع نامی نامزد او نموده باین همه مواعید امید افزا باقسام وعید ترسانید که عفریب لشکر بادشاهی بر سر آن قلعه آمده بچنگ و ستیز بچنگ می آرند - در آن حال محالست که او مجال خلاصی داشته باشد - بذایر آن چورن میان این دو سلسله جدائی نیست طریق اسلام و روش النسب آنست که کلید قلعه تسلیم گماشتگان این جانب نماید - آن ساده دل بی عقل فی الحال از قلعه برآمده عادلخان را دیده و قلعه را بتصرف ایشان گذاشت - و او به سیدی مرجان نام معتمد خود سپرده توپ ملک میدان که توپیست بغایت بلند و آتشخانه شرار ست و درست انداز و گلوله آن یک گز قطر دارد شاید که از آن بابت توپی در روم و فرنگ و بلاد مغرب که فن آتشبازی و توپ اندازی مخترع ایشان است نباشد - و آن توپ را رومی خان میر آتش نظام الملک ریخته از آن وقت باز در احمد نگر می بود - چون در زمان حضرت عرش آشیانی آن حصار مفتوح گشت آن نیز بتصرف اولیای دولت در آمد - چون در ایام جنت مکانی باز قلعه مذکور مستخر عذر حبشی شد آن توپ را بقصد تسخیر قلعه شولا پور از احمد نگر برآورد - و بعد از فتح آن حصار بکارگزی آن توپ را بر قلعه پرنده برده در خندق دوم که از آب خالیست انداخت - درینولا عادلخان بانواع حیل و فنون جرثقیل به بیجاپور نقل نمود - محصل سخن از آن وقت که قلعه در امت آباد بکوره تسخیر اولیای دولت در آمد همواره استخلاص قلعه پرنده در خاطر خانخانان جلو خطور داشت تا درین ولا

شاه شجاع بنواحی برهان پور رسیده خانخانان با سایر بزرگان ملازمت نموده در مجلس اول درخواست نهضت شاهزاده بدان صوب نموده شاهزاده بذایر پیشرفت مهمات بادشاهی داخل شهر نشده متوجه آنصوب گشت - از ملکا پور خان زمان را خلعت و فیل داده رخصت نمودند که بطریق ایلمار پیشتر شنافته آتش فیهب و قزاق در ملک مخالفان برافروزد - و درین فوج از مسلمانان مبارز خان وانه و بودی خان و مرتضی خان و بشید خان و اصالت خان و باقی بیگ و مبارک خان فیضی و از راجپوتان راجه جی سنگه و جگر اراج و راجه بیتل داس و راز کون و راجه بهار سنگه و راجه روز افزون و راجه سارنگ دیو و سنگرام زمیندار جمون و نرهداس بندیل و نرهداس کچواوه و عجب سنگه با چند تن معین شدند و خود بدولت و اقبال بعد از ارسال آن فوج با خانخانان و سایر بزرگان کوچ در کوچ راهی مقصد گشتند - چون بمسامع عالییه رسید که ساهو بهونسله یکی از خویشان نظام الملک را دست آویز فساد ساخته بنواحی ولایت احمدنگر آمده و از سر نو حشری را فراهم آورده بر آن سراسر است که بحدود دولت آباد شناخته آن سرحد را محشر شورش و آشوب سازد و از آنجا به ظفر نگر رفته در عرض راه متعرض احوال بنجاره و سازندگان آذوقه لشکر ظفر اثر گردد - بذایر آن شاهزاده دولت خان را با سه هزار سوار کار طلب نامزد ساخته که هر جا با افواج آن گروه نابکار برخورد سزای آن دسزوانی چند در گذار دو بکار ایشان گذارد - چون خالزمنان با همراهان برجناح استعجال خود را بنواحی پریونده رسانیده بر گذار نهر آبی بفاصله یک کوه منزل گزید و فرمود که همه مردم از سردار تا احاد لشکر کوشش نموده هیمة و گاه بسیار برای جمیع سپاه جمع کنند - و آن قلعه در هامون واقعست در همه طرف پیرامون حصار از کمال همواری آن سرزمین فراز و پستی که بجهت پیش بردن ملجاری و سیبه در کارست یافت

نمی شود و بی سرانجام کوچک سلامت بتوپ رس قلعه چه جای تیر و تفنگ
 پای حصار گذار نمی توان کرد - معیناً از راه کمی آب نازل لشکر در جهات
 جمیع جهت احاطه نامه دشوار است - باوجود این معنی خانزمان تهیه
 شروع اسباب قلعه گیري و محاصره حصار نموده نخست از سوی بنگاه خود
 جمیع ملجأها را قسمت کرد و آنه وردی خان متعهد کوچک سلامت و سر کردن
 مهم نقب شده در پیش بدن اهتمام تمام نمود - و چون متحصنان
 بهمه جهت خصوص از جهت سرانجام ضروریات قلعه و استحکام مداخل
 و مخارج و مرمت دیوار حصار خاطر جمع ساخته کاری جز مدافعه
 و مقابله نداشتند - و همت بر آن گماشته شب و روز گرم انداختن بان
 و تفنگ و آتش دادن توپ و ضربن بودند - و از جانب عسکر منصور
 بهادران آزموده کار نیز طلبگار پیشرفت کار آمده بجان و دل می کوشیدند
 و در اکثر روزها چندین زخمی و جان نثار می شدند - و بعضی اوقات مرده
 غنیم را نیز از رخنه های دیوار و سرا کنگره بتفنگ می زدند -
 و از آنجا که قدر اندازیهایی قضا است روزی یکی از برق اندازان
 تفنگی دانسته بجانب شگافی از رخنه های دیوار حصار که در آنجا
 شیخی در نظر او جلوه گری نموده بود آتش داد - اتفاقاً سیدی مرجان
 نگهبان قلعه در آنجا بتفرج ملجأ عسکر ظاهر آثار در عین اشتغال بود که
 بمیانچي دستياري اجل تیر بندوق بر شقیقه آن قضا رسیده خون گرفته
 خورده از سر دیوار حصار بند وجود به قعر خندق خراب آبک عدم افتاد -
 بذکر پخته کاریهای متحصنان این معنی بر اولیای دولت جاودان پوشیده
 مانده این راز نهانی بر روی روز نیفتاد - چندانکه نهفته عادلخان را آگاه
 ساختند - آنگاه غالب نامی از بیجاپور بجای سیدی مرجان آمده داخل
 قلعه شده درین حال بیرونیان اطلاع یافتند - در همین تاریخ شاهزاده

با مهابتخان سه گروهی پریزده رسیده چند روز همانجا قرار انامست دادند که از توقف عسکر منصور در همان موضع مردم کهی با خطر جمع آمد و شد نمایند و درین صورت کمک خان زمان نیز باحسن وجوه سمت ظهور یابد - سرداران عادلخان از روی اضطرار همین قرار داد را پیش نهاد خود ساختند که با ساهو و بقیة السیف مردم نظام الحاکم بهیولت اجنامهی زورروی مرکب اقبال شوند - اتفاق روز کهی خانخانان میرزا لهراسپ پسر خود را با جمعی از بندگان پادشاهی تابینان خود به نگهبانی فرستاده بود - اهل نفاق در انصراف آن اندیشه متفق شده را بر همراهان مردم کهی بستند - خانخانان چون به قرار داد آن مقهوران اطلاع داشت گفتا بفرستادگان نموده خود نیز سوار شده چون به نیم گروهی معسکر سعادت رسید نزدیک ده هزار سوار مقهوران نمودار گردیده جمعی از آنها باضهار تجل و تهور پیش تاخته به قلعه دار خان و حسینی قدیمی و چندی دیگر که قراول فوج خانخانان بودند در آویختند - چون باندک زد و خورد غنیمت جای خود را گذاشته به خانخانان رسید - درینحال که کار از خویشتر داری در گذشته بود سپه سالار آزمون کار باوجود فرسودگی روزگار و تکلیف اطلاع بر احوال دکنیان نابکار ناچار خود نیز از جا در آمده سر بر قلب آن گروه زده ایشانرا از پیش برداشت - آن نافع فطرتان سپه سالار را بطرف فوج کلی خود کشیدند - و به یک دفعه از چهار سوی فوج خانخانان درآمده همه آنها را احاطه کردند - سپه سالار جلالت آثار بذبح تلگمی عرضه کرد یکباره از سر جان گذشته با خود قرار گشته شدن داد - و بی ملاحظه پش عرق خویشتن داری که لازمه سرداریست به یک مرتبه خود را بر ایشان زده بزد و خورد در آمد - میرزا لهراسپ نیز از روی تهور و بهادری دلیرانه بر سر دست و پا زدن درآمد - مهیش داس راتهور که از نوکران همه خانخانان بود با برادران خود

با قوشونی عظیم از فوج غنیم که متوجه خان عالی مکان بودند بقصد ادای مراسم مواجهه روبرو شد - چندآنکه همگنان جدل کمان و خصم افگنان کام خود از حریف افگنی و تیغ زنی گرفتند سودی نداد - و با آنکه بیاد حملهای مرد افگن گد از بخیل وجود بی بود آن خاکساران بر می انگیختند - و به شعله جانسوز دمار از روزگار آن خس طیفان بر می آوردند - سرگرمی ایشان در کار بیشتر و آتش ستیزشان تیزتر می شد - هرچند در دفع و طرد آن مطرودی چند مساعی جمیله مبذول داشتند و داد داروگیر داده حق تلاش و آویزه با آن گروه باطل ستیز بجا آوردند بجای نرسید - تا آنکه عاقبت کار بعضی قتیل و برخی جریح بر خاک عرصه کارزار بیجان و بیهوش افتادند - چون خان دران از کماهی حقیقت آگاهی یافت با غیرت خان و چندی از گزداران بادشاهی مثل خواجه طاهر و ناد علی و امیر بیگ و غیره با چندی از یکه جوانان کار طاب و در هزار و پانصد سوار جرار باآهنگ کومک خانان شتافت - و در عین رسیدن خود را بر فوجی که از عقب آن سردار شهادت شعار آغاز گیر و دار نموده بودند زده باندک زد و خوردی از نیروی ایزدی ایشانرا پریشان ساخت - و بهمان پا بر قلب جمعی که در دست راست سردار دایرانه می کوشیدند و فوج روی خود را برداشته چیره دستی از حد گذرانیده تاخت - و ایشان را باستظهار تائید الهی از پیش برداشته با فوج عظیم غنیم که در مواجهه سپه سالار داد کشش و کوشش داده مهییش داس راتهو و همراهان او را انداخته بودند روبرو شده - و با سایر بهادران خود را چون نهنگ خونخوار بر دریای لشکر مواج یعنی افواج غنیم زده پنجه ستیز بصید آن روباه صفان کم فرصت تیز نموده مردانه بدار و گیر زد و خورد درآمد - و از فرط تهور چون بفرسان ناخن و چنگ بخون خصم رنگ کرده جمعی کثیر را بی سر و پی سپر ساخته گروهی

نبوه را زخمی نمود - چندانکه از فرط دوست دشمنیها بل دوستی دشمنی هم دیگر کار ایثار بجائی رسانید که در آن قسم عوامی نازک دم آب تیغ از گلوئی هیچکس دریغ نداشت - و تیمارداری و غم خواری را بسرحدی کشید که پهلوی شگافته مردم را بسوزن پیلک دلدوز رفو کرده در زخم شای مرهم رنگار پیکان انداخت - آخر امر چون نسیم نصرت و شمیم ظفر از ریشه تائید ایزدی بر مشام اریایی دولت جاودانی وزید - لجره بدوی تائیت تمام بالا روی تازه یافته از سرنو بدوی مخالفان شدند و همگنان بذات تمام آن اعتقاد همدست یکدگر شده یک دفعه از روی اتفاق بر اشل ذفاق و خلاف حمله آور گشتند - و بباد صدمه صحرای عرصه مصاف را از کدورت وجود نابود آن ناپاکان بی باک صاف ساخته بطریق تعاقب از دنبال ایشان تاختند - و بشکرانه روزی شدن نتج و نصرت لوائی عزت افراخته همعنان ظفر معاودت به خیمه و خرگاه نمودند - و مهییش داس را که جراحت هلی گاری داشت با دیگر زخمیان و کشتگان برداشته به معسکر سعادت فرستادند - و سوای دیکران راچپوت از بهادران موکب اقبال چند تن دیگر از یافتن زخمهایی منکر که باعث رو سفیدی مردان است چهره به گلگونه خون لال ساخته بودند و قلیلی ز ز دم تیغ آبدار زال حیات جاوید یعنی شربت خوشگوار شهادت نوشیدند - حق مقام این است که درین واقعه نصیری خان بیدل مساعی جهیله خصوص در حق خانخانان و تخلیص آن والا مکن ازین نوع محصه مخوفه و مهلکه پرتله که قرار بر آمدن از آن باخود نداده بود از سایر دولتخواهان بتفقد تمام اختصاص دارد *

هژدهم ماه شاهزاده شجاع از مقام کذاپور کوچ فرموده بصوب پرینده روانه شدند - و منزل آن والا تبار در چار دیواری که به نزدیکی خیمه خافزسان بر فراز بلندی اساس یافته بود قرار یافت - در آن روز

قریب پانصد خون گرفته از تقریب موعده اجل خود استعجال ورزیده
 از قلعه برآمدند - و در مورچل راجه بهار سنگه بندیله ریخته بدست
 و پا زدن درآمدند - و باندک زد و خورد جمعی کثیر را بکشتن داده
 باقی زخمی و کوفته راه فرار فرا پیش گرفتند - روز دیگر بیست و دوم
 ماه میانه اله وردی خان و گروهی از مخالفان دستبازی وقوع یافت -
 خان مذکور باعث اقبال خاقانی از ملجار برآمده و به نیروی شهابت
 مخدئیل را منہزم ساخت - بیست و هفتم که نوبت کہی خاندوران
 و سید خانچہاں بود در بازگشت افواج غنیم نمودار شد و رفته رفته ہنگامہ
 جنگ گرم و بازار اجل تیز شد - و بعد از داروگیر کہ جمعی از ہر دو طرف
 کشته شدند اہل خلاف رو از مصاف برتافتہ آخر روز خود را بہ سید
 خانچہاں رسانیدہ آغاز بان اندازی کردند - و بہادران موکب اقبال مردم
 کہی را فراہم آوردہ احمال و ائقال را در میان گرفتہ بر سبیل استعجال
 بہمراہی ایشان راہی شدند - درین حال از بازیچہ ہای بدیعہ روزگار شعبدہ ساز
 و نیرنگ نمائیمای سپہر دو رنگ حقہ باز آتش بان بہ قطار شترشانی
 کالہ بار افتاد - چون درین اثنا باد تیز در وزش بود شعلہ آتش بی زمینہار
 بزبانہ کشی درآمدہ ازین قطار بدیگر قطارہا سرایت نمودہ در یکدم زدن
 شتر و گاو بسیار با چندین آدم و اسب در یکدگر سوختند - و ازین حادثہ
 ناگہانی شورش در سپاہ افتادہ توزک موکب اقبال جاودانی برہم خورد -
 و افواج غنیم شیرک شدہ رفته رفته پیشتر آمدند و شوخ چشمی آغاز نہادہ
 بنیاد دستبازی نمودند و شتر و گاو بسیار از مردم کہی جدا نمودہ می راندند -
 درین اثنا خان دوران و سید خانچہاں مخالفان را تا پایان روز راندہ
 در لوازم تعاقب از قتل و اسر تقصیر روا نداشتہ اسب و شتر کہی را
 خلص نمودہ بمنزل معاودت نمودند - چون در عرض این طول مدت

باوجود بذل مساعی جمیله اولیای دولت کار نقب بجای نرسید و مقصد
 بروفق دلخواه پیش نرفت - چه از بعضی نقبها آب برآمد و مابقی را
 آن باد پیمایان خاکسار پی برده انباشتند سواى نقبی که از ملجأ
 اله وادی خان سر شده بود و بذایر اهتمام آن خان کار طلب شجاعت نشان
 که کوشش تمام در باب آن بجای می آورد از عروص افات مدکور سالم مانده
 بیای دیوار شیر حاجی رسیده بود در حضور شاهزاده آقا آتش زدند -
 اگرچه یک برج پرید اما چون رانی که بحسب استقامت در خور یورش
 باشد کشاده نه گشت روزی چند عبر کردند که نقبی دیگر که نزدیک
 بدیوار بست رسیده بود آماده شود - چون آقا نیز آتش دادند درین مرتبه
 نیز اندک رخنه واصله چندان کشادگی که مقصد بود بهم نرسید - و باوجود
 عدم تهیه اسباب یورش پریشانی مسکرفظفر اثر بذایر فیزیکی تلف دواب
 و تعدر علاج آن بمرتبه کمال رسید با آنکه خانخانان ما فوق امکان در آن باب
 دست و پا زده مساعی جمیله مبدول میداشت - و لیکن چون رشین بودن
 سایر اشیاء در گوه کرد وقت و حیث تعویض و تاخیر روزگار است کشش
 و کوشش سودی نداده در آخر کار از چاره کوی فروماند - چه ناده کروه
 و زیاده هیچ جا هیمة و کاه نمانده بود - و سر نوبت که لشکر بکاهی
 میرفت پیش از بیست کروه در طول و عرض اطراف آن تردد نمود بهزار
 محکمت و جنگ و جدل خوراک یکروزه بدست می آوردند - از آمد
 و شد بسیار که باعث تخریب لشکر و تضییع اوقات می شد وقت پرداخت
 لوازم معاصره و سرانجام اسباب تسخیر مساعدت نمی نمود - و از همه عمده تر
 وجود نفاق بود که باعث عدم اتفاق و علت بر نیامد مطلب شد - و ناشی
 شدن این نفاق باین وجه بود که در وقتی که خان در آن سپه سالار را کمک
 بوقت نمود چنانچه در جانی خود گذارش پدیدار از بیای او گفته یا ناگفته

در افواه افتاد که خانخانان به سعی من از قتل نجات یافت - و گفته گفته
این معنی بخانخانان رسید و ازین سخن ماده رنجش پیدا شد - و بنا بر
آنکه اکثر امرا و سایر ارباب مناصب از بدسلوکی خانخانان آزاده خاطر
بودند وقت یافته به تمامی و سخن چینی در آمدند - و از زبان سپه سالار
نیز گفتگوهای نامالایم و سخنان نامناسب به خاندوران رسانیدند - و از
فتنه انگیزی مردم درمیانه آتش نفاق افروخته شد که بخود داری مواسا
و مدار اخس پوش ساختن آن به هیچ وجه صورت نمی بست کار بدان
کشید که از راه رعایت جاذب جانبین و حمایت طرفین شراره شرارت آن
مرض مسری بهمگنان سرایت نمود - و عاقبت بخیه عداوت که در لباس
بود بر روی کار افتاد و دشمنیهای نهانی آشکار شد و معامله بجای رسید
که کومک و امداد و اعانت و خیرخواهی از سردار گرفته تا احاد سپاه درمیانه
پامال شد بلکه همگی بشکست کار یکدیگر کوشیده در افسردگی رونق بازار هم
جد و جهد مبذول می نمودند - و بر زعم یکدیگر در هر باب کنگشهای خطا
داده مصلحتهای که عین مفسده بود میدیدند - و عاقبت کار بد آنجا کشید
که غنیم را از تدبیرات و قرار دادها آگاه می ساختند - چنانچه از آن پس
هیچ اندیشه پیش نرفت و قطعاً مهمی در پیش نهادی بانصرام نرسید -
و باین معانی قرب برشکال که در حقیقت علت تامه مراجعت لشکر بود
بمیان آمد - چون سپه سالار دید که سرانجام کار و معامله بدین مقام رسید
و دانست که بیش ازین توقف باعث مزید خرابی همگنان می شود
معینا کاری از پیش نمی رود لاجرم از روی پیش بینیها دیده و دانسته
تسخیر قلعه بتاخیر قرار داده از شاهزاده عالمیان در خواه دستوری معارفت
نمود و این معنی را بوجوه معقوله بنا بر اعتقاد خود خاطر نشان و دلنشین
ایشان ساخت - شاهزاده والا قدر سایر امرا را طلب فرموده همگی را

دستور بی کارسازی ارتحال دادند - دهم خورداد از منزل پریفته طبل رحیل گرفته ندای حی علی السبیل دادند - که از بیم توبه فیضان سحاب برشکالی که بیدار بحر محیط را خالی و ربع مسکون را زو می گذد فیل از آنکه به منصوبه طلسم بند سیلاب کد شتران بدست اهل اجتن کف بر لب شور و شغب می آوردند و شوای شورش و آشوب در سر جا داده سر راه بر راه سوار پیاده و اسب و فیل می بزدند طریق عبور بر مسیر منصور فیل بند گردد - مرکب انبیا با شتاب باد و سحاب رخ برآه فهاده کوچ در کوچ متوجه برهانپور شدند و بعد از قطع سه چهار مرحله مختلشان متهور خود را نمودار ساخته مرکب تازی که در حقیقت در برابر شیر مردان از آن ربه بازان عین گاو تازیست آغاز کردند - خانزمان و او ستر سال و جگراچ و راوکر با همگنان بارگی باد پل آتش عنان را به خار مهیز آتش انگیز گرم لگم ساخته یکبارگی از جا در آوردند - و ایشان از پیش و اصالت خان و خلیل الله خان از عقب چون برق سوزان بر قلب خرم آن سیاه رزان زدند - و بیدار حمله نخستین صحر کین برانگیخته بنیاد آن خس طنیتان مگس صفت را که بحرکت نسیمی بل باحریک مروحه زبیدا بلکه معدوم مطلق می شوند و باز بهنگام فرست همانا در ساعت مخلوق شده هجوم می آرند و باعث کدورت دعاف و عدم صفای وقت رفته برهم زن هنگامه فرانبدال می کردند بیدار فدا بردادند - و از آنجا متوجه مقصد شده با سایر علمای زمان دوم تیر ماه داخل برهانپور شدند - بندگان حضرت بعد از استماع این حقیقت سر تا سر گردان و گفتار سپه سالار فکوحیده و ناستوده گرفته بل می حساب و ناخودآگاه شمرند - و سایر این معانی که بهیچ وجه مرتعی مبارک نبود بوجوه متعدده بر خاطر عطر نحوی گرافتی نموده که اکثر اوقات جمعی شیوشتی ناسردارانه او را

برزبان مبارک آورده غائبانه او را نکوهش می فرمودند و بر زبان آوردند که بردن شاهزاده بجهت تسخیر پیرینده که فتح آن پله کمترین بندهای تخت همایون بخت است بدلا گهات بغایت ناپسندیده بود - دوم سلوک بروش نا سردارانه با سایر سرداران نمودن و رمیده دل ورنجیده خاطر ساختن تمامی بندها و گوش بحرف سخن چینان فتنه انگیز کرده راه نفاق همگنان کشودن آنگاه بمقام اصلاح در نیامده از همه عمده تر تصویب رای خطا پیرای معارذت نمودن و شاهزاده را بی برآمد مراد به برهانپور باز گردانیدن بالجمله فی الحال از موقف خلافت فرمان جهان مطاع صدر یافت که شاهزاده والا قدر با سایر امرای نامدار بی توقف بدرگاه والا معارذت نمایند *

بیست و چهارم مهر جگناتمه کلارنت که درینولا مهاگت راج خطاب یافته در فن موسیقی روش هندی خصوص ترکیب نغمات و بستن تصانیف و ابداع معانی بدیعه و مضامین عالیّه در سر تا سر این کشور همنا و همسر ندارد از دار السلطنت لاهور که حسب الامر اعلی برای تالیف و تصانیف آنجا توقف نموده بود به زمین بوس خلافت رسیده درازده دهرید که در آن مدت بنام ناصی بندگان حضرت مشتمل بر معانی و نغمات مختلفه مولف ساخته بود در انجمن والا به سمع عالی رسانید و بغایت پسند طبع اقدس و خاطر حقایق یاب دقایق رس بادشاه هنر سنج قدردان افتاد - و از عذایت حضرت با زر هم ترازو گشته چهار هزار و پانصد روپیه هم وزن او بدو مرحمت شد - و دهرید عبارتست از تصنیف نغمات مولفه که بنام ملوک و اصحاب دولت ساخته ابیات آن مدح و ثنای ایشان باشد و بشن پد که معنی تصنیف است بنام شری کشن معبود هندو که آن طبقه واهی عقیده باطل کیش در حق آن مبطل باوتار یعنی حلول حق تعالی قایل اند

هر دو از مخترعات راجه مان تونوز راجه گوانیار است - و ثلث ابداع آن
 شد که در عهد پاستان تا زمان راجه مان مذکور مدار اهل هندوستان در غنا
 و سرود بر نوعی از صوت و عمل بود که آنرا کبت و چند و دوشیه میخوانند
 و چون نظم آنها به لغت اهل کوفاتک بود که فزون موسیقی از آن ولایت
 در سایر بلاد هند انتشار یافته بذایر کمال اشکال آن زبان اهل کشور از آنها
 به حسن نغمه تنها بسند نموده چندان ذوق سیرش از معانی آن نداشته اند - آجره
 راجه مذکور که نهایت مهارت در فن موسیقی و تألیف نغمه مطریه داشت
 چنانچه نایک بخشوی گوانیاری که پیشوای این اهل علم است تربیت کرده
 و بر آورده اوست بلغت گوانیار دهرید و بشنید وضع نموده آنها را منسوخ
 ساخت - و رفته رفته نایک مذکور که درین فن فرید قرون و اعصار است بدقت
 طبع نازک در آنها تصرفات بجا کرده این طرز تازه را بسرحد کمال رسانید -
 از آن عهد باز بتوجه راجه و بخشو نایک گوانیار که لغت آنجا در تمام هند رسند
 سند است و اهل آن از ذکور و اثاث به لطیفه گوئی و شیرین زمینی و ملاحت
 گفتار و لطف تکلم و نزاکت طبع و دقت فهم و حسن صوت و درستی اصول
 و آهنگ توافق نطق مورد ضرب المثل اند معدن نغمه و منبع فن موسیقی
 شد - و تصانیف نایک مذکور که از باب کارنامه‌های بعد الفادر است که استادان
 صاحب قدرت این فن از استماع آن گوش می گیرند بلکه حلقه شاگردی
 و غلامی اش در گوش هوش می کشند در شیخ جیهاتر از اهل آن سرزمین
 یاد ندارند بلکه بخوبی ایشان نمی خوانند - عجمه نایک مذکور پانزده عصر
 بلکه رحید قرون قبل و بعد خود بوده چنانچه کلبانگ آواز او چون صیت
 حسن صوت هزار دستان آویزه گوش هوش اهل چهار حد خورم بوستان
 هندوستان بل شش جهت هفت کشور شده بود از اصحاب مهارت این فن
 بچندین وجه امتیاز داشت از جمله آنکه علم و عمل را بدستوری بهم ضم کرده

بود که در عین خوانندگی پکهاوج را که دُهلست هلیلچی نواخته مراعات
نطق و ضرب در کمال توافق می نمود - چنانچه استادان فن ایقاع و اصول که
بهزاران جرثقیل ریخت ضروب و تال آنرا نگاه می دارند بدرستی او
نمی توانند نواخت - دیگر آنکه تیز آهنگی آواز و قدرت آن بلند آوازه
در سایر دقایق فن خوانندگی و گویندگی خصوص علو درجه شد و مد
در مرتبه داشت که ما فوق آن امکان ندارد چه جای آنکه بعمل توان آورد -
و برخلاف خوانندهای این کشور که بی دم کش نفس نمی توانند کشید
از هم آواز و همدست بی نیاز بود - دیگر آنکه نهایت مراتب فصاحت
و بلاغت بآن مرتبه خبرت درین فن جمع کرده بود که فحول شعراء ملک
براعت او اقرار داشتند - الحاصل رتبه نایک درین فن بمرتبه رسید که با آنکه
دست پرورد راجه بود آن قدر دران هذرآور از مغاخر خود دانسته بر سایر
راجهای این کشور بوجود بدیع الوجود او تفاخری می نمود - و آن نادره دهر
و یگانه هفت اقلیم نیز بوجود این خصایص دقایق حق شناسی و وفاداری
که در امثال این طبقه عزیز الوجود است بدرجه داشت که باکمال تطمیع
و ترغیب راجهای عظیم الشان این ملک جدائی از ولی نعمت خویش
اختیار ننمود و تا وقت نزاع روان راجه به هیچ وجه روی ازو نتافت - چون
بعد از ابراهیم بن سکندر لودی گوالیار را از دست راجه بکرماجیت پسر او
انتزاع نمود بنابر مقتضای پیمان حقیقت شناسی به همراهی دشمن او رضا
نداده پای در راه فرار نهاده خود را به راجه کیرت سنگه راجه کالنج رسانیده
سادس خصایص حواس خمس او شد - چه راجه مذکور از مواهب خاص
عالم بالا باختصاص پنج نادره عصر از جمیع سلاطین روی زمین امتیاز داشت -
و از مبداء آفرینش تا آن عهد بملوک هفت اقلیم در هیچ یک روزگاری
امثال یکی از آنها روزی نه شده بود چه جای اتفاق وجود هر پنج در

یکجا چنانچه کسری پرور نیز بر سایر خسروان عجم بل سلاطین عالم بچند مراتب لوی مزید امتیاز می افراشت - اگر نظریکی ازین بی نظیری چند بنظر در آردی عموم آن مزایای خصوص شمایل شیرین معذوبه اش از چشم افتادی - و اگر ازین دست نوادری بچنگ او آمدی هر آینه طلای مشیت افشار از دست دادی و از تکرار عبادت سبک خیز شدیدی که ابلق نیرنگ روزگار پای هم پیوگی آن نداشت و سمند مهر و خنک منه بل نیله گردون گیتی نود بگرد گرد او نمی رسید شکل تعلق و تعلق علاقه خاطر گسستی - و دیگر بر تخت طاقدیس که در روی کاخ هفت طبقه خاک و زبر رواق نه طاق افلاک به یکتائی طاق بود و هیچ صاحب دیهیمی را از شهریاران اولی الابصار از آن دست تختی بچنگ نیفتاده بود و آن رنگ گرانمایه اورنگی هیچ تاجداری نداشته - بلکه نظیر آن سریر نرخته بنظر هیچ صاحب انسری در نیامده نه نشستی - محملا جمله نوادر راجه که بحقیقت سر آنها میشد حکیمی بود دانا از طبقه براهمه که بر همه انواع ادانش قادر بوده در جمیع حکمت یعنی الهی و طبیعی و ریاضی و سایر فروع آن اصول اصیله از اصناف نوع بشر بدان سان امتیاز داشت که افسان از جنس حیوان و در حکمت عملی و سیاست مدنی و منزای بدانشوند ماهر که راجه به نیروی رای انورش از سایر دایان آن کشور باج گوئی - و بزور تدبیرات متین و ترویج رای مبینش دقایق نظام کارخانه دولت راجه اعلی درجات رونق و رواج پذیرفته بود چنانچه مهراج ادای خراج بدیوئی - بی تکلف اگر نو شیردان را که سر اکبره اکسره است صحبت او رو دادی هر آینه بدستوری خرد ادب آئین دست از مصاحبت دستور دانش مذش خویش بزچمهر دانا شسته نظر از موجدید تدابیر او بستنی - و گر هرمز را در انجمن حضور او نقش محالست دست نشستی - محالست بر

بزرگی او اعتراف نموده پیوند امیدواری از بزرگ امید وزیر خویش گسستی - دیگر پسری نیکو محضر فرخنده سیر که از سایر ابناء زمان در همه ابواب بر سر آمده بود در هیچ ماده از هیچکس پای کم نمی آورد - خصوص در باب کمال جمال و حسن خلق و لطف خلق که درین مواد شامل نصیب کامل نصاب آمده در جمیع فضایل نفسانی و خصایل انسانی ثنایی نداشت - چنانچه راجه بحسب آن مزیت بر پروریز آن مثابه تفوق داشت که ما فوق آن بتحت تصرف تصور در نیاید چه از ناخلف پسر بیپوش پدر کش به خلف صدق ادب پرورد که سرچشمه حیات جاوید و سرمایه امید پدر باشد فرق در مرتبه نیست که تا روز شمار هزار یک مراتب آن بشمار درآید - سوم در مطربه که در حسن صورت و لطف صوت و نهایت تفرد در فنون غذا و رقص و کمال مهارت در انواع رود و سرود هر دو یگانه دهر و فتنه شهر بودند - چنانچه از شرم تیز آهنگی آواز و تندبی مضراب سازشان زهره چنگی هژده ناخن خویشان را ازین دندان شکسته - و دستبرد و موافقت ضرب و نطق شان دست مطربان بالا دست بسته - در انفعال خوبی رقص و پای خوبی ایشان رقصان سرآمد از پانزده - اگر خسرو پروریز حرکات و سکنات موزون و نشست و برخاست مطبوع هر یک از آن دو شوخ چشم شیرین شمایل شور انگیز بنظر در آردی مجنون آن لیلی و شان شده شکر شیرین اداهای شیرین در کام عیش او کار زهرآب خنجر شیرویه کردی - اگر یک بار الحان ترانه های طرب آمود و تازه آن دنگار پرگار استماع نمودی دیگر گوش هوای نکیسا نکشادی و از آن پس آرزوی شنیدن لحن باریدی را در پیشگاه خاطر بار ندادی - دیگر طوطی که از غنچه منقار در برگه اش که گل صبرگ را طرز شگفتگی آموخته در یک داستان هزار گل داستان شگفتی - و هرچه بدو تعلیم کردی اگر همه س. ن. بودی بیش از گفتن نگو

گفتی - سبز بختی که از روشنی بیان بدآنگونه سخن سفید گویی که رنگ بیرون داده معنی سخن رنگین در نظر صورت بستی - بالغ کلامی که بدافسان ابواب طلاقت اسان و بلاغت بیان کشامی که رونق بازار بضاعت سجدان شکستی - نوش ابی شکرین منفکر خضر شعللی سکندر وش آئینه دار - دران گفتاری که چشم سخن ازو جان پذیرفته بود - شیرین بیدنی که از معلم سلیمان منطبق الطیرین گرفته - قوت حلقه در پایه که اثر تعلیم یاقی شرافتینه لوحه سینه اش معاینه مانند لوح محفوظ حافظ قرآن گشتی - قدرت ناطقه در مرتبه که چون معانی بیان نمودی از طلوع هلال منقارش صنعت براعت استهلال نمودار شدی - ملخص سخن نایک مذکور مفت بچنگ راجه در افتاده بود نوادر پنجگانه او برین سر نازل شده منزله سته ضروری بل کمال عشره کامله پذیرفت - لاجرم آن قدردان هنرمندان درخور قدرت حق قدر او بجا آورده نابجایی در مقام انعام و اکرام او که مهر مهر بر او افکنده حاصل خزینه شایگان برآن گنج باد آورد رایگان افشاند - بلکه مهر مهر از آن پنج گنج روان که داشت برداشته بصد دل دل برو بست - و سر پنج تعلق از همه آنها باب دل سردی شست سرگرم صحبت آن باعث گویی هذله شور و سرور شده - درین اثنا گوش زد سلطان بهادر گجراتی شد که ازین دست دستان سرای از قضایای انتفانی بدست راجه کیرت سکه آمده لاجرم بنابر چشمک زنی طمع خلم به قلم پخته کاری درآمده نامه از یری که مال ملایمت و همواری بر راجه نوشت - سر جمله مطالب آنکه چون از مرادب آسمانی ازین عالم عطایا به راجه ارزانی شده اصناف و صورت اقتضای آن دارد که از جمله آن مکارم عظمی در باب ایشان یک مکتوب که از آن بدست آمده یعنی نایک مذکور اگرچه سر جمله آنها است آثار جوان مردی بظهور آرد - راجه بچاره آن در مانده چند آنکه دست و پا زد و احوال نظیمه

در بدل آن بی بدل پیش کرد سودی نداده بجای نرسید چه سلطان همه باب
 بزور و زر و لشکر و کشور برو غلبه داشت - مع هذا از در مردمی درآمده لاجرم
 باوجود آنکه این معنی بغایت بر و گران بود چار ناچار باکمال دل گرانی
 نایک را بر سبیل هدیه بخدمت سلطان فرستاد و تا فرجام روزگار معزز و مکرم
 به خدمت سلطان روزگار بسر برد - و بعد از نایک سرزمین گوالیار که برو
 بومش عیش انگیز و نعمه خیز و آب و هوایش طرب آمود و نشاط آمیز
 است تان سین نام سرود سولی را جلوه داده محفل آرای بزم روزگار
 ساخت - و او در مبادی روزگار خود نزد رامچند بگیله راجه ملک ماندهو
 می بود تا آنکه حسب الامر حضرت عرش آشیانی راجه او را بدربار سپهر
 مدار فرستاد و از پرتو عنایت و تربیت آن حضرت کارش بهمدی بالا گرفت
 که در زیر چرخ والا نظیر خود نداشت - چنانچه روش تازه آن نیرنگ طراز
 بنحوی مطبوع طبع افتاد که رفته رفته روش خوش آیند نایک را یکباره
 از یاد مردم برد - و باوجود آنکه گمان آن بود که طریق مستقیم او از کمال
 قوام و متانت تا قیام قیامت بر نهج استقامت خواهد بود امروز تصانیف
 متین او نظر بر روش تان سین حکم تقویم پاریس دارد *

اکنون ازین پهنآوری و فراخ روی که بتقریب مذکور داده و بنابر شوق
 سخن رفته رفته درین وادی بطول کشیده باز آمده بسر سرشته سیاق سابق که
 عبارتست از سوانح دولت بی پایان می رود - درین ایام بمحض خاصیت
 جشن و عهد بادشاه دین پرور که ثمرنیت آن سرور بود راجه جوگویی زمیندار
 بهنبر با سایر قبیل و عشیره و خویشان خویش که قریب پنجهزار کس بودند
 اسلام آورد و از حضرت خلافت راجه دولتمند خطاب یافت - و سبب
 صوری این معنی آنکه بعرض والا رسید که اکثر سکنه ولایت بهنبر و اطراف
 و نواحی آن باوجود ادعای مسلمانی و اتصاف به سنت آن از سرجهالت

و نادانی با کفر و ملت می کنند و تا الحال این طریقه در میان مسلمانان است که دختران کفر را که به مسلمانان داده باشند بعد از فوت دین می کنند - و دختران مسلمانان که در خانه هندوان باشند بیوش ایشان می سوزانند - لاجرم بندگان حضرت این فرمان دیوان افغانی را که از موقوف احکام یزدانی برساله حضرت رسالت پناه علی الله علیه و سلم شرف صدور یافته و در دار الانشاء شریعت شرآ طغری اعضا پذیرفته حلیه توتیع نفاذ بخشیدند که مسلمانی که در خانه کافری باشد و او اسلام آورد بر طبق شرع شریف نکاح بسته بدویاز گذارند - آنگاه او را از نظر انور گذرانیده بانواع عواطف آن سرور فایز گردانند - و اگر بمقتضای شرافت ذاتی و کفر اصرار نموده تن بدین در ندهد و گردن بدین سعادت نهد بر وفق وسع تمول جرمانه گرفته او را از مسلمانی تفریق نمایند - مجمل برین سرجمعی کثیر از قبول اسلام سعادت پذیر شدند و انواع عواطف درباره ایشان بوقوع پیوست - و این معنی محکم سلسله اعتدای راجه جوگو شده به نه دل از علاقه تعلق عقدهای پر خم و پیچ زار پیوند گسل گشته بر سر شاه راه راست هدایت آمد و عقد بیعت اسلام چون عقدهای سبزه تسبیح و تهلیل بصد دل بر رشته آن بست - و خویشان آن هدایت گرای به اندیش نیز بمحض متابعت او پیروی طریقه دین متین نموده رفتند و رفتند سلوک حق و حقیقت پیدش گرفتند - و حضرت خلافت پناهی معلمی را مظهر ساخته جهت تعلیم لوازم اعتقادات و وظایف عبادات مقربه بر ایشان گذاشتند *

چون ظاهر قصبه گجرات پنجاب مضرب خیمه دراست و انبیا شد چندی از سادات و مشایخ آن قصبه معروض و انوار عتبه سدره تنبه داشتند که بعضی از کفره فجرة زنان و کفیزان مسلمان را در تحت تصرف دارند و گروهی بد بخت خارج از دایره دین نیز از طور حد و اندازه خود پایی

بیرون نهاده مساجد را داخل عمارات خود نموده اند - بندگان حضرت تحقیق حقیقت این امر را به شیخ محمود گجراتی که داروغگی همگی نو مسلمانان بدو مفوض بود مرجوع فرموده مقرر ساختند که بعد از ثبوت این مقدمه زنان و کذیزان را از زنان گرفته مساجد را از منازل این بی دینان جدا نموده حقیقت بعرض مقدس رساند - چون شیخ بآن قصبه رسید هفتاد اصله و کذیز مسلمة را از تصرف آن مردودان برآورده بمردم متدین پرهیزگار سپرد و چندین مسجد را از خانهای ایشان فراز ساخت - و بی سعادتیی که نسبت بمصحف مسجد استخفافی ازو سرزده بود بعد ز اثبات او را گردن زدند - آنگاه امر اعلیٰ بصدر پیموست که در سایر ولایت پنجاب هر جا این صورت بیمعنی رو نموده باشد متکفلان مهمات شرعی ز متصدیان خدمات عرفی شرایط تفحص و تجسس بجا آرند - و مسلمات را از قبضه تصرف و اراضی مساجد را از خانه کفار برآورده بعقد مسلمانان در آوردند - قریب چهار صد هفتاد بطیب خاطر قایل کلماتین طیبین گشته از ته دل مسلمان شدند - و هفت مسجد از کفره فجوره برآمده بتازگی عبادتگاه اهل اسلام گردید و سه بتخانه از بیم و بنیاد برکنده شد و بجای آن مساجد و معابد اساس یافت *

چون درینولا قلم تقدیر بمقتضای قضای فلان بر عزل سید عبد القادر منکپوری میر عدل اردوی معلی رفته بود لاجرم بقصد استراک و رفع مراتب و نصب منصوبه تقلد دیگر مناصب عزم اظهار خواهش عظمت و اختیار عزالت جزم نمود - و چون بنابر آن اندیشه باطل و طمع خام مفسده مکیده به خاک نهفته دام کید برای صید جاه دنیا و زر نهاد و باستظهار تمام از تکفل منصب کامل نصاب مذکور استعفا کرد - بندگان حضرت آن سید رفیع القدر را راست گو پنداشته ازین خدمت پر مشغله معاف داشتند - و میر

برکه بخاری را که سید نیکو محضر پاک دین صاحب دیانت است
 بجهت تصدی این شغل شریف از سایر مردم آدمی وش دربار سپهر آثار
 گزیده بحفظ مرتبه عدالت که در آن تقدیم کمال دادگویی و نیکوکاری
 و نگاهداشت سر رشته نصفت و انصاف در کار و پاسبان مراتب شریعت
 و حقیقت و هزار گونه حقایق و دقائق دیگر خصوص عدم رعایت خواطر
 و جانب داری در سلوک این طریقه دنییه ناچار است بر گماشند - و چون
 او متقلد قلاده این امر شد و کمند اندیشه سید مذکور کوتاهی کرده به
 نشیمن عنقابی مدعا نرسید و معیبا مگسی در محکمه حکومتش نپزید
 کلافی بر کلوخش نمی نشست درین ماده که تیر تدبیرش بر سنگ خورده
 بود از گوشه گیری پشیمان شده رفض مذهب اعتزال نمود - و حوصله اش
 ازین خسران مبین تنگی کرده تشنیه این امر شنیع منکر که عبارت
 از دعوی غبن فاحش است بر خود پسندیده و لیکن ازین تراست که بر
 رفته بود اظهار ندامت نموده اثری بر آن مترتب نشد و چون بسیار کوشید
 و بجای نرسیده سودی نکرد ناچار رضا بقضا در داده در کشید •

چون بعضی مقدس رسید که در نواحی کهنه از توابع داخل
 مضافات جانویه که بغازی بیله اشتهار دارد انواع نخچیر را اقسام جانوران
 وحشی یافت می شود و عید فمرغه بآسانی دست می دهد به
 اله ویردی خان فراول بیگی حکم شد که بموضع مذکور شتافته و مردم بسیار
 بجهت احاطه جانوران فراهم آورده در جایی که مناسب فمرغه داند وحوش را
 رانده نگاهدارد - چون فرموده بجا آمد خود بدوات تشریف برده به یکه
 تازی و شکار اندازی در آمدند - سه روزی در این سرزمین رحل
 افراست انداخته به نشاط عید و عید نشاط پرداختند - و در عرض آن ایام
 چهار صد و بیست و سه رأس از فوج کوهی و چهاره و مار خوار شکار شد -

و آن عبارتست از بز کوهی که آنرا رنگ نیز خوانند و بهندی زبان رام چيله گویند - از آنجمله پنجاه راس به تیر و تفنگ خاصه انداختند - و باقی را وقتی که شاهزاده‌ها از شکار باز پرداختند جمعی از مقربان حسب الامر اعلیٰ مید کردند *

و از سوانح این ایام چهاردهم آبان ماه مذکور خانزمان که همواره از نامهربانی خانخانان پدر خویش گله مندی داشت درینولا بنا بر بی‌روشی سرشار و بد خوئی ناهنجار او که از حد تعدی تجاوز داشت بنحوی رمیده دل ورنجیده خاطر شده بود که تجویز این معنی دور از راه نموده سرحد عظیم بالای گهات را بی سردار وا گذاشته بدون تحصیل رخصت متوجه درگاه گیتی پناه شده بود - درین تاریخ رسیده خود را به سعادت ملازمت بادشاه قدردان مهربان رسانید و بندگان حضرت چون اطلاع بر خصوصیات احوال خانزمان داشتند و صفای عقیدت و خلوص اخلاص و ارادت و کار طلبیهایی او در نظر داشته بدوام می دانستند که این معنی بی اختیار از سر برزده و تا قدرت بر پلاس خود داشته نگاهداشت آن عالم سرحدی را از دست نداده و بدون اضطرازی بی دستوری روی بدربار گیتی مدار نگذاشته بنا بر این معنی گرفتگی و مواخذه بر نه گرفته این معنی را بر روی او نیارزدند چه از آنجا که حضرت بادشاه حکیم مدش سراپا دانش همه جا بمقتضای قواعد عقلی عمل نموده دستور العمل خرد والا را دست نمی دهند - چون تکلیف مجبور در معنی نوعی از جبرست از این معنی اغماص عین فرموده حمل بر بیروشیها و کوناة اندیشیهایی خانخانان کردند - و نخست در لباس کمال تعجب و تحیر از طور سلوک ناهنجار آن سردار ناهموار با فرزند خلف ارشد کار آمدنی خود نمودند که آشنا را حال اینست ولی بر بیگانها - آذگاه بر زبان مبارک آوردند که از طور معاش ناپسندیده

نکوهیده او با خالزمان ظاهر می شود که پنجش خان درون و سایر بقدهای درگاه از بیجا نبود - مجملاً چون بالا گیات نگذاری تین نداشت بی توقف از موافقت خلافت فرمان اشرف بهنام خان درون صوبه دار مالوه شرف صدر یکت که بیدرتگ از انجا بدلت لغات شادانه تار سیدن صاحب صوبه دیگر به حفظ آن سرحد و ضبط و ربط سایر و تیات متعلمان بدان پرداخت - قضا را در همین تاریم از انجا واقع دویسای این حدود بودند پیوست که مهلبت خان خانخانان از اشتداد عارضه بواسیر گهله دیرینه که درین کشور به بیکندر معروف است آشنگ صوبه داری ولایت تدم آباد نمود *

از وقایع این اوقات سعیده سمات صید نشاط اندوز جرگه خروگور است که هرگز بسعی فیهائروایان این کشور بمقتضی ظهور نمایان نه شده بود - و سبب اتفاق سئوچ آن شکار نادر الوقوع اینکه چون چراگاه مقرر این تون جانور وحشی که اکثر اوقات در بیدیهایی در دست می باشند به دست مقرر شوره زمین شیم که از آبادانی بعید الوقوع باشند جانانچه از راه در آبشخور معین آمده باز بجای می روند - و در اطراف بهیوه و خوشاب که از پرگذاشت عمدی پنججاب است برگذار بردبار بهت واقع گشته ازین دست سرزمین بسیار است - بنابراین خروگور نیز در انجا بیدشمار است درینوقت که نواحی آن سرزمین بی سپر فعلی مرکب مرکب وائی خدیو شغلت تصور گردید الله و دیکخان فراوان بیگی در آن نواحی تنگ نای بظفر در آورده که خدیو بغایت کم آب در آن واقع بود بنابراین بمخاطر آورد که سر و راه اششوار مقرر معان گله شالی کور را بشیرد - چون ضرورت بر سر این تعمیر افتد آنها را بدام آورده و رفته رفته عرصه کار بر آنها تنگ ساخته بمخاطر جمع تمام لوازم فمرغه پرداخت - مجملاً این اندیشه مسند را نزدیک کار گذاشت و بر سر

انصرام آن پیشنهاد آمده نخست تفحص آبشخور مقرر گوران نمود آنگاه جمعی را بجهت مذبح آن آبگاه معین تعیین کرد - چون مکرر آن سوخته درونان آتش عطش را از آب خوردن باز داشتند ناچار بدان مضیق در آمدند - درین وقت دام کلان موسوم به نادر بر اطراف آن کشیده همگی را بحیاط احاطه در آوردند - چون این معنی دور از راه که بتوجه اعلیٰ قریب الوقوع شده بود صورت پذیر گشت با بادشاهزادهای عالی مقداد و چندی از مخصوصان و مقربان حسب المقرر میمان آن دامگاه در آمده چندی را خود به تغذی و تیر افکندند - آنگاه بحسب امر مطاع نخست شاهزادهای جوان بخت چندی دیگر را عید نموده تتمه را ارکان دولت ابد پیوند انداختند - و چند گور بچه گرز داران و قراولان زنده دستگیر نمودند - و خاطر اقدس بندگان حضرت ازین شکار بدیع اتفاقی بی نهایت منبسط و فرح ناک گشته از آنجا شادگام متوجه دار السلطنت لاهور شدند *

ششم آذر ساحت دار السلطنت لاهور از ورود مسعود شهنشاه زمین و زمان مکاتذ دار الخلافه یافت - و بتازگی دواخانه سرزمین معلی را از نزول اجلال و قدوم جاه و جلال آن والا منزلت کار بالا شد - در همین روز غایت نمایان آفتاب گیر که از خصایص بادشاهان این سلسله عظیم الشان و ارشد اولاد امجاد ایشان است به سلطان دارا شکوه لطف فرمودند - و سرکار حصار را که تعلق آن بسرکار شاهزادهای بغایت فرخنده فال خجسته شگون است بآن عالی مرتبت ارزانی داشتند - سابق صوبه داری کل خاندیس و برار و دکن به یک صاحب صوبه تفویض می یافت اکنون دو صاحب صوبه درین ولایت پهنار مقرر نمودند - چنانچه بالا گفتم و برار و دولت آباد و احمد نگر و مضافات آنها که مجموع یک ارب و نوزده کروز

دام جمع دارد بضبط و ربط صاحب صوبه جداگانه باشد و پائین گهات که نمود
 کرور دام جمع تمام آنست بایک صوبه دار باشد - بغالبترین خاندان قابل
 رشید معامله فهم کاروان یعنی خان شجاعت نشان خانزومان باین مرحمت
 والا سواران شده نگاهبانی بالاگهات بعد از تعهد او مفوض گردید - و باضافه
 سه هزار سوار در اسپه سه اسپه که از اجل و امانه منصب بدستبرداری ذات
 و سوار در اسپه سه اسپه باشد باید اعتبار و سرمایه امانت او افزایش پذیرفت -
 و مرحمت خلعت خاص و جمدش و شمشیر مربع و اسب خاصه
 و فیل بالابیر ضمیمه سایر این مراسم عمیمه شده - در همین محفل خاص
 از روی عنایت صوبه پائین گهات در عهده نگهانی خان دوران صوبه دار مالوه
 شده خلعت و شمشیر مربع و اسب خاصه برای او و خلعتی فخریه
 مصحوب خانزومان بجهت مزید مفاخرت امرای دکن مرسول گشت -
 و صوبه مالوه از تغیر خاندوران باله ویدی خان مرحمت شده - و از امانه
 هزاره ذات و هزار سوار که چهار هزاره چهار هزار سوار باشد سرانجام گردید -
 و همدین ایام شاهزاده محمد شجاع از دکن آمده ملازمت نمود *

درین ایام نظر عاطفت مستعد پرور خدیو رفعت نسور پونو عنایت
 و توجه بر سلامت حالت قبول و قابلیت و استعداد تربیت شاهزاده سعادت‌مند
 بلند اقبال جران بخت سلطان اورنگ زیب بهادر که منظور نظر پرورش
 آبی غلوی است مبدول داشته تجویز منصب در هزاره ذات و چهار
 هزار سوار بلام نامی آن والا مقدار فرمودند - و رتبه ران و منزهات معلی
 آن شایسته نوازش نمایان و افزایش بی پایان را بمرحمت علم و ذکاوت و طومار
 و طوغ افزایش داده دستوری برپا کردن سراق سرخ که خصایص بادشاهان
 و شاهزادگی بشید این دردمان دولت جاری می باشد غمیمه این مراسم
 عمیمه نمودن *

هشتم می ماه حضرت بادشاه معارف پناه حقایق آگاه که از راه کمال ربط بمبداء همواره خواهان هم نشین می ارباب عرفان و اصحاب ذوق و وجدان می باشند پیوسته راه آشنائی مرحله پیمایان طریق معرفت الله که در معنی نزدیکان پیشگاه قرب آن شهنشا اند می کشایند - بنابر سلوک طریقه معهود شوق صحبت عارف خدا آگاه عمده مقربان درگاه قدوة السالکین اسوة الواصلین میان شیخ میر که سرآمد ثابت قدمان طریقت و سرور پیشوایان این راه است چنانچه سرجمله از خصوصیات احوال شریف آن خاتم الاولیا در خاتمه این دفتر بخواست ایزدی گذارش خواهد یافت بتازگی محرک اراده صادقه آن حضرت آمده قرین سعادت متوجه زاویه متبرکه آن سرخیل عزلت گزینان شدند - و بعد از اتفاق ملاقات چون بندگان حضرت می دانستند که از صحبت ماسوی نهایت مرتبه انفجار دارند هنوز استیغای حظ تام ننموده همان لحظه ادعای وداع نمودند - آن سرحله سلسله اهل الله که از روی اشراق بر خواطر و ضمائر آگاه بودند چون میلان خاطر مبارک آن حضرت را دریافتند خود نیز بنابر آنکه خدا جوئیها و حق نیوشیهای آن حضرت گوش زد ایشان شده بود از دیر باز میل دریافت لقای انور آن سرور داشتند - لاجرم با آنکه کم نسی را پیش خود راه می دادند از سر خواهش تمام خوب در آمده خوش برآمدند و توقع از روی انبساط و اهنراز تمام اظهار میل به صحبت آن حضرت نمودند چندانکه تکلیف توقف آن سرور بسرحد تاکید و مبالغه رسانیدند - بنابر آن چون مالک رقاب انفس و مالک ملوک آفاق چنانچه مذکور شد بمجالست خاک نشینان گوشه تنهایی که فی الحقیقت بادشاهی عالم مجاز نیز ایشان دارند اشتیاق مفرط داشتند از سر خواهش ته دلی قبول جلوس نموده با بادشاهزادهای نامدار و یک دو از خاصان در محفل آن قدوة

اهل دل بصحبت اشراف نشستند - منجه در آن انجمن صدق و عفا
بسی حقایق و معارف از هر باب خصوص سخنان ارباب سلوک و وصول
که روایه عرفان و وجدان از آن استشمام می شد مذکور گردید - و از سخنان
بلند آن دو بادشاه عالم صورت و معنی حکمران این زمین و اهل دل
سرمایه بلند پایی اندوختند - و بیکت وحدت سرای کعبه این شوهر
کامل ظاهر و باطن از شاهراه اهلان بسرمدول عرفان و وجدان رسیده از جرعه
نیض آمود شراب رحیق تحقیق دو راه مشرب مدد ب وحدت و توحید نشاء
شراب معرفت در باستانیدند - و به پرتو نظر آن دو بلند پرواز و نا در یکدم
طی مراتب کرده و از درجه علم الیقین طیران نموده و باقبل نظر قبول آن
دو عارج معارج حق حقیقت سلم السموات استعلا و استعراج بدست
آورده قابلیت حق الیقین یافتند - و باجمله با آنکه ذکر نصایح خیریت بخش
و غیرت افزا در خدمت این رموزدان اسرار آگاهی انجمن
حضرت ظل الهی بذکر کمال عدم احتیاج آن حضرت در اعمال این امور
بلاستفاده و استکمال که از دست تکمیل کامل و تحصیل حاصلست و لیکن
از آنجا که وظیفه اهل الله در صحبت بادشاهان خدا آگاه به اندر گوئی
و نصیحت انحصار دارد تجرم پندهای سودمند مذکور ساختن الهی حق
مقام کردند - آن حضرت که گنجور لطیف دقایق و خزان معارف حقایق اند
بذکر خوشنودی الهی و خورشیدی جذاب عرفان پنداشی از باب انجمن
العارف فرموده ایشان را به کمال توجه خاطر و حضور قلب امر فرموده
در مخزن سینه اسرار خزینه جا دادند - چون خدمه شیخ شیع چیز از
کسی نمی گرفتند مگر قلیلی از لوازم بشریت که آن نیز در ویش
بموقع قبول وصول می یافت - آن حضرت چیزی از بخارف دنیوی برسم
فتوح نگذرایدند و همین سبب و دستاری سفید باظر انور ایشان که از روی

باطن بنور معرفت الهی مزین و حالی بوده هرچند بظاهر از زبور بصارت عاقل و خالی بود در آورده اظهار چشمداشت به قبول نمودند - و جذاب شیخ بذایر رعایت جذاب آن والا حضرت به قبول آن هدیه مبادرت فرمودند - بندگان حضرت در پایان صحبت از روی انبساط بذکوی که در خاطر شریف آن حضرت گران نیامده باعث انقباض نشود توقع قبول قلبی نقد بجهت تقسیم بر فقراء و مساکین که منسوبان جذاب ولایت انتساب و مجاوران بقعه برکت نصاب اند اظهار نمودند - بندگان حضرت شیخ از سر بسط تمام فرمودند که نقیر مستحق نمی باشد چه هر که خدا دارد احتیاج بماسوی ندارد - مجملاً چون این مجلس که از فاتحه تا خاتمه کما یذبغی اختتام یافت قرین سعادت و مصحوب اقبال بدولتخانه والا معاودت نمودند *

بیست و دوم چون حقایق احوال شیخ باذول که زاهدیست بغایت پاک اعتقاد و پارسائیست به نهایت پرهیزگار و پاکیزه روزگار از دنیا گوشه گیر و از خلق نفرت گرفته و دوری پذیر و باین معانی به شگفته روئی و خوشی مجاوره و مهمان دوستی و نان دهی سرآمد عزت گزینان ولایت پنجاب ست مکرر بمسامع علیه رسیده بود لاجرم اراده ملاقات شیخ مذکور فرموده بزایفه مشار الیه تشریف حضور ارزانی داشتند - و بعد از استیفاى صحبت رنگین که بخوشی و دلکشی برآمد خیرباد شیخ بجا آورده مبلغ ده هزار روپیه بمجاوران و تبعه بقعه شیخ قسمت فرمودند *

بیست و چهارم که ساعت مختار و مسعود بود اشاره علیه والا حضرت اعلی دربارۀ روانه شدن پیشخانه برکت نشانه بسمت دار الخلافه عظمی سمت وقوع پذیرفت - و شاه علی کوتوال و عملة فراشخانه از مشرف و سر منزل و امثال ایشان بطریق معهود این دولت کدۀ والا که در نظایر این وقت خلعت می یابند بخلاع فاخره مخلع شدند - در همین روز سعادت

اندروز تربیت خان که در تقدیم خدمت وسالت ملجی مرطوب منصف و مرام
اقدام نموده باز گشته بود بسعدت زمین بوس استانی آسمان نشانی مستعد
شد - چهل و پنج راس اسب و چهل و پنج شتر فرو داد و چند پارچه چینی
نفیس و دیگر نفایس از قبالی و نمد و تکیه و امداد آن بدو بخشیدند و گدازانید
و از ظرایف و نفایس و تحف او «صعفی» بود که از ملجی بدست آورده که
بخط شاه ملک خانم بذات سلطان محمد میرزا بن «میرزا» بود و محمد بن
میرزا جهانگیر بن «عاجب» قران اعظم از ملجی اسم «عاجب» نام یک خط و یک
قلم بخط ریتان در نهایت خوشی و دلنشینی عورت رقم بنامش بود - در آخر
نام و نسب خود را در ضمن سطری چند بنام رواج فتوحی خوش نوشتند
که بخطوط استادان سبده مشتمله می شد - بعد از آن حضرت از مسافرت آن
بی نهایت مضبوط و خوشوقت شده این «صعفی» زیادت را در خزانه الکتاب
خانه مخزون ساختند *

بیست و پنجم سال فرخنده انجمن جشن مبارک وین شمسی سال
چهل و پنجم از عمر این پادشاه خدیو زمین و زمین در فشمین سال برج در آنکه
دار السلطنت که از تمام شرفات خرفه های گدازون عروجش از تاج و تخت
سر بر آری بارج چرخ چادری فرود نمی آید و عادت است اسب خاک ریز
فلک ستیز ختوص درینوا که معتدل وین وانی حضرت ملجی شاه از کمال
تظمت مکانست و مکان و روزالت قدر و عادت آن بهم سفلی «مکان» گداز زمین
نمی دهد اعتقاد یافت - و بنابر رسوم معهوده این روز شرفات از دیوار داد
و دوش و اخافه منصب و غیره بظهور رسیده سایر ارباب استعانت بر که خواطر
و مرام دلها فیروز گشتند و حمد برین روز سعید خان مودت دار کابل دوز
سعادت زمین بوس انجمن حضور از سرفرو مملو بهشت سعید شد و بنام
دواری داشت که پنج هزار چهار هزار سوار سه اسبه و دو اسبه پشت سواران کردید -

و عبد القادر پسر احدات که ریاست سایر قبایل افغانان سرحد کابل داشت درینولا بوساطت راهنمای آن خان شجاعت نشان ترک سلوک ناشایسته طغیان و عصیان نموده بندگان درگاه پیش گرفته بود بوسیله او از سعادت زمین بوس آسائش سپهر نشانه راس المال سرافرازی جاوید بدست آورد - و بیست و پنجم منزل وزیر خان که درین ایام سمت اتمام یافته بود از فیض ورود مسعود رشک فرمای فردوس برین گشته برین سراسر بناء اعتبارش را پایه دار بل پایدار ساختند - و خان مذکور به شکرانگ این عنایت که باعث سرافرازی جاودان اولاد و اعقاب او بود مراسم پا انداز و نثار تقدیم رسانیده پیشکش گرانمند از نظر انور گذرانید - از آنجمله دو لک روپیه سایر اجناس بدرجه قبول رسید *

وقایع ولایت جنوبی که درینولا سمت وقوع یافته آنکه چون مهابت خان خانخانان صوبه دار دکن بمقتضای قضای آسمانی آنجهانی شده و هنوز خان زمان که صوبه دارمی بالای گهات باو رجوع داشت نرسیده عرصه بظاهر خالی بود ساهوی تیره رای سیاه رو با گرهری از بازماندگان نظام الملک مساعدت وقت غنیمت دانسته بر سر مضافات دولت آباد که در قبضه تصرف اولیای دولت بود شتافته در خیره چشمی و چیره دستی که از دست ایشان می آمد قطعاً کوتاهی نکردند - خاندوران بعد از آگاهی این قصه از مالوه به برهان پور آمده از آنجا با مبارز خان و جگراج و راجه جی سنگه و حکیم خوشحال بخشی و اکرام خان و جمعی دیگر متوجه بالای گهات شده بروز پنجم به ظفر نگر و از آنجا در سه روز به کهرکی رسید - و بزودی بدولت آباد پیوسته یک روز در آن مقام به قصد استعلام مقر آن آشفته مغزان قرار اقامت و استقرار داد - و چون خبر یافت که در همان چند روز که ماهچه مهر شعاع رایت مرکب منصور از افق خط دولت آباد ارتفاع پذیرفته بود بطرف رامدره افواج غنیم لئیم اختیار طی وادی فرار نموده اند و بشتاب بخت

برگشته در آن سرزمین هایم و سرگشته می گردند - لاجرم همانند به قصد گوشمال مخالفان خارج آهنگ میبایستی تعاقب شد و چون سواران راست گشت با دلیران کار طلب در همان شب بقایای شبگیرایی برکب شتاب آورده از آن مقام راهی شد - و همه جا مراسم تعاقب بجا آورده آخر روز خبر یافت که آن خاکساران بد پیمان از شیوگانان دو گروه انداخته بر ساحل آبی منزل گزیده اند - با وجود تنگی وقت و تنگ آمدنی سواران بد ترتیب صفوف مرکب اقبال پرداخته بمواجهه آن نیروی رایی بر آورد - این مختدولان بمجرد ظهور تلامعات مرکب اقبال پشت به حرکت گریزان داده بر برادر قرار آوردند و پناه بظلمت شب برده زینبازی شب تنگی شدند - چون تعاقب دشمن در سیاهی شب منتهی آداب سپاه گری است از اقبال ایشان نشانند همان جا فرود آمد و یک پیر شب مانده از آنجا روانه شده به نزدیکی منهد رسیدند - ظاهر شد که بعضی از بار و بانه اهل دین بدینی گریه دارند رسیده و باقی مشرف بر رسیدن است لاجرم دلیران بیکه تار و پود سیلاب سر در نشیب از عقب آن بدنامان بر رفراز تنگ نمیدانند - چون فوشوئی از تنگیم که بدرنگ آنها بودند بفرقهائی نشان غریزان مرکب تظیم انسان و انواع نفع و سدان و بوارق اسلحه ایشانرا با نظر در آورده از مرکب اقبال آگاه شدند بخاطر آوردند که دمی چند سوار به نگه داشتند بدستبازی درآیند که عسر در عرض این مدت جمیع مردم ایشان وقت یافته خود را بدینی گریه رسانند - و چون مفسدان یلین عزیمت نمود سنگ و تار مختار و منهد به دران شده پیش روی سیلاب خانه کن بنیاد افکن را بمشائی خشتک رسانند و سواران آتش شعله امروز خرمن سوز را بدست خرس گرفتند در دم از مدعیان دلیران مرکب مسعود بنحوری نیست و نابود شدند که گویی جمله آن گروه سیاه بیرون تپاه درون چون سربه که در ره گذار باد فرو شود بمحض جنبش باد حمله

نخستین که در حقیقت اثر صرصر داشت معدوم مطلق گشتند - آنگاه یغمائیان عسکر اقبال دست به نهب و غارت برکشوده آتش تاراج در اسباب آن بدکیشان سرکش زدند - هشت هزار گار غله بار و باقی گواران که بان و سلاحهای جنگ بر آن بود بتصرف درآمد و نزدیک سه هزار نفس از بیم سرتن به ذل اسیری داده گردن بغل دستگیری نهادند - از این فتح مبین که نصیب اولیای دولت ابد پیوند آمده باعث کسر قلوب بقیه اعدا شد همانا از آثار اخلاص خالص و ارادت صافی و خاصیت صدق نیت و حسن عقیدت تواند بود که با این مایه ترددات نمایان و ایلغارهای در دواز از آن خان بلند مکان در عرض هجده روز صورت صدور هست *

ششم بهمن ماه منزل علامی افضل خان که در لاهور بتازگی اساس یافته از یمین قدوم آن حضرت محل نزول فتوحات آسمانی و مهبط میامن برکات جاودانی گشت - و آن دستور اعظم به شکرانه این مایه سرافرازی ترتیب پالند از نمایان نموده پیشکشی گرانمند از انواع جواهر و مروج آلات گذرانیده - ده هزار روپیه که بصیغه نثار نامزد شده بود از تموج دریای سخا وجود بساحل امیدواری عبد القادر پسر احداث که در آن انجمن پرنور به سعادت یار کامگار بود افتاده سیر چشم تمنا گشت - و موکب والا بتاریخ بهمن ماه همعنان جابه و جلال و قرین دولت و اقبال از دار السلطنت لاهور متوجه سمت دار الخلافه کبری شد - و چون درینولا شاهزاده والا گهر مراد بخش - که بغایت آبله بر آورده درینولا بسبب همان بیماری صاحب فراش بود درین حال سواری بنابر احتمال حرکت عقیف کمال دشواری داشت ازین رو بجدائی چند روز قوه العین اعیان خلافت راضی شدند که بعد زوال عارضه از دنبال بآهستگی متوجه شوند و بجهت تفقد احوال و پرستاری و تیمارداری شاهزاده رابعه دوم سنی خانم که در فنون مسایل طب و معالجه امراض مخوفه از

درستی سلیقه ید طولی دارد در لشور باز داشتند - وزیر خان را که در مدارای
امراض صعبه کمال مهارت و خیرت اندر خفته مکرر از عهد عبی باز معالجه
سوء المزاج شاهزاده‌های نامدار نموده هم از منزل نخستین بمرحمت خلعت
خاصه و فیل مختص ساخته بجهت مدارای آن راه انداد مخصص فرمودند -
چون قرار داد خاطر اقدس آن بود که موکب اقبال نو دار السلطنت لشور
تا سهارنپور بکشی مرحله نورده گشته از آنجا کشتی سوار مانجه دار الخلافه
اکبر آباد شوند بظاہر آن بعضی از کارخانجات سوکار خاصه شریفه و ناظمین
امور آنها و سایر حشم و خدمه زیادتیکه همراهی همگی درین راه چندان
درکار نبود حسب الامر اعلی از شاهزاده‌های کبرآباد داشتند - سعید خان
بخلعت و جمده مرصع و فیل سرافراز گشته بکابل رخصت یافت و
عبد القادر بمرحمت خلعت و شمشیر و فیل و اقامه ده هزار روپیه و منصب
هزاری ذات و سپصد سوار بر تمثلی خاطر کامرانی یافته همراه خان عسکر الید
راهی شد *

بیست و نهم ملاء باغ حافظ رخنه که چشم و چراغ سرزمین سرهند
است از فیض نزول موکب سعادت بهشت روی زمین شد و از سر تا سر آن
نگلکشت بهشتی مقام خاصه نشیمن دل نشین که حسب الامر اعلی
بر گذار تالاب بیرون باغ بتازگی بنیاد یافته بود راه حق مقام پادشاه رسیده دوم
اسفند از ظاهر پرگنه شاه آباد را که ابد آباد از بر تو فیض نزول موکب اقبال
بادشاه هفت کشور آباد خواهد بود معالنه عائد عفو کده بطن روشندان
صفای آئینه مهر انور پذیرفت - درین منزل اسلام خان میر بخش را
به سرداری هفت هزار سوار در باب تذبیه متمرکان آن روی آب دلی که
پیوسته در پی سرکشی بوده بر سر راهرنی می باشند نامزد نموده راهی
ساختند - مقرر شد که رستم خان دکمائی از سبیل که جائیز او مقرر است

بفوج آن رکن الدوله پیوسته درین مهم همراهی گزیند - از حضور سردار خان
 و دیندار خان و شیخ فرید و اصالت خان و لطف الله خان نقشبندی
 و سید عالم بارهه و قلعه دار خان و سید لطف علی و چندی دیگر درین
 فوج متعین شدند - و همدرین تاریخ اشتعال شعله غضب بادشاهی که
 نمودار التهاب آتش قهر الهی است بزبانه کشتی در آمده بر سر سوختن
 خرمن تن و جان و خانمان زیاده سران گردن کش این جانب آب چون
 آمد - و تقدیم این خدمت نامزد شایسته خان خلف یمین الدوله نامدار شد -
 پنجم ماه مطابق پنجم رمضان چون در نواحی لوریه راه بر ساحل رودبار
 چون افتاد بر خلاف معبود بحر کرم بل ابرجود کشتی نشین گشته تفرج
 کژان و شکار افکنان بسوی مقصد توجه فرمودند - یازدهم ماه چون سفینه
 اقبال که در آن محمل محمل کوه وقار و سکینه بود بر باغ و عمارات کیرانه
 ساخته مقرب خان بر کرانه آب گذر افکند - بندگان حضرت به قصد مزید
 اعتبار آن پرستار دیرینه و تمهید قواعد مباحثات جاوید سلسله او لمحک فیض
 نزول همایون بدین سرمنزله نزهت آئین مبذول داشتند - خان مذکور
 اموال خود را به ترتیب چیده بنام پیشکش مسمی بل بسمت شکرانه
 موسوم ساخت و بندگان حضرت بذایر مراعات خاطر او بقبول قلیلی
 از جواهر و طلا آلات اکتفا نموده معدودی از آلات سیمینه که بغایت خوش
 ساخت بود گرفتند و ما بقی را بار بخشیدند - یازدهم دارالملک دهلی
 سرمنزله خیل اقبال آمده عرصه نزهستان نور گده بهبوط انوار ظل الهی
 حقیقت نورستان قدس گردید - روز دیگر بطواف مرقم منور جنت آشیانی
 متوجه شده از ورود آن حظیره خطیره فیض اندوز گشتند - بعد از ادای
 آداب زیارت از قرأت فاتحه فاتحه و استدعای مغفرت وظیفه مقرر که عبارت
 از عطای مجاوران است مبلغ پنج هزار روپیه مرحمت نمودند - هفدهم

اهل اردوی جهان بوی را همانجا باز داشته با بادشاهزادشاهی والا گهر و چندی از مقریان بسوی عیدگاه پام شتافتند - چهار روز در آن سرزمین نشاط اندوز و شکار انداز بوده قضا را بر طبق دستور معهود آن دولت در یک روز چهل آهوی سینه از همان تفنگ خاص بان عید نمودند - و این اتفاق بدیع باعث مزید انبساط طبع مبارک آمد - بیست و دوم ماه در الملک دهمی را بر جانب دست چپ گذاشته در آن نزدیکی همین دولت فرود آمدند - بیست و پنجم همگان اقبال انداز شیر انسانی نموده بسوی بیته که همیشه کفاه شیران از دهان عوات می باشد مینویسد شدند - و بیست و شش فلاحه تفرمندی هزار قوی یککل سه فر و سه ماده به دهده فسون اردشاهی دهن تفنگ بیدجان شد - و چهار بجای شیر دستگیر شیر پنجاه عوات گرز برداران شیر افکن البرز شکن موکب دولت گشتند *

درینولا والا مکرمتی از عکارم عالم بالا و عوالم حضرت ایزد نهالی که نسبت به سایر عالمیان موعود و بحضرت ارفع اعلی و شاهزاده اکبر اعظم خصوصاً روی نموده باعث شرفی روی عالم و امیدواری ایضا آمد گوید رسیدن نصیبی گامه آن بادشاهزاده سپهر جذاب است از فیض قسمت اولی بکمال نصاب یعنی فرخنده و دولت سعادت مند شاهزاده قدسی در آن شبستان عصمت و عفت کریمه شاهزاده فقیران عذاب سلطان پرویز و فیض خصوصیات کیفیت این عطی عظیم آنکه روز بیست و ششم شاهزاده مطابق جمعه بیست و ششم رمضان سال هزار و چهل و چهار که موفع سلطان بود از عیالانات پرکنده پلول عظیم سرادقات اقبال بود به تمام طوایف ضیعه مهر انور تابشیر صبح ظهور آن فرخنده اختر برج سرریج جاود گری نموده و فرود قرب ورود مسعود این شمایون مولود ارجمند به نام شهید وقتی به جمع شریف رسید که تمام محفل بادشاهی و اکثر اردوی ثباتی بوی را می شده بودند بهایر آن از

موقوف خلافت کبری امر اعلی بتوقف شاهزاده والا قدر زیور صدور یافت که بعد از قدوم آن خجسته مقدم فرزند سعادت‌مزد با هستگی متوجه شوند - و چندی از امرای عظام را در خدمت شاهزاده عالمیان باز داشتند که هنگام کوچ در رکاب برکت نصاب آن شاهزاده سعادت انتساب پذیرای اکتساب سعادت گردند - چون این بشارت عظمی که عبارت است از میلاد آن والا نژاد که در دو گهری و ربع از پسر اول این روز سعادت افروز وقوع یافته در منزل دیگر بموقف عرض اعلی رسید از کمال انبساط خاطر آن روز فرخنده را عید سعید گرفتند - و گورگه دولت را بنوای شادپایه این نوروز اعظم نواختند - و سایر بندها مراسم تهنیت و مبارکباد بطریق اعیان معهود بجا آوردند - هفتم در عرض راه میان موضع بجهولی معروض ملتزمان رکاب سعادت انتساب شد که در نزدیکی این محل نمودند شیری چند اهرمن هیکل در پیغوله جنگل جا گرفته اند که ثور آسمان بل اسد را چه جای جدمی و حمل از محدثی مسکن و محل خویشتن مجال گذشتن نمی دهند و ازین راه آزار و اضرار تمام به انعام و مواشی سکنه حوالی و حواشی این سرزمین می رسد - لاجرم حضرت بادشاه شیر شکار هم از راه متوجه آنسخت شدند و در عین رسیدن چهار شیر نر و ماده را به تفنگ خاصه انداختند *

سی ام ماه مذکور سرزمین دل نشین گیاهت سامی که در نزدیکی دار الخلافه عظمی برکنار دریای جون سمت وقوع دارد از ورود مسعود موکب اقبال و دولت قرین روکش سپهر برین گشته والا نشیمن های آسمان نشان که تازه در آن والا مقام حسب الامر سامی نزدیک گیاهت مذکوره سمت تمامی پایتخت بود از نزول اشرف شرف محل حمل پذیرفت - درین منزل شاهزاده والا قدر که حسب الامر اعلی متعاقب راهی شده بودند فوز سعادت ملتزمست نمودند - هزار مهر و هزار روپیه برسم معهود برسبیل نذر

گذرانیده التماس نام فرخنده اختیار نمودند - بندگان حضرت آن همایون فدا
 خجسته قدم را به سلطان سلیمان شکوه و وسوسه فرمودند - از انقضای بدیع
 تاریخ ولادت سراسر سعادت آن شاهزاده فرخنده اختیار است که مصراع
 موزون درست آمده -

سلیمان شکوه و سلیمان شکوه

همدین روز عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که حسب التصدیق امر
 جهان مطاع بتدبیر مأموران رقی پور سامور شده بود بعد از تقدیم
 مهم چنانچه هم اکنون ایضاً آن امر عظیم می نماید زمیندار آن موضع
 بالو لچهن و سایر زمینداران آن نواحی بنا سایر غنائیم همراه گرفته بدرگاه و
 رسید - و سعادت ملازمت اندوخته نخست هزار اشرافی بیسم معهود ندر
 ملازمت و مرافق عدد مذکور اشرافی که به نیت برآمد این مهم ندر نموده
 بود بنظر انور درآورد - و کیفیت فتح مذکور آنکه چون خان فیروز جنگ
 بگوشمال زمینداران سرکش آن سرزمین فرمان پذیر شده اشک آن مقام
 نموده راهی شد و امر سنگه زمیندار باندشون نیز باجمیعت خود به خیل
 اقبال ملحق شد از آنجا که راه سردار است بمجدد رسیدن پایی گهاتی
 بهائی که نزدیک شصت کوه از رقی پور دور است منزل گزید - و روز دیگر
 بی توقف و تأمل باوجود معویت کربوه پای در راه نهاده نرم گذشتن
 از آن کرد زمینداران آن حدود که بغرور جنگل و گریوهای دشوار انداز یک
 منزل پیش شتافته سر راه گرفته در مجادله کشاده اراده آن داشتند که بغیر
 وجود بی بود مشتاقی سبک سر خاکسار پیش آمده صرصر بگیرند و روی اطمه
 بحر اخضر به پشتی خس نهادی چند خاشاک سرشت دهندارند -
 درین حال که خان فیروز جنگ از پیش نهان آن سرود اگاه گشت
 فی الحال به شتاب باد و سحاب راهی شده روی به پای گهاتی نهاده

شعله افروز آتش کین گشته بباد حمله نخستین دود از نهاد و دمار از روزگار آن دد طیفنان بد گوهر برآورد - و چون از همین صدمه گروهی انبوه کشته گشته در سقر مقر گرفتند باقی رو بفرار نهاده بمقر مقرر خود که عبارت است از تینوتهر نام حصار بندی اشکال پیوند واقع در جنگل شمال رویه شتافتند - و بهادران تهور شعار از عقب ایشان و فراز آن عقبه صعبه برآمده به تجسس آثار آن اهرمن منظری چند دیو سار پرداختند - چون سمت هزیمت آن بد باطنان ظاهر شد باوجود آنکه اطراف آن حصار از کثرت انبوهی اشجار جنگل هلی دشوار گذار بود بجادی و چستی از آن گذشته خود را به فردیکی دیوار حصار رسانیدند و ترک جان بر خویشان آسان کرده کار متحصنان دشوار گرفتند - و چون به کمتر فرصتی معامله بر اهل قلعه تنگ نموده مشرف بر تسخیر قلعه ساختند - اهل حصار چون دانستند که چاره معامله در جوهر انحصار دارد دیده و دانسته بنابر وفور جهل و غرور تیغ از جان اهل خانمان خود دریغ نه داشتند و بعد از کشتن زنان خود نیز کوششهای مردانه نموده بدرک اسفل سعیر و قعر بئس المصیر شتافتند - و قلعه به کشایش گرائیده معدودی چند از عیال و اطفالی جمعی که فرصت جوهر نمائی نیافته بودند دستگیر شدند - و چون سر آن گریوه بغایت بدهنجار و ناهموار بود و احوال و اثقال اردو خصوص اراکهای توپخانه از فرط دشتی جاده در کمال دشواری عبور می نمود ناچار در سه روز در آن مقام اقامت گزیده راه را هموار ساختند و از آنجا باتورک شایسته و روش بایسته به سمت رتن پور راهی شدند - چون بالو لچمن زمیندار آن موضع ازین گونه فتحی که در سرسواری دست داده بود آگاهی یافت از خواب پندار به بیداری و از مستی بیهوشی به هوشیاری گرائیده هولی خود راهی که لازمه جنگل پروری و خود روئی ست از سر بیرون کرده از سر

تملق و فروتنی و زری عجز و زاری پیغامهای رقت انگیز نضوج آمیز داده به شفاعت امرونگه زمیندار باندھون ابواب غراعت و اظهار اطاعت کشوده بوسیله نامه و پیغام از در درخواه درآمده انتمس اعطای امان جان و بخشایش مال و خالمان نمود - لاجرم سردار سروت شعار قبول ملتس او نموده از سرجرم او در گذشت - و سندر کب زای با که درموت از درگاه نزد خان مذکور آمده بود نزد بانو لچهن نیستاد که آن پوریده هوش رعیده دل را شومنده ساخته استمالت دند - چون کب زای بدین روز رسید و از همه جهت جمیعت اندوخته بیدرنگ اھنگ ملاقات خان نمود و سیوم بهم موافق شستم شعبان سه زنجیر فیل بطریق رد آورد همراه گرفته بدیدن خان آمد - آنکه در عرض بیست و پنج روز یک زوپیه دد و نه زنجیر فیل همراه گرفته روانه درگاه والا شد و در آن ولا که گذارش پدیروت استسعاد یافت *

همدین روز اسلام خان و شایسته خان که از نواحی سرهند بشوشمال زیاده سران هر دو جانب بودبار چون رخصت یافته بودند بر سرزمین آنها تاخته خالمان ایشان را سرخته خراب ساختند و قریب دو هزار تن از مفسدان متمرده که جز قطع طریق و قتل متردین کاری نداشتند بی سرودی سپر و عیال و اطفال آن بدستگزن را اسیر و دستگیر نموده ستام و دائم معاودت کرده بودند با سیر شمراھان بسجده درگاه رسیدند - و ستام خان فوجدار سنجھل و بافر خان صوبه دار دهلی که بهمراتی دو فوج مامور شده بودند درین روز سعادت اندوز ملازمت حاصل کردند - و همدین تاریخ همین امرا و اکابر و اشراف و اعلای و اعلانی دارالخطافه از متصدیان خدمات و غیر ایشان و جمعی دیگر که بآھنگ ادراک سعادت ملازمت از اطراف دارالخطافه شتافته بودند مثل اعانتان خان و اشکر خان و راجه بینھاداس

و مکرمت خان و احمد بیگ خان و امر سنگه زمیذدار باندھون و غیرت خان و میر عبد الکرم بخشی و داروغه عمارات دارالخلافه بشرف آستان بوس درگاه والا که مدتی از سعادت جاوید حرمان نصیب بودند رسیده کامل نصاب شدند - و چون ساعت مسعود برای نزول همایون موکب اقبال بمركز محیط دواست یعنی دار الخلافه عظمی و جلوس مبارک آن نایب منایب نیر اعظم بر سریر سپهر نظیر مرصع که درین ایام آن نمودار فلک ثوابت صورت اتمام یافته باختیار منجمین روز جمعه سوم فرودی قرار یافته بود بنابراین جشن تحویل آفتاب جهانباب و انجمن نوروز گیتی افروز در دولت سرای گهات سامی مقرر شد - و سامان طرازان کارخانجات سلطنت به تزئین محفل نوروزی بر طبق دستور هر ساله و آذین بزم جلوس مذکور در صحن خاص و عام دولتیخانه دار الخلافه اکبر آباد مامور گشتند - و همگنان بحسب فرموده نخست اسپک مخمل زربفت مقیش کار گجرات را که قریب یک لک رویه صاف مصارف آن شده بود در پیشگاه ایوان چهل ستون به ستونهای زرین و سیمین افراشتند - بود و بر اطراف آن ازین جنس شامیانها پیا اندازی همان دست ستونها استاده نمودند - آنگاه روی زمین را بگستردهای ملون و بساطهای مزین روپوش ساخته روکش کارگاه بوقلمون ساختند - و در سایه اسپک چوبتره مربع ترتیب داده محجری زرین بر چهار ضلع آن نصب نمودند - و اورنگ مرصع مذکور را در وسط حقیقی آن گذاشته بر جوانب تخت چترهای مرصع که مسلسل آن بالای قیمتی مکمل بود منصوب نمودند - و در دیوار و سقف و جدار و طاقهای اطراف محوطه خاص و عام را با عمارات نفار خانه و پیش طاقهای سردروازه که شاهزادهای عالی مقدار و امرای نامدار کامگر متکفل آذین و تزئین آن شده بودند درآتمشه نفیسه هر دیار از مخمل طلا باف و زربفت ایرانی و دیباهای رومی گرفتند و همه جا در مجلس

بهشت زیب فردوس زینت ظروف طلا و مریع و میفکار به ترتیب
چیدند *

الکون خانه و قایع نگار درین مقام به تصویر سر جمله از خصوصیات
شکل و هیئت این گوهرین سریر بدیع آئین که جز تلم قدرت صورت افروز
ز عهده تصویر آن نمی تواند آمد دلیری می نماید - این تخت همایون
که قطع نظر از سخن آرائی شاعرانه روی سریر خسروانی و سر نوبلگ کیانی
ملوک عجم با پایه نردبان آن هم پله نمی تواند شد در معدنی ایام جلوس
ابد پایان رای گیتی آرای خدیو زمین و زمان به نزدیک آن پرداخت -
جمع جواهر که در کرور رویه قیمت آنست سوای جواهری که در جواهر
خانه خاصه محل می باشد و اغلب اوقات از تزئین آن حضرت زینت
پذیر می گردن منظور نظر انور ساخته از آن جمله موایی همشاد و شش تک
روپیه بوزن پنجاه هزار مثقال از نعل و یافت و زمرد و مروارید که در سنگ
ورنگ و قیمت امتیاز داشت اختیار نمودند - و باینک یک توبه طلا که
دریست و پنجاه هزار مثقال جوهری باشد و قیمت آن بتوبه یک روپیه
است تحویل بی بدل خان داروغه بزرگخانه سیرکار خانه شریفه نمودند -
و در مدت هفت سال تمام سمت انعام یافته مبلغ یک کرور روپیه که
سیصد و سی و سه هزار روپیه تومان ایران و چهار کرور ختایی بوزن باشد
در مصارف آن بخرج رفت - و تصویر خصوصیات آن برین صورت است که
هیئت آن فرخنده سریر مستطیل و مساف سمت ترتیب پذیرفته - چنانچه
همانا از نسبت آن وضع همایون تمام این شکل احسن صور و اجمل تقاویم
اکمل و افضل اشکال و اوضاع گشته گویا کمال و جمال صفاتین را زمین
عباده منظور افتاده آنجا که می گوید :

تا مثل کرد نسبت این وضع با فلک * هیئت مستطیل کانون شکل افضل است

و آن سریر روکش پایت برچیس که تخت طایفیس بل عرش بلقیس را از
 طلق دلها برانداخته و کرسی گوهرنگار سلیمان را در نظرها بی وقعت ساخته
 و صف رفعت پایت گرانمایه اش سخن را باز بر کرسی نشانده و ثنای والی پله
 مقدارش بمنابر فرط رتبه مقدار قدر سخن را از پایه کرسی درگذرانیده چندانکه
 ساق عرش رسانیده - سقف مروج اش بهشت قائم زرین میناکار که هر یک
 قاعده نه گنبد مینای گوهرنگار می تواند شد افزاشته شده بر سطح اعلای
 آن دو طاؤس زرین میناکار که جا بجا بر پرهایی افراشته آنها زمرد بکار برده
 و بروی یکدیگر سمت وقوع دارند و هر یک دانه لعلی که هر یک همانا
 جگر پاره آفتاب تابان و ثمرة الفواد کل بدخشان درست به اخگر افروخته
 می نماید مانند مرغ آتشخوار بمنظار گرفته چنانچه نظاره آن بغایت دلکش
 و دلایز افتاده - و طول آن سه ذوعه و ربع و عرض دو نیم و ارتفاع آن تا سقف
 پنج ذوعه و همه جا انواع جواهر از یاقوت و زمرد و الماس فزنگی تراش
 خورد و کلان در نقش و نگار آن بکار رفته - چنانچه تماشای هوش ربای آن
 قرار خاطر و شکیب از دل می برد و در هر قطعه از قطعات اندازه آن چند
 لعل کلان بدخشانی بدخشانی آفتاب تابان به دگین خانه زر بتمکین هرچه
 تمام تر نشسته و کتابه درون آن از اشعار آبدار شاعر فرشته محضر اعنی
 زینت صفحه روزگار حاجی محمد جان قدسی تخلص که از سر آمد شعرای
 پای تخت است بمینای زمرد خام نگاشته - این چند بیت از آن جمله است

* ابیات *

زهی فرخنده تخت بادشاهی	که شد سامان بتائید آهی
فلک روزی که میکردش مکمل	زر خورشید را بگداخت اول
بحکم کار فرما صرف شد پاک	بمیناکاریش بمینای افلاک
برای پایه اش عمری کشیده	گهر افسر بسر خاتم بدیده

در اطرافش بود گل‌های میمند
 فروزان چون چراغ از طور سینا
 دهد شاه جهان را بوسه بر پایی
 از آن شد پایتقدیرش تنگ سانی
 سرافرازی که سر بر پایه اش سود
 ز گودون پایتقدیر تخت افزود
 و تاریخ اتمام را اورنگ شاهان شاه عادل یافته و سخن حاجی دیگر با این
 تاریخ برخورد -

اثر بانیست تا کون و مکان را
 بود بر تخت جلال شاه جهان را
 بود تختی چنین هر روز جایش
 خواجه داشت کسور و بر پایش
 چو تاریخش زبان پرسید از دل
 بنفت اورنگ شاهان شاه عادل
 دیگری این تاریخ یافته سر بر چنان
 صاحب مرانی - یگانه شد و کون و مکان
 جگر کلام طالبی کلیم نیز قصیده در تهنیت انید قلعه سعید نوروز و نید
 فطرو عید قدوم اسعد به دار الخلافه عظمی سمت نظم داده و چاند بیت
 در تعریف آن برج شمس و قمر در ضمن آن درج نموده - و این ابیات که
 بادشاه دقیقه سنج همز نواز او را برین سر بر وزن نموده به محاذقه ترتیب
 با مطلع درین نامه نامی ابرار یافته -

خجسته مسموم نوروز و نوبت شمال
 فشانده ادد گل عیش بر سر مه و سال
 بچشم مودم دار الخلافه عید قدوم است
 خبار موبک شاد جهان جهان جلال
 شرف دیدن نوروز در چنان عید می
 که بادشاه نشیند به تخت اطراف
 بوضع تخت مروج همز نواز
 خدا نصیب کند عمر خضر و طول سال

هزار سیلان یاقوت و صد بدخشان لعل
 برو نمایی گرفت است تا نمود جمال
 توان ز آتش یاقوت آن چراغ افروخت
 که نی ز باد رسد آفتش نه ز آب زلال
 فتاده پرتو یاقوت و لعل بر الماس
 چنانچه عکس چراغان فتد در آب زلال
 زمرد کهنش تازه تر ز سبز نو
 که اجتماع نقیضین را شمرده محال
 طلای تخت شدی آب ز آتش یاقوت
 اگر نه قطره فشان می شدی زلال لال
 بها ندارد و دیگر هر آنچه خواهی هست
 ز شان و شوکت و فرو شکوه و حسن و جمال

خدای را سپاس که در عهد بادشاه هنر پرور و هنرور نواز کار هنرها بمرتبه
 بالا گرفته و هنر کارها بدان مرتبه پیش آمده که بالا تر و بیشتر از آن بتصور
 اوهام در نمی آید و چگونه چنین نباشد که پیش ازین در عهد بادشاه
 عرش آستان اکبر بادشاه که گل زمین هندوستان از اجتماع انواع اهل هنر
 گلستان روی زمین بود یگانه زمان سر آمد دقیقه سنجان جهان شیخ ابوالفضل
 در اکبرنامه میرحسن هروی را بانشاهی شانزده بیت که مصرع اول آن
 تاریخ ولادت حضرت عرش آشیانی و مصرع ثانی تاریخ جلوس آن حضرت
 است بمرتبه ستوده که آن ابیات را کارنامه هروی شمرده - اکثرون بمیامن
 دانش پرورجی آن حضرت استعداد اهل هنر بجای رسیده که داروغه
 زرگرخانه بی بدل خان که در فنون هنرها و انواع بدایع و صنایع خصوص
 صنعت حکاکی و خوش نویسی وحید عصر خود است قصیده مصنوع

مشمول بر یک صد و سی و چهار بیت در سلک نظم انتظام داده که درازده بیت از اول آن برین نهیم است که از هر مصرع آن تاریم ولادت سراسر سعادت آن حضرت مستنبط می شود و بدیع تر آنکه که از مضمون ابیات آن اشاره بمطلب مستفاد می گردد و از هر مصرع سی و دو بیت بعد از ابیات مذکوره تاریم جلوس فرخنده و از هر مصرع نود بیت تاریم نهضت آن حضرت از دار الخلافه بسوی دار السلطنت لاهور و نهضت آباد کشمیر که عبارت از هزار و چهل و سه معلوم می گردد - و تریب تر آنکه مصرع - هزار بود و چهل و سه سال از هجرت - با همین تاریم بحساب جمل موافق می آید - و در بعضی از ابیات آن ورود مسعود آن حضرت بدارالملک دهلی و توجه خجسته به شکارگاه پالم و نهضت کشمیر دلیدر و معارفت بابکر آباد و جلوس اسعد بر تخت مروج ایراد یافته - چنانچه از مضمون بیانی چند که از آن جمله برسم نمونه درین مقام ثبت نموده مستفاد میگردند -

* ابیات *

خدای واحد بیچون جهان نمود عیان
برای شاه جهان بادشاه کل جهان
بداد وجود و باحسان شهنشه آفاق
علیم و عالی و دانا نواز و ملک ستان
هزار سال بمائاد آنکه هر دم از او
بود بدور جهان صد هزار جان شادان
بمدح شاه جهان طبع این دوازده بیت
ز قسمت ازل آورد از دلم بزمین
از آن دوازده هر مصرعی نموده نگار
کند توند شاه جهان پنداره بیدان

باکبر آباد از جهد کامران بسریر
 جلوس کرد ز تائید عالم مذل
 هزار بود و چهل و سه بسال از هجرت
 که شد بدھلی با شاهي و سپاه گران
 بنوبهار بیاید بگلشن سرهند
 گل بهار ابد با هوا چو گل خندان
 ز کامراني نوروز عزیم کرده نمود
 سوی مدینه لاهور بر جهان شادان
 هزار گونه بود گل بکوه هر قدمش
 هزار چشمه ولی به ز چشمه حیوان
 بسوی هند عنان زد و تاب شد با جاه
 جهانده برق نما ابرشی چو باد رزان
 بداد و جود بدار الخلافه آمد باز
 فلک بدور رکاب و ملک بدر عنان
 هزار شکر بیفزود باز حسن جهان
 ز نوبهار سریر جواهر الوان
 بهر زمین که از آن سایه فتاد فلک
 بداد تا بابد دستگاه پایتخت کان
 جمال و رنگ ز اورنگ بادشاه زمن
 بداد گیتی صد رنگ بر زمین و زمان
 خدیو ملک و ملل بادشاه دین و دول
 جهان کشاد بامداد قوت ایمان

جهان پناه شافندی و دنیا دل
 محیطی از کرم و جود لیک بی پایان
 ز سهم گرز و سنانت دل عدو جاوید
 شود بریز زمین چون رگ جهنده طیلان
 از آن بود سر دشمن بزرگ سنگ سیاه
 که از برای حساست بود مدام فسلان

سر آغاز سال هشتم جلوس حضرت صاحبقران ثانی

درین هنگام که شاهنشاه نوروزاد خاور زاد یعنی جمشید خورشید
 در ساعت نهم از شب چهارشنبه نوره شوال مبارک دل سال خوار و چهل
 و چهار از سر مایل حوت گرفته خاطر او دیده از فرط شود بسوی نشاط
 و انبساط یعنی دار الخلافه حمل شدادت - و به بونو نظر مهر هنگام نشو
 و نما را گرمی دیگر داده روی زمین بسین و خاطر پروردگار یارحین را بآب
 و تاب شگفتگی پیراست - و بذکر تداغنی وقت و مدافعی مقام عدا
 تا مایی را بعطای خلعت شاهانه مفتخر و مبدایی نموده از به و در چرخ
 اخضر گرفته تابوه و بر خاک انبیر در پیرایه از گریست - و سایر فوالب
 عنصری را جانی تازه به تن در آمده سر تا سر ساحت کوه و هلمون بل
 صفحه روی زمین و زمان فیض مستحون گشت - و به پشت کیمیی اعتدال
 هوا باغ و راغ پوستین نغم برف از بن برارده درینان چینی و پرورد خطایی
 لاله نعمان در بر کرده و در و دشت صحرا و گشت جامه گردانیده کونک عذایی
 گل و حله گل ناری لاله پوشیدند - درین حال که با بساط خاک تا بسط
 افلاک از فرط نشاط در جامه نمی گنجیدند بفرعون فیروز اعظم روی زمین

ثانی صاحبقران سعادت قرین که تمام سال در سیر سیاحت اکثر این کشور
اکبر خاصه تفرّج نزهت کده کشمیر می‌نمود نظیر بسر برده بودند در سر آغاز
نوروز گیتی افروز عرصه ظاهر مرکز خلافت را بذور قدوم زبور شرفخانه طارم
سپهر اخضر ساختند - و در دولت سرای گهات سامی بر سریر فحذاکي
و شاد کامی جلوس همایون فرموده سایر مایحتاج عیش مهذّا که در حقیقت
عمر مثنوی بود مهیا گردانیدند - و در ساعت مسعود معهود که مانند روزگار
این دولت ابد پایان مجمع سعادات ابدی و منبع برکت سرمدی بود
داخل دولتخانه اکبر آباد گشتند *

درین فرخنده روز عشرت افروز سه عید سعید که عبارت از غرّ شوال
و عید آغاز فروردی و عید قدوم همایون است و از پرتو فیوضات آن نهال
امیدواران گیتی ببار و بر برآمده سامان عشرت هزار ساله برای روزگار ذخیره
شده بود - در خجسته محفل نوروزی که بجهت جشن جلوس همایون
بر سریر مروج از سرفرو آذین پذیرفته و تزیین یافته مانند مهر افروز که بر زمین
اورنگ می‌نگار سپهر برآید بتخت گوهر نگار برآمدند - و مانند نگین خاتم
اسم اعظم در نگین خانه زر مربع نشین چار بالش تمکین گشتند * ابیات *

آوازه شد اندرین کهن فرش   گل سلطان استوی علی العرش

زمین عرش قوی نهاد شد دین   هین آیت کرسی فلک هین

لوحش الله ازین بزم نو آئین و انجم گوهر آگین که چون گلشن فردوس
برین بهزار رنگ چهره بر افروخته و صفای در و دیوارش مانند صبح روشن
جبین پیرایه نور در بر گرفته پیرایه روی زمین بهشت آئینش برو یافتن از
فروش گوهر پوش خویشتر را بر فلک ثوابت کشیده - و فضایی فرح
افزایش از فرّ شامیانه هلی منقش در غایت زینت روکش این زنگار گون
خرگاه ممال گردیده - سرپایش مانند سرنای پای خوبان در دایها جانگیر -

و وصف خرمي و خوشي که مانند نزهت آباد خاطر شاد داغ دل گلشن
 ارم بود خارج از اندازه تصور چه جای تعذیر و تقریر - اقسام بخورات
 طيبه و نفحات انواع خوشبوئيها از همه سر برخواستہ بوی ارگچه از بسياري
 مشک تداري ناف زمین را همانا فائز آهوی چین گردانیده - و دود عود
 قماري که از سطح خاک اغیر تا فضای فلک فمر را معطر ساخته بود
 مجاروان کبود پوش خانقاه سپهر اطلس را از مجاورت فوط دود برزد عودی
 پوشانیده - و از شور انگيزي اداهلی شیرین و حرکات عوزون و بیج و خم
 کمرهای پرتاب رقاصان نازنین که آتش در دل آب می انداختند شعله
 اضطراب در جان شیع و شایب افتاد - و از درش نشست و برخاست و حرکت
 و سکون رقص و سماع و اصول تال همدستان ایشان چرخ کهن سال بوجد
 و حال درآمد - و غنچه دهان به غنچه و گلرخان بلبل نوا با صد گونه
 غنچ و دلال و هزار رنگ و کرشمه ناز و نغمه و ساز مینوله پرداز گشته در کمین
 بیدلان نشستند - و تیر کمانچه در صد عید دنیا شده چاقها را هدف نازک
 بلا ساختند - و همچنین نوایان پری نازک بکر اصول دف در کف آورده
 بضر ب تبتک راست آهنگ در مقام دنیوي در آمده دست بدایره هوش
 ربای افکندند - و ازین دست دنیا فراچنگ آورده بدین قانون خردها
 بتاراج بردند -

• ایيات •

در آن روز سعید عالم افروز   کوآن دارد سعادت بخت فیروز
 سراسر گیتی از بس شادمانی   نبوت از سر نشاط نوجوانی
 ز بس کز خرمي شد عالم آباد   نم آباد جهان شد خرم آباد
 درینگونه وقتی که زمان و زمین زبان بدعا و آمین گشاده و از ساکنان عالم بالا
 تا سکنه دار الخلاقه والا دست بقبله اجابت بر افراشته بودند - آن دست
 پرورد تأیید ایزدي کف عطا آموز مانند پنجه افتاب جهان افروز بر زر پاشي

در آورده روی زمین را مانند صفحه کاغذ زیر افشان درفشان کردند - و جیب و کنار تهی دستان هفت کشور را چون گریبان غنچه گل سوری از مشیت مشیت زیر سرخ پر ساختند - مجملاً مراسم این روز از اضعاف مناصب و رواتب بآئین شایسته بظهور آمد - نخست نخستین ثمرة الفواد در حقه خلافت کبری شاهزاده معظم بادشاهزاده اکبر سلطان دارا شکوه منظور نظر عنایت تازه و مشمول عواطف بی اندازه شدند - و خلعت خاصه با نادری مرورید دوز و انعام در لک روپیه نقد عمیمه آن مراسم عمیمه گردید - آنگاه دو قره العین اعیان خلافت نامتناهی حضرت بادشاهی شاه شجاع و محمد اورنگ زیب بهادر از عواطف نامتناهی حضرت بادشاهی بتازگی مفتخر و مباهی گشته هریک از آن دو یگانه زمان بعنایت خلعت خاص با نادری و انعام یک لک و پنجاه هزار روپیه نقد نوازش یافتند - و به گرامی شاهزاده سلطان مراد بخش خلعت و نادری و یک لک روپیه نقد مرحمت شد - یمین الدوله آصف خان بعاطفت خلعت خاص با چارقب زر دوز و شمشیر مرصع مخلع و متمتع گشته باعطای خطاب عظیم الشان خانقانی و تفویض مرتبه عالی سپه سالاری که درین دولتکده والا بالا ترین مناصب و والا ترین مراتب است کامگاری یافت - درین وقت بر زبان مبارک آوردند که چون بدار الخیر جنیر تفویض این خطاب به مهابت خان زبان زد شده و پاس گفتار والا درین صورت ضرورت بود لهذا درین مدت احقاق آن به یمین الدوله که از وقت رحلت جنت مکانی مستحق این مواهب و مستعد این منزلت شده بود بمقصه ظهور نرسید - تا این وقت که وقت آن در رسید و مراتب حق گذاری ادا شد - آنگاه سید خانجهان از اصل و اضافه بمرتبه منصب پنجهازاری ذات و سوار در اسب سه اسب رسیده - و اسلام خان میر بخشی بتفویض صاحب صوبگی بنگاله از تغیر اعظم خان

و اضافه هزار سوار دو اسبه از جمله سواران منصب که پنجاه هزار بی ذات و سوار بود افزایش قدر و مقدار یافت - جعفر خان بمنصب چهار هزار بی سه هزار سوار از اصل و اضافه سرمایه اعتبار و اقتدار اندوخت - ششم فرید بمنصب دو هزار بی پانصد سوار سر بلندی یافت - و فیروز خان ناظر معمل بمنصب دو هزار بی پانصد سوار بر کام خاطر فیروزی یافت - و یکصد تن از مقریان به مرحمت عدد دست خلعت سر افروزی یافتند - و بیانی هزار خلعت به سایر بندگان روشناس که درین جشن منور شده بود تا سه روز هر روز یکصد ریست عطا شد *

پیشکش شاهزاده‌های عالی مقدار و امرای نامدار بموجب تفصیل ذیل درین ایام از نظر اشرف گذشت - از شاه شجاع سایر ظرایف و نوادر باشش فیل که بقیمت دو لک و بیست هزار روپیه بود - و نفایس و نجف سایر ولایات از جواهر و تخت روان مرصع بابت اعفای حسن بقیمت پنج لک روپیه - و قیمت مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه و بیست و شش زنجیر فیل بابت پیشکش عبد الله خان چهار لک روپیه - و ده زنجیر فیل و دو لک روپیه بابت زمیندار رتن پور که عبد الله خان دامیندار مذکور همراه آورده بود - و جواهر و اقمشه تالسمی افضل خان و اسلام خان و شایسته خان و سیف خان و جعفر خان هر کدام یک لک روپیه - و از بابر خان هشتاد هزار روپیه - مجملاً از روز نوروز تا روز شرف اشرف مجموع پیشکش نوشته و نا نوشته آنچه بموضع قبول رسید بمبلغ سی لک روپیه کشید *

دهم ماه جشن میلاد شاهزاده سلیمان شکوه که بمقتضای قرب دار الخلافه تاخیر پذیر گشته بود درین روز آرایش پذیر گشت - عاملان معین شاهزاده جوان بخت سلطان دارا شکوه برسم ندای نهیست و عباد کداز از

فیض مقدم شاهنشاه عالم عالمی دیگر شد - و گرامی شاهزاده سپاس این
مکرمات بقیلیس بجا آورده نخست از ادای مراسم پاندا و نثار حق
مقام بجا آوردند - آنگاه پیشکش گرانمند مشتمل بر انواع نوادر و جواهر
کشیدند - و درین فرخنده محفل والا شاهزاده خجسته مقدم سلیمان شکوه
را که بتازگی پرتو وجود مسعودش فروغ افزای گوهر خلافت شده بود
بعضور انور طلبیده هفت طبقه حدقه را از کحل الجواهر سلیمانی یعنی
غیالی لقای جهان آرایش حدیقه نور ساختند - و در آن روز سعادت اندوز
حسب الامر اعلی از سرکار شاهزاده والا مقدار دو تقویر پارچه درست و شمشیر
مرصع به یمین الدوله عطا رفت - و خلعت والا با چار قب زربفت دوز
به خان فیروز جنگ و علامی افضل خان - و خلعت بافرجی باسلام خان -
و ازین دست به شایسته خان و خان عالم و میرجمله و جعفر خان و اعتقاد
خان و موسویخان مرحمت شد - و سایر امراء تا هزارانی بخلعت تنها
کامگاری یافتند - و آن مهر گیتی افروز تا آخر آن روز از کمال انبساط نشاط
اندوز بوده نعمت خاصه همانجا تناول فرمودند *

دوازدهم ماه اسپک مخمل زربفت که سپهدار خان صوبه دار احمد آباد
گجرات باستونهای نقره ملمع طلا به هشتاد و چهار هزار رویه اتمام داده
درینولا بر سبیل پیشکش ارسال داشته بود از نظر اشرف گذشت ^۱ - نوزدهم
ماه خجسته محفل شرف آفتاب جهانتاب از فروغ زر و گوهر که زیور روی
در و دیوار آن بزم فرخنده همایون شده بود رشک فرمای منازل قمر و غیرت
شرفخانه مهر انور شد - قرة العین نیراعظم و چشم و چراغ دودمان دولت
حضرت صاحبقران معظم درین انجمن حشمت بر سرپر عظمت جلوس

^۱ در بادشاهنامه قیمت اسپک مخمل زربفت فرستاده سپهدار خان یک لک

مبارک فرموده دست جود و احسان را چاشنی سحاب فیضان داده دستهای
تهی دستان را از مشتش در چون هر در کف مدف پر ساختند
و جیب و کنار بی برگانرا چون گویدان غنچه از دست پر بزم نمودند -
سپه سالاریمین اندوه آصف خان را نیل خامه با یوق طلا و ماسه نیل و در
راس اسب با زین زرین مرحمت فرمودند - میر جمله از تغییر اسلام خان
بخدمت میر بخشی گری و منصب پنجهازری ذات و در هزار سوار
معزز گردید - اصالت خان از تغییر بانو خان بصورت داری دهلی و منصب
در هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار و بانو خان به نگهبانی چونبور
مقرر شد *

هفدهم ذی قعدة روز ارتحال نواب غفران مآت مہد علیا بود بر طبق
معہود ہمہ سالہ در روزہ مقدسہ آن قدسیہ مغت فرخندہ محفلی بحضور
فضلاء و صلحاء و اصحاب زہد و تقوی و حفاظ قرآن و حدیث و سایر ارباب
عمایم کہ باصحاب سعادت معروف اند آرایش پذیر شد - و خود نیز بخدمت
و اقبال آن انجمن را از نور حضور متبرک ساختہ بیست و پنجہزار بریدہ
باہل استعناق و موافقی این مبلغ در انجمن بذقہ بوزن بیوہ و عجایز
بی روزگار و عقیف پریشان احوال قسمت نمودند - ہفدهم ماہ ایابی
ندر محمدم خان نا بہوہ بی نامی کہ از تعارف و معرفت بوش سلوک
و آداب بذابر مقتضای الاسماء تفرل من السماء بغایت بی بہوہ بود حوالی
دارالخلافہ رسید - و تربیت خان حسب الامر اعلی باستبدال شدتند اورا
بدربار سپہر مدار بستید - چون باستاذنبوس عقبہ سدرہ سرتبہ بہرور و ذہدار
گشتہ از سعادت باریابی انجمن حضور پر نور کامیاب و کاملاً گشت نخست
به تلقین و تعلیم یسارلان طرز دان آداب معہودہ از کورنش و تسلیم تقدیم
نمودہ آنگاہ از زری کمال آداب نامہ خان عشر اید یا یک تقوی باز طویغون

و دو دست شفقار و نه چرخ از آنجمله چندمی آهو شکار و باقی آموخته
 روش صید قال که خان بر سبیل ارمغان ارسال داشته بود بنظر انور در آورد -
 و شکار قال مرغوب ترین انواع صید چرخ و شفقار است و جز خان ماوراءالنهر
 و ترکستان دیگری را میسر نیست - اگر بالفرض مقدر ارباب اقتدار نیز باشد
 چون قزوق ولایة آن ولایت است کسی بدان اقدام نمی نماید - و طور آن
 شکار بدین طرز است که نخست جمعی سواران که ایشان را قال تاز
 خوانند اطراف سرزمین را که نشیمن فوج کلنگ باشد بطریق جرگه احاطه
 می نمایند درین حال میر شکاران آغاز طبل زدن نموده خیل کلنگان را پرواز
 می آرند تا آنکه آنها طبل خورده رفته رفته بلند می شوند آنگاه از هر طرفی
 که آن سرگشتگان آهنگ بیرون شدن می کنند قال تازان و میر شکاران از نعره
 و شور و غوغا و صدای طبل آنها را بر میگردانند - چند آنکه آن قضا رسیدگان
 سراسیمه شده از فرط دهشت و وحشت بجای می رسند که قطعاً بمحاذی
 آن جرگه نزدیک نمی شوند چه جائیکه گذاره شوند - ناچار از آن سمت باز
 گشته انداز جانب دیگر می نمایند و برین قیاس چون عاقبت راه بدر در
 از هیچ سو نمی یابند ناچار هوا گرفته بلند تر می شوند - درین وقت
 میر شکاران جانوران شکاری را سر می دهند و آنها اوج گرفته کلنگانرا بباد
 صدمه صید افکن می گیرند - و در اندک فرصتی آن روز برگشتگان سرگشته را
 یک یک بضرع زود پایان می آرند و همگی را بهمین آئین شکار می کنند -
 چنانچه کمتر اتفاق می افتد که جانوری جان از جنگ آنها بدر برد - مجعلا
 روز دیگر نابره بی باقی سوغات خانرا که از آنجمله صد سراسپ بود
 و پنجاه شتر نر و ماده بختی و صد من سنگ لاجورد و چند جامه وار
 پوستین و سمور و چندین زوج قال و نم و تکیه و بلغار و ظروف چینی
 نفیس و نفایس امتعه عراق و کار ماوراءالنهر که برسم نمودار ارسال یافته بود

از نظر انور آن سرور گذرانید - مجموع مبلغ هفتاد هزار روپيه تقويم يانت -
 بيستم ماه ايلچي مسطور چهل راس اسپ و سي و پنج شتر نر و ماده
 با چند پوستين سمور و ديگر تحف توران زمين از جانب خود بر سبيل
 پيشکش گذرايند - بخلعت گرانمايه و گارد مروج و يك اشرفي چهار صد
 تولگي که بکوکب طالع معروف است و دوازده قره بهمين وزن نرازش
 پذيرفت - و خواجه ياقوت تحريلدار سوغات مذکوره به مرحمت خلعت
 و عطای یک اشرفي صد تولگي و روپيه بوزن آن کاميئب گشت *

بيان طغيان ماده سودای جاجهار سنگهه بنديله

و بکروماجيت پسرش و ذکر سوانح ديگر

چون پامل گشته لک کوب حوادث را بيمردي سعي کسی دستگيري
 نمي تواند نمود - و از چشم افتاده انظار انجم و اوضاع انلاک بظرف توجه
 مردم از خاک بر نمي خيزد چه ادبار مدبري بتدبير هيچ مدبري چاره پذير
 نه گردد و رنگ ظلمت از گلیم بخت تيره روزی بکار گيري کوشش هيچ
 ميقل گري نزدايد - و چگونگی چنين نباشد که بهبود جويي بد نهادان در
 حقيقت با قضا و قدر شدن است - و صوابگويي خطا انديشان با دستبرد تقدیر
 پنجه در پنجه کردن - شاهد صدق اين مقدمه مشاهده احوال ججبار
 غرامت مآل از اواسط کار تا خواتم روزگار بسند است - چه آن زمان زد خدایان
 ابد و خسران سرمد و پدرش که پرورده نعمت اين دولت جاوداني و برآورده
 تربيت حضرت جلالت مکاني اذن از دولت اين دولتخانه والا کار شان
 بآنگونه بالا گرفته رفته رفته بجای گشيد که در وسعت دستمال حشمت مثل
 فسحت سحت ملک و کثرت جمیعت لشکر و خزانه از جمیع راجهای
 اين کشور عموماً و از ازا خصوصاً صد پایه بدش من شوار پله در پيش بودند

چنانچه مجملی از آن باب سبق ذکر یافته سر جمله دیگر در طی این فصل ظاهر می گردد - در آنولا که از سعادت جاوید روتافته بدست خود اسباب استیصال خود مهیا نموده بود و افواج قاهره بدفع آن مقهور تعیین یافته نزدیک بدان شد که جزای که دار بد در کنار روزگار خود ببندد - قضا را از آنجا که وقوع امور در بند اوقات است و بر آمد کارها در گرو روزگار چون وقت او بسر نیامده و روزگار بدولتش به پایان نرسیده بود لاجرم قلع و قمع بنیاد او از عالم بالا بوقت دیگر حواله شد - بذایر آن از در استشفاع و استیمان در آمده امان یافت - و دیگر باره خانمان و مال و ملک برو مسلم شد چنانچه بتفصیل گذارش پذیرفته - در آنولا که حسب المقرر از کومکیان ولایت جنوبی بوده در عرض آن اوقات مصدر خدمات شایسته شده بود در آخر آن از مهابت خلن خانخانان صوبه دار دکن رخصت وطن گرفته پسر خود را در آنجا گذاشته بجانب ملک خود شتافت - و چون بجای خویش آمد از آنجا که زیاده سربها و پیش طلبیها رفته رفته آدمی را بر سر امیری چند می آرد که عاقبت جان در سر آن کند هوای قلعه چورا گده و استیصال بهیم نراین زمیندار آنجا که از عهد قدیم باز زمیندارچی آن ملک با او و آبابی او بود در دماغ جا داده قلعه چورا گده که روزگاران مفر و مقر مالکان آن سرزمین بوده محاصره نمود - و بدکوی در صد شدت شده کار او تنگ ساخت که آخر کار از تنگی عرصه بجان آمده خواه و ناخواه امان خواست - و به عهد و پیمان آن سست عهد که بایمان ملت هندی موکد نموده بود اطمینان قلب و امنیت خاطر اندوخته بر آمد و آن بد عهد کم فرصت پر نفاق نقض میثاق نموده او را با جمعی کثیر از فرزندان و خویشان و متعلقان و منتسبان یکجا به قتل رسانیده و قلعه مذکوره را با اسباب و اموال بی حساب بدست آورد - و چون این معنی بیوجه

بدینگونه صورت بست یکی از پسران بهیم نراین مذکور که پیشتر از آن با پیشکش پدرش بهمراهی خان دوران روانه درگاه گیتی پناه شده و ایذوقت در دربار سپهر مدار باستعداد دریافت شرف حضور انتخار داشت از روی تظلم حقیقت را معروض واقفان موقف خلالت داشت - و بی توقف فرمانی تهدید آئین از روی کمال اندرز و تهییب مشتمل بر انواع عذاب و خطاب در جمیع ابواب خصوص در باب چورا گده بحکم اشرف شرف مدرریانت - و درباره عموم افعال غیر محمودة و ناستوده آن غنوده بخت خفته خرد که شذیع ترین آنها نقض عهد و میثاق بود و هم چنین به قتل آوردن جمعی کثیر از راجه و مردم او بی تحصیل رخصت والا بر سیل عذر و تصرف نمودن در اموال و اسباب و ولایت او که پیدادشاه اسلام متعلق است نکوهش تمام در ضمن فرمان فضا نشانی بلباس نخویف و توعید تمام اندراج یافت - مجملاً نخست از راه اتمم حجت او را باسأل ده لک روپیه از جمله مال بهیم نراین مذکور و تسلیم سایر ملک بمعال اعمال ولایت بادشاهی مامور ساختند - و از روی کمال مرحمت این شرارت آئین باطل گزین را مخذار نمودند که اگر خواهش ولایت چورا گده داشته باشد موازی جمع آن ملک از پرگانات نزدیک وطن خود بنصرف ماصدیان معاملات آن صوب گذارد - و فرمان جهان مطاع را مصحوب سندرب کب رای ارسال داشتند - قبل از وصول سندر چون حقیقت از نوشته وکیل که در دربار داشت بدر رسیده بود از سر جهل و روی نادانی پنی از شاه راه راست هدایت بیررن گذاشته و دست از همه چیز باز داشته تحریک ستیز نمود - و بکرماجیت پسر خود را که در دکن از کومنین خای زمان بود نهفته اشاره نمود که بهر طریق که رو دهد گریخته بدان بد سگال پیمن کسل پیوندد و آن خیره سر از روی کمال ادبار پشت به سعادت نامناهی کرده از سوکب

اقبال رو گردان شد - و به شتاب بخت برگشته از خپیل دولت برگشته بسوی وطن راهی گردید - خان زمان با آنکه در بالای گهات بود رفتن او را چندان وقعتى ننهاده توفیق تعاقب آن بدعاقت نیانت - واله وردی خان صوبه دار مالوه که سر راه او داشت نیز درین باب موفق بصدور خدمتى نشده گذاشت که آن مدبر از آن حدود گذشت - و خان دوران که در آن اوان در برهانپور به ضبط پاکین گهات اشتغال داشت بمجرد استماع خبر فرار آن مقهور با چندی از هواخواهان مثل راجه بهار سنگه و چندر سین بندیله و مادهو سنگه هاده و راؤ کرن و نظر بهادر خویشگی و میر فضل الله و امثال ایشان بر سبیل ایلغار بسمت فرار بل سوی مقر او راهی شد - و پنج روزه راه طی نموده در موضع آسنه از مضافات صوبه مالوه باو و همراهانش برخورد - و مانند برق بر قلب آن تیره روز زده بیدار حمله صرصر اثر در یکدم دمار از روزگار آن نابکاری چند بر آورد - و گرد از بنیاد خرمن حیات آن خس منشان خاشاک نهاده که از شعله آتش زبانه کش کین پاک سوز شده بود برانگیخت - و قریب دو صد و پنجاه تن را بی سر نموده پی سپر ساخت - و آن مخدول با زخم منکر بهمراهی جمعی از آن فرقه نفرت اثر که از سطوت صدمه سخت بهادران پراگنده شده باز بر سر آن ماده اجتماع اهل فساد جمعیت نموده بودند بهر کیف خود را بمیان جنگل های دشوار گزار و از کرپوه راههای کوهسار آن حدود که دیگری جز آن بیراهه روان پی بدان نمی بردند بدر رفته رفته در موضع دهامونی به جبهه مقهور پیوست - و چون حقیقت تباہ اندیشی آن ناسپاسان ناحق شناس برای گیتی آرامی سمت وضوح یافت بیست هزار سوار جرار کار آزموده روزگار فرسوده پاشلیقی سه سردار شهامت شعار نامزد تقدیم این مهم شدند - نخست خان فیروز جنگ عبد الله خان که دستوری معاودت تغبیه یافته

بود هم از راه به تنبیه آن غنوده خرد مامور گشت - و خان دوزان بهادر که بعد از گوشمال بکرماجیت در نواحی مالوه چشم برآه و گوش باواز برید خبر دربار سپهر مزار بود حسب الامر حضرت سلیمان مکان هم از آن مقام بر سر آن شیطان ساراهمن سیرت شتافت - و دیبی سنگه بنذیله و راجه بهارت و مادهو سنگه هاده و نظر بهادر خویشانی و یسین خان برادرش و احدات خان مهمند و حبیب خان سورا با سایر لشکر کومکئی مالوه که همگی شش هزار سوار بودند در فوج او معین گشتند - و صوبه مالوه نیز بصوبه داری او قرار یافته اله وردی خان به نگهبانی برهانپور مامور گشت - و سید خانجهان با سردار خان و راء امر سنگه راتهور پسر راجه گچ سنگه و مختار خان و کش سنگه بهدرریه و قلعه دار خان و خانجهان کاکر و کویارام کور و جی رام بدگوجر و هادیدان انصاری و اندر سال نبیره زار بتن و زوپ سنگه نبیره جگناتیه کچهواوه و چندی دیگر از منصفداران و پانصد سوار تابینان یمین الدوله که عدد این جمیعت به هشت هزار رسید از حضور پرنور بدفع آن مقهوران مامور شدند - و بهادر خان که بجایگز خود مرخص شده بود با راجه امر سنگه زمیندار ماندوه و احمد بیگ خان و چندر سین بنذیله و راجه سارنگ دیو و چندی دیگر از اصحاب مذعوب که مجموع شش هزار سوار تابین داشتند در فوج عبد الله خان تعیین یافتند - و در فوج مذکور دیوان و بخشی و واقعه نویس علیحده تعیین پذیر گشتند - و حکم شد که خان دوزان از راه چندیری راهی گشته در حوالی بجهور معسکر گزیند و ایام بارش آنجا بپایان رساند - و خان فیروز جنگ موضع ایرج را که در تصرف آن مقهور است بدست آورده مردم او را بزور از آنجا بر خیزاند - و نواحی بهاندر را بجهت اقامت موسم برسات اختیار نماید - و سید خانجهان در سانوان موسم بارندگی بسر رساند و بعد از انقضای ایام موسم

برسات هر سه سردار باتفاق یکدیگر استیصال مطلق آن بد سگال پیشنهاد ساخته
 بزودی آن نا عاقبت اندیش را از پیش بردارند - و چون آن دو تیره چشم
 خیره سر یعنی پدر شوم اختر و پسر بد گوهر از استماع توجه حشم بادشاه
 سلیمان حشمت که قدرت شیر با کثرت مور داشتند مانند مورچه در طاس
 روئین سراسیمه و حیرت زده گشتند - و از نزدیکی خیل اقبال بیدست
 و پا شد سر رشته چاره گری از دست دادند و در دست تبغ آبدار آتش
 آمیغ بهادران خود را در میان آب و آتش گرفتار دیده یکباره از صبر و قرار
 کناره گزیدند - مجمل سخن چون عکس ستاره سوختگی و تیره سرانجامی
 خویشتن را در آئینه زنگار خورده بخت سیاه چرده معانده نمودند مانند
 دیوار شکسته که از دور بمحض صدمه سیلاب از پا در می آید قبل از وصول
 شعبه های ثلاثه دریای لشکر طوفان اثر بی پا شده از جا رفتند - و ناچار در
 صدد چاره گری این کار دشوار شده بمقام اظهار اطاعت و انقیاد درآمدند -
 و دست استشفاع بذیل شفاعت آصف خان سپه سالار زده از روی زاری
 زینهار می گشتند - و بمیانجی عضد الدوله در خواست این معنی نمودند که
 چون درم خریدگان کم خرد که مصدر انواع قباچه امور گشته و بوجوه متعدده
 مستعد اقسام عقوبت و انتقام شده اند که به هیچ وجه روی آمدن دربار
 ندارند درین صورت اگر یکی از مردم روشناس پایه سریر خلافت اعلی
 باین جانب قدم رنجه نماید که بالمشافه ملتسمات خود را مذکور ساخته
 از زبان او مدعیات و سوالات این مستدعیان به محل جواب و موضع اجابت
 پیوندد هر آینه جان بخشی مشتی دیرینه بندگان که تهی دست دست
 آویز عذر خواهی اند خواهد بود - و چون درخواست ایشان بوساطت
 خانخانان معروض افتاد از آنجا که شیمه کریمه آنحضرت مقتضی عفو زلات
 و صفح جنایاتست و همه جا بمقتضای آن عمل نموده برای قضای حوائج

از باب مطالب بهانه طلب می شد - درین مرتبه نیز از باب اتمام حجت و وجوب اعطاء امان باریاب استیمنان در مقام اجابت ملتمس ایشان شدند - و سند رکب رای را که سابق نزد او فرستاده بودند و دمجرد استماع تغییر احوال او هم از راه معاشرت نموده بود درین مرتبه برای اطلاع بر موقوفات اندیشه آن فساد پیشه ارسال داشتند - و بر زبان مبارک آوردند که بنوجود این مراتب اگر آن مدبر سی لک رویه جبهانگ خیره چشمی و چیره دستی که از سرزده بوسم پیشکش ارسال دارد و سرکار سائوران در ازای چورا گده بتصرف اولیای دولت ابد پیوند دهد و بکرمحبت را بدستور معروف با همان جمیعت یساق کش بنای گمات نماید و نبیره صاحب تیکه یعنی ولای عهد خود را بدربار سپهر مدار فرستد که همواره بجای او ملازمت رکاب ظفر انتساب التزام نماید هر آئینه درین مرتبه لغزشهای آن فتنه گر فساد آئین بخشیده خواهد شد - و مقرر فرمودند که سرداران عساکر نصرت ماثرا تا مراجعت سندر در هرجا که باشند اقامت گزینند - دینی سنگه بنذیله که سرکردگی قبیل بنذیله از عهد قدیم تا زمان جهانگیر بادشاه بآبی او متعلق بود و آنحضرت ازیشان انتزاع نموده بجادری تجلد در قتل شیخ ابوالفضل به فرستگه دیو پدر این اعرص سیر رحمت فرموده بودند بخطاب راجگی و منصب سه هزاره ذات و سوار و غنایت خلعت و اسب و نقاره و زمینداری اوندچیه سرافراز نموده بجای او مقرر ساختند - چون سند رکب رای بدآنجا رسیده ابواب نصایح هوش افزای بر روی روزگار او کشود از آنجا که ادبار آسمانی شامل حال خذلان عاقل او گشته در هیچ جای سر از دنبال او بر نمی داشت و واژونی طالع زبون محیط روز و روزگار او گردیده تا همه جا همراه بود چندانکه روزگار او را مهلت داده قلع و قمع بنیاد او به تعویق می انگذد آن عاقبت دشمن احمال و امهال زمانه غنیمت

نه شمرده در استیصال خویش استعجال بجای آورد - تا آنکه گوش بحرف او ننموده او را بی نیل مقصود باز فرستاد - لاجرم سندرکب رای از نزد آن مخدول معارفت نموده حقیقت سایر خصوصیات احوال و ارادات محال آن بد عقیدت را بعرض مقدس مرشد طریقت از آداب ارادت رسانید - خصوص سیاه رویهای تازه و بی راه رویهای بی اندازه آن تیره رای کج گرای که از خیره نظری بدروزی و چشمک زنیهای اختر بخت و اژرن باندهی جنگل و صعوبت مسالک و حصانت حصون پشت گرم گردیده و به فسحت دستگاه ملک و مال و سواد خیل و حشم چشم سیاه کرده از تقلد قلاده اطاعت سر باز زده بود بنابر آن درینکمال که حجت بر آن مستحق انواع عقوبت تمام شده هنگام نقامت خدا و انتقام خداوندگار در آمده سالاران افواج و سران سپاه سه گانه را که از موقف خلافت حکم توقف فرموده بودند مأمور ساختند که از سر نو باستیصال مطلق آن واجب الدفع علی الاطلاق مقید شده خارجی استیلائی دیرینه آن کفران پیشه را که در آن بوم و بر ریشه دوانیده بود از بیخ و بنیاد بر اندازند - چون معلوم اشرف شده بود و فروغ رای جهان آرای بندگان حضرت بر ساحت تحقیق حقیقت این معنی تافته که تا در میان عسکر یگانه وقت نباشد که احکام مطاعه او حکم نفاذ امر روح در سایر قوی و جوارح تن و اعضای بدن داشته باشد هیچ مشیت بر وفق مصلحت وقت تمشیت نمی پذیرد و هیچ مهم و کار صورت درستی بر نمی کند - لاجرم از روی احتیاط بخاطر مبارک آوردند که سرداری که ایشان را از فرمان پذیرایی او گریز نباشد تعیین فرمایند بنابر آن شاهزاده جوان بخت جوان دولت بلند اقبال بلند اختر سلطان اورنگ زیب بهادر که خود آبروی گوهر خرد داشت و رای صواب آرایش گلشن آرای صائبه را گل سر سبد بکار فرمائی سرداران نامزد شدند -

و فرمان شد که همگنان از اندیشیده و فرموده شاهزاده کامگار که بتادیب ربانی مودب و بتائید آسمانی مویند اند تجاوز نه نموده در همه وقت و همه حال حتی هنگام کوچ و مقام حقیقت امر برزای صواب پیرای آن شاهزاده جوان بخت صائب تدبیر که ادب آموز خرد پیر است عرض دارند و بر طبق ارامر فائده ایشان عمل نموده از نواهی بی نهایت معجز باشد *

بنجم مهر در ساعتی سعادت زهین هزار سوار بر منصب شاهزاده کامگار نامدار که سابق ده هزاره ذات و چهار هزار سوار بود انزوده به رحمت خلعت خاص و شمشیر مرصع و جمدهر مرصع با پهلکتاره و طره مرصع و سه اسپ تبجاق که از آن در مژین برین زرین بود و فیل خضگی با یراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل دیگر اختصاص بخشیدند - و فاتحه فایحه حصول فتح فیروزی آن معنی آیت نصرت و حرز رایت ظفر و بهروزی از روی توجه تمام خوانده و توجه اشرف را بدقه راه آن نور حدقه اقبال ساختند - و درین ولا نیز جمعی از امرای نظام در سایه نواهی معلای شاهزاده بلند اختر سعادت تعیین پذیرفت - مثل شایسته خان و رستم دکهنی و راجه بیتلداس و راجه رامی سنگه واد و راجه و شیخ فرید واد قطب الدین خان و دیندار خان و شیر خان توین و سید عالم بارهه و گوکل داس سیسوده و مهیش داس راتهور و هزار سوار از تلبینان یمین الدوله و هزار سوار از احدیان و تغلکچی نیز درین فوج تعیین پذیرفتند - و خدمت بخشی گری و واقعه نویسی آن فوج به محمد سعید کهرودی دیوان بیوتات تفویض یافته خدمت او به مکرمات خان رجوع شد *

چون روز نخست عموم ولایات جنوبی خصوص سرزمین درات آباد بمقتضای قسمت ازای از دریاقت سعادت ورود مسعود خدیو هفت کشور بهروز شده بود درینولا تقاضای نصیبه و روزی در لباس هوای تماشای قلعه

دولت آباد و تسخیر سایر قلاع و حصون آن سرزمین محرک اراده کامله آن حضرت آمد - و چهاردهم مهر ماهچه آفتاب شعاع اعلام ظفر علامت از مرکز محیط خلافت کبری بصبوب ممالک جنوبی قرین خوبی و خیریت ارتفاع یافت - شاهسوار عرصه دین و دولت رتبه سوار از قرارگاه سریر خلافت مصیر نهضت سعادت فرموده نخست باغ نور منزل را از نزول انور محل ظهور نور ساختند - و مقارن ورود مسعود نکته سنجی این مصرع تاریخ را که از عالم بالا برای شگون فتح و فال نصرت بر زبان آورده بود * ع * بیادشاه جهان این سفر مبارکباد

معروض داشت - و بعد از دو روز که آن فرخنده مقام از برکت اقامت موکب سعادت فیض اندرز بود بدولت کوچ فرموده دوم روز ساحت فتح پور را از ورود عسکر فیروز مهبط انوار سعادت ساختند - سه روز در آن فرخنده موقف توقف گزیده به تفرج تالاب و شکار مرغابی فرح اندوز بوده روز چهارم از آن مرکز دولت محیط لشکر قلزم تلاطم را در توجع آورده بانداز صید اندازی شکارگاه روپ بلس متوجه آنصوب شدند - و هژدهم ماه عرصه آن نزهت کده مضرب خیام موکب سعادت گردیده شش روز در آن سرزمین نشاط شکار روزگار سعادت آثار گذرانیدند - مرشد قلی خان میر توزک بخدمت فوجداری متبر و تنبیه متمدان مهابان و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاره ذات و سوار سر افزای یافت - و خدمت میر توزکی به میر خان که قدیم الخدمت و مزاجدان اشرف است تفویض فرموده بمنصب نه صدی دو صد سوار پایه قدرش افزودند - بیست و هشتم ماه مذکور فضای طرب افزای صیدگاه باری از میامن ورود موکب مسعود مطرح اشعه انوار فیض آسمانی شد - هشت روز در آن فرخنده مقام اقامت فرموده به شغل شکار اندازی نشاط اندرز بودند *

بیان برخی از مابقی احوال چارهار سنگه بندیله و سرزدن حرکات ناهنجار از آن خسران مال که باعث ارسال شاهزاده بلند اقبال بکار فومائی سرداران

چون چارهار بد نهاد را در قسمت کده عهد الست از نصیب شقاوت نصاب نصیبه کامل بخشیده بودند - و در حواله خانه فطرت روز نخست از بخت و دولت حرمان روزی گشته بود - چند آنکه صلاح اندیشان در اصلاح ماده فساد آن مفسد کوشیده نصایح سودمند در باره او تلف نمودند اثری بر آن مراتب مترتب نگشته بلکه برعکس مدعا نتیجه داد - و خانمان دیرینه سال سلسله خود را بسعی خود خراب ساخته عاقبت سر نیز در سر این کار کرد - الحاصل هنوز موکب اقبال شاهزاده عالمیان فرسیده بود که خان فیروز جنگ از بهاندیرو سید خانبهادر از سائوان و خان دوران از پچهور کوچ کرده هر سه گروه بیکدیگر پیوستند - و پس از الحاق در باب اتحاد آرا و هم که سر رشته انصرام سایر مهمان بآن پیوسته و سلسله پیشرفت امور عظام بدان وابسته بجد و جهد کوشیدند و کوچ بکوچ روان شدند - چون بسر کرده اوندچبه که مبداء جنگل بی منتهاست رسیدند نخست بریدن درختان آن جنگل که باعتبار انبوهی اشجار در همه هندوستان به بیمثلی و مورد ضرب المثل است بنیاد نمودند - و روز بروز کار جنگل بی پیش برده باین طریق قطع راه می کردند - و آن پراگنده مغز پریشان خیال بسططهار بیراهی آن جنگل دشوار گذار جمعیت خاطر اندوخته با فراغبال در قلعه اوندچبه میگذرانید و به پشت گرمی اجتهاد لشکر تفرقه

اثر خود که قریب پنجاه هزار سوار و بازده هزار پیاده بودند قرار تحصیل بخود داده اراده داشت که در حوالی موضع کمروئی که یک کوه بارندچه فاصله دارد در عرصه مصاف صف آرای گردد - و در طی ایام راه برپا بهادران گاه گاهی مردم آن تیره بخت در میان جنگل از دور سیاهی نموده به تیر و تفنگ هنگامه جنگ گرم می ساختند - و در ضمن آن دستبازها هر روز چندین سر می باختند - و در شنبه نوزدهم مهر ماه که موضع کمروئی مذکور مرکز ریاست عسکر منصور شد راجه دیبی سنگه بافواج هرارل خان درران و اهل توپخانه دلیرانه تاپای پشته کمروئی که دیوی از سرداران عمده ججبار با جمعی کثیر آنجا مقام گزیده بود یکسر تاخت - و به نیروی سر پنجه مردمی و زور بازوی مردانگی آن جا را از دست آن دل باخته هوش از سر رفته گرفته او را دستگیر ساخت - و معتمدی چند همراه داده نزد خان درران فرستاد و خان مذکور آن مقهور را پیش خان فیروز جنگ ارسال داشت - چون آن تیره روزگار در آن سرزمین اعتبار تمام داشت خان مشار الیه او را نظربند نگاهداشته در صدد تفقد خاطر او شد - و بعد از استمالت بیشمار که آن وحشی نژاد آرمیده خاطر و دانهاد گشته بمقام اظهار اطاعت و انقیاد در آید درینحال او را به تکلف برین داشت که تبعه خود را بوسیله پیغامهای رغبت آموز دل داده بر متابعت تحریص و ترغیب نماید - بالجمله از کار کشائیهی اقبال بی زوال شاهنشاه عدو بند آفاق گیر و تاثیر ادبار که در جمیع مواد شامل حال احوال اعداء دولت ابد پیوند است وهم و هراس بسیار بر ججبار برگشته بخت و تیره روزگار استیلا یافته هجوم افواج رعب و خوف بی شمار در و دیوار حصار بدد باطن آن واژون طالع خراب اندرون را فرو گرفت - چنانچه با وجود صعوبت جنگل و دشواری مسالک آن سرزمین خصوص از راه بسیاری آنها و آبکندها

و شکستهای بیشمار که اولیای دولت جاودانی را عبور از آنها باستانی میسر نبود قرار داد که عیال و اطفال خود را به قلعه دهامونی از جمله اساس نهادهای راجه نرسنگه دیو پدر آن مدبر که از سایر حصون آن سرزمین حصین تر است ارسال دارد - فی الواقع اگر نه آن سرگشته وادی بخت برگشتگی را ضلالت کار فرما بودی هرآینه ممکن بود که باستظهار صعوبت راه چنانچه مذکور شد از همه رهگذر جمعیت خاطر اندرخته و مدت های متمادی آنجا تحصن گزیده داد فراغ خاطر دادی - مبعلا بحکم اندیشیده مذکور که از اندیشه شیران جلادت پیشه پیشه مردی و دلیری ناشی شده بود بیدرنگ آهنگ انصرام آن پیشنهاد نموده و اکثر مردم خود را با بقیه خزانه که پیشتر در پیغوله های جنگل و شعاب جبال بخاک امانت دار سپرده بددهامونی فرستاد - و جمعی آشفته مغز پریشان اندیش از آن فرقه بد نیت تفرقه خاصیت را بنگهبانی اوندچیه باز داشته خود نیز با بکرمحیت پسرش و باقی فرزندان و مفتسبان و متعلقان خویش متعاقب بدآنسوراهی شد - و اولیای دولت بعد از اطلاع بر این معنی بی توقف باوندچیه شتافته تمام اطراف آنرا بحوزه احاطه نامه در آوردند - و آغاز پیش بردن ملجار و سرکردن نقب کرده ترتیب زینه پایهای و سایر اسباب قلعه گیری نمودند - و در پایان شب دوشنبه بیست و دوم مهر دلاوران تهور کیش سخت کوش کمدها در دست و زینه ها بر گردن گرفته خود را تا پای قلعه رسانیدند - و بمجرد رسیدن از سر جمعیت خاطر به نردبانها برآمده در اندک فرصت یک یک بهادران موکب اقبال مانند کوکب طالع سعد از افق بروج گردون عروج آن حصار طلوع سعادت نمودند - درین حال پاسبانان قلعه ازین قضیه ناگهانی آگهی یافتند و چون کار از دست رفته و تیر از شست جسته بود دست و پا زدن سودی نداده از ثبات قدم

بهبودی نمی نمودند - لاجرم پس از اندک زد و خورد هر بدکیشی چون نازک پُران از کمان کمند بلندی زده راه طرفی پیش گرفته بدررفت - و درین حال دلیران قلعه گیر از فراز برج و باره بیدرنگ آهنگ درهای حصار نموده دروازه را کشودند - و افواج قاهره از اطراف بدزون ریخته قلعه بآن دشواری را به محض کارگزاری تأیید آسمانی باین آسانی فرادست آوردند - و غزات عسکر اسلام بامدادان بعد از ادای فریضه مکتوبه فجر دوگانه شکرانه ایزدی بجا آوردند - و در آن کفرآباد دیر بنیاد اعلان معالم ایمان و اعلاء اعلام اسلام خصوص اذان بیانگ بلند نمودند - و قلعه اوندچیه را با توابع آن حسب الامر والا که براجعه دیبی سنگه تعیین پذیر شده بود تسلیم نموده این خالص عقیده صافی نیت را با جمیعت خودش درین حصن حصین گذاشتند و حقیقت را در خدمت شاهزاده و بدرگاه والا معروض داشتند و خود همان روز بقصد تعاقب ججهار راهی شدند - و چون بگذر آب بیتوا که بسات دهارة بنابر آنکه بهفت شعبه انقسام می یابد اشتبار دارد رسیدند همانجا بجهت گذشتن از آب مذکور چندی توقف اتفاق افتاد و در اندک وقتی از تأثیر جلوه نمائیهایی اقبال کار گذار که بمحض امداد آن بسی امر غیر کشایش پذیر می گردد از آنگونه حایلی هایل باوجود تندید و کثرت آب و وقوع اختهای سنگ کلان درمیلان رود که همانا سنگ راه همین معنی دارد بآسانی گذار نمودند - و در همان ساعت با تند باد از آن آب گذشته از همه جا بایلغار متوجه دهامونی شدند و با شتاب تمام مرحله پیما گشتند - چندانکه روز چهارم آن ماله که به سه گروهی مقصد رسیدند و در صدد استحصال مقدمات حصول مقصود یعنی استخلاص قلعه مذکوره و استیصال اهل قلعه شده بودند که در عین رسیدن خبر گیران خبر به دلیران رسانیدند که آن مخدول بنابر فرط سراسیمگی و حیرانی که از

استیلاى دهشت ناشي شده بود بمحض وصول پيرامون دهاموني چون بمحضانت حصار چورا گده استظهار پيش داشت عيال و اطفال را با برخى از مال و منال كه پيش از خود فرستاده بود چنانچه سابق نگارش يافته باز بسمت چورا گده راهي ساخته و ساير عمارات و نواحى حصار مذکور را خراب كرد - و دود بهائى خود يعنى كوكه خود را با گروهى از اهل اعتماد و اعتبار به نگاهباني دهاموني باز داشته خود از آب گذشته بسمت پرگنه كهتوله كه بجانب چورا گده واقع است شتافت كه اگر آن حصار به حيز تسخير بهادران عذر بند قلعه گير در آيد بآساني و زودي روانه چورا گده گردد - چون بهادران استماع اين خبر بهجت اثر نموده از مضمون آن شگون فتح و فيروزي گرفته در وسط روز متوجه پيش شدند و پس از در روز كه روزگار در قطع جنگل دشوار گذار گذرانیده خود را بنواحى قلعه دهاموني رسانيدند و طرف غربى آنرا كه خندقى ژرف پهنار بمق بيست ذراع بر آن محيط است احاطه نمودند - چون ساير اطراف ثلثه آن قلعه را كه بر روى پشته مرتفع اتفاق وقوع دارد يكسر آبكندها و شكستهای عميق عريض درست فرو گرفته بدین جهت كه ازین جهات ملچار پيش بردن و نقب سر نمودن و پيچ و خم كوچه سلامت راست كردن متعسر بل متعذر است لاجرم دست از محاصره آن جوانب باز داشته همگي همت ازین سمت بر پيش بردن مطالب گماشتند و در اندك فرمتى كار خویش را حسب المدعا پيش برده ملچارها بكنار رسانيدند - و در عموم آن ايام خصوص آن هنگام متحصنان از درون گرم مدافعه و مجاهده شده بيان و تير و تفنگ و توپ بازر كارزار و هنگامه جنگ را رونق و گرمي مي دادند - و از بيرون بهادران موكب اقبال به نهوى سرگرم جنگ و جدال و تنگ گيرى عزمه كار بر اهل حصار بودند كه نه خون يكدم نفس بخوشي مي زدند و نه يك

چشم زدن از دهلی توپ و تفنگ را فرصت نفس زدن می دادند - بلکه ندیدم از دمدمه افسون فتیله دود افکن آنها را بر سر آتش افشانی و جان ستانی می آوردند و پیوسته بتحریر شرارت شرار ثعبان دم پرندۀ بان را از جا پرواز می دادند - مچلا از همه جهت در تضییق محاصره کوشیده ساخت عیش بر متحصنان تنگ فضا ساختند - قضا را در اثنای آن احوال شبی که سیاه درونان تیره روز تا سحرگاه بهادران تهور شعار را گرم افروختن آتش کین دیده بودند دل نشین خویشتن نموده که اگر تا برآمد آفتاب بدین مثابه پیکار خواهند نمود یک تن از درونیان سر بیرون نمی برد - لاجرم به فکر دور دراز افتاده دانستند که عنقریب آن دیوار بشب نیز بدست دلیران عدو بند به کشایش در آید - و چون چاره معامله در تسلیم حصار انحصار دارد بذکر آن فی الحال رتنامی دودا بخان دوران پیغام داده امان طلبید - خان مشارالیه فرستاده او را نزد عبد الله خان فرستاد و آن خان والا مکان او را و همراهان او را بجان امان داده - درین حال چون عموم بهادران روهیلۀ ازین حقیقت آگاه نبودند لاجرم بهمان روش از کار طلبیها طلبگار پیش رفت کار بودند - چنانچه بهادر خان مذکور با جمیعت خود از شکستهای سر راه بهر روش که روی داد گذار نموده خود را بدر قلعه رسانید و بمنجرد رسیدن در همان گرمی دروازه را آتش داده - چون به رتنامی این خبر رسید صلاح در آن دید که از میان آب و آتش - جان مفتی بیرون برد - لهذا با سایر درونیان از طرف شرقی قلعه راه بدروازه یافته زینهارچی شب تار گردید و در ظلام پناه برده رفته رفته خود را بچنگل رسانیده - بهادر خان و همچنین نظر بهادر که پیش از همه بهادران خود را از عقب آن خان شهادت نشان بدر حصار رسانیده بود چون از درون حرکتی ندیدند بخاطر جمع داخل قلعه شده خبر به سالاران سپاه رسانیدند و غازیان آغاز یغما و تاراج نموده دست

باموال کفره فخره زدند - خان دوران برین حقیقت اطلاع یافته درین هجوم عام به اسحق بیگ بخشی بادشاهی و خواجه عنایت الله و یارده تن از تابندگان خود بسعی تمام از راه دریچه بدرون رفت - و یک در تن از اهل شدت و قوت را بر سر آن دریچه به نگهبانی باز داشته خود تا میان قلعه شتافت و بمنع تاراجیان پرداخت - چون ملاحظه غنایم حصار نموده ظاهر شد که تا آن حالت قلیلی از اموال دست زده شد باقی بحال است لاجرم تلف شدن جزوی را خصوص در آن گونه محشر عام بحساب غنیمت کلی شمرده با ضبط تمام آنرا ضبط نموده - درین اثناء از شگرف کاری تقدیر و بدایع جهان ابداع چندی از اولیای دولت ابد پیوند آتش باروت خود را سپند دفع کردند عین الکمال از جمال شاهد اقبال خاصه فتوحات تازه بی اندازه که تازه رو نموده بود نمودند - تبیین این ایهام آنکه خود درین حال از ظهور علامات مقهوران ظاهر شد که هنوز جمعی در بروج مانده اند - علی اصغر ولد جعفر بیگ آصف خان بانداز دستگیر نمودن آن گروه آهنگ آن سمت نمود - چند آنکه خان دوران بنابر ظلمت شب و عدم امتیاز دوست و دشمن بمقام ممانعت او در آمد ممنوع نگشت - و با چندی از مردم بفرار باز برای تفحص مخالفان گرد بروج میگذشت - چون بحسب اقتضای قضا هنگام اصابت آسیب چشم زخم در آمد در عین سرگرمی او و همراهان او بتجسس ارباب شرارت اتفاق شراره آتش بی زینهار از گل شمعی که سابق ارباب یغما برای پیدا کردن اموال قلعه با خود داشته آنجا انداخته بودند آتش بنابر باروت قلعه که در زیر برج ذخیره کرده بودند گرفته کچه نهفته یعنی فتح حقیقت آتش سوزان که همانا با تیمه روزان اهل نفاق زبان یکی داشت گل کرده و بیکدم آن برج را با هشتاد نراع دیوار جانبین پرانید - و علی اصغر مرحوم با همراهان و چندی از تاراجیان

که ببالا بر آمده بودند راه هوا گرفته ببال آتش پرواز نمودند چنانچه اثری از ایشان پیدا نشد چه اجزای متفرقه ایشان که همانا بمراتب از معدوم بالمره نابود تر شده بود نوعی بحالت پراگندگی گرائید که بذابر استحاله اعاده آن گونه معدوم شاید در روز حشر نیز فراهم نیاید - بذابر آنکه اکثری آن رفیع بنیان بطرف بیرون قلعه پریده بود آفت کلی بسپاهیان که همراه سرداران در پای حصار اراده شب پایان بردن داشتند رسید - چنانچه قریب سیصد تن از احاد عسکر که اکثر مردم راو امر سنگه بودند تلف شده دو صد اسپ نیز سقط گشتند - و از سپرداری حفظ ایزدی سرداران لشکر سلامت ماندند با آنکه سنگی به سر خان فیروز جنگ و دو سنگ پاره بسید خانجهان و بهادر خان و جی رام بدگوجر رسید اما بذابر حمایت الهی آسیبی نه رسید - و همچنین خان دوران که با همراهان درین وقت بضبط طوایل اسپان ججهار و اهل حصار پرداخته بود در کتف نگهبانی حراست آسمانی سالم ماند - بالجمله بعد از اصابت آن مصائب چون خان دوران پرداخت معامله پاسبانی اموال قلعه نموده ازین ممر خاطر جمعی ساخت - درین حال چندی از سپاهیان که بقصد تحصیل کاه و همیشه بچنگل شتافته چاهی پر از زر یافته بودند شتابان خبر رسانیدند و خان مذکور بعد از آگاهی بذابر کمال دولت خواهی خود بر سر آن چاه رفته تفحص کزان بر سر سه چاه دیگر که در آن سرزمین بود رسید - و از هر چهار مبلغ دولک و پنجاه هزار روپیه پیدا شده داخل خزانه سرکار خاصه شریفه گشت *

درین اثناء چون سرداران خبر یافتند که ججهار برگشته بخت در قصبه شاهپور که دو گروهی قلعه چورا گده است توقف گزیده و به راه نمائی ادبار عزیمت خیل اقبال پیشنهاد نموده - چنانچه باین خیال محال

و اندیشه دور دراز رفتن دکن در خاطر جا داده چون راه بر سرزمین دیو گده می افتد از زمیندار آن حدود توقع این معنی دور از کار که تصور قبول آن از حد و اندازه راه او نیست نموده و بدانه پاشی زر کاپی او را فریب داده چون بجای نرسید لهذا از آن اندیشه باز آمده بنارگی بر سر انجام قلعه چورا گده رفته جریده در نواحی آن مقام اقامت گزیده که اگر افواج عسکر منصور آهنگ تعاقب او نمایند در آن حصار تحصن جوید - بنابر آن خان فیروز جنگ و خان دوران اراده توجه آن سمت با خود قرار داده - و چون سید خانچهان حسب المقرر امر اعلیٰ بنظم و نسق قلعه دهامونی و مضافات آن و تفحص خزاین مدفونه آن صاحب طالع و ازونه پرداخته بود لاجرم از همراهی ایشان باز ماند - و آن دو سردار جلالت آثار یازدهم ماه آبان بدان جهت شتابان شدند - درین اثنا آگهی یافتند که چون زمیندار دیوگره بدارالبوار شتافت ججهار بد گوهر ازین ممر جمیعت خاطر یافته بر سر انصرام پیشنهاد سابق است - و بنابرین خیال سست و اندیشه نادرست جمیع توپهای قلعه چورا گده را شکسته و منازل بهیم نراین را که در آن حصار اسلح نهاده بود بزور باروت پرانیده - و اکثر اموال و اسباب و احوال و ائقال خود را که بنابر گرانی آن و عدم بار بردار حمل آن تعدر داشته سوخته - و با جمیع اهل و عیال از راه لانچی و کرونه بسمت دکن راهی شده - بنابر استماع آن خبر درست نخست سرداران متوجه چورا گده شده روز جمعه غره آذر بمیدان چوگان بیرون قلعه رسیدند - خان دوران باستصواب خان فیروز جنگ با چندی از بهادران داخل حصار شد و نخست بپام منمکده آن کفر آباد که از مبداء بنیاد تا آن غایت گام مسلمانان بل نام مسلمانی بدان نرسیده بود برآمد و باتفاق اهل وفاق اول رهله اعلاء اعلام اسلام و اعلان شعار ایمان یعنی اقامت اذان نمود - و نماز

جمعه بخاطر جمع با جماعت گذرانیده دست بدعای مزید جاه جاوید
 شهنشاه اسلام پرور دین پناه بر آورده استدعای بقای ابدی و دوام سرمدی
 این صاحب دولت موفق موید و تشیید اساس آن دولتکده مخلص موید از
 درگاه ایزدی نمود - و احداث خان مهمند و یعقوب عم او را با شمشیر دربال
 و عالم و دلاور پسران شیرخان و کنور پسر سنگرام زمیندار را با پانصد پیاده
 تفنگچی گوند به نگهبانی قاعه نگاهداشته خود بمعسکر باز گشت - چون
 اردو از آن مقام کوچ نموده در موضع شاه پور منزل گزید و گاهو چودهری تپه
 کرلی خان دوران را ملاقات نموده مذکور ساخت که جبجبار به غایت
 سنگین میبود - چنانچه از جمله احوال و اثقال شصت زنجیر فیل همراه
 دارد بیست نر و باقی ماده که بعضی عمارتی عیال او بران بار است و باقی
 خزاین نقد و آلات زرین و سیمین - دو هزار سوار و چهار هزار پیاده که با او
 مانده اطراف فیلان را گرفته هر روز چهار گروه کوچ می نماید - بالجملة بنابر
 استماع این خبر بهجت اثر سالاران سپاه ظفر دستگاه خوشوقت شده
 عزیمت کار و همت کار طلب بر نیل مقصود و فوز مطلب گماشته باوجود آنکه
 یازده روز راه درمیان فاصله بود آن مخدول مقهور را قتل یا اسیر انگاشتند -
 و روز بروز ده گروه راه به تعاقب آن گروه کذب راه رفته باین طریق شایان
 باد پایان راه نوردر را مرحله پیما ساخته با همراهی اقبال بادشاهی راه عقب آن
 مدبر بد عاقبت شتافتند - و موکب سعادت شاهزاده فیروزی نصیب سلطان
 اورنگ زیب بهادر عنان کشیده بر اثر سرداران نامور بآهستگی متوجه شده
 بعد از رسیدن خبر در ماندگی و آوارگی آن برگشته بخت حسب الامر
 اعلی در دهامونی توقف گزید *

طلوع ماهیچه رایت ظفر آیت نیر اعظم روی
 زمین از افق دارالخلافت کبری و گسترده
 پرتو ارتفاع بر سمت ممالک جنوبی
 بقصد استخلاص سایر محال متعلقه
 نظام الملک و باقی قلاع آن
 ولایت و استیصال بر اصل
 آن سلسله و تفرج ملک
 بندیله و قلعه دولت آباد
 که درینولا بتصرف
 والا درآمد

آئین پسندیده این برگزیده که همی همایون فال اتیال بیروالش
 سایه شپهر مبارک فر بر تارک سر تا سر اهل این کشور اکبر افتخده و عذقی
 فرخنده لقی دولت جارید بقایش قاف تا قاف آفاق را بآوازه مکارم و مفاخر
 بی اندازه فرو گرفته اینست که در همان حالت که شاهباز عزیمت چرخ
 پرواز را از یکسو به کشور گیری در آورده باشند از دیگر سو شاهین همت بلند
 آهنگ شاهانه را باندازه رسا بشکار اندازی و نشاط اندرزی باز دارند -
 چنانچه همواره بر آن سر اند که ملک از سرکشان گرفته بفروتنان دهند و پیوسته
 در پی آنند که خراج از شاهان صاحب کبریا ستانده در مخارج آرزوی

درویشان صرف کنند - و بنابر این معنی چون درینولا مکرر از عراض شاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر توصیف سرزمین بهشت نشاط ولایت دل نشین بندیده که از بسیاری تالاب و جریان انهار جلگه‌های مرغزار نسخه باغ ارم و شبیه بعین ساسبیل و نظیر جذات عدن ریاض رضوان است بعرض اعلی رسید - و فوراً انواع جانوران لایق شکار از اجناس وحوش و طیور بنابر تقریر دقیقه شناسان آن ملک بدرجه ظهور پیوست - لاجرم میل طبع اشرف و خواهش منش اقدس بتفرج و گلگشت و سیر و شکار آن دیار کشش نمود - خصوص درین صورت که بعرض والا رسید که میان این دو مسلک چندان تفاوت نیست این معنی خود یکباره متحرک نهضت دکن ازین راه آمد چه جاده مقرر بادشاهی از اکبر آباد تا دولت آباد دو صد بیست و هشت کروزه است چنانچه تا گوالیار بیست و هفت کروزه و از آنجا آنجا تا سرونچ شصت کروزه و از سرونچ تا آب نریده پنجاه کروزه و از آنجا تا به برهانپور چهل کروزه و از آنجا تا دولت آباد پنجاه و یک کروزه - و راه اوندجه بدین دستور است که از گوالیار تا آنجا بیست و نه کروزه است و از آنجا تا سرونچ برای اسلام آباد چهل و پنج کروزه و دو کروزه و بنابرین فرق بیست و یک کروزه است - مجملً پنجم آبادان مایه از مقام بلری همعنان عون و صون جذاب پروردگار بآهنگ آن جانب کوچ فرمودند - نهم مایه شیخ دبیر فرستاده عادلخان با یک زنجیر فیل بدرگاه عالم پناه رسید و بانعام ده هزار روپیه برگاه خاطر فیروزمند گشت - و در همین تاریخ مکرمت خان بتقدیم خدمت استخلاص قلعه جهانسی که از قلاع استوار ولایت بندیده است و چهار برگشته روزگار نگاهبانیه آن به بسننا نام معتمد خود سپرده بود سرفرازی یافت - و بجهت پیدا کردن اموال نهفته و تجسس خزاین دفینه آن مقهور مامور ساخته مخلص خان را با چندی از منصبداران همراه تعیین نمودند *

بیست و نهم بموضع دهم گهات رسیده از تماشای حسن سرشار آبشار
 آنجا که بذابر اکثر جهات نظیرش بنظر سیاحان هفت کشور در نیامده
 و بزبان روشن بیان طعنه بر آبشارهای کشمیر می زند اکتساب نشاط و انبساط
 مفرت نمودند - و دمی چند بتفرج آن تماشاگده خاطر پسند که سر تا سر
 کنار و بر نهوش مانند پرچم دلآویز گلرخان فوخار مسلسل و متعده می نمود
 پرداخته بهره طیب دل و ترطیب دماغ برداشتند - و لحظه بنظر آن
 نزهت آبان نشاط بنیاد که صفحه روی زمین دیکدیرش در صفائی فضایی
 فیض افزای از صفوت قلوب صاحب دلان و باطن مقبلان نشان می داد
 و دو آب جوی دل جویش که از سبز نوخیز مانند بیاض عارض شاهدان
 نوحه مخطوط بود مشغول شده مشغوف و معظوظ گشتند - و تا در
 پهر روز آن گلزمین نزهت آئین از پرتو حضور انور آن سرور فیض مآب بوده
 چند آنکه ملتزمان رکاب سعادت نصاب از تفرج آن ارم زار بنصاب کامل رسیده
 بجهت ذخیره ایام حرمیان نصیبی زلف بر شدند - و چون در آن مقام جای
 که از روی فسحت ساحت در خور اقامت موکب نصرت با آنمایه کثرت
 باشد پائنه نشد ناچار بمركز اعلام موکب سعادت قرین معاودت نمودند -
 و چهار روز همانجا توقف گزیده هر روز بادشاهزادهای فیروز بخت از تماشای
 آبشار و گلگشت شبهای ماهتاب ایام بیض طرب اندرز می گشتند *

بیست و نهم آبان خبر فتح قلعه جهانسی بمسامع جاه و جلال رسید
 و چگونگی وقوع این سانحه دولت برین نهج است که چون بسمتا نگاهبان
 قلعه سابق کار کشائی تأیید موکب اقبال را شنیده بود و درینولا سعی
 و تلاش و پژوهش کین مجاهدان دین برای العین دیده عیان را مطابق
 بیان یانت از مکرمت خان زینهار خواسته از آن عالم حصار را که مالا مال
 خواسته بود بسباب و آلات قلعه داری از توپخانه و باروت و انبار غله و امثال

آن آراسته بود بهواخواهان سپرد - چه آن قلعه بر فراز قلّه کوهچه در میان جنگل انبوه مشتمل بر اشجار خار دار سمت وقوع دارد که آنرا روزگاریها بجهت این قسم روزی پرورش نموده بودند - چنانچه باد را در خیال آن معال از بیم خله خاطر مجال گذار محالست معذرا آذوقه و سرب و باروت یکساله خبرداران ذخیره نهاده بودند و وفور توپ و تفنگ و سایر آلات جنگ در مرتبه که باوجود آنکه جمیع بروج بتوپهای عظیم آراستگی داشت چهار مقهور از روی فوط اهتمام ده توپ کلان دیگر در حضور خود ریخته بود - مجملّاً چون این معنی بر رای جهان آرای صورت وضوح یافت ریات موکب اقبال در طی راه بدان سمت ارتفاع یافت - و سایر حقایق آن قلعه بنظر انور در آمده گردید برادر راجه بیتلداس بعنایت خلعت و منصب پانصدی دو صد سوار از اصل و اضافه میاهی و به نگاهبانی آن معتمد و معتبر گردید *

هفتم آذر نواحی موضع دتیه مضرب سراق اقبال شد - چون راجه نرسنگدیو پدر ججهار درین سرزمین که سیرگاه او بود نشیمنی هفت طبقه بارتفاع هشتاد و چار گز بروش هندوان ساخته مبلغی کلی در مصارف جزئیات آن بنا خصوص در تزئین پرچین کاری آن صرف نموده بنابر آنکه حسن منظری نیکو نظر فریب با اشراف اعظم بر مرغزارهای سبز و سیراب در جنگلهای پر درخت و آبهای روان داشت بندگان حضرت بنمایشی آن سرزمین رنج قدم و فیض قدوم روا داشتند - و چون درینولا از خزاین مدفون آن واژون بخت چاهی چند پر از زر در باغی از باغات اطراف دتیه پیدا شد بنابر این معنی گمانی که حسب انهای اهل آنجا داشتند مظنّه صدق خبر بهمرسید - اسحق بیگ ایزدی را بتفحص اموال مدفونه مظنونه بازداشتند و باقی بیگ قلماق نیز مامور شد که بهمراهی مکرمت خان

در جنگلهای نواحی دتیه به پیدا کردن دفاین آن مخدول جد و جهد تمامه
 مبذول دارد - و چهاردهم سه گروهی اوندجهه سرمنزله عسکر منصور گشت -
 راجه دیبئی سنگه نگاهبان قلعه سعادت اندوز ملازمت گشته پیشکش نمایان
 گذراؤید و بنندگان حضرت روز دیگر داخل اوندجهه گشته عمارت نرسنگدیو که
 بوضع و طرز منازل دتیه بود و لیکن در فسحت ساحت و تکلف زیب
 و زینت بر آن مزینت تمام داشت فیض نزول اشرف دریافت -
 و فی الحال امر اشرف بتخریب صنمکده که نرسنگدیو مذکور قریب بمنازل
 خود در کمال ارتفاع و عظمت ساخته زر بیشمار صرف آن بنا نموده بود
 زیب صدور و زینت نفاذ پذیرفت - آنگاه سرتاسر خصوصیات آن حصار
 حصانت آثار که فسحت چار دیوارش حسب الامر مملی بمساحت جریب
 در آمده چهار گروهی بادشاهی بر آمد منظور نظر تحقیق و تدقیق بادشاه
 حقایق آگاه گردید - و بنا بر اینکه همگی آن باوجود این مرتبه عظمت بالواح
 کلان خارا و لختههای سنگ های سخت اسلیم یافته بود محل اعجاب
 نظروان شد - روز دیگر ترتیب بیرون حصار که مشتمل است بر جنگلی
 انبوه دشوار گذار و یک طرف آن دریای بیتوا در گذر است بنظر در آمده
 آنگاه بسیر تالاب بیر ساگر که محیطش پنج و نیم کوه بادشاهیست و آن نیز
 ساخته و پرداخته نرسنگدیو است اتفاق توجه افتاد - و همانجا منزل مبارک
 گزیده سه روز دیگر بسیر کشتی و شکار مرغابی روزگار در عین کام بخشی
 و کامرانی گذشت - نوزدهم از آن مقام کوچ فرموده کنار تالاب موسوم بسمندر
 ساگر یعنی دریا تالاب در پرگنه چپیره که آن نیز ترتیب داده راجه است از
 فیض وصول دریای لشکر طوفان اثر مجمع البهرین گردید - و مجاز اسم
 مذکور حقیقت نفس امری پیدا کرد - و آن بحیره که اطراف ساحلش
 هشت کوه و ربع بادشاهی بمساحت در آمده راجه نرسنگدیو مذکور پدر همین

خیرهٔ سر بندی عظیم بر پیش آن بسته - چنانچه پیوسته آب بسیار از روی بند بروش آبشار به نشیب آن می ریزد و بی تکلف ازین عالم تالاب مصنوع که همانا منبع فیض جاوید است با این پایه نزهت و صفا و فیض بخششی فضا شاید در هندوستان دیگر نه باشد - چون در توصیف کیفیت و کمیت این تالاب فسحت نصاب که اطناب سلسلهٔ بی منتهای تسلسل به پیمایش دور آن وفا نمی نماید و طریق اثبات منتهایی آن که هر چند توسط حکمت اواسط میانجی شده پای نردبان برهان سلم درمیان باشد بپایه کوتاهی نمی گراید - جادو فنان نیرنگ سخن پایه تخت همایون بخت داستانهای نظم ثریا نظام و رسالهای نثر نثره نثار پرداخته معینا بجای نرسید و هزار یک حق مقام آن ادا نشد - خامهٔ گفته زبان این شکسته بیان چه بنگارش تواند آورد که وصف آن را شاید -

کنارش چون میان دلبران است که از چشم تماشاگانی نهان است
بتوصیفش سخن از بس روان گشت و رفته در سفینه بادبان گشت

چون این منزل بهشت نشان که از روی دلکشائی و فرح افزائی فضا و لطافت آب و هوا ملایم طبع و مناسب منش آن سرمایهٔ استقامت مزاج عالم آفرینش آمد چندی موکب اقبال در آن مقام خاطر پسند که در چار حد آن زبان حال صلاهی حی علی الخط الرحال میزند - و اینانی سبیل ساحل آن روکش سلسبیل را در حال عزیمت ارتحال از کوس رحیل نوای خرم باد وداع ترحال بگوش می رسد رحل اقامت افگندند - و روزی چند ملتزمان رکاب سعادت نصاب را از تفرج این نزهستان نظر فریب دل پسند عشرت نصیب و بهره مند ساختند - چنانچه همگنان در عرض این ایام از مبداء وقت ورود تا هنگام انعطاف عنان انصراف سرمایهٔ طول عمر جاوید برگرفته داد پهنارویی عرض نعیش دادند - و بالجمله این پرگنه که سابق

بجهره موسوم بود درینولا باسلام آباد نامور شد - و جمیع پرگنات نواحی آنرا حسب الحکم والا اهل دیوان اعلیٰ از جمله مضافات و توابع این پرگنه که موافق هرساله هشت لک روپیه جمع دارد و نهصد قریه تابع آنست شمرده آنرا تابع محال مذکور ساختند و همگی داخل اعمال خالصه شریفه شد و عمل مندی برای عمل آن متعین کردند - و الحقیق این مرتبه توجه خدیو بحر و بر به فسحت مساحت و افزای روح و راحت بارجود این مایه زرخیزی که سبب گنجایش انواع اهتمام بدان پرگنه شد جا داشت چه از جمله خصایص آن سرزمین اتفاق وقوع سیصد تالاب پهنادر است در جای بجای آن چنانچه درین وقت حسب الامر اشرف از روی تحقیق به شمار در آمده عدد مذکور بی کم بیش بر آمد - و آن سرزمین معمور که همانا از فرط فسحت احاطه آن در ظرف معموره ربع مسکون نمی گنجد باعتبار اشتغال بر قطعات ارض و تالابهای ژرف معاینه از عالم جزایر خالدا در بحر اوقیانوس محیط بنظر حقیقت نگر در می آمد *

بیست و دوم ماه والا اختر سعادت نصیب شاهزاده محمد اورنگ زیب حسب الامر اعلیٰ از حوالی دهامونی معارفت نموده شرف ملازمت اندوختند - شایسته خان و سایر امرا از سجده آستان سپهر نشان راس المال سعادت جاوید بدست آوردند - بیست و چهارم ماه مذکور مکرمات خان و اسحق بیگ و باقی بیگ که بجهت جست و جوی بقیه خزاین آن تباة رای در نواحی دتیه و جهانسی مانده بودند بیست و هشت لک روپیه از چاه بر آورده بملازمت والا رسیده مبلغ مذکور بخزانة عامه رسانیدند - در همین اوقات مبلغ شصت و در لک از وجه مبلغ مذکور سی و چهار لک روپیه دیگر که درین مدت خان دوران فرستاده بود بر دریست فیل کوه توان که نظر برین معنی کوه ز شده بار کرده باگیر آباد

فرستادند - از همه جهت خزاین متفرقه آن بد مال بخزانة خاصه شریفه که ابد الاباد آباد باد مجموع بیک کرور روپیه کشید - سوای آنچه خاک امانت دار تدین بکار برده پرده از روی آن برنداشته باشد و ورای آن که آن کوتاه اندیش هنگام فرار بذابر فقدان بار بردار جا بجا گذاشته و باین اندازه دور از راه نیز جا بجا در راه و و بیراه جنگل در عین گرمی هنگام گریز و سرگرمی سرداران بتعاقب آن بد عاقبت پاشیده بود که شاید بهادران نقود بیشمار را غنیمتی عظیم شمرده لمحہ بدان بردارند درین میانه فرصت یکدمه هزیمت بدست آرد - اکثر آنها بدست زمینداران آن بوم و بر افتاده یا احاد سپاهیان بی دیانت که پی بر سر آن آورده در جنگلها خس پوش ساخته از میانه برده باشند - چه اکثر اموال آن خدلان مال که خزانه در خزانه و گنج در گنج مالا مال از طلا و نقره بود بمثابه وفور داشت که کمیت خامه معاسب از عهده حساب کمیت آن بر نمی آید - و حقیقت چند و چون آنرا جز اسرع العاسبین دیگری نمی داند - در اصل این زر اندوخته‌های راجه نرسنگدیو پدر این شیطان سرشت است که جا بجا در دل زمین پیغولهای جنگل چاهای ژرف فرو برده بود و بهر چاهی از یک لک تا دو لک روپیه دفن ساخته بر سر هر چاهی علامتی وضع نموده که جز او و دو غلام معتمد دیگری از آن آگاهی نداشت - چون کار به چهار رسید او نیز مبلغهای بیشمار برین گنج خانها افزوده تا آنکه به پاداش کفران نعمت ازین عالم خزینہ که گنج شایگان همانا در جنب آن شهرت رایگان کرده نسبت بدان مشتمل بر پیشینی نیست - و حاصل خزانه باد آورد پرویز نیز که در برابر آن گوئی بادش برده نظر بر آن چیزی نی با محال جاگیر آباد که پنجاه لک روپیه حاصل هر ساله آن می شد از دست داده سراسری خان و مان و ناموس و جان نیز بر سر خود سري بباد داد - و محملاً کمیت

اموال و کیفیت احوال محصول جاگیر او که در میان سایر اولیای این دولت جاوید مرتبه قدر و مقدارش میانه بود مقیاسیت حق اساس که از آن حقیقت وسعت این ارض الله واسعة و فسحت دستگاه این دولت کده ابد بنیاد که تا روز قیامت بخلود و درام موصول باد از قمار واقع قیاس می توان نمود - چون خاطر اشرف از تفرّج این نزهت آباد باز پرداخت موضع دهامونی و توابع آنرا تنخواه جاگیر سردار خان نموده به نگهبانی آن سرزمین منظور نظر امتیازش فرمودند - و بتفتیش بقیه خزائن ججهار مامور ساخته از راه سرویج بسوی دولت آباد توجه فرمودند - پانزدهم ماه آن سرزمین سپهرنشان از عکس بارقه نعال لامع تگوران برق نهاد برق نژاد بهادران هلالستان گشته همه روی زمین از انطباع نقش میخهای مرغی شعاع نعال که بر عکس راقعه بدر منزل ثریا شده محفل مقارنه ماه و پروین آمد - و ظاهر آن قصبه از نصب سراق بارگاه آسمان مرتبه خدیو روزگار چون باطن انور خدا پرستان مهبط انوار و ضیا شده پرتو صفا و مغفوت حضور پرنور معاینه آنگه گیتی نما گردید •

نیزنگ نمائی دولت روز افزون در باب قلعه
کشائی ابواب قلاع حصینه قلعه اوندجه
و چوراگده و دهامونی و آوارگی ججهار
با سایر منتسبان و پیدا شدن جمیع
خزینہهای دیوینہ او

کفران نعمت که در معنی اشد انواع کفران ست بوالعجب
کردار است نابکار که در سرشت هر که این خوی زشت سشته باشد اگر بمثل

فرشته باشد مردود خدا و خلق و مطرود آشنا و بیگانه میگردد - ناسپاسی و حق ناشناسی که در حقیقت خدا ناشناسی ست شیوه ایست ناستوده و شیمه ایست ذمیمه که در نهاد طبیعت هر کسی که از آن شمه بود باعث نهاده باشند هرآنکه هدف طعن و لعن دوست و دشمن گشته مستحق خسارت آخرت و دنیا و مستعد نکال و عقاب عقبی می شود - فی الواقع کدام غرامت باین منشاء ندامت می رسد که فاعل آن تا قیام قیامت به بدنامی و تیره فرجامی مذکور و مشهور گشته در روز نشور با زمره کفره فجره محشور شود - و قطع نظر ازین مبتلای پاداش آن در عین ابتلا بانواع بلا محل نظر ترحم هیچکس نمی گردد - و سیاق این مقدمه برخاتم کار جبهه حق ناشناس انطباق تمام ندارد - چه بحقیقت آن کافر نعمت که از تاثیر ناسپاسی خدا گیر شده بود و از پیش اولیای درات فرار اختیار نموده مغلوب و مذکور بهرجا پناه برده راه زیافت تا عاقبت که گریزان و اقتان و خیزان با پسر بد اختر خود در پیغوله جنگلی دور دست که غول پی بدان نه بردی و از فرط تراکم اشجار باد در آن راه گذار نیافتی فرو خرید - قضارا درین اثنا گروهی از فرقه گوند که گرگان آن سر زمین و راهزنان آن بروم اند از ایشان خبر یافتند و رفته رفته بر سر آن دو خون گرفته رفته ایشان را چون بلای ناگهانی در یافتند - و دور آن دو اجل رسیده قضا گیر را که ادبار بهمدستی خسران عاقبت و خذلان سرمد سر بدنبال نهاده بود گرفته در قتل ایشان پای فشردند - و همدران گرمی بانداز فرو بردن اسپ و سلب گرانمایه که نهایت دانه تمغای آن بدنفسان قابو طلب بود ایشان را مهلت نفس برآوردن نداده در دم دمار از روزگار شان بر آوردند - و سر جمله از تفصیل این اجمال ابهام اشتغال آنکه چون خان فیروز جنگ و خاندوران چنانچه سابق این معنی صورت نگارش پذیرفته دوم آذر بشتاب باد و سحاب و تبزنی شعله آتش سرکش از مقام شاه پور

کوچ نموده سر در دُنبَل آن خاکساران بدنهاد نهادند و رفته رفته از ولایت گدازه کدکه و حدود لانجی که متعلق به گویند گوند است برآمده از سرحد چائده سر بر آوردند و جهت فرار و مقرآن مدبران بد اختر به تجسس و جست و جوی خبر نمودند - و چون ظاهر شد که از آنجا تا سر منزل ایشان چهار کوره فاصله است و معینا از رسیدن افواج قاهره خبر بدان مقهور نرسیده همگنان از فوز این نعمت غیر مترقب اتفاقی که همانا از آثار دستیارِ اقبال خدیو روزگار است و تأثیر دامن کشی وقت پاداش اعمال آن فاکار بود بنهایت مشغوف شده مقرر ساختند که بدستور معهود هر شب بعد از انقضای دوپهر سوار شده هنگام طلوع طلیعه بامداد مانند قضای آسمانی ناگهانی بر سر منزل آن خفته بختی چند خون گرفته ریخته همگی را اسیر و دستگیر سازند - چون آن عزیمت را سمع با خود درست ساخته بتهیّه مقدمات شبگیر پرداختند درین اثناء از اخبار خبر گیران اطلاع یافتند که آبکندهای پهنار و شکستهای عمیق بر سر راه واقع است که در روشنائی روز عبور از آنجا متعسر است چه جای ظلمت شب ازین رو تا هنگام صبح بتأخیر قرار داد مذکور قرارداد بعد از ظهور فروغ سپیده دم و فراغ نماز فجر قدم در راه نهاده - و پس از گذشت یک پهر روز که بر سر بنگاه ایشان برآمده ظهور یافت که بد اندیشان شب هنگام آگاهی یافته شباشب مانند اندیشه پراگنده خویش پیشان شده بشتاب بخت برگشته خویش راه سرعت پمیده اند بنابراین سرداران عسکر ظفر اثر بعد از تحقیق سمت مقر ایشان طریق تعاقب آن بد اندیشان پیش گرفته تا شبانگاه بیست کوره گوندوانه که چهل کوره رسمی است راه بردند - و چون مرکبان اکثر اهل موکب نعل اندخته را مانده شده بودند خان فیروز جنگ صلاح در توقف دیده تا قریب دوپهر درنگ گزیدند - و ستوران را نعلبندی نموده و آسوده ساخته نیم شبان سوار شدند و سرعت

هرچه تمام تر طریق عجلت سپرده به تگپوی تمام راه بسر می بردند - تا آنکه نزدیک دوپهر همان روز بعضی از قراولان خان فیروز جنگ خبر رسانیدند که سپاهی سیاه مخالفان از دور پیداست که بشتاب تمام فیلان خزانه بار و عمارت دار را با سایر احوال و ائصال پیش انداخته خود بطریق چنداولی از عقب راه می روند - و پس از استماع این مژده فرحت افزای ملاحت زدای سردار شهامت شعار فوج قراولان را مامور ساخت که بشتاب تمام پیشتر شتافته سر راه بر آن خون گرفتار بگیرند - و بعد از روانه شدن قراولان در حال چهار صد سوار تفنگچی و کماندار تعیین نموده بکومک ایشان فرستاد - هنوز قراولان بدان سیاه بختان نرسیده فوج کومکی بدایشان رسیده بمجرد پیوستن دلاوران دل دیگر یافته آن مقهوران را بباد تیر و تفنگ گرفتند - و بحدامه نخستین جمعی از آن فرقه تفرقه اثر را انداخته باقی را مضطرب ساختند - درین حال عم بهادر خان که به نیکنام موسوم بود با هشتاد سوار خود را بهادرانه پیش تاخته بقصد سر راه گرفتن از ایشان در گذشت - چهارچون وقت را تنگ دید چندی از عورتان را که مرکبان زبون داشتند بدست خود کشته مهبیای کشته شدن شد - و بکرمالجیت برگشته بخت برگشته در پیش خود یسال قتال آراست و قوشونی از اهل خلاف بعوضه مصاف ریخته اطراف نیکنام و همراهان او را احاطه نمودند - و آن مرد مردانه با وجود کثرت اعداء و قلت اولیاء بنابر حفظ ناموس جای خود را برمدی نگاهداشته زد و خورد بسیار نمود و آخر کار به هفت تن از همراهان زخم کاری برداشته بر خاک عصه پیکار افتاد - و این اسم سامی را بدنام نه ساخته حقیقت با مسمی ساخت - درین حال مادھو سکه پسر او زتن خود را بحماییت نیکنام رسانیده برایشان تاخت و دلیوانه با دلی قوی برقلب آن دل باختگان زده بز و خورد در آمد - و بصدمه حمله نخستین چندی را از

آنچمله به بئس المصیر باز گشت داده باقی را پریشان ساخت - در همین گرمی که همگنانرا بضرب تیغ مرد افکن از معرکه نبود باز گردانیده بود خان دوزان خود را چون شعله سرکش تند و تیز به بهادران رسانیده بجهت گرم ساختن هنگامه ستیز با یکدیگر اتفاق نموده بدمدته انسون عزم درست و نیت صادق در یکدم چندان آتش کین افروختند که شراره از آن خرمن وجود نابود اصحاب شرارت را در هم سوختند - توضیح این مقال مبهم آنکه چون آن دو سردار جلالت آثار با مرد خود بهیئذ اجتماع بر عوف و جمیعت لشکر تفرقه اثر شان که با وجود جبهه مطرود و بکرماحت مردود شیرازه پیوستگی داشت حمله آور گشتند آن دو خیره چشم از روی زیاده سرپا نخست پای کمی از مدمه مرد آزمای سرداران نیاروده قدم ثبات فشرودند - و از باب حرکت المذبوح مرغی بسمل بذایر خطرات باضطراب در آمده دست و پای چند بیپوده ناسودمند زدند و عاقبت جمعی را بکشتن داده خود آهنگ سر بدر بردن نمودند - و طویق نقاره خود را با چهار زنجیر فیل و سه شتر بر زر آنجا گذاشته بجانب جنگل مقرر گزیدند - و بتگ پای نگاران آن روز نیز در عرصه مصاف جان مفتی از دست بهادران عسکر فیروز بیرون بردند و بندهای درگاه والا باقی روز از دنبال آن بقية السیف جدال ناهنگام شام تدد نموده پی بدیشان نه بردند و ناچار در آن سرزمین منزل گزیدند - و دو پیر از شب سپری گشته آگاهی یافتند که آن سرگروهی اهل نفق اهل و عیال خود را با هشت زنجیر فیل خزانة بجانب گلکنده روانه ساخته بر اثر آنها آهسته آهسته می روند - خان فیروز جنگ و خان دوزان بمجرد استماع خبر آن مدبران جریده تر شده اراده تعاقب ایشان را بر فیروز حزم آراستند و اردو را با بهادر خان که در آن آوان بیماری و ضعف بر طاری شده از روی تعجل با سرداران تردد

می نمود باز داشتند - درین مرتبه خان دوران متعهد نگهبانی فوج هراول و متصدی پی بدر بردن و راه سرکردن شد - و با آنکه مژوران در باب کور کردن پی فیلان انواع حیل بکار برده بودند آن سردار پی بر کرده از بس که کار آزموده و پیکار فرسوده شده در فزون سپاهگری بی بدل روزگار گشته بود خود مقید تجسس اثر آن ادبار اثر شده مطلقاً از پرکاریهای ایشان پامی کم نیاروده پرکار اندازه و مقیاس قیاس عقلی از دست نداد و یک نقطه وار قدم از محیط راه جاده ایشان بیرون نهاده بر اثر بداندیشان می رفت تا آنکه رفته رفته خبر یافتند که آن نابکار چند مگار از راه قریب دو فیل خزانه بار دار بجنگل شمالی عرصه کار زار گذاشته اند - و اودی بهان پسر جبهار سنگه با سیام و دودا که هشت زنجیر فیل خزانه گرفته بصوب گلکندة روانه شده بود درینولا شش زنجیر را بر سبیل پی غلط بسمت چانده فرستاده تا بر سبب این مکر و تزویر بدر توانند رفت و دو ماده فیل باد رفتار که بر آن عیال و اطفال مستعد نکال سوارند با خود گرفته بسرعت تمام می روند - خان مذکور چون اراده دستگیر نمودن جبهار و بکرماجیت داشت اصلاً ملتفت بد آنها نه شد - قضا را از آنجا که نیرنگ سازیهی بخت و کارسازیهی اقبال است چندی از تابینان خان مشارالیه که در دنبال مانده بودند بهمان فیلان معهوده بر خورده هر شش را با تمام ثقیود ضبط نموده بجذس نزد سرداران آوردند - چون خیل سعادت قریب چهار پنیج کروه راه پیموده بودند از دور سیاهی آن تیره بختان سمت ظهور یافت درین حال خان دوران سید محمد پسر خود را با مادهو سنگه و نظر بهادر خویشگی و پانصد سوار یکه تاز مغل پیشتر راهی ساخته خود نیز سردارانه از عقب راهی شد - چون قوشون سید محمد نزدیک ایشان رسید آن جهالت کیشان که از کمال اضطراب و اضطرار نه پای فرار داشتند و نه

روی قرار فرصت اظهار جوهر حمیت جاهلیت یعنی کشتن اهل و عیال که کفره را از آموز مقرر است از قرار واقع نیافته باوجود عدم جمیعت خاطر رانی پاربتی که زن نرسنگدیو بود و هم چنین چندی از زنان و دختران خرد سال خود را جمدهری چند سرسری زده خود اراده بدر زن نمودند - در عین این حال دلبران شیر حمله بیکبارگی بارگیها را برانگیخته بر سر جمله ایشان ریختند - و در آن میانه جمعی که عار فرار بخود فرار دادند پناه بجنگل برده داخل پیغولها و دخیل انبوهی اشجار شدند - و گروهی که درستی نام و ننگ را بر محبت عال برگزیدند مردانه قدم ثبات افشوده بدست و پا زن در آمدند - درین اثنا خان دوزان نیز از عقب رسیده همگنان بهیئت اجتماعی بر آن جمعی پریشان تاختند و به یک دم گرد از بنیاد وجود آن بد نهادان برانگیخته در د از روزگار آن تیره روزان بر آوردند - چنانچه بصور صدمه مرد افکن و دمه تیر و تیغ بهادران شیر آوزن که همانا هم خاصیت دمدمه افسون باد مهرگان است بیکبار سرشلی آن زیاده سران که بر تن ایشان بار گران بود مانند اوراق اشجار در برگ ریزان خزان فرو ریخت - و آن مدبر چند بداختر که از غایت تیره بختی پوزن گردون غبار ادبار بر سرپای ایشان بیخته بود و با این همه از روی سبکسری و باد ساری گرد شورش و آشوب انگیزخته هم بدست خویشتن خاک مصیبت بر سر خود ریخته بودند یکبار با خاک معرکه یکسان شده خون بخاک بر آمیخت - مجمل درین میانه زنده که مانده زنده پیلان کوه توان بودند که سرمایه ابدت عمر جاوید و عیش سرمه یعنی درهم و دینار باز داشتند و آن دو نابکار خود در عین مغلوبه بر یک کناره معرکه زده بدر رفته بودند - درجن سال پسر بکرماجیت و درگ بهان برادرش دستگیر گشتند - و خان دوزان رانی پاربتی زخمی و سایر زنان و دختران نیم کشته را از معرکه برداشته با جمیع اسباب

و اموال خصوص فیلقن اشرفی و مرصع آلات نزد خان فیروز جنگ آورد - و سرداران آن روز بر گذار تالابی که در آن نزدیکی بود مقرر عسکر فیروز قرار دادند و سایر نقود و جواهر و آلات مرصع و آلات زرین و سیمین و دیگر نفایس اجناس را بجهت سرکار خاصه شریفه ضبط نموده در تلاش و جست و جوی بقیه اموال آن خدلان مآل بودند - اتفاقاً خبر رسید که آن دو خون گرفته خداگیر که از بیم شمشیر دلبران باوجود کمال ناپاکی و بی باکی مانند تیر از خانه کمان پاک و صاف بر کند زده بودند - مانند کمان زه گسسته خانه باخته خسته و پی شکسته گوشه گرفته و بحسب اتفاق گوندان آن سرزمین پی بدیشان برده هر دو را بر خاک افکنده اند خان دوران از استماع این خبر بنابر کمال اهتزاز از جا در آمده بی درنگ آهنگ آن مقام کرد - و چون بر سر لاش آن دو بدکیش سرکش رسید نخست سرهای آن دو بد نهاد را از تن بپیدن فرموده باحضر قبیلۀ ایشان اشاره فرموده همان لحظه همگنانرا حاضر کرده در حضور خود بالمشافه چگونگی حقیقت این قصه را پرسیده - و اسب و سلب آن دو مخدول را از قاتلان ایشان طلب نموده بعد از احضار باسرها و انگشترهای مهر ایشان طلب نموده بر سبیل نشان نزد خان فیروز جنگ آورده - و خان مذکور در حال سرهارا مصکوب بهادر بیگ داروغۀ قور خانۀ تغنگ خاصه که حسب الحکم اعلیٰ همراہ بود بدرگاه والا ارسال نمود - و حقیقت این فتح مبین را که به نیروی اقبال بادشاه دین و دنیا پناه روی داده بود در طی عرضداشت بپایه سریر خلافت مصیر عرض داشتند - بالجملة بهادر بیگ مذکور کوچ در کوچ روانه شده روز بیستم دیماه که نواحی سیهور سرمزل عساکر منصور بود سرهای آن خیره سر تیره اختر را که بحکم وجوب پاداش کردار بد پی سپرورون خیل ادبار آسمانی شده بودند بدربار سپهر مدار رسانید و حسب الامر اعلیٰ برای عبرت کوناہ نظران

از در سرای سیهور نگونسار آویخته شد - و چون سالاران عسکر نصرت متأثر را
 خاطر از ممر دفع اهل شورش بجمیعت گزائید، از روی کار طلبی اراده
 نمودند که چون قریب بملک چانده رسیده اند نزدیکتر شتافته بنین قریب
 از زمیندار آنجا که عمده ترین زمینداران آن سر زمین است پیشکش طلب
 نمایند - بنابر آن اندیشه نوشته متضمن ترغیب و ترهیب تمام همراه سنگرام
 زمیندار کنور راهی ساخته و ترتیب لشکر و آرایش صفوف نموده خود نیز
 کوچ در کوچ بسوی آن سر زمین روانه شدند - چون فرستاده رسید و آن نوشته
 رسانید از مهابت این دولت خدا داد تن بفرومان پدیری در داد و سایر
 اموال و اسباب بندیده مخدول را که مرده جابجا تاراج نموده بودند و انواع
 بادشاهی از کمیّت و کیفیت آن آگاهی نداشتند همگی را یکجا کرده در
 گروهی چانده جای که ساحل رودبار نبرده ملتقای دریای لشکر مّراج و امواج
 آن دوبا شده بود بملاقات سرداران نایز گردید - و آن اموال با گردانیده اظهار
 کماهی یکرنگی ظاهر و باطن نموده و دم نقد ادای مبلغ پنج نک روپیه بصیغه
 ضیافتانه بدرگاه خدیو زمانه وعده نموده بدر رفته در صدد سرانجام شد
 و تعهد نمود که هر ساله بیست و پنجیر فیل بدرگاه عالم پناه ارسال دارد و هشتاد
 هزار روپیه قیمت فیلان بخزانة عامره رساند - و آن دو سردار شهباست شعار
 عهد نامه مشتمل بر اقرار قرار داد مذکور که عبارت است از ارسال پذیرفته ها
 و تعبیل استعجال در باب استسعاد بدریافت سجده درگاه والا بدولت آباد
 بدستخط و مهر او تحصیل نموده دست ازو برداشتنند - از جمله پیشکش
 حال در فیل نامی بود یکی روپ سنگار و دیگری بهوجراج *

از وقایع این ایام خیر انجام درین تاریخ بمقتضای شوخ چشمی های
 انظار انجم و شور انگیزی های اوضاع انلاک آسیب عین الکمال به
 جوقی از اولیای دولت بیزوال رسید - و علمت این قضیه اتفاقی آنکه چون

سابق نجابت خان ولد شاه رخ میرزا که در آن ولا فوجدار دامن کوه ولایت پنجاب بوده بنابر تحریک کار طلبی و به اندیشی و دولتخواهی متصدی سرکردن مهم سری نگر و تسخیر آن ملک با تحصیل پیشکش کلی بشرط کومک در هزار سوار شده بود بعد از اجابت ملتمس با قوشونی آراسته از تابینان خود و لشکری کومکی درگاه والا روانه شده جمعی از زمینداران محال متعلقه فوجداری خود را نیز همراه گزنت و بآئین شایان و توزک نمایان بکوهستان آن سرزمین در آمده نخست از نیروی اعتضاد تأیید برچندین حصن حصین دست یافت - و در آخر امر بنابر کم تجربگی و نارسودگی روزگار اساس معامله بر ناعاقبت بینی نهاده از غرور فتوحات عظیمه که هم در فائحه مهم روی داده بود از اندیشه فرجام و فکر خاتمه مهم چشم دوخته مآل اندیشی را پی سپر ساخت - و این معنی نه تنها باعث پیش نه بردن کار و بیایان رسانیدن مهم گردید بلکه درین صورت بسی سرمایه بجا رفته چندین هزار تن از سوار و پیاده پی سپر و پراکنده بل مفقود الاثر شدند - و تفصیل این اجمال آنکه خان مذکور بمجرد وصول بدان سرزمین نخست حصار استوار شیر گده را که زمیندار سری نگر در سرحد خود بساحل آب چون بنیاد نهاده سپاهیان جرار کار طلب آنجا باز داشته که بهنگام انتهاز فرصت بر محال بادشاهی و ولایت سرمور ترکنازی و دست اندازی می نمودند احاطه نموده باوجود نهایت دشواری راه و غایت استواری بر سر سواری بدست آورد - و از آنجا بیدرنگ بآهنگ استخلاص حصار حصانت آثار کالسی که سابق بزمیندار سرمور تعلق داشت و زمیندار سری نگر بتغلب بر آن استیلا یافته بود چون خان مذکور بدان حدود شتافته اطراف آنرا محاصره نمود در عرض اندک مدتی آنرا نیز تسخیر نموده بزمیندار مذکور

(۱) این سری نگر اکنون در ریاست تپه‌ری (گوه‌وال) داخل است و به دار الخلافه کشمیر که همین اسم دارد خلط ملط نباید کرد *

سپرد - آنکه بر وفق درخواست آن رفاق اندیش فوجی بکومک داده قلعه بیرات را که ملک قدیمی آباء او بود و زمیندار سری نگر بجبر اذتزاز نموده بود - و از کالسی به حصار انزور که بنابر کمال حصانت بنیان و حرونت محل و مکان امکان استخلاص آن محال بود بنابر حکم مکافات جبر و قهر از تصرف آن مقهور بر آورده حواله نموده - چنانچه از سری نگر که زیاده سری راجه آن سرزمین بر سر آن بود پای کمی نداشت توجه نموده در اندک مدتی بآنمایه استواری و دشواری که از عالم کره از عرض سه طرف چار دیوار آن بعوزة احاطه تامه محیط آن در آمده بود و ربع رابع راهی صراط شان در غایت تنگی و تاریکی داشت که پیاده را بآسانی عبور از آن مقدور نبود بکار کشائی کلید تائید کشایش پذیر گردید - و صد هزار سوار پیاده بسرداری جگنو زمیندار لکن پور بنگهبانی باز داشته خود همت کار فرما را بر استخلاص سایر آن ولایت گماشته راهی پیش شد - و جلد و چسپان شتافته تا کنار آب گنگ را بر سبیل تاراج و تاخت پی سپر عساکر سیلاب اثر ساخت - و اکثر آن سرزمین ها را بقبضه تصرف در آورده قریب موضع هردوار از آب مذکور عبور نمود - درین حال خبر رسید که آن مقهور بفکر دور افتاده درینولا حشری از اهل شور و شر نزدیک سی چهل هزار پیاده فراهم آورده در صد انسداد دهنة دره کتل تلاو که راه در آمد ملک منحصر در آن ست شده و آن تنگنا نیست واقع در کهسار این سرزمین که زیاده از بیست گز عرض ندارد و در وقتی که مفتوح باشد به نصب صد منصوبه و حیل از آنجا نمیتوان گذشت چه جای آن حال که آنرا بسدی استوار از گچ و سنگ مسدود نموده و گروهی از تفنگچیان قدر انداز بحفظ آن باز داشته باشند درین حال جاده قیاس اشکال آن کشاده است - مجملأ سردار جلادت شعار بمجرد استماع این خبر بنای چاره گری آن کار دشوار کشا بر اساس اظهار تجلد نهاده گوجر گوالیاری و اودی سنگه راتهور را به نگهبانی بنگاه

در اردو نگاهداشت - و خود با بهادران کار طلب طلبگار پیش برد مقصد گشته
 رو بسوی سد مذکور نهاد - و پس از استعمال انواع لطایف حیل جریده
 بسرحد کتل رسیده اراده پیش رفتن بخاطر راه داد - درین حالت گروهی از
 ایشان بآهنگ ممانعت سر راه گرفته ابواب جنگ به تیر و تفنگ مفتوح
 داشتند - و مجاهدان میدان دین به پناه حمایت ایزدی در آمده عین
 رصون آنحضرت را سپر حفظ تن و سرمایه وقایه خویشتن ساختند - و غایت
 مرتبه جلالت بکار آورده دست به تیغها بردند و کشاکش کار فتح پیش نهاد اندیشه
 صواب پیشه نموده بهر طریق که پیش رفت می رفتند - چنانچه در آخر کار
 خود را رفته رفته بدیوار بست رسانیدند و بذوک خنجر و جمدهر بل بنگاه
 عزیمت نافذ و همت کار گر که به یک دم صد رخنه در سد سکندر میکند و هزار
 شکاف در دل کوه قاف می انگذد رخنهها در بناء آن دیوار سنگین اساس
 انداختند - و با شمشیرهای کشیده حمله آور گشته جمعی کثیر از مخالفان
 قضا رسیده را کشته و اسیر نموده و باقی را منہزم ساخته چندی بتعاقب آن
 بد عاقبتان پرداختند - و درمیان بهاندیو نامی از سرداران نامی آن شیطان
 اهرمن سیر بقتل آمده موجب ضعف و وهن همگنان گردید - نجات
 خان بعد از فتح غنیم و کسر سد بهزار جر و ثقیل از آن کتل عبور نموده
 گوجر و گروهی دیگر از سپاه را که به حفظ بنگاه نصب کرده بود
 با سایر احوال و ائقال طلبیده قذغن نمود که زود بدو ملحق شوند -
 و گوجر و همراهان روز دیگر خود را رسانیده باتفاق از آن مقام کوچ نموده چون
 در سی گروهی سری نگر منزل گردیدند زمیندار آنجا بسبب این معنی بی پا
 شده از جا رفت - و بذابر هجوم جنود آسمانی یعنی افواج رعب پیشمار
 و هراس بیقیاس که در لباس فتوحات پی در پی جلوه گر شده عرصه باطن آن
 تیره روز فرو گرفته بود دل باخته باضطراب و سیماب و اضطراب مرغ بسمل بیتاب

بدست و پا زدن در آمده چندی از معتمدان خود را بشفاعت و اظهار انقیاد و اطاعت نزد خان فرستاده التماس امان نمود - و درین مرتبه سه لک بر هفت لک رویه که سابق بر سبیل پیشکش قبول نموده بود افزود و یک لک رویه بذایر رسم مهلتان به بخان تقبیل نمود مشروط بر آنکه تا هنگام سرانجام پیشکش و ارسال سایر پذیرفته در همان مقام درنگ نماید - و متعاقب ایشان ماهدو سنگه نام مرزوبی شیطان سرشمت اهرمن نهاد که نزد آن سرگروه اهل ادبار اعتبار و اعتماد تمام داشت و همیشه بوکالت در دربار سپهر مدار حضرت سلیمان روزگار می بود بطریق رسالت نزد خان آمده دم نقد برخی سیمینه آلات بصیغه پیشکش گذرانید - و بنیاد کدمده و افسون نموده آن ساده دل سلیم الصدر را بقرب و افسانه از راه برد - و چون درین ضمن بر عموم حقیقت احوال خصوص کثرت سپاه و کمی آذوقه ادر که از دوری راه و وساطت عقبات صعب و نارسیدن رسد غله ناشی شده بود اطلاع یافت بانداز آنکه عرصه تلنگر و کار دشوار تر بود باز از سر نو آغاز دانستن کرده بنیاد مکر و دستان نمود - و چون دانست که آن ساده باطن بحباله حیله افتاده صید قید تزییر شده بعد از چهارده روز که روزگار بکف و کومک بدست آمد مقرر ساخت که پیشکش معهود در عرض پانزده روز سامان نموده برساند - و چون خاطر ازین ممر جمع نمود در کس از خودشان خویش را بجای خود در ازدر گذاشته به بهانه تحصیل پیشکش و مهلتان و کوشش در تعجیل ارسال آن دستوری حاصل نمود و باین دستور خود را بدر انداخته از آن مخصوصه نجات یافت - و چون اطلاع دقایق احوال را بدرجه اعلی رسانیده بود میدانست که عسکر از نهایت ضیق طریق معیشت زیاده بر یک ماه و یک روز در تلنگری آن کوهستان درنگ نمی تواند نمود بلکه بذایر نزدیکی موسم برشکال تا این مدت نیز مجال توقف محال است لاجرم بخاطر آورد که

چندی دیگر بفسون فسانه طرازی و دستان داستان پردازی با امروز فردا روز بگزارد و دیده و دانسته ارسال پیشکش را تعویق اندازد که شاید درین میانه به بهانه سرانجام کار خود بسازد - مجمالاً بار دیگر خان گم کرده کار بی آزمون را بغریب وعدهای بیدگانه از وفا تخلف آشنا دغا داده قریب یک نیم ماه دیگر در انتظار آن امید دور از کار چشم برآه نگاه داشت - و همین یک لک رویه از همه جهت در عرض این اوقات درین مدت رسانیده رفته رفته کار قلات غله و کثرت غله بجای کشید که نرخ یک سیر غله بیک رویه رسید و از آن نیز جز نامی در میان باقی نی - چنانچه از نان نشانی جز صورت آن که پیوسته متصور همگنان بل در نظر ایشان بود در نظر نمی آمد - چون در آن قحط عام از فرط انعدام طعام کار خواص چه جای عوام بهلاکت کشید بمثابه که مردم نامی را جان بلب رسیده نان بلب نمی رسید و ارباب نذگ و نام از زیادتیی جوع باسم نان جان میدادند - چنانچه سرداران را از فرط بی قوتی که فرع کم قوتیست هوای پایداری از سر بدر رفته فکیف احاد سپاه که برسر تحصیل یک دانه تا پای تیغ بل بر سر دار می رفتند -

* مثنوی *

در آن محشر که گشت از قحط سرشار
همه کس همچو کرگس آدمی خوار
بیکیچو جان همی دادند و جان نی
ز نان نامی و آنهم در میان نی
در آن هنگامه شد صد سر بیکیچو
هزاران خرمن جوهر بییک جو

کوتاهی سخن سرتاسر مردم برسر مشتی گندم چون خوشه جو چندین تیغ برسر هم می کشیدند بلکه برای یکدانه که در زیر خاک پنهان بود هرگاه پی بدان می بردند هزار مرغ زیرک خود را بدام هلاک می انداختند -

و درین میانه مخالفان کم فرصت نیز از جمیع اطراف بنحوی راه برآمد و شد متزددین گرفته بودند که اگر خون گرفته از کنار اردو چه جای مقام دور دست سر برمی آورد بازو بخون ارمی کشودند چنانچه ازین رو نیز راه بر همگنان بستند - و سردار ناآزمون کار خود بنابر غایت خورد سالی و کار ناکیدگی از غرور فتوحات متواتر که در مبداء مهم رو نموده بود چنانچه مکرر مذکور شد آن طور هوای نخوت و پندار در سر جای داده بود که غلبه اعدا را بخاطر راه نمی داد و مطلقاً مقید عاقبت اندیشی و پیش بینی نشده فکر حال چه جای مآل نمی کرد بلکه از کید غنیم و راه گیریهای ایشان نیز آگاه نبود - چون شکایت بی آذوقی مردم از حد افراط تجارز نموده بگوش او رسید ناچار گوجر گوالیاری را با دوپست سوار به پرگانه نگین فرستاده که رسد غله را زود رساند - چون آن خون گرفته چند پنج شش کروه اردو شدند گروهی انبوه از خیل مخالف که بکین ایشان کمر بسته کمین کشوده بودند اطراف همگنان را مانند نگین انگشتر احاطه نموده دست بکشتی و بستن کشادند - چون گوجر راه نجات از همه سو مسدود دید و دانست که بهیچ وجه جان از آن میان بیرون نمی توان برد لاجرم دلفهات مرگ شده با پسران و همراهان و خویشان و منتسبان همگی یکجا جانفشانی نمودند چنانچه یکتا نماند که سر بدر برده خبر سردار رساند - و آن سردار غفلت شعار بنابر رفور بی شعوری و کم تدبیری ازین قضیه هرگز آگاهی نداشته منتظر معاودت و رسانیدن آذوقه بود - چون آن کم فرستان اهرمن صفت طریق راهای همه جهت مسدود نموده بنحوی اطراف و انحصاری اردو را از همه سو احاطه کرده بودند که جاسوسی خبر کشته شدن گوجر نتوانست فرستاد آن وقت از گران خواب نخوت و پندار بیدار گشته از اصل کار خبردار شد - الحاصل تنگ گیریهای اعداء بمثابه ساخت کار بر اولیای دولت پایدار ننگ فضا ساخت که کسی را اندازه آن نبود که یک گز اندازه

بلکه یک گز راه انداز رفتن بخارج معسکر در خاطر جای تواند داد چه جای آنکه جهت کاه و هیمه بدور دست لشکرگاه گردهم یکدست راه هموار باشد پای بیرون نهد - عاقبت که قطع نظر از ضرب المثل في الحقيقة کار بجان و کارد باستخوان رسید - در وقتی که کار از کارگری تدبیر در گذشته بود در مدد چاره گری معامله شده ناچار علاج را منحصر در باز گشت یافت - چون کوچ کرده نزدیک سه کوه راه طی نموده ظاهر شد که همه جا راه مسدود است لاجرم همگنان بخاطر آوردند که پیاده شده هر گروهی براهی روانه شود - و همه مردم باین فکر دور از راه بیگانه از صواب عمل نمودند و رو بچند گوالیاری چون دانست که از آنجا بیرون رفتنی نیست بنابراین رو بچندی از همراهان خود که ازیشان چشم یاری و همراهی داشت کرده گفت بمقتضای منظومه - یک مرده بنام به که صد مرده به ننگ - بهتر آنست که خود خونخواه خود شده خون خویش بدر نسازیم و بهیئت مجموعی برین گروه حمله آورده در عین تردد جان در بازییم - همگنان بار اتفاق نموده در مقام جنگ بعد از دار و گیر ایستادند و رزمهای دلیرانه و نبردهای رستمانه نموده بعد از دار و گیر بسیار چندان ایستادگی و پایداری بجا آوردند که همگی همانجا بمردی کشته شدند - بالجمله جملگی آن سپاه از پیاده و سوار که در آن کوهسار پریشان و پراگنده شده بودند جابجا سر باختند - و خود خان نجابت مکن با جمعی قلیل سر بازانه بمیان ایشان زده همه جا مردانه زد و خورد نموده رفته رفته جان بدر برده - و قریب ده هزار پیاده که از زمینداران دامن کوه پنجاب همراه خود برده بود خواه جمعی که قبل از معاونت او پراگنده شده بودند و خواه گروهی که همراه او انداز باز گشتن نموده هر چند بطرفی افتادند همگی ضایع شدند - چنانچه یک تن سر بیرون نبرد اگرچه در آخر آن اندک مایه مردمی باقی مانده بودند - چنانچه

در آن وقت زیاده از هزار پیاده باو نموده بود و از سواران نیز نصفی متفرق گشته بودند - چون این معنی بمسامع علیّه بندگان حضرت اعلیٰ رسید طبع مبارک بغایت متغیر شده آن وضع نابخردانه آن شریف النسب بی نهایت بر خاطر اقدس گرانی نمود - و باوجود این معنی چون خان نخست از تادیب ادیب روزگار آزار و اضرار تمام یافته بود معینا نسبت آبائی او نیز منظور آمد نظر برین دو معنی نموده از لغزش او اغماص فرمودند - و در تنبیه آن غفلت آئین همین تغیر جاگیر و خلع خلعت منصب والا اکتفا نمودند و تقدیم خدمت فوجداری آن محال را بمیرزا خان وند شاه نواز خان بن عبد الرحیم خانخانان مرجوع داشته جاگیر او را در وجه طلب مرز خان مذکور تنخواه دادند *

بیست و یکم شهریور روز پنجشنبه سلخ ذی قعدة جشن دزن قمری سال چهل و ششم از عمر ابد قوین نیز اعظم روی زمین بآئین هر ساله تزئین و آذین پذیرفت - و جمیع مراسم معهوده این روز مسعود از موازنه آنحضرت با سایر نقود و اعطاء آن باریاب استحقاق و باقی عطایای مقروءه از اضافه مناصب و مراتب و رواتب و غیره بظهور پیوست - درین روز فرخنده نابیره بی ایلچی نذر محمد خان والی بلخ را بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپیه نقد و نه خوان مالا مال از وجوه نثار طلا و نقود که تهیه آن معهوده همه ساله ازین روز برکت اندوز است نواخته رخصت معارفت دادند - و بیاقوت تکویندار سرغمت پنج هزار روپیه و خلعت و برای صالح خواجه برادر خواجه عبد الرحیم جوهری که یک دست باز طویغون و تحف دیگر بر سبیل نیاز بدرگاه والا فرستاده بود چهار هزار روپیه مصحوب ایشان مرحمت نمودند - و بعاطفت بادشاهانه میرک حسین خوافی را بجهت ایصال جواب نامه خان والا مکان نامزد ساخته در همین

انجمن والا دستوری دادند - و وقت رخصت بانعام ده هزار روپیه و خلعت و اسب نوازش فرموده یک لک و بیست هزار روپیه را جنس مشتمل بر صد و شصت قطعه یاقوت و پنجاه قطعه زمرد و یک زنجیر فیل ماده با حوضه نقره و دیگر نفایس بوسم سوغات مصحوب مشار الیه ارسال داشتند - و هفت لک روپیه نقد و جنس از جمله دوازده زنجیر فیل و پنجاه اسب کونت و بیست و پنج نفر خواجه سرا و نفایس انواع عود و دویست دست سپر و اجناس بیشمار از جنس قماش سفید و پارچه و غیره و پنج لک روپیه نقد از وجوه پیشکش زمینداران بنگاله که حسب المقرر بصوبه ایران آنجا میدهند بابت پیشکش اعظم خان صوبه دار سابق که قبل از عزل ارسال شده بود بنظر مبارک گذشت - دهم ذی حجه که عید سعید اضحی بود مسعود سعادت افزای ماه و سال شده بود موکب اقبال برگزیده حضرت ذوالجلال به آهنگ احوالی مراسم شریعت عزا به عیدگاه توجه فرخنده نموده ساحت آنرا بزور فروغ جمال جهان آرای آراستند - و بعد از فراغ نماز عید گاه بازگشت نیز راه گذار از دوسو بوجود نفوذ نثار در ریز شده باین آئین شایسته بندگان حضرت همه راه از کام بخششی اصناف مردم و افراد انام کامران بوده بآهنگ ازدیاد موان داد و دهش آهسته آهسته سمند خجسته پیکر فرخنده منظر می رانند تا بدین ستوده روش پسندیده بخت و دولت از شش جهت محیط و اقبال از پیش روان و سعادت از دنبال دوان بسمت مرکز منطقه خلافت معاودت فرمودند - درین روز سعادت افزوز نابهی بی ایاجی نذر محمد خان را بانعام مبلغ سی هزار روپیه سرافراز نموده و بیاقوت تحویلدار پنجاهزار روپیه و بمراد اخته بیگی چهار هزار روپیه و به عبدالله میرشکار و نذر بیگ قوش بیگی چهار هزار روپیه و به داروغه شتر خانه هزار و پانصد روپیه مرحمت فرمودند - و ذوالفقار خان بمنصب

هزار و پانصدی و هشت صد سوار و خدمت فوجداری میان دو آب از تغیر سید لطف علی بهکری بر گام خاطر فیروزی یافت - دولت خان که از سابق میر خیل خدمتگاران بود و خطاب خواصخانی داشت بشامیت حسن ارادت پیایه والای امارت و درجه علیای حکومت تته از تغیر یوسف خان رسیده بعطای خلعت و اسب مرحمت پذیر گردید - و خدمت فوجداری این روی آب اکبر آباد بخواجه آگاه تفویض یافته بخطاب خانی نیز سرافرازی پذیرفت *

روز تیر از ماه تیر که جشن عید گلای بود انجمن حضور پرنور بادشاهی بدستور معهود آذین پذیر شده سایر لوازم این روز برکت اندوز چهره افروز ظهور گشته از شاهزادهای والا قدر گرفته تا ارباب مذاصب و اصحاب خدمت نزدیک بگذرانیدن مصالحیات مروج و زر ناب میفاکار و چینیی و شیشه سرشار از گلاب ادای رسم معهود هر ساله نمودند - سیف خان از اصل و اضافه بمنصب نهصد پنجهزاری ذات و سوار از آنجمله سه هزار سوار دواسپه و سه اسپه و صوبه داری احمد آباد از تغیر سپهدار خان و لشکر شکن نبیره خانخانان عبد الرحیم بمنصب نهصدی و پانصدی سوار و خدمت فوجداری لکهنؤ سرافراز گردیدند - و اعظم خان از تغیر سیف خان صوبه دار اله آباد شده حکیم مسیح الزمان که سعادت طواف حرمین مکرمین دریافته به بصره شتافته بود و از آنجا به کشتی نشسته از بندر لاهی تته برآمده بود بشرف آستاندوس والا رسیده چهار راس اسب عراقی اصل بر سبیل پیشکش گذاریدند - از آنجمله دو اسب که رنگ یکی بوز و دیگری طرق بود پمذ طبع مشکل پسند افتاد - اولین ببادشاه پسند نامور و دریمین بتمام عیار موسوم گشت - و حکیم مذکور بمنصب هزار و پانصدی هفصد سوار و انعام بیست هزار روپیه نقد و تفویض حکومت بندر سورت از تغیر معز الملک امتیاز یافت - چون علی پاشا

حاکم بصره از هواخواهان غائبانه این دولت جاویدانه که پیوسته بمقام تحریک سلسله صدق نیت و خلوص طوئیت درآمده در پی پیدا کردن مرغوبات طبع اقدس خصوص اسپان نجدی نژاد می بود - درینولا بذایر اظهار اخلاص و ارادت پنچ اسب عربی نژاد دیونهاد که هر یک از آن باد پلایان صرصر تگ از ابر بهار برق رفتار تر بوده مانند سمنند رهوار نسیم سحر خشک و تر یکسان می پیمودند - و بی ابا و محکابا نهنگ آسا بر آب و سمندر رار بر آتش می زدند بدست ملازم خود بر سبیل پیشکش ارسال داشته بود از نظر انوار گذشته پسند طبع اقدس افتاد *

دوم شهریور موافق دوازدهم ربیع الاول انجمن جشن میلاد حضرت رسالت صلوٰۃ الله و سلامه علیه و علی اصحابه بطریق معهود مترتب شده مراسم مقرر هر ساله که عبارت است از گستردن سباط اطعام عام و بسط بساط انعام دوازده هزار روپیه نقد بظهور آمد - بیست و چهارم دی ماه که آنسوی آب نریده مضرب سراق اقبال شده بود انجمن جشن خجسته وزن اقدس شمسی سال چهل و پنجم از عمر جاوید قرین شهنشاه عالم بزیب و زینت بادشاهانه ترتیب یافته بر آئین هر ساله آذین و تزئین پذیرفت - و سایر امور معهوده این روز برکت اندرز از وزن و نثار بر وجه احسن بظهور آمده وجوه آن بآرباب استحقاق و استعداد رسید - و شاه نواز خان صفوی قوش بیگی از اصل و اضافه بمنصب چار هزار و دو هزار سوار و راو امر سنگه بمنصب سه هزار و هزار و پانصد سوار و مهیش داس راتهور بمنصب هفتصدی پانصد سوار سرافرازی یافتند - سید خانجهان سعادت ملازمست اقدس دریافته بانعام خلعت با چار قب و شمشیر و خنجر مرصع و یک اک روپیه نقد رعایت پذیر گشت *

از سوانح این احوای ارسال مکرمات خان دیوان بیوتاتست بطریق رسالت به بیجاپور و عبد الطیف دیوان تن به گلکنده - باعث واقعی این

واقعۀ آنکه چون عادلخان از کم خردی و نا عاقبت اندیشی که ناشی از خرد سالی و بی تجربگی است بقیة السیف لشکر فتنه گر نظام الملک را در ولایت خود راه و بکمایت خود پناه داده معہدا در ارسال رجوہ پیشکش کہ سابق تقبیل نمودہ بود تہارن و تکاسل می وزید - همچنین قطب الملک کہ بسبب این دو علّت کہ عبارت است از صغرسن و نظم غفلت در باب تعویق ارسال پیشکش پیروی طریقہ نکوہیدہ شنیعہ و ارتکاب شیوہ ناستودہ او می نمود و از ہمہ شنیع تر بستن اوست نسبت بہ نکوہیدہ طایفہ شنیعہ کہ مستلزم انفتاح ابواب شنیاع و فصایح است معہدا با وجود وقوع در سایہ حمایت ظل اللہ بر منابر آنولایت بنام والی ایران خطبہ میخواندند - بنابر این معنی حضرت ظل سبحانی از روی عنایت و مہربانی نخست بدان دو معاملہ نافعہ ابواب نصاب حکیمانہ مفتوح داشتہ آنگاہ کہ از حجت حق مقام بجا آمدہ مرتبہ اعدار بمنصہ ظہور و وضوح رسیدہ باشد ہر آنچه در باب تنبیہ و تادیب ایشان سمت وقوع یابد بموقع خود بودہ باشد - لاجرم فرمان عالیشان بنام عادلخان و قطب الملک مصحوب در نام بردہا کہ خلاصہ مضمون فرمان عادلخان اینست کہ اگر حفظ سلسلہ دولت و ملک خود را در نظر دارد باید کہ تعجیل در ارسال پیشکش نمودہ دست از بعضی مصالح نظام الملک کہ بہ تغلب بتصرف خود در آوردہ باز دارد - و سلفو را از ملک خود اخراج نماید عزّ صدور یافت - و نقل فرمان قطب الملک اینست *

سواد فرمان کہ بنام قطب الملک صادر شد

ایالت و امرات پناہ ارادت و عقیدت دستگاہ عمدہ امجد اکرام سلاطین
اکرام عظام نقارہ خاندان عز و علا عضادہ دردمان مجید و اعتلا زندہ مخلصان

صلاح اندیش خلاصه مختصان سعادت کیش مورد الطاف ظل الهی مصدر
آداب خیر خواهی سزاوار عاطفت بیکران المخصوص بعنایت الملک المثلان
قطب الملک بشمول عذایات بادشاهانه، مستظهر بوده بداند که چون ما بدولت
و اقبال بادشاه اسلام و مروج دین متین حضرت سید انام علیه و علی آله
و اصحابه صلوات الله الملک العلام و مرید و مروج مذهب اهل سنت
و جماعتیم - بر ما واجب است که در هر جا حکم اشرف اقدس ما جاری
باشد احکام شریعت غرّا و ضوابط ملت بیضا را جاری سازیم - و آثار بدعت
و ضلالت را محو فرمائیم - بمسامع جاء و جلال رسیده که در ملک آن فلک
شوکت علی روس الاشهاد سب اصحاب کبار که اخبار و آثار صحاح سته
و کتب متداوله شهادت می دهند بر علو درجه و سمو مرتبه آن بزرگان
رضی الله تعالی عنهم و قربات قریبه حضرت رسالت پناه در باب آن
طایفه علیه با فضایل صوری و معنوی جمع گشته می نمایند - و آن ایالت
و شوکت پناه آنها را منع نمی کند و بسزای اعمال نمی رساند - بنابراین
از روی ارشاد حکم می فرمائیم که نوعی نماید که در آن ملک این امر قبیح
و فعل شذیع بالکل بر طرف گردد و اگر بدبختی از بی سعادت می مرتکب
این امر قبیح شود در هر حال او را سیاست نماید - و اگر اینچنین نمی کند
معلوم میشود که آن امارت پناه باین معنی راضی ست درینصورت بر ما
فرض میشود که در مقام گرفتن آن ملک شده مال اهل آن ولایت را
بر خود حلال دانیم و خون آنها را هدر شناسیم - دیگر بعرض رسیده که خطبه
در آن ملک بنام والی ایران میخوانند هرگاه آن ایالت دستگاه دعوی
مردمی ما می نموده باشد با والی ایران چرا رجوع دارد - می باید که
بعد ازین نام والی ایران در خطبه نخوانند و در آن ملک خطبه بنام
نامی و القاب سامی ما مزین باشد - دیگر چون مبلغی کلی از بابت

پیشکش و غیره آن امارت پناه را باید داد ضرور بود که بنده فهمیده معتمدی را بآنصوب بفرستیم و ارشادی که آن ریاست دستگاه را باید نمود بزبانی او حواله نمائیم تا مقدمات مسطور صدر را خاطر نشان او نماید - که ما بدولت و اقبال نظر بر وفور اخلاص و اعتدالی که پدر آن ایالت پناه سلطان قطب الملک مرحوم بخدومت ما داشته و خدمتی که از آن مرحوم بوفور آمده این همه عنایات بادشاهانه نسبت بآن قطب فلک عظمت می نمائیم و آن ملک را باو مرحمت می نمائیم و مقرر میکنیم که بشرط استقامت بر جاده دولتخواهی و اطاعت و انقیاد حکم جهان مطاع عالم مطیع و ادای مطالبات خاصه شریفه بعد ازین ضرری از اولیای دولت قاهره بآن ملک نرسد - و موازی مبلغ مذکور از جواهر نفیسه و مرصع آلات ثمینه و فیلان بی عیب کلان نامی روانه درگاه والا گرداند - و الا یقین داند که اگر توفیق این احکام نیافت و باین ارشاد مسترشد نگشت و بروشی که حکم جهان مطاع شرف صدور یافته پیشکش مذکور روانه درگاه عالم پناه نگردانید افواج قاهره و عساکر منصور بادشاهی بدان ملک در خواهند آمد آنوقت آنچه بآن ملک و اهل آن ملک برسد از نتایج اعمال خود خواهد دانست *

سوانح این ایام پنجم ماه خان دروان که پس از قتل آن در بد اصل بد گوهر و استیصال مخازیل قبیله بندیل و تحصیل پیشکش از زمینداران چانده و غیره چنانچه سمت نگارش پذیرفت با خان فیروز جنگ و سایر بندهای درگاه والا متوجه دیار سپهر مدار شده بود پیشتر از خان مشار الیه خود را بغور سعادت ملازمت رسانید و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید - و فیل روپ سنگار از جمله پیشکش زمیندار چانده مزین به یراق زرین که از جانب خود بر سبیل پیش کش مرتب ساخته بود در همین روز از نظر انور گذرانید و منظور و مقبول افتاده دمهاسند نامی گشت - و قیمت

آن بذایر تقویم ارباب این فن به پنجاه هزار روپیه رسید - و سایر اموال ججهار و بکرماجیت از اشرفی و جواهر و زیورات مرصع و طلائی ساده که بحیطه ضبط در آمده بود بموقع عرض رسید - و درجن سال پسر صاحب تیکه بکرماجیت و برادر خورد خودش درگمهان از نظر اقدس گذشته نخستین بعلي قلبي موسوم گردیده در زمرة غلامان خاصه حواله فیروز خان گشت - و آن دیگر اسلام قلبي نام یافته به معتمد خان سپرده شد - و راني پاريتي چون زخم کاری داشت در گذشته بانبي زنان و دختران بنذيله بخدمت پرستاران محصل والا نامزد شدند - و خان مشار الیه منظور نظر عنایت و مشمول نهایت رعایت آمده بمرحمت خلعت خاصه با چارقب زر درزي و شمشیر و خنجر مرصع و عطای صد راس اسپ و اضافه دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه که مجموع منصبش باصل و اضافه پنجهزاری ذات سوار باشد و خطاب کامل نصرت جنگ نامور گردید - آنگاه امرای عظام مثل مادهو سنگه و نظیر بهادر خویشگی و میر فضل الله وغیره که در فوج آن خان شجاعت نشان بسعادت تعیین فایز شده بودند سعادت ملازمت حاصل نموده در خور مسامحه جمیله خود بعنایت جلیله پذیرای رعایت شدند *

ششم ماه مذکور عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بغوز شرف بساط بوس انجمن حضور سعادت اندوز گشته هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر گذرانید و بانواع عنایت شاهنشاهی که از آنجمله مرحمت خلعت با چارقب زر درزي و شمشیر مرصع و دو راس اسپ و اضافه هزار سوار بمنصب سابق که شش هزاری ذات و پنجهزار سوار بود مقتدر و مباهي گردید - و فیل بهوجراج نام بابت پیشکش زمیندار چانده گذرانید - بعد آن بهادر خان ادراک سعادت ملازمت نموده بعنایت خلعت و جمدهر و اسب سر افزائی یافت *

نهم ماه ذی‌حجه کده کرآورد که سابقاً ازگاره نگارش حق توصیف آن مقام از کوتاه دستی بیان و سستی بیان نیمکاره مانده بود و اکنون نیز بعلمت قلت سخنوری در همان پایه ماند از فوز فیض ورود مسعود منبع افاضه و استغاضه عمر درباره شد - و سه روز در آن دلکشا منزل فیض محفل اقامت موکب مسعود بوده روزگار فرخنده آثار در ضمن سیر و عید نشاط و اینساعت گذشت - و چارم روز از آن طرب آموز مقام اتفاق کوچ افتاده خطه برهانیور بنابر آنکه قضیه ناگزیر نواب مهید علیا در آنجا وقوع پذیر گشته سواى آن نیز مرضی بزدگان حضرت نبود بجانب دست راست گذاشته و از آنجا در گذشته توجه اقدس ببالا گهات روی نمود - و چون نواحی دولت آباد مهبط اشعه ماهیچه لوالی والا شد خان زمین عوبه دار بالا گهات بعزم استقبالی از دولت آباد روانه گشته باستسعاد شرف آستان بوس درگاه والا مفتخر و مباهی گردید - و هزار مهر و هزار رویه بطریق نذر و یک زنجیر فیل بر سبیل پیشکش گذرانید - آنکه مبارز خان و سترسال و غیره امرای تعینات آنجا عتبه بوسی درگاه والا را سرمایه اکتساب مفاخر و مباهی ساختند - و چون سر زمین دولت آباد از ورود موکب والای حضرت صاحبقران سعادت قرین روکش سپهر برین شد بعرض مقدس رسید که ساهوی مخدول کودکی را از منتسبان سلسله نظام الملک بدست آورده باوجود حدس او در قلعه گوالیار این نام بر داشته و باین دست آویز از حصون حصینه آن ملک را بقبض تصرف در آورده در مقام ترک اطاعت و انقیاد پای بغی و عناد افشوده - باوجود آنکه در جنب سپاه ستاره شمار حضرت سلیمان آستان که بحسب کثرت و وفور باخیل مار و مور هم عدد و باعتبار زور و نیروی بازو با شیر و فیل هم قدرت اند وجود پشه ندارد از خیره چشمی و خود سری که آن کوتاه نظر آشفته دماغ را بچشمک زنی

شور بختی و بد اختری روی داده هنوز هم ترک فساد ننموده در زیاده
 سری‌ها پای کم نمی‌آرد - بنابراین بجهت استیصال آن سیاه روسته خلیج
 زخار مواج را از دریای لشکر قلم تلاطم منشعب ساختند و همگی را
 بسرداری سه سردار جلالت آثار خاندوران بهادر و خان زمان و شایسته خان
 نامزد استخلاص باقی قلاع و بقیه محال متعلقه بی نظام و استیصال بنیان
 بغی و غلال آن گمراه و سایر بیراهه روان نموده روانه فرمودند - و نخست
 خان دوران بتوجه سمت قندهار و ناندیر که سرحد گلکنده و بیجاپور است
 متوجه گشت که آن دهانه را بطرف نیزبانی تیغ دو دم و زبر سر پنجه گلوگیر
 دایری نگه داشته نگذارند که زیاده سران آن حدود نفس کشیده دم بر آرند -
 چه جای آنکه از جلی خود حرکت نموده قدم پیش گذارند - و اگر
 عادلخان بفرض محال حمایت ساهو و سایر متمردان در خاطر بگذرانند
 نخست بمقام تذبیه و تادیب او در آمده حسب المقدور درباره تخریب
 آن بلاد و تسخیر حصون ملک او کوشش مبدول دارد - و نیز تفویض
 خدمت تسخیر اوسه و اودگیر که در حصانت نظیر ندارد فرمان پذیر
 گردید - درین فوج امرای عظام و ارباب مناصب والا و بهادران نامور و غیر
 ایشان بدین دستور سعادت تعیین یافتند - راجه جی سنگه و مبارز خان و راجه
 بیتهداس و مادهو سنگه والد راء رتن و راء امر سنگه ولد راجه گچ سنگه
 و سردار خان و لشکر خان ولد مبارک خان نیازی و قزلباش خان افشار
 و نظر بهادر خویشگی و اهتمام خان و راجه رام داس و مغل خان ولد
 زین خان کوکه و عزت خان و قزاق خان و جانشین خان و لطف الله ولد
 لشکر خان و سید عالم بارهه و کرم الله ولد علی مراد خان بهادر و گوکلداس
 سیسودی و مهیش داس راتهور و هادی داد انصاری و خواجه عنایت الله
 و چندی دیگر از ارباب مناصب - و از امرای دکنی جواهر خان حبشی

و سرانراز خان و انی راو دهوید و تولجی کوکزی و سادات خن و جمعی دیگر با هزار سوار احدی ترکش بند و بندو قچی و بدستور سابق بخششی گری این فوج که عدد ایشان به دوازده هزار می کشید به اسحق بیگ اختصاص یافته هراولی بعده راجه جی سنگه و راجه بیتلداس و سایر راجپوتان مقرر شد - و چون حیلہ دران دکن از عہدہ فوج هراول کہ عمدہ فوج سپاہ است بر نمی آیند و ازین رو پیوستہ بر آن سراند کہ با قوشون فوج چنداول کہ در عقب ہمہ از یکسو بحفظ اردو و از دیگر سو بہ نگاہداری خود مشغول است در آویزند - بنابر آن در یساق این زیادہ سران چنداولی پامی کمی از هراولی ندارد - لاجرم قرار داد خاطر اندس آن شد کہ مبارز خان افغان را کہ از سپاہیان قرار دادہ روزگار دیدہ و دلوران کار آزمودہ پیکار فرسودہ است بحراست فوج مذکور متعین سازند - بحکم آن اندیشہ صائب خان مشار الیہ ادراک سعادت نمودہ - سردار دوم خان زمان حسب الامر خدیو روی زمین مامور شد کہ با سایر عساکر ظفر اثر متوجہ سمت احمد نگر گشتہ سرزمین چمار کوندہ و موضع آشتی را کہ وطن گاہ ساهوی پرخاش جو در آن موضع واقعہ است در آنجا چندی از مردان جنگ را نگہداشتہ و تہانہ نشانده هیچ جای آشتی را بہیچ وجہ خالی نگذارد - و ولایت کوکن کہ ہمہ جا بر ساحل دریای شور واقعہ است از جنگ آن شوریدہ مغز شوریدہ بخت کہ بتغلب بر آن استیلا یافتہ بر آرد - و چون آن دو فرمودہ ہمایون را بنفاد مقرون نمودہ از پرداخت آنها کما ینہی باز پردازد دربارہ تاخت ولایت عادلخان منتظر اشارہ باشد - و درین فوج عمان مرج نیز امرای عظام و اصحاب مناصب عظیمہ برین موجب بطریق کوہمی معین شدند - بہادر خان روہیلہ سید شجاعت خان شاہ بیگ خان راو ستر سال راجہ بہار سنگہ بندیاہ دایر ہمت میرزا مغول ولد شاہرخ میرزا پرتوی راج راتھور بہیم راتھور

خواجه برخوردار حکیم خوشحال اوزبک خان بهگوانداس بنفیدله کشن سنگه
 بهدرریه قطب خان غلزی راو تلوک چند حبیب خان کرانی جگنانه
 راتهور سید مرزای سبزواری سعید شیرازی شیام سنگه راتهور راجه اودی بهان
 حسن قلی خلیج عجب سنگه دیالنداس جهاله و چندی دیگر از بندهای
 روشناس - و از دکنیان مالوجی آتشخان حبشی کار طلب خان بتهوجی
 تلذک راو و دتاجی و رستم راو و هاباجی ترمل راو و سیدی یوسف و اعتبار
 راو و یاقوت و جمال خان و هزار سوار راجپوتان رانا جگت سنگه و هزار سوار
 دیگر از احدیان تیرانداز و تفنگچی سمت تعیین یافتند - و هراولی آن نوج
 که عدد آن نیز بدوازده هزار سوار جرار رسیده بعهده تکفل راو ستر سال و سایر
 راجپوتان رزمجوی آرم خوی شده - حمایت قوشون چنداول به بهادر خان
 و دیگر افغانان حمیت شعار تهور آثار مقرر گشت - سالار فوج سوم شایسته خان
 خلف سپه سالار آصف خان بهمراهی اله وردی خان و شیخ فرید و یکه ناز
 خان و راجه سنگرام و سید ابو الفتح و سید عبد الوهاب و میر جعفر و برخی
 دیگر از دکنیان راوت راو و سعادت خان بیجاپوری و سرور خان و فرحان خان
 و میدنی راو و هزار سوار تاینیان آصف خان که جمیعت جمع به شش هزار
 سوار رسید و آن سردار بتقدیم خدمت استخلاص قلعه جنیر و سنگمنیر
 و ولایت ناسک و ترنبک و دیگر محال اختصاص یافت *

بیست و ششم ماه بهمن بساعت مختار نخست خان دوران بهادر
 بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و اسپ و فیل راس المال تعظیم و تبجیل
 اندوخته مرخص شد - آنگاه خان زمان بعاطفت خلعت و جمدهر خاصه
 و اسپ و فیل و شایسته خان بمرحمت خلعت و جمدهر و اسپ نوازش
 پذیر گشته رخصت توجه بمقاصد خود یافتند - و سایر امرای عظام که
 بهمراهی آن سه سردار شهباست آثار در افواج ثلثه معین شده بودند بتفاوت

مراتب و مناصب و مقدار اقدار بعنایت خلعت و جمدهر و اسپ رعایت پذیر گشتند *

سوانح اسفندار بذایر آنکه تا غایت نشیمن های درون حصار مهابوت سمت اتمام نه پذیرفته بود کنار حوض قتلو که در دو گروهی دولت آباد واقع است و باعتبار نزعت و صفا و خوشی و دلکشی آب و هوا از سایر محال آن سرزمین امتیاز دارد مرکز ریاست ظفر آیات و مهبط انوار ماهیچه آفتاب فروغ و اعلام نصرت علامت گشت - و چون آن سرزمین دلمشین که باین اعتبار آسمان نشان تر گردید لیاقت آن داشت که محل آذین و تزئین جشن فرخنده نوروزی گردد حسب الحکم اشرف پیرایه بندان آرایش محافل سور و سرور و بزم آرایان احیان عیش و عشرت باتفاق سامان طرازان کارخانجات خلافت همانجا تختگاهی رفعت پناه بآراستگی خاطرخواه ترتیب داده بر فراز آن بارگاه عظمت طراز برپا نموده بزیفت و زیب خاطر پسند دلفریب آرایش پذیر ساختند *

چهاردهم ماه خدیو روی زمین یعنی سلیمان زمین و ثانوی صاحبقران سعادت قرین بتفرج قلمه دیوبند و حصار طلسم پیوند دولت آباد شتافته باعتبار مقدم معظم آن حصار رفعت آثار را که بحساب مقدار از جمیع حصارهای روی زمین بیش در بیش بود بحسب قدر نیز از آسمان گذرانیده سمت بیشی بخشیدند - چون عموم بدایع صنایع آن موقع عجایب آثار و غرایب اعمال بنظر حقیقت نگر در آمده خصوص آن گونه خندقی عمیق در دل سنگ خارا که از نفوذ اندیشه مرد خرد پیشه در مطالب مشکله یاد میدهد و همچنین راه گذاری که از دامن کوهسار سر کرده و همه جا در جرف کوه بریده اند چندانکه رفته رفته سر از گردیان آن بر آورده چنانچه از مشاهده این تاثیر آه سوختن در دل سنگدان از یاد می رود - بالجمله خصوصیات

غریبه آن حصار بدیع آثار در نظر مبارک بغایت عجیب و غریب نموده
موقع استغراب و استعجاب و باعث اطراب و اعجاب آنحضرت شد - چنانچه
بر زبان مبارک آوردند که درین مدت متمادی اغراقاتی که در وادی توصیف
این قلعه بمسامع والا میرسید محمول بر مبالغات شاعرانه می شد الحال
که حقیقت آن از قرار واقع بظهور بدوست و بطریق عین الیقین وضوح یافت
ظاهر شد که هزار یک حق مقام بجای نیارده اند بلکه در بیان دقائق حقایق
آن دانیان صوفیه نگه داشته و کوتاه نظران بکنه دریانت خصوصیات آن
نرسیده اند - و این معنی که بر زبانهاست که آن قلعه کار دیوانست و بر
خرافات عوام حمل میروفت و اکنون مشاهده آن بر این معنی شهادت
می دهد که همانا کار بشر نباشد خصوص با عمر طبعی مردم این روزگار *

چون بعرض معلی رسید که سنهوی مقهور بطریق تغلب بر شش قاعه
نظام الملک که در ضلع چاندورست استیلا یافته و در قلعه بدست بهوج مل
نام مفسدی افتاده و شش باره دیگر بتصرف متمردان آن حدود در آمده
و همگنان باستظهار آن پشت گرم گشته سر بشورش برداشته اند و سر پنجه
تعدی بسباب و اسوال و انعام و مواشی اهل آن حوالی دراز کرده به سایر
رعایا و سکنه آنحدود آزار و اضرار می رسانند - بخاطر آن فرمان جهان مطامع
نامزد الله و یریدی خان شد که از فوج شایسته خان جدا شود و با خود
دو هزار سوار یک تاز همراه گرفته بانداز تسخیر حصون مذبوره بدان جهت
ترکناز آرد *

ششم ماه چون اودی بهان پسر ججهار نابکار که در سن هژده سالگی
با برادر خورد سال خود و سیام داد از معرکه کارزار چنانچه مذکور شد فرار
اختیار نموده بودند قضا را مردم قطب الملک دستگیر نموده نزد او بردند -
و آن عقیدت آئین از روی ارادت کامل و اخلاص صافی ایشانرا با کمال

نامی از معتمدان خود روانه درگاه والا نموده بود درین روز از نظر اشرف گذشتند - حضرت بادشاه دیندار پسر کودک آن مخدول را به نیروز خان ناظر محفل سپردند که بعد از تلقین کلمه طیبه و ادای سنت ختان سنن و فرائض دین مبین بدو تعلیم نموده با پسر بکرمجیت که سابقاً حواله او شده یکجا نگهدارد و درباره اوستی بهان و سیام داد مقرر فرمودند که از عرض شهادتین اگر ابا کنند هر در را به قتل رسانند - چون سرشت زشت آن بد طینتان از آب و گل شرک و کفر سرشته بود جهالت از دست نگداشته سر بدین در نیارزده تن بقبول این سعادت در ندادند چندانکه جان بر سر کیش باطل خود گذاشتند *

از وقایع این تاریخ تعیین افواج عمان امواج است بآهنگ تنبیه عادلخان و سبب صوری این معنی آنکه چون آن غنوده خرد از خورد سالی و عدم بلوغ بپایه عقل و تمیز و وصول بسرح کمال هنوز آن مقدار قدرت نداشت که بر مردم خانه خود غلبه تواند آورد و آن خود رایان ناعاقبت اندیش آنچه بالفعل مصلحت خود می دانستند از قوه بپایه فعل میسرانیدند بنابر آن در مقام اعانت و امداد و مدد قلعه دار اودگیر و اوسه شده آذوقه و خرجی حشم و سایر سامان قلعه داری ایشان سر برآه نمودند و خیریت خان را با جمعی بنگهبانیه اطراف و نواحی آن دو حصار فرستادند - و ساهوی مقهور را نیز بذوشتجات مستظهر و مستمال و رندوله را با سپاه بسیار بکومک او نامزد نمودند - لاجرم بندگان اعلی حضرت بمجرد اطلاع بر حقیقت این معنی تنبیه آن غنوده خردان را موافق صوابدید رای جهان آرای دانسته گوشمال دادن آن سر نابال خود رای را از چندین روی واجب و لازم دیدند و ازین جهت چندی از سرداران امرا و منصبداران مغول و سادات و افغان و راجپوت و امثال ایشان را بسر کردن

مهم نامزد ساختند - مثل سید خانجهان و سپهدار خان و رستم خان دکنی
 و شاهنواز خان و صف شکن خان رضوی و مرتضی خان و راوکر و شیرخان
 ترین و خلیل الله خان میر آتش با پانصد برقدار و اعداد خان مهمند
 و مراد کام و میرزا نونر و هریسنکه راتهور و قلعه دار خان و راجه بهروز و سید
 لطف علی و جی رام و خواجه ابوالبقا و یعقوب بیگ و اندر سال
 و عبد الهادی و از دکنیان منکوجی و شرزه راو و حسن خان ولد فخر الملک
 و مکلدار خان و کرشنا جی و بسونت راو و حمید خان و جمعی دیگر را
 همراه دادند - و همگنان را که مجموع جمعیت شان به ده هزار سوار
 می رسید بتخریب بلاد عادلخان مامور فرموده وقت رخصت سید
 خانجهان را به مرحمت خلعت و شمشیر و اسب و فیل و ازین دست
 سایر همپایان او را به عنایت سروپا و اسب بقدر مرتبه برنواختند - و باین
 دستور دستوری دادند که باتفاق خان دوزان و خان زمان نخست رندوله را
 که بمدد ساهوی مقهور معین شده گوشمال بلیغ دهند و نگذارند که آن دو
 نفاق پیشه بذایر علّت خبت باهم ضم گشته باتفاق فتنه زای گردند -
 و از دست مجاورت سنگ و آهن دو قسی القلب بهمدیگر آمیزند و شراره
 شرارت بر انگیخته بیکدم آتش فتنه برافروزند - چون آن غفوده خردان را
 بزهر آب تیغ بیدریغ از نوش خواب غفلت بیدار ساخته باشند آنگاه از سه
 طرف بولایت عادلخان در آمده نشانی از آبادانی در سر تا سر آن سرزمین
 نه گذارند - درین وقت از عرضداشت شایسته خان بموقف عرض اعلی
 رسید که صالح بیگ نظام الملکی قلعه کهتر درک با جمیع اسباب قلعه داری
 تسلیم اولیای دولت نموده گماشتهای ساهورا که در بست و کشاد ابواب
 ضبط و مداخل و مخارج حصار دخل تمام داشتند بدست آورده محبوس
 ساخت *

نوروز سال نهم جلوس مبارک و تعیین افواج منصور بجهت تاخت و باخت ملک بیجا پور

درین هنگام سعادت فرجام که مهر انور از حوت بتائیس هرساله در محل دلکشی حمل انتقال نموده هنگامه آذین جشن بهشت آئین نوروزی را گرمی بخشید - و کسار و دشت را از بایچه گوناگون انوار و ایهار طیب امود و مشک آکین و عطر اندود ساخت - چون بهمین دقیقه مبدای نهمین سال از جلوس برکت توامان خدیو زمین و زمان در آمده هنگامه آذین جشن بهشت آئین نوروزی گرمی گرفت عطار بهار برای ترتیب مصالح طیب آن بزم خاطر فریب از فوط لخلخه سائی و ارگجه سازی هاون لعل الله نعمان را مشک فرسود و طبق یاقوت گل سوری را عنبر سود ساخت چندانکه شمیم شمامه روح افزا جوف زمین و آسمان را فرو گرفته جوهر هوا را نفکه پذیر گردانید - در ساعت سوم از روز پنجشنبه دوازدهم شوال سنه هزار و چهل و پنج هجری که این انتقال خجسته در آنوقت بعرضه وقوع جلوه گری نموده از خاصیت خاص آن آسمان بروج پروری و زمین بروج بخشی و راحت گستری در آمد - نیز اعظم این عالم و نور جهان افروز دودمان صاحبقران معظم مانند نگین عظمت آئین خاتم سلیمانی در نگین خانه تخت زر با بخت انور و طالع سعد اکبر مربع نشسته سرقا سر روی زمین را از نور فروغ خورمی و شاد کامی آذین بست و باشاره گوشه ابروی عطا که در حقیقت گره کشائی عقد کار فرو بسته بی روزگار است ابواب فراغ عیشی و کامرانی بر روی تنگدستان و ناکامان کشاده همگی بندها را بنامه مذامب و اضعاف درجات مراتب کامروا ساختند - نخست پایه

بادشاهزاده والا قدر دارا شکوه بافزایش دوهزار سوار از اصل و اضافه بمنصب
 دوازده هزاره ذات هشت هزار سوار عالی مرتبه گردید - آنگاه پله منصب
 هریک از دو قرة العین اعیان سلطنت کبری و قوت ظاهر خلافت و اعتضاد
 بازری دولت غرا شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب بهادر از اضافه هزار سوار
 به ده هزاره ذات و شش هزار سوار بوالائی گرانید - ملائقیانی شیرازی فرستاده
 قطب الملک پس از دریافت سعادت زمین بوس و ادای تهنیت قدوم
 میمنت لزوم به دولت آباد پیشکش قطب الملک که یک اک و بیست
 هزار روپیه قیمت داشت مشتمل بر صندوق بلور مالا مال از جواهر و در
 فیل و سه ماده فیل دیگر گذرانیده مشمول مراسم بیکران شد - ثنا سنجان
 که قلابد قصاید غرا و مرسلات رسایل در ثنائی آنحضرت و توصیف بزم نوروزی
 و تهنیت این روز بهروزی ساخته و پرداخته زینت آویزه گوش و گردن
 ابزاری روزگار نموده بودند بر طبق معهوده به صلات شایان و نمایان کامیاب
 گشتند - و ازین دست ارباب ساز و نشاط و طرب بظاهر نواختن ترانه رود
 و سرود چنانچه حق مقام بود نوازش یافتند - از آن جمله عنایت بادشاه
 سخن پرور شامل رعایت احوال همدم بال افشانان فضایی عرش و کرسی
 حاجی محمد جان قدسی آمده از روی قدرانی ترازوی زر سنگ را در
 وزن آن سرآمد ثنا سنجان گهر سنج فرمودند و حق صله گوهترین قصیده
 که درین ایام مشتمل بر مدیح آنحضرت به سلک نظم انتظام داده بود درین
 صورت ادا نموده مبلغ پنجهزار و پانصد روپیه که هم وزن سبک روحی آن
 یگانه زمانه گشته بود مرحمت نمودند - و همدرین روز به برکت مناسب
 نسبت روحانی و تناسب نفسانی که در نفس الامر میان این دو جواهر والا
 یعنی سخن و نغمه واقع است مرحمت شاهانه شاهین میزان نغمه سنجی
 رنگ خان خواننده را با زر کشیده چهار هزار پانصد روپیه که به هم سنگی

آن سرآمد اهل راگ و رنگ آمده بود باو عطا رفت - یازدهم ماه پلنج یک
روپیه پیشکش یمین الدوله آصف خان مشتمل بر نواذر جواهر و انواع
تحف اطراف و اکذاف هفت کشور از نظر انور گذشت - از آنچمله نذرین
بود بغایت کمباب نادر الوجود مرصع بالماس گرانمایه که از خیرگی فروغ
آن نظر دقیقه شناس اهل بصیرت و خبرت را در قیاس قیمت آن مقیاس
درست اساس فرادست نمی آمد - بنابراین آن از روی تخمین بهای آن
گوهرین لباس مبلغ در لک و پنجاه هزار روپیه قرار یافت *

نوزدهم ماه کنای زمیندار چانده که تا حال او و اسلافش طریقه
اطاعت ملوک ماضی و سلاطین سلف این کشور چه جلی بر آمدن از مقام
خویشتن و ملازمت نمودن به فعل نیارده بودند بدالالت بخت راهزما
سعادت اندوز بملازمت اسعد آمده بدریافت شرفی که هیچ یک از سلف او
در نیافته بود فیروز گشت - و از عنایات نمایان که درین احیان علی العموم
خصوص به نسبت امرای عظام و سرداران سمت ظهور یافت معاف
داشتن همگان است از کشیدن پیشکش مقرر نوزوی نظر بر وجوب رعایت
و لزوم امداد و معاونت ایشان در عین یساق که باعث وفور مصارف
و مؤنت آن عقیدت کیشان شده بود - باوجود اینمعنی هرروزه پیشکش
شاهزادهای کامگار و امرای عالی مقدار که در حضور پرنور بودند
میگذشت *

بیست و دوم ماه میر ابوالحسن خویش و همه کاره مصطفی خان
باقلی ابو سعید از جانب بیجاپور رسیده پیشکش لایق مشتمل بر جواهر
و مرصع آلات بمعرض اعلی رسانید - و عرضداشت عادلخان که از روی عجز
و نیاز مطالب خود را در ضمن اظهار نهایت اطاعت و اقیان عرض داشته
بود گذرانیده با رنایق خود بمرحمت خلعت سرافراز گشته از مراقبت بخت

کار ساز مذمت پذیر گردید - و سبب ارسال عرضداشت و پیشکش بر سیل استعجال آن بود که چون مکرمات خان برسالت بیجاپور چنانچه سبق ذکر یافت نامزد شده راهی شد بعد وصول معتمد عادلخان با چهار گروهی شهر استقبال نموده فرمان قضا نشان و تبرک مبارک را انسر سر و زیور ساخته بتقدیم زمین بوس و لوازم تسلیم پرداخت - و همل روز از روی اکرام و تکریم رسول واجب الاعظام را به شهر درآورده درباره اقامت لوازم ضیافت و ارسال نزل اقامت اقدام نمود - و پذیرفتن نموده را بجهان مذمت داشته اظهار کمال اطاعت و انقیاد نمود - لیکن بحکم بدآموزی ارباب دخل آن درخانه که او را بر بیراهه روی میداشتند در ارسال پیشکش بامهال و اهمال میگردانید - چون مکرمات خان این حقیقت را در طی عرضداشت معروضداشت بذابراین افواج ثلثه بتازگی از موقوف خلافت مامور شدند که بی توقف تخریب آن بلاد و نهب و اسیر اموال و انفس اهالی آن پیشنهاد ساخته درین باب چیزی باقی نه گذارند - و عادلخان بمجموع فرمان جهان مطاع از جا درآمده بر سر آن آمد که گوش بحرف نا دولتخواهان نکرده طریقه ناگزیر وقت و حال فرا پیش گیرد - بذابراین فرستادگان را دم نقد با پیشکش فرستاده درخواست فرو گذاشت تقصیرات خود کرد - و درینولا جعفر ولد الله ویردی خان نرسنگدیو نام پسر بکرماجیت بندبیل را که بهادر نام سوداگر افغان بتخیل فاسد نژد بهلول می برد با افغان مذکور گرفته مقید بدرگاه والا آورد - در حال آن که نژاد بمعتمد خان حواله شد و آن افغان سر در سر آن سودا نهاده اموالش به جعفر رسید *

درینولا قطب الملک از راه کمال اطاعت و انقیاد درستی چند از طلا و نقره که بسکه نام همایون آنحضرت نقش آنها درست نشین شده نیروی روانی یافته بودند ارسال داشته بود فرستادها رسانیدند - و صورت اینمعنی

آنکه چون امری چند مخالف طریقه انیقه اهل سنت و جماعت و صدور دیگر امور نامالیم از بابت خطبه بنام والی ایران از سر می زد فرمان فزنت نشان مشتمل بر منع ارتکاب این شیوه نکوهیده و محکمی ارسال پیشکش بر سنبل جرمانه مصحوب ملا لطیف دیوان تن نامزد قطب الملک ساخته بدان ملک فرستادند چنانچه سابقاً سمت نگارش پذیرفته - درینولا بعد از رسیدن موصی الیه مراسم آداب معبوده و استقبال تا موضع مقرر و ادای رسوم قوانین دیگر مثل کورنش و تسلیم و زمین بوس و در مقام گرفتن فرمان و تبرک بتقدیم رسانید و در برداشت و بزرگداشت ارسال داشته مذکور به هیچ وجه فوتی و فرو گذاشتی ننموده او را هماندم بشهر آورد و در منزل خاطر پسند فرود آورده در همه باب خصوصاً ارسال ساوری و نزول گرانمند مقدم او را باکرام گرامی داشت - اگرچه نخست بذابر عدم قبول عمدهای آن سلسله در سایر امور معبوده و پذیرفتن ارامر خصوص رفض شیوه مبتدعان ناپسندیده آئین و تسنن بسنت سنیه سلف ماضین رضی الله تعالی عنه ایستادگی تمام نموده عاقبت چون سلامت و عافیت خود و رغبت بلاد خویش در التزام طریقه وفاق و ترک شقوق نفاق دیده دانست که تقید به مخالفت مطلق خداوند خلافت علی الاطلاق جز سویی فرجام و رخامت انجام نتیجه دیگر ندارد - لاجرم دیده و دانسته از سر استبداد و خودرایی در گذشته سر رشته اطاعت و انقیاد بدست آورده و سعادت که اسلاف و آباد او بدریافت آن تشریف پذیرفته بودند دریافت - چنانچه باسامی سامی حضرت خلفای راشدین و ائمه دین و ائحاب کامله سلطان سلاطین زری زمین تزیین داد - و چندی مرتبه خود در آن محضر علم حاضر شده از نشستن در پای منبر سر رنعت بر افراخت و زری بی شمار نثار ذکر نام نامی آن سرور نموده خطیب را به خلعت های فاخره متخلع ساخت - آنکه صفحه درم

و دینار را بغازه رنگین یعنی پرتو حروف اسم مبارک روی تازه داده چندی
از آن نقود ارجمند را بر سبیل نشان بدرگاه والا فرستاد *

بیان انواع فتوحات آسمانی از عدو بنده و قلعه کشائی که بمیامن اقبال بی زوال قرین حال روزگار دولت جاودانی گردید

عمده ترین مصالح پیش رفت دولت که پیشکاران کارخانه مشیت
در روز نخست به تنظیم آن پرداخته اند و تهیه آنرا بر سایر امور که
دریاست وقت و ضرور حال امر عظیم الشان مذکور است مقدم ساخته
اقبال بلند است که کشایش عقدی هر بند در بند آن عطیه ارجمند
و سر رشته و تیسیر هر شی از قلیل و کبیر و یسیر و عسیر منوط بدین گره
کشی سعادت پیوند است - چنانچه هیچ امری از امور ضروری عالم صوری
نیست که بچندین معنی نیازمند کارگذاری آن نه باشد حتی تأیید که
مدار کارگری قوای قویه و تاثیر موثرات جلیله این عالم بروست - معینا
آنرا نیز قوت سرینجه و نیروی بازو بدوست - چه پیدا ست که بمحض
زور قلمها بدون تقریر بخت کاری نکشاید بلکه هیچ کار نیاید - و مؤید این
معنی وفا و وفای اوست با موافقان حضرت خلافت پناهی در همه حال
و شاهد حال یاری و مددگاری اوست که درینولا باولیای دولت آنحضرت
بظهور آورده چهره کشای فتوحات تازه و نصرت های بی اندازه آمده خصوص
نسبت به الله و یردی خان که تسخیر قلعه دهو و باقی قلاع نظام الملک
پیشنهاد نموده بود راه همراهی سپرده درباره فتح الباب حصار بندی چند

طلسم پیوند ابواب امداد کشاد که خیال استخلاص آنها فی المثل چون به شهر بند متخیله در آید بتأثیر بندریست آن شاه راه آمد و شد خیال کوچه بند گردد - و کیفیت وقوع فتوحات مذکوره اینکه چون خان مذکور از فوج شایسته خان جدا شده متوجه استخلاص قلعه دهورپ و سایر حصون آن حوالی گردید نخست پلای حصار چاندور که بر سر کوهی آسمان پیوند سمت وقوع دارد رسیده مداخل و مخارج و جای ملچار و راه یورش و امثال این امور که لوازم قلعه گیر یست مشخص نموده آنرا مرکزوار بدایره احاطه در آورد - آنگاه بسرانجام دریابست رقت پرداخته جا بجا ملچارها را قرار داده - محکمات در کمتر مدتی بی مزید سعی به محض کار کشایی اقبال آسمانی و تأیید خدا که در همه حال و همه وقت قرین روزگار حضرت صاحبقران ثانی است آن حصن حصین به کشایش گزائید و خاطر هوا خواهان ازین ممر آسایش پذیر گردید - و آن خان فیروزی روزی در همان روز کلید قلعه را بدرگاه گیتی پناه ارسال داشته با یک جهان مقابلید تأیید و مغایر اقبال همت بر تسخیر بقیه قلاع گماشت - چون زیاده سران حدود این گونه قلعه گیری مشاهده نموده از جا رفته بودند اکثری در مقام اقامت مراسم بندگی و لوازم فروتنی شدند - و درین باب نخست کتم - راز و قلعه دار حصار انچرانی کس فرستاده در خواست امان و التماس عهد نامه نمود - آن خان گردان متوقعات او را مبدول داشته غائبانه بنامه نوشتن و پیغام دادن مشمول انواع استماله و دلدهی ساخت - راز مذکور هشتم فروردی ماه ۱ حصار را باسباب قلعه داری تسلیم اولیه دولت نموده

۱ در بادشاهنامه نوشته که الله و نردی خان یکه تاز خان را معافی دروازه و مصلحت پسر خود را شمالی قلعه و حسن علی پسر دیگر را جنوبی قلعه و سرور خان را عقب قلعه ملچار را مقرر کرد *

و حسب تجویز الله ویرد یخان بمنصب دو هزار سوار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد سرافرازی یافت - آنگاه الله ویرد یخان خاطر از سرانجام در بایست و سامان قلعه داری جمع نموده آهنگ استخلاص قلعه کانچنه و مالبجنه نمود - و بظاهر هر دو حصار پیوسته خصوصیت دانستنی آنجا را دانسته و دیدنی را بنظر در آورده از همه سر ملچار قرار داد - چون در ضمن اندک مدت ملچارها بحسب دلخواه پیش رفت بر مواضع مقرر بهادران کار طلب باهنگ یورش نامی سور یعنی کرنا کشیده بیکبار سوزن انداختند - و عرصه رزمگاه را صحن بزم گاه دانسته مجاهدان دین تکبیر گویان راه حصار پیش گرفتند - درین حالت درویشان دل از جان و دست از خود برداشته بازوی مدافعه و ممانعه برکشادند و دست به استعمال آلات و ادوات جنگ مثل تیر و تفنگ و بان و حقه و باروت و خرسنگهای کلان کرده به هرچه دسترس بود خود را از انداختن آن معاف نداشتند - دلیران کار آزموده پیکار فرسوده که همگنان را بارها در پای این کار بر سر افتاده همه را بمحض عون و صون حضرت پروردگار گذرانیده از سر واکرده بودند این بار نیز بی ابا و محابا و قایم حمایت آنحضرت را پیش رو در آورده تا پای دیوار بست هیچ جا بند نشدند - و آنجا دست به تیر اندازی و کمند افگنی و دفع مدافعان و رفع زینه پایه و نردبان و شکافتن دیوار بست و انواع چاره سازی تسخیر برکشادند - درین حال کنه برادر خود را نزد نگاهبان حصار که گماشته قلعه دار دهورپ بود فرستاده پیغام داد که اگر با قضای ربانی قدر شدن مقدور بودی و با مشیت سبحانی برابری صورت بستی هرگز قلعه محال کشای انجرائی از دست نرفتی - اکنون طریق اسلام آنست که از راه طلب امان در آمده کلید حصار تسلیم نمائید و الا بعد از متصرف شدن قلعه متذقسی از دست ایشان جان بر نخواهد برد - و چون قلعه دار مذکور حال خود

و آن حصار را باحوال او و قلعه انجرائی سنجدیة حقیقت معامله دریافت
فی الحال امان طلبیده مستظهر و مستمال بملاقات خان بلند نشان شنافت -
و هر دو قلعه را خالی نموده تسلیم اولیای دولت متعالی نمود - بالجمله
در مدت اندک روزگاری چندین حصار حصانت اثر مثل بوله و جوله
و اهنوت و کول و راج دیوهر را چلا و دیگر حصون حصینه که شریک از
دیگر هزار باره حصین تر بلکه همگی مد مرتبه از سد روئین سکندر محکم تر بود
بنابر محض کارگری اقبال و یارویی بخت به تحت تصرف اولیای دولت
جاودان در آمد سوای حصار راج دیوهر که تسخیر آن اندکی دیر کشید -
و این معنی بنابر آن بود که چندی از خویش و پیوند سلسله نظام الملک
آنجا در بند بودند و درویشان در گرفتاری ایشان مضایقه داشتند لذا دو ماه
بمضیق محاصره گذرانیده همت بر اخراج همگنان گماشتند - و در آخر کار
آن قلعه نیز که بر فراز کوهساری رفعت بنیاد اساس یافته و در استحکام
و مشکل کشائی با سامان و سرانجام قلعه داری نظیر حصار انجرائی بود از
نیروی تائید به کشایش گرانیده آن گرفتاران خدا گیر دگر باره اسیر شدند -
چون خاطر الله و برودی خان از ممر حصون حصینه که بامداد ایردی گرفته
بود جمعیت پذیر گشته از همه رهگذر فراغبال یافت آهنگ استخلاص
قلعه دهورپ که از سایر قلاع مذکوره در جمیع ابواب بامتیاز خاص اختلاص
دارد و از قلعه سپهر تمکین دولت آباد در محکمی پای کم نمی آرد پیشنهاد
ساخت - و بمجرد پیوستن مقصد و نزول اولیای دولت ابد پیوند در پای
آن دیوارست بهوج مل نگهبان حصار نظر به فرجام بینی و عاقبت اندیشی
کرده بوساطت پیغام در خواست امان و اظهار چشمداشت مراحم عواطف
بی پایان و اصناف مرتبه منصب و انعام که با کفهر او ظهور یافته بود
نمود - چون آن خان معامله فهم گردان درین ابواب بتعمق اندیشه غور

پیشه فرو نگریسته دید که کار آن حصن سپهر نظیر که چاره گریه سعی و تدبیر در آن کار گر نیست بزور از پیش نمی رود و دانست که مدت ها روزگار درین باب تلف و تاخیر میشود و محاصره آن بهرزه متصرف نقد وقت و کمیاب گوهر عمر عزیز میگردد ناچار حقیقت را معروض درگاه والا داشته منتظر نشست - چون از درگاه در سایر این ابواب ماذرن بل معمور گشت نی الحال جمیع گفتلهای بهوج مل دراز امل را در ضمن عهد نامه پذیرفته نزد او فرستاد - و او بعد از تسلیم قلعه بمنصب سه هزاره ذات در هزار سوار و انعام یک لک روبیه نوازش پذیرفته بهم نیر ماه تسلیم این عذایات نمود - و اینگونه قلعه حصانت بنیاد که ثانی قلعه دولت آباد است و در روی زمین ثالث این اثنین یافته نمی شود بآن آسانی بدست اولیای دولت در آمده از سرنو تائید بخت و امداد اقبال خاطر نشین و دل نشین همگان شد - بیان فتوحات نمایان که درین احیان خیر پایان فتوح وقت و روزی روزگار انواع ثلثه از جمله اولیای دولت جاوید فیروزی گردید - اولاً از فوج محیط موج که بسرداری شایسته خان مقرر بود برین دستور سخن سر میکند - که چون آن خان مذکور از حضور پرنور مرخص شده راهی گشت اول بصرف مساعی جمیله جملگی محال متعلقه سنگمیز را خلاص ساخت - بعد از آن بنواحی ناسک رسیده رعایای آن سرحد را که بنابر تطاول و دست درازی اهل فساد توطن بلاد دور دست اختیار کرده بودند همگی را بلجسان و تلطف بدام تقاری و دانه تخم فراهم آورده بزراعت و عمارت مشغول گردانید - و از آنجا به جنیز شتافته از قطع و فصل تیغ بران مغفر شکاف معامله مصاف را فیصل داده بکمر فرصتی جمعی کثیر را از ضرب پلارک خصم افکن بدرک اسفل سقر فرستاد - و به نیروی همراهی دولت قاهره بر اعداء غالب آمده تا ساحل بهیمه به مراسم تعاقب پرداخت - و در سرکار

کبیر الخیر سنگمذیر و جذیر مشتمل بر بیست و هفت پرگنه و جمع در کور
 شصت یک دام به تصرف در آورده حسب الحکم مراجعت بدرگاه عالم
 پناه نمود - اکنون ترددات خان والا مکن خان درازان بقلم می آید - چون
 آن سردار شهادت آثار حسب الامر اشرف آهنگ تسخیر حصار اوسه
 و قلعه اودگیر نموده جابجا تهاجمات گذاشته و خاطر از رسیدن رسد آذوقه
 جمع نموده روانه مقصد شد فرمان اشرف شرف مدور یافت که چون اهل
 بیجاپور مدار کار بر تزییر و حیل گذاشته در ارسال پیشکش و قبول احکام
 مطاعه اهمال دارند و پیش ازین در مشرب قوت و مروت طریقه اغماص را که
 از سنن حسنه برگزیدگان حضرت ذوالجلال است واجب شمرده بودیم اکنون
 پیش ازین اهمال را در مذهب حمیت و غیرت حرام دانسته تذبیه و تادیب
 ایشان و تاراج و تخریب ولایت آن عذر اندیشان بر ذمه همت فرض
 ساختیم - و از حضور سید خانجهان معین شد که با فوج خود از جانب
 شولا پور در آمده بدستوری که مامور گشته عمل نماید - و خان زمان مقیر
 گردید که از اطراف ایندا پور داخل آن بلاد شده از آبادانی در آن سرزمین
 نشانی نه گزارد چنانچه در حقیقت بادامی مراسم تاراج بانای بنامی غارت
 گردد - بنابر آن آن فدوی اخلاص آئین نیز مامور است که بر طبق فرمان
 قهر که به پروانگی شعله بادشاهی یعنی نمونه نیران بطیش شدید جناب
 آتشی ابلاغ یافته و برسات وجوب انتقام ثبوت ثبت پذیرفته و بمعرفت مشیر
 تدبیر سمت تاکید گرفته و بعرض مکرر نظر ثانوی رسیده آنگاه بسزاولی نفاذ
 حکم موعود و مشدد شده عمل نماید و به سمت بیدر شتافته در آن بوم و بر
 و دشت و در از عمارت علامت و آثاری بجا نماند و بنیاد آبادانی
 بر انداخته عالم را بر چغد و بوم نوعی گلستان سازد که از کثرت ویرانی هیچ جا
 از آشیانه خویش باز نشناخته همه را خانه خود داند - و یغمانیان و الماچین

را که درین کشور به بیدر موسوم اند دستوری دهد که تا نزدیک شهر بیدر رفته و سرتا سر آن سرزمین را رفته بدستوری جاروب پاکروب نهب و غارت را کار فرمایند که گرد از بنیاد کوه خاک تیره برانگیرند تا آن سبکساران بد سر از گران خواب خود رانی و خود در پی بیدار شده بنابر خرابی کشور خصوص بیدر که معمورترین آن بلاد معموره است از سکر بهشیاری گرایند و ازین بیش باده زیاده سری نوشیده بادیّه بالا در پی و کجروی نپویند - بالجمله خان دران حسب الصدور فرمان گیتی مطاع بکناره رود مانجره شتافته آنجا مقامی محروس یافت - و احوال و ائصال را همانجا گذاشته جمعی از مردم زبون اسپه را بکراس باز داشت - و شامگاه شب نوروز سال حال راهی شده پنج گهری از روز سپیدی شده خود را بحوالی کلیان نام قصبه در کمال آبادانی و جمیعت که همگی بیوت و منازل آن معانده چون قصور هفت طبقه حدقه بمردم نشینی مشهور و از متاع مالا مال و مامور بود و بحسب اتفاق سکنه آن موضع که در حقیقت پرگنه بود از ورود لشکر بیگانه غافل و بی خبر بودند - درین حال همگی بهادران خصوص غارنگران و یغمائیان موکب اقبال باد پایان آتشین لگام را گرم عنان ساخته بشتاب صرصر بر همگنان تاختند - و گروهی انبوه را که عدد ایشان از دو هزار متجاوز بود بقتل رسانیده جمعی کثیر را اسیر و دستگیر ساختند و سرتا سر مواشی و سایر اسباب و اموال و بنه و پرتال اهالی آنرا بباد نهب و تاراج بر داده گرد از بنیاد آن ده کده بر آوردند - و از آنجا بهمان پا بر سر فراین پور که در یک و نیم گروهی آن قریه سمت وقوع داشت تاخت بردند - و درین موضع نیز بیش از آنچه پیش کرده بودند بعمل آوردند - و چون اکثر سپاهیان گرانبار غنایم سرشار شده بودند نلچار سردار متانت شعار که کوه تمکین و سفینه شکوه و رفار بود آنجا لغیر انداخته منزل گزید - و بعد

اففضای شش روز از آن مقام که متصل بهائی بود و از بیدر دوازده کوره است خیل اقبال را کوچ نموده بموضع کتهانه که دو کروهی شهر بیدر وقوع دارد و در آبادانی نظیر آن در سرحد مذکور بسیار کمیاب بود بشتاب تمام شتافت - و در آن مقام نیز اقامت قتل و غارت نموده خانها را خراب و ویران ساخت و خانگی را به خراب آباد بدم روانه ساخت - و تا قرب قلعه بیدر رفته در هر معموره که بر سر راه بود ازین راه درآمد و همچنین اطراف و نواحی آن هر جا از آبادانی نشانی یافت چندان ویران ساخت که دیگر کسی از آن نشان نیافت - چنانچه در طی سه روز پنجاه قصبه از محال آبادان آن سرزمین بویرانی گرانیده کار بجای کشید که دیگر کسی در آن سمت از آبادانی نشان نداد - آنگاه عذر مراجعت از آنصوب برنافته بگذار آب مانجری شتافت و سپاهیانرا آرامش و ستورانرا آسایش داده از آنجا رهگماری بیجاپور گشت - و همه جا در طی راه طول و عرض جاده را پی سپر و پامال خیل تاراج نموده هر چه بدست یغمانیان افتاد دست از آن بر نمی داشتند - درین اثنا غنیمت تیره گلیم از درر سپاهی نموده خود را نمودار ساخته همه وقت چون گوسفند قربانی بر گرد شیران پلنگ افکن پیشه مصاف می گشتند و از بیم نزدیک نیامده قدم پیش نمی داشتند - تا آنکه درین اثنا آشنا و بیگانه از هر گوشه کمان طعنه زده نموده تیغ سرزنش را نسل دادند و سرداران مخالف را بباد تیر باران ملامت گرفته همگنانرا سپرد شمشیر تعبیر ساختند - و یک تازان پرخاش جوی تا قلب اعداء بکسر عیوف اعداء را شگفته و بازار به دار و گیر بر کشاده زد و خورد پیش گرفتند تا بعدی که سرداران ناپاندار مخالف قرار از دل و دل از قرار و پا از رکاب بیرون آورده بیای باد پای که از سر راه راست قرار شده بودند بمقر خود شتافتند و خیل اقبال تا مفاصلی که از آنجا کوچ اتفاق افتاده بود دنبال

ایشان را از دست نداده در طی تعاقب جمعی کثیر را پی سپر ساختند - و بدو کوچ از آنجا تا فیروز آباد که دوازده کروهی بیجا پور است رفته بانداز آسایش ستوران اقامت گزیدند - درین حال اعلام نامه مکرمات خان رسید که غنیم از توجه عسکر منصور سد تالاب شاهپور را شکسته آنرا از آب و اطراف شهر را از آذوقه خالی ساخته اند و اهالی و موالی شهر را کوچانیده در بیجاپور جا داده اند - لاجرم از فقدان آب و آذوقه بدین حدود آمدن منافع طریقه حزم است بهتر آنکه بسمت دیگر شتافته بکار خود اشتغال نمایند - بنابراین غلن توجه را خاندوران از آنجهت انعطاف داده راه انصراف پیش گرفت و رو باطراف دیگر آورده نخست بقصبه پلپلی که از جمله محال جاگیر نبیره یاقوت حبشی در کمال آبادانی بود تاخته شب را در نراین پور بروز در آوردند - بامدادان بموضع کمال پور که قصبه مشهور بل شهری معمور بود پیوسته پاک تاراج کردند و اسباب بیشمار خصوص غله و عقاقیر و امثال آن بدست افتاده نرخ آن در لشکر بخاک برابر شد - و از آنجا بر محال جاگیر دیکان شولاپوری تاخت آورده قصبات عظیم و آبادان و قرای معموره را خراب ساخته و سوخته اموال بسیار بتصرف در آوردند - و سر تا سر این ولایت را تا سرحد قطب الملک خراب و بی آب ساخته از روی توغیب و ترهیب در باب استعجال پیشکش مقرر بدربار سپهر مدار به قطب الملک نوشت - مقارن این وقت فرمان همایون بدین مضمون پرتو ورود مسعود گسترده که چون عادلخان ناچار از نه دل قبول سایر فرموده خصوص ارسال پیشکش نموده در مقام اطاعت و انقیاد است چنانچه عرضداشت مکرمات خان متضمن این مضمون رسیده لاجرم عنایت بادشاهانه رقم عفو بر جراید جرایم بی منتهای او کشیده قهرمان قهر از سر تنبیه و تادیب او و تخریب ملکش در گذشته - الحال مناسب آنست

که آن ارادت کیش دست از باز دارد و از راه رشوق تمام بغضیت آتشی رو
به تسخیر اوسه و اود گیر آورد *

اما شرح سوانح دولت و فتوحات بی پایان اقبال که در همین ایام در
فوج سید خانجهان چهره نما گشت علی الاجمال آنکه چون آن خان عالی
نسبت حسب الامر متعالی بتادیب بیجا پوریان و تخریب مضامات آن
دیار معمور مامور شد و ترتیب افواج منصور بر طبق ارشاد خلیفه زمین
و زمان نموده به قلاوچی تأیید نامتناهی و بدرقعی عون و مون آتشی سبکبار
و جریده طومار راه در نور دیده و از قطع مسافت ادیم زمین بریده بسرزمین
غذیم پیوست نخست شاماجی و کشنجا و غیره دکنیان را به تسخیر
و تخریب سرادهرن فرستاد - و آنها پانزدهم فروردنی در وقتی که خود را
بهایی قلعه رسانیدند عنبر نام حبشی سرگروه حشم آن حصن در باغ انبه زار
ظاهر حصار با جمعی بسرو اشتغال داشت و بعد از آگاهی بامید نجات
گریزان گشته افتان و خیزان خود را بدر حصار رسانید - و چندی از همسران
و همراهانرا سر بهایی تیغ و گردن بطوق و پای به زنجیر اسر سپرد و شاماجی
با همراهان اطراف محوط قلعه را محاصره مردان کار ساخته بعد از سه روز
بر استخلاص حصار فیروز گشت - و اموال قلعه داران و اسباب قلعه داری
از نقد و جنس و تروپ و تفنگ و اسلحه جنگ بتصرف در آورده و دست
سیدی عنبر قلعدار بسته نزد خانجهان آورد - خان سپاهی شناس همگنانرا
برای سرگرمی کار بر سر این کار دست بسته مورد استحسان و تحسین ساخته
حسب التماس دکنیان او را بتصدق خاکپای مبارک آزاد ساخت - و خود
اهنگ دهرا سیون نموده در طی راه سه قریه را از قرای آبادان محال
جانب ریحان پی سپرد ساخت - و از اهل آن موضع که با مردم پنج موضع
دیگر همگی یکجا جمع شده بودند جمعی را بی سر و اکثر را اسیر و دستگیر

گردانید - رمواشی بیشمار و آذوقه بسیار از آن محال و اهالی و حواشی
 آن بدست یغماگران افتاد - چون عسکر منصور از اسر و قتل آن حدود
 ادراک حصول مقصود نموده متوجه پیش شدند قضا را سکنه قصبه
 دهراسیون که پیشتر آگاهی یافته بودند شیراز جمعیت را از یکدیگر گسسته
 اسباب و غلات بسیار جابجا گذاشته بودند همگی تاراجیان مباح کردند - و سید
 خانجهان همگی افواج را یک بان انداز راه دور نگاهداشته خود بانداز
 تحقیق و تشخیص مخارج و مداخل حصار نزدیک رفت - درین حال
 متحصنان بر سر جدال و قتال آمده دست بانداختن بان و تفنگ و سایر
 آلات جنگ برکشودند و از ایستادگی سردار دلیر تر شده رفته رفته بر گرمی
 هنگامه جدال و قتال افزودند - تیز جلووان موکب اقبال تاب خیره چشمی
 آن کوتاه نظران نیاروده رو به قلعه نهادند - نخست خلیل خان میر آتش
 با گرمی و تندگی شعله سرکش خود را بدروازه و سید منصور ولد خانجهان
 خویشتن را بپای حصار رسانیدند - و از طرف دیگر سپهدار خان و ازین
 دست رستم خان و شاه نواز خان و سایر سرداران و بهادران محوط قلعه را
 چون چار دیوار درمیان گرفتند و حصارى بآن استواری بزرگ بازو و ضرب تیغ
 بر سر سواری باین مرتبه آسانی مفتوح ساختند *

بامداد روز جمعه بیست و سوم ماه که ماهچه رایت ظفر آیت
 موکب نصرت نصاب با آفتاب جهانباز ارتفاع یافته سرداران بامداد آسمانی
 رو به کشور ستانی نهادند شوم اختری چند از آن مدبران روباه باز با نخواست
 ستاره دمدار و بال ذو ذنب دنبال لشکر کواکب شمار افتاده از دور آشکار
 شدند و رفته رفته پیش آمده با فوج چنداول دستبازی آغاز نهادند -
 سپهدار خان که در باره سرداری پای کم از سام سوار نمی آرد دلیرانه بایشان
 به گیر و دار در آمد - و شاهنواز خان و رستم خان هر دو بر وقت به مدد

رسیده از طرفین هنگامه جنگ به تیر و تفنگ و شمشیر و بن گریه باز
 ساختند بآنکه از فرط کشاکش در کشتن و کوشش پیوند علاقه جان و تن از
 بیکر یکدیگر می گسیختند باز آن سرشته را از دست نداده بهمان طریقه
 درهم می آویختند - درینوقت سید خانجهان بذات تحریک عرق نسبت
 بعصرت گراز بغیر فرار از جا در آمده بهمراهی گروهی یک تار جوار تاخت -
 و بمحور رسیدن بر سر پله از جلالت ازلی جناب اسد الهی آن جمع یکدیگر
 یکدله را بار دیگر نیرو داده چون شیر پله بر قلب خیل روباه مقتان کم فرصت
 زد - و راوکن با دیگر رزم جویان آرم دوست متابعت نموده از دنبال حمله
 آور شد و از تهور آن سردار شجاعت شعار همگان خصوص سپه دار خان
 و شاهنواز خان و خلیل خان دلی دیگر گرفته باندک زد و خوردی آن زیاده
 سران را که درین مدت ازین دست ثبات قدمی کم بجا آورده بودند از جا
 برداشتند - و گروهی انبوه از اهل خلاف آنروز در عرصه مصاف چنان
 افتادند که مگر غبار شانرا باد صحر از خاک معرکه بردارد - و چندان زخمی
 نیم بسمل از عرصه کارزار جان بدر بردند که عدد شان را بغیر از خدا کسی
 نمی داند - و از مرکب اقبال نیز چند نیکو فوجام بخت مند سرمایه
 سعادت دارین یعنی شهادت اندوختند و جمعی بزخم کاری پیش روی
 کامگاری یافته و ازین راه تازه روحی ابدی از سر گرفتند - و در آن داروگیر رندوله
 را که سردار لشکر و میر شمشیر خیل عادلخان است جراحاتی منکر بر روی
 ران رسیده از زمین خانه نکوست چون گرد زمین گیر گردید - و بغیر شدت
 آن بنحوی از جا در آمد و نزدیک آن شد که در معرکه از پا در آید - درین
 حال دکنیان هجوم آورده او را نیم مرده از میدان بیرون بردند - درین حال
 فرهاد خان پدر رندوله با جمعی از خاصه خیل عادلخان که گروهی انبوه
 بودند بر سپه دار خان حمله آورده در نمایش دست برد نمایان بر همه

بیشی جست - آن سردار متانت شعار مافند کوه ثابت قدم صدمه آن
فوج گران سنگ را به کاهی بر نداشته اصلا از جا در نیامد مگر بتغییه
آن بد اختر چون شیر زبان حمله آورد و در اندک زمانی به نیروی تأیید
الهی و اقبال نامتناهی بادشاهی مخالفان را بی جا و بی پا ساخته
تا نزدیک یک گروه تعاقب نمود - چون اولیای دولت مظفر و منصور
مراجعت نموده روز دیگر متوجه ارسه شدند در طی راه طول و عرض جاده
را پی سپر و پامال نعال مراکب موکب اقبال ساخته یغمانیان همه جا از
آبادانی نشانی نمی گذاشتند - چون قطع راه بدین طریق نموده هژدهم
ماه مذکور در موضعی که در کوهی قلعه اوسه بود معسکر خیل اقبال
ساختند و سه پهر از شب منقضی گشته غنیمت قضا رسیده باطراف اردو
در آمده بان اندازی آغاز نمود - بهادران تجلّد کوش تهور کیش غلبه طلب
از ملچاها که در اطراف لشکر گاه مرتب ساخته بودند برآمده بضرب
سهم صایب که نسبت بآن اهرمن سیرنان شیطان سار کار شهاب ثاقب
مینمود چندی را جریح و قتیل و بقیه غنیمت را طرید و رجیم ساختند - چون
گروهی دیگر از انواع غنیمت که در برابر لشکر خاندوران و خان زمان متعین
و مقرر شده بودند از مجادله ایشان نومیدی اندوخته بامید نمایش
و دست برد بر فوج سید خانجهان که از آن فوج در عدد کمتر بود خود را
بفوج رندوله انداخته انتهاز فرصت می نمودند - بنابراین آن مخدول
نیروی دیگر یافته بامدادان که خیل سعادت بعادت هر روزه با طالع بلند
و بخت فیروزمند لوالی والای کوچ را از آن مقام ارتفاع دادند آن تیّه
بختان دلیرانه پیش آمده از روی تسلط و تهور آغاز دستبازی نمودند - درین
حال بندر قی از فوج مقابل بر کمر ترکش سید خانجهان که فیل سوار در میان
عرصه قیام داشت رسیده از آن بلائی ناگهانی بمحض نگهبانی نظر عنایت

سالم ماند - این مصرع

رسیده بود بالای ولی بخیر گذشت

مناسب وقت و حال آمد - درین صورت سردار جلالت شعار بتحریرک
این حرکت ناهنجار از جا در آمده بر اسب سوار شد و با کمال قهر و غضب
از روی کین توزی بر نوچ پیش روی خود تاخته سلک جمیعت همگنان
را بهمان حمله پریشان ساخت - و مرد و مرکب بیشمار از پای در انداخته
لوائی معارفت بجای خود افراخت - و شاهنواز خان نیز با رستم خان
تاخته باوجود آنکه اسبان چند نفر از همراهان ایشان بضرب بان گرم عفران
وادی هلاک شده بودند رزم رستمانه کرده مصدر ترددات نمایان شدند و از
کشاکش همگنان معامله بطول انجامید - و بهادران عسکر جاوید فیروز بان
تیره سرانجامان بد روز که از گریبان کشی اجل بتقاضای خون گرفتگی
گرفتار سرپیچیده بلا گشته بودند دست و گریبان گشتند - و اکثری از آن زیاده
سران اهرمن سرشت آتشی منفس را درود از نهاد بل گرد از بنیاد برآورده
بضرب سرپیچیده مردی و نیروی بازوی دلیری گام خود از نبرد اعدا گرفتند - خان
شجاعت نشان از مشاهدۀ این حال بدستوری که از شهادت آل هاشم
و دودمان حضرت ولایت آید با دلی قوی و پیشانی کشاده بر سر قتال
و جدال آمده رو بمصاف اهل خلاف نهاده از روی تسلط و قهور
آغاز نبرد نموده بیک مرتبه آن خمس طینتان را از پیش برداشت - و از
میدانه خلیل خان و شیر خان تروین و سید اطف علی با مردم
توپخانه با تندی و تیزی شعله آتش سرکش خود را بکومک رسانیدند -
و از میسرۀ مرتضی خان و رستم خان نیز بوقت رسیده بهمدستی یکدیگر
اهل خلاف را یکباره بیجا و بی پا ساخته از عرصۀ مصائب راندند - مجملأً
تا سه پیر روز درمیان اولیای دولت و افواج غنیمت هنگامه زد و خورد و گیر

و دار رواج کار و گرمی بازار داشت - در آخر کار که آن خون گریختگان از دست و پا زدن و آدم و اسپ بکشتن دادن افسرده شدند بهادران نیز از زدن و بستن اعدا کام خاطر گرفته و از جانستایی باز آمده بر سر جان بخشی بقیة السیف رفتند - افواج غنیم این معنی را فوزی عظیم شمرده فی الفور راه فرار پیش گرفتند - اولیای دولت روز دیگر در عین نصرت و کامرانی از آنجا کوچ نموده متوجه دهارور شدند - در عین این حال که محل مذکور سر منزل عسکر منصور بود رندوله از سر عجز و فروتنی معروض داشت که چون درینولا عادلخان متعهد ارسال پیشکش شده اظهار پذیرش سایر احکام مطاعه نموده و بنندگان حضرت رتم عفو بر جریده جرایم او کشیده اند و از روی عواطف بادشاهانه مقرر فرموده اند که همگی ملتسمات او را زیر قبول بخشند اکنون توقع عمده آنست که هواخواهان درگاه حقیقت ویرانی این ولایت و پراگندگی و پیریشانی رعیت از قرار واقع عرض دارند که مگر تقاضای رافت تمام و مقتضای مرحمت جبلی باعث مرمت احوال سکنة این محال گردد - چنانچه زود تر رایت موکب اقبال بسوی قرارگاه سریر خلافت ارتفاع یابد چه اگر دولت آباد مستقر اورنگ باشد سپاهی و رعیت این ولایت مترازل احوال و متذبذب خواطر بوده از بیم مطلقاً مقید کار خود نمی شوند و تن بسکونت مسکن و وطن در نداده سر بر سر کشت کار نمی گذارند - و این معنی باعث خرابی ملک و عدم امن و امان اهالی آنست - چون از مضمون مدعا ظهور یافت که بذایر اشارت عادل خان جرات این استدعا نموده لاجرم سید خانجهان حقیقت را معروض داشته مترصد جواب گشت - اما حقایق دقیق فتوحات که بمحض مسامعی جمیل خان زمان صورت وقوع پذیرفت برین نهج است که چون آن خان

بلند مکان حسب الامر والا از درگاه معلی قرین تأییدات عام بالا راهی
 شد نخست بکار فرمائی رای صواب و اندیشه درست باحمدنگر شتافت -
 و سپاهی را شیوه اهل تجرید و سالکان مسالک تفرید آموخته آنچه زیاده
 بر قدرت و ضرورت تام بود آنجا گذاشت ^۱ - و هرچه از وجود آن ناگزیر بود
 و بی آن بسر نمیرفت با خویشتر برداشت - و باین طریق از آن مقام
 راهی شده بذلبر مقتضای عجلت و سرعت خود و همرازان بر جناح طیر
 نشستند و همه جا جریده مراحل بریده عظم نورددین ماله بسرحد ملک غنیم
 پیوستند - و در آن محال معموره هرجا از معموری نشان یافتند بنحوی در
 تخریب آن کوشیدند که نشان از آن باقی نماند چنانچه بالفرض ازین پس
 مخبری صادق از آبادانی سابق اخبار نماید و از صدق خبر دهنده یقین
 باشد نظر بتصدیق ظاهر عقل قطعاً دافشین و خاطر نشان گیتی نگردد -
 و چون موکب اقبال یازدهم ماه مذکور پهای گهائی دردا بانی رسیده سردار
 دور اندیش منصوبه بین در پائین آن عقبه توقف نموده عقب همه را
 نگاهداشت تا جمیع مردم از سوار و پیاده و سایر احوال و ائقال و بار بردار
 عملی اردو بر فراز گهائی بر آمدند - آنگاه قریب پانصد سوار در پای کتل
 باز داشت که مگر غنیم کمی ایشان را غنیمت شمرده در پیش آمدن
 جسارت ورزد درین صورت خود نیز معاودت نموده همگامانرا تنبیه بلیغ
 نماید - قضا را اندیشه راست نشین افتاده صورت درستی بر کرد یعنی هنوز
 سردار جلالت آثار نیمه راه کتل نرسید که افواج غنیم کوتاه نظر از اصل کار
 مواضعه بیخبر بیکبار از موضع خود بارگیها برانگیخته و همه جا تا ممکن
 تاخته و به هیچ چیز نپرداخته بر سر آن جماعت قلیل ریختند و بدیشان

۱ در بادشاهنامه نوشته که خان زمان درکنار آب بهیمه رسیده احوال ثقیله خود
 همراه بهادر خان گذاشته هزدهم شوال داخل ملک عادلخان شد - جلد اول حصه دوم

در آمیخته با یکدیگر در آویختند - درین حال خان زمان معاودت نموده با اتفاق آن قوشون کمین کشاده و کمان کشید و بارگی تاخته پلارک خونریز برآخته مخالفان را درمیان گرفتند - و در کمتر فرصتی آن کم فرصت‌انرا شکست درست داده جمعی کثیر جریح و قتل و پس از فرار تا دو کوه شیوه دنبال گیری آن بد اندیشان پیش گرفته مظفر و منصور معاودت نمودند - و قضیه غریبه در پائین کتل دیگر رو نمود که تفصیل آن اینست که فوجی از غنیم لکیم با راو ستر سال روبرو شده بغایر آنکه در آن سرزمین نشیب و فراز بسیار بود خان زمان و باقی افواج از حال آگاه نگشتند و آن مرد مردانه با اعتماد عرن و صون عالم بالا و اعتضاد زور سر پنجه و نیروی بازو نموده سردار را آگاه نکرد و با راجپوتان خود حمله آور شده به دار و گیر و زد و خورد در آمده از آنجا که همت نافذ و عزیمت راسخ نفوذ در سنگ و آهن کرده کوه شامع را از پیش بر میدارد از صدهای سخت آن لشکر گران سنگ باکی نداشته چون کوه ثابت قدم پای مردی استوار نموده و رفته رفته بر غنیم غلبه نمود و بتائید آسمانی و اقبال صاحبقرانی از قلبی زمین دل نه باخته بر قلب اعدا تاخت و عاقبت بغایر نیت درست آن ناراستان را شکست داده بضرب راستی از جا برداشت - روز دیگر سردار نصرت آثار با موکب منصور از کتل عبور نموده بعد از هفت کوچ بنواحی موضع کولاب خود را رسانیده قلعه که پیوست قصبه مذکور بود مرکز آسا بدایره احاطه در آورده در یورش اول با وجود ممانعه و مدافعه متخصصان بمحض تائید قلعه کشا کشور گیر آن حضرت که همه جا رفیق اولیای دولت ابد مقرون است حصار بحوزة استخلاص و حیز تسخیر در آمده قریب پانصد تن از مردم قلعه سر به تیغ بیدریغ داده زیاده بر هفصد کس گردن بکمند عدو بغداد نهادند - و بهادران موکب اقبال همانجا نزول برکت نمودند - ستوران را آرامش و آسایش

دادند - قضا را درین حال جاسوسان خبر رسانیدند که جمع کثیر از خون
گرفتگان این نواحی و حواشی باغیال و اطفال و اسباب و اموال و دواب
التجا بکوهسار نزدیک قصبه برده اند - خان زمان بهادر خان و شاه بیگ
خان را با فوجی آزموده کار طلب بر کوهسارین تعیین نمود و آن دلیران
آزموده پیکار بی ابا و محابا راه آنجا پیش گرفته خورشید آسا با تیغ کشیده
و سپر کشاده رو ببالاتی کوه نهادند و بمجرد برآمد شمشیر شعله آمیغ از آن
اجل رسیدگان دریغ نداشتند و در کمر گاه کوه پشته بسته بسته و کشته بر روی
یکدیگر افکنده پیغولها از آن انباشتند چنانچه قریب هزار کس قتل گشته
زیاده از دوهزار کس اسیر و دستگیر شدند - و مواشی بیشمار که عدد ایشان
از چهار هزار متجاوز بود باموال و اسباب بسیار فتوح غنیمت گیران گردید *

روز دیگر که از آنجا کوچ کرده هنگامی که بکنار آب بان گذرا رسیدند
سایه سیاه رو با دوهزار کس از مردم خود و سپاهی عادلخان که بکرمک او
همراه داده بود از دور سیاهی آشکار ساخت - و لیکن از بیم بهادران
همچنان دور گرد بوده گردوار گرداگرد عسکر ظفر اثر میگذشت - و تا سه روز
همراهی گزیده چون یاری دستبازی با پرلان تهور شعار نداشت گاهی
بحوالی اردو آمده از بان اندازی دلی خالی میکردند - چهارم روز که
لشکر از آن مقام کوچ کرده افواج منصوره جابجا بتوزک و ترتیب مقرر سوار
ایستاده منتظر روانه شدن بهیر یعنی آغروق بودند به هیئت اجتماعی خود
را نمودار ساخته قریب شش هزار سوار ایشان جدا شده بر قوشونهای سید
شجاعت خان و بهادر خان که پهلوی هم قرار گرفته بودند اسپ انداختند -
و آن دو پرل جلی خود را خالی نموده چندان ثبات قدم ورزیدند که آن
رویه بازان شیرک شده پیشتر آمدند و چون قلوبی تاختن اسپ و برخاک
شلاک انداختن یک تازان معرکه پرداز شدند بیکبار بزرگیها انگیزخته بر آن زیاده

سران کم فرصت حمله آور گشتند - و در اندک وقت جمع کثیر از آن سوخته
 اختران را سرگشته و ادبی فلأ ساختند - و چندین از سادات بارهه برفع درجه
 شهادت سعادت کونین یافتند و خانزومان از آنجا بشهر مرچ که از بلاد
 نامدار ولایت عادل خان است شتافت - دلیوران موکب اقبال سرتا سر آن
 معموره را به نعال مراکب فتح و نصرت پی سپر و لکد کوب ساختند -
 و یغما گران روی زمین خاک آنرا از دست برد بباد نهب و تاراج
 بردادند - چون سکنه آن مسکن معمور مهانجان صاحب ثروت بودند که
 کالای عدن و معدن و متاع بحر و کان راس المال دکانچه از دکانین ایشان
 بود یغما گران آنقدر اسباب سوداگری از اجناس عقایر و ظروف چینی
 و امثال آن بدست آوردند که از حمل آن عاجز شده از داشت آن
 بتنگ آمدند - چنانچه بی تکلف از تصنع شاعری در مدت اقامت
 سپاهیان ستوران خود را از قدح های چینی آب می دادند و اکثر فضولان
 عمله اردو از روی اسراف و تبذیر چون قدر اجناس نفیسه نمیدانستند بذایر
 آنکه قادر بر برداشتن آنها نبودند بجای هیزم عود و صندل میسوختند -
 ازین مقیاس سایر انواع و اجناس را قیاس می توان کرد که وفور و نفاست
 آن در چه درجه خواهد بود - و چون خانزومان بر ساحل آب بهیمره منزل
 گزید فرمان جهانمطاع بدین مضمون شرف ورود یافت که درینولا از مضمون
 عرضداشت مکرمات خان بذروا عرض اعلی رسید که چون عادلخان درین
 ایام در دبستان ادب آموزی و خرد اندوزی و مکتب طرز دانی و قاعده
 شناسی از ادیب الادباء عالم بالا طریقه روش سلوک و طور حسن معاش
 و معاشرت یاد گرفته بصر بصیرتش از کحل الجواهر توفیق جلا پذیرفته ز سر
 خواهشهای بیموقع و چشم داشتهای بیجا در گذشته چنانچه تمامی احکام
 منقاد را بجان و دل مطیع گشته اطاعت را گردن نهاده فرمان همایون را

بر سر و چشم گذاشته قرار داده که اگر ساهوی سیاه رو رفته سر افکندگی در گردن بندگی گذارد و قلعه جنیر را با بقیه قلاع بی نظام بارلیای دولت روز افزون سپارد او را لب نانی داده ملازم خود میسازد و اگر از قبول این معنی رو گردان شده گردن کشی کند در قلع و قمع وجود نابود او بیش از هواخواهان بل پیش ازیشان ساعی و داعی باشد - و با این معنی قرار ارسال پیشکش دم نقد بیست لک روپیه و جنس از نوادر جواهر و مرصع آلات و نفایس ظرایف و فیلان نامور کوه پیکر داده که درین چند روز با مکرمت خان روانه آستانه سپهر نشان سازد - بنابراین مراتب آن عمده بندگان رضا جوی از موقف خلافت مامور است که دست از تخریب ولایت او باز داشته بی توقف روی بدریانت سعادت بساط بوس انجمن حضور پرنور آرد تا در حضرت خلافت از زبان بعضی مقدمات شنیده و ارشاد یافته بجهت استخلاص قلعه جنیر و تنبیه و تادیب ساهو مقهور باز مرخص گردد - خان بلند مکان در همان روز لوالی معارفت را ارتفاع داده متوجه درگاه والا شد *

بیان وقایع دربار سپهر آثار بیست و چهارم اردی بهشت چون وقاص حاجی ایلچی نذر محمد که سابقاً باین سعادت عظمی اختصاص یافته و عنایت عام آنحضرت درباره او خاص شده بفحری موجب مزید ارادت و اخلاص او گشته رقبه عقیدت او را وقف رقبه اراده بندگی ساخته بود که بمجرد معارفت تاب توقف وطن نیاروده از جاذبه کمند بند احسان ترک مسقط راس مانوس و مسکن مالوف نموده با محمد مومن پسرش و حاجی محمد یار اوزبک که سپاهی اطوار پسندیده روزگار دیده است و همچنین خدا قلی نام سپاهی دیگر درین روزها بدرگاه والا رسیده از زمین بوس آستان مقنس سر تقاضا به چرخ اطلس سود - و بمرحمت منصب

هزاره‌ی هشتصد سوار و عطای خلعت و شمشیر با یراق میناگار و اسب مزین
 بزین زرین و یک زنجیر فیل کامگاری پذیرفت - و بیست هزار روپیه نقد
 ضمیمه این مراسم عمیمه گردید - و پسرش بعنایت خلعت و انعام چهار
 هزار روپیه و منصب چهار صدی تارک سربلندی افزاخته رخساره بخت
 مندی بنور ارجمندی افروخت - و خدا قلی بعاطفت خلعت و پنجهزار
 روپیه نقد و منصب سه صدی صد سوار سرمایه اعتبار ابد و افتخار سرمد
 اندوخت *

چون دینولا عادل خان بوسیله عرضداشت مریدانه استدعای شبیه
 همایون فر آنحضرت که بعضی از بندگان سعادتمند از مرحمت آن سربلند
 شده همیشه آن مایه سرافرازی چارید را بر سر خود جا می دهند و برین
 سر تن بهم سریع خورشید انور در نداده باو سربسر خرسند نمی شوند از راه
 تصرع و نیاز مندی نموده بود بنابراین حضرت خلافت پناهی از روی کمال
 اظهار نوازش ملتمس او را پذیرفته شبیه خجسته را بایک قطعه زمرد
 گرانمایه و یکدانه مروارید شاهوار بجهت آویزه و عقدی دیگر از لآلی ابدار
 مرحمت فرمودند - و یک قبضه دهب مرصع که عبارت از شمشیر است
 ضمیمه آن عاطفت عمیمه نمودند - و در فرخنده روز همگی را بامان نامه
 مزین بنقش پنجه که ازین رو روکش سرپنجه مهر جهان افروز شده بود
 مشتمل بر تفویض آن ولایت بدو مصحوب محمد حسین سلدوز ارسال
 داشتند - و فرستادگان آن خان خلافت مکان میر ابوالحسن و شیخ دبیر
 و قاضی ابو سعید را مشمول عواطف بادشاهانه مرخص نمودند - و چون این
 خبر به عادل خان رسید از فرط اهتزاز چند کوه باستقبال برآمده غائبانه لوازم
 سپاس مراسم بیکرانه از خدیو زمانه در ضمن ادای مراسم معبوده بجا آورده
 شبیه مبارک را منت آسا بر سر و چشم نهاده آنگاه در برابر آن عرضداشتی

برسبیل شکرانه متضمن اظهار سپاس این موهب بیقینس ارسال داشت
که در اطراف آن سراسر این غزل غزل غزل غزل غزل غزل غزل غزل غزل غزل غزل
اینست -

جوزا سحر نهاد حمایل بر ابرم

یعنی غلام شاهم و سوگند میخورم

بطریق کنایه باب مکتوب بود و این معنی طریقه مسلوک اوست که بر سر
حواشی جمیع عرایض خود از روی کمال مراتب اظهار عقیدت پیوسته غزل
مذکور مینویسد و درین خرد نامه نقل این سپاس نامه بچند منقول
افتاد -

عرضداشت عادل شاه

عرضداشت بنده فدوی بر شاه راه ارادت مستقیم محمد ابراهیم ذره‌وار
بموقف عرض استاده‌های پایه سریر خلافت مصیر اعلیٰ حضرت خاقانی
سلیمان مکانی خلیفه الرحمانی صاحبقران ثانی می رساند که فرمان
عالیشان قضا توامان و شبیه بی مثل و نظیر آن بادشاه بادشاهان و شمشیر
و قبضه مرصع مرحمت حضرت صاحبقران که مصحوب شجاعت مآب
محمد حسین سلدوز مرسل بود با عهد نامه استوار بوساطت و وسیله معتبر
درگاه صاحب قرانی معتمد بارگاه سلیمانی فضیلت و مکرمت دستگاه مکرمت
خان (مصرح) بساعتی که تولا کند بدو تقویم فیض ورود و شرف نزول
بخشید - و این مرید حلقه بگوش و معتقد غاشیه ارادت بر دوش را باوج
رفت و سلمی عزت رسانید - بدای مرحمت عظمی شرایط استقبال و تعظیم
و سجده و تسلیم بجا آورده بچه زبان شکرانه این عطیه عظمی نماید و بکدام
بیان از عهده سپاس این موهب کبری بر آید بجز دعای آنحضرت
ورد شعبانروزی و ذکر محمد و زینب اوقات خود ساخته لمح به غفلت

نمی گذارد - چون در روز دوم وصول فرمان عالیشان که دوشنبه بیست و پنجم شهر ذی حجه باشد خان معز الیه رخصت ملازمت سراسر سعادت یافته اند و این مرید از انتخاب جواهر و مرصع آلات و فیکن که داشت بقدر وسعت ترتیب داده همراه ایشان روانه درگاه والا ساخت بعد از دریافت سعادت استلام عتبه والا شرح حال ارادت مندی و اعتقاد درستی که در خدمت عالی متعالی دارد و برای العین مشاهده نموده اند بعرض مقدس خواهند رسانید - دیگر هرچه شرح حال نماید مکرر است محمد حسین سلدوز همین شب متوجه درگاه فلک بارگاه شد آنچه درین مجلس از صدق ارادت و صفای عقیدت مشاهده مشار الیه شده باشد یقین که در عرض آن مقصر نه خواهد بود - سایه چتر معلی بر مفارق عالم و عالمیان پاینده باد *

درین ایام سید خانجهان و شایسته خان که بجهت تاخت ولایت عادلخان تعیین شده بنابر حکم اشرف دست از مملکت او باز داشته راهی درگاه گشته بودند بدریافت زمین بوس عتبه سدره مرتبه بادشاهی مفتخر و مباهی شدند - سریم تیر خان زمان نیز بعد از تقدیم خدمات مرجوعه افواج منصوره را در احمد نگر باز داشته سعادت اندوز ملازمت والا گشت و حسن خدمت او منظور نظر قبول گردیده بعطای خلعت خاصه و گپوه مرصع با پهلوتاره و شمشیر مرصع و دو اسب خاصگی گرامی شد - و بخطاب بهادری نامه گردیده سرمایه بلند پائی و شادکامی اندوخت - و همدین ایام تقدیم خدمت استخلاص جنیر و استیصال کلپی ساهو نامزد خان والا مکان شده همدرا آن مجلس سعادت پذیر رخصت گشت - و حکیم خوشحال واد حکیم همام گیلانی مشمول عنایت خلعت و اسب آمده نامزد بخشی گری فوج خانزمان گردید - و چون خدمت صوبدار

برهانپور بجهت افزایش مراتب نامداری و عزت خان زمان نامزد او شده بود شکر الله مخلع شده به نیابت پدر به پاسبانی آن تعیین گردید - روز دیگر عبد اللطیف نیز بعد از تقدیم رسالت گلکذده و تحصیل پیشکش عالی از والی آن ولایت جبین از زمین بوس آستانه خلافت نورانی ساخت - و شیخ محمد طاهر همشیره زاده شیخ محمد آل خاتون که سرخیل قطب الملک بود و همراه پیشکش فرستاده بود ادای آداب معهوده نموده عریضه او را که هم اکنون بجهت توضیح مضامین سواد آن منقول خواهد افتاد گذرانید - آنگاه مرسولات قطب الملک به قیمت چهل یک روپیه از جواهر و مرمع آلات و پنجاه اسپ عربی و عراقی با زرین و لگه مرمع و صد زنجیر فیل تفومند کوه پیکر از ماده و نر که در زنجیر از آن مزین به یزاق نقره بود و دیگر تحف اطراف بلاد دغه دفعه بنظر انور در آورد - و ملا عبد اللطیف نیز در یک روپیه از نقد و جنس از جواهر آلات و فیل و امثال اینها از جمله تکلیفات قطب الملک بر سبیل پیشکش گذرانید *

عرضداشت قطب الملک

عهد نامه مرید موروثی نیک خواه فدوی بلا اشتباه عبد الله قطب الملک آنکه چون بندگان اعلیٰ حضرت خاقانی ظل سبحانی خلیفه الرحمانی صاحب قران ثانی خلد الله ملکه و سلطانه و افاض علی العالمین برة و احسانه که هزاران جان گرامی فدای نام نامی و لقب گرامی آنحضرت باد از روی کرم و رافت جبلی این ناحیه را بشرط ذیل نسلاً بعد نسلاً و بطناً بعد بطناً مقرر باین نیازمند درگاه جهان پناه مرحمت فرمودند - این مرید موروثی از صدق اعتقاد و وفور اخلاص تعهد می نماید که همواره درین ملک خطبه چهار بار با صفا چنانچه اسم سامی هر یک از آن اکابر دین

رضوان الله تعالى عليهم اجمعين صریحانه در آن مذکور میشود مزین بنام
 نامی و لقب گرامی بندگان حضرت خاقانی اعلیٰ حضرت ظل سبحانی
 در جمیع اعیاد لا منقطع میخوانده باشند و هرگز پیرامون روشی که سابق
 میخوانده اند نگردند - و پیوسته زر سرخ و سفید را به سکه مبارک که از
 درگاه عالم پناه کنده فرستاده اند می زده باشند و نیز مقرر نمودم که از ابتدا
 سنه جلوس مبارک مبلغ دو لک هون را که هشت لک روپیه میشود - از چهار
 لک هون بابت نظام الملک سال بسال بسرکار خاصه شریفه واصل سازم -
 بدینگونه که اگر بادشاهزاده والا گهر نظام بخش صوبه دکن باشند بخدمت
 ایشان بغریسم و الا بهر یک از بندهای دولت که پرداخت صوبه مذکور
 برای رزین او مفوض باشد برسانم - و هشت لک روپیه پیشکش که تا آخر
 هون سیاهه است و بالمقطع برین نیازمند درگاه والا مقرر شده بود باقی
 مالدۀ نیز با دو لک هون سال متصل گذشته که نهم جلوس مبارک باشد
 بی عذر و اهمال بسرکار خاصه شریفه واصل سازم - و آنچه تفاوت بقیمت
 جواهر و فیلان و اسپان و غیره موافق قیمت حضور اشرف نسبت بقیمت
 گلکنده از پیشکش حال مشخص شود حاجب این مرید موروثی تعهد
 مینماید که بلا عذر واصل خزانه عامره سازد - و در سنوات آینده هم اگر
 جنس از جمله زر پیشکش فرستاده شود همین طریقه مسلوک باشد - و بعد
 ازین همیشه باولیای عظمی از صمیم القلب یک رنگ و موافق و با مخالفان
 که اسم بی مسمی بیش نیستند از نه دل دشمن و مخالف باشم تا راستی
 و رسوخ این یکرنگ در تعهدات مذکور ظاهر و باهر گردد - و در حضور
 فضیلت و کمالات دستگاه مولانا عبد اللطیف برقران مسجد دست گذاشته
 قسم خوردم که خلاف آنچه تعهد کرده ام از من سر نرزد - و اگر خدا
 نخواسته مصدر خلاف آن کردم اولیای دولت قاهره در افتراق ملک محقق

خواهند بود - طریقه عهدهای دولت که صاحب صوبه دکن باشند آنکه اگر
 احیاناً عادلخانیه بعد از معارفت رایات عالیات به مستقر خلافت و مفر
 سلطنت از کوه اندیشی دست تطاول بملک این نیامدند دراز کد ایشان
 در دفع شرآنها از من و ملک من ممد و معاون باشند - و اگر عادلخانیه
 بغنغ و تعدی از من مبلغی بگیرند آن مبلغ در پیشکش هر ساله که
 هشتت لک روپیه است مجرا باشد این چند کلمه بر سیل حجت نوشته
 شد نکریر بتاریخ شهر ذیحجه سنه هزار و چهل و پنج هجری *

ارتفاع گرفتن ماهچه لوای مهر شعاع موکب والا از افق دولت آباد بسوی قلعه ماندو بعد از چهره نمائی فتوحات نمایان و شرحی از سوانح دولت ابد پایان

بنایی عالم تکوین و ایجاد بنای دولت آباد دنیا را بدانگونه بر بنای
 این در رکن رکین یعنی بخت و تدبیر که در حقیقت در دست رسا انداز
 بل دو بال بلند پرواز دولت اند مبني ساخته هیچیک ازین دو معنی در
 هیچ باب از یکدیگر مستغنی نیستند چنانچه بخت و تخت بدون تدبیر
 صائب ضایع و ناچیز گشته ناسودمند و بیکار بماند - و تدبیر تنها خود بهمه
 وجه بهیچ چیز نیرزنده برای مصلحت بکار نیاید - لهذا اردشیر بابکان از
 حکمای ملوک بل از ملوک حکماء که کارنامه حکمت آمیز نرد صنع اوست
 و آنرا نمودار چگونگی اوضاع روزگار و تقلب سیاه و سفید لیل و نهار نموده -
 چنانچه تخت را نسخه ادیم زمین ساخته و خانهای هر طرفی را بروفق
 عدد بروج آسمان و مهرها مطابق شمار ایام و شهر قرار داده کعبتین آنرا

بهیئت مکعب بر عدد جهات سته محاط شش سطح گردانیده که نقوش
هر دو سطح مقابل آن بعد از روزهای هفته بنابر آنکه مدار کار بر سر دور آنست
بجای نیرین مهر و ماله مقرر نموده - و در ضمن این لطیفه خرد آئین
حکمت بنیاد که آنرا کوتاه نظران بازیچه محض نگاشته اند اشارتی لطیف
بعدم استغنائی این در امر شریف از یکدیگر نموده چه بدان مثابه که نقش
مراد کاردانی این فن ذو فنون هیچ یکی از هم بی نیاز نیستند همچنین
بخت مطلقا از تدبیر غنی نیست و تدبیر بدون بخت اصلا کار آمدنی نه -
و برین قیاس چنانچه بازی آن بی همدستی نفس نرد همه دست
حاصل در باز و صاحب نقش نادان نقشهای موافق را بی مضرت خرچ
کرده در هر صورت نقد رایج آنوقت بهمه معنی تلف سازد - خداوند بخت
بی عطیه عقل کار گذار آموز کار و خرد معامله دان آزمون کار قطعاً در قطع
و فعل مهمات کاری نه ساخته ابواب معاملات را به هیچ وجه فیصل نیارد
داد بلکه پیوسته مهمات ساخته و پرداخته عالم را برهم زند و خلل و شکست
بمیان امور درست نشین افکند - و صاحب عقل و خردمند بی یارویی
بخت مساعد و مراقت اقبال موافق به هیچ نحو توفیق بر آمد هیچ
مقصدی نیابد بروشی که اگر فی المثل توفیقش رفیق و هدایتش خضر
طریق باشد بی اتصال او بسر منزل مقصود نرسد بلکه اغلب اوقات انگيخته
فکوش برعکس مدعا نتیجه داده مفسدها بر مراتب آن مترتب گردد -
لله الحمد ثم حمد الله که حضرت جهانبانی گیتی ستانی ظل سبحانی را
ازین دو گوهر والا یعنی خرد خدا داد و بخت ازل آورد مادر زاد عالم
بالا بدان گونه شامل نصیب و کامل نصاب آورده اند که بالاتر از آن بتصور
عقل والا در نیاید - و بدین معنی چنانچه مشاهده بدان شهادت میدهد
و عیان استغنا از بیان دارد استقامت طریق ملک رانی و فروغروائی

و اصابت رای صایب که از دلایل حسن تدبیر است و هم چنین درست نشینی تدبیرات مدنی و سیاست ملکی آنحضرت و امن و امان ملک و قهر اعداء و تصرف ارباب بر اثبات این دعوی بسند است چه همگی گردن کشن و از پا نشسته راجها را جهالت فراموش شد و سایر زمینداران دراز دست بیک کف زمین ساخته هوای زیاده سیری از سر بیرون کردند - و از آثار عدو بذمی آن حضرت خزینده در خزینده و گنج در گنج برزوی هم نهاده کوه در کوه زر و دریا دریا گوهر بر روی یکدیگر افتاده معموره ممالک محروسه که ده بده برهم بسته و شهر به شهر با یکدیگر پیوسته همگی مصرعن و محروس و همه جا معمور و آبادانست مجمل چون درین ایام سعادت فرجام کارها لله الحمد بر وفق مرام موافقان برآمده جمیع خواهشها بکام هوا خواهان شد - و بمحض کارگیری اقبال بیوزوال و کارگذاری تدبیر عائب نافع استخلاص ولایت دکن و استیصال طرفداران آنحدود که مهمی بود بغایت عظیم و یساقی بود بی نهایت شاق معینا با نهایت مبالغه دو بادشاه گردون کلاه درین مدت مدید کما ینبغی صورت نه بست چنانچه از مبداء اراده فتح تسخیر دکن که تا اکنون قریب پنجاه سال است مکرر تجهیز عساکر قاضیه و تعیین سرداران گردان شهامت آثار بآن سرزمین روی نموده خزینها درین راه بر باد باشد - و نقد گرانمایه وقت درین باب تلف گشته سرها در سر این کار رفت - از جمله دو شاهزاده والا قدر سلطان دانیال و سلطان مراد در آن بلاد آنجهانی شدند و باین معنی جز قلعه احمد نگر و آسیر و فیللی از محال دکن و برابر بحوزه تسخیر نیاروند - درین وقت بمحض توجه جهانکشی آنحضرت و چهره کشائی اقبال و کارگزاری تدبیر این مایه فتوحات نمایان بر نموده و سر تا سر آنولایت بی پایان بقبضه تسخیر اوینی درانت روز افزون در آمد - چنانچه در عرض نه ماه اینگونه

ملکی عریض که قریب یک کرور روپیة هر سال حاصل دارد مفتوح شده بممالک محروسه منضم گشت - و باین معنی از پیشکش دنیاداران دکن و زمینداران گوندراڼه و دفاين و خزاین چهار در کرور روپیة که شش اک و هفتاد هزار تومان ایران و هشت کرور خانی ملاراء الذهر می شود بمدخل خزاین عامرة داخل شده زیاده از چهل قلعة مستحکم بکشایش گرائید - و اگر پای کار گزاری اقبال بلند درمیان نبودی و سرانگشت عقده کشای تدبیر دستیاری نمودی ازین دست قلاع که اکثر بر سر کوهسار البرز آثار واقع است چگونه بقبضه تسخیر در آمدی - بی تکلیف بیشتر این بارها ازین عالم اند که بادشاهان صاحب شوکت قوی نیرو را با وجود عدد و عدت موافق و مدد بخت مساعد و فقدان آذوقه درویشان، و عدم حمایت و کمک از بیرونیان بکمتر از یکسال استخلاص یکی از آنها دست نمیدهد چنانچه ثنا سنج دولت ناکید اعتصام کلیم جادو کلام از یقین و تعلیم الهام درین رباعی اشاره بعدد حصون و اشکال تسخیر آن نموده * رباعی *

شاهان بختت کشور اقبال گرفت

تیغت ز عدو ملک و سه و مال گرفت

چل قلعه بیکسال گرفتگی که یکش

شاهان نتوانند بچل سال گرفت

فی الواقع جد و جهد و اهتمام و کدنی که آنحضرت درین مهم از حیث قوه بسرحد فعل آوردند شاید که حد سایر بنی نوع بشر نباشد چه بندگان حضرت از مبداء نهضت همایون تا منتهای کار که فرجام امور و لله المنة که بکام اولیای دولت روز افزون شد اکثر اوقات که از سرانجام سایر مهم تجهیز جیوش و باقی امور جهانبانی فاضل می آید آنرا صرف تعلیم و ارشاد سرداران نموده در بایست وقت و ناگزیر حال و استقبال بایشان تلقین می

فرمودند - و با وجود معافی مذکوره درین ضمن بعد از مطالعۀ عرایض سایر حکام و صوبه داران و متصدیان اعمال مرز بوم این کشور و سالاران هر عسکر فرامین مطاعه را که بمقتضای مصالح دولت اخفاء مضامین آن لازم بود با ضیق وقت اقتضای املاء مطالب باهل انشا و صرف نظر ثانوی بمطالعۀ فرامین گیتی مطیع نمی نموده خود بدستخط مبارک می نوشتند - چنانچه درین مدت قلیل سیصد و چهارده فرمان بیست سطر و سی سطر بخط اشرف زیور پذیر رقم و تسطیر شده بود سوای آنچه مضامین آن تلمعین دستور اعظم علامی افضل خان می شد و بواسطت رسالت آن وزیر دانا از روی مسوده منشیان نوشته باز بنظر ثانوی آن خدیو زمانه می رسید - و عنوان مناشیر مذکوره از چند سطر بخط مبارک مصنون و مزین می گشت آن خود اضعاف مضاعف فرامین مذکور خواهد بود - ملخص سخن چون درین سرحد امری که باعاف توقف موقوف اقبال باشد نمائند فتح جمیع بلاد و حصون که پیشنهاه خاطر عاظم بود بوجه احسن روی نمود مگر همین قلعه ارسه و اودگیر و جلیدر که در تصرف ساهیوی مقهور بود آنها را بحسن تدبیر و ضرب شمشیر خان دوزان و خان زمان تفویض نموده بودند - مع هذا عادل خان نیز متعهد شده که کومک نموده خواة نخواست تسلیم اولیلی دولت نماید و سوای این تقبیل انواع نیکو خدمتی نموده بیست لک روپیه بزودی پیشکش فرستاد - هم چنین قطب الملک در هیچ ماده استادگی ندموده دم فقد چهل لک روپیه پیشکش ارسال داشت درین حال که اکثر زمین دکن پایمال فعال مراکب مواکب اقبال شده بود و خان و مان و اهل و عیال متوطنان آنجا باسر و ذهب و تخریب از دست رفته از توقف مرکب مسعود رعیت خاطر جمع نگشته فوق متفرقه بمساکن خود باز گشت نمی فرمودند و بهرماندگان در مواطن خربشتهن بز جمعیت خواطر

بزرگامت و عمارت نمی پرداختند اراده فرمودند که در عین برشکال که
تودد درین زمینها خصوص خاندیس و مالوا نهایت تعمّر و اشکال
داشت بهر طریق که ممکن باشد بر قلعه ماندو که کوهسار رفعت آثار آن
در موسم بهرست بغایت سرسبز و خورّم و خوش و دلکش و پر گل و کم گل
می شود بدولت بسر برند - لاجرم بتاریخ سی و یکم مطابق هفدهم
صفر ختم بالظفر سده یک هزار و چهل و پنج هجری انتصاب رایات
فتح آیات که ماهیچّه آن در حقیقت کوکب بخت اولیای دولت
آفتاب طالع است ارتفاع بخشش درجات مرادات هوا خواهان شد -
درین وقت مکرمات خان از رسالت بیجاپور معارفت نموده به تقبیل عتبه
سدرة مرتبه سعادت اندوز گشته پیشکش عادلخان مشتمل بر انواع نوادر
و اسپان عراقی نژاد و فیلان کوه پیکر که از افراد نوع خود بعظم جثه و سر
بلندی و عدم عربده در صورت و سیرت کمال امتیاز داشتند از آنجمله
فیلای بود نامور به امان الله در خوشی منظر و درستی پیکر فرد کامل
نوع خود آن جانور بختنار در نظر انور جلوه گر گشته خوش آینده
و زیبا آمد که آنرا بسر حلقگی اکثر فیلان خاصه اختصاص داده به
گجراج یعنی راجه فیلان موسوم ساختند - و مکرمات خان از جانب
خود پیشکش نمایان موازی دو لک روپیه از نفایس جواهر و سایر تحف
پیش کشید - از آنجمله دو زنجیر فیل بود نامی از بابت تکلیفات
عادلخان یکی از آن پنجاه هزار تقویم یافته داخل فیلان خاصه
گشت - از آنجا که شیمه کریمه آنحضرت بنده پرور دست حکم فرمودند
که ولایت بیجاپور به عادلخان مسلم داشته اصلاً بدان متعرض نشود
و ولایت کوکن را که بر ساحل دریای شور طوّلاً واقع است و سابقاً میانه
اسلاف او و نظام الملک بالذصف مشترک بود بالتاماس بدو مرحمت

فرمودند - آنگاه حصار پرینده را که از گماشته نظام الملك بدست آورید
ترغیب و تطمیع دو لک هون بدست آورده بود با سایر توابع و مضافات
برو مسلم داشتند - و امان نامه مشتمل بر تفویض و تسلیم ملک بدو
که برقم و انشای علامی افضل خان بر اوج طلا ثبت شده بود با فیل
دل سوبها و ماده فیل و هژده تقویر پارچه کار گجرات مصحوب محمد زمان
مشرف اصطبل فرستادند *

تفویض یافتن سرتاسر ملک جنوبی بشاهزاده والا گهر بلند اختر سلطان محمد اورنگ زیب بهادر جوان بخت و مورخص شدن آن نامور بخیریت و خوبی و شرح دیگر سوانح دولت ابد پیوند

چون درین هنگام که اولیای دولت عدو بند کشور کشا حسب المرام
بر کام خاطر فیروز شده بودند و اکثر ممالک جنوبی بدست آمده چنانچه
سمت گذارش پذیرفت بخاطر مبارک دورین آوردند که اگر بدستور
معهود پاسبانی این حدود بهر اوساگران سپاه تفویض یابد هر آئینه این
زیاده سران کم فرصت چنانچه دیده آئین ایشانست که هرگاه موکب
اقبال دور دست شد بد فرصت از دست نداده خود را نی که لزوم سرحد
پروزیست پیش می گیرند - و بحکم پاسبان موس دولت و حفظ صورت
ملکات اسبیل ممکن ضرور میکنند و فرستادن چراغ دودمان

دیرینه سال ایشان خود مرضی خاطر عاظر نیست که درین ضمن به فعل
آید - بنابر آن بمصلحت والهی ولایت و راعی رعیت این حدود خواهش
آن فرمودند که هنوز این معنی صورت نبسته راه صدور این امور پربشان
مسدود سازند - چون حصول مطلب مذکور در ضمن تفویض این سرحد بیکی
از شاهزادهای نامدار کامگار جلوه ظهور می نمود ناچار برین عزیمت
جزم شدند - بنابر آنکه پایتخت مهین شاهزاده اعظم که نامزد مرتبه عظمی ولایت
عهد بانداز پاسبانی سرحد مرز ملک والا تربع بود و شاهزاده اصغر هنوز
پایه جهانبا نی نرسیده بودند و شاهزاده آفتاب شعاع شاه شجاع برای
نگهبانی قطری دیگر مخصوص و معین لاجرم شاهزاده سعادت یار اقبالمند
نیک اختر بلند بخت سلطان اردنگ زیب بهادر کامل نصاب شامل
نصیب که از روز ازل این معنی روزی آن سعادت اندرز بود بتفویض
ایالت این اصقاع و حکومت این بقاع نامزد گشت - و این خلعت والا
ببالای والایش راست و درست و چسپان و چست آمد - و این کشور
پهنای که بر آن شاهزاده بلند اختر مسلم شد مشتمل بر بلاد عظیمه است
بدین دستور که همگی بر چهار صوبه و شصت و چهار حصن حصین مستقیم
است - که از آن جمله پنججاه و سه قطعه قلعه بر فراز کوهسار متبع اساس
یافته و باقی بر همامون - و از صوبه چهارگانه دو صوبه بر بالای گهات واقع است
یکی از آنجهت که صوبه عظیم تر معتبر تر است در افواه بدکن اشتها
یافته و آن دو قلعه و شهر حاکم نشین دارد دولت آباد و احمد نگر بالفعل
دولت آباد نشین حکام است - دوم صوبه تلنگانه که مرکز آن ناندیر است
و قلعه آن قندهار - و از آن دو صوبه که در فرود گهات سمت وقوع دارد یکی
خاندیس است که شهر آن موسوم به برهانپور است و قلعه بآسیر نامور -
و دیگر صوبه برار است که مقر حکام آن شهر ایلمچپور است و ملجای

نزدیک بدان حصار کابل که در نهایت حصانت است و بر فراز کوهی
مرتفع بنیاد پذیرفته - و جمع این ولایت در ارب دام است که موافق ضابطه
دوازده ماهه پنج روز روپیه حاصل آن باشد - مجموعاً بدشاه حقایق آگاه
ظل الله که در حقیقت احقاق حق و ایصال حقوق مستحق ایت است
در شان آنحضرت نازل از آسمان در غره ابردار از در منزل دولت آباد آن
درب فلک دولت و اقبال و در محیط جاه و جلال را رخصت و معذرت
بمرکز و مقر خویش دادند - و در باب حسن سلوک و معدلت گستری و مدار
و معاش و رفق معاشرت با رعیت و لشکری جواهر نصایح آگهی آمیز
نباهت آموز و مواظ هوش افزای دانش پیرای و پندهای خرد آئین
دل پسند که هر یک دری بل درجی از لای شاهوار محیط حکمت یونان
بود در خزانه حافظه آن خازن مخازن اسرار و رموز آگهی مخزون ساختند
و از یکتا گوهرهای گران دلاویز ارجمند بآویزه گوش هوش آن والا گهر
پرداختند - آنگاه اهتمام سایر سرداران که به تسخیر بقیه قلاع آن ملک
مأمور بودند و کار فرمائی دیگر کارگذاران فرمان بردار بعهده تعهد آن بلند
اقبال مقرب داشتند - و بهنگام دستوری آن شاهزاده نامدار را باکرام سروها
و انواع عطا و انعام بدین موجب نوازش بخشیدند - خلعت فاخره با
چار قب و شمشیر مرصع و جمدهر مرصع با نپولکته و صد اسپ عراقی
ترکی و سدھگر نام فیلی کوه پیکر که در میدان پای درشن دار الخلافه کبری
از دست آن شاهزاده مرید درس پانزده سالگی زخم برجهه بر پیشانی
خورده بود ازین رو فرخندگی دیگر پذیرفته با ماده فیلی دیگر و در اک
روپیه نقد - چون خزان زمان بهادر را که در خدمت شاهزاده عالمیان
بنیاد داشته متبر نموده بودند که با سایر کوشایی این صحنه در خدمت شاهزاده
بوده اصلاً تجاوز اوازه و فواهی آن والا گهر نخبور نذمید و تحصیل

رضامندی آن بلند اختر را خوشنودی آنحضرت دادند - درینولا حسب الامر والا باستخلاص قلعه جنیور باقی قلاع مامور شده بود بنابراین آن سید خانجهان را در خدمت شاهزاده جهان و جهانیار گذاشتند که تا زمان مراجعت آن رفیع مکان مراسم طاعت و فرمانبرداری بجا آرد - و خیل اقبال از راه گهات نند پور کوچ کوچ متوجه مقصد گشته روز چهاردهم ماه نزهت گاه کرازه از مندرجات نواحی برهانپور که خصوصیات آن سبق ذکر پذیرفته مهبط انوار مائهجه لوی انور شد - و درین سرزمین فیض آئین بنابر طغیان رودبار تبثی که از حد عادت تجارز داشت روزی چند بدولت و اقبال اقامت گزیدند *

و از وقایع این ایام در آمدن سفاهت سرشتی است که نام بایسنغر بر خویش نهاده بود بمعرض سیاست پاداش روزگار و موقع وصول یاسای مکافات - و تبیین این ابهام آنکه شاهزاده مرحوم سلطان دانیال پسری بایسنغر نام داشت که شهیار ناشدنی او را در لاهور سالار سپاه مقهور خود کرده بود چنانچه گذارش پذیرفته - و آن ناخلاف بعد از شکست لشکر تفرقه اثر مذکور سر خود گرفته از برگشتگی بخت آواره وادی سرگشتگی می بود - و در موضع کولاس از اعمال قطب الماک اساس خراب آباد پیکر عنصریش انهدام پذیر گشته مدت روزگارش آنجا سپری شد - درین حال گمنامی بی سرانجام از مالیخولیای سودای زاید و رنگ آمیزی ماده اختلاط فاسد بوالهی زیاده سرپا افتاده این رنگ خام بر آب زد که نام تیره فرجام بایسنغر بر خویش گذاشته از بیراهه روی طریقه دعوی بیمعنی کرد - شاید که از عالم مزیت فرع بر اصل از پیش کوچه خمول به پیشگاه شهرت آید - غافل از آنکه بایسنغر اصلی چه کرد که آن بد اصل تواند کرد - و آن شاهزاده وانعی را چه میاه واقعی

در نظرها و کدام پایه قبول در دایا بود که آن گذارده جعلی عملی را باشد - بالجمله آن سست رای سخت رو بآهنگ فیروزی برروزی قسمت ناشده خشک و تر و بحر و بر را پی سپر نموده چنانچه سرز بوم ابران و توران و روم بزر قدم آن شوم اختر بد مذش در آمده آخر در خطه ننه گرفتار شد - تفصیل این اجمال آنکه نخست به بلخ رفته نذر محمد خان والی آنجا در اول بذایر دعوی انتساب آن کذاب بدین دودمان دولت در تعظیم و تکریم در آمده اراده نسبتی نمود - در آخر از بیم آنکه آن مدعی درین دعوی مقتدری باشد ایستادگی نمود و او را توقف خان رنجیده خاطر بایران رفت - شاه صفی چون آن دعوی را لختی دور از کار میدانست او را نزدیک خود راه نداد بذایر احتمال ابواب اقامت مراسم ضیافت و تعیین منزل مفتوح داشت - چون در آنجا رونیاخت از راه مدینه اسلام بغداد بروم شناخته چندی در آنجا بسر برد - عاقبت از گریبان کشی اجل و جاذبه خاک دامنگیر در آبشخور دمی چند زهرآب آمیز بآن کشور باز گشت نموده بسر زمین تنه رسید - دولتخان صوبه داری بدان ارباب سرشت برده دستگیرش ساخت و مقید نموده بدرگاه همايون فرستاد و در انجمن حضور حاجی وقاص از جمله حضرات که او را در بلخ دیده بود شناخت او نیز اظهار معرفت حاجی نمود - چون بر بندگان حضرت حقیقت از روی تحقیق کمال مرتبه ظهور یافت که این همان مدعی است بیانش رسید *

آقا فضل که سابق به فاضل خان مخاطب بود و بسبب بعض امور از پایه عزت و خطاب افتاده بود درین تازیانه بخطاب اعتماد خان و خدمت دیوانی دکن سر بلندی یافت - بست و سوم امور ادب و کشتی از پرنو حضور پرنو شیر اعظم روی زمین قدر بدر مدینه رفته و کشتی او را بهر انور شد -

و رودبار تبثی از مرحمت ورود مسعود سرشار فیض گشته سرمایه جزو و مد به بحر اخضر داد - و سحاب سیراب که اکتساب ماداً افاده جارید بیک دم نموده بود از فاضل راس المال بارش ابدی وام دیرینه عمان گذارد - ششم شهرپور ساحل رودبار نریده فیض یاب ورود مسعود لشکر سیلاب اثر گشته روز دیگر فیض عبور سحاب مرحمت و افصال بل محیط عالم جاله و جلال بر آن دریا مبدول شد *

نهم سرزمین آسمان نشان شادی آباد ماندو که از فیض موسم برشکال روپوش جوشن سبزه و گل و از انواع ازهار و سنبل روکش کار گاه مخمل هفت رنگ تسبیح فرنگ شده بود به برکت قدوم فیض لزوم بهار گلستان ایجاد و سرمایه صد گونه رنگ و بو و هزار رنگ آب و تاب اندوخت - و از یمن گلگشت گل گلشن آرامی عالم وجود آن روضه دلکشا همانا یک چمن سرسبز بود که از دولت آباد تا اینجا سرتاسر جاده حکم خیابان آن داشت و عکس نور و ضیا و پرتو نزهت و صفا بر چار باغ چرخ چارم و گل آفتاب انداخت - یازدهم در دولت سرای آن بقعه دانشین انجمن جشن فرخنده وزن قمری سال چهل و هفتم از عمر نامعدود آن سرور بآئین معهود آذین و تزئین پذیرفت و خاطر پرمردۀ ارباب از و نیاز از دریافت نقد تمنا در کنار و بر استغنا گل گل شگفت - درین روز نشاط افروز مبلغ دراک روپیه بر سییل انعام بتواب قدسی القاب بیگم صاحب و یک لک روپیه بشاهزاده دارا شکوه و هشتاد هزار روپیه بشاهزاده شجاع مرحمت شد - و منصب شاه نواز خان باضافه پانصد سوار و منصب ملا عبد اللطیف بافزایش دو صدی پنجاه سوار نهصد و دو صد سوار قرار یافت - و همدرین روز انگشتر نگین یاقوت که سالها مخزون خزینۀ و مکنون درج جواهر سلسله قطب الملک بود و کمال ندرت و نفاست

نفیس الامری داشت درینولا حسب الاشارة افضل خان ارسال داشته بود از پرتو نظر انور رشک فرمائی انوار یاقوت رمانی کان چرخ اخضر گشت - و آن یکتا جوهر فرد کامل نوع خود بود و درازده سرخ وزن داشت و مبلغ پنجاه هزار روپیه مقوم شد - و در همین روز به محمد طاهر ایلچی قطب الملک خلعت و اسپ و درازده هزار روپیه نقد و سایر همراهان او خلعت و اسپ و هشت هزار روپیه نقد مرحمت شد - چون عادلخان چندی پیش ازین بمرحمت شبیه همایون و فیل و دیگر عنایات نمایان سرافراز بی پایان یافته بود بنابراین هم چشمیها قطب الملک نیز اراده استدعای این معنی نموده نظر بمراتب رو یافتن از عنایت آنحضرت چشمداشت این سرمایه مرحمت داشت لاجرم در طی عرضداشت اظهار این توقع نمود - درینولا که بوجه رزین عهد نامه نامی بدست خواجه محمد طاهر نامی ارسال یافت و شبیه مبارک منضم بعددی از لآئی شاهوار غلطان با گوهر یکدانه گرانمایه برای آویزه پایه آن و فیل ظفر نشان نام مرزین به یراق سیمین و هژده تقویر پارچه زربفت مصحوب او مرسول داشتند - قضا را خواجه طاهر در برهانپور بلجل طبعی درگذشت بعد از وصول خبر راصل شدن او خواجه محمد زاهد در باب ایصال مرسولات مذکور نامزد گشته مریخص شد - قطب الملک پس از رسیدن مراسم معهوده از استقبال و آداب تسلیم و زمین بوس باد و سائیده از روی شکر گذاری سپاس نامه بر سبیل عرضداشت که صورت آن بجنس درین فرخنده نامه ادب آموز گذارش می یابد ارسال داشت *

عرضداشت قطب الملک

عرضداشت مختص الاعتقاد و مرید سرورثی فدیم الله تعالی عید الله قطب الملک الحقه دعای که کویدان معاد انوار را استاجل آن بید و هدیه

ثُمَّ لَمَعَاتِ شَوَارِقِ آن بر عالم و عالمیان پرتو افشاند نیاز درگاه آسمانچاه
و نثار بارگاه عرش اشتباه اعلیٰ حضرت کیوان رفعت فریدون حشمت
گردون بسطت سلیمان جاه عالم پناه مهر سپهر سلطنت و جهانبا نی مآه
رخشان آسمان خلافت و کشور ستانی سلطان السلاطین الآفاق برهان خواقین
العصر بالارث و الاستحقاق خسرو جمشید فر نوشیروان داد دارای خورشید
رای سکندر استعداد ناصب آیات فتح و ظفر رافع اعالم سلطنت هفت کشور
خدا یگان عرصه عالم واسطه امن و امان زمرة بذی آدم شهر یار سلیمان اقتدار
مسیحا آثار محمد کردار افضل و اکمل خواقین روزگار زاد الله مآثر سلطنت
و خلافت و حشمت و اقباله علی صفایح الشهور و السنین بحق محمد سید الاولین
و الآخرين گردانیده بعرض ایستادگان مجلس خلد برین و بسمع بار یکتگان
محفل فردوس برین می رساند که همایون توقیع رفیع منیع و گرامی فرمان
جهانمطاع عالم مطیع که از موقوف مرحمت و نذر پروری و مقرر عطوفت
و مرید نوازی بنام این فدایی صادق ارادت شرف نفاذ یافته بود و در ضمن
هر حرف آن عنایتی و در طی هر سطر از آن مکرمتی اندراج داشت مع
لوح مبارک همایون و صفحه مذهب مرحمت مشحون که بلا خلاف
انمودن لوح محفوظ خالق بیچون و بمثابه سرنوشت کیدات از وصمت
تغیر و تبدل مصون و مامون بود و شبیه بی شبه و نظیر مبارک که
از برکت وصول فیض شمول آن عطیه عظمی و میامن و رزود مسعود آن
موهبت کبری محن فراق آنی برلحت وصال جاودانی تبدیل یافت
و شکایت حرمان ملازمت حضور فیاض النور بسعادت لقای وافر بالسور
مبدل شد مصحوب عمدة السادات خواجه محمد زاهد ارسال یافته بود -

بسماعتی که تولا کند بدو تقویم

کالوحي المنزل من السماء میامن و رزود سراسر مسعود تارک مفاخرت

و فرق مباحثات این مرید موروثی را عرش فرسا گردانید - و عنایت فیل ظفر نشان که بی تکلف تا غایت فیلی باین حسن اندام و خوشخوئی و لطافت ترکیب و تناسب اعضاء و نیکو منظری بنظر این فدوی در نیامده است و یحتمل که این قسم فیلی تا حال به کسی از مریدان مرحمت نه شده باشد مع بعض تبرکات که نمونهٔ حلّهای جنان و رشک نقایس جهان بود فرق عزت را بارج دولت رسانید - از عهدهٔ شکر یک لطف از الطاف گوناگون سالها نمی تواند برآمد و سپاس یک عنایت به عمر نوح و امتداد زمان نمی تواند نمود

* بیت *

اگر سالها عذر لطف تر خواهم
 برون نمایم از عهدهٔ آن کماهی
 همان به که آنرا بلطف گذارم
 که هم لطف از خود کد عذر خواهی

فیل گچ موتی هر چند جز نامی نداشت بموجب اشارهٔ علیه که در ضمن فرمان بدستخط مبارک که بنام عمدة الملک خان دروان شرف صدرریافته بود و نقل آن بنظر این فدوی در آمد قبل از ورود فرمان عالیشان روانهٔ درگاه آسمان جاه شد یحتمل که داخل فیلیخانه شده باشد چون خالی فرستادن عرضداشت مناسب نبود و تحفه که قابل فرستادن باشد کم و بیش در سرکار نمانده درین اثناء پیش بعض از تجار الماس که بوزن الماس سابق بود و در آب و رنگ بر آن رجحان داشت و صاحبش مدعی آن بود که کهنه است بهم رسید - اگرچه ظاهر بود که الماس باین وزن هر چند که خوش آب و رنگ باشد لیاقت آن ندارد تنها فرستاده شود اما بحکم مالا یدرک کله لا یترب کله خرید نموده جسارت در ادراک آن رافع شد - لطف کریم و کرم عمیم عذر خواه حقارت آن خواهد

بود - همیشه ظل ظلیل سلطنت و خلافت بر مفارق عالم و عالمیان مستدام
و پاینده باد *

از سوانح دربار سپهر مدار و شکار شیر بادشاه شیر شکار صورت این معنی
آنکه درینولا سکنه مازند از بیداد شیری چند که در جنگل نواحی آن
بهم رسیده آزار بایشان می رسانیدند داد خواهی بنیاد نهاده معروض
داشتند که خیره چشمی رجیره دستی آن ددی چند مردم خوار بجای
رسیده که در روز روشن داخل قلعه می شوند و به هر اجل رسیده که در
میخورند دیگر از عمر و روزی بر نمی خورد - چنانچه درین چندگاه دودست
تن بتصرف سر پنجه آنها بی سر شده باقی مردم از بیم آسیب شان دست
از جان شسته اند - حضرت خلافت پناهی اینمعنی را که از عمده مراضی
الهی بود از خدا خواسته بیدرنگ آهنگ صید شیران نمودند - و بعد از
وصول بشکار گاه در نیم طرف عین هشت قلاده را بتفنگ خاصه شکار
فرمودند - و دوشیر بچه را بهادران شیر افکن که باستظهار التزام رکاب ظفر
انتساب تا آنحد شیرک شده اند که اگر مامور گردند فی المثل که شیر
چرخ اخضر را از سر شیر بیشه عالم بالا فرود آرند - حسب الامر والا زنده
صید قید خویش نمودند *

یازدهم مهر تربیت خان را با جمعی از سپاهیان کار آزموده بر
سر زمیندار چیت پور که هرگز پیش هیچیک از صوبه داران آنجا سر
فرود نیاروده طریقه ناستوده قطع طریق گرفته بود نامزد نموده حکم فرمودند
که جزای آن متمدن مغس چنانچه سزای آنست در کنار روزگار او گذارد -
درینولا از عرضداشت خان درران بهادر بوضوح پیوست که چون با
سایر اولیای دولت ابد پیوند متوجه تسخیر قلاع اوسه و اورگیر شد بذایر
التزام طریقه اتمام حجت هم از راه زبان دانی کارداران فرستاده پیغام

داد که این معنی باندک تاملی ظاهر است که حصون مستحکم اگر بمثل چون حصار چرخ چنبرین متین و استوار باشد بی استظهار کومک باحاطه اندک مدت از دست تصرف درویشان بیرون می رود و اکنون مدتیست که نظام الملک از میان رفته و سرتاسر ممالک و قلاع او مستخر اولیائی دولت شد - و عادل خان که بذایر طمع خام درخواه این دو قلعه از درگاه والا داشت بذایر پخته کاریها و دور بینی هادیده از تمنای آنها فریبست - چون از هیچ راه امید مدد و معارنی نیست که بآذوقه و لشکر کومک شما کند ناچار آخر کار گردن برضای قضا و تن به تسلیم حصار باید داد - هنوز که ببعض وجوه فی الجملة اعتباری و آبروی مانده و امید کامگاری به عنایت بی پایان خدیو روزگار هست بهتر آنست که درین صورت نیکو ملاحظه اطراف و شقوق نموده از در به اندیشی خویش در آیند - و پیغام تمام و عذر واضح و حجت تام السلام علی من اتبع السلامه بر آن کوتاه نظران اثری نکرد - و باوجود این پیغام لطف آمیز بر سر راه نیامده بذای گردن کشی بر اساس استظهار متانت حصار و تهیه سرانجام آن گذاشته جواب صریح باز داده پرخاش جوئی و تلاش پرازی آغاز نمودند - لاجرم سردار شهبامت آثار نخستین پهای باره اوسه شتافته رشید خان انصاری را با تابینان او بدستیاری کومک چندی از بهادران قوی بازو تعیین گردانید - و از استظهار نوید کارگرمی تأکید دولت جاوید نیرو داده به محاصره آن حصن حصین باز داشت - و خود با سایر دولخواهان بیدرنگ آهنگ قلعه اودگیر نموده بعد از وصول آن قلعه را بنظر تدقیق اثر حقیقت نگر در آورده تشخیص مداخل و مخارج حصار و تحقیق مواضع قرار دادن ملجأ و پیش بردن نقب و سایر مقدمات قلعه گیری نموده آنگاه شرایط محاصره حصار بجا آورده اهتمام تمام در نقب زدن و پیچ و خم کوچه سلامت آراستن و

بر افراشتن جواله و امثال آنها بتقدیم رسانیده توجه در پیشرفت کار گماشت - و بشعله کشی آتش کین نقبی بهای برج شرقی که صد درع دوره داشت و بتوپها و منجنیقها و سایر آلات آتشبازی آراسته بود رسیده نه آنرا که از خاک تهی و از باروت انباشته بودند فنیله درانیده بهوا پرائیدند - و چون برج اصل حصار ارک بجای خود بود معینا نپیرا ابراهیم عادلخان را که بعد از قتل درویش محمد پدرش دایه او در این قلعه نگاهداشته بود سردار فرجام نگر درویش دغدغه آن داشت که درین میانه مبادا آسیبی بآن کودک برسد لاجرم آن روز یورش دیده و دانسته به تعویق انداخت - و بنابراینکه مرمت قلعه بعد از فتح باعث تضییع اوقات و تعویق دیگر فتوحات می شد صلاح در آن دید که حصار را بی یورش و بروش دیگر مفتوح سازد - و ازین جهت دیگر باره بر سر ترغیب و ترهیب قلعه در آمده فرستاده سیدی مفتاح قلعه دار را طلبیده نقبها انباشته مهیا را بدو نموده و پیغامهای بیم انگیز امید آمیز داده نزد او فرستاد - او بمجرد رسیدن فرستاده و رسانیدن پیام باوجود خود رائی دلنهاد تسلیم قلعه شده از پیشنها پیشینه درگذشته زنهار جویان و امان خواهان خواهه مخواه نزد خان دوران بهادر رفته کلید قلعه را تسلیم نمود - چنانچه روز پنجشنبه هفدهم مهر حصار بحوزه تصرف درآمده کام هواخواهان دولت پایدار حسب المرام برآمد - سیدی مفتاح قلعه دار پسر درویش محمد مذکور را نزد خاندوران بهادر آورده استمالت نامها که مکرر عادلخان بمقام تطهیر و ترغیب درآمده بمبالغه آن خورد سال را ازو طلب نموده بود آورده نمود - بالجمله چون آنحصار متانت آثار که از حصون منیع نامی دکن بود بکشایش گرائید و از کشایش آن طلسم بند حصانت پیوند که بر فراز کوهچه در نهایت صلابت سنگ که فسون

تدبیر و فنون اندیشه چاره گر از پیش بردن نقب و امثال آن قطعاً درو کارگر نبود سمت وقوع داشت - و سوای آن خندقی پهنای که در روزگاران بالوای حیل و تدبیر برگرداگرد آن کنده بودند خندقی دیگر خدا آفرین در دل سنگ خارا از چار حد آن آشکار بود که باعث حیرت اهل خبرت می شد درین صورت بتازگی ظهور تائید آسمانی در نظر کوناة نظران مجسم و متصور شد - سردار نصرت آثار در احقاق حق دولتخواهی سیدی مفتاح شده خطاب حبشخانی و منصب سه هزاره ذات و هزار و پانصد سوار تجویز نموده بدرگاه نوشت - و التماس خان مذکور درین باب منظور افتاده جاگیر موافق طلب منصب مذکور از محال مفتوحه تلنگانه تنخواه شد - و سردار منانت آثار از آنجا متوجه اوسه شده قضا را وقتی رسید که رشید خان و سایر دولتخواهان کار بر اهل حصار تنگ نموده طرق چاره گری مدافعه و ممانعه مخصوص راه آمد و شد بر ایشان بهمه وجه مسدود ساخته بودند - لاجرم خان مذکور آن حصار را از سر نوبه دایره احاطه بهادران تهور شعار که پرگار وار در کار خداوند کار پای از سر ساخته بل سر از پاشناخته اند در آورد - و در همان گرمی همگنانرا درباره پیش بردن ملجاری رسانیدن نقبها تا پای باره بروج سرگرم نموده نیرو داد - ارادت کیشان سخت کوش جد و جهد را بسرحد کمال رسانیدند و زیاده بر امکان کوشش بکار برده اعلای پای کم فیلاردند - چون بهوجراج و سایر متخصصان ازین دست تجرد و جلالت مشاهده نمودند دیدند و دانستند که ازین دست بردها رفته رفته کار بکجا منجر شود آتش در خرمن طاقت ایشان افتاده بود از نهاد همگنان بر آمد و دیده و دانسته بهوجراج خودشتن را از قلعه داری باز داشته بوساطت پیغامهایی عجز آمیز ابواب استیمنان و وعده تسلیم قلعه بشرط عطای امان و ارسال زینهار نامه کشاده نوشته تعهد ظهور غزایات معهوده که در باب سایر

قلعداران بوقوع پیوسته بود درباره خود نیز درخواست نمود - خان نصرت نشان بنابر وجوب عطاء امان باریاب استیمنان ناچار مستدعیات او را مبدول داشته خاطر او را بهمه وجوه جمع ساخت - و او بی توقف از حصاربند برآمده خان قلعه کشارا ملاقات نمود - و خان راست عهد درست بیدان تجویز منصب دو هزاره ذات و هزار و دویست سوار در باره او نموده تجویز نامه را با فتح نامه بدربار سپهر آثار ارسال داشته آنگاه سامان و سرانجام قلعه کما ینبغی بجا آورده و قلعه را در عهد اتمام خان باز گذاشته خود مظفر و منصور از آنجا معاودت نمود - و چون حقیقت فتح بندهای دولتخواه بموقف عرض اشرف رسیده بادشاه حق شناس مغل خان والد زین خان را از اصل و اضافه بمنصب دو هزاره ذات و هزار و پانصد سوار کامگار ساخته به نگاهبانی قلعه اودگیر سربرافراختند - و جاگیر بهوج راج نیز از محال مفتوحه تلنگانه تلخواه نموده خلعت خاص واسپ نامور بزین زین و فیل با یراق سیمین با ماده فیل در جلدوی فتح به خان نصرت نشان ارسال داشتند *

ترتیب خان که حسب الامر اعلی به تذییه زمیندار چیت پور شتافته بود درینولا معاودت نموده آن مقهور را جبراً و قهراً مطیع و منقاد ساخته باخود بدربار سپهر آثار آورد - و همدین تاریخ وقاص حاجی را به خطاب شاه قلی خان و عنایت خلعت فاخره و خنجر مرصع واسپ توپچاق و علم نامور و مستظهر نموده به عاطفت نمایان فیل گران قدر بخشیدند - و بانزایش هزاره ذات دروست سوار منصب سابقهش که هزاره ذات و هشتصد سوار بود سرمایه کامگاری افزودند - و تفویض خدمت فوجداریه داسن کوه کانگه از تغیر میرزا خان نبیره خانکندان عبد الرحیم که از شوریدگی دماغ انزوا گزیده بود ضمیمه این مرادم عمیمه گشت *

بیست و پنجم ماه مهر ماهچه لولای ماه اثر مهر انوار بعد از انقضای موسم برسات بصوب دارالخلافه اکبر آباد ارتفاع یافته مواکب اقبال از راه اوجین و گهاتی چانده بدان سمت شتافت - چون بعد از جلوس مبارک بغیض زیارت مزار فیاض الانوار مقتدای اولیای کبار حضرت خواجه معین الدنیا و الدین فایز نشده بودند و عمل نسبت سنیّه اسلاف اشراف نذموده چه آنحضرت والا درجات یعنی جنت مکانی مکر طواف آن بهشتی روزه ملایک مطاف بجا آورده - خصوص بعد از جلوس بی توقف آهنگ زیارت آن حظیرا خطیره نموده از پرتو حضور مرقد انور آن سرور اقتباس انوار میامن و استغاضه انواع برکت کرده - و حضرت عرش آشیانی خود بذابروفاهی عهد معهود از مستقر سریر خلافت پیاده بدان خطه پاک طیی مسافت نموده بودند - مجعلا بذابردم وصول بدان فرخنده روضه ارم نشان از جاده مقرر انعطاف عنان نموده آهنگ صوب دارالبرکت اجمیر فرمودند - و یازدهم ماه آذر مذکور آن بقعه مبارک مورد عسکر منصور و مضرب خیام و خرگاه اهل اردوی گیتی پوی شد - و زینت آئین باغی که با نشمین های دل نشین و منازل خوش آینده و دلکش سراپا از انواع سنگ مرمر بر سر بلند متانت پیوند تالاب انا ساگر طرح افکنده و اساس نهاده حضرت جنت مکانی است فیض پذیر ورود مسعود آمد - و عمارات غسلخانه و جهروکه درشن و انجمن خاص و عام که حسب الامر بانعی مبانعی جهانبانی بنیاد شده میامن نزول همایون دریافت - از آنجا که حق پژوهی و خدا جوایی در طبع آن سرور است و بر این سر همواره در مقام اعظام و اکرام عارفان خدا آگاه و بزرگ داشت جانب اهل الله

---

۱ در بادشاهنامه نوشته که عمارت دولتخانه اجمیر بصرف سه لک روپیه

عمرتب شده - حصه دوم - صفحه ۲۲۵ *

و مقبول درگاه آلهی اذن آن شاه سوار عرصه امکان و یکه تاز میدان کون و مکان
 بروش آبابی عظام که مکر این طریقه انیقه مسلوک ایشان شده پیاپی در
 برای نهاده از سرتال تا روضه مقدسه آن پیشوای اهل حال شتافتند - و همه
 جا جاده راه را از پرتو مقدم اذن نمودار شاهراه مسجد گردانیده خود نیز
 ازین مایه رعایت ادب انواع فتوحات دریافتند - و بعد از ادای آداب
 زیارت و رسم اقامت مراسم اعطای وظایف مقرر که وظیفه امثال این
 مقام است مبلغ ده هزار روپیه بر سایر مجاورین و سکنه آن قدسی مسکن
 قسمت فرمودند - آنگاه بمسجدی رفیع بنیان که حسب وفای نذر سابق
 اساس یافته بود چنانچه پیشتر سمت گذارش یافته و درینولا صورت انعام
 گرفته فیض توجه مبذول داشتند - و لحظه در آن موقف اجابت دعوات
 بانجاش حاجات و مرادات نیازمندان محتاج پرداخته این دست آویز
 متین را وسیله استدعای مطالب و استجابات مقصد از درگاه واهب
 العطیات ساختند - چندانکه نماز شام هم در آن مقام بجا آورده اینمیه دقیقه
 جلیله را علت رفع پایه حسنات عبادت باعلی درجات علین با مزید شغل
 کتابت کرام الکاتبین گردانیدند - بی بدل خان گیلانی تاریخ اتمام آن
 عالی بنای والا مقام بدین گونه یافته معروضداشت ^۱ * مصرع *

قبله اهل زمان شد مسجد شاه جهان

بیستم ماه راج کنور پسر صاحب تیکه رانا جگت سنگه که از روی توسل
 شاهزاده کامگر نامدار سلطان دارا شکوه در انجمن حضور دربار سپهر مدار راه
 یافته بود بعد از ادای آداب معهوده یک زنجیر فیل کوه پیکر بیراق سیمین
 بانه واس اسب بر سبیل پیشکش گردانیده بعنایت خلعت و سرپیچ

۱ در بادشاهنامه نوشته که این مسجد بصرف چهل هزار روپیه سرانجام یافته -

موضع سر بلند شد و سرمایه ارجمندیش بمرحمت یک عدد مالی سروراید
آبدار شاهوار افروید *

از سوانح این اعیان ورود نوید فتوحات نمایان است که درینولا
به چهره کشائی تأیید خدا در فوج خان زمان بهادر رو نموده باین دستور که
چون آن خان رفیع مکان بار دوم از دربار سپهر مدار دستوری یافته باشک
استخلاص قلعه جنیر و دیگر حصون و استیصال ساهی خندان مآل
روانگ آن حذور شد و در احمد نگر بهادر و بنده خویش که حسب الامر اعلی
آنجا باز داشته بود ملحق گشت - خبر یافت که آن تیره اخترن
بنوکری آن خان عدالت مکان در داده بنابر آن عادلخان رندوله
میر شمشیر خود را با گروهی آزموده بتادیب آن زبده سر تعین نمود
که از صلاح و صوابدید دولتخواهان تجویز تجارز نموده در همه جا همراه
باشد - لاجرم سردار شهابت شعار یعنی خان زمان از آن مکان بیدنگ
آهنگ سمت دارالخیر جنیر نمود و همه راه بر سبیل ایثار قطع مسامت
فرموده همان لحظه که با موکب اقبال بمقصد رسید از آنجا که طریقه
سرداری و مقتضای روش کار گذار نیست هم از راه خود را بپای حصار
رسانید و در همان گرمی بهادران کار طلب را سرگرم کار نموده بر سر کار آورد -
دلاوران عدو بزد قلعه کشا خصوص بهادر خان و جگت سنگه نخست
گروهی انبوه را از مردم آن مقهور که در اطراف قلعه بر سر پاسبانی بودند
بضرب شمشیر بی جا و بی پا ساخته جمعی کثیر را در عرصه مصاف
عرصه تبغ اتلاف ساختند و بقبة السیف گریزان گشته افتاد و خیزان خود
را بدرون قلعه رسانیدند - و چندی از مجاهدان میدان دین سعادت شهادت
اندوخته اکثری از بهادران تهور شعار رخساره بتازه روزی زخم برافروختند -
چون سردار نصرت شعار از وفور تجلّد و جلالت خان تهور منش بهادر خان

و کشتش و کوشش سایر بهادران دستبردهای نمایان دیده خاطر جمع نموده بود
 لاجرم قلعه کشائی را باطناً به کار گذارعی اقبال و ظاهراً بکار طلبی بهادر خان
 و دیگر اهل وفاق گذاشته خود را باچندی از دولتخواهان بطریق ابلغار
 به قصبه پونه که درینولا مغرور مقرر ساهوی مقهور بود رسانیده و از آنجا
 چون ساهو برآمده بود خان نصرت نشان نیز کوچ در کوچ راهی شد -
 وقتی که با فوج لشکر سیلاب اثر بساحل رود گهروندی رسید قضا را ردبار
 مذکور از فرط بارش برشکالی چون اعدای دولت لا بزال در جوش بغی
 طغیان داشت و بطریقی سرشار افتاده بود که سرتاسر اطراف و حوالی آنرا
 سیلاب گرفته به هیچ وجه عبور مومک والا از آن میسر نبود - لهذا خان مذکور
 یک ماه توقف نموده بهار نحوی که ممکن بود گذشته در نواحی نوگانو نام
 موضعی منزل گزید - باوجود آنکه بین الفریقین قریب هفده کوه فاصله
 بود از عدم سرمایه ثبات قدم ناگزیر راه دار البوار فرایش گرفته رفته رفته به
 کوکن و دنداراچپوری شتافته عقبات آنرا جابجا ملجای خود ساخت -
 خان مذکور بی توقف در عقب آن بد عاقبت که خون بسی مسلمان
 ریخته بود و خویش به هفتاد و در مذهب هدر افتاده سر بدنبال
 نهاده خبر یافت که آن سرگشته تیه غوایت را زمینداران آن حدود در
 ملک خود راه و بحماییت خود پناه نداده جواب صریح دادند - چون
 آن رانده خلایق و خالق در آنجا جانباخت معیناً نه راه فرار و نه روی
 قرار داشت ناچار بذاب عدم مغرور مقرر با یکجهان نومیدی از کتل گذشته
 اراده قلعه ماهوایی نمود - خان فیروزمند مطلقاً برسیدن اردو و وصول
 رسانندگان رسد و آذوقه مقید نشده آهنگ تعاقب او نموده بعد از طی

قدری راه آگاهی یافت که آن بد سرشت راهی قلعه سورنجن که در میان کوهسار دشوار گذار و جنگلی متراکم الاشجار که روز را بران روی عبور نیست و بان را در آن گذار نه چه جای لشکر انبوه و جمله احمال و اطفال اردوی عظیم و فیلان کوه شکوه مجمل خان زمان با اعتماد کار گذاری عزیمت راسخ باوجود آنکه آن گم گشته اثر زیاده از دمی چند بقصد آرمیدن ستوران بهرجا که می رسید توقف نمی ورزید قطعاً ازین مراتب فتوری در میان عزم جزم راه نداده بر سر سرانجام پیشنهاد خاطر پای فشرده مطلقاً بامری از امور مقید نگشته راهی شد - چون در عرض راه بفراز پشته که در پیش راه بود برآمد آنجا سپاهی مردم نیرو درون بنظر در آمد - بآنکه جاده معهود باوجود صفات معدود مشتمل بر گل والی نامحدود بود در عرض کمتر مدتی همگنان عنان تگاور سرعت بعجلت سپرده طی آن نموده بودند ازین راه اکثر سپاهیان در دنبال مانده اندک مردم با سردار رسیده بودند - از کمال دلیری و فرط کارطایی نظریه کثرت اعدای ملک و ملت و قلت اولیای دین و دولت نینداخته از فراز آن پشته سیلاب آساره نشیب فرابیش گرفته صرصر وار بادیا بر انگیخته - و با صولت هزبر و سطوت شیر در آن جنگل و کوهسار را نورد گشته مرحله گرد شد - و بقدرت تمام رو بسوی آن رویه سرشت که مانند کمان همه وقت پشت نموده سینه را سپر تیر دوز جنگ هوگز نمی ساخت نهاده حمله آورگشت - آن مقهور بآن کثرت جرات مقابل موکب نصرت نموده هزیمت را غنیمت دانست و برخی از اسباب ضروری و اموال قیمتی همراه گرفته راهی راه فرار گردید - و خان زمان از دنبال شتافته درین حال اکثر سپاهیان نیز جلوریز از عقب رسیدند و باتفاق آهنگ ستیز و آویز ارباب نفاق نموده عنان بشتاب دادند - چون آن سرگروه اهل خلاف یک نیم کوه راه طی

نموده از دور علامت خیل سعادت را بنظر در آورد بی استادگی همگی بار و بنه که همراه داشت انداخته از هجوم افواج هراس و هول افتان و خیزان نیم جانی خشک بدر برد - و اولیای دولت مطلقاً مقید به غلیم نشده دنبال او را از دست ندادند - و در طی تعاقب جمعی کثیر از سپاهیان او را که اسبان جلد داشتند راهی دار البوار ساختند چه جای لشکر برون اسپه که ستوران شان زمین گیر شده بود همگی را به بئس المصیر باز گشت دادند - چون آن روز عسکر منصور دوازده کروه مسافت قطع نموده لاجرم اکثر مراکب ایشان از رفتار باز مانده ستور بسیار تلف شده چار پای بیشمار از سردار و اهل اردو سقط شدند - چنانچه دو تگور سردار جلالت آثار باوجود فروماندگی در طی یکدم راه نورد یلغار مراحل عدم شدند - ازین مقیاس قیاس احوال باقی احاد سپاه می توان نمود - مجمالاً بنابر آنکه جنیبت های سرکار خانی نرسیده بودند آخر کار بر مرکب سپاهی از تابندگان خود سوار گردید - و این یکران نیز زیران آن سرور گران قدر پایدار از رفتار فرو ماند و چون بدین علت درنگی در تیز آهنگی موکب اقبال رو نمود آن ادبار پرورد بر بازگشای تازه زور سوار شده مرحله نورد وادمی فرار گردید - و باین روش از چنگ دلاوران پلنگ افکن مفت و مسلم نجات یافته خود را ازین محاصره بیرون افکند - و جمیع اسباب و اموال و احوال آن آواره کوی سلامت با نقاره و چتری و پالکی بتصرف درآمده این غرامت که در طریقه سپاهیان عاریست بغایت عظیم تا قیام قیامت برو ماند - خان فیروز جنگ در زمین که خلاب کمتر بود نزول نموده شب را گذرانید و از توقف عسکر منصور آن راست رو راه فرار که یکسر تاخته بود بعد از قطع مسافت شب درمیان خود را بقلعه ماهولی رسانید - و اکثر لشکر شمر اندیش خود را خیر باد وداع گفته با دوپست تن از خویشان

و نزدیکیان خویش و اندک مایه نقدی که بار مانده بود برداشته داخل حصار گردید - خان زمان بمجرد استماع این خبر بیدرنگ آهنگ مقرر نموده بر سبیل ایلغار شتافت - و در یکروز مسافت درازده کوه راه بد هنجار دشوار گذار را طی کرده بنزدیکی مقصد رسید - و شرایط محاصره بجا آورده جایجا مردم قرار داد - درین نزدیکی رندوله نیز رسیده و محافظت دروازه دوم که در سمت روبروی دروازه نخستین سمت وقوع داشت و میانه هر دو بنا بر اتفاق کوه و جنگل هفت کوه مسافت بود بکار گزاری مقرر شدند - و رندوله نیز با مردم عادلخان بمراعات لوازم جد و جهد و تضییق محاصره پرداخته رفته رفته از اطراف کار برآن سیاه کار تپه روزگار تنگ ساختند - چون آن پرنفاق که همواره از زیاده سوری خیال برابری دلاوران لشکر ظفر اثر در دماغ خود سوری و پندار راه می داد اکنون که ضرب دست و تندی شست و نیریزی باز و قوت سر پنجه مجاهدان میدان دین که بتأیید ید قدرت مؤید و بتقویت آنحضرت موفق و مشید اند مشاهده شد ناچار از در زینهار جوئی در آمده قریح ابواب تملق و تخضع نمود - و مکرر پیغامها بسردار نصرت شعار داد و نامهها نوشت و در ضمن استیمن استغفار از زلات بی پایان خود و استدعای دریافت استعفاء بزدگی درگاه والا نمود - خان زمان اجابت مسؤل آن محذول نموده جواب داد که دیگر آن نابخرد تیره رای را روی بزدگی درگاه آسمان جابه نیست و نجات او بعد از تسلیم سایر حصون و قلاع در سازش با عادلخان و التزام ملازمت او انحصار دارد - ناچار آن گسسته امید پس از پاس تمام تحریک سلسله توسل بمردم آن در خانه نموده پیوند سر رشته مقاعد خویش را بآنجا اتصال داد - و محمد امین وکیل مطلق العنان عادلخان عهد نامه با نشان پنجه آنخان عدالت مکان درخواست نمود - و بر طبق استدعای او قاضی محمد سعید

که از معتمدان ایشان بود با سایر متوقعات او بمأهول پیوست - آن
مخدول از قلعه بکمرگه کپسار شتافته رندوله را آنجا طلبیده بار بنیاد
صلح و صلاح را استحکام داد - و بذلی عهد و پیمان بر اساس تسلیم حصون
معهوده باولیای دولت ابد مقرون و رضا بقرارداد سابق عادلخان نهاد -
و چون باین روش مبنای مصالحت را تمهید و تشدید داد جمعی از اهل
اعتماد خود را با نوشتجات معتبر که در باب تسلیم حصون معهوده
به گماشتگان خود نوشته بود همراه قاضی ابو سعید نزد خان زمان ارسال
داشت - و خان والا مکان همان زمان پاس داری هر حصاری نامزد
کارگذاری یکی از بندهای آزموده درگاه والا نموده با قوشونی از سوار
و پیاده همراه فرستادگان ساهو بدآن حد فرستاد - چون بمض اعجاز نمائی
اقبال عذر بند کشور گیر حضرت سلیمان زمان و بذل مساعی جمیله
خواهران و تاثیر عزیمت های راسخه همگان که همانا افسون دیوبند
و اسم طلسم کشا ست آن اهرمن سرشت که در آن کپسار جنگل از خود
روی و خود رائی مدار کار بر تغلب نهاده بود و سایر بلاد و عباد آن حدود
از جور او گرفتار قید اضرار بودند از آن کوه و بیشه اخراج یافته چون دیو
در شیشه تسخیر و مانند دد بدام گرفت و گیر در آمد - و از آن دست حصون
مثل قلعه جفیر که از دولت آباد پای کم نمی دارد و هم چنین حصار
ترنگ و تونکواری و هریس و جودهن و چونند و هر سرا و امثال آن بقبضه
تصرف اولیای دولت ابد پیوند قرار گرفت - و دیگر در آن حدود امری
و مهمی که باعث توقف باشد ننماید - لاجرم خان زمان عسکر منصوبه
را از آن مقام کوچ داده بآهستگی راهی شد و خویش نظام الملک را
که رندوله از ساهو گرفته بود و خان مذکور از رندوله از رندوله بدست آورده
بصوب دولت آباد شتافت و رندوله و ساهو روانه بیجاپور گردیدند *

کیفیت فتوحات تازه که بعد از تسخیر اوسه و اودگیر در فوج خان دوران بهادر در نمود آنکه چون خان ارادت کیش اطلاع یافت که قطب الماک تفرودند فیلی فرخنده منظر گجموتی نام که سرآمد فیلان اوست دارد چنانچه از فوط استحکام علاقه تعلق پیوسته او را نزدیک بحرم خود بسته از بیم آگاهی وکلای بادشاهی هرگز بیرون نمی آرد لاجرم لشکر بآنحدود کشید و بعد از رد و بدل بسیار فیل مذکور بمبلغ بیست و پنج هزار هون بها نموده بر سبیل وجوه نعلبندی گرفته معاودت نمود - ازینجا بجانب دیو گده شتافته قلعه کیلچهر و حصار آشته را که توابع برار است بضرب شمشیر و زور تدبیر از دست جمعی ترم کوش خلاص ساخته بتصرف اولیای دولت قاهره در آورد - و کنگ سنگه را نزد کویلی زمیندار دیوگده ارسال داشت و او را باطاعت و انقیاد و قبول پیشکش خوانده از روی وعده و وعید پیغامهای امید آمیز بیم انگیز فرستاده خود از راه سپاهگری کوچ در کوچ روانه شده چون یک منزل ناگهبر رسیده فرستاده بی نیل مقصود مراجعت نموده جواب صاف آورد - خان مذکور قلعه مزبور را که حصین حصون آن سر زمین است چنانچه پیشتر ساهوی تباله کار را باستظهار متانت این حصار پشت گرمی روداده بود فی الحال محاصره نموده جابجا ملچار قرار داد - و در عرض پنج روز همگی ملچارها از همه طرف پیش رفته بکنار خندق رسید - و رومی خان بنده قدیم درگاه که در سایر فن قلعه گیری بد طولی دارد بنابر صوابدید خان دوران بهادر پلی چوبین در کمال استواری بر روی خندق که هشت ذراع عرض و دوازده گز عمق داشت ریخت داده راه آمد و شد بر دلیران قلعه کشا کشاد - و همگنان بی محابا از آن در گذشته بیکبارگی اطراف چار دیوار باره را در میان گرفتند - و نقابان چابک دست که درین چند روز کمر

جد و جهد بر پیشرفت کار خود بسته بانصرام پیشنهاد خاطر برخاسته بودند در اندک مدتی باهتمام رومی خان که پهلوان درویش سرخ نام داشت سه برج را از خاک و سنگ تهی و بباروت پر کرده در آتش زدن متوعد اشاره نشستند - نخست رومیخان درباره آتش دادن نقبی که از اهتمام او سمت اتمام یافته بود اشاره نمود - و همان لحظه فتیله رسانیده و آن برج عظیم را که قریب پنجاه تن از آن زیاده سران به فراز آن قرار داشتند بآن خون گرفتگان اجل رسیده هوا گرفت - چنانچه آن اهرمن نژاد و آن آتشی نهاد که اثری ازیشان پیدا نشد همانا رجوع به مرجع اصلی خویش یعنی کره ناز نموده در مرکز جبلی خود جای گرفتند - آنگاه نقب دوم را که باساس بجای دیگر کالان تر از آن رسیده باهتمام راجه جی سلگه تعلق پذیر بود آتش دادند بذایر کمی باروت بر وفق مدعا نپريد - نقب ثالث را که در عهده کار گزاری مردم سپهدار خان و کار فرمائی اهتمام آن خان ارادت سرشت بود آتش دادند و آن برج و چندین ذراع دیوار از بیخ و بنیاد بر افتاده با خاک برابر شد - و زیاده بر صد تن از آن دیو ساران چون دودی که از نهاد آن دد نهادان برآمده بود بسر کره هوا در آمده رفته رفته از راه چرخ اثیر به بنس المصیر رفتند - چون ازین راه جاده کشاده مطابق خواهش هوا خواهان کشوده شد در همان گرمی عموم بندهای درگاه خصوص سپهدار خان و راجه جی سلگه با همراهان بدرون حصار ریختند - و در یک نفس از زبان تیغ شعله آمیغ آتش فنا در خرمن آن ناکسان زدند - و قلعه بحیز تسخیر در آمده دیو جی قلعدار اسیر و دستگیر مردم سپهدار خان شد - کوکیا زمیندار دیوکرده ازین دست قلعه گیری دیده دانست که اگر زنده برین جرأت و دلیری نماید بکمتر فرصتی گرفتار کمند اسیرچی دلاوران عذبند میگردد - ناچار از در عجز و فروتنی در آمده درخواه زیهار نمود -

از آنجا که بذل امان نسبت باهل استیمنان در مروت شرع واجب و در شرع مروت ارجحست خان علوی نسب هاشمی حسب که مروت فتوت را بارت از دردمان ولایت انتمای مخصوص بنعت لافتی و منصوص بنص انما گرفته و آن مشرکان حزبی را یکسر بجان امان داده تیغ ذوالفقار نژاد را ایشان دریغ داشت - کوکیا روز دوشنبه هفتم بهمن در یازده کوهی دیوگده ملاقات خان دوران بهادر و سایر دولتمخواهان دریافته یک اک و پنجاه هزار روپیه نقد و یک صد و هفتاد زنجیر فیل نو و ماده بر سبیل پیشکش تسلیم نموده تعهد نمود که در مدت سه سال چهارک دیگر بخزانۀ عامره رساند و بعد از آن در تقدیم لوازم فرمان برداری اقدام نماید و هفتاد هزار روپیه مهمانی سران لشکر گذرانیده رخصت دیوگده شد - و خان دوران بهادر بعد از فراغ مهم بیدرنگ معاودت نموده متوجه درگاه عالم پناه شد *

بیست و دوم آخر ماه ماهچۀ لولی مهرشعاع موکب جاء و جائل از افق دارالشرافت اجمیر طلوع نموده پرتو ارتفاع آن برسمت دارالخلافۀ اکبر آباد تافت - چهارم دی علامی افضل خان و مکرمت خان دیوان بیوتات را با مجموع عمله و کتاب دفتر و کارخانجات زاید بر قدر ضرورت بجهت رفع کثرت اردو از شاه راه اعظم رخصت دارالخلافۀ دادند - و قریب دولت متوجه باری گشته شانزدهم نشیمن هلی کنار تالاب که تازه اسس پذیر شده بود نزول اسعد یافت ^۱ - و چون فرخنده منازل بر وفق خاطر خواہ در کمال نزهت و خوش آیندگی و دلکشی رو داده اشراف بر تالاب سبب مزید نزهت و صفاء نظر و حسن منظر آن شده موجب افزایش سرمایۀ دل پسندی و نظارۀ فریبی گشته بود بی نهایت منظور و مرغوب

---

^۱ در بادشاه نامه رقم شده که منازل کنار تالاب باری در عرض دو سال بصرف یک یک و چهل هزار روپیه صورت اتمام یافت *

آمده تفرج آن باعث نشاط و اندساط طبع همایون گردید - بنابر آنکه سرتاسر آن همایون بنیاد از الواج سنگ سرخ یافت و رنگ اساس یافته بود به لعل محفل موسوم گشت - بیست و سوم کنار تالابی که طرح انداخته اروپا خواص است محفل ورود مسعود شد - و عمارت آنجا که همگی از سنگ گلگون بنابر فرمان همایون اساس یافته بود فروغ نزل اشرف پذیرفت - و از آنجا به فتح پور و از فتح پور بدو کوچ عرصه باغ دهره را که بنور منزل موسوم است در حقیقت منزل نور ساختند - بیست و ششم دی ماه مطابق هفدهم شهر شعبان سنه یکهزار و چهل و پنج کوکبه اقبال شاهجهانی و نشان شوکت آسمانی قرین دولت و سعادت جاودانی از باغ نور منزل متوجه دارالخلافه عظمی گشته خدیو اعظم و مالک الملوک عالم بافریزدانی و شکوه ربانی بر فراز فیل کوه پیکر فرخنده منظر بتمکین صاحبقرانی متمکن شدند - و مهین شاهزاده جوان بخت دارا شکوه بطریق مقره در عقب حوضه فیل چون نور دیده مردم صاحب نظر قرار گرفتند - و از زر پاشی بکردین کف مبارک چون نیسان احسان آلهی زمین را در سیم و زر گرفته نثار چینان را از آرزو بی نیاز ساختند - و باین روش شایسته داخل دارالخلافه شده ازین رو سرتاسر اهل آن مصر عزت فوق انتظار بر سپهر اعظم افراخته رخساره بخت مندی بر افروختند - و بمیامن مقدم فرخنده قلعه را نمونه طور ساخته اول بارگاه چهل ستون خاص و عام که بتازگی از آذین جشن دو عید یعنی عید سعید و وزن مبارک شمس بهشت آئین شده بود بفیض خاص نزل اسعد اختصاص یافت - آنگاه سرتخت میذاکار گوهر نگار که مجمل توصیفش پیشتر نگارش پذیرفته از برکت پای سرور آرای آن سرور زیور میمنت بل افسر فرخندگی گرفت - نخستین امری که بشکرانه فتوحات تازه آسمانی و فیوضات بی اندازه ربانی مقارن این جلوس همایون عز صدر پذیرفت نهی زمین

بوس بود که بعد از منع سجده تعظیم چنانچه سابقاً مذکور گشت بذایر دلائل امتحانی صوابگویان دولت و دین تجویز یافته بود و درینوقت از راه اشتباه بسجده ممنوع و مرفوع شد - و مقرر کردند که بجای تعظیم مذکور بعد از سه تسلیم معهوده یک تسلیم دیگر بجا آرند - و دستور اعظم مامور گشت که بر طبق این معنی فرامین مطاعه بحکام صوابجات قلمی نماید که همگنان در وقت گرفتن نومائنها و خلایع بدین دستور عمل نمایند و بعد از انجام این مجلس و فراغ تفرج عمارات غسلخانه و حمام حریم خلافت از خلوت شاه برج صفوت و صفای ماند سعد اکبر طایع فرمودند - روز دیگر چون پرتو حضور پرنور بر ساحت همایون انجمن عام و خاص که بانواع زیب و زینت آذین و تزئین یافته بود گسترده روی سریر خلافت را روکش محفل نیر اعظم ساختند از شاهزادانهای والا گهر گرفته تا سایر بندگان رو شناس همگی را بعنایت خلایع پایۀ افتخار و سرمایۀ اعتبار افزودند - آنگاه مراتب مناصب بعضی از امرا را باضافۀ مناصب برافراختند - از جمله مرتبه معتمد خان باضافۀ پانصدی ذات بیایۀ چهار هزار و دویست سوار رسیده - راجه بیتللداس از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سرائازی پذیرفت - خلیل خان قراول بیگی بمنصب دو هزار و سوار و هر کدام از باقیخان و سر انداز خان بمنصب هزار و سوار سرائازی یافتند - بهمن یار ولد آصف خان بتجویز منصب پانصدی دو صد سوار مقرر گشت *

چون کریمه ستوده شیمه خان نجابت نشان شاهنواز خان که از روز اول شایان مسند آرائی صدر حرم عکرم شاهزادۀ بلند اختر والا گهر سلطان اورنگ زیب بلند اقبال آمده ازین رو سابقاً بسعادت نامزد نامی شده بود مراسم معهودۀ خواستگاری سمت ظهور یافته درینوقت که بذایر مقتضای وقت هنگام ارسال ساجق در آمد بتاریخ هفتم ماه مذکور در اسعد ساعات سرائازی

شصت هزار روپيه جواهر گراندها و مروج آلات ثمينه و مساري مبلغ مذکور نقد و چهل هزار روپيه از انواع اقمشه نفيسه بائينی که سزوار اين دولت جاويد قرون باشد مصحوب مير جمله و معتمد خان و مكرمت خان و خليل الله خان بمنزل خان مشاراليه مرسول گشت *

جسونت راى بمذنب هزارى هشت صد سوار و فوجدارى آنورى آب اكبر آباد سر افرازي يافت - و عبد الكريم بيگ برادر عبد الرحمن اذاليق عبد العزيز سلطان از ماوراء النهر آمده سعادت ملازمت يافت - و بعنايت خلعت و خنجر مروج و شمشير ميذاكار و مذنب هزار و پانصدي ذات و هشتصد سوار و اذعام بيست هزار روپيه اكرام پذيرفت - نهم ماه شاهد فرخنده سيمای هلال شوال بذابر بشارت قدوم فتوحات نمايان انگشت ايما بشارت بر آورده آنرا از دور انگشت نما ساخت - و عموم اوليای دولت نامدار خصوص حاضران دربار گيتي مدار را درباره اقامت مراسم عيش و نشاط و شادي و انبساط تحريك نموده تهنييت و مباركبادي داد - و در آن روز مبارك بادشاه ديندار اسلام پرور عيدگاه را از پرتو حضور منور ساخته احيای سنت حضرت خير الانبيا بادای نماز مقرر نمودند *

يازدهم ماه مذکور موافق دوم شوال مزاج مبارك از مركز اعتدال انحراف يافته اندك مايه گرافى پيرامون كالبد روحاني گشت - اطباى پايه تخت در تحليل مواد بتصفيه و تلطيف و قلع ماده مفسده بجهامت كوشيدند - و صحت عاجل رو داده نظام عالم و عالميان ديگر باره بحال معهود عون نموده ساير شاهزادهاي كامگار و امرای نامدار بدستوری که در حالت عارضه از رمی استشفاء نذور و صدقات بيشمار باهل استحقاق مي رسانيدند الحال نيز بذابر شکرانته حصول شفا بذل انواع خيرات نموده ساير نياز مندان بی سرمايه را بكمال تمنا و نهايت مراتب غذا راستخا رسانيدند *

آغاز سال دهم جلوس مبارک و ورود مسعود در دارالخلافت اکبر آباد بخیر و خرابی

درین فرخنده هنگام که سرور کشور چارم سپهر در عرض دوازده ماه بربروج قلعه چرخ مینائی استیلا یافته آهنگ قرارگاه اورنگ عظمت خویش نمود بعد از انقضای هشت ساعت و بیست و پنج دقیقه و هفت ثانیه از روز جمعه بیست و دوم شوال هزار و چهل و شش هجری داخل دارالشرافت مقرر شده از روی کسب شرف و نیک اختیاری بر پلنگ چارپایه حمل مقرر گرفت - نیز اعظم اوج سروری و سعد اکبر برج دولت اکبری که یکمتر از نه ماه چهل حصن حصین تر از حصن چنبری با کثر ممالک جنوبی بسخیر نموده بخیریت و خوبی معاودت فرموده بودند - از میامن ورود مسعود ترکت افزای دارالخلافت کبری شده همدین ساعت سعادت پیرای فیروزی انتمای از نور حضور انور زینت افزای جشن نوروزی شده پدیرایه پیرای آن فرخنده بزم رنگین گشتند - و روی سرور میناکار گوهر نگار که بارگاه چهل ستون همایون از لمعان آن معاینه چون دیده مردم صایب بصیرت صاحب نظر از نور مردمک نظر بیپیرایه زر و زردر گوهر آرایش پذیر گشته در عین زیب و زینت دلپسند و نظر فریب آمده بود از فرجلوس همایون زیور انواع سعادت و شرف پذیرفت - درین حال سایر شاهزادهای والا گهر نوشته سیرت نیکو محضر و اعیان امرای عظام با ملاء اعلی و ملایکه کرام موافقت نموده به تهنیت این عید سعید و مبارکباد فتوحات گذشته و آینده که از عالم بالا نصیب اولیای دولت جاوید آمده بود کمایذیعی پرداختند - و بشکرانه حصول صحت مزاج و هاج آن فروزنده تخت و فروزنده تاج بمراسم ستایش و نیایش حضرت ایزدی اقامت نموده در باب ازدیاد مواد عمر

و دولت ابد بنیاد دست دعا بدرگاه واهب العطا یا برافراختند - و حضرت ظل الهی ادای حق اقسام عواطف نامتناهی و سپاس این مایه مواهب بی قیاس بافاضه داد و دهش و بخشش و بخشایش نموده بذایر مقتضای مقام در لباس کام بخشی کامرانیها بجا آوردند - و نخست پیشکش سه کار نواب تقدس احتجاب ملکه جهانیان بیگم صاحب مشتملبیر تخت زرین مفتت کار با دیگر نفایس بقیمت دو لک و پنجاه هزار روپیه از نظر اشرف گذشته آنگاه پیشکش سه گانه در درج سلطنت و در پی برج دولت اعنی دارا شکوه و شاه شجاع و مراد بخش مشتملبیر انواع نوادر و جواهر بکری و کانی و مریع آلات بمعرض قبول در آمد - روز دیگر پیشکش علامی افضل خان بقیمت یک لک روپیه و از میر جمله یک اک و شصت هزار روپیه و نصف ازین از شایسته خان و دیگر امرا که تفصیل آن طولی دارد بمحل پذیرش وصول یافت *

روز دیگر سوم فروردی ماه الهی خاندوران بهادر که درین یساق فرخنده چنانچه در سیاق احوال سابق گذشته مصدر ابواب جانفشانی و افعال شاق و مظهر انواع دولتخواهی در دفع اهل نفاق شده متصدی خدمات عهده و ترددات نمایان آمده از دکن متوجه حضور پر نور شده بود سعادت زمینبوس سده عرش رتبه دریافته در هزار مهر و هزار روپیه بر سبیل نذر و تصدق گذرانید - و بتازگی کمال مرآحم عام بادشاه حقایق آگاه حقوق خدمت گذار در حق آن سردار حقیقت شعار خاص شده مشمول انواع رعایت گشت - و سایر خدمات پسندیده اش که از آنجمله بعد از کسر غنیم و فتح حصون تحصیل هژده لک روپیه بود از زمینداران گوندوانه و امثال ایشان محسن و مستحسن بندگان حضرت خدیو زمان افتاد - چه از زمان حضرت جنت مکانی تا اکنون بلکه از عهد عرش آشیانی نیز هیچ سردار کار گزار بیکدفعه دویست زنجیر فیل از غنیم نگرفته بود - چون نوبت ملازمت بهمرهان خان مذکور رسید نخست

درویشین - محکم پسر ابراهیم عادلخان که در قلعه اودگیر بدست آمده بود
 بشرف زمین بوس پای تخت سر بلند گردید - و با روزبانگ مقرر در قلعه
 اکبرآباد مقریافت - آنگاه سرداران عظام که در فوج آن عظیم الشان حسب الامر
 قضا نشان سعادت تعیین پذیرفته بودند مثل راجه جی سنگه و مبارز خان
 و مبادهو سنگه هاده و راؤ امر سنگه و امثال ایشان بترتیب مناصب از امتیاز
 دریافت شرف و العزمت اشرف مشرف گشتند - و همدین روز دو صد فیل
 بابت پیشکش کوکیا بنظر انور درآمده ده لک روپیه قیمت فیلان مذکور
 مقرز شد - بعد آن فیل گجمرتی بابت قطب الماک که بانواع ترغیب
 و تهویب ازو گرفته یک لک روپیه را براق زرین از جانب خود ساخته بود
 گذرانید - و آن جانور نیکو منظر تنومند کوه پیکر که در حقیقت اکمل
 و اجمل افراد نوع خود بود بغایت منظور نظر مشکل پسند و مختار خاطر
 ارجمند آمده ببادشاه پسند موسوم گردید و یک لک روپیه قیمت آن قرار یافت -
 و در همین روز بوقت اندوز پرتو مزاحم سرشار بر ساحات مراعات احوال خان
 دوزان بهادر و غیره که در راه دولتخواهی از نهایت مرتبه جانشپاری و سر بازی
 چیزی باقی نگذاشته ازین راه استحقاق و استعداد حق گذاری اندرخته
 بودند افکنده جملگی را بهمه جهت سرافراز ساختند - چنانچه نخست
 خان نصرت نشان را بخلعت خاص چار قب ز دوزی و خنجر و شمشیر
 مرصع و در اسپ خاصگی با زن و لجام زرین و فیل خاصه با ساز نقره و
 پوشش مخمل زربفت و ماده فیل بر فواخته از اصل و اضافه بمنصب
 شش هزاری ذات و سوار دو اسپه سه اسپه سرافراز ساختند - و برگنه شجاعت پور
 از صوبه مالوه که در خالصه شریفه چهار لک و پنجاه هزار روپیه حال
 حاصل داشت در وجه طلب منصب آن دولتخواه که ده کور و هشتاد
 اک دام و بیست و هفت لک روپیه حاصل آن میشود تنخواه فرموده

بخطاب نصرت جنگ نیز کامیاب نمودند - آنگاه از راه مرید مراتب مرید نوازی و ندوی پروری بل بنابر مقتضای کرم جبلی و جود ذاتی و طبیعی بر سر عنایت ربانی رفته فرمودند که اگرچه از سایر بندهای بادشاهی در پرورش مساعی جمیله بظهور رسیده همگی در هیچ باب کوتاهی نکرده اند لیکن کوشش آن عقیدت کیش از همه بیش بود - چنانچه در جمیع مراتب این نوازش بآن فدوی ارادت کیش که در جانفشانی و سربازی در هیچ جا کوتاهی نورزیده مفتی نیست بلکه بضرب شمشیر و زور سعی و تدبیر این مایه دولت بی پایان بدست آورده و این همه عواطف نمایان که در حق آن سردار جان سپار بظهور آمده سزوار و شایان آن بود - و این پایه والا بمحض استحقاق و شایستگی یافته نه بمجرد تفضیل و انضال - و چون این مرحمت عمیمه که برداشت آن از ظرف طاقات انسان افزون و ادای شکرش از سرحد شیر بند امکان بیرونست از شیمه کرمه آن سرور سرزده آن سعادت سرشت را از اظهار این مایه خوشنودی و رضامندی که همانا باعث خورسندی خالق باشد ممنون بخت فیروز و محسود خلائق ساختند - درین مقام که جای گفتار نبود بلکه از غایت عجز گفتار زبان شکرگذار در گام نمی گشت بعد از ادای آداب معهوده در ضمن کمال مراتب تخشع و نیاز بر زبان آورد که امثال این کمینه بندگان کهنه را حد و یاری آن نیست که هرگاه بندگان حضرت ظل الهی از راه ذره پروری و مرید نوازی درباره محقر خدمتی که بمحض کار گذاری اقبال و تائید آنحضرت در پیش رفته باشد باین مایه مرحمت سربار فرمایند در برابر آن بمقام شکرگذاری در آمده سپاس گذاری این مایه الطاف بی پایان بجا آرند مگر لطف حضرت بادشاهی گامی چند ازین بیش فرا پیش نهاده تقصیر بی زبانی این تهی مشقت سرمایه شکرگذاری را عذر خواهی نماید - بعد آن راجه

چی سنگه را بعذایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ توپچاق معزز ساخته هزار سوار بر منصب سابقش که پنج هزاری چهار هزار سوار بود افزوده برگشته چانسو که که همسایه وطن او بود و یک لک روپیه حاصل داشت در طلب اضافه مرحمت فرمودند - پس از آن مادهوسنگه بعطای خلعت و اسپ و چهار صد سوار که سه هزاری دو هزار سوار باشد و امر سنگه واد راجه گچ سنگه بعاطفت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری دو هزار سوار سرافرازی یافتند - روز دیگر منزل خان آصف صفات از میانس مقدم سلیمان زمان رشک فرمای گلشن ارم گشته بذایر افزایش سرمایه قدر و مقدار آن سپهسالار با سایر شاهزادهای نامدار و مسند آرایان حریم حرم خلافت نعمت خاوه همانجا تناول فرموده همان روز مراجعت فرمودند - آن خان قاعده دان بذایر شکرانگه قدوم سعادت لزوم بعد از مراجعات رسوم پا انداز و نثار و پیشکش نمایان از انواع نواذر و جواهر بقیمت پنج لک روپیه از نظر اشرف گذرانید - درین ایام خیر انجام بهمه جهت بیست لک روپیه پیشکش فراهم آمد *

درینولا از عرضداشت حاجی و قاص مخاطب بشاه قلی خان معروض واقفان موقوف خلافت کبری شد آنکه بهویت پسر سنگرام زمیندار جمرن که سابقاً در سلک بندهای درگاه سمت انتظام داشته همواره حسب الحکم کومکي فوجداران آن نواحی بود بذایر خود رائي که لازمه خود روی ست بخيال خام با عتمداران آن حدود زبان یکی داشت - چنانچه هنگام ملاقات فوجداران جمعی خودسرا بجهت دستياري و همپائي همواره خود مي آورد - و در خدمات مرجوعه تهران ورزیده بنحوی که مرضي خاطر باشد سر نمي کړد - تا آنکه در تارنم مذکور شاه قلی خان او را طلب داشته آن تمرد کیش با پانصد تن از خویشان و هزار کس دیگر

ز سوار و پیاده و تغفگچی و نیزه دار و تیر انداز همگی آهن پوش و پولاد
 سلب فتنه پتوه فساد طلب باین انداز که یکبارگی معامله را بگردان
 از مقر خود روانه حضور شد - و چون خان مذکور از کیفیت آمدن او با بسیاری
 اعوان و انصار استشمام رایحه فساد نمود دانست که سرفتنه گری دارد بآنکه
 فرصت نیافت که بقیه مردم خود را که به تهانه داری حدود و دیگر خدمات
 پراگنده ساخته بود حاضر سازد - ناچار جمعی را که در جوار جا داشتند
 ر سر خود جمع کرده منتظر کار گذاری انظار طالع سعد نشست - آن بد طینت
 بمجرور رسیدن پیش از آنکه کسی دست بر آرد چنگ ستیز بخونریزی تیز
 کرده بیدرنگ با همراهان شمشیر کشیده بازو بمقابله شیران پیشه جنگ کشاد -
 مجاهدان میدان دین از کثرت اعدا و قلت اولیا نیندیشیده نصرت
 از تأیید آسمانی و اقبال حضرت صاحبقران ثانی خواستند - و بدفع دشمنان
 دین و دولت برخاسته رستمانه خود را بر قلب اعدای ملک و ملت زدند -
 تا سه پهر روز مدار کاروبار بزد و خورد و گیر و دار بوده آخر کار دود از نهاد
 و دمار از روزگار آن کافر کیشان کفران اندیش بر آوردند - و آن سر گروه اهل
 کفران را با سایر منتسبان و اقربان او که همه هیمنه جهنم بودند بدرک اسفل
 فرستاده کم کسی ماند که در بازگشت او به بدس المصیر تلخیی اقتاده
 باشد - و از اهل غزاء و جهاد میرعلی اصغر تفرشی بخشعی کانگه و چند
 بختمند دیگر از سرخوی خون شهادت و روسفیدی دریافت این سعادت
 چهله سرخوئی بر افروختند - چون خبر این فتح مبین که باعث وهن و ضعف
 کفر و تقویت و نیروی دین شده بود بمسامع علیه بادشاه دیندار اسلام پرور
 رسیده بنابر عطای جادوی تقدیم این شایسته خدمت خان مذکور را از
 مرحمت خلعت و فیل و نقاره مستظهر و گران قدر و بلند آوازه ساختند *

از سوانح حضور پرنور بالایی نامی برادر فتحانی مصنف که در فن

سخننوی طبع روان دارد و در تصنیف و تالیف نغمات بروش موسیقایی یونان و فارس بی نهایت ماهر است و تصانیف خود را که بر وفق ریخته طرز امیر خسرو و بنغمه هوش ربای هند برآمیخته لهذا بغایت مرغوب و مطبوع مسامع و طبایع افتاده - چون درینولا تصیده غوا در مدح این خدیو سخنور نواز بنظم آورده معروض داشت لاجرم آن حضرت او را به بخشش بر نواخته شاهد احسان را در صورت وزن آن موزن بزرگ پنجهزار رویه بر آمد جلوه دادند *

چون این مصر جامع یعنی اکبر آباد که در جمیعت و جامعیت و معموری و کثرت عمارت ثانی و نظیر خود بر روی زمین ندارد و بازارها و کوچهها بغایت کم عرض و جلو خانه بسیار کم فضا و تنگ ساحت دارد - و از کثرت آمد و شد مردم و افواج تأییدان در اوقات ملازمت خصوص در عیدها و جشنها آزار و اضرار بسیار بمردم می رسد - دیگر مسجد جامع که در خور عظمت و فسحت شهر و جمیعت مردم باشد درین شهر بنا نشد لاجرم بخاطر مبارک آوردند که این تنگی و کمی رفع شود - و بر طبق این عزیمت نافع امرایع توقیع صدر یافت که مهندسان اصطراب نظر در پیش دروازه قلعه میدانی بهیئت مثنی بغدادی که قطرش یکصد و هفتاد ذراع بادشاهی باشد اساس نهاد چنانچه در هر ضلعی از دو ضلع اطولش چهارده حجره و ایوانی در پیش آن و در هر ضلعی از اضلاع باقی پنج حجره که مجموع پنجاه و هشت باشد سوای ایوانها صورت وقوع پذیرد - بنابراین معماران چابک دست در همان موضع نخست طرح چوک بوضع مذکور انداخته بیدرنگ در ساعت مختار رنگ ریختند - و چون مسجدی عالی اسس که سابق بر ساحل رودبار جون چنانچه

۱ در بادشاهنامه نوشته که در ضلع طویل چهارده حجره و در ضلع قصیر پنج حجره

مذکور گشت طرح انداخته بنای آنرا از زمین برآورده بودند و بنا بر فوط اهتمام
 بعمارت روضه مذوره اتمام آن موقوف مانده بود مع هذا از وسط معموره شهر
 لختی درمی داشت لهذا بخاطر مبارک آوردند که در یک طرف چوک
 مسجد جامع بنا فرمایند - درین حال نواب قدسی القاب شاهزاده فرشته
 سیرت جوزا طیفست صاحبه عالم و عالمیان بیگم صاحب که پیوسته در پی
 افایده خیرات و مبرات بوده همگی نیت بر بنای ابنیه خیر و بقاع بر
 مصروف دارند از حضرت خلافت در خواه تفویض احداث این پرستش گاه
 ایزدی نمودند - بنا بر کمال عزیزی که خدیو اعظم نسبت بدان ملکه عظمی
 دارند ناچار توقع مذکور را تبدیل داشته بنای آنرا به متصدیان سرکار شریفه
 آن مهین بانوی کبری باز گذاشتند - و آن کار گزاران دیانت شعار از روی
 تدبیر نهایت اهتمام درین باب مصروف داشته نخست از جمله اراضی
 آن بقعه شریفه ارضی که بخالصه متعلق نبود مالکانرا بر وفق حصول
 مراضی همگنان بطیب قلب راضی نمودند - چنانچه برخی را ده پانزده
 نرخ وقت افزوده تسلی بخشیدند - و بقی را که خواهش قیمت نداشتند
 منزل بهتر و با نزهت تر در عوض داده خرسند ساختند - آنگاه بساعتی سعد
 رنگ بنای خیر مذکور که بدین دستور از نخست اساس آن بر تقوی و بر نهاده
 شده برین نمط ریختند - طول یکصد و سی ذراع بادشاهی و عرض صد و فضلی
 صحن هشتاد ذراع مشتمل بر سه گنبد عالی در سمت قبله و پنجاه ایوان در
 اضلاع باقی - امید که تا بنای دار دنیا پایدار و ثابت بوده ثواب این ابنیه خیر
 روزگار آن صاحبه زمان واصل و عاید باد - و چون رفع تنگی کوی و بازار
 که علت تحریب خانه چندین هزار بنده خدا می شد مستلزم تصدیع
 مردم بود لاجرم نظر بر صلاح حال رعیت ازین امر اغماص عین روی داد -
 و بیست و نهم ماه که دانشوران و سخن سنجان پای تخت همایون بخت

در انجمن حضور سراسر نور بر طبق دستور معهود سعادت بار دیافته شرف قراز داشتند و از هر جا سخن سر شده از هر در گفت و گو درمیلان بود - اتفاقاً بتقریب ذکر روش سلوک یکی از متصدیان شغل دیوانی صوبجات مذکور شد که آن دشوار معامله بغایت عرصه کار بر مردم تنگ کرده و مهمات سخت گرفته - آنحضرت فرمودند که این معنی موافق آئین کارگذاری نیست چه سخت گرفتن کارها و تنگ کردن ساحت امور باعث آن می شود که سیستمی و قنونی در اساس پیشرفت کارها افتد و عرصه ملک بر فتنه و فتنه گران فراخ گردد - چنانچه در عهد ولایت حضرت امیر المومنین علی کرم الله وجهه باوجود آنکه آنحضرت خلیفه محقق و امام مطلق بوده بر وفق قول حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و اصحابه کار فرمائی برحق و باحق بودند اصلاً کار موافق مدعای آنحضرت پیش نرفت - چه آنحضرت در هیچ امری از امور دنیا و دین دقیقه وادی تجویز مسأله نفرموده یک لمحّه مسامحه روا نمی داشتند - و اهل دنیا که نقطه مقابل دین و طرف آخرت بل فی نفسها باطل مطلق است طالبان حق نیستند و این معنی در مذاق ایشان تلخ و ناگوار بوده برداشت آن شایق و دشوار می آمد - لاجرم حق صرف را بر نیافته به پیرایه باطل محض شتافتند و تحریک سلسله فساد نموده فتنها برانگیختند - درین حال سلسله علویه و وارث ولایت حقّه مرتضویه اسوه اهل حال و قال قدوة ارباب عز و اقبال میران سید جلال که جمال حسب و نسب را بخیال کمال فضل و افضال مزین دارد معروض داشت که آنحضرت خود نیز این معنی را صورت بیان داده اند که دار دنیا بدو پا قائم است یکی حق و دیگری باطل - من خواستم که آن دار را که قیامش بمدارا وقوع دارد تنها بپای حق ایستاده دارم اصلاً معامله قوام نپذیرفت - حضرت بادشاه حقایق آگاه که طبع اقدس دقیقه رس

آنحضرت بکار فرمائی حدت ناخن دریافت از هیچ نکته بی تفتیش نمی گذرد فرمودند که درین مقام جای ایستادگی خرد است - ازین کلام فیض نظام چنان لازم می آید که از وقت آنحضرت گرفته تا بمبداء فطرت ابوالبشر علیه اسلام احياناً پای باطل نیز درمیان بوده باشد و حاشا که آنحضرت را از آن کلام این معنی منظور بود - درین وقت چندی از فیض یابان حضور پرنور آنرا بتاویلات دور و دراز ظاهر نمودند چنانچه هیچ کدام دلنشین و خاطر نشان نیامد - و در آخر کار خود فرمودند که این کلام را برین وجه تاویل باید نمود که در عهد برکت آئین حضرت خاتم النبیین مدار برحق محض بوده پیش رفتن امور در آنکال بنابر آن بوده که بمقام وجود مسعود آن موید بنائید آسمانی اهل آنزمان راستی و درستی و حق پژوهی و حقیقت طلبی دیگر داشتند - و دلهای همگنان در آن محکم باوجود صفوت جبلی و صفای فطرت از پرتو صیقل مواعظ و نصایح آنحضرت جلا و صفای کلی پذیرفته خلاف حق و صدق بر آن قرار نمی گرفت بلکه بطلان و ناصواب در آن راه نمی یافت - لهذا تنسیق امور بر وفق نفس الامر میسر می شد و حق مطلق کما یذبغی از پیش می رفت - و برین قیاس در زمان حضرت خلفای راشدین که بمقتضای قرب عهد رسالت معاینه مانند ساعت بعد از غروب آفتاب که بتأثیر پرتو آن صمی چند اثر فروغ باقیست و رفته رفته بظلمت می گراید بواطن اهل آنزمان نیز هنوز از یمین تأثیر فیراعظم اوج نبوت نورانی بوده رنگ غفلت بر آن دست نیافته بود - و چون بتدریج احوال زمانیان دگرگون شده یکبارگی بعد مطلق از عهد آنحضرت در مابین اتفاق افتاد و رنگار ظلمت بر قلوب انبای روزگار استیلا گرفت چنانچه کار بجای رسیده که ظلم پیشگان ظلمت سرشت اطفای نور وجود خلیفه برحق اعنی حضرت ذوالنورین نمودند - در خلال این حال خلل درمیان استقامت

حق و حقیقت راه یافته اقامت دنیا برپای حق دست نداد و ازین رو حضرت امیر را این معنی که مطلوب آنحضرت افتاده بود میسر نه شد و قرار داد خاطر عاطر آن سرور حق پرور صورت نه بست - چون این توجیه وجیه بسبب تدقیق آن حضرت رو نمود همگنان از برکت غرر و خوض آن خسرو عقیدت اندیش دقیقه یاب بکنه این دقیقه رسیدند و باتفاق کلمه اقرار نمودند که این کلام را بهتر ازین تاویلی نمی توان کرد *

وقایع اردی بهشت چون مقتضای خاطر عاطر بندگان حضرت خلافت مکان آن بود که کار خیر شاه داماد تازه عروس نوجوانی و جوان بختی اعنی شاهزاده اقبال نصاب دولت نصیب سلطان اورنگ زیب بهادر در حضور اشرف وقوع یافته طوی دامادی آن بلند اختر ازین رو سرمایه مزید شادی و مبارکبادی اندوزد - بنابراین آن والا نژاد که حسب الامر اعلی از دولت آباد متوجه دارالخلافه کبری شده بودند در اسعد ساعات این روز برکت افروز نزدیک بمقصد رسیدند - و در باغ نور منزل که همیشه هنگام قدوم اسعد منزل نور می شود منزل فرخنده گزیدند - درین وقت بندگان حضرت از روی اظهار کمال مرتبه مرحمت و اشفاق بل بتحریر یک نهایت مراتب خواهش و اشتیاق آغاز انبساط و اهتزاز نموده شوق نامه رقم فرمودند - و این رباعی کلیم را بخط اشرف ارسال داشتند *

با مژده اگر زود در آئی چه شود

یا تاخسته پیش از خبر آئی چه شود

زود آمدنت نظر بشوقم دیراست

از زود اگر زود تر آئی چه شود

و چون آن برگزیده ایزدی در لباس این مایه مرحمت بیقیاس باصدار نامه مباحث ابدی شاهزاده اقبالمند را نواخته آن سعادت پیوند را برین سر

ممنون بخت جاوید ساختند - آن ارادت منش ادب اندیش نخست سپاس عواطف بیکرانۀ خدیو زمانه حسب الامکان بدعای دوام دولت و مزید عمر جاوید آنحضرت ادا نموده آنگاه تسلیمات و سجدات غائبانه چنانچه حق مقام بود بجا آوردند - و بندگان حضرت نظر بافزایش درجه احترام و برداشت آن منظور انظار عنایت حضرت پروردگار مقرر فرمودند که شاهزادۀ جوان بخت فرخنده فرسلطان مراد بخشش بلند اختر آن شاهزادۀ والا گهر بلند اقبال را استقبال نماید و یمین الدوله و امین الملت آصف خان سپه سالار و خان نصرت شعار خان دوران بهادر نصرت جنگ و علامی افضل خان دیوان کل و خان علوی نسب سید خان جهان و شایسته خان و جعفر خان و میر جملہ بخشی و موسوی خان صدر الصدور و دیگر امرای عظام و سایر ارباب مناصب والا در رکاب برکت نصاب شاهزادۀ عالمیان بذریعہ شتافته خود را پذیرای سعادت اطاعت امر عالی و شرف استقبال کوکبۀ جاه و جلال آن درخشندۀ کوکب برج عظمت و جلال نموده همراه موکب سعادت بدربار سپهر مدار پیوستند - و دو پهریک گهڑی از روز مذکور گذشتہ استلام رکن و مقام کعبۀ امانی و امال بجا آورده هزار مهر و هزار روپیہ برسدیل نذر و موازعی مبلغ مذکور بطریق نثار گذرانیدند - و بعد از ادای مناسک مقبره و مراسم معبوده بندگان حضرت بتکریص عاطفت بی پایان آغوش شوق کشاده آن سرمایۀ آرام خاطر و اطمینان قلب را که شایان انواع عنایات نمایان بود در کنار رافت کشیدند - و مدتی مدید آن نوگل گلبن امید را همچنان در بر نگاهداشته در عین مواصلت همانا ذخیرۀ ایام مهاجرت دوری ضروری بر میداشتند - و بعد از اظهار اقسام تفقد و دلجوئی آن سزاوار انواع عواطف عمیمه را در لباس عنایت خلعت خاص که فرد کامل مرحمت است بسرافرازی اختصاص بخشیدند و در همین انجمن

والا نظام الملک که خان زمان او را از ساهو گرفته بخدمت شاهزاده عالمیان آورده بود سعادت ملازمت اشرف دریافت - و بسید خانچهان حواله شد که او را در قلعه گوالیار با دو نظام الملک دیگر که یکی در عهد اکبر بادشاه از قلعه احمد نگر و دیگری هنگام فتح دولت آباد بدست آمده بود یک جانشین دارد *

روز دیگر که انجمن جشن وزن شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بزیب و زینت نظر فریب کمال آراستگی داشت مبلغ ده لک روپیه بجهت سامان طوی دامادی آن شاهزاده جوان بخت مرحمت شد - و چون سابق در سرانجام لوازم جشن عقد و زفاف بادشاهزاده معظم و شاهزاده اوسط و اکرم نواب قدسی القاب بیکم صاحب متصدی و متکفل سامان هر دو طوی عظیم شده بودند درین مرتبه نیز بندگان حضرت تجویز این معنی بفرموده مقرر ساختند که متصدیان سرکار شاهزاده عالم و عالمیان خود سرانجام در بایست وقت نمایند *

بیست و چهارم ماه از واقعات منتهیان ممالک جنوبی بوضوح پیوست که خان زمان بهادر از دولت آباد بنابر ظغیان امراض مختلفه دیرین طبل رحیل کوفته بجوار سرمه منزل رحمت ایزد تعالی ارتحال نمود - بندگان حضرت از روی کمال قدردانی و حق داری بر فوت آن عقیدت کیش ارات اندیش که از سایر خانه زادان در دایری و سپاهگری و کار طلبی و معامله فهمی بهمه وجوه پیش و از همه جهت در پیش بود متاسف شدند *

از سوانح این ایام فتح ولایت ارجینیه ' است و بقتل رسیدن پرتاب زمیندار آن سر زمین و کیفیت این معنی مبهم آنکه چون عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با تابعیان خود بر سر او لشکر کشید بامر خان نجم ثانی از صوبه اله آباد حسب الامر اعلی بخان فیروز جنگ پیوست -

۱ از ولایت او جینیه این جا آن محال صوبه بهار مراد است که زیر حکومت راجه بهرجپور بود *

و فدائی خان از گورک‌پور که جاگیر اوست بهکم کار طلبی طلبگار پیشرفت معاملۀ ولی نعمت حقیقی آمده بی حکم داخل لشکر آن خان عظمت مکان شد - و آن هر سه سردار کار گزار بهم پائی یکدیگر بسمت بهوجپور که حاکم نشین آنحدود است متوجه شدند - و نخست قلعه قصبه را که نهایت مرتبه حصانت داشت و پرتاب مقهور آنجا متحصن گزیده بود از روی کمال استقلال بحیاط محاصره در آوردند - و سرانجام قلعه کشائی چنانچه حق مقام بود نموده کار بر آن باطل ستیزان تنگ گرفتند - باوجود این معنی بذابر استحکام و استواری حصار و آراستگی آن بجمیع اسباب قلعداری و بسیاری آذوقه و توپ و تفنگ و سایر آلات جنگ و وفور مردان کار و فرط کشش و کوشش که از طرفین داد مردمی و مردانگی میدادند و از ستیز و آویز یکدیگر کام خاطر می گرفتند درین عرض آن قلعه بگرفتن نگرائیده طول مدت بشش ماه کشید - کوتاهی سخن در آخر الامر از عدوبندی و قلعه کشائی اقبال و مساعی جمیل دولت خواهان آن حصن حصین بحوزۀ تسخیر درآمده گروهی انبوه کشته گشته جمعی کثیر اسیر و دستگیر شدند - و پرتاب اوچینییه مقهور و مغلوب و مذکور از بیم اولیای دولت قاهره با عیال و اطفال خود را بحصار قدیم بهوجپور رسانیده آنجا متحصن گردید - و خان فیروز جنگ با سایر سرداران بتابر مقتضای وقت که از آنجمله فتح حصاربنددهلی قلوب غنیم بود بهجوم افواج رعب و هراس و کسر سطوت و صولت اهل خلاف شده بشت و حدت بیقیاس ارباب وفاق بعد از استخلاص حصن مذکور نخست دست از عدوبندی بازداشته بکشور کشائی و قلعه گیری در آمد - و ده حصن منیع حصین از آن سرزمین که هیچ یک پای کمی در حصانت از بهوجپور نداشت بضرب شمشیر و زور تدبیر فرا دست آورده بسی زیاده سران را از پای در آورده بر خاک هلاک افکند -

خصوص در تسخیر قلعه توبه‌اک یعنی سه برج که بعد از قلاع مذکور مستخلص گشت جمعی انبوه را پی سپر ساخت - و زبردست خان و صوفی بهادر حسب الامر سردار بفتح قلعه کالپور شتافته بعد از محاصره یک ماه آنرا بد کشش و کوشش تمام مستخر گردانیدند - و از آنجا سرداران باتفاق یکدیگر مظفر و منصور رو بدفع آن مقهور نهاده حصار بهو چپور را از سر غلبه و استیلائی تمام درمیان گرفتند - و در سد مداخل و مخارج و تضییق اطراف محاصره کوشیده آنچه در قوت و امکان سعی بود بفعل آوردند - و درونیان نیز در مقام مدافعه و ممانعه شده ثبات قدمی که نظر بحال ایشان از سرحد احتمال عقلی بیرون بود بکار بردند - چنانچه مدتی بهادران عسکر منصور را بآن مایه کشش و کوشش نگاهداشته خیره چشمی و چیره دستی از اندازه گذرانیدند - و عاقبت دلیبران تهور شعار بقصد پرورش سوزن انداخته راه حصار برداشتند و رفته رفته خود را بدروازه رسانیده در قلع بنیاد و قمع اصل آن بد نهاد همت بر وجه اتم داشتند - و پرتاب زمیندار مخدول بنابر فرط بیباکی با بیباکلن اوجینیه از عقب فیل جنگی که باو مانده و بسیار سخت رو و سرشخم بود خود را تا دروازه رسانیده دمی چند تاب صدمه بهادران آورد - و با جمعی از خیل سعادت که تهور ورزیده بدرون ریخته بودند در آویخته بعد از اندک زد و خوردی شکست خورده از میان بدر زد - و بعد از آنکه تازة درون آن حصار ساخته بود پناه برده حصار می شد - و درونچیز فیل نو و ماده و نقاره و نفیر که همراه داشت بدست بهادران افتاد - و در آن دار و گیر که در درون قلعه رو نمود دو پسر زبردست خان مظفر بیگ و فریدون بیگ بعد از نمایش دست برد بالا دست جان از بحر فنا بیرون نیارزده گوی سعادت شهادت بدر بردند و سرمایه سرخروئی و نیکو سرانجامی خود و روسفیدی و بهبودی حال

و مال پدر آماده ساختند - و چندین مرد مردانه نیز گلگونۀ خون جراحت نمایان بر رخساره کشیدند - و هواخواهان اطراف آن خانۀ استوار را که جای التجای پرتاب بود محاصره نموده درویشان را بباد تیر و تفنگ گرفتند - و از یک پهلوی دوشنبه پانزدهم اردی بهشت تا صبح روز شانزدهم از طرفین میان مردان کاری هذگامۀ مجادله و مقاتله گرم بازاری داشت - و در عین این گرمی آن خیره سر کوتاه نظر که بنابر امید سود سودای فاسد خسران دنیا و آخرت اندوخته بود بعملمهای پی در پی اراده دور از کار نمود که درمیانه راه فرار کشوده خود را بکناری کشد - و لیکن از سخت کوشی و تنگ گیری دلبران قرار داد خاطر ناقص صورت نمی بست - و هر بار تن بهار فرار داده چون اختر راجع بمقر نخوست خویش بازگشت می نمود و چندی از همراهان را بکشتن سپرده خود جان بدر می برد - و در آخر کار که عرصه بسیار تنگ شد نیت جوهر نمائی جمعیت یعنی قتل عیال و اطفال که راجپوتان آنها جوهر خوانند چنانچه مکرر گذشته در خاطر شکسته بست - و چون باین اراده قرار گشته شدن بخود داده نخست بر سر جوهر نمودن آمد بر اهنمائی صواب گویان لختی از نخوت و استکبار فرو برد آمدۀ راه فروتنی و انکسار گرفت - و کس نزد خان فیروز جنگ فرستاده زینهار جوی شد - و لیکن از زور آزمائی قلق و اضطراب تارسیدن جواب تاب صدمات متواتر بهادران زیارده سیماب وار آهنگ فرار نمود - و از کوتاه نظری عریان شده خواست که درین لباس با زن خود بیرون رود - اتفاقاً خواجه سرای که در ملجأ سمت مقر او مقر داشت آن عاری لباس تنگ و عار را که خلع خلعت حمیت و غیرت از خود نموده می خواست که با یکجهان خواری و بی اعتباری با ناموس خود فراری شود زنده با زلف بدست آورده نزد خان فیروز جنگ برد - و آن منزل نیز در قبضۀ تصرف آمده اکثر اموال او به جنگ

سپاهیان افتاده او با زن زندانی گشته سایر پیروانش پیشتر بطبقه زیرین سقر روانه شدند و محبوس مطموره درکات بدس المصیر گردیده آنجا مقرر جاوید گرفتند - و آن حدود از شر وجود ناپاکان بیپاک پاک شده رعایای اطراف و متردین طرق از دست تغلب و راهزنی ایشان رستند - و چون خبر این فتح مهین در تاریخ مذکور بمسامع علیّه ایستادهای پایه سریر اعلی رسید بی توقف امر اعلی بقتل آن خود سر صدور یافت - و زن و مالش در جلدوی این شایسته خدمت نمایان بخان فیروز جاذب مرحمت شد - و آن سردار مروت شعار اکثر آن اموال را از سپاهیان باز یافت نموده پیشیزی از هیچکس نگرفت و زنش را در دایره اسلام آورده بحیال ازدواج شرعی نبیره خود گرفت *

انعقاد انجمن طوی عقد زفاف شاه داماد نوعروس

جوان بختی و تازه جوانی اعنی خرم بهار

گلشن دولت صاحبقرانی و نونهال سرباستان

اقبال شاهجهانی شاهزاده والا گهر

سلطان محمد اورنگ زیب

بهادر دریا دل و بیان

سوانح ابدی اتصال

کار گذاران عالم بالا یعنی پیشکاران کارخانه قضا و قدر ایزد تعالی که پیوسته در پی بسیج ناگزیر وقت و در بایست حال این دولتکده والا افتاده ماده مزید بخت و اقبال خداوند این جاودانی دولت خدا داد آماده می سازند - و همواره پیش نهاد خاطر عاقبت بین فرجام فکر ایشان آنست که این

معنی در هر صورت که زیاده رو دهد پیشتر و بیشتر بسرانجام آن پردازند - و چون بار و دوحه وجود برومند آن برگزیده حضرت واجب الوجود را بکثرت فروع و اغصان یعنی تعداد اولاد امجاد که اهم آن مهمات است تقویت و برومندی ابد داده اند ظاهر است که مراتب کیفیت و کمیت ثمره که نتیجه وجود شجرات برپایند فروع آن پیشتر مترتب می گردد لاجرم بروفق مقتضای وقت و موسم در تربیت مقدمات آن کوشیده فصل بفصل مساعی جمیله درین باب بذل می نمایند - چنانچه سابق از روی کمال تفضل و انضال بذایر حصول آمال سایر کامل نصیبان این عهد تا ابد که از میوه مراد آن بگام می رسند و از ظل ظلیلش بهره حیات جاوید برمی دارند مکرر بتهیة لوازم این کار خیر پرداخته اند و کاروبار عالم و عالمیان درین ضمن ساخته - درینولا که هنگام پیوند سرسبز شاخچه دوحه اقبال بی زوال و گرمای اصل اصیل این حدیقه دولت بی زوال در آمده بود یعنی وقت وصلت شاهزاده جوان بخت سعادت مند اعنی بالغ نصیب فطرت خدا داد کامل نصاب طالع ازل آورد و مادر زاد سلطان اورنگ زیب عالیقدر والا نژاد که در حقیقت سرویست زینت افزای گلستان دولت و اقبال و نونهالیست از سرابستان جاه و جلال با تازة نخلی از ریاض سیادت و اجلال در رسیده بود و اسباب مقدمات آن در عالم علوی دست بهم داده و درین عالم نیز سایر مراسم و لوازم وقوع آن چهره ظهور برافروخته و ساعت مختار که حالت منتظره بود انواع استسعاد اندوخته - بذایرین مراتب بتاریخ شب در شنبه بیست و نهم اردیبهشت ماه مطابق بیست و دوم شهر ذی حجه سنه یکهزار و چهل و شش هجری که هنگام اقامت رسم حذابندی بود از منزل خان نجابت نشان شاهنواز خان حنا و لوازم آن بساز و آئینی که سزاران این دودمان خورشید مکانبت آسمان

مکان و درخور سلسله صغیه صفویه باشد آوردند - و در غسلخانه سپهر نشانه محفل خاندیدی انعقاد یافته بانوان قاعده دان بدستور معهود انامل سایر بندهای درگاه را چون انگشت شمع نوروزان از پرتو این نشانی نورانی ساخته سرائگشت آن نوجوان را رنگ عذاب خندان بسته لبان دادند - و مالهای زنار و سیمکش که روکش انوار تار شمع بل رشک علاقه دستار مهر انور بد بر آن بستند - و سایر رسوم دیگر از قسمت فوطهای زربفت و انعام کدبانوان بوقوع پیوست - و شب آیدند آن ساعت مختار بجهت عقد و زفاف فرخنده چهار گهري پدش از بامداد اختیار شده سوشاه نخست آن سرافراز عنایت بی پایان را بمرحمت نمایان سرپای گرانمایه مشتملابر خلعت فاخره با چار قب زر درزی و دو عقد مروارید شاهوار سرمایه افتخار بخشیدند - و اعلی شمشیر مرصع و از آن جنس پدله و جمدهر مرصع با پهلوتاره و دوسر اسپ تبجیان مزین بزین مرصع و طلای ساده و فیل خاصکی با یراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیلی ضمیمه مراحم عمیمه گردانیدند - آنگاه بدست مبارک سپهر مروارید غلطان و تولوی درخشان که همانا خرمی بود از در ثمین بل از خوشه پروین فراهم آورده بر سر فرخنده فر آن والا گهر بستند - و تارک مبارک آن دره التاج خلافت هفت کشور را که همانا نازل منزلت مایه منیر در منزل ثریا بل مهر انور در برج سنبله بود روکش سپهر پر اختر گردانیدند - و در وقت رخصت مقرر گردانیدند که قره العین اعیان خلافت جاوید سلطان مراد بخش با سایر ارکان دولت و امرای عظام و ارباب مناصب والا از راه تعظیم شاهزاده رفیع القدر عظیم الشان همه جا همراهی گزینند - و از روی نهایت عنایت اکثفا بدین نوازش نمودند خود بدولت و سعادت کشتی سوار منزل خان سعادت نشان شاهنوار خان را شش گهري از آن لیلۃ القدر مانده بهرتو حضور پر نور رشک فرمای منازل قمر

و غیرت بیت الشرف مهر انور ساختند - و از فرقدوم همایون و به یمن قدم
 مبارک که تاج تارک سرافرازان است فرق افتخار سرمد آن خان والا مکان را
 بارج طارم فرقدان بر افراختند - و در همان ساعت مختار بحضور انور عقد آن
 خجسته پیوند ارجمند بسته ابواب مزید میبخت و برکت جاوید بر روی
 همگنان کشادند - و در آن فرخنده شب سرتاسر زمین دارالخلافه مبارک
 خصوص از پای درشن برکت مسکن و طرفین ساحل رودبار جون و عمارات
 و باغات اطراف و ساحت میدان حریم دولتخانه والا تا منزل شاهنواز خان
 همه جا از نور چراغان که بطرح نقاشانه چراغ افروزی شده بود نمودار و ادبی
 صحن ایمن و نور کوه طور گشت - و فضای هوا از در و بام دارالخلافه گرفته تا
 سقف چرخ اخضر از گل افشان انواع آلات آتشبازی که بستاره بازی در
 آمده بود همه را نثره و ثریا فرو گرفت - و از نور ماهتابی که همانا در هر گوشه
 آفتابی جهانتابی از سر گرفته بود فرسوده کتان ماله منیر مهتابی شد - و فرط
 اهتزاز تماشای چرخ و گلریزان که جهانی را از جا در آورده بود سپهر
 خمیده پشت را از سر نو بچرخ و سماع در آورد - مجملأ از آن لیلة القدر
 نشاط عالم و نوروز انبساط عالمیان تا چند روز هنگامه خوشحالی و فارغی
 اسفل و اعالی اهل دارالخلافه گرمی داشت - و خاص و عام داد دل
 و کام خاطر از داد و دهش و بخشش و بخشایش داده گرو عمر رفته
 و آینده گرفتند - و خصوص اهل رود و سرود که ساز سور و سرور ساخته
 بر است کردن برگ عیش و عشرت پرداخته بودند چهره غذا افروخته سرمایه
 استغنا اندوختند - و سخنوران و ثنا سنجان درگاه والا که بمقتضای مقام قاصد
 تهنیت آمود در سلک نظم کشیده بودند صلهای نمایان یافته بنهایت
 مرتبه تمنا واصل شدند - از جمله طالبی کلیم در تاریخ آن فرخنده طوی
 قطعه بنظم در آورده معروضداشت *

نظم

جهان کرد سامان بزم نشاطی
 که گلبازگ عیشش بگردون رسیده
 قران کرده سعدین دولت بختوی
 کزینان قران چشم عالم ندیده
 فلک بتبد اورنگ زیب آنکه بختش
 سزاوار تائید جایزد دیده
 نهال بسرومند شاهي که دولت
 چو اقبال در سایه اش آرمیده
 خود گفت تاریخ جشن زفافش
 در گوهر بیک عقد دوزان کشیده

پنجم خورداد خان سعادت پیوند شاهنواز خان پیشکشی در خور
 قدر خود مشتملبر جواهر نوادر و نفایس امتعه هر مکان بنظر انور
 خدیو هفت کشور گذرانید - و باین روش حق شکر آن مایه نوازش
 بیکرانه که والا حضرت خدیو زمانه در آن نیلة القدر عیش و عشرت پرتو
 یمن قدوم انور و برکت قدم اسعد بر منزل او گسترده اورا بلند پایه
 و عظیم منزلت نموده بودند و سرمایه مفاخرت سرمد و مباحثات
 جارید او آماده نموده حسب المقدور ادا نمود - چه بنابر پاس
 مراتب رسم معهود و آئین مقرر که از نهایت مرتبه شرم و آرم
 ناشی است آن شب در حجاب اختف و پرده احتجاب مانده
 سپاس این مایه عنایت بیقیاس بجا نیارده بود بعد از تقدیم آداب معهوده
 درین صورت ادا نمود - و بندگان حضرت سایه عاطفت برعایت جاذب آن

خان عقیدت نشان و ملاحظه خاطر شاهزاده بر پذیرش موازی یک اک
روپیه از آنجمله گسترده *

ششم ماه مذکور منزل شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از پرتو
قدوم سعادت لزوم بهره‌ور شد - و مراتب آرایش و پیرایش آن محفل
بهشت آئین که در عالی منزل بادشاهزادگی آنحضرت انعقاد یافته
بود از برکت حضور آن خدیو عالم افزایش پذیرفت - شاهزاده سعادت منش
نخست اقامت رسم پا انداز و نذر بتقدیم رسانیده و پیشکش نمایان از جواهر
و غیره کشیده موقع قبول یافت - آنگاه حسب الارشاد والا سایر ارکان دولت
و اعیان حضرت را بموجب دیل مصالح ساختند - یمین الدوله آصف خان
سپه سالار دو تقووز پیرچه درست و شمشیر موصع - دستور اعظم افضل خان و
خان درران و سید خانجهان خلعت فاخره با چار قب زردوز - چندی از
عمده‌های درگاه گیتی پناه خلعت با فرجی - و چندین تن از
بندهای روشناس به خلعت نذا - درین روز شایسته خان خلف
یمین الدوله آصف خان سپه سالار از تفویض صوبه دارچی بالا گهات بجای
خان. زمان سعادت اندوز شده مامور گشت که قبل از شاهزاده بلند اقبال
بدولت آباد رسیده نیابتاً به نگاهبانی آن حدود پردازد - و همدین
روز پیشکش اسلام خان صوبه دار بدگاله مشتمل بر چهل فیل نرو ماده از آن
جمله هفت زنجیر مزین به یراق سیمین و پنجاه اسپ تافکن ابلق با دیگر
نفایس آن ملک از نظر اشرف گذشت *

هفدهم خان درران بهادر نصرت جنگ بعنایت خلعت و شمشیر
خاصگی و فیل والا مرتبه شده و از مرحمت اسپ یکوان دولت
و کامرانچی بی پایان زیرران آورده لگام بدست آورده - و معزز و مکرم
بخصت مالوه یافته مامور شد که از راه ولایت بندبیله راهی گشته در

تذیبه و تادیب فرقه ضالّه بذدیده که پرتوی راج نام خورد سالی از اولاد
چهار مقهور بدست آورده خمیر مایه فساد و شورش ساخته اند کمایذبحی
سعی و کوشش مبذول دارد - درین تاریخ شاهزاده والا گهر سلطان محمد
اورنگ زیب بهادر طوسی طویغون که قطعاً نقش و نگار ملون مقرر والوان
مطوق مطوس نداشت از نظر مقدس گذرانیده مشاهده آن طایر عجیب
منظر نایاب موجب اعجاب همگان گردید - و آن جانور بدیع الوجود عدیم
المثل در جنگل اسلام آباد یافته شده بود و یکی از اهالی آنجا بتحقیق
نزد شاهزاده عالیمان آورده - بنابر آنکه تا غایت طوؤس سفید بنظر اشرف
در نیامده بود بسیار غریب نما گردید - دهم ماه مذکور بوضوح پیوست
که باقر خان نجم ثانی صوبه دار اله آباد که سپاهی صاحب تردد بود
بازدک مایه عارضه جسمانی به فسحت آباد عالم رحمت رحمانی
شتافت - و رسید شجاعت خان بارهه بعنایت خلعت و شمشیر و فیل
و منصب چهار هزاره ذات و سوار سر افزای پاتنه رخصت صوبه
مذکور شد *

درین ایام متصدیان مهمات شریعت اهالی سهند بعرض اشرف
رسانیدند که دلپ نام هندی بنابر زیاده سری و ازدیاد مواد مانداری
و وسعت دستگاه مسلمانی را با شش مسلم در خانه خود محبوس
داشته همگان را بچپ بر کفر و شرک میدارد و شریک را بنامی از اسمعی
هندویی بدنام ساخته - از جمله آن زمره ستم رسیده سیده زینب نام که
اورا گنگ نامیده بروز نزدیکی می کرد و فرزندی متولد شده - بی توقف
حکم معلی صادر شد که آن شقی را بآن مظلوم و مظلومه چند بدرگاه
حاضر سازند - چون فرموده بظهور پیوست و در دارالعدالت آن قضیه
بدرجه ثبوت رسید حسب الحکم اشرف نخست آن ملعون را تکلیف

اسلام نمودند - چون سرشت زشت آن بد نهاد از آب و گل کفر و کفران
مخمر بود دست از کیش باطل خود باز نداشته بای برای حق نهاد -
فی الحال عملی اعمال دار العدالت که پیوسته اجرای حدود احکام
بر مجاری اوامر و نواهی ملت حق حضرت رسالت پناهی صلی الله
علیه و آله و اصحابه می نمودند آن خسران مآل را سر تا سر اعضای تن از
یکدیگر جدا ساخته هر بند را در سر رهگذاری بر سر دار کردند و بدین طریق
جزای کردار آن نابکار را هم در دار دنیا بکنار روزگار گذاشتند *

پانزدهم تیر معروض واقفان پایه اورنگ خلافت شد که افغانی کافر
نعمت از جمله غلامان مختار خان بهنگام بازخواست محاسبه و مصادره
از روی جهل افغانی بیخبر زخمی منکر بر آن خان مرحوم زد - و خان نیز
در زخم داری جمده بر آن نابکار انداخته چندان کاری نیفتاد بر نور از
دست دیگران بقتل رسید و آن سید مظلوم نیز آنجهانی شد *

وقایع امرداد از سوانح این احیان توجه موکب اقبال بصیدگاه باری
است - اگرچه در ایام تابستان که بوم و بر اکثر ممالک هفت کشور از شدت
حرارت هوا سموم خیز بوده هر جا غدیر پست و آبگیری چون دست مدخلان
و دیده قساوت منشان خشک و بی نم می باشد اما در موسم برسات
سر تا سر زمین دلنشین ارم نشان یعنی اقلیم اعظم هندوستان که کشور اکبر
آلهی بل خرم بوستان فیض نامتناهی است از فرط بارش سحاب شاداب
که معانده چون بحرین کف گوهر بار خدیو روزگار عالمی را سیراب فیض
تمنا دارد باغ و راغ و در و دشت و هامون و کوهسار این گل زمین
نودوس آئین خصوصاً ساحل انهار و کنار جوئبارش چون پشت لب
سبز خطان از سبزه نوخیز همانا بکام دل اهل نیاز است و چون چشم کودک
مخمل در خواب ناز و در هر گوشه نالی کوثر مثال و آبگیری دلپذیر و

رود های سلسبیل و رود از آب صاف و زلال مالا مال شده چون کامروایان فیض جود این ظل انوار وجود بر وفق مدعا سرشار فیوضات می باشد - بذابریں کشش خاطر مبارک بندگان حضرت بسیر اطراف و نواحی دارالخلافه سمت ظهور یافته عزم این معنی زبور حزم پذیرفت - و بی اختیار بسوی صیدگاه باری که بذابری لطافت آب و هوا و فسحت فضای روح افزا و سرسبزی ریاض ارم آسا هزار باره از مرغزار شعب الوان فارس و سنبلستان چین و خطا دست برده و با این معنی از هر دست شکار خاصه آهو بروجہ دلخواه در آن سر زمین صورت می بدد از دیگر زهت کدها خاطر فریب پسند اختیار افتاده بروز یکشنبه چهارم ماه مذکور ماهیچه لوی کوبکه خلافت که چون کوبک بخت و طالع مسعود اویلی دولت بیزوال همواره در اوج صعود است مزید درجات ارتقا یافته بر تو اقبال بر سمت مذکور گسترده - و حضرت بادشاه همه راه تفرج کنان و عید انگدان اسپ طرب و نشاط را بجولان در آورده کسب اهتزاز و انبساط می فرمودند - و در آن صحرا و کشت و در و داشت که از جوش سبزه زنگار فام غیرت معدن زمرد چرخ اخضر گشته بود در عین تفرج گلکشت جابجا سرگرم صید وحوش و طیور آمده در هر زمین از خون شکاری سیل خون جاری می ساختند - چون نشیمن های دلنشین تالاب باری که به نعل محفل موسوم است از پذیرش پرنو حضور پرنور روکش کن بدخشان گشته مجاز این اسمی حقیقی گرفت روزی چند آن سرزمین ارجمند بخت رشک فرمای طارم فیروزه گون گردون بوده در عرض این اوقات دو قلاده شیر و بیست نیله گاو و شصت آهو شکار فرمودند - و از آنجا برای صید گاه رویداس منوجه دارالخلافه شده بیست و سوم ماه در قرار گاه اورنگ خلافت نزول فرمودند *

بیست و چهارم در ضمن واقعات صوبه تنه واقع بدیعه از بدایع عالم کون و فساد که در آنصوب اتفاق افتاده علت اضرار و آزار بلاد و عباد شده بود معروض سامعه والای بادشاه هفت کشور خدیو بحر و بر گشت - و کیفیت آن برین نهج بود که در شهر مذکور و مضافات و توابع آن نخست بارانی در نهایت شدت و کثرت که همانا از باب نزول نوعی از عذاب بود دوازده پیر متواتر متقاطر شده مقارن آن صصری عاصف در غایت عذف که گوئی از مهب نغمت آههی وزش پذیرفته بود هبوب آغاز نمود - و باعث انهدام اکثر عمارات شده آدمی و حیوانات دیگر ازین راه راهی عدم آباد گشتند - و اشجار کهن سال تناور را ریشه کن ساخته از بیخ و بنیاد انداخت و ازین طوفان شدید شورش در دریای شور افتاده بذکوی طغیان نمود که اکثر اطراف ساحل را فرو گرفت - چنانچه بهر جا رسید از اثر آن شوره بوم گشته استعداد کشت و کار بآن نماند - و از فوط تلاطم دریا و تراکم امواج ساحلش پاد از شدت تموج قلزم بل از طوفان نوح میداد - و ماهی بسیار و دیگر جانوران بحری بکنار افتاده بری شدند - و قریب هزار کشتی غله بار و خالی که از پروگنات حوالی بشهر می آمد چه درمیانه غرق گشته و چه بساحل رسیده از صدمه تلاطم امواج در هم شکست *

سوم خورداد سلخ ربیع الاول سنه یکهزار و چهل و هفت هجری فرخنده محفل جشن وزن مبارک سال چهل و هشتم عمر پیشمار خدیو روزگار آذین پذیرفت - و بر آئین هر ساله مراسم معهوده این خجسته روز بظهور آمد - و اضافه منصب و افزایش وظایف و رواتب بدستور مقرر وقوع یافت - چنانچه مرتبه شاهزاده اعظم سلطان دارا شکوه که دوازده هزار و هشت هزار سوار بود از اصل و اضافه بدرجه

پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار رسید - و دو هزار سوار بر منصب شاهزاده شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب بهار افزوده دوازده هزار و هشت هزار سوار فرار یافت - چون پیشتر شاهزاده کلان از غایت آفتاب گیر مرحمت پذیر گشته قارک مباحث به سپهر برون رسانیده بودند درینولا پرتو غایت بی غایت بر غایت جانب این در بلند اقبال گسترده بدان مرحمت نامتناهی هر دو شاهزاده را در سایه عاطفت ظل الهی جا دادند - سرانجام خان و باقی خان غلامان خاصه هر یک از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه نخستین به فوجداری بیسواره از تغیر الله ویردیشان و دریمین بفوجداری اسلام آباد چتره سرازری یافت *

درین ایام از خاصیت حسن نیت خیر بادشاه روزگار دادگر نیکو کار ابواب فتح الباب رحمت الهی از درگاه نابسته در فیض مبداء بر روی زمین و زمان باز شد - و کیفیت این معنی آنکه چون بسبب عدم بارش که در عین برشکال اتفاق افتاده باعث شدت و گرانی و مخافت قحط خاص و عام آفت زده دهشت و وحشت تمام گشته بودند - پذیروز پیش ازین علما و فضلا و اهل قال و حال و اصحاب ورع و تقوی خصوص سید عالی نسب والا حسب سلاله سلسله ولایت و فضل و کمال سید جلال و قاضی محمد اسم و ملا عبد السلام مفتی و شیخ مجیب علی سهرندی و مظهر بدایع شیخ ناظر حسب الاشارة بنماز استسقا شتافته بودند و همانا چون منظور نظر داشت عالم بالا آن بود که کمال قدر و منزلت این بادشاه را به شعاع صافی نیت خالص طوینت در آن والا درگاه بر عالمیان بدرجه ظهور پیوندند بآنکه ادعیه مالکة العلماء و فضلا ملت حضرت خیر الانبیا صلی الله علیه و سلم موقع اجابت

یافته بود و رتبه دین متین آن حضرت بر اهل شرک این کشور ظاهر گشته
فی الجمله بارشی روی نمود - اما چون فیض عام وجود تام را در حیز تاخیر
نگاهد داشته بود درین روز برکت اندر که سال میلاد سعادت بنیاد آن حضرت
صلی الله علیه و سلم بود از برکت فیض قدوم سعادت لزوم حضرت
خلافت مرتبت ابواب مغلقه فیوضات مطلقه بر روی عالمیان مفتوح
ساخت - و از بذل این موهبت نمایان که ببرکت آن شایان مرحمت بی
پایان آهی رو داده بیم جهانیان بامید عشرت مبدل گشت *

نهم شهریور میر جمله بخشی بمرض تاگهانی لقوة و فالج آنجهانی
شد - چون آن سید کم تعارف که بذایر خشونت طبع و عدم رقت مدش
مدار کار بر عدم مواسا و مدارا نموده از حسن سلوک مطلقاً بهره
نداشت و باوجود درشت گوئی و یک پهلوانی بسوء عقیدت و عدم
ارادت متهم بود بلکه اظهار تعصب در شیوع مذهب می نمود لهذا
اطوار و اوضاع او مرضی خاطر پسند بندگان حضرت نمود و بعد از فوت
موقع ترحم نه شد - چنانچه سایر بندهای مرحوم را بخوبی یاد
می فرمایند و او بدین سعادت استسعاد نیافت - معتمد خان بجای او میر
بخشی و تربیت خان بمنصب دوهزاری هزار و دویست سوار از تغیر
خان مذکور بخشی دوم شده هر دو بخلعت کامگاری یافتند - سیزدهم ماه
پرتو خورشید ورود مسعود بر منزل دلنشین رفعت نشان جعفر خان که
درینولا بر ساحل رودبار جون اساس یافته بود تافته - از آخر روز تا یک
پهر شب شنبه انجمن ماهتابی از بارقه حضرت پر نور نیر اعظم روی زمین
سمت جهانبانی داشته خانه ازین سعادت فیض ابدی و صاحب خانه
کامیابی اندوخت *

رخصت بادشاهزاده جوان بخت محمد اورنگ زیب بهادر به دولت آباد

چون بعد از وقوع طوی دامادی آن شاهزاده والا گهر نامور به
خجستگی و فرخنده فالی که در کمال شادی و مبارکبادی در داد ساعتی
مختار برای رخصت بمقرر مسند آن والا نژاد که عدارت از دولت آباد ست
بروفق خاطر خواص یافت نمی شد بذابر آن مدت پنج مالا فیض پذیر فوز شرف
حضور اسعد بودند - درینوالا که بعد از انقضای دونیم گهری روز یکشنبه بیست
و سوم ربیع الثانی ساعت فرخنده اختیار افتاد بندگان حضرت از روی
عنایت و مرحمت آن شاهزاده ارادت سرشت عقیده آیین اقبالمند سعادت
پیوند را مشمول کمال رضامندی و خوشنودی و خورسندی و مقرون ادعیه
مستجاب و مصحوب فاتحه فائحه بخیر الحافظین سپردند - و هنگام دستوری
عنایت خلعت خاص و خنجر و شمشیر خاصگی و دو اسب محلی بزرین
و ساز زر و فیل نامور مزین به یراق سیمین و صد اسب عراقی و ترکی ضمیمه این
مایه مراحم عمیمه معنوی شد - و سرزمین ملک بکلانه که بغایت خوش آب
و هوا مشتمل بر معمورهایی معمور است و در عین ملک بادشاهی مابین
خاندیس و دکن و مضامین سورت و گجرات اتفاق وقوع دارد حسب الالتماس
آن بلند اقبال بر سبیل التمغای ابدی یعنی اقطاع سرمدی بآن نیرومند رکن
رکین دولت جاوید مرحمت فرمودند که بعد از وصول بدولت آباد تجهیز
عساکر ظفر مآثر بجای آورده از تغاب بهرحی زمیندار آنجا انتزاع نماید -
غیرت خان برادر زاده عبد الله خان از اصل و اضافه بمنصب در هزار و پانصدی
ذات و دو هزار و پانصد سوار و صوبه داری دهلی و آگاه خان بمنصب
هزاری ذات و دو هزار سوار و صوبه داری آنروی آب اکبر آباد کامگاری یافتند *

کشایش کشور تبت به کلید اقبال بادشاهی
 و شکست طلسم بند حصون اشکال پیروند
 آن به نیرنگ سعی و تدبیر اریای
 دولت ابد پیوند مختتم بذکر
 قلمی از سوانح ابد خاتمه

لله الحمد و المنة که بحکم استعداد ازلی مقالید گنج خانه دولت
 جاوید یعنی اقبال بیزوال بدست قبول حضرت ظل سبحانی داده بنابر
 مقتضای لطف جبلی بنیاد پیشرفت کارش بر اساس این عطیة بی قیاس
 نهاده اند - چنانچه سابقاً همه جا شرط رفاقت بجا آورده جادۀ فتح خدای
 و چین از سمت مقام کوچ و آسام که سرحد آنکدود است بسعی جمیل
 دولتخواهان بر ایشان کشاده - و الحال با فتح تبت همراهی گزیده و ازین
 راه نیز راه نزدیک بجهت نهضت آنجهات را کرده امید که تا آنجا بهمه
 جهت مصحوب بوده بل ابد الابد بطریق استصحاب مصاحب و مراقب
 ایشان باد - اکنون کیفیت فتح تبت که درینولا نصیب اولیای دولت والا
 شد بقلم می آید - چون حضرت جنت مکانی پیوسته در پی فتح تبت و
 تبت کلان که بقراتبت معروف است بوده همت والا نهمت بر حصول
 این معنی می گماشتند و درین باب مساعی جمیله مبدول داشته یک مرتبه
 در زمینداری علی رای تبتی تجهیز عساکر ظفر مآثر فرمودند - چنانچه هاشم
 خان صوبه دار کشمیر با عدد و عدت تمام متوجه این معنی شده و چون
 آنولایت مشتمل است بر چندین قلعه متین و محاط بجهال متعسر و عقبات
 صعبه و مسالک ضیقہ دقیقه و باین معنی بیش از دو ماه آنجا از فرط سرما
 و برف و عدم آذوقه توقف نمی توان کرد لاجرم در آن محال محال مدخل

نیابت و گروهی انبوه را در خلال آن کوهستان بکشتن داده خسارت بسیار
 بسپاه ظفر پناه رسانید - و اگرچه این معنی صوری سد راه مقصد شد
 و لیکن بذکر آنکه حقیقتاً در گرو گره وقت بود به کشایش نه گرانید تا
 درین حال که از رهن ناخبر روزگار بر آمد - و ظفر خان خلف خواجه
 ابوالحسن صوبه دار کشمیر حسب الامر اعلیٰ به تسخیر آن ملک شتافت
 و مسلحی جمیل و مشهور افتاده باقبال بیروزال آنحضرت مظفر و منصور
 گشت - و تفصیل این اجمال آنکه چون خان مدکور با تبیینان خود و سپاه
 کومک صوبه کشمیر و زمینداران آن سرزمین قریب در هزار سوار کار گزار
 و ده هزار پیاده جلد جرار فراهم آورده درین سال از راه کمرانج^۱ بدان
 صوب راهی شد اتفاقاً پس از طی عقبات دشوار گذار کرپوه پیش آمد
 موسوم بصد پاره که هزار باره در منیعت از سد سکندر متعسر بوده
 راهگداری داشت چون راه صراط بناریکی و نندی و راست مانند
 طریقه طریقت در تنگی و حقیقه از دست مسلک اهل معنی
 و اصحاب خیال نازک بدقت و با این حال ابدال خدایان مآل پسر تلی رای
 خود تا اینجا استقبال موکب اقبال نموده انرا بجمعی از بندگان حکم
 انداز مسدود نموده بود - باوجود اینکه صعوبت آن کتل بریده بود که دو سه
 تفنگچی راه بر لشکر روی زمین می نوازند بست بدجود اندک زد و خوردی
 که درمیانه وقوع یافت از کار کشائی ناپید خدائی آن تعدد مشکل اینگونه
 کشایش یافت که گویی بسیر خودیش از پیشرفت - کونایه سخن آن کونایه
 نظریه فیروزی دستبرد بهادران نهور کیش جلالت اندیش از جا رفته چندان وهم
 و هراس بروجالب گشت که پاس مزبده خویشتن داری نداشته مغلوب و مذکور
 یکسر نا ثبت شناخته چنانچه هیچ جا پناه حکم نه داده بند نشد - و ظفر خان

۱ در بادشاه نامه اسم این مقام کرچه روم شده (جلد اول - حصه دوم -

بهمان پا از پی او راهی شده در عرض یک ماه بعد از برآمدن کشمیر در برگشته گرد^۱ که سرحد آنحدود است و این سوی دریای نیلاب سمت وقوع دارد داخل شده و دریای قلعه آن موضع نزول گزید - و حصن مذکور در حقیقت دو قلعه است اساس نهادن علی رای واقع بر فراز کوه و طرفین آن کوهست مرتفع طولانی که رود نیلاب سند بر سمت شمالی آن می گردد - و از بالای کوهسار یک دیگر راه دارد و مسلک قلعه از پائین کوه در نهایت نزدیکی و باریکیست چنانچه زالی سر راه برستم دستان می تواند گرفت - و ابدال خود در حصار می که بر قلعه رفیع تر واقع است و گریوچه نام دارد متحصن شده بود - و دیگری که بگچناک موسوم است بنگهبانی محمد مراد نامی از معتمدان خود باز گذاشته و اهل و عیال و ذخایر و اموال خویش را در قلعه شکار که بر آنسوی آب سمت وقوع دارد نگهداشته بنگهبانی پسر خورد سال خود و علی کوکه و جمعی از سپاهیان نامی گذاشت - و چون ظفر خان که استحکام و حفاظت قلاع آن ملک را مکرر استماع نموده بود از مشاهده آن دو قلعه استنباط حال باقی حصون نموده دانست که بجز دست بر آن نمی توان یافت خصوص باوجود قلت مدت و عدم غله و آذوقه چه در آن محال چنانچه مذکور شد زیاده از دو ماه درنگ محالست بنابر آنکه در همه سال چهار ماه در آن کشور برف نمی بارد و از آنجمله دو ماه صرف آمد و شد می شود و در باز گشتن راه را بنحوی مسدود می سازد که قطعاً امکان گذار از آن مکان ندارد لاجرم بخاطر آورد که از هر راه رو دهد همت کارگر بر رعایت و استمالت سپاهی و رعیت آن ملک که از ابدال رمیده دل ورنجیده خاطر بودند گماشته زیاده بر امکان درین ماده کوشش نماید شاید

۱ در بادشاه نامه اسم این برگشته شکر در رقم شده (جلد اول - حصه اول -

که این راه بمقصد وصول یابد و قوشونی را از آب گذرانیده به محاصره قلعه شکار فرستند - آنگاه بمقتضای این عزیمت صایب آدم خان برادر ابدال را با دیگر سپاهیان تبت که از دیرباز داخل بندهای درگاه جهان پناه اند و برخی از زمینداران کشمیر که با اهل تبت در سوابق معرفت و آشنائی داشتند به تغیب و تطمیع آن گروه باز داشت - و خود بمحاصره ابدال اشتغال نموده هر دو قلعه گردور را اگرچه استخلاص آنها محال بود احاطه نمود و ابواب عطا و بخشش بر روی همگنان کشوده همگی را باحسان صید قید اطاعت و انقیاد نموده خلعت و انعام و اسب بیدریغ میداد - چنانچه در اندک مدتی جمعی کثیر از آن مردم مستظهر و مستمال شده به ملاقات خان پیوستند - بعد آن میر فخر الدین تفرشی وکیل خود را با فوهاد بلوچ از بندهای بادشاهی و چهار هزار پیاده و سوار بآهنگ تسخیر قلعه شکار تعیین نموده راهی ساخت - و میر مشاوریه بکنار نیلاب رفته تختهای چند منزل کشتی نراشیده و آماده که با خود به تبت آورده بودند بر یکدیگر وصل نموده جمعی از سپاهیان را در آنها جای داد - و چون مردم ابدال همه جا گذرگاه آن رود را که بنا بر شدت و سرعت آب و وقوع کثرت کوه لخته‌های کلان جا بجا در میان آب قطعاً از آن عبور امکان ندارد گرفته بودند و سدی متین بلند ساخته گروهی از تفرنگچیان را نگاهبان نموده - لاجرم از ماهیت دانان آن سرزمین پرسیده مقرر نموده که نشیب رویه رود را گرفته بشتاب روانه شوند و هر جا گذار رو دهد بکنوند - مجملأ بدست یاری ملحان کشمیری که همراه داشتند نیم شبی نهفته چنانچه بومیان آن محال آگاهی نیافتند کشتی‌ها را رانده رفته رفته از آب گذشتند - و ناگهان بر سر نگاهبانان سد مذکور که به پشت گرمی حایل شدن آن رودبار محال گذار خاطر جمعی داشتند چون قضای نازل ریختند - و از آن اجل رسیدگان که اکثر را خواب مرگ مانند خون گرفته گرفته بود جمعی کشته

گشتند و باقی بتگ، و تا سر بدر بردند و آن سید هاشمی نسب در همان سیاهی شب بنابر فوط تجلد و تهور با سایر سپاهیان از آب گذشته در پای قلعه شکار که بر سر کوهی بغایت رفیع و منیع واقع است فزول نمود - و آنرا دلیرانه احاطه نموده بسامان قلعه گنجی پرداخت - و پسر ابدال که باوجود پانزده سالگی خالی از رشد و پربلدی نبود همراهان میر را اندک مایه مردم انگاشته با کمال خیره نظری دلیرانه بقصد دستبازی و چشم نمائی از حصار بند بر آمد - و میر مشاورالیه با رفقا بنابر اظهار جلالت پدیده پای بکوه نهاده سر راه بر آن زیاده سران گرفت و در کمرگاه کوه میان فریقین هنگامه دار و گیر گرم شده باوجود آن که مردم غنیم از جانب بلندی در آمده پشت بکوه داده ازین پشتگرمی دمدم حملهای سخت بر بهادران می نمودند - آن ثابت قدمان عرصه پایداری در سمت نشیب پای استواری بر جا داشته گاهی به بهای خدمات ایشان ندادند معهدا از فوط کار طلبی و کار فرمائی جلالت بمحض قیام راضی نشده اراده زیادتیی نمودند - و از مابین حمله‌های بالادست مرد افکن بجا آورده چندی از آن خود سران را انداختند - و از هوا خواهان دولت ابد بنیاد فرهاد بیگ بلوچ زخمی شده چندی از تابندگان ظفر خان نقد جان نثار خدیو روزگار کردند - و در آخر کار از هجوم جنود آسمانی یعنی رعب و خوف که بکومک اولیای دولت جاودانی نزول نموده ظاهر و باطن این دیره درونان را فرو گرفته بود فرار برقرار گردیدند و بیامردی هزیمت جان از آن میان بیرون برده تا درون حصار به هیچ جا بند نشدند - و بندهای درگاه تا دروازه قلعه شتافته تعاقب نمودند و بیامردی تمکن یزدانی آنها را بمردی استوار ساخته آغاز پرداختن ملچار کردند - و از روی استعجال آنقدر پناه جا ساختند که ماجرا همگان از تیرو تفنگ متحصنان تواند شد - و چون آن خرد سال این مایه دستبرد بزرگ

از دلاوران مشاهده کرد بی پا شده از دست رفت - از آنجا که کارگذاری دولت و دستبازی اقبال است در عین این حال لطیفه آسمانی رو نموده مویند این معنی افتاد - تبیین این ابهام آنکه پس از فتح اولیا و کسر اعدا که درین روز فیروزی اثر رو نمود موافقان بلا فاصله در عقب مخالفان شتافتند داماد علی کوکه و چندی از خویشان و منتسبان او در وقت هزیمت فوت. التجا به حصار نیافته از بیم خود را به پیغوله کوهسار کشیدند و آنجا بکنجی پنهان شده تا دوازدهم که نزول افواج تیره دل شب دیچور قبران تا قبران را احاطه نمود تیره بخشان مذکور هولناک و هراسان از داخل آن غار قبرستان سر بیرون کردند - و چون معشوران بامداد روز نشور از آن غار مضطرب برآمده اراده نمودند که از در عجز و زاری در آمده زینهاری بندهای درگاه شوند - ناچار در دل شب پیغام گذاری نزد فخرالدین فرستاده امان طلب شدند و بعد از دلاسا مستمال و مستظهر مشایخه را ملاقات نمودند - و این معنی را جمعی که نقاضی با کوکه داشتند بدولت پسر ابدال رسانیدند که کوکه ابواب دولتخواهی بندهای درگاه بر روی روزگار خود مفتوح داشته اراده دارد که در قلعه بر روی اولیای دولت نامتلهایی بکشاید لهذا داماد خود را فرستاد که از هوا خواهان عهد نامه بگیرد - آن خرد سال از استماع این معنی که به هیچ وجه اصلی نداشت کمال قلق و تزلزل بخود راه داده نزد کوکه بنیاد عجز و زاری و آغاز بی تابي و بیقراری نمود که هرگاه مقصد تو تسلیم حصار و سپردن قلعه بود اخفای این مطلب درکار نبود زیرا که چون مرا بر ممانعت اختیاری و اقتداری نبود این معنی با سهل وجهی دست میداد - کوکه هر چند سرگند خورده اظهار عدم اطلاع نمود قطعاً خاطرش را تسلی نشده همان بیدایی مینمود - چندانکه کوکه را خواهی نخواهی برین داشت که با او هم سوگند گشته تا کاشغر

همراهی کند - لا علاج تن باین معانی داده با خود قرار قرار و گذاشتن حصار داد - معهدا خود میدانست که اکثر سپاهیان از ابدال آزاده و دلدهی بشمار از اولیای دولت جاوید یافته اند عنقریب او را کلید قلعه می دهند - محملاً چون شب سر دست در آمد از فرط استیلاهی وهم مادر و اتباع و سه برادر خورد سال را در حصار بند گذاشته و سرپنجه تصرف در خزینة دینة پدر دراز کرده هرچه دست داد از نقرة و طلا و دیگر اجناس گرانمایه چندین سر بار با خود بدر برده و دروازه سمت کاشغر را کشوده روی راست پس خم طریقت زد و بانداز آن کشور راه هزیمت پیش گرفته راهی شد - بامدادان که روز سوم امرداد بود چون میر فخر الدین از اصل کار آگاهی یافت و دانست که بامداد بخت خداداد بی سعی و تردید فتح قلعه نصیب دولتخواهان شده بی توقف با سایر بندهای درگاه درون حصار رفت - و زنان و فرزندان ابدال بدست آورده جمعی را بتعاقب آن بد گهر فرستاد - اگرچه باو نرسیدند اما چند پشتواره طلا و نقرة که از غایت بیتابی و اضطراب برتاب کرده هزیمت اختیار نموده بود بتصرف در آورده معاودت نمودند - میر فخر الدین بجهت سرکار خاصه شریفه ضبط نمود - اما کما یذبغی از عهداً ضبط اموال قلعه بر نیامد - چنانچه جمعی از مردم تبت که در قلعه بودند ببهانه پسر ابدال و تاراجیان لوث مآل لشکر همگی را از میان بردند - و بین الفریقین حسب المشهور واللّه اعلم بحقایق احوال مال و منال بشمار خس پوش شده که برنده آنها ظاهر نگشت - چون اینگونه مطلب عظیم بمحض چهره کشائی نائید ربانی صورت نما گردید و معهدا باعث دلیری هواخواهان و علت تبدیلی بدسگالان آمده بغایت بی دست و پا شدند آن خان ظفر نشان دل بر نصرت ایزدی بسته استخلاص باقی حصون دلنشین ساخت -

و از روی جد و اجتهاد در محاصره کرپوچه و کچناک بذل مساعی جمیله نموده دیگر بار بسر ترغیب و تطمیع درمیان آن ملک پیمان و وسایط را بمیان آورد - چون شنیده بود که نگاهبانان هر دو قلعه از ممر قلات آذوقه عسرت بسیار دارند ازین راه بغایت امیدوار شده از روی یقین قرار فتح و نصرت با خود داد - و گروهی از اهل تبت را که بتازگی از ملاقات خان و عطلی او کامیاب شده بودند درمیان پیغام گذار ساخت - و آنها بوعد و وعید آن گروه تنگ چشم را که باندک مایه ریزشی دیده طمع سیاه کرده از آن راه خون عزیزان خویش می ریزند و بر سر آن سر پسر خود بریده پهلوی فرزند جگر بند خویشترن می درند از ابدال برگردانیده تشنه خون او گردانیدند - و از همه بالا تر هیچکس در تبت نبود که آن سنگ دل قسبی القلب کسی از نزدیکان او را بدترین وجهی و سخت ترین عداپی و نکالی نکشته بود و باندک مایه کوناھی با تهمت فرزدان و دوستداران او را باهل کاشغور اطراف دیگر فروخته - در عرض این حال ظفر خان بابدال حرف صلح بمیان آورده و دست از جنگ و تنگ گیری محاصره باز داشته آن سفاهت سرشت را بدین معنی مغرور ساخت - و بمقام ابله فریدی و روباه بازی که در امثال اینچاهای عین شیر مردیست در آمده آن غفود - خرد مدهوش را که در حقیقت خفته بل مرده جاوید بود خواب خرگوش داده غافل و معطل گردانید - چنانچه بامید مصالحه و معاهده از قلعداران قلعداران خصوص در حصن کچناک که خود آنجا نمی بود خبر نگرفته با خاطر جمع از تردد و نلاش و برخاش باز آمده و ازین جانب تبتیان دولتنخواه که همگنانرا از ابدال یکبارگی رمیده خاطر ساخته بودند مقرر ساختند که روز پنجشنبه پنجم شهر پور قلعه را تسلیم نمایند - و بر طبق مقرر در آن روز سردار ظفر شعار قوشونی بهاشلیقی آدم خان تبتی و محمد

همان نامی از خویشان خویش بجانب قلعه کچناک فرستاد - بمجرد وصول موافقان عموم متکصنان خصوص محمد مراد وکیل آن برگشته بخت بعهد خود وفا نموده از در موافقت در آمد - و ابواب قلعه بر روی دولتمخواهان و در بخت بر روی خود کشوده کلید آن حصار بند را تسلیم نمود - و چون ابدال ازین معنی اطلاع یافت دانست که عنقریب اهل قلعه کریوچه نیز دودله شده از و روی گردانند و او را دستگیر نموده باولیای دولت می سپارند - ناچار دیده و دانسته از در طلب زینهار در آمده راه استیمان و استشفاع بوسیله شادمان پگلی وال کشور و ظفر خان او را بجان امان داده ایمن و مطمئن خاطر ساخت - و بی اختیار از در عجز و زاری در آمده بدستور عفو طلبان زینهاری از قلعه بر آمده بدست آریز تسلیم مفتاح قلعه بملاقات خان پیوست - و روز دیگر ظفر خان با سایر بندهای درگاه گیتی پناه ابدال را همراه گرفته داخل قلعه کریوچه شد - بعد از مشاهدۀ آن حصار که شکست آن بدون نصرت آسمانی از دست اقتدار بسر نمی آمد و بی دستیاری تأیید قدرت ید الهی و اعتضاد اقبال نامتناهی دست پروردگان توفیق آنحضرت به هیچ گونه دست بر آن نمی توان یافت بتازگی سپاس گذار حضرت آفریدگار شده خطبه حمد جناب الهی و نعت حضرت رسالت پناهی و منقبت آل و اصحاب والا جناب آنحضرت بنام نامی و القاب سامعی حضرت سلیمان مقام سمت اختتام و وصف تلمعی یافت - و منبر مسجد جامع قلعه را برین سر سرمایه والا شده کار بالا گرفت - در حقیقت فتح این بلاد را که تصور بصویرش در آئینه خیال هیچ کشور گیر صورت نبسته و بمحض چهره کشائی اعجاز تأیید رنگ آمیزی فسون و نیرنگ اقبال رو داده داخل عرضداشت کرده بدربار سپهر مثال ارسال داشت - درین حال فخر الدین فیض عیال و اطفال ابدال را با بقیه

اموال او که بهمه ابواب قریب دو لک رزپیه می شد همراه آورد - و از اتفاقات حسنه اهل و اولاد حبیب و احمد چکان که در صوبه داری اعتقاد خان مصدر شور و شر شده آخر کار پناه ابدال برده و درینولا باشاره او بکشمیر شتافته فتنه تازه سر کرده بودند بدست آمدند - و حبیب چک که در عهد میرزا علی اکبر شاهي خمیر مایه فتنه عظمی گشته بود عاقبت نیت را مصر مقرر خود ساخته درینولا با صد تن از فرزندان و خویشان داخل زینهاریان شد - ظفر خان از ملاحظه انسداد رهگذرها بسبب بارش برف کما ینبغی بتفحص اموال ابدال و ضبط و ربط آن ملک نه پرداخته و سایر قلاع و جمیع مرز و بوم تحت امر محمد مراد برادر زاده ابدال که از روی درلتخواهی کلید قلعه کچناک را داده بود تسلیم نموده با ابدال و اهل او و سایر چکان و مفسدان آن سرزمین از راه برگشته لار معاودت نموده داخل کشمیر شد *

چون حقیقت نصرت اولیای دولت از عرضداشت ظفر خان وضوح یافت باوجود آنکه مصدر اینگونه خدمتی نمایان شده بود چون حصون و قلاع به یکی از بندهای معتبر سپرده معاهداهمگی ولایت و مضامین آنها نظم و نسق شایسته نداد لاجرم این نمایه سبکی بر خاطر عاظم بادشاه فلک جاه مرکز محیط و قروار بغایت گرانی نموده چنانچه باید بحال مشارالیه نه پرداختند - و لیکن بذایر آنکه حرمان آن خانه زاد دیرین باعث نومیدچی سایر بندهای امیدوار نشود او را بی بهره تمام و ناکام مطلق نه پسندیدند - و بعنایت ارسال خلعت و جمدهر موع سرانرازش گردانیده منصبش از اصل و اضافه سه هزار و پانصد سوار رسانیدند *

چون خامه کارنامه نگار از شرح کیفیت این فتح مبین باز پرداخت بذایر رفای وعده بر سر بیان مجملی از خصوصیات آن کشور و کیفیات

مسالك و عقبات آن مي رود - نخست از حقيقت راه سخن سر کرده
 آنگاه تدمه حقايق را على الاجمال پيایان مي رساند - کشور مذکور
 که چار حدش را جبال آسمان مثال فرو گرفته سوی راهی که بقرابت
 و کاشغرو حدود بدخشانات خصوص کوهستان همکال که در نزدیکی این واقع
 است منتهی میشود از سمت کشمیر دو راه دارد یکی راه کمراچ که ظفرخان
 از آن جاده راهی شده و دیگر راه لار که از آن مسلک بازگشت نموده چنانچه
 اشارتی بدان رفت - راه نخستین اگرچه سه چار مرحله دورتر است و لیکن
 در سایر محال آن یخ و برف و سرما کمتر است باوجود آنکه بر کربوهای
 دشوار عبور و تذنگاهای صعب المسلك اشتمال دارد که در سوار را پهلوی هم راه
 نیست بلکه اکثر جاها بآسانی پیاده طی نمودن مشکل است چه جای
 سواره گذاره شدن و بدون این روش قطع مسافت متصور نه از این راه
 زود تر بدان کشور میتوان پیوست - و در راه لار که اندک مایه نزدیکی دارد یخ
 و برف و خوف دمه بسیار است و فرط بارش بمرتبه ایست که هشت ماه اکثر
 اوقات سحاب طوفان بار از کار خود فارغ نیست - و در اندک فرصتی مسالك
 را از سد روئین یخ که همانا سنگ راه همین معنی دارد بمثابة مسدود می
 سازد که برید صومر مجال گذار نمی یابد - و بعضی از عقبات صعبه آن
 بنحویست که از مبدای آفرینش گیتی تا الحال برف آنگذار بگذرانفته بلکه
 سال به سال برف بر سرهم افتاده انبار می شود - و از آنچمله کوهی
 از یخ که قریب نیم کوه ارتفاع آنست بزرگان از گذارش برف
 و سیلان باران بر روی هم در کمال صلابت افشوده و معهدا انهار عظیمه
 در اطراف از زیر یخ روان گشته بیرون می آید - و این عالم آنها بر روی
 یخ نیز جاریست چنانچه بعضی از جاها را شگفته و راه وسیعی کشاده - و در
 وقتی که این مسلک کشاده است راهروان سوار را پیاده از روی یخ عبور

می نمایند - و درین راه بسی کروه کشمیر کربوه واقع است که بلند می
 آن از هر دو سو تخمیناً یک کروه بادشاهی باشد - و از هر دو جانب
 بمثابة تند و تیز افتاده که قطعاً امکان سواره راه بریدن ندارد - مجمالاً همگی
 تحت مشتمل است بر بیست و یک پرگنه و سی و هفت قلعه و چون اکثر
 را کوهسار البرز آثار فرو گرفته فسحت عرصه اش بغایت ننگ ساحت
 و کم مساحت است - و غلات آنجا اکثر جو و گندم است بکفاف
 و معیشت اهل آن اطراف وفا نمی کند - چون اعمال آن تا ناپست
 از قرار واقع بتحت و تصرف عمال بادشاهی در نیامده حقیقت
 حاصلش مشخص نیست و مشهور است که زیاده بر یک لک روپیه حاصل
 ارتفاعات بحکام آنجا واصل نمی شود - و از راهگرد رجوه اجازه یک سوی
 نهی که در آن حدود واقع است و طلالی ناقص عیاری که تولچه اش
 بهفت روپیه ارزش دارد از آن بدست می آید دوهزار تولچه در آمد
 زمینداران آن سرزمین میشود - و از غرایب میوهایی آن برو بوم مثل زرد الو
 و شغتالو و خربوزه و انگور که بغایت شیرین می افتد نوعیست از سیب
 سرخ که باطن آن از ظاهر سرخ تر است - و از همه بدیع تر آنکه دوت و خیار
 و زرد آلو و شغتالو و خربوزه و انگور و سایر فواکه آن ملک در یکدفعه بهم
 می رسد *

آغاز سال یازدهم جلوس میمنت مانوس

شاهجهانی

درین ایام سال یازدهم جلوس میمنت مانوس از روز سه شنبه غره
 جمادی الثانی سال هزار و چهل و هفت هجری بتخیروت و مبارکبادی
 شروع شده جهانرا سرمایه مسرت و خورمی داد - و ادواب بهجت

و شادمانی بروی روزگار مفتوح ساخته سرمایه جمعیت - بدلهای ارزانی داشت - و سر و سرگروه سلاطین عالم انجمن جشن و کامرانی آراسته پرتو نور حضور بر ساحت خاص و عام افکندند - و فروغ شرف بر سر تخت زرین و سریر گوهر آگین گسترده بدستور هر سال بحرین کف در افشان چون سحاب نپسان بگوهر باری در آوردند - و دست سخا چون پنجه آفتاب بزر ریزی بر آورده ماده حصول تمنای غنی و فقیر آماده ساختند - درین تاریخ دو داماد احدات یکی محمد زمان و دوم صاحب داد با قادر داد نواسته احدات ولد محمد زمان و علایی زن احدات خواهر رشید خان و گروهی دیگر از همراهان عبد القادر ولد احدات که پس از فرو رفتن او سعید خان بحسن تدبیر بدست آورده روانه درگاه آسمان جاه ساخته بود باستان معلی رسیدند - بادشاه جرم بخش محمد زمان و صاحبداد را بعنایت اسپ و خلعت و دیگرانرا بمرحمت خلعت برنواخته نزد رشید خان که این عم احدات است و صوبه دار تلنگانه فرستادند - نهم پس از آنجهانی شدن راجه انوپ سنگه جیرام مهین پسرش از زمین بوس درگاه چهره بخت افروخته بعنایت خلعت و منصب هزاری ذات و هشتصد سوار و عطای فیل و اسپ و خطاب راجگی و چهار پسر دیگر متوفی فراخور حال بمناسب مناسبت سرافرازی یافتند *

نوزدهم حکیم صالح برادر حکیم فتح الله شیرازی از ایران بدرگاه جهان پناه رسیده از فیض دریافت ملازمت کیمیا خاصیت سعادت دین و دنیا اندوخت - و از پیشگاه نوازش خافان غریب نواز بانعام سه هزار روپیه و خلعت کامیاب گشته داخل بندها گردید - چون بعرض مقدس رسید که مرشد قلیخان فوجدار متبرا در اثنای تاخت بر یکی موضع از مواضع متمردان که همگی تمر گزینان در پناه دیواربست آن آتش

افروز هنگامه کین تومی شده بودند بزخم تفذگ آنجهانی شده سرمایه سعادت دارین برای خود آماده ساخت الله ویردی خان را به فوجداری و جاگیرداری سرافراز نموده دستوری انتقام دادند - بیست و ششم آن ماه حکیم حلق را از منصب بازداشته پانزده هزار روپیه سالیانه مقرر فرمودند *

غره شعبان امانت خان که خط نو آئینش رقم نسخ برخط سبز خطان خطه خوبی کشیده در جایزه کتبه که درون گنبد آسمان رفعت مزار فیض اثر نواب مهد علیانگاشته بود بعنایت فیل سرلندی یافت - هشتام ماه لوای ظفر انتما که چون کوب بخت مسعود همواره در اوج صعود است بصوب شکارگاه باری ارتفاع یافت - دوازدهم نشیمن دل نشین تالاب باری موسوم به لعل محل از پذیرش پرتو حضور پرنور روکش کن بدخشان گردید - و چند روز آن سرزمین فردوس آئین از نزول اشرف پایت آسمانی یافته در عرض این اوقات سه قلاده شیر و چند نیله گاو و آهو شکار شد *

نهم رمضان داخل دار الخلافه گشته محفل دهن شمسبی آغاز سال چهل و هفتم مبارک را آذین پذیر نمودند - و تزیین همه ساله و مراسم معروف این خجسته روز بظهور آمده سرمایه بی نیازی یک جهان نیازمند مهیا گردید - درین تاریخ دو هزار دودامی بابت پیشکش خان دوران بهادر از نظر اشرف گذشت - اگرچه از دیرباز در مالوه این جنس پارچه بافت میشود اما در عهد بادشاه زمان نزاکت و لطافت آن بجای رسیده که جامه واری رنگین بونه دار هشتاد روپیه و ساده چهل روپیه ارزش دارد - در نفاست و لطافت قماش هیچ پارچه از پارچهای سفید هندوستان بآن نمی رسد در هوالی تابستان لباس خاصه از آنست - حکیم مومنا بسالیانه بیست هزار روپیه و عبد الرحمن روهیله از اصل و اضافه بمنصب هزاروی هشت صد سوار و عبد اللطیف دیوان بخطاب عقیدت خان سرافرازی یافتند *

گشته شدن کریم داد مذکور

چون آن مدبر بدسروشست گروهی انبوه را در خلال کوهستان بکشتن داده در سرحد نوحانی میگذارید درینولا الوسات فخر از بدبختی بخیال محال او را طلبداشته سر به شورش و فساد برداشتند - سعید خان بجهت استیصال او و استخلاص پرگذاشت بنگش یانزده هزار پیاده کماندار قدر انداز از عشایر افغانه گرد آورده با راجه جگت سنگه و پر دلخان و غیرت خان و سید ولی و برخی دیگر از بهادران تجلاد منش و در هزار سوار از تاییان خود همراه یعقوب کشمیری وکیل خون تعیین نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن افواج ظفر امتزاج بحدود نغر جمعی از کوه نشینان برای محافظت مال و جان خود برادر کریمداد کور را که سابق به بلخ رفته بود و الحال باشاره نذر محمد خان پنهانی در قبیله نغر آمده مصدر ابواب شور و شر شده آن طایفه ناحق شناس را بموافقت خان مذکور تکریص می نمود با برادر هزار میراوزک زنی از هم گذرانیدند و گروهی مردم بوسیله این دولتخواهی باولیلی دولت ملصق گشته در تودد همه جا پیش قدم بودند - و کریمداد کور با سه قبیله که بار دم از درستی می زدند از ملاحظه دستبرد بهادران تهور کیش از جا رفته به کوههای تنگ گذار عسیر العبور پناه برد - از آنجا که مخالفان دولت ابد پیوند را پیوسته بجز ادبار و ناکامی حاصل زندگانی نیست باوجود عدم یافت غله و قلت آذوقه از بالا برف و باران چون بالای آسمانی لازل شده و از پایان حملهای بالا دست دلاوران مرد افغان بظهور رسیده مخالفان را بستوه آورد چنانچه هر روز جمعی کثیر از راه کوچه تنگ تنگ روانه عالم فدا می گردیدند - لا علاج کریم داد را باهل و عیال مقید ساخته

با توابع و لواحق حواله سران لشکر نمودند - پس از عرض رسیدن این حقیقت حکم قتل در باب او پذیرای شرف صدور گردید و عالمی از فتنه او خلاص شد *

بیست و پنجم رمضان المبارک بصوب سورون که شکار انواع جانور بحری و بری و اصناف وحوش و سباع در آن سرزمین زیاده از شمار دست بهم می رسد کوچ ریایات عالیات اتفاق افتاد - بیست و نهم در مکان مذکور برکنار گنگ نزول اجلال واقع شد - چون در آن نواحی شیری چند فراهم آمده بسکنه پرگنات جوار آزار و اضرار بسیار می رسانیدند بادشاه شیر شکار متوجه آن گشته یازده شیر را به تفنگ خاصه شکار فرمودند - و سوم روز از آب گنگ برای جبری که از سفاین ترتیب داده بودند عبور فرمودند و همه راه تفرج کنان و صید انگنان اسپ طرب و نشاط بجولان در آوردند - و در آن صحرا که از جوش سبز زنگار فام غیرت معدن زمرد چرخ گشته بود در عین تفرج در هر گل زمین از خون شکاری سیل خون جاری ساختند - و از چهارم شوال تا پانزدهم نوزده شیر و چرند و پرند بسیار شکار فرموده عذبان یکران کامرانی را منعطف ساخته آهنگ دار الخلافه نمودند - جمال خان قراول را چون درین شکار خدمت شایسته بجا آورده بود بزر سنجدیده هشت هزار روپیه هم سنگ او را بار مرحمت نمودند - و هزار سوار شایسته خان را دو اسبه مقرر نموده بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار از آنچمله سه هزار سوار دو اسبه بر نواختند - و راجه جی سنگه از وطن آمده سعادت ملازمت دریافت - بیستم شوال سنه یکهزار و چهل و هفت از عرضداشت بادشاه زاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر بمسامع جاه و جلال رسید که آن گرامی گوهر بکر تاجداري را از دختر شاهنواز خان صفوی صبیغه صفیه صانی فطرت روز پنجمشبه دهم شوال بوجود آمده - اعلیٰ حضرت آن پاک

نژاد را به زینب النساء موسوم ساختند - بیست و چهارم ماه ربیع الله برادرزاده قاضی خان از تعیناتیان کابل عرضداشت علی مردان خان مشتمل بر زینب هاری شدن او بدرگاه خلایق پناه آورده سعادت زمین بوس بارگاه سلیمانی دریافت - بیست و ششم بادشاه آسمان جاه داخل دولت خانه دار الخلافه شده حریم خلافت را بنور حضور رشک فرمای انوار مهر انور ساختند *

حقیقت مفتوح شدن قلعه قندهار

با دیگر قلاع آن دیار

چون کشایش هرکار فرو بسته بوقت خود وابسته و فتح الباب امور مشکله بنابر قسمت است بهنگام مقرر متعلق گشته تا هنگام معهود نرسد و وقت موعود نیاید سعی و کوشش فایده ندهد - شاهد حال این معنی مقدمه فتح قندهار است که از سال چهارم حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه بعد از التجای مظفر حسین میرزا بدرگاه خواقین پناه در تصرف اولیای دولت قاهره بود - چون شاه عباس بعد از جلوس بر سرور دارائی ایران همواره خواهش تسخیر آن داشت زنبیل بیگ توشمال باشی را که در آخر سلطنت شاه بمرتبه سپهسالاری رسیده بود با خان عالم بعنوان سفارت فرستاده التماس قلعه مذکور نمود - حضرت جنّت مکانی جهانگیر بادشاه بجواب آن نپرداخته خان جهان لودی را که بکثرت قوم و قبیله و سامان دولت و جاه فریدون وقت خود بود به قلعه داری آنجا تجویز نمودند - او بنابر تن آسانی و کاهلی بوسیله نور محل که بر روی کار نذگروسته ملاحظه عواقب امور نمی نمود صوبه ملتان را برای خود و حراست قلعه قندهار برای عبد العزیز خان التماس کرده تعهد نمود که هرگاه شاه اراده آمدن قلعه

قندهار نماید این بندۀ درست اعتقاد بر جذاج استعجال بر سرکار رسیده داد جانفشانی دهد - درین اثناء شاه بلند اقبال که بجهت تنبیه و تادیب دکنیان با لشکر گران سنگ در برهانپور تشریف داشتند بسبب نسبت دختر نور محل که از شیر افکن ترکمان داشت با شهروار رنجیده سلطان خسرو را که حواله گماشتهای ایشان بود روانه کشور جاوید ساختند - و لشکری عظیم فراهم آورده اراده نمودند که بملازم پدر بزرگوار رسیده نور محل را که مدار امور سلطنت بر خود گرفته بیدخل سازند - اهل نخلق آمدن شاه بلند اقبال را باین کیفیت خصوص کمیت افواج به بدترین صورتی و نامناسب لباسی در نظر حضرت جنت مکانی جلوه دادند - و آن حضرت مهابت خان را که از هواخواهان سلطان پیروز بود با تمام لشکر بجهت منع آمدن شاه بلند اقبال تعیین نمودند - و بمقتضای این قرار داد روزهای دراز هنگامه فتنه و فساد گرمی پذیرفته روز بازار اهل فریب و فساد رونق و رواج تمام داشت - زنبیل بیگ سفیر ایران که هنوز رخصت مراجعت نیافته بود پنهانی به شاه تاجس نوشت که درین هنگام که در میان پدر و پسر صحبت نامناسب روی داده شورش عظیم در هندوستانست برای گرفتن قندهار قابو به ازین نخواهد بود - شاه بمجرد رسیدن نوشته با لشکر گران سنگ بآهنگ تسخیر قلعه قندهار آمده چندی در باره احاطه آن پافشارده مدتی متمادی باقامت مراسم تزییق دایره محاصره اشتغال نمود - و روزگاری نایره جدال و قتال از بیرون و درون اشتغال داشت تا آنکه کار بر متخصصان به غایت تنگ شده معامله به دشواری گرائید - و بنابر آنکه میانی یک جهتی و صدفات این خانواده علیّه و سلسله صفویه از دیر باز استحکام داشت شاه بحکم مراعات مراسم مروت دیرینه نسبت اخوت و برادری نگه داشت می کرد معهدا

عبد العزیز خان نقشبندی از مراتب سپه‌داری و نبرد آزمائی بهره
نداشت و از جانب شاه خاطر جمع داشته در آن قلعه سرانجام شایسته
از تغلگچی و حشم و آذوقه و باروت و غیره چنانچه می‌بایست نکرده
بود و حتی المقدور بدفع مخالفان کوشیده از کثرت عسرت و قلت غله
و نومیدی کومک بتنگ آمده در شهریور سال هفدهم جلوس جهانگیری
مطابق سال هزار و سی و دو از قلعه برآمده شاه را دید - شاه او را
بهمراهان رخصت هندوستان داده تنظیم امور قندهار به گنج علی خان
ازیک که سابق حاکم کرمان بود تفویض نموده خود بایران بازگشت -
چون اورنگ خلافت هند بوجود این سلطان السلاطین زمان زینت
تازه گرفت انتقام آن جرأت بر ذمت همت لازم دانسته همواره توجه
اشرف بجهت کشایش قلعه قندهار مصروف می‌داشتند - لیکن حصول
این امر و وصول این مرام بذایر بعضی موانع از باب دفع فتنه خانجهان
و استیصال بنیاد ملک و دولت دیرینه سال نظام الملک از شامت
حمایت خانجهان و تنبیه بزدیل و مقهور و دیگر امور ضرور در حیز توقف
و تاخیر مانده بود - اکنون که همه کام هواخواهان دولت بی پایان بتائید
دستیاران اقبال حسب المرام برآمده از هیچ راه به هیچ رود سر زمین
دکن حالت منتظره نماند به سمت قرارگاه اورنگ سلطنت بیدرنگ
آهنگ فرموده عزیمت سرکردن مهم قندهار و بسیج در بایست وقت
و تهیه اسباب قرارداد خاطر خطیر و پیشنهاد همت والا نهمت نمودند -
از آنجا که از روز نخست نصرت آسمانی به‌مراهی موکب مسعود
این خدیو زمان پیمان به بیعت معهود درست بسته بمجود توجه طلیعه افواج
بهر امواج موکب منصور بجانب پنجاب پای استقلال علی مردان خان
حارس قندهار از جا رفته طلب اعانت و استمداد از شاه صفی نمود -

و شاه این معنی را حمل بر دوکنداری و دمدمه سازی او نموده خلف ارشدش محمد علی بیگ را که در سن هفده بود بحضور طلب داشته در صدد کشتن علی مردان خان و استیصال خان و مان او در آمد - و بجهت انصرام این عزیمت سیارش قلع آقاسی را که در مشهد اقامت داشت نوشت که خود را بپناه کومک بزودی بقندهار رسانیده خاطر از استحکام برج و باره حصار جمع ساخته اگر تواند علی مردان خان را دستگیر نموده همانجا بقتل رساند و الا بحضور بفرستد - خان مذکور بعد از اطلاع این اراده چه بمقتضای پیش بینی و به اندیشی و چه بحکم اضطرار و بیچارگی بندگی درگاه جهان پناه اختیار نموده بقصد اظهار این معنی عرضداشت مصحوب کامران برادر ملک مرودود زندانی نزد سعید خان صوبه دار کابل فرستاد و نوشت که بطریق اخفاء بدرگاه عالم پناه روانه نمایند - و ملک مرودود را نزد قلیچ خان صوبه دار ملتان فرستاده ازین اراده مطلع ساخت - و بسیاوش نوشت که بالفعل آمدن تو بقندهار از مصلحت وقت درر است چه اگر پیش از ورود موکب ظفر آمود داخل قلعه میشوی از کثرت مردم و قلت غله آذوقه از دست می رود و اگر بیرون قلعه توقف می نمائی احتمال مضرب از عساکر نصرت مآثر هست بهتر آنست که در همان دیار توقف ورزیده هرگاه نوشته من برسد خود را بر سر کار رسانی - سیاوش نوشته علی مردان خان را وقتی ننهاد که کوچ بکوچ بفرا رسید و حقیقت آمدن خود دیگر بار بخان مذکور نوشت - این مرتبه علی مردان خان عریض بار نوشت که تا جان در بدن و سر بر تن است ممکن نیست که گرد قلعه توانی گشت پس مناسب آنست که تصدیع خود و من ندهی - چرن مشخص سیاوش شد که علی مردان خان از اطاعت والی ایران سر بر تافته رو بجناب خلافت دارد و افواج قاهره از روی استقلال تمام و نیروی تام نزدیک اراده

گرفتن قلعه دارند بجنایح استعجال خود را بکشک رسانیده در آنجا رحل اقامت انداخت - و به سخنان ساده فریب دور از راه جمعی از قزلباشان را از علی مردان خان رو گردان ساخته با اجتماع لشکر پرداخت - و قزلباشان از روی عدم بصیرت باغواوی او طریقه بیراه روی پیش گرفته اکثر قلعه نشینان را از راه بردند - قلعدار بمقتضای مصلحت گروهی را که پنهانی بسیاوش نسبت اخلاص درست می کردند از قلعه برآورده بسرحدهای دور دست فرستاد - و بعضی را آنجهانی ساخته جمعی از خویشان معتمد و غلامان معتبر را با خود نگهداشت - و حقیقت بدرگاه عالم پناه معروضداشتن التماس نمود که چون این بذرده درست اعتقاد قلعه قندهار را اضافه ممالک محروسه گردانیده اولیای دولت ابد قرین را لازم است که مسامحت در التزام طریقه کومک و مساعدت که عین دولتخواهی است منظور دارند - اتفاقاً پیش از ورود فرمان عالیشان عوض خان قافشال بمجرد اشاره علی مردان خان بکار فرمائی همت و کار طلبی اخلاص از غزنین روانه شده با هزار سوار جرّار داخل قلعه قندهار گشته متعاقب او میرزا شیخ خلف سعید خان بمرجب نوشته پدر با فوجی از مردان کار بطریق استعجال بقلعه قلات که پنج منزلی قندهار است رسید - علی مردان خان از آمدن عوض خان قوت دل و نیروی بازو یافته بنابر پاس سیاوش خطبه را بنام حضرت گیتی ستانی شاهجهان بادشاه غازی بلند آوازه ساخته وجوه درهم و دنانیر را باسم مبارک نورانی ساخت - و نه اشرفی مسکوک بسکه مبارک با عرضداشتی بر کیفیت رسیدن عوض خان و خواهش استیلام عتبه فلک رتبه مصحوب احمد بیگ نوکر خود بیایه سرپر خلافت مصیر ارسال داشت - و میرزا شیخ را بیست و پنجم شوال باعزاز و احترام تمام بقلعه در آورده لوازم مهمانداری و مراسم ضیافت بزرگانه بتقدیم رسانید و محمد سعید

قاضي قندهار را که از هواخواهي شاه بسيار پيهم خبر مي فرستاد به بدترين روشی بقتل رسانیده برج و باره حصار را حواله اوليای دولت قاهره نمود - چون مضمون عرضداشت بر راي گيتي آرای وضوح يافت قليچ خان ناظم ملتان را که بمنصب چهار هزارى ذات و سوار سرافراز بود از اصل و اضافه بمنصب پنج هزارى پنج هزار سوار از آنجمله دوهزار در اسبه سه اسبه و نفويض صوبه قندهار سربلند ساخته حکم فرمودند که با تمام لشکر ملتان و يوسف محمد خان حاکم بهکر و جان نثار خان فوجدار سيوستان خود را بسرعت بقندهار رساند - و فرمان عاليشان ديگر بنام سعيد خان صوبه دار کابل باین مضمون صادر شد که گوهر تاج سلطنت و بختياري شاه شجاع بهادر با لشکر بيقياس درين نزديکي متوجه آنصوب ميشوند بايد که آن زده پيش قدمان معرکه دليري و دلوري با تمام لشکر کابل و مبلغ پنج لک روپيه نقد از خزانه آنجا همراه گرفته روانه قندهار شده از آنجمله یک لک روپيه بصيغه انعام به علي مردان خان برساند - در یک روپيه بطريق مساعدۀ خود بگيرد و تيمم مبلغ را به بعضی بندهای ديگر برسم مساعدۀ بملک مودره و غيره تبعۀ علي مردان خان در خور حال هر کدام انعام بدهد - و چون قليچ خان بقندهار برسد خاطر از بندوبست قلعه و ذخيره و غيره جمع نموده و آن حصار خير آثار را حواله خان مذکور نموده علي مردان خان را با بنده و بار و توابع تا بکابل همراه آورده از آنجا ميرزا شينخ پسر کلان خود را همراه داده روانه درگاه عالم پناه نمايد - و چون احتمال آمدن شاه صفي نيز بود گرامي گوهر بحر خلافت و نامداري شاه شجاع بهادر را در آغاز ذي قعدة سنه یک هزار و چهل و هفت با کمال اعظام و اجال خلعت گرانمايه با چار قب زرد رزي و جيغه و شمشير و خنجر مربع با پهلوانتاره و علاقه مرورديد و فيل و ماده فيل با ساز نقره و در اسب عراقی

با زین زرین و لجام مرصع و صد اسپ ترکی و ده لک روپیه نقد بطریق انعام و هزار سوار جرار جدکار بدان صوب مرخص گردانیدند. و هنگام رخصت بر زبان فیض ترجمان آوردند که اگر شاه خود آید آن فرزند ارجمند نیز با تمام لشکر بدان صوب شتافته هنگامه آرای نبرد گردد. و اگر لشکر بفرستد فوجی از بهادران کار طلب بسرکردگی خان دوران بهادر نصرت جنگ تعیین نموده خود نزدیک باشد. آنگاه هر یکی از امرای نامدار را که در رکاب ظفر انتساب آن بلند اقبال تعیین شده بودند خلعت و خنجر و اسپ و فیل در خور رتبه و حالت عطا نموده خان دوران بهادر را به عنایت خلعت خاصه و جمدهر و شمشیر مرصع و دو اسپ خاصه با ساز طلا و فیل و ماده فیل با یراق و حوضه فقره معزز و گرمی ساخته مدار جنگ و جدال و رحل و ترحال بر رای و درایت او باز گذاشتند. و بهادر خان و مبارز خان را حکم شد که از جاگیر خود آمده ملحق عسکر اقبال گردند. و به وزیر خان ناظم پنجاب حکم شد که از صوبه پنجاب غله فراهم آورده پدیم روانه کابل سازد. مچملاً سعید خان صوبه دار کابل بر طبق حکم معلی از کابل باراجه جگت سنگه و تمام تعیناتیل آن صوبه روانه شده چون بقلات رسید از نوشته میرزا شیخ و عوض خان معلوم نمود که سیاهش با برخی از حکام خراسان بشش گروهی قندهار رسیده. و جمعی که در قلعه اند اگرچه بظاهر با علی مردان خان دم از موافقت می زنند اما نهانی بسیاریش محرک سلسله دوستی گشته خواه و ناخواه او را بآمدن قندهار تحریص می نمایند باید که از قلات به کمال هوشیاری و دربینی عازم این صوب شود خان مذکور پس از اطلاع این معنی بآئین شایسته و توزک بایسته کوچ به کوچ طی مراحل نموده چون هفدهم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و هفت بظاهر قندهار رسید علی

مردان خان از مقدم آن خان شجاعت نشان جانی تازه و مسرت بی اندازه یافته استقبال خیل اقبال نمود - و فرمان فرخنده عنوان را با خلعت خاصه و جیغه مرصع و شمشیر و خنجر مرصع که مصحوب محمد مراد سلدوز مرسل گشته بود پس از تقدیم مراسم تواضع و تسلیم جبین نیاز بر زمین منت گذاشته بدریافت این سعادت عظمی که از دیر باز خواهان وصول آن بود کامیاب صورت و معنی گردید - و فرمان عالیشان که بنام سعید خان بهادر مشتمل بر تلقین محاربه و ارشاد مدافعه لشکر عراق صادر شده و در آن رقم یافته بود که اگر سیاهش بنابر کوتاه نظری و خیره چشمی عرصه را خالی دیده بدست درازی و ترکنازی نواح قندهار در آمده باشد آن عمده الملک قلیچ خان را در قندهار گذاشته خود با سپاه نصرت دستگاه متوجه گشته دمار از روزگار او بر آرد - و از رهگذر سرانجام این یساق اندیشه را به خاطر راه نداده راست تا فرات بتازد که از سپاه و آذوقه و خزانه آنچه باید و آنچه شاید بکرم الهی موجود است چنانچه مبلغ بیست لک رویه با بیست هزار سوار همراه شاهزاده والا گهر روانه نموده حکم فرموده ایم که اگر والی ایران متوجه قندهار شود آن فرزند سعادت مند افواج کلمی را به پنج قسم منقسم ساخته و خود به نفس نفیس سردار خیل اقبال گشته داد مردم و مردانگی دهد - اتفاقاً فرمان مذکور بدست مردم سیاهش که سر راهها گرفته بودند افتاد - بعد از آگاهی بر مضمون آن سر رشته استقلال او و همگان از دست رفت و فرمان عالی شان نزد والی خود بایران فرستاده متوجه تهیه اسباب جنگ گشت - سعید خان بهادر از تنگی وقت و دیر آمدن قلیچ خان میرزا شیخ پسر خود را با دو هزار سوار در قندهار گذاشته و توقف علی مردان خان با جمعی قلیل در قلعه ارک قرار داده قریب سه هزار جمیعت او را که در باطن نفاق و بظاهر وفادار داشتند

بسرداري حسين بيگ خواهرزاده علي مردان خان همراه گرفته با هشت هزار سوار رو به پيکار سياوش آورد - و فيلان عريده آئين پرخاش جو که همه ازدها صولتان اهرمن منظر بودند پيش روی داده بتاريخ بيست و ششم ذی قعدة سنه يازدهم جلوس مبارک موافق سنه یک هزار و چهل و هفت هجري زينت افزای عرصه مصاف گشت - در آن روز خان نصرت اندوز هراولي سپاه نصرت دستگاه را براجة جگت سنگه و محکم سنگه و اوگر سنگه و گوپال سين و رام سنگه و جگوم و گچ سنگه و همت سنگه و ميدني مل بهدرويه و اندر بهان و ديگر راجپوتان مقرر نموده جرانغار بسيد ولي و عبد الواحد و سيد محمد و محمد شوقي وغيره سادات بارهه و امروهه و بخاري و برانغار به پردلخان وغيرت خان و علاول خان و حيات خان و حسن خان وغيره افغانان حواله ساخت - و قول را با برادران و پسران آرايش داده طرح دست راست بعوض خان و سه هزار سوار علي مردان خان بسرداري حسين بيگ خواهرزاده و علي بيگ نوکر خان مذکور زينت بخشيد - و ازین جانب سياوش با بيرام علي خان حاکم نيشاپور و خدا قلي خان حاکم فرات و دوست علي سلطان حاکم خواف و يوسف سلطان حاکم چمش کرک و صفي قلي قلعدار بست و جمعی ديگر قريب هفت هزار سوار بتوزک صفوف پيراسته و توپخانه را پيش رو داشته روانه شد - و در یک کوهي قلندهار چون هر دو لشکر مقابل شده نبرد آرا گشتند به تعصب يکديگر جنگ سخت در گرفته در اثنای زد و خورد هراول و برانغار و جرانغار قزلباش اسپ بر انگيخته برانغار از جانب راست هراول سپاه ظفر دستگاه با طرح جرانغار روبرو شد - و جرانغار به مردم علي مردان خان که طرح برانغار مبارزان دين بودند مکاذي گشت - و هراول با هراولان در افتاده تردد شيرانه بميان آمد - در چنين هنگام که جنگ از هر دو سوترازو گشته معامله به نيروی

سربینچ و زور بازو افتاده جمعی کثیر از بهادران طرفین داد اقامت داده متعاقب یکدیگر بعالم دیگر روانه می گردیدند و دلاوران موافق و مخالف بر سر آن پله پایه قدر و مقدار یکدیگر سنجیده باشتعال آتش کین حق مقابله و مقاتله ادا می نمودند بیک ناگاه از هجوم افواج و جنود رعب تزلزل در بغلی تمکن که بداشتند راه یافته افواج غنیمت طریقه فرار سر کردند و با شتاب بخت برگشته و ادبار رو آورده یکسر تا خیمه و خرگاه خود بهمان پا تاخته عیان یکران عزیمت را مثنی نه ساختند - دلاوران لشکر شکن همه جا مراسم تعاقب بجا آورده فرصت آن ندادند که در آنجا هم دست و پای آنها آشنای عیان و رکاب شده دمی خود را در خانه زین محکم توانند نمود - لاجرم احمال و اثقال گریختگان که در میدان باز مانده بود بدست دلاوران افتاد و جمعی کثیر از آن خون گرفتگان از ضرب تیغ صف شکنان راه آخرت سر کردند - هزاران بیشه جدال و قتال شکر کنان و سجده گذاران مظفر و منصور بمقر خویش باز گشت نمودند *

بیست و نهم فی تعدده مذکور تمامی مساجد و معابد بتذکار حمد جهان آفرین و نعمت سید المرسلین و مناقب ائمه معصومین و خلفای راشدین رضوان الله علیهم اجمعین و مفاخر پادشاهان این سلسله عالیه حق گزین زینت و صفای تازه یافت - و حقیقت ترددات مجاهدان دین از عرضداشت سعید خان که مصحوب عبدالرحمن بیگ ولد عبد العزیز خان ارسال داشته بود بعرض مقدس رسیده خاطرهارا مبتهج و مسرور ساخت - پادشاه حق شناس حق گذار همگی بندهای روشناس را بعنایت خلعت فاخره و اضافه مناصب پایه انتخار و سرمایه اعتبار افزوده سعید خان به خلعت خاصه و چار قب و جمدهر مروج با پهلوانخانه و شمشیر مروج و در اسب خاصه مزین بزین و ستام زین و فیل

خاصه و مان: فیل با یراق و حوضه نقره و اضافه هزاره ذات و سوار دو اسپه و سه اسپه بر اصل منصب او که پنج هزاره پانچ هزار سوار دو اسپه سه اسپه بود و خطاب بهادر ظفر جنگ سرافراز ساخته به نهایت عزت فایز و کامگار گردانیدند - و راجه جگت سنگه بمرحمت خلعت خاصه و خنجر مرصع و اسپ و فیل سرمایه افتخار ابد اندوخته پردلخان از عطای خلعت و اسپ و نقاره و اضافه پانصد سوار و عوض خان قاقشال بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و نقاره و اضافه هزاره پانصد سوار از اصل و اضافه دوهزار و پانصدی دو هزار سوار بلند آوازه و ممتاز گردیدند - و غیرت خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و هزار و شش صد سوار و مرحمت اسپ و ابوالبقا برادر سعید خان بمنصب و خلعت و اسپ و اضافه پانصدی ذات و دو صد سوار و خطاب افتخار خان و میرزا شیخ ولد سعید خان بخطاب خانه زاد خان و عنایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و اضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزاره چهار صد سوار نوازش یافته منظور نظر مرحمت گشت - و علاول ترین بخلعت و منصب هزاره هشت صد سوار و گویال سنگه بخلعت و منصب هزاره هفت صد سوار و سید ولی بخلعت و منصب هزاره هفت صد سوار و خطاب دلیر خان و سید احمد بخلعت و منصب هزاره سه صد سوار و یوسف بیگ کابللی بخلعت و منصب هزاره پانصد سوار و خطاب همت خان و رای کاشیداس بخلعت و منصب هزاره دو صد و پنجاه سوار مفتخر و مباهیه گشتند - جمیع این مناصب از اصل و اضافه است که بهریک ازینان مرحمت شده و جمعی دیگر از بندها که باضافه منصب سرافرازی یافته اند چون تفصیل آنها طولی داشت لاجرم به تحریر اسامی آنها نپرداخته *

درینوقت صفدر خان که بجانب ایران رفته بود از ایران مراجعت نموده بقندهار آمد و سعید خان را دیده گفت که شاه صفی از رفتن

قندهار بغایت بیدماغ گشته اکثر اوقات بر زبان دارد که از صفاهان و بغداد دل برداشتن آسان است اما از سر قندهار گذشتن بسیار دشوار است -

بنابر آن در صدد فرستادن لشکری آراسته بسرداری جانپخان قورچی باشی در آمده بلکه اراده آمدن خود نیز مصمم نموده - لاجرم سعید خان در قندهار توقف نموده ببادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع بهادر نوشت که صلاح دولت آنست که تمام لشکر ظفر اثر را با توپخانه روانه این صوب نموده خود در کابل تشریف داشته باشند - اگر والی ایران باراده محاصره متوجه این صوب گردد یا لشکری تعیین نماید پلنگ خویان سخت کوش تیغ جلالت از نیام تهور و تجلد کشیده بر ایشان حمله آورگردد -

و اگر از راه دور بینی در گذر همت بر تسخیر قلعه بست و زمین دار گردان گرد از نهاد و دود از دماغ متحصنان بر آورده آید - چون این حقیقت از روی واقعه کابل و قندهار بمسامع جاء و جلال رسید از پیشگاه خلافت حکم معلی بشرف نفاذ پیوست که تا رسیدن قلیچ خان سعید خان در قندهار توقف نموده علی مردان خان را روانه کابل نماید - و عرض خان را با هزار و پانصد سوارتا کاشغر و خانه زاد خان را تا کابل همراه داده خود به تسخیر قلاع آن دیار پردازد - بعد از ورود فرامین مطاعه همدردم نی حجه سنه یک هزار و چهل و هفت هجری علی مردان خان بعد از رسیدن قلیچ خان از قندهار احرام ادراک سعادت آستاندوس بارگاه اشرف اقدس بسته روز پنجشنبه هفدهم ربیع الاول چون دولتخانه بت خاک که بادشاهزاده در آن ولا آنجا تشریف داشتند رسید حسب الامر جلیل القدر بهادر خان و لهراسپ خان و مبارز خان و نظر بهادر خویشمگی و جانسپار خان و ذوالفقار خان مراسم استقبال به تقدیم رسانیده خان مشارالیه را باعزاز و اکرام تمام دریافتند پس از آن خاندوران

بهادر باشا را علیه تا بیرون دیوان خانه پذیرفته شده مراسم مصافحه و معافقه بجا آورده و آداب ملازمت و روش کورنش و تسلیم که درین دردمان عالی شان متعارف است بیاد داده از حصول شرف دریافت ملازمت بادشاهزاده والا مقدار سربلند گردانید - بحکم آن زینت افزای انجمن دولت و اقبال خان دوزان خان بهادر و راجه جی سنگه جانب راست و خان مذکور سر جرگه دست چپ نشستند - و بادشاهزاده شفقت بسیار و مرحمت بیشمار نسبت خان مذکور بجا آورده همان لحظه بانعام خلعت فاخره با چار قب زردوزی و جمدهر مرصع و فیل با یراق و ماده فیل با حوضه نقره سربلند ساخته بکمال عزت و احترام روانه درگاه آسمان جلا نمودند - و بذاب مصلحت وقت بهادر خان و لهراسپ خان و نظر بهادر و ابوالبقا و پانصد سوار برقنداز و پانصد سوار تیر انداز و پانصد بیلدار و سقا روانه قندهار نموده خود داخل کابل گشتند *

سعید خان پیش از رسیدن این مردم به قندهار مجلس کنگاش آراسته صلاح در آن دید که پیش از آنکه مردم غنیم غلات ربیع در قلاع درآورده باستحکام برج و باره کوشند بهادران جنود ظفر آمود بتاخت و تاراج نواح قلعه بست و زمین داور و گرشک پرداخته خرابی در آن مرز و بوم بظهور آرند - لاجرم بدین اندیشه صائب راجه جگت سنگه و عوض خان و غیرت خان و همت خان و میرزا محمد خویش قلیچ خان را با جمعی از مردم خان مشارالیه رخصت آنصوب نمود - سرداران نصرت مند بعد از رسیدن کوشک نخود چون خبر یافتند که غلات درود محال متعلقه قلاع مذکوره را متحصنان می خواهند پاک نموده درون برند لاجرم قرار یافت که پردل خان و غیرت خان و شادمان و علاول و حیات ترین با تابینان سعید خان و احدیان بصوب قلعه بست و راجه جگت سنگه و یوسف خان و عوض خان و جان نثار خان

و میرزا محمد بجانب زمین داور روانه گردیده بموجب قرارداد بعمل آرند -
 نامبردها را بیست و ششم محرم مرخص گردانیده خود با پسران و جمعی از
 خویشان و رای کسیداس بخشی کابل در ظاهر قندهار طرح اقامت افکند -
 اتفاقاً در اثنای راه هزار سوار و دو هزار پیاده قلیچ خان و مردم راجه جگت
 سنگه در آخر شب بآن قلعه رسیده به لوازم محاصره پرداختند - اگرچه
 درونیان بمقام مدافعه و مانعه در آمده تا در پیر روز داد تردد دادند اما
 آخر کار دلبران راجپوت و غیره آتش بدروازه زده دست به فتح آن یافتند
 و همگی آن مردم را روانه کشور دیگر ساختند - و از اتفاقات حسنه همدران روز
 زاهد بیگ نوکر قلیچ خان که با سه صد سوار بهر است قلعه کوشک فکند
 تعیین شده بود جمعی دیگر از الوس آن نواحی را با خود متفق ساخته
 بر قلعه هیرومند آب تاخت و در همان حمله اول که از روی دلیری تمام
 بی تکاشی ناشی شده بود بغایت آهی بر متحصنان غالب آمده در
 سر سواری آن قلعه را مفتوح ساخت و حارسان را بدست آورده به تیغ
 بیدریغ گذرانید - شانزدهم صفر راجه جگت سنگه با لشکر ظفر اثر بزمین داور
 رسیده اطراف حصار آنرا مانند باطن متحصنان بهجوم افواج وهم و هراس
 فرو گرفت - باوجود این درونیان باستقلال تمام در حصار بر مرکب اقبال بسته
 مردافه دست به تردد بر کشادند و آئین ستیز و آریز پیشنهاد همت ساخته
 داد محافظت و پاسبانی دادند - چون در سران لشکر ناسازی بمیان آمده
 این معنی موجب خیره چشمی درونیان گشت و مقدمه فتح قلعه در
 عقد تعویق افتاده معامله یک قدم پیش نمی رفت لاجرم قلیچ خان بنابر
 پاس ناموس صوبه داری و نسق و نظم ولایت جمعی از تاباندان خود
 بهر است قلعه قندهار گذاشته هژدهم صفر بزمین داور نهاد - روشن سلطان
 قلعدار بمجرد استماع آواز آی آی قلیچ خان دل از جنگ برداشته یکی

از معتمدان خود را بالتماس زینهار نزد خان مذکور فرستاد - قلیچ خان امان نامه به مهر خود و دیگر سران فرستاده به تسلیی دل هراسیده او پرداخت - آنگاه ششم ربیع الاول سنه یک هزار و چهل و هفت بعد از محاصره بیست و شش روز از قلعه برآمده آن خان ظفر نشان را دید - روز دیگر خان مذکور داخل قلعه شده در صدد انسداد مداخل و مخارج آن در آمد - و سامان و سرانجام مایحتاج قلعه داری نموده فولاد بیگ نوکر خود را به محافظت آن برگماشت - و بخاطر جمع رویتسخیر قلعه بست آورده بعد از نزل آن مکان از کیفیت اوضاع و خصوصیات اطوار اهل قلعه مطلع شده ده ملچار بر دورش از لشکر سلیق و لاحق مقرر گردانید - و اجازت داد که دلبران عرصه پیکار به پیش بردن ملچار و سرکردن نقب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب دمدمه کوشیده همه وقت در میدان گاه پای قلعه صف آرا و سلاحشور گردند - و از توپ و تفنگ متحصنان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجهه و مجادله می دادند پای کم نیارنده یک لحظه دست از کار باز نکشند - با این همه نقبی را که بتلاش تمام مبارزان اقبال به پنج برج و باره می رسانیدند اندرونیان پی برده خراب می ساختند - و باوجود جد و جهد مجاهدان میدان دین اهل قلعه دل از دست نداده دست از کار باز نمی داشتند - بآنکه از طرف ملچار قلیچ خان و یوسف خان نقبها رفته رفته بنزدیکی مقصد رسیدند قضا را نقب یوسف خان را درونیان یافته بخاک انداشتند و پی بنقب قلیچ خان که بپای دیوار قلعه رسیده بود نبرده تا وقتی خبردار نشدند که بباروت انداشته شد - از آنجا که همواره سهام تدابیر صائبه موافقان بر وفق مقتضای تقدیر به هدف اصابت می رسد صبح چهارشنبه هفتم ربیع الاول باشاره خان مشرک الیه در حالتی که عرصه قتال از اشتعال نیران جنگ و جدال رشک آتشکده فارسی شده بود

در همان گرمی نقب را آتش دادند - یکه تازان عرضۀ جلادت و جدال که از اسبها پیاده شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بند آورده بودند اصلاً ابا و محابا از توپ و تفنگ و سایر آلات آتشبازی که از برج و باره بآتشباری در آمده بود ننموده از راهی که نقب را کرده بود بقلعه در آمدند - و جمعی دیگر از شجاعان بی هراس بمدد زینۀ و کمند از هر طرف بدیوارها برآمده تیر و تفنگ و سایر آلات جنگ را چنانچه باید کار فرمودند - متهوران درون از صدمهای پی در پی بهادران اگرچه پای کم نیابورده چندی بمقابله پرداختند اما چون اثری بر آن متوئب نشد به بیچارگی جلی خود از دست داده پناه بارک بردند - درین دار و گیر جمعی کثیر از اعدا بدستبرد دلوری بهادران سر باخته صد تن از اولیای دولت نیز روانۀ کشور بقا گردیدند - و سه صد تن زخمهای نمایان برداشته چهار صد اسب عراقی با غنایم دیگر بتصرف در آوردند - روز دیگر بکندن بیخ دیوار ارک شروع نموده در چند روز آن قلعه را نیز بحوضۀ احاطۀ نامۀ و حیطة ضیق محاصره در آورده مشرف بر تسخیر ساختند - چون محراب خان را به هیچ روی امیدواری نماند و بهمه وجه یاس کلی دست داد از روی تضرع زینهار جو شد - و بعد از رسیدن امان نامه بیست و سوم ربیع الثانی با همراهان آمده قلیچ خان را دید - خان مذکور او را که از غلامان ارمنی متعمد والی ایران بود با مینکباشیان و یوزباشیان که همراه بودند یک روز مهمان نگاهداشته روز دیگر خلعت داده بموجب خواهش او روانۀ عراق گردانید - چون آراستگی صفوف نمایان و توزک و آئین شایان آن سپهدار رزم جو یعنی قلیچ خان مسموع مردم آن نواح شده آوازه ترددات نمایانش بکوش رسید قلعه فولاد که از گرشک ده فرسنگ و قلعه دلخک که از بست دوازده فرسخ فراه رویه واقع شده و میان این هر دو قلعه چهار فرسخ راهست مردم خدا قلی خان

حاکم فراتر تصرف اولیای دولت داده خود بتگ تا سر بدر بردند - و دست از حراست قلعه گرشک نیز باز داشته بیست و یکم ربیع الثانی راه فرار سر کردند - لله الحمد و المنة که به سلسله جنبانی اقبال حضرت صاحبقران ثانی انواع فتح های آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع حصینه نصیب اولیای دولت جاوید قرین گردیده مثل قلعه قندهار که از حصون منیع باختر زمین و بحصانت مورد ضرب المثل است - و دیگر حصون و قلاع ششگانه که از ایام قدیم متعلق این دودمان عالیشان بود مستخر اولیای دولت ابد پیوند گردید - قلیچ خان از سر انجام زاگروز قلعداری بست و توابع آن خاطر و ابرداخته نگهبانی بست و گرشک را بعده یکی از نوکران خود باز داشت - و پانصد سوار بر قنداز و تیر انداز باو تعیین ساخته هشتم جمادی الاول با همراهان بقندهار مراجعت نمود - همگی لشکر علوفه خوار ایران مطابق آنچه از حقیقت دانان ایران بظهور پیوسته سی هزار اسپ و بیست هزار سوار مواجب خوار و هفت هزار سوار قورچی و هزار سوار غلام و ده هزار سوار تغنگچی و ده هزار دیگر جمعیت امرا و سواى این هنگام یساق پنج هزار سوار بامید آنکه جمعی از وظیفه خواران اگر بکشتن روند اینها بجای آنها معین گردند فراهم می آیند و آن گروه را نوکر ارادت میگویند - یافت وزیر ایران که او را در آنجا اعتماد الدوله خوانند سالی بطریق علوفه یک لک روپیه است و با رسم الوزارة که آنرا وزرا پیشکش شاه می نامند دولک روپیه و سپه سالار سه لک روپیه و قورچی باشی پنج لک روپیه و بیگلربیگی خراسان که از همه زیاده می یابد ده لک روپیه - دیگر اولکه داران ازین کمتر در خور حال هر اولکه - تغنگچی چندی که مینکباشی اند از پنجاه تا شصت یوز باشی از پانزده تا سی دیگران تا چهار و پنج - غلامان یوز باشی نیز از پانزده تا سی و ازین جماعت چندی چهل و پنجاه تومان مواجب دارند و هر یکی

از قلع آقاسی و تنگنچی باشی یک لک سالیانه - قورچیلان یوز باشی از ده تا سی تومان - چندی ازین جمله نیز چهل و پنجاه تومان نیز می یابند - سایر از پنج تا هفت تومان - و درین دولت ابد پیوند بادشاهان هندوستان هریکی از بندهای شان که بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار در اسپه سه اسپه سرافرازد درازده کرور دام که سی لک روپیه باشد می یابند که صد هزار تومان عرافست بتخصیص وزیرارسطو نظیر آصف صفات پنجاه لک روپیه یافت دارد *

حقیقت آسام و آسامیان بدفرجام

در شمالی سمت بنگاله دو ولایت واقع شده یکی کوچ هاجو و آن بر ساحل برهم پتر که بعرض دو کوه است و از وسط آسام گذشته بطرف بنگاله می آید آباد است و از آنجا تاجهانگیر نگر معروف به راج محل یکماده راهست - درم کوچ بهار که از رود خانه مذکور بغایت دور است و از پنجا تا بنگاله بیست منزل درمیان است بدو کس تعلق دارد کوچ هاجو به پریچیت و کوچ بهار به لچهمی نراین - در هنگام صوبه داری قاسم خان آبابی هر دو مالشی بسزا یافته منتظر وقت و فایز بودند - چون خان مذکور متوجه ملک بقا شد مملکت بنگاله بی سردار ماند - فتور که لازم این قسم ایام است در اطراف و جوانب بهم رسیده معامله سرحدها از ضبط حارسان بیرون رفت - راجه آسام سرگردیو نام کافر بود و هزار فیل و صد هزار پیاده جنگی که بنگ پا از اسپ بیش میگذارد و سفائن جنگی آماده حرب و نویخانه بسیر داشت و روز جنگ بیشتر سلاح لشکرش تیر و کمان و ننگ بود اگرچه در صف جنگ حریف لشکر هندوستان نمی تواند شد اما در حرب کشتی مردانه و ماهر اند - وضع

ماند و بود اینها برین نط است که خورد و بزرگ سر می تراشند و ریش و بروت بمقراض می چینند و از جانداران بحری و بری هرچه بدست ایشان می افتد می خورند - و بارادۀ جنگ هرگاه از مکان خود حرکت نموده بطرفی روانه میشوند در هر منزل باندک فرصتی قلعه از گل و چوب و نی و کاه ساخته شرفات آنرا به تختهای عریض مرتب نموده برای سردان توپ و تغذگ رخنه در آن می گذارند - و بر دور آن خندقی عمیق تیار کرده از خار و خس سرتیز روپوش می سازند تا عبور غنیم متعذر باشد بمدد مرزبان کوچ هاجو که از غلبۀ لشکر فیروزی اثر گریخته پناه باورده بود برخاسته با حشر بیشمار و فیلان بسیار در سرحد بادشاه رسیده اکثر قصبات و قری را متصرف شد - پس از آنکه ریاست بنگاله باسلام خان مرحمت شد خان مذکور بمجرد رسیدن آنجا محمد صالح کنبو را که مرد مردانه صاحب تدبیر و تردد بود با لشکری آراسته روانۀ آنجانب نمود - چون بارش و طغیان آبها طریق و سبیل بر مترددین بسته بود مومنی الیه با جمعی قلیل پیش از همه بتلاش تمام بکوچ هاجو رسید - و با زین العابدین و جمعی از ثابیدان اسلامخان از آنجا روانۀ پیش شده جمعی کثیر از مقاهیر را بقتل رسانیده پنج توپ با دو قلعه بدست آورد - ازین رو که جمعیت غنیم بسیار بود و بیم کمک از آسام می رسید اسلام خان میوزین الدین علی برادر خورد خود را با اله یار خان و محمد زمان طهرانی و غیره منصبداران و در هزار سوار و چهار هزار بندوقچی پیاده و شصت و پنج کوسۀ جنگی و کشتیهای پرغله روانۀ آنصوب نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن این مردم مقاهیر پانصد کشتی با ساز و سامان همراه آورده محمد صالح کنبو و سید زین العابدین را شهید گردانیدند و شیخ عبد السلام تپانه دار هاجو را با برادر باسیری بردند - میر زین الدین علی والله یار خان و محمد زمان طهرانی بعد از چند روز رسیده

حصاری را که آسامیان برکنار آب برهم پتر بجهت گرفتن سر راه صفدران ساخته بودند مفتوح گردانیدند - و بعد از قتل و نهب و غارت کفار محکمه‌های سری گهات بتصرف در آورده جمعی کثیر از آن سرکشان بد کیش را برهنه نمونی تیغ راهگرای جهنم ساختند - و پانصد کشتی کلان و سه صد توپ داخل غنایم لشکر ظفر اثر خدایگان بحر و برگشته در عرض دوپهر پانزده حصار به تردد دلاوران نصرت شعار بکشایش گرائید - و قریب ده هزار تن از خورد و بزرگ و نساء و رجال قتیل و غریق و حریق گشته رعایای پرگنات بسیار که در بند کفار افتاده بودند از حبس مولم آزاد گردیدند - و چون این ماجرا از راقعه صوبه ینگاله بمسامع جاه و جلال رسید از سواران اسلام خان که پنجهزاری پنجهزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار بر آن دو اسبه سه اسبه افزوده شد - و آنه یار خان بمنصب سه هزار دو صد هزار سوار و محمد زمان بمنصب دو هزار دو صد هزار سوار و میرزین الدین علی بمنصب هزار دو صد سوار و خطاب سیدت خان سر بلند گردیدند *

کیفیت سوافروزی یافتن شاهزاده‌های والا

مقدار و نوینان نامدار و آرایش

محفل نوروزی

درین هنگام سعادت فرجام که عرصه چمن بخنده گل و گل‌بانگ بلبل لبریز گشته غنچه از نوید در آمد نوروز عالم افروز پیرهن بر پیرهن بالیده در جامه نمی گنجید و از رسائی نشاء خرمی و خوشحالی ورود موکب ربیع خار تا گل این رنگین چمن برسم ذخیره گذاری و زله بری برگ شگفتگی ابد بر روی هم می نهند سامان طرازان بارگاه سلیمانی بام و در و دیوار

دولتخانه را در دیبای خسروائی گرفته روی زمین را بفروش ملوک بعنوانی
زیب و زینت دادند که اگر کار پردازان توانی نامیده نسخه طراحی بهار ازین
رو گرفته طرح چمن افروزی بر آن گیرند رواست - و اگر رنگ انوار و ابرار
رنگ رنگ را در گذار جاوید بهار بدین رنگ جلوه دهند سزا - زینت
افزای اورنگ جهانبانی بجهت رواج شادمانی شروع سال و هزار
و چهل و هشت هجری شاهزادهای والا گهر و امروای عظام و سایر
بندهای بادشاهی را بر وفق تفاوت درجات باضافه منصب و انعام
و خلایق فاخته سرافراز ساخته ابواب مسرت و ابتهاج بر روی روزگار مفتوح
ساختند - و نوکیشان دولت بنوازش شادبازده شادی گورکه دولت را بلند
آوازه ساخته خورد و بزرگ دنیا بدعای مزید جاه و جلال آن برگزیده
حضرت ذوالجلال پرداختند - نخست بادشاهزاده والا مقدار محمد
داراشکوه را از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزاره ذات ده هزار
سوار و شاهزاده محمد شجاع و شاهزاده عالی مرتبت محمد اورنگ زیب
بهادر را بمنصب دوازده هزاره هشت هزار سوار از اصل و اضافه سرافراز
نموده علامی افضل خان دیوان را بمنصب هفت هزاره چهار هزار
سوار سر بلند گردانیدند - و بندهای دیگر را که تفصیل آن طول دارد
بمرحمت اضافه و خلعت کامیاب ساخته اموال بیشمار بر ارباب استحقاق
و سایر نیازمندان منقسم ساخته از آز بی نیاز ساختند *

چون عبد اللطیف مخاطب بعقیدت خان که سر براهی دفتر تن بار
متعلق بود از کثرت غلبه بیماری بامور مرجوعه نمی توانست پرداخت
دیانت رومی دفتر دار خالصه را بمنصب هزاره ذات و صد و پنجاه سوار
برافراخته این خدمت نیز باو تفویض نمودند - علی مردان خان را
غایبانه بمنصب پنجاه هزاره ذات و سوار و ارسال علم و نقاره بلند آوازه

ساخته بصدر منشور لامع النور عز امتیاز بخشیدند - از چاره نئی قعده که آغاز فوروز بود تا بیست و درم این ماه که روز شرف اشرف است از پیشکش بادشاهزادهای نامدار و امرای والا مقدار مبلغ ده لک روپیه را جنس از نظر اشرف گذشته شرف پذیرائی یافت - و مضاعف آن بطریق انعام بشاهزادهها و امرا مرحمت گشته جهانی را کامیاب مطالب ساخت *

ظفرخان ناظم کشمیر که بعد از فتح تبت بابدال مرزبان تبت روانه بدرگاه شده بود با او از تلثیم سده سپهر مرتبه سعادت دارین حاصل نمود - یادرگاه بیگ نامی که پیش از فتح قندهار او را والی ایران بعنوان حجابت بدرگاه عالم پناه فرستاده بود میرخان میرتوزک تا بهشت آباد باستقبال رفته بحضور اشرف آورد - و بعد از حصول سعادت ملازمت نامه شاه را که مشتمل برحقیقت فتح ایران بود با نوازه اسپ و سه تفنگ کلان که دارای ایران درین فتح از رومیان بدست آورده بود از نظر اشرف گذرانیده بانعام خلعت و تاج قزلباشی و جیغه مربع سرافرازی یافت - مبارز خان از اصل و اضافه بمنصب چهارهزاری ذات و سوار سرافرازی یافت - فرمان عزایت عنوان با خلعت خاصه و جمدهر مربع با پهلکتاره و شمشیر مربع و سپر خاصه مصحوب نور بیگ گوز بردار به علی مردان خان ارسال یافت - دوم روز آن نقدی سلطان و احمد بیگ فرستادهای عالی مردان خان زو مسکوک بنام مبارک با عوضداشت خان مذکور که قبل از روانه شدن از قندهار ارسال داشته بود از نظر اشرف گذرانیده هر کدام بانعام خلعت و اسپ با ساز فقره و سه هزار روپیه نقد سرافرازی یافته رخصت مراجعت یافتند - و خلعت خاصه و در اسپ با زین طلا و مطا و نقاره و فیل خاصه با یراق فقره و ماده فیل مصحوب ذوالقدر خان

که همراه فرستاده‌های علی مردان خان آمده بود مرحمت فرمودند - و یادگار بیگ سفیر ایران بیست و دو اسب و ده شتر از خود پیشکش نموده بعنایت خنجر خاصه سرافراز گردید - و ملا عبد الغفور حاجب نذر محمد خان والی بلخ بدربار اعلی رسیده سعادت بار یافت - و نامه خان از نظر اشرف گذرانیده بمرحمت خلعت و پنجهزار روپیه بلند پایه شد * غرض محرم سنه یک هزار و چهل و هشت میرصمصام الدوله انجو بخدمت بخشش گری و واقعه نویسی و داروغگی توپخانه و عمارت و سایر قندهار سرافرازی یافت - دوم ماله مذکور راجه گنج سنگه باجل طبیعی در گذشت بادشاه بنده نواز جسونت سنگه پسر خورد او را بمنصب چهار هزاره ذات و سوار از اصل و اضافه و یادگار بیگ سفیر ایران را بانعام سی هزار روپیه کامیاب ساختند - و عبد الغفور ایلچی نذر محمد خان نیز درین تاریخ بانعام بیست هزار روپیه نقد سر بلندی یافت *

روز چهارشنبه دوم ربیع الاول سال هزار و چهل و هشت هجری حضرت واهب البرکات بشاهزاده والا جاه عالی مرتبت از بطن صبیحه رضیه سلطان پرویز پسر عطا فرمود - و حسب التماس آن والا گهر حضرت خاقان بنده پرور آن نونهال چمن دولت را بمهر شکوه نامور ساختند و در لک روپیه بجهت جشن عقیقه انعام فرمودند - و یادگار بیگ ایلچی ایران کمر مرصع به قیمت پنج هزار روپیه و چهل هزار روپیه نقد مرحمت فرمودند - سلطان مهر شکوه پس از زندگی چهل روز بعالم بقا متوجه شد *

آرایش جشن وزن صبارک قمری

روز پنجشنبه پانزدهم ربیع الثانی سال هزار و چهل و هشت مطابق سوم شهریور آئین بزم وزن قمری مقدس ابتدای سال چهل و نهم از سنین

عمر ابد قرین زینت ترتیب یافته خدیو روزگار خورشید وار به برج کفّه میزان
تکویل نموده پله برابر را بزر و گوهر آمده خویشان را بذایر انجاش حوایج
لیازمندان نوع بشر برسم معهود با سایر نقود و اجناس دیگر سنجیده همه را
بر اهل استحقاق قسمت فرمودند - و منصب هر کدام از پادشاهزادهای والا
نسب عالی مقدار شاه شجاع و محمد اوزنگ زینب بهادر باضافه هزار سوار
دوازده هزاری نه هزار سوار مقرر گردید - یادگار بیگ ایلچی نیران را بخلعت
فاخره و شمشیر پراق مرصع و سی هزار روپیه نقد بر نواخته رخصت معارفت
دادند *

حقیقت فتح بکلانه

از سوانح این ایام رسیدن خبر مسرت اثر فتح بکلانه است مشتمل بر
قلاع نه گانه و سی و چهار پرگنه بهامحل چهار اک روپیه و هزار و یک قریه
و طولش صد کوه و عرضش هفتاد کوه رسمی است - لطافت آب و هوا
و فزونجی اشجار میوه دار و کثرت ثالاب و انباش مستغنی از توصیف
و فائز از بیانست - از مدت یک هزار و چار صد سال سرزبانی آن در سلسله
پهرجی زمیندار است - از جمله حصون تسع که نامزد است بسالپیر و مولپیر
و موزاء و هر گده و سانوه و پانوه و هانگده و پیپول و چوپیل محکم ترین
آن سالپیر و مولپیر است هر دو بسیار صعب المرور و دشوار گذار بر جبلی
طولانی واقع شده یکی بر فرق کوه دیگر بر کمر - هر یکی از سنگ یک لخت
به صنعت گرمی معمار قدرت صورت اساس یافته و زینده هر دو در سنگ
تراشیده نمودار ساخته بعنوانی که بیمددگاری دیگری کام نتوان نهاد - در هر
حصار چشمه و تالابی بقدرت آلهی چون چشم عاشقان پیوسته روان است
و آب هر یک آن بعدوبست و گوارائی زبان زد سیاحان زمان - و حصارى که

بر کمر کوه طولانی مذکور است خانه مرزبان در آنجا واقعست - در سال
 دهم جلوس مبارک بادشاهزاده نامدار کامگار محمد اورنگ زیب بهادر
 حسب الحکم اشرف سه هزار سوار و دو هزار پیاده بر قنداز بسرکردگی
 مالوجی دکهنی و محمد طاهر نام نوکر خود بجهت تسخیر آن ولایت
 تعیین نمودند - بهادران جنود ظفر آمود بمجرد رسیدن آنجا از سه جانب
 یورش نموده ناگهان بر سر نگاهبانان قلعه چون قضای نازل ریخته جمعی
 کثیر را دهگرای وادی فنا ساختند - بهرجی زمیندار آنجا با سراسیمگی
 نخست بحصار سولپور در آمد و هنگامه دار و گیر را گرم نمود - دلپوران قلعه
 کشای بیایمردی تمکن جبلی و نمکین پر دلی پای مردی استوار ساخته آغاز
 پرداختن ملچار نمودند - و در کمرگاه کوه میانه فریقین هنگامه جدال و قتال
 آراسته حملهای سخت بر یکدیگر نمودند - چنانچه آخر کار متحصنان از
 مشاهده نیروی دستبرد بهادران تهور کیش از جا رفته و بجهت انسداد
 ابواب وصول غله خود را پای داده چندان مغلوب هراس و اندیشه گشتند که
 دهم شوال بهرجی زمیندار آنجا مادر خود را با کلیدهای قلعه هشتگانه در
 خدمت بادشاهزاده والا قدر فرستاده التماس نمود که اگر سلطانپور که در
 جوار بکلانه است بطریق وطن مرحمت شود فرزندان و توابع را در آنجا
 گزاشته سعادت ملازمت حاصل نماید - گرامی نیز اوج دولت و بختیاری
 مادر او را بعطای نقد و جنس و مرحمت سلطانپور خوشدل ساخته رخصت
 مراجعت دادند - و حسب الحکم اشرف نشان والا شان مشتمل بر تسلی
 و دلالای او و مرحمت منصب سه هزاری دو هزار سوار بنام او صادر فرموده
 باطمینان خاطرش پرداختند - زمیندار مذکور بعد از ورود منشور لامع النور
 بدست آریز تسلیم مفتاح حصارهای مذکور استفتاح ابواب امن و امان
 و سلامت بر روی روزگار خود نموده بدستور عفو طلبان زینهاری از قلعه

بر آمده بملاقات مالوجي و محمد طاهر پیوست - بادشاهزاده عالمیان از قبل خود محمد طاهر را بخواست مولهیر و حکومت آن دیار و هفت معتمد دیگر را بیاسبانی هفت قلعه دیگر معین ساختند - اگرچه استخلاص این قلاع که راهگذار شان چون راه صراط بیابیکی و تنگی ضرب المثل است بچند و جهد محتمل نبود اما بمحض کار سازی اقبال جهانگشایی بآسانی مفتوح گشته کار بر وفق مراد دوستان ابد پیوندد صورت اتمام یافت *

توجه شریف بصوب دار السلطنت لاهور

چون بجهت تذبذب و تادیب مفسدان دکن و شرقی دیار مدت چهار سال در دارالخلافه توقف بر داده بود درینولا که اراده سیر و شکار دارالسلطنت لاهور و کشمیر دامنگیر طبع اقدس گردید بتاریخ شانزدهم ربیع الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت سیف خان را بمرحمت خلعت و حراست دارالخلافه و راجه بیتلداس را به عنایت خلعت و جمدهر مروج و اسب با زین عطا و خدمت قلعداری اکبرآباد و فوجداری هر دو بری آب جون باگله خان و کوتوالی بشرف الدین حسین مقرر نموده ماهیچه آفتاب شعاع یوای را را بصوب دارالسلطنت لاهور ارتفاع دادند - و یمین الدوله را بعنایت خلعت خاصه عز امتیاز بخشیده بواسطه ضعیفی که داشت به دارالخلافه مرخص فرمودند که بعد از ایام بارش کار خالجات بادشاهی را همراه گرفته روانه حضور شود - و میرزا رستم و خان عالم و لشکر خان را بخلعت سر برافراخته رخصت دارالخلافه فرمودند و عبد الله خان بپدر دستوری تنه و سید خان جهان اجازت تیول خود یافت - و در نواحی موضع بلی پانزده کروهی دهلی به شکار شیر پرداخته در سه روز شش فلاده شیر نر و سه ماده شیر را

شکار نموده چهارم جمادی الاول سابع اقبال همای چتر فرخنده بر دهلی انداخته نخست بزیارت مرقد منور حضرت سلطان المشایخ و جنت آشیانی همایون بادشاه شتافته هفت هزار رویه در هر دو مکان باهل استحقاق عطا نمودند - پانزدهم ماه مذکور بصید گاه پالم تشریف برده در یک روز پنجاه و در آهوه به تغذی خاص بان شکار فرمودند - چون هیچ وقت ازین دست شکار از دست هیچ بادشاهی نشده بود باعث انبساط خاطر انور گشت - غیور خان صوبدار دهلی و اله و بریدی خان فوجدار متہرا را رخصت خدمت مرجوعه فرموده متوجه پیش شدند - درین سال از پیشگاه عنایت حضرت بادشاه دریا دل جهان نواز نوزده اک رویه ببادشاهزادہای عالی مقدار و امرای نامدار و غیره بطریق انعام مرحمت شد *

شروع سال دوازدهم جلوس میمنت مانوس و ملازمت نمودن علی عردان خان بعد از آمدن قندهار

روز شنبه غرة جمادی الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت هجری بخیر و خوبی شروع شده آرایش بزم بهجت و سرور و پیراستگی انجمن حضور نظاره فریب و دلپسند آمد - چون پیش نهاد همت والا قطع مراحل سفر بود لاجرم زیاده بر یک روز متوجه آرایش محفل بهشت آئین نگشته دوازدهم باغ انباله را که حسب الامر بیگم صاحب عمارتی نو در آن صورت اتمام یافته بود از نزول اشرف ثانی ائین فردوس برین ساختند - و از آنجا در دو کوچ بسرهند تشریف ارزانی فرموده و پنج روز برای سیر و تماشای باغ و عمارات اطراف تالاب و چبوتره مہتابی میان این کہ

با اهتمام میرعلی اکبر کروری سرهند صورت اتمام یافته بود مقام نموده متوجه پیش شدند - درین مقام سکپال عاج با یراق طلا و پوشش خاصه سمور مصحوب خاندان قلی ملازم علی مردان خان که عرضداشت خان مذکور با دوازده رومی که والی ایران بعد از فتح ایران بقندهار فرستاده آورده بود مرحمت نمودند - و رومیان مذکور بانعام خلعت و چهار هزار روبیه نقد سرانرازی یافته بر طبق تمنای خاطر رخصت وطن یافتند *

بهرام ولد صادق خان بخدمت بگلای از تغیر عارف بیگ امتیاز یافت - و برگشته بتهنده که چهل و یک لک دام جمع دارد از روی عنایت بعالمی افضل خان انعام مرحمت شد - بیست و دوم جمادی الثانی عفر خان که از ایران مراجعت نموده جریده بدرگاه والا رسیده بود هزار مهر بطریق نذر و نه اسپ عراقی بر سبیل پیشکش گذرانید - غرض رجب بقلی خان فرمان شد که غیرت خان ولد یوسف خان تکبیه را از اصل و اضافه بمنصب سه هزاره دو هزار سوار و محافظت قلعه بست با توابع و میرزا محمد خواهر زاده بنگهبانی قلعه زمین داور و منصب هزاره پانصد سوار سرانراز دانسته رخصت بخدمات مامور نماید - و بسعید خان بهادر حکم شد که صوبه داری قندهار بعد از قلیچ خان مقرر دانسته با لشکر ظفر اثر بکابل بیاید - و پس از نزول بدار السلطنت لاهور به تعجیل آمده سعادت ملازمست اقدس حاصل نماید *

دهم بر کنار تالاب راجه توتومل و وزیر خان صوبه دار لاهور و شاه قلی خان فوجدار کانگره و بختیار خان فوجدار لکهی جنگل از زمین بوس درگاه جهان پناه سرانرازی یافته هر کدام در خور حال نذر گذرانیدند - پانزدهم رجب موافق غرض آذر کشور خدیو دین پناه از باغ هوشیار خان مانند خورشید انور دولتخانه زمین زرین را شرف خانه ساخته بدولت خانه

لاهور متوجه شدند - و در تمام راه روی زمین را درم افشان و زیر سازخته
 بساعت سعید اورنگ نشین سرپر اقبال و اکلیل گزین افسر جلا و جلال
 گردیدند - حسب الحکم معلمی معتمد خان میر بخششی و تربیت خان درم
 بخششی تا بدروازه خاص و عام پذیره شده عالی مردان خان را باعزاز تمام
 ببارگاه عالم پناه آورده بشرف استلام عتبه فلک رتبه رسانیدند - خان معزالیه
 بعد از ادای آداب معهوده هزار مهر نذر گذرانیده بعنایت خلعت خاصه
 و چار قب زردوزی و جیغه مرصع و خنجر مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع
 و منصب شش هزاری ذات و سوار و در اسب دیو زاد پوی پیکر با زمین
 مرصع و مطلا و چهار نیل اهرمن نژاد خجسته منظر از آن جمله نیل کوه شکوه
 نام بیراق نقره و پوشش زربفت بتازگی مایه ارجمنده و پایه سر بلندی
 یافت - و انعام حویلی اعتماد الدوله که بهترین منازل دارالسلطنت است و در
 صفا و پاکیزگی قریب ندارد حمیمه مرحوم عمیده گردید - سواي حویلی آنچه از
 تاریخ روانه شدن قندهار تا این روز بخان مرکور مرحمت شده یک لک روپیه
 قیمت داشت و عنایات دیگر که بدفعات بر روی کار آمده در محل خود گذارش
 خواهد یافت - ده کس از نوکران معتمد آن خان والا شان بانعام خلعت
 و بیست هزار روپیه نقد سرافرازی یافتند - از آنجمله حسین بیگ و علی بیگ
 که قرابت قریبه به عالی مردان خان داشتند بخلعت و خنجر مرصع و هشت
 دیگر بخلعت سر بلندی یافتند - یادگار بیگ ایلیچی ایران که در لاهور بجهت
 سرانجام بعضی امور مانده بود درین تاریخ با بشرف ملازمت رسیده
 بعنایت خلعت و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپیه کامیاب گشته
 دیگر باره رخصت انصراف یافت - از روز رخصت تا تاریخ ملازمت در
 یک روپیه نقد و پنجاه هزار روپیه را جنس بار مرحمت شد -
 و برای شاه صفی مرحوم و پیدانه مرصع بقیمت پنجاه هزار روپیه مصحوب

مومنی الیه ارسال یافت - چون قندهار آب روان و حدایق جنت نشان داشت و از دیرباز طبیعت علی مردان خان بتمشای آب و سبزه خوگر بود لاجرم از روی عنایت صوبه کشمیر را از تغیر ظفر خان که نعم البذل قندهار بلکه بلطافت آب و هوا و کثرت انهار و اشجار سرآمد متلذذات است و تفرج شگوفه و گل و طراوت سبزه‌های شاداب نوخیز و جوش سمن زار تازه رسته عبیربیز ایام بهارش یاد فرودس برین می دهد مرحمت نموده بعنایت خلعت خاصه با فادری و خنجر مرصع با پهلوانه تار و برخی اقمشه نفیسه هندوستان جنت نشان و قدری پشمینه کشمیر و پنچ لک روپیه نقد کامیاب ساختند - و از وفور رافت پانندان میثا کار مملوبه پان خاصه با خوان و سفلدان طلای ساده عنایت نموده فرمودند که بخورین پان که از گزین نعمای سواد اعظم هندوستان است اعتیاد نماید *

خان درران بهادر نصرت جنگ که در کابل همراه بادشاه زاده والا گهر محمد شجاع بهادر بود بموجب فرمان قضا نشان با اینهمه جسامت در هفده پهر از اٹک بایلغار آمده ملازمت نمود و بمرحمت خلعت خاصه با چارقب سر بلندی یافت - پیشکش صفدر خان پانصد اسپ عراقی و اصناف اقمشه نفیسه ایران از نظر انور گذشته پنچ لک روپیه قیمت آن مقرر شد - چون خان مذکور خدمت رسالت را بکمال سنجیدگی و فهمیدگی بتقدیم رسانیده یک لک روپیه پیشکش شاه گذرانید و باعیان دولت نقد و جنس بسیار بطریق سوغات فرستاده پنجاه هزار روپیه بمحسن مهماندار تکلیف نمود - شاه از وضع پسندیده و اخلاق حمیده او بغایت خوشوقت شده یک مرتبه بخانه اش آمد - و نه هزار تومان که در لک و هفتاد هزار روپیه باشد نقد و هشتاد اسپ عراقی با برخی اشیا بدفعات باو داده افسام تلافی نمود - لاجرم بوسیله این خدمت مورد

عواطف بیکران آمده منظور نظر مرحام بی پایان گشت - بعلّامی افضل خان و شایسته خان و وزیر خان و صفدر خان و جعفر خان و چندی دیگر خلعت زمستانی مرحمت فرمودند *

ششم ماه سعید خان بهادر ظفر جنگ از یساق قندهار مراجعت نموده با پسران بزمین بوس درگاه والا استسعاد پذیرفت - و بعدنایت خلعت و چار قب طلا دوزی و جمدهر مروج با پهلوکتاره و شمشیر مروج عزّ امتیاز یافته محسود امثال و اقوان گشت - یوسف خان از اصل اضافه بمنصب سه هزار سوار و صوبه داری ملتان و جان نثار خان بمنصب دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار از تغییر او بحراست بهکر و یکتاز خان بمنصب هزار و پانصدی و هزار و پانصد سوار و فوجداری سیوستان سرافرازی یافته کامیاب دولت گشتند - بیست و ششم منزل علی مردان خان از ورود مسعود مرکز دایره سعادت گشته موطن فیض گردید - خان قاعده دان مراسم پا انداز و نثار بجا آورده اسپ و اقمشه بقیمت یک لک روپیه از نظر اشرف گذرانید و همگی بمحل قبول در آمده بعدنایت اسپ اعل بی بها نام با ساز طلا میزکار سرافرازی یافت - و از اقسام جواهر و مروج آلات و نفایس اقمشه و اسپان عراقی و ترکی و شتران نر و ماده که همگی پنج لک روپیه قیمت داشت بابت پیشکش وزیر خان از نظر فیض اثر گذشت - و میر یحیی کابلی که از جانب نذر محمد خان بنظم بدخشان می پرداخت باراده بندگی درگاه از آنجا آمده شرف ملازمت دریافت - و بخدمت دیوانی کابل از تغیر شیخ عبد الکرم و منصب پانصدی صد سوار و انعام چهار هزار روپیه سرافرازی حاصل نمود - و عبد الکرم مذکور بدیوانی سرکار بادشاهزاده عالی مقدار محمد دارا شکوه عزّ امتیاز یافت - علی بیگ خویش عالی مردان خان بخلعت و انعام چهار هزار روپیه و تفویض

خدمت نظم و نسق صوبه کشمیر به نیابت امتیاز یافت - بسیف خان صوبه دار اکبر آباد حکم شد که چون مملکت بنگاله بشاهزاده محمد شجاع درینولا مرحمت شده بسرعت هرچه تمام تر از اکبر آباد به بنگاله شتافته تا رسیدن آن والا گهر از صوبه مذکور با خبر باشد - کفایت خان بدیوانی قندهار و صفدر خان بغلیت خلعت خاصه و جمدهر مروج با پهلوانه و فیل و حکومت اکبر آباد و سعید خان بمرحمت خلعت خاصه و جیفه مروج و دو اسب با زین طلا و مطلا و فیل و پسرانش بغلیت خلعت و اسب سر بلند گردیده هر کدام بمکان خود رخصت یافتند *

درین ایام چون وزیر عطار تدبیر نیکو محضر افضل خان که از وسط ایام بادشاهزادگی سوای ایام فترت تا ایوم سر انجام مهمات دیوانی سرکار والی آنحضرت بدر تفویض یافته در حسن خلق و سلامت نفس و کمال نیک ذاتی و خیر خواهی خلایق سر حلقه نیکان روزگار بود درین مدت از لذت طول تمر بل عرض آن استیفاء حظ او فر زندگی نموده به نهایت خوبی سن به هفتاد رسانیده بنابر علل متعدده که عمده آنها کبر سن باشد درازدم شعبان دفتر حیات بر چیده بجهت رفع حساب بدیوان اعلی عالم بالا رجوع نمود - فرمان عالی شان بنام اسلام خان صادر شد که چون خدمت جلیل القدر وزارت باو تجویز شد بمجرد رسیدن سیف خان عازم درگاه عالم پناه گردد - و معمر شد که تا رسیدن خان مذکور امور دیوانی در حضور اشرف مشخص می شده باشد و مطالب جزئی را دیانت رای دفتر دار خالصه سرانجام دهد - و سیاهه تخواه جاگیر جعفر خان بعرض رسانیده اسناد تیول و غیره بمهر و رسالت او به ثبت رسد - شانزدهم امانت خان برادر افضل خان و دو پسر او بغلیت الله که خان مغفور به فرزندی برگرفته بود و فضل الله را بخانعت بر نواختند *

روز یکشنبه هژدهم شعبان مطابق چهارم بهمن ماه الهی بزم جشن وزن شمسی آغاز سال چهل و هشتم عمر جاوید قریں در شاه برج دارالسلطنیت که بنابر رفعت رشک فوملی زیبا طارم سپهر میفا است انعقاد پذیرفت . و سایر رسوم این روز طرب اندوز از وزن و نثار و داد دهی و کلم بخششی خواص و عام بظهور پیوست - درین روز برکت اندوز بمنصب بادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه از اصل و اضافه بیست هزاری ده هزار سوار قرار یافته شاهزاده مراد بخش را که پانصد روپیه روزیانه داشت بمنصب ده هزاری و چهار هزار سوار و عنایت علم و فکاره و تومار و توغ سر بلند گردانیدند - راجه جسونت سنگه باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسپه و راجه رای سنگه باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار وسعادت خان بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و امانت خان بمنصب هزاری دویست سوار و عنایت الله ولد خان مذکور بخدمت عرض مکرر فرق مبالغات برافراخت - و عبد الرحمن ولد صادق خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار سرافراز گشتند - رشیدای خوشنویس بخدمت داروغگی کتاب خانه از تغیر عبد الرحمن و دیانت رای بخطاب رای رایان عز امتیاز اندوختند *

چون بعد از اطفای نیران فساد بنذیله و استیصال او با اهل و عیال پرتهی راج نام کودکی از فرزندان آن مردود را چنیت نام بنذیله دست آویز فتنه و فساد ساخته و جمعی از مفسدان فراهم آورده برعیالی اسلام آباد مزاحمت می رسانید اگرچه باقی خان فوجدار آنجا حتی المقدور در تاخت و باخت کوتاهی نمی کرد لیکن از عهده تنبیه واقعی نمی توانست برآمد - لاجرم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را حکم شد که خدمت فوجداری بعده خود دانسته در قتل و اسر و قلع و قمع آن جماعت سعی کمال بجا آورد

بعنوانی که نام و نشان از آن قوم ناپاک بر روی زمین نماند - و شایسته خان بصوبه دارعی بهار و عنایت خلعت و جمدهر و اسپ با یراق طلا سربلند گردیده روانه آنصوب شد *

چون بیست و سوم ذی حجه سال هفتم جلوس دختر میرزا رستم صفوی که جلیله بادشاهزاده والا گهر شاه شجاع بهادر بود از جهان فانی در گذشت بنابر آن صبیحه اعظم خان را برای آن کامگار خواستگاری نموده بودند - و خان مذکور او را مصحوب والده و برادرانش میر خلیل و میر اسحق بدرگاه معلی فرستاده بود - هشتم شوال پنجاه هزار روپیه جواهر و مریع آلات و اقمشه و پنجاه هزار روپیه نقد بطریق سلجوق مصحوب معتمد خان و مکرمات خان و عمده انیسای سنی خانم بخان مذکور فرستادند - بنابر آنکه ساعت رخصت بادشاهزاده عالم نزدیک بود و هنگام عقد بعید حکم فرمودند که آن بانوی حرم عصمت و اقبال را با والده و برادرش میر اسحق روانه بنگاله نمایند که در ساعت مقرر بآیین معهود روزگار خیر را صورت سرانجام دهند - ذوالقزنین فرنگی در جایزه تصنیفی که بنام نامی ساخته بود انعام پنجاه هزار روپیه و خلعت یافت - سلیم شاه شاهزاده محمد شجاع بهادر را بعنایت خلعت خاصه و مریع آلات و اضافت سه هزار ری بم منصب پانزده هزار ری نه هزار سوار سرافراز ساخته دستوری بنگاله دادند - و بادشاهزاده عالی مقدار محمد اورنگ زیب بهادر را نیز بهمین منصب پانزده هزار ری نه هزار سوار و بعنایت خلعت و دو اسپ با ساز طلا سرافراز گردانیده بدولت آباد ارسال فرمودند *

نهیضت موکب همایون بصوب کابل

چون از آن باز که روی سریر خلافت مصیر از جلوس مبارک حضرت

بادشاه والا مرتبت زینت تازه یافته مجاری کاربار سلطنت و امور دین
 و دولت بر نهج استقامت جاری گردید بلکه طبع آنرا از پرتو نزول انور مطرح
 انوار سعادت و مهبط آثار یمن و برکت نشده بود لاجرم تماشای آب و سبز
 آن دیار فیض آثار دامنگیر طبع اقدس شده خاصه جذب خواهش قلوب
 سکنه آن دیار محرک داعیه آنصوب گشت - و هم آگاهی بر مداخل
 و مخارج ولایت ملایک الزهر و قابوی وقت و تسخیر مملکت موروثی
 باعث این سفر گردید - لاجرم شب یکشنبه نهم شوال سنه یک هزار و چهل
 و هشت هجری از دارالسلطنت لاهور بساعتی مسعود ماهیچه مهر شعاع
 لوی نصرت انتما بصوب کابل ارتفاع یافت - و چون مکرر خبر آمدن شاه
 صفی والی ایران بقندهار بسمع اشرف رسیده بود حکم معلی بشرف نفاذ
 پیوست که جوهر شمشیر بسالت گوهر درج خلافت شاهزاده محمد
 داراشکوه بافواج بحر امواج و توپ خانه والا پیش از توجه اشرف از آب
 نیلاب گذشته تا ورود سوکب معلی در نوشهره توقف نمایند - لاجرم در وقت
 رخصت خلعت خاصه با نادر علی مرورید دوزی و جیغه مرصع و تسبیح لعل
 و زمرد بقمیت یک لک روپیه که در نخستین رخصت بادشاه فلک جاه
 بصوب دکن حضرت جنت مکانی عنایت فرموده بودند و جمدهر مرصع
 با پهلوتاره و شمشیر و سپر خاصه و دريست اسپ از آنجمله در اسپ یکی
 با ساز مرصع و دیگر با زین طلای میناکار و پنج فیل نر و ماده و ده لک روپیه
 نقد مرحمت فرموده بکمال عز و شان رخصت فرمودند - و از فرط عطوفت
 بده نوکر پیش علوفه آن بلند اختر نیز خلعت عنایت شد - و از پندهای
 بادشاهی خان دوران بهادر را بمرحمت خلعت و خنجر مرصع
 با پهلوتاره و شمشیر مرصع و دو اسپ با ساز طلا و فیل با یاق نقره نوازش
 فرموده فدائی خان و راجه جغت سنگه و سعادت خان و ذوالفقار خان

بخششی این لشکر و عبد الرحمن^۱ واقعه نویس بمرحمت خلعت و اسپ و گروهی دیگر را بخلعت معزز ساخته تعینات فوج آن والا گهر نمودند - و راجه رای سنگه بخلعت امتیاز یافته بخدمت بادشاهزاده مرخص شد - علی مردان خان بعنایت خلعت و فیل و چیغه و کمربند مرصع و فیل با ساز نقاره مفتخر گشته رخصت کشمیر و وزیر خان خلعت و جمدش مرصع یافته رخصت لاهور یافتند - بعدد الله بیگ و اسمعیل بیگ پسران عالی مردان خان دو فیل بچه عنایت شد - عنایت الله برادر زاده افضل خان بمرحمت خلعت و خطاب عافل خان بلند پایه گردید - و از تغیر ملتفت خان بدیوانی بیوثات و اسحق بیگ یزدی بدیوانی سرکر بیگم صاحب و خطاب حقیقت خان و خدمت عرض مقرر از تغیر عنایت الله معزز گردید - و داروغگی داغ و تصحیحه^۱ منصبداران از تغیر عنایت الله بدیانت خان موقوف گشت - و خدمت قراول بیگی از تغیر خلیل الله خان بمراد کام نبیره میرزا رستم صفوی مقرر شد - و صف شکن راد میرزا حسن صفوی از تغیر مراد کام قور بیگی شد - رای سبها چند بخدمت دیوانی لاهور از تغیر بهاری مل که اورا بجای محمد رشید خان درانی دیوان ملتان گردانیدند مقرر گشت *

پانزدهم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و هشت هجری جشن آغاز نوروز برکنار آب چناب که بعدربت و گوارائی رشک انهار جنت است حسن ترتیب یافته مجموع مراسم عیش و انبساط بوقوع پیوست - و بزم خاد آئین شرف آفتاب در منزل حسن ابدال که بدلكشائی و فرح افزائی بهترین منازل این راه است زینت افزای خرمی و خوشدلی کشته افزایش مراتب بارزباب مناصب و وظایف واصحاب رراتب باغماف قرار داد خاطر بعمل آمد - سرو جوئدار کامرانی شاهزاده محمد داراشکوه درین منزل از نوشهره بعنوان استقبال آمده با خان درزان و سعید خان و راجه جی سنگه و بهادر

خان و فدائی خان و نجابت خان و راجه جگت سنگه از دریافت سعادت ملازمت کامیاب مآرب گشتند - و راجه جی سنگه مالای مروارید مرحمت شد - روز دیگر خان دوران و سعید خان رخصت معاودت نوشهره یانته و راجه جگت سنگه بفوجداری بنگش بالا و پائین و غایت خلعت سر افراز گشته دستوری فرام آوردن آذوقه و رسانیدن آن بکابل یافت - ده روز درین منزل مقام فرموده بعد از سه کوچ از آب اٹک عبور نموده سواد نوشهره را مخیم سراق جاه و جلال گردانیدند - و درین منزل فرمان قضا توامان بشرف نفاذ پیوست که جمیع بندهای درگاه فوجهای خود مسلح و مکمل و پسال بسته بترتیب جنگ صف در میدان جابجا بایستند - چون فرموده بجا آمد بادشاه فلک جاه فیل سوار تمامی سپاه نصرت دستگاه را که پنجاه هزار بقام آمده مفصلاً مشاهده فرمودند و فردای آن از آن مقام کوچ نموده همعنان سعادت و همراکب اقبال متوجه مقصد گشته کوچ در کوچ متوجه کابل شدند - و افواج لشکر محیط اسواج چون باد از کوهستان گذار نموده در روزی که خطه ساحت کابل از جوش جیش منصور که یاد از غوغای نفخ صور میداد روکش عرصه محشر گشت و از هول سطوت و صولت اولیای دولت در عرصه بلخ و بخارا شور روز نشور بظهور پیوست اهالی و موالی کابل بل سایر رعیت و سپاهی آن مرز بوم از فیض قدوم مبارک جانی تازه یانته فوج فوج باستقبال موکب اقبال شتافتند - و از پذیره خیل دولت پذیرای انواع سعادت گشته منظور نظر عاطفت شدند *

تعیین شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ بتنبیه و تادیب هزارجات حوالی کابل

چون از بی توجهی حضرت جنت مکانی در پرداخت امور دولت

خلل کلی بعلل و عقد جزئیات امور خلافت راه یافته کار بجای کشیده بود که نظم و نسق معاملات سرحدات مختل گشته رتق و فتق مهمات ملکی و مالی مهمل و معطل شد - یلنگتوش فرصت وقت غنیمت دانسته بعضی از اریماقات هزارجات ثغور کابل را که همواره مطیع حاکم کابل بودند بزربردستی منقاد خود ساخته از اطاعت ناظم صوبه مذکور باز داشته بود - درینولا که دارالملک کابل مضروب خیام دولت گشت حکم شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بتانیبه و تادیب هزارجات مذکور پرداخته از متابعت یلنگتوش باز دارد - و اگر آنها از عاقبت بینی پذیرای اطاعت بدهای درگاه گشته از ترمذ باز آیند بمال و جان امان داده امیدوار عنایت نمایان سازد - و اگر در مقام عصیان و طغیان پافشارده قبول این معنی ننمایند همه را به تیغ بیدریغ حواله نموده در نهب و غارت دقیقه از دقایق تاکید مهمل و نامرعی نگذارد - خان مذکور بمحجر وصول بدان سرزمین ترکنازی و دست اندازی آغاز نهاده تمامی هزارجات را بر سیل تاخت و تاراج پی سپر عساکر سیلاب مآثر ساخت - و اکثر سرزمینها را به قبضه تصرف درآورده بیست و هفت نفر سردار هزاره را همراه آورده سعادت ملازمت اشرف دریافت *

بروز جمعه غره صفر متوجه زیارت میرقد منور حضرت فردوس مکانی و رقیه سلطان بیگم گشته بعد از طواف آن مکان متبرک بخیرات و تصدقات پرداخته پانزده هزار روپیه بخدمه آن مکان عطا فرمودند - بیست و چهارم بشکار قمرغه چنارتو تشریف فرمودند و یک صد و شصت رنگ و مار خوار شکار نموده برعایای آنجا که بجبهت قمرغه فراهم آمده بودند پنجاه هزار روپیه مرحمت کردند *

چون خبر نزول بادشاه جمجاه بامام قلیخان والی توران رسید

به نذر بیگ طغائی صاحب مدار خود اشاره نمود که ابواب دوستی
 بخان دوارن و سعید خان مفتوح ساخته بنویسد که ماوراء النهر در
 جنب مملکت هندوستان ولایتی است محقر اگر اراده تسخیر آن
 مرکوز خاطر اشرف باشد بعرض مقدس رسانیده ازین داعیه درگذراند -
 و معروض دارند که هرگاه متوجه تسخیر خراسان گردند آنچه لازمه
 دوستی و خلعت است ازین جانب باحسن وجهی بظهور خواهد
 پیوست - و نیز نذر محمد خان نامه مشتمل بر اظهار مراتب یگانگی
 با قدری تنسوقات ماوراء النهر مصحوب حاجی منصور که مرد فهمیده
 و آزموده کار است ارسال داشته محرک سلسله صلح و یکرنگی گشت - چون
 حاجی مذکور بواسطت اصالت خان و مکرمت خان که تا حوالی شهر
 باز رفته بودند آمده سعادت استلام عقبه فلک مقام دریافته نامه خان مذکور
 با هشتاد اسپ و پنجاه شتر و دیگر اشیا از قسم سمور و وشق بقیمت
 چهل هزار روپیه از نظر اشرف گذرانید و پرتو خورشید قبول و اقبال
 بر آن تافته حاجی مذکور بانعام بیست و پنج هزار روپیه نقد و خلعت
 و اسپ با زین مطلق سرافراز گردید - محسن و عبد الله پسران او نیز بمرحمت
 پنج هزار روپیه و خلعت و اسپ با ساز طلا میناکار مبهایی گردیدند -
 ذوالفقار خان از تغیر خلیل الله خان بداروغگی توپخانه سرافرازی یافت *

روز دو شنبه چهاردهم ربیع الثانی سال هزار و چهل و نهم جشن وزن
 قمری آغاز سال پنجاهم از سنین عمر ابد قرین ترین پذیرفته بجهت کامروائی
 محتاجان جسم مقدس که جان جهانست تن بهم سنگی ذخایر بحر و کان
 داده همه را به فقراء و مساکین قسمت نمودند - قلیچ خان صوبه دار قندهار که
 بعزم آستان بوس والا روانه درگاه جهان پناه شده بود بادراک شرف ملازمت
 لازم البرکت سر بلند گشت - حاجی منصور بعنایت خلعت و شمشیر با

ساز طلا و پاندان مرصع طلا و پیااله طلا پر از لرگچه با خوانچه نقره و بیست و پنج هزار روپیه سرافراز گشته برنقش او دو هزار روپیه مرحمت گشت - چون یوسف خان ناظم ملتان تعینات موبه عدم آباد گشته نجابت خان بمنصب چهار هزاره چار هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافته بحکومت ملتان و قلیچ خان بخلاعت خاصه و اسپ با ساز طلا و فیل خاصه نوازش یافته رخصت قندهار گردیدند به دیدار خان حراست حصن کابل مقوض فرمودند - محمد اسحق خویش یادگار حسین خان را از تغیر رای کاسیداس بخشی و واقعه نوپس صوبه کابل گردانیدند - میرزا محمد خواهرزاده قلیچ خان بخطاب خذجر خان سرافرازی یافت و میر مصام الدوله از تغیر کفایت خان دیوان قندهار شد *

مراجعت اشرف از بلده کابل بصوب دارالسلطنت لاهور

اگرچه تلافی بی اندامی نذر محمد خان که از غرور جوانی و جهل نادانی انواع خرابی در نواحی کابل بظهور آورده باعث آزار سکنه آن دیار گشته بر ذمه همت لازم و واجب بود اما چون امام قلی خان مجدد روابط صوری و معنوی و مذکر مناسبات قدیمی و جدیدی گشته بتازگی ابواب مکاتبات مفتوح داشته محرک سلسله معذرت گردید خدیو روزگار فخواستند که علاقه دوستی و روابط چند ساله خلل پذیر گرد - انجمن بیست و پنجم ربیع الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت یک بهر روز برآمده برآه بدگش بالا و پائین متوجه دارالسلطنت لاهور گشتند - و از منزل چشمه خواجه خضر سعید خان را خلعت داده بدستور سابق بحکومت کابل رخصت دادند - و شادان را بخلاعت و جیهه مرصع و خذجر و شمشیر

با یراق طلا سرافراز ساخته با جواب نامه نذر محمد خان و یک لک روپیه اشیا روانه بلخ ساختند - وزیر خان چون در ایام حکومت با اکثر مردم لاهور سلوک ناهموار درمیان داشت تغییر ساخته معتمد خان را بخدمت مذکور و الله ویردی خان را از اصل و اضافه بمنصب پنجهازاری ذات و سوار و صوبه داری دهلی از تغییر غیرت خان سرافراز ساخته رخصت آنصوب دادند - بیستم جمادی الاول در منزل کوهات بشکار پنجگاه و شش مار خوار و قوچ کوهی و چپکاره بعنوان قمرغه پرداخته بیست و پنج از پل نیلاب که بسفائی ترتیب یافته بود گذشته پس از طع هفت منزل ساحل بهت مضرب خیام عسکر نصرت فرجام گردید *

آغاز سال سیزدهم جلوس مبارک

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چهل و نهم موافق ششم مهر آغاز سال سیزدهم جلوس مبارک نوید عشرت بعالمیان رسانیده فیسان احسان سرور هفت کشور دنیا را سرشار افضال و تفضیل گردانید - درین روز بهجت افروز میرزا عیسی ترخان حاکم ولایت سورتیه باضافه هزار سوار بمنصب پنجهازاری ذات و سوار از آنجمله هزار سوار در اسپه و سه اسپه سر بلند گردید - دوم جمادی الثانی صلابت خان را بمرحمت خلعت خاصه و اضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار بلند پایه گردانیده از تغییر معتمد خان میر بخشی گردانیدند - و اصالت خان بعنایت خلعت و خدمت بخشی گری دوم سر برافراخت - و پنجم کنار تالاب حضرت فردوس مکانی که در موضع کده از مضافات پرگنه بهیدره واقع است منزل اقبال شد - و هزار مهر برای ترمیم شکست و ریخت آن بجانسپار خان فوجدار حواله شد - از منزل جنداله خلعت خاصه و چهار اسپ مصحوب مرشد قلی ملازم

علی مردان خان که در کابل از قندهار آمده ملازمت نموده بود فرستاده حکم فرمودند که در تاریخ ورود مرکب معالی بدارالسلطنت لاهور از سجده بارگاه والا سر رفعت بعالم بالا رساند *

بیست و یکم جمادی الثانیه سنه یک هزار و چهل و هشت دولتخانه دارالسلطنت لاهور از نزول اشرف زیب و زینت تازه یافته مورد فیض بی اندازه گشت - علی مردان خان از کشمیر آمده سعادت ملازمت اشرف دریافت و بعنایت خلعت با نادر و جیغه مرصع و اضافه هزاره ذات و سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و حکومت صوبه پنجاب با صوبه داری کشمیر محسود امثال و اقوان گردید - ششم رجب سال مذکور اسلام خان از بنگاله آمده جبهه اخلاص را بغبار سجده آستان سپهر نشان فروغ پذیر ساخت - و از سر نو منظور نظر عاطفت گشته بخدمت دیوانی کل هندوستان و بعنایت خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و قلمدان مرصع و اقطاع صوبه اوده سرافرازی یافت - و رقم عنایت تام برصفحه احوال او کشیده صدر نشین ایوان وزارت ساختند - و حکم شد که سیادت خان برادر او بضبط حکومت صوبه مذکور بپردازد *

چون والده ماجده حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در همین ایام رحلت بعالم بالا نموده بود بمنزل آصف صفات بحسب دادیهی مراسم زدها تشریف برده لوازم پرسش بآیین شایسته بجا آوردند - خان مذکور یک لک روپیه پیشکش گذرانیده بعنایت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلوتکانه و دو اسب عربی با زین طلا و فیل با سار فخره و ماله فیل مبلهی گشت - هفدهم منزل علی مردان خان بمقدم فیض توام سعادت آمود گردید - خان قاعده دار بعد اقامت مراسم پا انداز و نذر پیشکشی از جواهر و دیگر نفایس امتعه که قیمت آن قریب بیک لک روپیه بود گذرانید - راجه جی

سنگه بعداییت خلعت سر بر افراخته بوطن دستوری یافت . از عرضداشت شاهزاده والا مقدار شاه شجاع که مصحوب مسعود نام ملازم خود از بدگاله فرستاده بودند خبر تولد پسر خجسته اختر اواخر شب یکشنبه دوم رجب سال هزار و چهل و نه و دختر نیک اختر روز چهارشنبه پنجم شهر مذکور رسیده خاطر فیض مآثر را خرم و فرحان ساخت - آن تازه نهال بوستان دولت و اقبال را به سلطان زین الدین محمد نامور و صبیغه صفیه را به گلرخ بانو بیگم موسوم ساخته خبر رسانیده را بانعام خلعت و شش هزار روپیه کامیاب گردانیدند *

جمده الملکی اسلام خان بیست و پنج فیل با یراق فقیر و پنججاه تانگی و دیگر امتعه بدگاله که سه لک و شصت هزار روپیه قیمت داشت بعنوان پیشکش بنظر اشرف در آورد - چون شب برات نزدیک رسیده بود علی مردان خان بعنوان ایران صحن خاص و عام و تمام در و بام دولت خانه را بطرز تازه چوب بندی کرده و از تختها طاقها و مشبکهای مختلف الاحوال نمودار ساخته بانواع بدیع و روشن غریب چراغ افروزی نمود - شمع شبستان عز و جلال چراغ دودمان دولت و اقبال در آن خجسته انچمن که مرتبه فوقانی از پرتو انوار شمعهایی کافوری مرصع لکن فروغ بخش طارم چارم بود و مرتبه تختانی از اشتعال مشاعل زرین و سیمین روی زمین را چون چهاره شب زنده داران نورانی نمود - و زینت افزای اورنگ جهانبانی گشته حکم سردان آتشباری که در صحن خاص و عام و جانب درشن چیده بود فرمودند - و مبلغ دو هزار روپیه بخیارمندان و محتاجان عطا نموده ملا عبدالحکیم و ملا فضل را بانعام چهار صد اشرفی کامیاب گردانیدند - بیست و ششم ماه معتمد خان روانه عالم بقا گردید *

علی مردان خان که در کابل از قندهار آمده ملازمت نموده بود فرستاده حکم فرمودند که در تاریخ ورود موکب معالی بدار السلطنت لاهور از سجده بارگاه والا سر رفعت بعالم بالا رساند *

بیست و یکم جمادی الثانیه سنه یک هزار و چهل و هشت دولتخانه دار السلطنت لاهور از نزول اشرف زیب و زینت تازه یافته سرود فیض بی اندازه گشت - علی مردان خان از کشمیر آمده سعادت ملازمت اشرف دریافت و بعنایت خلعت با نازری و جیغه مرصع و امانه هزاره ذات و سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و حکومت عریه پنجاب با صوبه داری کشمیر محسود امثال و اقربان گردید - ششم رجب سال مذکور اسلام خان از بنگاله آمده جبهه اخلاص را بغدا، سجده آستان سپهر نشان فروغ پذیر ساخت - و از سر نو منظور نظر عاطفت گذشته بخدومت دیوانی کل هندوستان و بعنایت خلعت خاصه با چار قب طالوزی و قلمدان مرصع و اقطاع صوبه اوده سرافرازی یافت - و بقم عنایت تمام بر عهده احوال او کشیده صدر نشین ایوان وزارت ساختند - و حکم شد که سیادت خان برادر او بضبط حکومت صوبه مذکور بپردازد *

چون والده ماجده حضرت مهد علیا عمات الزمانی در زمین ایام رحلت بعالم بالا نموده بود بمنزل آصف سعادت بچیت دلهوی مقام زدها تشریف برده لوازم پرورش بآئین شایسته بجا آوردند - خان مذکور یک نگ رویه پیشکش گذرانیده بعنایت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلنگاره و دو اسب عربی با زین طلا و نایل با سار فاقه و عمامه فیض بادهی گشت - هفدهم منزل علی مردان خان بمقدم فیض توأم سعادت امون گردید - خان قاعده دان بعد اقامت مراسم با اقبال و قنار پیشکشی از جواهر و دیگر نفایس امتعه که قیمت آن قریب بیست و یک روپیه بود بدادند - راجه جی

سنگه بعد از آن خلعت سر برافراخته بوطن دستوری یافت . از عرضداشت شاهزاده والا مقدار شاه ششجاک که مصحوب مسعود نام ملازم خود از بنگاله فرستاده بودند خبر توند پسر خجسته اختر او آخر شب یکشنبه دوم رجب سال هزار و چهل و نه و دخاثر نیک اختر روز چهارشنبه پنجم شهر مذکور رسیده خاطر فیض عاقل با خیم و روحانی ساخت . این تازه نبال بوستان دولت و اقبال را به سلطان زین الدین محمد نامور و عقیقه صفیه را به گلرخ بانو بیگم موسوم ساخته خبر رسیده را با اعلام خلعت و شش هزار برپیه کامیاب گردانیدند *

جمعه المملکی امام خان بیست و نه فیل با یراق نقبه و پنججاه تالان و دیگر اعیان بنگاله که سه اک و شصت هزار برپیه قیمت داشت بعنوان پیشکش بنظر آشرف در آورد . چون شب برات نزدیک رسیده بود علی مردان خان بعنوان امین خاص و شاه و تمام در و بام دولت خانه را بطرز تازه چوب بندی کرده و از تختها طاقها و مشبکهای مختلف الاحوال نمودار ساخته بتلواح بدیع و روشن تزیین چراغ افروزی نمود . شمع شبستان عز و جلال چراغ در دهان دولت و اقبال در آن خجسته انجم که مرتبه فوقانی از پرتو افروز شمعهای کفایتی مجموع آن افروغ بخش طالع چاره بود و مرتبه تحتانی از اشغال مشاهیر زین و سیمین اری زمین را چون چهاره شب زنده داران نورانی نمود . و بدست افروزی ارنگ جهانبانی گشته حکم سردار انشعابی داد در صحن خاص و شاه و جانب درشن چیده بود فرمودند . و مبلغ در هزار برپیه بنیاد نهادن و محتاجان عطا نموده ملا عبدالاحکیم و ملا فاضل را با اعلام چهار صد افروزی کامیاب گردانیدند . بیست و ششم ماه معتمد خان روانه شام بنا گردید *

احداث شاه نهر باهتمام علي مردان خان

چون علي مردان خان بعرض مقدس رسانيد كه يكي از همواران اين بنده در حفر قذرات وقف و مهارت تمام دارد و بعهده مي نمايد كه از جاني كه آب دريائي راوي از كوهستان برآمده بر زمين هموار ميروند نهری كه آب آن به بساتين دارالسلطنت لاهور خاطر خواص بسد جدا كرده بيزد - از آنجا كه توجه عالم آرای بهار گلشن كاهراني ايراني حديقه سلطنت و جهانباني بر آرايش باغ و بساتين زباده از اندازه است و توجه والا همه وقت بر تعبيه مصالحه و باهيت عبد ر آبداري بلاد مصروف مبلغ يك لك روپيه كه دافايان اين فن برآورد نموده بودند حوائج خان و اشان نمودند - خان مدكور معتمدان خود را باهتمام اين كار داشته فرمود كه از موضع راجپور كه بجانب نورپور واقع است و از آنجا تا دارالسلطنت لاهور مساحت زميني كه آب در آن جريان نمايد چاه و بسات - ده كوره چاهي بود شروع در حفر نهر نمايند - بعد از آنكه اين كار تمام شد سيد اب جهان در پيوند نيزد صد هزار روپيه ديگر حوائج بهداشتي داده حاجت و وقف شد - آب خاطر خواص برسد - كار پردازان از بيوفوي و تمام عيالت متوجه شهر روپيه بر عيالت آن صرف نموده گاهي نتوانستند ساخت - حسب احتياج شريف جامع كمالات صوبي و معنوي والا ناله امانك توبي اندك آب در پيوند و تمام نهر وقف تمام دارد تا پنج كوره نهر آورده علي مردان خان در محال داشته سي و دو كوره راه نوبه نموده آب را برآورده چاهخانه از سال شانزدهم جلوس تا حال كه سال سيم است آب را برآورد بپيوند بپيوند عي رسد *

درين ايام نهم رمضان الحديك سال شريف و چاه و نهر شريف موصداشت گوهر اكيدل خلافت و سروري نير اوج سلطنت و در پيوند بپيوند شاهزاده محمد

اورنگ زیب بهادر مشتمل بر تولد فرزند سعادت‌مند از بطن صبیغه رضیه می‌باشد. راجور در نواحی متبراً بتاریخ روز پنجشنبه چهارم رمضان المبارک سال مذکور و التماس نام با هزار مهر نذر نظریگ نام ملازم آن والا گهر بنظر مقدس گذرانیده مسرت پیرای خاظر فیض مظاهر گردید - بادشاه عالم پناه آن ثمره القواد را بمحمد سلطان موسوم ساخته نظر بیگ را بانعام خلعت و اسب و هزار روپیه برنواخته خلعت خاصه و اسب عربی با زین طلا بآن قره باقره دولت و کامرانی ارسال فرمودند *

رسیدن سیستانیان بحوالی بست و شکست خوردن از اولیای دولت

چون عزت خان قلعدار بست از راه عدم تدبیر محافظت حراست قلعه خنشی بعهده عبدال نام سیستانی وا گذاشته بود و او پنهانی بحمزه پسر ملک جلال الدین که حکومت آنجا داشت نامه و پیغام داشت و وعده دادن قلعه می نمود و او بنابر ملاحظه جرات درین باب نمی توانست نمود - تا آنکه یکی از درستان او بار نوشت که در مجلس شاه مذکور میشود که تر با صوبه دار قندهار ساخته - حمزه از روی اضطرار در وقتی که قلیچ خان بجهت حصول سعادت ملازمت بکابل آمده بود قابو یافته سیاله نام غلام خود را با جمعی بجهت تسخیر قلعه خنشی فرستاد - عبدال مخدول او را به قلعه در آورده مردم عزت خان را که جمعی قلیل بودند بقتل رسانید - درین اثنا قلیچ خان بقندهار رسیده لطیف بیگ نام نوکر خود را با جمعی از احدیان و تابینان خود روانه نمود - آن مرد مردانه با دلیری تمام روبرو قلعه آورده بمحصوره پرداخت - حمزه بعد از استماع این معنی جمعی کثیر را بمدد محصوران فرستاد - لطیف بیگ بنابر مصلحت از پای قلعه برخاسته

آن روزی آب هیرمند پنجگروهی خنشی آمده توقف نمود و احوال و اسباب در آنجا گذاشته آماده جنگ گردیدند - مخاذیل از برگشتن لطیف بیگ دلیرتر شده جلد و چابک از آب هیرمند گذشته هنگامه آرای پیکار گردیدند - لطیف بیگ بدامن زنی کوشش شعله افروز آتش کین گردیده جمعی کثیر را در حمله اول بقتل رسانید - و بقية السیف را که عذر اختیار از دست داده بی پا شده بودند راهی راه فرار گردانید و لوازم قتل و اسرار فرار واقع بجا آورده در سر سواری قلعه خنشی را نیز مفتوح ساخت - فلپ خان بعد از استماع این خبر خنجر خان را با در هزار سوار بجهت تاخت و تاراج سیستان رخصت کرد - خان مذکور باتفاق لطیف بیگ خرابی بسیار در آن ملک بظهور رسانیده عدل حسب الحکم اشرف بقتل رسیده مال و مزالش ضبط سرکار خالصه گردید *

پانزدهم رمضان بادشاهزاده والا گهر سلطان مراد بخش با علی مردان خان و اسلام خان و جعفر خان و بخشین نظام باستقبال گوهر تاج دولت و بخاتونی ریخت انزلی انجمن سلطنت و سروری سلطان محمد اورنگ زبیب بهادر دستوری یافته بآیین شایسته تا هنگام حصول دولت ملازمت همراه بودند - آن گرامی اختر اوج خلافت بعد دریافت سعادت ملازمت و گذرانیدن هزار مهربور سپید ندر و یک فیل بقیمت پنجاه هزار روپیه با یراق طلا بعنوان پیشکش بعزیزیت خلعت خاصه و اسب عربی تمام عیار نم سر بلندی یافته عذر نمود دولت بدست آورد - چون بعرض مقدس رسید که راجه رامداس فوری رخت هستی بر بست امر سنگه نبیره او را از اعلی و اخص به منصب هزاری شش صد سوار و خطایب راجگی مهابی گردانیدند - و عیدت حصن نور و نواحی آن بدستور جدش بدر تفویض نموده آن نواحی را در اقطاع

او مرحمت فرمودند - دوم شوال برای عیادت یمین الدوله که ماده فالج دست راستش را از فیبری گیرائی باز داشته بود تشریف فرمودند - چارم شوال سال هزار و چهل و نه مطابق هشتم بهمن جشن وزن شمسی آغاز سال چهل و نهم به ترتیب بادشاهانه آذین یافت - شاهزاده‌های کامگار و امرای نامدار بنابر رسم ادای لوازم شادی و مراسم مبارکدای تسلیمات نیاز آیات بجا آورده پیشکش لایق گذرانیدند - درین روز مسرت اندوز سواران منصب هر یکی از فیروز ارج خلافت و کامگاری شاه شجاع و بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر که پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار بود شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر کردند و ده اک روپیه بشاهزاده محمد اورنگ زیب بطریق انعام مرحمت فرمودند - و شاهزاده محمد مراد بخش باصافه هزار سوار بمنصب ده هزاری پنج هزار سوار ممتاز شدند - و علی مردان خان بعنایت خلعت و اعافه سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه از جمله منصب او که هفت هزاری هفت هزار سوار بر آورده بود عز امتیاز یافت - و فیل خاصه با ساز نقره و ماده فیل خاصه با ساز نقره ضمیمه عنایات شد *

پنجم منزل شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از ورود مسعود روکش قصور و منازل بهشت مسعود گشت - آن والا گهر رعایت مراسم معهود بجا آورده اقسام جواهر و مریع آلات و پذیراه فیل نر و ماده با یراق نقره که قیمت همگی شش لک روپیه باشد پیشکش نموده - حسب الامر اشرف بعلي مردان خان خلعت خاصه بچار قبا و جمدهر مریع و بوزیر خان و جعفر خان خلعت با فرجی و بصلابت خان و اصالت خان خلعت عنایت نمودند - شانزدهم برگلگون دولت و اقبال سوار شده بموضع خاندور که جمال خان قراول در آنجا قریب دو هزار و سیصد آهو سیاه و چکاره از

اطراف رانده بدام آورده بود تشویف بردند - سه صد را زنده گرفته باقی را آزاد فرمودند - هرناتیه مهپاتر بعنايت اسپ و فیل و یک اک دام نقد نوازش یافت - قزلباش خان را از اصل و اضافت بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و حراست قلعه احمد نگر و مرشد قلی علی مردان خانى را بدیوانى پنجاب سرافراز ساختند *

آتش افشادن در اکبر نگر و سوختن حویلی بادشاهزاده محمد شجاع بهادر و سایر کارخانجات

بعرض مقدس رسید که ششم شوال سال حلال بحسب قضا و قدر از ورزش مصر و نندى جهنم آتش بشهر اکبر نگر در گرفته در اندک نوبتى بعمارات بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر رسیده در طرقة العین همه جا منتشر شد بمرتبه که فرصت برآمدن مردم مهال گشته - بحسب غرور بادشاهزاده نردبانى جانب دریچه درشن گذاشته بدشوارى تمام با اهل مهال و خدمتگاران از آن راه فرود آمدند - بعد از آنکه آتش به بنکله جهنمکه نیز رسید از جمله جمعى که مانده بودند بعضى خود را از باه افکنده مجروح و مکسور گشتند و چندی بسلامت برآمده شفتد و پناہ کس از خوانم مهال سوختند - و از جواهر خانه و کرکراتخانه و توشک خانه و تمامی کارخانجات سوخته از هیچ چیز جز خاکستار اثرى نماند - خاقان عالم نواز بعد رسیدن این خبر فرمان مشتمل بر عواطف بسیار با در اک روپیه نقد و دو اک روپیه جواهر و اقمشه بآن والا گهر و یک اک روپیه زیور برای فرزندان آن درة التاج دولت و اقبال ارسال نمودند *

تشریف شریف بسیر و گلگشت کشمیر دل پذیر

چون کشش خاطر عاطر بتفرج گل و سبزه کشمیر دایمیر زیاده از حد بود لاجرم اوایل فصل بهار که هنگام طلوع الوان گل‌های شبنم آمود آبدار و وقت ظهور شاهدان انوار از مطایع گلین و مناظر شاخسار است بیست و پنجم شوال موافق عهده اسفندار از لاهور برآه پهنوج متوجه کشمیر شده بمین الدوله آصف خان را بسبب عارضه استسفا در لاهور گذاشتند - غیرت خان را بخدمت قلعداری لاهور و علی مردان خان را بعنایت خلعت خاصه و خنجر مرصع سر بلند گردانیده رخصت دارالسلطنت که در صاحب صوبگی او بود نمودند و خلیل الله خان را بخدمت قراول بیگی از تغیر مراد کام سر بر افراختند - هشتم ذی قعدة بذار آب چذاب پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر را بمرحمت خلعت خاصه و سر پیچ لعل و مروارید که یک لک پنجاه هزار روپیه ارزش داشت و تسبیح مروارید که سه قطعه لعل و چهار قطعه زمرد درو منظم بود بقیمت پنجاه هزار روپیه و جمدهر و شمشیر و ترکش خاصه و کمر مرصع و بعضی مرصع آلات و درویش اسب از آنجمله یکی با زین طلا و فیل با یراق نقره و ماده فیل معزز گردانیده رخصت دولت آباد فرمودند - و شاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و جیغه مرصع و جمدهر و شمشیر مرصع و در اسب با زین طلا میزاکار و فیل با یراق نقره و ماده فیل سر افراز ساخته حکم فرمودند که به بهیوه رفته توقف گزیند و هرگاه فرمان رود روانه کابل شود - و وزیر خان بمرحمت خلعت و اسب و دیگر بندها بعنایت خلعت نوازش یافته در خدمت آن والا گهر متعین گشتند - راجه جسونت سنگه را خلعت و اسب با زین

طلا عذایت نموده بوطن رخصت کردند الله رییدی خان از دهلی آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و مکرمت خان را حکم شد که از لاهور برای سرانجام آذوقه کابل و قندهار و تنظیم و تنسیق دیگر امور بدان صوب راهی گردد و دوازده هزار مهر از زر وزن بدر حواله شد که بمسئولان آن دیار قسمت نماید - و حکم اقدس بنفاد پیوست که مهین پور خلافت یک منزل عقب اردوی گیهان پوی و جعفر خان عقب آن شرف ناصیه سلطنت و سایر بندها عقب جعفر خان براه نوریدی در آیند و از آنجا قریب دولت و کامرانی کوچ کوچ متوجه شده از تماشای گل و شکوفه در هر منزل داد نشاط و شادمانی می دادند تا آنکه در منزل تهذه شرف نوریدی ملا موافق سه شنبه بیست و ششم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و نه هجری جشن نوروز دل افروز و بزم بهشت آئین بر ساحل نهر کوثر اثر صورت تزیین پذیرفته وقت و مقام مقتضی طرب و نشاط و زمین و زمان محرک سلسله عشرت و انبساط گردید - و شب این روز مسرت اندوز بانروزش شمع و چراغ گیتی افروز درخش روز شد - چون راه پیر پنجال بکمال صعودت و دشواری کوههای شمع و بسیاری برف واقع شده در اواخر فصل خریف تا اوایل بهار عبور سواره از آن راه در کمال تعسّر است لاجرم براه پنوج که بذیر کمی برف نسبت براه پیر پنجال در اوایل بهار ازین راه تماشای گلهای ربیعی و شکوفه کشمیر را میتوان دریافت نمودند - در اثناء راه برفراز کتل گل سرخ کلان که هر غنچه از آن چندین گل است و مانند گلدسته بهم پیوسته بر شاخ بار می آرد و مخصوص این عقبه است بکمال خوبی بنظر مبارک در آمد - چون پیش ازین این نوع گل بنظر مبارک در نیامده بود از تماشای آن بغایت معظوظ گشتند *

چهارم ذی حجه از کتل برف عبور نمودند - راجه جگت سنگه که

برای ساختن راه دستوری یافته بود سرکذل دولت زمین بوس اندوخت -
و چون حیدر آباد معسکر اقبال گردید علی بیگ که از جانب
علی مردان خان بضبط صوبه کشمیر می پرداخت شرف اندوز
ملازمت گشت - هفتم ماه ذی حجه در باره موله که منتهای جبال
کشمیر است بر کنار آب بهت چون نزول اجلال موکب اقبال دست
داد نواره بادشاهی در کمال زیب و زینت از کشمیر رسیده حیرت افزای
تماشائیان گشت - روز دیگر بادشاه دریا دل گیتی پناه کشتی سوار کنان
روانه شدند نهم ذی حجه دولت خانه کشمیر جنت نظیر که چشم و چراغ
متنزهات روی زمین است از یمن قدم بادشاه سلیمان حشم که فی
الحقیقت در روی زمین دوم نیر اعظم است غیرت افزای طارم چهارم گشت -
شگفته بادام از شدت باد و باران ریخته بود شگفته شفتالو و غیره در کمال
خوبی و پاکیزگی بنظر مبارک در آمد *

روزی در هنگام اقامت چون کشتی سوار بسیر باغ فیض بخش
و فرح بخش تشریف بردند بوته گل سرخی بنظر مبارک در آمد
که چار هزار و پانصد گل و غنچه داشت و روز دیگر بوته سوسنی
در دولت خانه دیدند که گلهای شگفته ناشگفته آن دو صد و درازده
بود - تفاوت آب و هوای آن وطن گاه نشو و نما که همانا مسقط راس قوت
نامیه است ازین قیاس باید نمود که نسبت به بلاد دیگر در چه پایه است *

چون توجه اشرف بر فراهم آوردن اسپان عربی بسیار است و میر
ظریف اسپانی که از عراق خرید نموده آورده بود پسند طبع مشکل
پسند نیفتاد بنابراین خجالت التماس نمود که اگر بصوب عرب و روم
دستوری یابد اسپان قابل سواری خاصه خریده خود را از شرمندگی بر آرد -
لاجرم به علامی افضل خان حکم شد که نامه مشتمل بر اظهار روابط والا

و بیان مراتب صدق و صفا بجانب سلطان روم بقلم آورده حواله نمایند که اگر احیاناً رجوعی بار افتد بدین دست آویز کار سازمی خود نماید - و ازین جهت که بچنین سلطان عظیم الشان از چنین بادشاه گردون کلاه ارسال نامه فقط لایق شان این دولت ابد مدت نبود کمر مرصع گرافیهها نیز مرحمت نمودند - و حسب الحکم اشرف علامی افضل خان بوزیر اعظم نیز از جانب خود دو کلمه نوشت - او در آغاز سال دهم روانه آن حدود شده از بندر لاهری برای دریا روانه به عرب گردید - و سعادت زیارت حرمین محترمین دریافته بمصر آمد و از آنجا حسب الامر قیصر بقدر خلیل و شاه و برخی بلاد دیگر رسیده بموصل شناخت - نخست بوزیر اعظم نامه علامی رسانیده بعد آن بوسیله او سلطان مراد خان را دید - سلطان پیش طلبیده نامه خاقان گیتی ستان بکمال عزت از دست او گرفته بترکی زبان پرسید که سبب طبع این همه مسافتی دور و دراز چیست - موصی الیه بعد از اظهار سبب صندوقچه طلا که در آن کمر مرصع بود بنظر سلطان در آورد - سلطان خوشوقت شده بر زبان آورد که درینوقت که متوجه تسخیر بغدادیم رسیدن ایلیچی و کمر مرصع از بادشاه عظیم الشان شگون فتح و فیروزی است - روز دیگر هزار پارچه از جانب خود بطریق پیشکش گذراندید - بعد از آن سلطان از سلاح شد درستان پرسید - میر ظرف تعداد نموده بکتری قیمتی که همراه داشت گذراندید و گفت که تیر و تفنگ ازین نمی گذرد - قیصر تعجب نموده نیزه خود طلبید و بقوت هرچه تمام تر آنچنان بر بکتر زد که از میانش گذشت - پس از آن از شگرفی دولت جاوید طراز کلمه چند پرسیده ده هزار قوش که بیست هزار رزیده باشد بدو داده گفت که بعد از انصراف مهم بغداد رخصت معارفت خواهم داد و ایلیچی خود نیز همراه خواهم فرستاد بالفعل بموصل رفته بسرانجام ضروریات و ابتیاج تحف این دیار پردازد - چون سلطان

مراد جبرا و قهراً قلعه بغداد را مفتوح ساخته به موصل برگشت ظریف را رخصت نموده جواب نامه سلطان السلطین مصحوب ارسال آقا با یک اسب عربی صبار و قنار با زین مریح بالماس و عبای مروارید دوز بطرح روم بطریق ارمغان ارسال داشت - ظریف با ایلچی مذکور از موصل تا بلخ و از آنجا به بصره آمده برای دریا به تنه رسید و عرضداشت مشتمل بر رسیدن خود و ارسال آقا بدیگاه عالم پناه ارسال داشت - از پیشگاه خلافت بهر یک منشوری با خلعت مرحمت گشته فرمان شد که ده هزار روپیه از سرکار و هر یکی از خواجهان صوبه داران و نجابت خان صوبه دار ملتان شش هزار روپیه از جانب خود بسفیر قیصر برسم ضیافت بدهند - و هر کدام از سرکار داران سیوستان و بهکر که قزاق خان و شاه قلی خان باشند چهار هزار روپیه بعنوان مذکور رسانند - ظریف بعد از رسیدن اهور جریده راهی گشته بیست و نهم ذی قعدة سعادت آستانبوس معلی دریافت - و از روی عنایت منصب هزارگی دو صد سوار سرافراز گردیده بخطاب فدائی خان که هدایت الله پیش از خطاب جانثار خانی بآن مخاطب بود و بخدمت اخته بیکی از تغیر تربیت خان بلند آواز گشت - و محمد حسین سالدوز بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه مباحی گشته بمهمانداری ارسال آقا دستوری یافت که از اهور او را بکشمیر بپارد *

اکنون حقیقت مفتوح شدن قلعه بغداد و غلبه سلطان مراد خان که از تقریر فدائی خان بظهور پیوست بقام می آید - چون شاه صفی بر اراده سلطان مذکور مطلع شده با لشکر خود از صفهان بسوی بغداد متوجه گردید از فزونی رومی و بسیاری توپخانه در خود ناب مقاومت ندیده در طاق بستان اقامت نموده میر فتاح تغلکچی باشی را با توپخانه و فوجی از میر و سلطان و یوز باشی را بسرداری خلف خان بکرمک بکناشخان حاکم بغداد تعیین نمود - آنها پیش از رسیدن قیصر روم داخل قلعه شده بگردآوری

آذوقه و اسباب و آلات قلعداری پرداختند - سلطان مراد خان از شنیدن این خبر دوم رجب سال گذشته با توپخانه فراوان بیسی قلعه بغداد رسیده پیغام مشتمل بر انواع تهریب به قلعداران فرستاد و آنها را ماضی نشده سرگرم توپ و تفنگ اندازی شدند - سلطان غضبناک گشته فرمود که دایره محاصره را احاطه تنگ فضا ساخته قلعه بغداد را نقطه وار درمیان گیرند - متحصصان در آن روز بضرب بالیج و زنبورک و ضربزن مرده افکن روی رومیان را نکنداشتند و اصلا مجال دخول ندادند - روز دیگر حسب الامر فیض سلطان محمد پاشا وزیر اعظم از جانب برج قراخانی نبرد آرا گردیده بعد از دار و گیر بسیار و کشتش و کوشش بی شمار جمعی بقتل داده خون نیز بزخم تفنگ و تیرهای رادی فنا شد - سلطان ازین واقعه بغایت بر آشفته سایر امراء و بهادران لشکر را بعتاب و خطاب مطعون و ملام ساخته و بتأیید و تکلیف مذسوب نموده حکم فرمود که فردا بیکبار تمامی توپخانه را به داده یورش نمایند - درین اثنا جمعی قزاقباش مالزم بکناشخان که در حلقه بدست رومیان گرفتار آمده بودند بکناشخان گفته فرستادند که انساب انست که فردا قلعه را به جبر مفتوح سازند نجات شما در دیدن سلطان است - خلیف مدکور قلعه نشینان را ازین ماجرا آگاهی داده هر چند به تسلیم قلعه تحریص نمود اما راضی نشدند - بکناشخان هنگام شب از برج سمت شطر بغداد برون آمده خود را به مصطفی پاشا که بعد از کشته شدن محمد پاشا وزیر اعظم شده بود رسانیده بوسیله او سلطان را دید - رومیان فردای آن بضرب توپ و تفنگ قلعه را بخاک برابر ساخته باهنگ یورش کرد تا کشیدند و بیکبار سورن انداخته تکبیر گویان درون حصار در آمدند - درین حال اگرچه درویشان دل از جان و دست از خاتمان برداشته تا ممکن و مقدور بفروری مدافعه و مهالعه برکشاده بودند و دست باستعمال آلات و آداب جنگ مثل

تیر و تفنگ کرده بهره‌ده دسترس بود خود را از انداختن آن معاف
 نداشتند بهادران رومی مردانه قدم ثبات فشرده بکمال دلیری همگنان
 بهیئت اجتماعی بر متحصنان ریخته بیکدم گرد از رجود قزلباشان
 برانگیختند و بر استخلاص قلعه فیروز گشته جمعی کثیر را اسیر و دستگیر
 گردانیدند - از معاینه این حال باقی ماندها که شیرازه جمعیت از یکدیگر
 گسسته پاشان و پریشان شده بودند ناگزیر بامان خواهی در آمدند -
 بیکچریان بحکم سلطان مراد خان یراق جنگ از قزلباشان گرفته همه را
 به قتل رسانیدند - و گروهی که با زخم‌های منکر هزیمت را غنیمت شمرده
 پناه بروغّه اصنام المسلمین حضرت ابوحنیفه و مرقد منور قافله سالار ارباب
 تحقیق و عرفان سید عبد القادر جیلانی نور الله فریضهما برده بودند بنابر
 بی ادبیا که نسبت بآن دو مکان شریف ازینها بوقوع رسیده بود طعمه تیغ
 رومیان خونخوار گشتند - در آن روز که جای عبرت و مقام ادای شکر این
 نوح استیلا و غلبه بود سلطان در خیمه که بر دور آن پشته پشته از کشته
 افتاده بودند بپایه گساری پرداخته از غایت غفلت و غرور چون توفیق
 ادای مراسم سپاس عنایت الهی نیافت بعد از برگشتن آنچه بایستی
 یافت - مجمل بعد از تسخیر قلعه بغداد ایلچی نزد شاه صفی فرستاده
 طلب همدان و ارتزک نمود شاه مقدم ایلچی را گرامی نداشته دادن
 ارتزک قبول نمود - و سارو خان را بسفارت روانه ساخت - سلطان بمالغّه وزیر
 اعظم راضی شده مصطفی پشاور وزیر اعظم را بالشکری بسیار به بغداد گذاشت
 که بتعمیر و ترمیم قلعه و عمارت شهر و استقلال قلعدار و فراهم آمدن آذوقه
 و دیگر لوازم حصار آنجا بوده بعد از رسیدن حکم طلب روانه حضور گردید
 و خود بجانب روم برگشته بتناضضان را در حواله بغداد و خلف خان
 و میر قنار تفنگچی باشی و افا عادی پسر او را در استنبول بقتل رسانید *

اکثرون کلک وقایع نگار بعد از تحریر داستان روم باز بر سر مطلب پیشینه
می آید - پانزدهم ذیحجه مطابق نوزدهم فروردی ماه که روز شرف بود
اوزبک خواجه سفیر امام قلی خان والی بخارا و صالح دستار خوانچی که نزد
محمد خان با برخی ارمغانی ولایت نزد بادشاهزاده والا گهر سعادت پزیره
محمد دارالشکوه فرستاده بود شرف ملازمت ازم ابهرکت دریافتند - ایباچی
امام قلی خان شصت اسپ و صد شتر و نه باز طویغون و نه غلام قلمان و اختی
دیگر از اسباب مارواذ الفهر از طرف خان مذکور و صالح دستار خوانچی چهل
اسپ و سی و پنج شتر از خود بطریق پیشکش گذارند اولین بمرحمت
خلعت و خنجر مرصع و درمین بانعام خلعت و ده هزار روپیه نقد سرافراز
گردیدند - درین تاریخ از روی واقعه بعضی اشرف رسید که پرنی راج ولد
جگراج بندیل و چنیت که با بسیاری از بندیلها در میان اوذجه و جهانس
نشسته به نهب و غارت پرگنات می پرداختند از باقی خان و عبد الله
خان شکست درست یافته پرنی راج گرفتار پنجه تقدیر گشته چنیت
جان بسلامت بود و اسیر مذکور در قلعه گوالیار محبوس گردید - و خدمت
نیست و نابود ساختن بندیلها از تغیر عبد الله خان به پادشاه خان منور شده
از اعل و اضافه بمنصب چهار هزاره چهار هزار سوار در نیمه سد اسپه
سر بلند گردید *

سلح ماه اوزبک خواجه بانعام اسپ و قالی با زمین مظل و بیست
و پنج هزار روپیه کامیاب گشته بمقتضای یافت باخانی و پیوند درونی
طره و سر پیچ مرصع و تسبیح سوارید و بمرحمت شرف روپیه
قیمت داشت با اختی از افسنه نفیس برای ده التاج خلافت کبری
بادشاهزاده محمد شاه شجاع بد بمانده فرستادند - ظریف مخاطب ممدانی
خان در اسپ عربی که سلح دار پاشا از ممدانی روم باو تالیف نموده بود

با پنجاه و دو اسب که در روم و عربستان اکتیاج نموده از نظر فیض اثر گذرانید - و روز دیگر نه رأس اسب بابت پیشکش محمد پاشا حاکم اخصا که با عمر چلبی ملازم خود همراه میرظریف فرستاده بود نیز از نظر انور گذاشت و خلعت و هزار روپیه باو مرحمت گشت - علی مردان خان از لاهور آمده سعادت ملازمت دریافت و غازی بیگ بخدمت دیوانی بادشاهزاده مراد بخش از تغیر حاجی عاشور کام اندوز گردید - ارسلان آقا سفیر سلطان روم که محمد حسین او را از لاهور بکشیمبر رسانیده بود حسب الحکم اشرف فدائی خان و عنایت خان از کنار شهر بدرگاه عالم پناه آورده بسعادت کوفتش رسانیدند - او بعد از ادای آداب معهوده و استلام آستان سدره نشان نامه سلطان و اسب خاصه منت نام که با زین مرصع و عبای مرابرد درز بطریق ارمغانی ارسال داشته بود گذرانیده بانعام خلعت خاصه و کمر خنجر مرصع و انعام پانزده هزار روپیه سرمایه مفاخرت اندوخت *

بناهی پسر زمیندار چاندا بعد از در گذشتن پدر بشکر جانشینی او نزد بادشاهزاده جهانپان محمد اورنگ زیب بهادر آمده چهار لک روپیه نقد گذرانیده بود بعد از عرض رسیدن مبلغ مذکور ببادشاهزاده عالی مقدار مرحمت شد - بیست و هشتم صفر سنه یک هزار و پنجاه از واقعه بدگاه بعرض مقدس رسید که سیف خان رخت هستی بر بسته عازم دیار بقا شد - بادشاه بلده نواز قدر دان از روی عنایت بخانه ملکه بانو زوجة او که خواهر حقیقی حضرت ممتاز الایمانی است تشریف برده آنچه لازمه دلجوئی و عاطفت بود بجا آوردند - و بدیعی و شاهی و ابو القاسم پسران او خلعت عنایت فرمودند - و غیرت خان را بشوید داری تکه از تغیر خواصخان مقرر فرمودند - یازدهم بیع الاول رام ملکه لاهور خواهرزاده انا براده بندگی درگاه آمده ملازمت نمود و بعنایت خلعت و منصب هزاره ذات و شش صد سوار سواراوی

یافت - بیست و چهارم در باغ فیض بخش معروف بشالامار که از کمال
نسبت مساحت قطعه است از فردوس برین و نهمی بهاروش با چندین
آبشار حیرت افزای نظارگیان روزگار است تشریف فرموده تفرج چراغ
افروزی کنار انهار و چشمه سار سلسبیل آثار نمودند - سفیران روم و ماوراء
النهر نیز در آن انجمن والا حاضر آمده از چنین تماشای شریف دیده را
نور دادند - بیست و نهم ماه مذکور بسوگر دارچی عالی مردان خان اطراف
عمارت میان دل و کنار آن از چرانان نمایانی که در کمیت و کیفیت از
چرانان سپهر پای کم نمی آرد آب و نبات تازه گوشت - و کشتی بسیار از
شمع و فانوس زینت افروز ساخته بر در آن عمارت با داشته بودند - چراغ
افروز در دلمان صاحبان با سایر بندها و ایلچیان کشتی سوار بامشای آن
تشریف آورده بعد از یک پیر شب مراجعت بدیانت خانه
نمودند *

روز دوشنبه سوم ربیع الثانی یک هزار و پنجاه شصتی مطابق غره
امرداد محفل جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و یکم از سنین ابد فرین آفرین
پذیر گشت و بر آیین هر ساله مراسم معبوده این خجسته روز بظهور آمد -
نخست بگرامی شاهزاده سعادت پتوه محمد داراشکوه عزت نام اسپه
که قیصر با این مریح و عبلی سروراید روز فرستاده بود با عمارت کامل مرحمت
فرمودند - خلیل الله خان باصل و اغانه بمنصب در هزاری هزار و پانصد
سوار و محمد زاهد کوکه بیگم صاحب بخدعت فوجدارانی میان در آب از
تغیر نور الدوله سرافروزی یافتند - بازسلان آقا ایلیتی دوم خلعت و جیهه
مرصع و بلوزیک خواجه خلعت و بیست هزار بریده داد مرحمت شد -
شجاعت خان نظام صوبه اله آباد از اصل و اغانه بمنصب در چهار هزار
چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سربانده یافت *

توجه شاهنشاه عالم پناه بسیر ییلاق

سنگ سفید

چون در سال هفتم جلوس اقدس که گلشن جاوید بهار کشمیر از نزول اشرف آب و روشنی تازه یافته بروکش ارم شده بود سیر ییلاق سنگ سفید میسر نیامد درین ایام که بدشاهزاده محمد داراشکوه از تماشای آن مکان نزهت آیین معارفات نمودند و کیفیت لطافت و نواخت آن سر زمین دل نشین ارم نشان که معاینه قطعه نردوس برین بر روی زمین است مفصل بعرض مقدس رسانیدند رغبت بسیار بتماشای آن بهم رسید - مرحمت خان را فرمودند که کیفیت هنگام شگفتن گل و آوان تماشای آن مکان دریافته بعرض اشرف رساند - پس از آنکه او آمده بعرض مقدس رسانید که وقت سیر آن گل زمین همین است از غایت حزم و احتیاط خلیل الله خان قارل بیگی را فرستادند که حقیقت راه و منازل معلوم نموده معروض دارد - خان مذکور بر همواری و آسانی کتل و راه در هنگامی که اثری از باد و باران نبود عطا شده مبالغه در تشریف آوردن بمیان آورد - لاجرم کشش خاطر مبدک بسیر آن مکان سمت ظهور یافته عزم این معنی زیور حزم پذیرفت - هفدهم ربیع الثانی ماهیچۀ لوامی کوکبه خلافت مزید درجات ارتقا یافت پیغمبر اقبال بر سمت مذکور گستر - بالعجله همه راه تفرج کزان و عید افکنان اسب طرب و نشاط بجولان در آورده کسب احتراز و انقباض می نمودند - و هنگام عبور کتل سعادت اندوزان و کاب سعادت احمال و اقبال را همانجا گذاشته جریده برة نورانی در آمدند - پس از آنکه از کتل گذشته قدری راه قطع گردید باران بنوعی آهسته آهسته شروع شده اخگر شدت انجمید - بدشاه عالم پناه بعد از طی چهار کروه مسافت

بدولت خانه معلی که بر سر گذار برپا شده بود چون از کثرت باران و گل
و لا مجال حرکت متعذر بود قطعه گلداز پیش دولت خانه را بپادشاهزاده
کلان و علی مردان خان و چندی دیگر از مقربان بساط دولت سیر نموده
مراجعت فرمودند - راهی بآن آسانی هنگام معارفت از کثرت گل و لا که
بعضی جا تا زانو و اکثر جا تا سینه اسپ و استر بود بمرتبه دشوار گذار گردید -
و ریشه باهم پیوسته اشجار محرو که بسبب وفور بارش از زمین برآمده بود
بذهجی زنجیر پای اسپ و آدم گشت که برید و صحرای عجایب گذر در آن
محال باسانی میسر نبود چه جای آدم و دراب - لهذا همگنان از ملاحظه فرط
بارش و خوف دمه مضطرب گشته برادر از برادر و پدر از حل پسر خبر نمی
گرفت - درین اثداء عمیق جوی که وقت رفتن مطلق آب نداشت از سیل
مملو گشته آنچنان سد راه گشت که جز نیل دیسری را عبور از آن متعذر
بود و این معنی بیشتر سبب اضطراب آدم گشت - همچنانکه بفرمان شاهنشاه
زمان بجلادی و چستی تمام در پیل بران بسته پس از گذشتن پادشاه فلک
جایا با پرندگان مشکوی دولت مردم دیگر نگذار در آمدند و بصد دشواری
در شش پهر چار کروه راه طی نموده بمنزل رسیدند - و سوار کاه را
بمنصب هزاری چهار صد سوار از اصل و اضافه و خدمت فراوان بیگی
برنواختند - و در روز برای رسیدن پس ماندگان در آنجا توقف نموده
بیست و چهارم نیم گروهی هفت چنار که آب بهت از پس غنچان باغی
آن گذشته تا آنجا زمین را فرو گرفته بود نزول اجلال فرمودند - درین سه
شبانروز سحاب طوفان بار از کار خود فارغ نبوده بخت هستی عالمی را
بسیلاب فدا داد - چنانچه کهن سائن کشمیر این قسم باران و حادثه سیل از
مبدای آفرینش تا حال نشان نمی دادند - آخر روز بحر فضل و احسان
کشتی سوار متوجه دولت خانه گشته بآنکه آب در بکمی نهاده بود همه

جا سفینه والا از فراز درختان میوه دار بساتین کنار بهت و دل میگذشت - در نخستین سال جارس که از کثرت بارش و سیلاب آب دل و بهت پیوسته ارتفاع آب سه گز و ربعی بود درین مرتبه چهار گز و ربعی یلند شد و چهار هزار خانه کنار دل و بهت انداخت و سواى این ده بسیار را آب برده نقصان عظیمی بفصل خریف رسید - و از عرایض واقعه نگاران پنجاب بظهور پیوست که این سیل باعث خرابی عالمی گشته بسیاری از محال کنار آب بهت را پامال حوادث ساخت - چنانچه نوزدهم ربیع الثانی آب بهت رو بزیادتی نهاده بیست و دوم بجای رسید که از چهار صد و سی و هشت موضع بهیره چهار صد در زیر آب آمده و از خوشاب جز دو محل دامن کوه این آفت نرسنه بسیاری به بحر فنا رفتند - و هم چنین موضع کرجهاک و نندن پور و شمس آباد و غیر آن پرگنات پنجکروهی آب بهت خراب و ضایع مطلق گشتند - الحق این جوش آب و شورش سیلاب نمونه طوفان نوح بود اگرچه آخر روز بیست و دوم در کشمیر آب رو بکمی آورد اما تا سه روز دیگر مواضع اطراف در زیر آب بودند *

غزوۀ جمادی الاولی سزوار خان خلف لشکر خان مشهدی از اصل و ائمه بمنصب سه هزاری در هزار سوار سرانزایی یافت و اوزبک خواجه بعنایت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر یراق طلا میناکار و اسب ابلق عراقی و دیگر اشیاء سرمایه عزت و افتخار اندوخته رخصت بخارا گردید - چون از واقعه کابل بعرض اشرف رسید که الله قلی ولد یلمگتوش بمددگاری بخت بیدار بازاده بندگی درگاه از مارواه النهار آمده سعید خان بهادر پنج هزار رویه برسم مساعدۀ از خزانه کابل باو داده فرمان شد که متصدیان مهمات اتک پنج هزار رویه بطریق انعام داده مبلغی که در کابل یافته نیز بصیغه انعام مقرر شناسند *

درین ایام راجه جگت سنگه بعرض مقدس رسانید که اگر خدمت
فوجداری دامن کوه کانگزه به بنده از تغیر راجروپ پسرش مرحمت شود
هر سال از زمینداران آنجا چهار لک روپیه بصیغه پیشکش گرفتند بخزانة
عامره می رسانم - لهذا هشتم ماه اورا بعنايت خلعت بر نواخته بخدمت
مذکوره تعین نمودند - تودرمل افضل خانې بخطاب رای و دیوانی
و امینی و فوجداری سرکار سهرزد سر بلندی یافت - بیست و هشتم جمعه
خان را با راجه رای سنگه و جمعی دیگر از بادهای و فرایند کاخ تخت
بصوب بهنیر دستوری دادند *

آغاز سال چهاردهم جلوس مبارک و سوانح دیگر

ملت و سپاس مر خدایرا که سال چهاردهم جلوس جاوید فرین حضرت
ظل سبحانی که قرون آن تا آخر زمان بدورات گردون و درین باد عظیم هزار
و پنجاه هجری بفرخی و میمنت شروع شده چنین را بیدایه خرمی
و زینت دست داد - نو آیین بر می گوهر آگین که وهم و فہم از دریاست
ادنی رتبه زیب و زینتش معترف بعجز و قصور است رونق تزیین یافته
ابواب مسرت و ابتهاج بر روی عالم کشاد - درین روز بهجت افروز دیویش
حقیقت کیش ملا شاه که مرید شه نینگ بحر حقیقت و عفا عیاندر
قادری است و در نزهت کده کشمیر بعنوان انرا بر می برد بغیض محبت
بادشاه خلیف پناه رسیده بعد از ذکر مطالب معذوبی و نکات معذرت طراز
رخصت زاویه خود یافت - روز دوشنبه عتقم جمادی الثانیه این سال
مطابق دوم مهر بعد از سیر و شکار کشمیر توجه سوکب اقبال بسمت
دارالسلطنت لاهور وقوع یافت - و چون بہترین و نزهت فرا ترین مکانهای

کشمیر چشمه سارهای سلسبیل آثار است که بر سمت جنوبی در دامنه‌های کوهستان اتفاق وقوع دارد گلگشت گلهای آن زمین دلنشین و تفرج عیون ماء معین از خاطر مبارک سر بر زد - لهذا در تاریخ مذکور از فیض سواریه مبارک هلال سفینه را بشک فرمای بدر منیر ساخته در نشیمن دلنشین قصبه پانپیر که در وسط باغی ارم آئین بر کنار دریای بهت واقع است تشریف فرموده روز دیگر قصبه وقتی پور که از پانپیر تا آنجا سه نیم کروزه است مهبط انوار حضور گشته از آنجا قریه پنچ برآه برود مسعود فیض پذیر گشت - چون این فرخنده مقام تعلق بدان شاهزاده والا گهر محمد داراشکوه داشت هذگام شب کشتی سوار تماشای چراغان که هر دو کنار بهت متصدیان آن والا مقدرار نموده بودند فرمودند - و روز دیگر باسلام آباد معروف بایدنچه که در جاگیر اسلام خان مقبر بود و در بدیع سر چشمه نظر فریب دارن نزول فرموده عمارت دیگر در خور آن مکان حکم فرمودند - و از آنجا به مچپی بهون که الیوم باعف آباد معروفست تشریف فرموده بعد از تماشای دو چشمه کوثر اثر بل در چشم روی زمین که نظیر آنها نظر بر بعضی خصوصیات خاصه وفور صفا و عذوبت آب و بسیاری ماهی در روی زمین کمیاب باشد و تفرج بوضع فردوس قرین آن مکان دلنشین و چراغ افروزی کنار دریاچه و انهار آن چشمه سار سلسبیل آثار باراده سیر و گلگشت اچهل که بالفعل بصاحب آباد موسوم است کوچ فرموده بعد از قطع مسافت دو کروزه در آن محل شریف نزول فرمودند - این مکان فردوس نشان در شش جهت ربع مسکون نظیر خود ندارد و سر خوبیهای آن چشمه ایست خاطر پسند و نهایت دلفریب - لطافتش در درجه که انهار تسنیم چه جای فرات و نیل سرمایه افاضه از فیوضات سرشارش اندوخته و چشمه سار حیوان بل حیاض روضه رضوان چشم تمنا بر دریوزه فیض آن دوخته - چندین عمارت دلدنیز از محفل و غسلخانه و

درشن و خاص و عام و خواصپورها دارند - و در روز در آن مکان به نشاط و انبساط تشریف داشته شب هفدهم چراغانی که در کمیت و کیفیت از چراغان مکانهای دیگر بسیار بهتر بود تماشا فرمودند - و از آنجا بلکه بهیچ که عمارتش صورت اتمام نیافته بود تشریف فرموده تفرج محکاس چشمه سار و باغ بهمین یک نظر فرموده باز به بیگم آباد معاودت نمودند - روز دیگر بویژناک موسوم بشاه آباد که منبع آب بهت است و آب بلورین حبابش چون لعل نوشین یاقوت لبان سیراب فیض عذوبت است و هوای طرب افزای فضایش مانند عقی دماغ سرمستان سرشار نشاء بطوبیت چند نویسم در تعریف و توصیف آن گل زمین خدا آفرین و لطافت و عراوت آن حدیقه جذبت قرین که معشوق و محبوب القلوب روی زمین است و اندلی رتبه خوبی آن تن ناز به تقریر و تحویر نمی دهد تشریف فرموده چهار روز در آن مکان فرودس نشان بعیش و عشرت پرداخته متوجه شهر گشتند - در چهار کوچ بهیچ روز از آنجا در نه روز قصبه بهنبر را بورود مسعود سرعزل اقامت سعادت جوید ساختند - شادخان که بعنوان حجابیت نزد شاه سعادت خان رفقه بود درین منزل شرف کورنش و سعادت زمین بوس حاصل نمود - و خون فیه نقدی نام را که دعوی پسری سلطان خسرو بر خود بسته بود نزد سعادت خان از وضع و اطوارش طرز وضع شهزادگی مشاهده نمودند در فید داشت و در وقت رخصت مفید و مسلسل باز سپردن بود از نظر اشرف گذارید و حسب التحکم بحبس عدم محبوس گردید - شاد خان بمرحمت خلعت و خدمت اخته بیکی فوق عیالها بر افراخت *

از عرض بادشاهزاده مراد بخش بعرض عیال رسید که شراب جات صوبه کابل که سال گذشته اطاعت پذیر شده بود باج کوه خندانیه در سنین سابقه بارزیک می دادند امسال بخانه زاد خان بیوندار خود ادا

نمودند - درین مقام بشکار قمرغه کوهستان پرداخته متوجه پیشتر کوچ کوچ شدند و نمره شعبان با شان و شوکت فراوان داخل دولتخانه شده ساخت دارالسلطنت را از ورود مسعود نمونه ساخت خلد ساختند - وزیر خان بعنایت خلعت خاصه و اسپ با یراق طلا و فیل سر افزای یافته بصوبه داری اکبر آباد از تغیر صفدر خان رخصت یافت - سه فیل با یراق طلا و نقاره بابت پیشکش قطب الملک سید حسن ملازم او از نظر اشرف گذرانیده بمرحمت خلعت و ارسلان آقا سفیر روم بانعام خلعت و پانزده هزار روپیه سر افزای یافتند - درازدهم شعبان منزل علی مردان خان بقدم سمیت از رشک افزای منازل آسمانی گردید - خان مذکور رسم پا انداز و نثار بتقدیم رسانیده جواهر و نفایس اقمشه پیشکش نمود - پانزدهم شعبان بمنزل یمین الدوله آصف خان، تشریف فرموده آن والا مکن را مشمول عواطف زمیان ساختند - آن خان قاعده داری رسم پا انداز و نثار بجای آورده سه لک روپیه جواهر و پارچه از نظر اشرف گذرانید - نظر بهادر خوشکشی که قریب دوسال گوشه نشین بود باز بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار سلیمندی یافته داخل بدها گشت - یک قطعه لعل گران بها با دو دانه مروارید و جمدهر مرواح و کمر مرواح و برخی دیگر از مرواح آلات بالبدنه فاخره و در اسپ یکی بساز طلا میناکار و دیگری بازمین طلا بشاهزاده والا کبر محمد شاه شجاع بهادر فرستادند - و سلیم شعبان ارسلان آقا ایلچی روم بعنایت خلعت و شمشیر و سپر یراق طلا و یک مهر صد نولگی و یک روپیه بهمان وزن و بیست اسپ ترکی و عمر چلبی ملازم محمد شاه حاکم لکسا بمرحمت خلعت و هزار روپیه نقد سر افزای یافته رخصت معاونت حاصل نمودند و ده هزار روپیه بمحمد پاشا و پنج هزار روپیه بعمر بیگ برادر او مصحوب عمر چلبی فرستادند - بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش با

سردار خان و مادھو سنگھ ہادہ و دیگر بندھا از کابل آمدہ سعادت ملازمت دریافتند - سردار خان را از تغیر صف شکن نور بیگی ساختہ خلعت مرحمت فرمودند - و دیانت خان را بمرحمت خلعت و اسب و دیوانی دکن و بکلانہ و بالا گہات ہزار از تغیر آقا افضل بر فواختند - و محمد تقی تفرشی را از تغیر امیر بیگ ہزار آقا افضل دیوان خانہ دیس و پاپان گہات ہزار گردانیدند *

رسیدن ملا سعد اللہ بسعادت زمین بوس درگاہ و منسلک گشتن در سلک بندھا

چون لطف ازای شامل حال یکی از بندگان گشتہ او را خواہد کہ پیانہ دولت ارجمند رساند و مشیت جناب ایزدی بر فواید احوال یکی از آفریدھا تعلق پذیر شدہ بر آن آید کہ او را از روی بہرہ روزی بہرہ روز ہر آینہ از روز ازل تمامی موجودات آن بحسن تدبیر مرتب و مہیا ساختہ نخست آن نظر یافتہ عنایت سرمدی با از قسمت اقسام کمال و انواع فنون نصیبہ بر میگردد - پس از آن بحسن تدبیر و اصابت رای و قوت فہم و صفای اندیشہ روشناس سواد اعظم قبول و اقبال نمودہ در نظریات بہرہ روزی سازد - و بذاتیکہ بر آمد ہوکاری در زمین درآمد روزگار است تا آفتاب در نیاید اصلا کار بسعی و تلاش بر نیاید - مصداق این سبقت مراتب احوال جناب فضایل مآب شیعہ سعد اللہ لائوریست کہ صبری بکتاب فزون علم آداب و استفادہ قانون سخن بیان آورد - چون خود بالغ ریش از اقسام دانش نصیبہ گرامند یافت و فطرت خدا دانش بآید پیانہ استعداد بدرجہ والا رسیدہ از ہو گونه کمالی و مزین بہرہ روزی دست بآنکہ بناء فطرتش از روز نخست بر دریافت این دولت نہادہ بودند

و در قسمت کده ازای استیغای رزق مقسوم بدست آریز فن ازین درگاه
 آسمانچاه مقرر گردیده بود هرچند بتحریک سلسله فضل و دانش
 خواست که حلقه اوقات بر در درات سرای سعادت زند پیش از
 وقت معهود حصول مدعا صورت نیسته کوشش و سعی بجای نرسید -
 اکنون که انظار ادجم بر وفق مراد افتاد عقدۀ آن کار از رهن تاخیر
 بر آمد و سرانجام مصالح تنعم و تجمل بر روی کار آمده وقت مقرر
 و هنگام معین در رسید بی توقف و اهمال در رمضان سنه یکهزار و پنجاه
 هجری بصدارت و سفارش زبده سلسله حضرت خیرالبشر موسوی خان صدر
 کل بدریانت شرف حضور مانور گشته در مجلس اول از پرتو کمال قدر
 شناسی و مرتبه دانی حضرت خلافت مرتبت استعدادش صورت نمود
 پذیرفت - و ببرکت تمیز اشرف و فطرت دقیقه رس آنحضرت مقدار کمال
 آن بلند اقبال پدیدار گشته دقت طبع و حدت فهم و کثرت فراست و حدس
 جانب و استنباط دقایق و دریافت حقایق و تفصیل تحصیل ابواب دانش
 آن جامع فضایل و مهبی و کسبی خاطر نشان اهل عالم گشت - چون
 همگی همت بادشاه هنر پرور دانش نواز در ترویج شرع مبیین و امداد
 و تقویت اکابر دین و اشراف و تعظیم علما و ملکا و تربیت طلبه علم و حسن
 اهتمام در پیش آوردن طایفه مذکور مصروف است ببرکت همزمانی خاص
 آنحضرت که هم خاصیت آب زندگانی است حیات جاردانی یافته بروزبانه
 مناسبت و خلعت و اسب سرافراز گردیده در زمرة بندگان منسلک گشت -
 و بمیامن حسن تربیت و برکت بذل عنایت و رعایت آنحضرت در عرض
 یکسال بمنصب هزاره دروست سوار و خطاب خانی و خدمت عرض مکرر
 و داروغگی غسانخانه عز امتیاز یافت - و شاهد اقبالش دمبدم جلوه نمایان
 و روز بروز دولتش ظهور و بروز دیگر نمود - چنانچه آثار نظر عنایت از حضرت

خلافت مرتبت باستعداد ذاتی آن خردمند ادب پرور مددگار و یاور افتاده
 اختر سعادتش از مشرق قبلیت و اقبال و مطلع کمال و استکمال طالع گردید -
 و رفته رفته کار آن جامع الکمالات از عنایت خاص آنحضرت بجای کشید
 که در سال دوم بمنصب جلیل القدر سه هزار و دو هزار سوار و خدمت
 خاندان سامانی سر بلند گشته در انجمن همدم و دمساز و در خلوت محترم
 و همراز گشت - و در سال چهارم از فیض تربیت سعادت مرحمت این ابر گوهریار
 سپهر قدر شناسی نهال اقبالش طوبی مثال بآید و بنیت انوری بوستان
 وزارت گل هندوستان گشت - و در سال هفتم بعنایت منصب هفت
 هزار و هفت هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه و ده کور دام
 انعام و خطاب علامی فهمی دقایق مراتب کمال از ارتفاع درجات آسمانی
 در گذرانید *

هزدهم قزاق خان حاکم سیستان بمنصب دو هزار و هشتصد سوار
 و شادخان بعنایت خلعت و منصب هزار و پانصد سوار و دو بیست
 سوار و حکومت بهکر از تغیر شاه قلی خان و مرحمت اسب و اورنگ
 خان باضافه هزار و سوار بمنصب دو هزار و سوار و قاعداری
 اردیسه تعلقه دکن سر بلند و کامیاب گردیدند - شانزدهم صفدر خان از
 اکبر آباد آمده سعادت ملازمت اشرف دیقوت - از رفیع صوبه کابل
 بمسامح والا رسید که دلیر خان تپاندار نوشهره با دو برادر و پسر و برادر زاده
 در نبره افغانه یوسف زئی که چون مور و ملخ پرو هجوم آورده بودند برالا
 پاینده شهادت رسید *

جشن وزن شمسی

روز پنجشنبه نوزدهم شوال سنه یک هزار و پنجاه و پنجری دوازدهم بهمن
 آغاز سال پنجاهم از عمر گرامی شروع شده بمقامه سور و سرور آیینی بتازگی

روفت پذیرفت و از آرایش انجمن نشاط خاطرهای غنچه شده مانند گلبن سوری گل گل شگفت - از جمله عزل و نصبی که درین روز مبارک وقوع یافت بدین موجب است - نخست شاهزاده محمد مراد بخش باضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاری ذات و هفت هزار سوار سرافراز گردیدند - علی مردان خان بعنایت خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و خنجر مرصع با پهلوتاره و اضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاری ذات و هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه و دو برآوردی مقرر گشته بصاحب صوبگی کابل از تغیر سعید خان سرافرازی اندوخت - و از کومکیان صوبه کابل مبارز خان بخلعت و اسپ با زین مطلا و فیل و سردار خان بخلعت و اسپ با زین نقره و ضبط هر دو بدکش و جاسپار خان و چندر من بدبیل بهرحمت خلعت و اسپ مفتخر گردیدند - عزت خان حارس قلعه بست و کرشک باضافه پانصد سرار بمنصب سه هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار و خطاب عزیز الله خانی و شاه قلیخان بخلعت و شمشیر یراق طلا و اضافه هزاری ذات بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد و صوبه داری کشمیر و ذوالفقار خان باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری هشتصد سوار و محمد زاهد کوکه بخطاب خانی و حکیم ضیاء الدین بخطاب رحمت خانی سر بلندی یافته بر مراد خاطر فیروز گشتند - و صالح دستار خوانچی ندر محمد خان بانعام خلعت و ده هزار روپیه و صفدر خان بخلعت و اضافه دو هزار سوار بمنصب پنج هزاری ذات و سوار و مرحمت اسپ از طویل خاصه با زین مطلا و فیل از حلقه خاصه و صوبه داری قندهار از تغیر قلیچ خان بلند پایه گردیده بتازگی تارک افتخار برافراشتند - سید حسن حاجب گلکنده بخلعت و اسپ و چهار هزار روپیه نقد سرافراز گشته رخصت گلکنده یافت - راجه جی سنگه از وطن

آمده ناصیه طالع باسلام آسنان جهانداري برافراخت - چون از جعفر خان
تقصیری بنوع آمده بود از منصب و جاگیر بر طرف گشته از دریافت
سعادت کورنش منع گردید - تربیت خان از انتقال شاه قلی خان که در
حسن ابدال عازم سفر بالا گردید بصوبه داری کشمیر و اضافه پانصدی سه صد
سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و مرحمت فیل و اسب
نوازش یافته غره دیبچه مرخص گردید - بلذری بی طغایی «الهم امم قلیخان
خلعت و خنجر مرصع و شمشیر و سپر هر دو با یراق طلا میناکار و بیست هزار
روپیة نقد مصحوب لذیر بیگ ملازم او که پیشکش آورده بود مرحمت نموده
فرستادند - شاد خان از انتقال غیرت خان برادرزاده عبد الله خان بهادر فیروز
جنگ که تعینات ملک عدم گشته بود بصوبه داری تته و اضافه پانصدی
پانصد سوار بمنصب دو هزار و هفتصد سوار و مرحمت خلعت
و اسب و شمشیر سر بلذری یافت *

نو روز جهان افروز

درین روز شادی افروز که چهار شنبه نهم ذی حجه سال هزار و پنجاه
هجری و غره فروردی ماه است و آغاز عهد شداب روزگار و موسم استقامت
لیل و نهار و جهانی از فیض بهار گلشن خلافت و کامرانی نزهت افزای
حدیقه صاحبقرانی سرسبز گشته پرمردگان چار چمن روزگار بر سر بسط و نبساط
رفتند بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش بعذایت خلعت خاصه
و جیغه مرصع و جمدهر و شمشیر خاصه و دو اسب با زین میناکار و فیل با یراق
نقره و ماده فیل سر بلندی یافته باز بکابل مرخص گشتند - و راجه جی سنگه
بمرحمت خلعت و جمدهر میناکار با پهنکته و اسب با زین مطلا معزز
گشته با جانشینان خان و هری سنگه راتپور و نورالدوله انجور و رای کاسیداس

و ناهر سولنگی و اندر سال هادا و خلیل بیگ و چندر بهان کچهواهه
و گوهی دیگر از منصبداران در خدمت آن عالی نسب مرخص گشتند *
هفتم محرم سال هزار و پنجاه و یک چون بعرض مقدس رسید که
پیمانۀ زندگانی ظریف مخاطب بفدائی خان در لاهری بذکر لبریز شد حکیم
خوشحال بجای او معین گشت و جان نثار خان بخطاب سابق خود
فدائی خان مامور گشت - راجه جسونت سنگه از وطن خود آمده دولت
ملازمت اندوخت - ملازمت خان باضافۀ پانصد سوار بمنصب سه هزار
در هزار سوار و مکرمیت خان باضافۀ پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار
و پانصدی دو هزار سوار امتیاز یافتند - رار امر سنگه بخلمت و اسپ با زین
نقره معزز گشته بکابل رخصت یافت - خلیل الله خان بعزایت خلعت
و اضافۀ پانصدی ذات بمنصب دو هزار پانصدی هزار و پانصد سوار و خدمت
قوش بیگی و اخته بیگی سر افراز گردید - درین روز از جمله پیشکش
بادشاهزادهها و امرا متاع هفت لک رویه بدرجۀ پذیرائی رسید - راجه
جسونت سنگه بعزایت خلعت و دهوپ مرصع نوازش یافت - مهپیش
داس راتهور را پس از در گذشتن راج سنگه بخلمت و اسپ سرافراز
ساخته حلّ و عقد مهمات راجه جسونت سنگه بدو تفویض فرمودند -
سعید خان بهادر از کابل آمده دولت ملازمت دریافت - یازدهم محرم هزار
سوار از منصب راجه جسونت سنگه که پنجهزاری پنجهزار سوار بود دو اسپه
سه اسپه مقرر نمودند - میشد قلی بخدمت دیوانی ملتان سر افراز گردید *

مالش دامن اعظم خان کولیانا و گرفتن

پیشکش از زمیندار جام

چون در سال هشتم جلوس عالم آرا خدمت صوبه دارمی احمد آباد

باعظم خان مرحمت شده بود و مفسدان آن دیار از کثیری و گویا باستواری
 مکان و اندوھنی جنگلهای دشوار گذار پشت گرم گشته همیشه به مترددین
 و رعایا آزار می رسانیدند و همت در خرابی پرگنات برگشته آثار جور
 و تعدی آنها برعایا و مساکین حوالی و حواشی آن سرزمین بجای رسیده که
 زبردستان از دست زبردستی بجان آمده دل از وطن برداشته بودند خان
 مشارائیه بموجب حکم اقدس بجهت دفع ظلم از عظلوم و رعایت جانب
 رعیت سواری نموده از قرار واقع به تنبیه و تادیب آنها پرداخته مدتی
 در آن صحرا بوده در مواضع پرگنه بهیل از اوطان کویان در قلعه محکم بنا
 نمود - یکی را باعظم پور و دیگر را بخلیل آباد بمناسبت نام پسر خود موسوم
 گردانیده در کانهپور که جای نشستن سرداران مفسدان است قلعه دیگر بنا
 نهاد به شاهپور نامید - سر تا سر حدود آن ناحیت را پایمال مرکب مرکب ظفر
 طراز گردانیده تا نواحی و حواشی آن ولایت ترکند نمود - و سر پنجه تطاول
 و دست درازی بنهب اسباب و غارت اموال و انعام و عواشی
 و اسیر اطفال و ذراری ایشان بکشتاده بندی بسیار گرفت - و از
 ابتدای کوی واره سمت جالور تا القهای کانهپور که بعد جام
 پیوسته است مفسدان را تنبیه از قرار واقع نمود - و از انچه بمملکت
 جام و بهاره پیوسته حد اسپ کچھی و سه تک محمودی پیشکش گرفت
 و مقرر نمود که بجای محمودی رویه با بزم عیدک بسته باشند - و هرگاه
 ناظم صوبه احمد آباد به تنبیه و تادیب مفسدان سواری نماید پسر خود را
 با جمعی شایسته نزد او بفرستد - بعد از عرض رسیدن این حقیقت
 و مراجعت اعظم خان باحمد آباد مجرای نمایان بخد مت اشرف شد -
 سید خادم بخلمت و منصب هزارگی ذات و بالصد سوار و موجوداری
 مهندسور از تغیر شمس اندین پسر نظر بهادر خورشیدی سر بلندی یافت *

چون نهری که حفر آن بصرف یک لک روپیه باهتمام علي مردان خان مقرر شده بود بنواحی شهر رسید حکم شد که خلیل الله خان باتفاق معماران در کنار نهر مکانی بجهت باغ که مراتب نشیب و فراز داشته باشد و حیاض و انبار و آبشارهای خاطر پسند در آن ترتیب میتوان نمود پیدا نموده بعرض مقدس رساند - چون نزدیک مکان شیخ حسین دهنده بکیفیتی که حکم شده بود یافته آمد بحکم اشرف سوم ربیع الاول سنه یک هزار و پنجاه و یک در آنجا اساس عمارت نهاده بیست و چهارم جمادی الاولی سال مذکور شروع در نشاندن اشجار اثمار سرد سیرمی و گرم سیرمی مثل انبه و شاه آلو و زرد آلو و شغنائو و آلوچه و کوکچه سلطانی و ناشپاتی و سیب و بادام و به و توت بیدانه و نارنج و کوله و دیگر فواکه و غرس سرو و چنار و اصناف نهال گل و ریاحین نمودند *

قلیچ خان از قندهار آمده بصوبه داری ملتان از تغیر نجابت خان عز امتیاز یافت - و امیر خان ولد قاسم خان نمکی بخلمت و اسپ و ضبط سیستان از تغیر قزاق خان سر بر افراخت - سید خانجهان از گوالیار با راجه امر سنگه نوروزی آمده دولت ملازمت دریافت - بیست و هفتم بادشاه مهربان عفو تقصیر جعفر خان نموده او را بمنصب سابق سرلذ گردانیدند *

روز چهار شنبه چارم ربیع الثانی سنه یک هزار و پنجاه و یک شروع سال پنجاه و دوم از عصر ابد طراز بزم خلد آیین بآراستگی تمام ترتیب یافته برسم معهود آن روح مجسم و جوهر مجرّد تن بهم سنگی گوهر شاهوار داده مانند افتاب ترازو نشین گشت و مجموع نقود و اجناس که هموزن اشرف آمده بود بقدر قسمت یافت - سید خانجهان باضافه هزاره سوار بمنصب شش هزاره شش هزار سوار پنج هزار سوار در اسپه سه اسپه و اسلام خان را بعتالی دهوپ مرصع و راجه جسونت سنگه را بمرحمت

اسب از طریقه خاصه و راجه زای سنگه بعد ازیت نقاره و زای تودر مل
امین سهرند بفوجداری لکهی جنگل و سعید خان بهادر بانعام خلعت
و صوبه داری پنجاب و خانه زان خان ولد سعید خان را بفوجداری دامن
کوه کالگره و جمون سرافراز نمودند *

روگردان شدن راجه جگت سنگه ولد راجه باسو و رسیدن او بجزای اعمال

از آنجا که تخم بدکاری جز ادبار جاوید ثمره دیگر بار نیارد و نهال قبح
اعمال غیر از نکال دارین حاصلی دیگر ندهد - خصوص خصوصت
با نیکوکار خویش و بدی با ولی نعمت خود که جز خدایان ابدی و خسران
سرمدی اثر دیگر بر آن مترتب نکرد - انجمن پاداش نفعان سئیه
خویش همدین زمانه در کنار روزگار خویش ببند بلکه جزای ناسپاسی
و مکافات ناحق شناسی در لباس سلب نعمت و جلب نفرت با روزگار
یاور و مددگار گشته سزا دهد - چنانچه جگت سنگه بعد از یقین فوجداری
کانگره و کثرت حشم و حشر با وجود آبادانی ملک و جاوید زرخیز که سربار
این معنی شده بود یکباره از جا رفته سرمایه خود سری اعاده ساخت -
و هوالی خود را بی که ثمره خود بولی و نتیجه جنگل پروریت در دماغ
عجب و پندار راه داد و رفته رفته بد فحوت او که در بیروت جبروت آن
زیاده سرکار صرصری نمود بجای رسید که خیال تصدیق و طغیان به خود
مخمس ساخت و بتصورات بی صورت که البته این مقام است توهمات
بی جا به خود راه داده باستواری حصار ترا گده و اندوختی جنگل های
دشوار گذار پشت گرم گشته هم ت پست بهمت بر جمع لشکر تفرقه
اثر گذاشت - چون حقیقت این معنی بعرض اشرف رسید بمحور

استماع نظر بر حفظ صورت مهابت سلطنت فرمان قضا نشان بطغرای امضا و توقیع نفوذ رسید که هم از حاضران دربار سه فوج سی هزار سوار بسرداری سه سردار جلالت شعار یکی سید خانجهان با نظر بهادر و شمس الدین خویشگی پسر او و ذوالفقار خان و راجه امر سنگه نورری و سید لطف علی و جلال الدین محمود و راجه مدین سنگه بهدوریه و جمعی دیگر از منصبداران و اعدیان و برقداران و هزار سوار شاهزاده کلان بسرداری مشکي بیگ بخشعی ایشان دوم سعید خان بهادر با خویشان و پسران راجه رای سنگه سیسودیه و التفات خان صفوی و گوکل داس و رای سنگه جهانیه و کپا رام کور و ناد علی و جمعی دیگر از منصبداران و اعدیان و برقداران سوم اصالت خان با عبدالکافی برادرش و دیگر متصدیان و اعدیان و برقداران و هزار سوار آصف جاهی بسرداری خسرو بیگ ملازم آن خان والا مکان و پانصد سوار اسلام خان با بخشعی خان مذکور روانه شده سزای کردار ناشایست او در گذار و بر آن زیاده سر گذارند - و چون کار فرمائی این افواج بیدار شاهزاده والا مقدار سلطان مراد بخش مقرر گشته بود حکم معلی بشرف نفاذ پیوست که آن والا نسب با راجه جی سنگه و رای امر سنگه راتهور و جانشینار خان و اکبر قلی سلطان گکهر و هری سنگه راتهور و چندر من بندیل و دولتخان قیام خان و رای کاسیداس و خضر سلطان ککهر و خلیل الله بیگ با هفت صد اعدی و بابو خویشگی و دیگر منصبداران صوبه کابل براه سیالکوٹ متوجه پنهان شده او را با لشکرش نیست و نابود سازند - وقت رخصت سید خان جهان را بعنایت خلعت و دو اسپ با ساز طلا و فیل با ماده فیل و یک لک روپیه نقد بطریق مساعدت و همین قدر بسعید خان و دیگر بندها را بعطای خلعت سر بلند فرموده رخصت نمودند - و خدمت راقعه نویسی فوج سید خانجهان بسطان نظر و خدمت مذکور فوج سعید خان بقاضی نظاما مقرر شد *

بیست و یکم جمادی الاولی از واقعه اکبر آباد بعضی مقدس رسید که وزیر خان صوبه دار بعلت بیماری قولنج راهگرایی آخرت شد - خدمت قلعداری و صوبه داری اکبر آباد بواجه بیتهداس معین نموده ظفر خان را که از مدتی بی منصب بود باز بمنصب سرافراز نمودند - چون ملکه بانو صبیحہ آصف جاهی مهین همشیره ممتاز الزمانی بنفالتخانہ عدم خرامیده بود بمنزل یمین الدوله برای معذرت تشریف برده بموادم بادشاهانہ تسلی بخش خاطر آن والا مکن گردیدند *

آغاز سال پانزدهم جلوس مبارک

درین ایام سعادت انجام که آغاز سال پانزدهم جلوس مبارک از روز یکشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و پنجاه و یک هجری موافق شرفدهم شهریور است آرایش انجمن دولت و اقبال ابواب روح و راحت بر دل ابدلی روزگار کشاده ساحت روی زمین را سرشار فرج و انبساط نمود - درین تاریخ شاهزاده محمد شاه شجاع را بعزایت خلعت خامه و تاجی یک لک روپیه و مکرمات خان را بمنصب سه هزار سوار و نقاره و صوبه داری دهلی سرافراز و بلند آوازه گردانیدند - شاهخان ناظم صوبه تته و محمد زمان طهرانی از اهل و اعاغه هر کدام بمنصب در هزار سوار سر بلندی یافتند - عبد الله خان بهادر فیر: جنگ از اسلام آباد و قلیچ خان از ملتان آمده بسجده آستان سپهر نشان سر مفتخرت بلوچ گردید رسانیدند - نخستین هزار مهر و ده فیل و دومین هزار مهر و ده اسب عربی از نظر اشرف گذرانیدند *

پانزدهم بحسب عاقل خان بالخانہ پانصدی صد سوار بمنصب در هزار پانصد سوار و خدمت خاندسامانی از تغیر مکرمات خان و زلی رابان

بخدمت دیوانی بیونکات از تغیر عاقل خان معزز گردیدند - داروغگی داغ
 بسیدات خان و امینی آن بنورالحسن مفوض گشت - نجابت خان را
 بعزایت خلعت و اسب و فیل برنواخته بهمراهی بادشاهزاده مراد بخش
 معین ساختند - شانزدهم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بخلعت
 و اسب و فیل و قلیچ خان و رستم خان را که از سنبهل آمده بودند
 بخلعت و اسب سرپلند گردانیده دستوری دادند که ببادشاهزاده پیوسته
 باستیصال جگت سنگه پردازند - رلی تولدر مل امین و فوجدار چکلک سهرند
 چون خالصات آن ضلع چنانچه باید آباد ساخته بود بمرحمت خلعت
 و اسب و فیل مبلهی گشت *

چون توجه اشرف بر فراهم آوردن اسپان عراقی و عربی از حد
 زیاده است لاجرم معز الملک متصدی سورت جمعی را که بشناسائی
 اسب موصوف بودند به بصره و لحسا و غیره مکانها فرستاده بسوداگران نیز
 تاکید نموده بود درین سال هفتاد و در اسب عربی بیک لک روپیه خریده
 آوردند - از آن میان سرخنگ اسپانی از اسپان علی پاشا حاکم بصره کسان
 علی اکبر سوداگر به دوازده هزار روپیه خریده آورده بودند از نظر اشرف
 گذرانیدند - اسب مذکور که از نسل عنتر نام اسب مشهور روم بود ببادشاه
 پسند موسوم ساخته سر طویل اسپان خاصه گردانیده پانزده هزار روپیه در وجه
 قیمت آن بسوداگر مذکور مرحمت فرمودند *

چون مهم تنبیه جگت سنگه عبد الله خان خوب سر نه کرده بود بغایر
 آن حکم طلب بهادر خان بجهت انصراف این کار بشرف صدر پیوسته خان
 مذکور بضبط سرکار اسلام آباد از تغیر بهادر خان رخصت یافت *

درین وقت از واقعه بهار بعرض اشرف رسید که چون مرزبان پلامون
 بجبال مرتفع دشوار گذار و تراکم اشجار مغرور گشته تن باطاعت نمی

داد شایسته خان با فوجی شایسته متوجه آن حدود گشته همت بر بردن جنگل و مفتوح ساختن قلعه او گذاشت - و در اندک مدت بانصرام این مهم پرداخته جمعی کثیر را طعمه تیر و تفنگ ساخته و جنگل بری از قرار واقع نموده بمحاصره قلعه پلامون پرداخت - پرتاب زمیندار آنجا بجز پیمودن راه اطاعت و اختیار نمودن طریقه بندگی چاره ندید و هشتاد هزار رویه برسم پیشکش گذرانیده مقرر ساخت که بعد از انقضای ایام برسات خان مذکور را در پتنه آمده ببیند و من بعد سر از اطاعت بر نتابد *

میربرکه که بعنوان سفارت در سال سیزدهم همراه اوزبک خواجه ایلچی بخارا نزد امام قلی خان روانه شده بود از کابل برگشته آمده بعرض رسانید که امام قلی خان از بصارت معذور گشته آنملک رو باختلال نهاده و نذر محمد خان چشم از حقوق تربیت برادر پوشیده انتزاع ملک سمرقند و بخارا پیش نهاد همت ساخته روانه آن حدود گردیده - اگرچه در آغاز اوزبکان بسبب ناراضامندی سلوک امام قلی خان راضی باین معنی نشدند که جلی او بنذر محمد خان برسد - اما آخر کار چون دانستند که امام قلی خان جانشینی را منحصر در نذر محمد خان دیده از ته دل راضی است پیغام اطاعت بخان مذکور دادند - لهذا نذر محمد خان سرعت هرچه تمام تر روانه شده چاره شعبان سنه یک هزار و پنجاه و یک بموقد مغور کشف اسرار خواجه احرار رسیده عبدالعزیز پسر کلان را نزد امام قلی خان فرستاد و خود پایان روز داخل سمرقند گشته امام قلی خان را دید - و ششم خطبه بنام خود خوانده عبدالعزیز را بپایه قلیخانیه که عبارت از ولای عهدیست رسانید - و از غایت بی آزرمی بدسلوکی آغاز نهاده امام قلی خان را بهمه جهت رنجانید - خان مذکور نخست احرام طواف کعبه آمال و امانی یعنی دربار سپهر مدار بسته خواست که از راه

هندوستان بزیارت حرمین الشرفین روانه گردید - نذر محمد خان راضی باین معنی نگشته برای عراق رخصت داد - و هیچ کدام از اهل حرم حتی آی خانم را که محبوبه خان مذکور بود و کمال تعلق باو داشت و میخواست که درین سفر رفیق باشد رخصت همراهی نداده اند و خان مذکور را بتصرف در آورد - امام قلیخان با کمال آزرده گی و نهایت رنجش برای ایران متوجه سفر حجاز گشت و بابرهم خواجه نقیب و نذر بیگ طغائی و رحیم بیگ پروانچی و خواجه میرک دیوان قریب پانصد کس از اوزبک و غلام ده نوردی اختیار نمود *

تشریف شریف از لاهور بصیدگاه کانو و اهن

چون موسم برسات بآخر رسیده ایام زمستان که هنگام سیر و شکار هندوستان است در رسید پانزدهم شعبان لوای والا و اعلام نصرت علامت بصوب شکارگاه کانو و اهن ارتفاع یافت - روز اول متصل باغ فیض بخش و روز دوم سرای شمس الدین معسکر اقبال گردید - درین منزل بعرض رسید که آخر روز پنجشنبه هفدهم شعبان سده هزار و پنجاه و یک هجری یمین الدوله عضد الخلافه کبری رکن اعظم بادشاهی و فرمانروائی قانون کلیه گیتی ستانی و کشور کشائی آصف وقت و ارسطوی عهد آصف خان که یمین دین و دولت و آئین ملک و ملت بود از تنگنای عدم بفسحت کده دارالبقا رحلت نمود - از استماع این حادثه غم اندوز خاطر مبارک بغایت اندوهگین شده مشرب صافی عیش آلوده غبار کدورت گردیده جمعیت حواس شرافت اساس بتشویش گرائید - نظر بر سوابق حقوق بندگی و ارادت درست در غایت مراتب وفا و عقیدت آن خان والا شان بطریق تحسیر و تاسف اکثر بر زبان مبارک می آوردند که درین مدت احقاق

حق آن والا منزلت که از دیر باز مستحق چندین عواطف و مساعد هزار گونه تلافی نمایان شده بود حیف و صد حیف که بمنصه ظهور نرسیده چنانچه باید مراتب حق گذاری ادا نشد - بارجود آنکه شاهنشاه مهربان قدردان از جوهر شناسی گوهر کمیاب وفا و جوهر گران قدر صداقت در باب آن درست ارادت صافی عقیدت کامل اطف و عنایت جایز داشته و در رعایت جانب ظاهر و حفظ مراتب صورت سر موسی کوتاهی نورزیده بمنصب نه هزاره هزار سوار دو اسبه سه اسبه که تنخواه آن شانزده کرور و بیست یک دام است و هر سال پنجاه یک روپیه از جایزه حاصل داشت سر افتخارش باوج عیوق برافراشته مراتب عنایت و عاطفت بجای رسانیده بودند که از مبداء آفرینش تا حال از هیچ پادشاهی نسبت به هیچ دولت خواهی بمنصه شهود جلو نمود نموده بود از غایت قدردانی باز باین نوع مذکور میکردند - الحمد لله که آن خان سموالمنان ایام زندگانی را باستیفای لذت کامرانی بانجام رسانیده آرزو و خواهش جز این نداشت که در حضور حضرت ظل سبحانی بهگرای سفر آخرت گردد - بعد از ارتحال آن خان سعادت نشان سواهی حویلی الهور که بیست یک روپیه قیمت داشت مبلغ دو کرور و پنجاه یک روپیه بدین تفصیل ماند - جواهر سی یک روپیه - اشرفی سه یک که چهل و دو یک روپیه باشد - و یک کرور و بیست و پنج یک روپیه نقد - طلا آلات و نقره آلات سی یک روپیه - دیگر اجناس بیست و سه یک روپیه - معجمه پادشاه بنده نواز بتسلیمی خاطر غمگین بارمافندهای آن خان عالی شان پرداخته بمویداتی اطف جبر کسر خاطر آن دل خستگان نمودند و بملازمت ظاهر و باطن مراهم راحت بر جراحات آن جگر ریشانش نهاده بیست و پنج یک روپیه به پسر و پنج صبیحه او مرحمت فرمودند - و از متعلقه اش هر که شایسته منصب بود

بمنصب و هر که سزاوار ماهانه بود بماهانه نوازش یافت - و فرمان شد که غریبی روضه جنت مکانی در زمین متصل چوک جلوخانه مدفون ساخته گنبدی عالی از سنگ مرمر بر تربتش بنا نمایند *

مفتوح شدن قلعه مو و نورپور

چون شاهزاده مراد بخش حسب الحکم اشرف از کابل روانه شده داخل پشتهان گردید سعید خان و راجه جی سنگه و اصالت خان را به تسخیر مو و سید خان جهان را برای فتح قلعه نور پور مرخص گردانید - اینها متوجه آن سمت گردیده چون بهی کتل بهوان^۱ رسیدند راج روپ پسر جگت سنگه با جمعی کثیر رو بر شد - نجابت خان هراول سید خانجهان بآن مقهور در آویخته مالشی بسزا داد و اکثر ملچاها از بالای کتل برخیزانیده جمعی کثیر را بقتل در آورد و آن مفسدان را تزییه بسزا داده کتل را باوجود صعوبت بآسانی بدست آورد - سید خان جهان بسرعت هرچه تمام تر خود را به کتل میجی بهون رسانید اگرچه مخاذیل ازین مکان تا فور پور در مضایق شعاب سدی متین کشیده پیداهای کماندار و تفنگ انداز کوهی را جابجا بمحافظت گذاشته بودند اما از آنجا که تأییدات آسمانی همواره یاور و مددگار عسکر ظفر اثر است یکی از زمینداران راهی غیر معروف نشان داد که عسکر ظفر اثر از آن مسلک گذشته بر فراز جبلی که بفاصله نیم کوه از نور پور مشرف بر قلعه آن واقع است فرود آمد - سعید خان از راه دامن کوه هاره و راجه جی سنگه و اصالت خان از کنار آب چکی براه دره آب روانه شده در نواحی مو و بیکی دیگر پیوستند و نزدیک باغ راجه باسو که در میان دره در زمین هموار واقع است

(۱) در بادشاه نامه اسم این کتل بهلوان نوشته شده (جلد دوم - صفحه ۲۶۱) *

فرود آمده در فکر پیشرفت کار شدند - چه آن حیل ساز هر جا رخنه و راهی بود بسدی استوار از گچ و سنگ مسدود نموده گروهی از تفنگچیان قدر انداز بحفظ آن داشته - چون چاره گری آن کار دشوار جز آنکه بر اساس اظهار تجلد و تهور نهاده شود نبود لاجرم بهادران کار طلب رو بسوی سدها نهاده پس از استعمال لطایف حیل جریده بسر کتلها رسیده اراده پیش رفتن بخاطر راه دادند - گروهی از مقهوران بآهنگ ممانعت سر راه گرفته ابواب جنگ تیرو تفنگ مفتوح داشتند و بجمعی که برای هدیمه و علف بجنگل می رفتند از هر چهار طرف آسیب می رسانیدند - مجاهدان میدان دین به پناه حمایت ایزدی در آمده و عون و عون آنحضرت را سپر حفظ تن و وقایع خویشتنی ساخته غایت مرتبه جلالت بکار آورده بهر طریق که پیش رفت پیش رفتند چنانچه در آخر کار خود را رفته رفته بدیوار بست رسانیدند - درین اثنا حکم از درگاه رسید که قلیچ خان بمرو و رستم خان بکمک سید خان جهان شتافته سعید خان از راه راپر که سرکوب مره است روانه شود - و از لشکری که در نور پور بود نجابت خان و نظر بهادر خویشتگی و اکبر علی کهکمر و راجه مان گوانیاری بهمراهی خان مذکور مقرر بوده هراولی این فوج به نجابت خان متعلق باشد - سعید خان از مکن مذکور روانه شده نزدیک کوه راپر دایره کرد و سعد الله خان و عبد الله خان پسران خود را با گروهی از تاینان خود از یمین و ذوالفقار خان را با برقداران سرکار والا از یسار برای تعین لشکرگاه بالای کوه فرستاد - آنها بعد از بر آمدن کوه چون دیدند که تا جنگل بریده نشود برای نزول لشکر جا بهم نمی رسد بخان ظفر جنگ خبر فرستاده تا رسیدن جواب همانجا توقف نمودند - درین وقت فریب پنج هزار کس از مرده آن مقهوران از بالای کوه ریخته بسبب اندوشتی جنگل و تراکم اشجار که مانع تردد

بند‌های بادشاهی بود از هر جا رو برو شده به نبرد پرداختند - و سعید خان بمجد استماع خبر لطف الله پسر خود را با جمعی و از عقب او شیخ فرید و سراندار خان را برای مدد روانه نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن لطف الله به برادران گروهی از مخالفان که بکین ایشان کمر بسته کمین کشوده بودند دست به کشتن و بستن بر کشاده لطف الله را بزخم شمشیر بر کتف راست و زخم نیزه بر بازوی چپ از اسب انداختند - عبدالرحمن ولد عبدالعزیز خان نقشبندی بسرعت رسیده او را از دست کفره خلاص ساخت و ذوالفقار خان با مردم دیگر غلبه نموده بسیاری از مخالفان قضا رسیده را کشته و اسیر نموده و باقی را منهنم ساخته با سعد الله و عبد الله به سعید خان پیوست - روز دیگر خان ظفر جنگ با همراهان برادر شتافته برای وسعت مکان نزول لشکر بقطع جنگل پرداخته دایره نمود - و بجهت دفع ملاحظه شبخون منافقان در آنرا به حفر خندق و خار بند استحکام داد - از بیم دخول عساکر منصوره ازین راه که بسرکوب می رسید مقاهر درین طرف زیاده از جوازب دیگر فراهم آمده در انسداد طرق کوشیده بارهای متین بر بسته برجهای استوار مرتب گردانیدند - بیست و یکم نجابت خان و تابیدان سعید خان بکریه مشرف بر باغ راجه باسو بر آمدند - و از جانب دیگر نظر بهادر و ذوالفقار خان و شیخ فرید و اکبر قلی کهکرو سراندار خان و راجه مان صف آرا گشته رو بمواجهه و مقابله آن تیره رایان نهادند - و گروهی از مردم نجابت خان و راجه مان بجای سپر تختها بر سر کشیده پیش دویدند و بجلافت تمام دیواری از چوب و تخته مقابل مورچال مخدولان ترتیب داده بزیرش به تیر و تفنگ هنگامه جنگ را گرم گردانیدند - درین زد و خورد از کفار نگونسار جمعی کثیر به جهنم پیوستند و گروهی از لشکر اسلام نیز زخم‌دار گشته لختی جانسپار گشتند - شب

بیست و نهم قریب هزار پیاده را راجه مان بر سر قلعه جهت فرستاده
 جمعی کثیر که بیرون برآمده بودند بضرب تیر و تفنگ از پا در آوردند
 و دیگران سر خود گرفته بنگ و تاجان بیرون بردند - پیاده‌های پر دل کم
 هراس در تعاقب آنها به قلعه درآمده حارس حصار قلعه را به قتل در
 آوردند و جمعی بمحافظت آن مانده گروهی با سرهای کشتگان مراجعت
 بارو نمودند - و در همین تاریخ برج قلعه نورپور را که سید خانجهان در
 محاصره داشت و زلفی آمون زن فرنگی و آقا حسن رومی نقب را بان
 نزدیک رسانیده بودند از ملاحظه آنکه مقهوران پیشتر بر شش نقب مطلع
 گشته ضایع ساخته بودند مبادا پی باین هم ببرند دو سه گز از برج
 مانده بباروت انباشته وقت عصر آتش دادند - اتفاقاً از ناتمامی نقب
 برج از یک جانب پریده از طرف دیگر بزمین فرو نشست - مقاهیر چون
 دیوار دیگر اندرون برج پیش از پریدن کشیده بودند سید لطف علی
 و جلال الدین محمود که با مردم خانجهان دریده بودند راه مسدود دیده
 بیلدارانرا بانداختن آن سرگرم نمودند - و از اطراف و جوانب بهادران جلود
 ظفر آمود بسوختن دروازه‌ها و برآمدن بدیوارها مشغول گشته آتش کین را
 اشتعال دادند - و از هر دو سو تا دو پیر شب هنگام تیر و شمشیر و بان
 و تفنگ گرم بوده جمعی کثیر از مقهوران در سقر مقر گرفتند و از موافقان
 نیز گروهی شربت شهادت چشیدند - از آنجمله سید لطف علی زخم
 تفنگ برداشت - چون سیاهی شب در میان جان بدخواهان در آمد
 و باوجود سعی بهادران کشایش قلعه صورت نه بست دلاوران مراجعت
 به خیمه و خرگاه نمودند و کشایش قلعه را بوقت معقر موقوف داشتند *

سلج ماه بهادر خان از اسلام آباد آمده سعادت ملازمت بادشاهزاده
 دریافت و سان سه هزار سوار و همین قدر پیاده نموده در رحله اول تهابرا

مفتوح ساخت - حکم معلی شرف نفاذ یافت که اصالت خان به نور پور
 شتافته بمحاصره آن پرداخت و سید خانجهان و رستم خان و دیگر همراهان
 با بهادر خان که هراولایی این فوج بود مقرر فرموده ایم از راه کتل تهل بر سر
 قلعه معر رفته در تسخیر آن بکوشند که بعد از فتح آن نور پور با آسانی مفتوح
 خواهد شد - و پادشاهزاده والا تبار راؤ امر سنگه و میرزا حسین صفوی را
 در پیتهان گذاشته خود نیز متوجه گشته لشکر ظفر اثر را قدغن نمایند که
 در فتح قلعه و استیصال کفره نگونسار بخت مراسم تاکید و اجتهاد بتقدیم
 رسانند - غره رمضان آن والا گهر از پیتهان بجانب معر روانه شدند - جگت
 سنگه بمجرد استماع این خیر و توجه بادشاهزاده والا تبار از صدمه عیت
 اولیای دولت از جا رفته و در حوصله خود ناب اقامت و مقارمت موکب
 سعادت در نیانته در طرف حصانت حصار گنجایش تکمیل صدمه
 مجاهدان ندید و بی اختیار از در عذر خواهی در آمده دست استشفاع
 در ذیل شفاعت اولیای دولت زد - و بدرخواست هوا خواهان درگاه
 بجان ایمن گشته پنجم رمضان برسم مجرمان بی یواق فوطه در گردن
 انداخته در خدمت بادشاهزاده رسید - آن گرمی گوهر دودمان خلافت
 خاطر رمیده او را اطمینان بخشیده التماس عفو تقصیراتش نمودند - چون
 او بعضی مطالب را که در خور حال او نبود التماس نمود بدرجه پذیرائی
 نرسید و حسب الحکم بادشاهزاده او را باز رخصت نمود - آن مدبر ناحق
 شناس بعد از معاودت بقلعه معر که در میان کوهسار رفعت آثار و جنگل
 دشوار گذار واقع است شتافته ناچار در آن باره استوار قرار تکمیل با خود
 داد - سید خان جهان و بهادر خان برای کتل تهل راهی شده هر روز به
 بردن جنگل و ساختن راه پرداخته هرجا مقابله دیواری بر آورده راه مسدود
 ساخته بودند بجزیره دستی با زمین برابر ساخته جمعی را که روزی می شدند

بضرب و زور بیجا نموده مسلک جمیعت آن بداندیشان را پیشان ساخته قدم پیش می گذاشتند تا آنکه به مؤ نزدیک رسیده پادشاهی افغان که هنگام گیرودار پای کم از سوار نمی آرند در صدد سربازی شده حمله آوردند - جنگ سنگ تا پنجروز باستظهار حصار قوی دل شده هنگامه آرای نبود گردیده در عرصه زد و خورد چون آب تیغ خود را بر دم تیغ زده تا ممکن و مقدور در تردد و تلاش کوتاهی نمی نمود - کوتاهی سخن در آن هنگام که زبان آتش کین بلندی گرای گردیده هنگامه سودای داد و ستد جان گرم بود مبارزان فوج بهادر خان که از کشتها نردبان ساخته بر مایه مقلهیر می دریدند چنانچه هفتصد افغان از تابینان خان مذکور و همین قدر از مردم دیگران در آن داورگیر مقتول و مجروح گشته جمعی کثیر از کفا از تنگهای تنگ راهگرای جهنم گردیدند - چون این مهم بدرازی کشید از پیشگاه سطوت و جلال نورمان شد که همین که سید خانجهان و بهادر خان بیلی قلعه رسند دیگر افواج نیز بر قلعه یورش نمایند - و بعد از رسیدن یاریخ والا شاهزاده بتازگی برسر تاکید آمده امر نمود که دیگر افواج نیز سرگرم تردد شده بهر کیف که دانند خود را به قلعه رسانند - بامداد هشتم رمضان سید خان جهان و بهادر خان بعون و صون ایزدی مستظهر و معتاض گشته رو بسوی قلعه آوردند - و از جانب دیگر قلیچ خان و راجه جی سنگه و الله ویدی خان به جنگل در آمده از هرسو که امکان بر آمدن بود بهفرار کوه رسیدند - چون سید خان جهان و بهادر خان کار برو تنگ ساخته آن مدبر را مشرف بر هلاک ساخته بودند و او به مدافعه این صفدران کار طلب در مانده خبر از جانب دیگر نتوانست گرفت راجه جی سنگه و قلیچ خان و الله ویدی خان بجهت آنکه به قلعه نزدیک رسیده راه در آمد شان آسان بود پیش از رسیدن خانجهان و بهادر خان داخل قلعه شده معذی دار و گیر

را به نهایت مرتبه کمال رسانیدند - و از سعید خان درین کار درنگی واقع شده موافق چشمداشت تردد بظهور فرسید و آن را زون طالع قبیلۀ خود را پیش ازین به تارا گده فرستاده بود اکثر مردم خود را قلیل و جریح دیده از فرط غلبۀ خوف و هراس مطلقاً مقید بچیزی جز هزیمت نشده فرصت گریز غایبست دانسته با جهان جهان سرگشتگی و عالم عالم بخت بر گشتگی افتان و خیزان خود را به تارا گده رسانید - بعد از دو روز از عرضداشت اصالت خان بمسامع جاه و جلال رسید که حارسان نور پور بعد از شنیدن خبر کشایش مؤنیم شب راه گریز پیمودند - خاقان ممالک ستان هزار سوار از منصب خانجهان و راجه جی سنگه دو اسپه سه اسپه گردانیده اولین را بمنصب شش هزاره شش هزار دو اسپه سه اسپه و دومین را بمنصب پنج هزاره سوار دو اسپه سه اسپه سرافراز ساختند - و بر منصب بهادر خان هزاره ذات افزوده و هزار سوار دو اسپه سه اسپه گردانیده پنج هزاره چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه نمودند - و راجه مان را بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و مرحمت فیل و اسب نوازش فرمودند - و هر که درین مهم دستش بکاری رسیده بود بنوازشی خاص اختصاص یافت - بیست و سوم بادشاهزاده والا تبار پرتی چند زمیندار چنبه را که الله ویردی خان و میر بزرگ بآوردن او رفته بودند بحضور انور فرستاد - و محافظت مؤبراجه جی سنگه و تهاری به قلیچ خان و دمتال به گوکل داس سیسودیه و بیتیان بمیرزا حسن صفوی باز گذاشته و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی را با گروهی از بیلدار و تبردار بدریدن جنگل نواحی مؤ و توسیع طرق آن و دیگر محال کوهستان گماشته خود بموجب حکم قضا توأم با بهادر خان و اصالت خان روانۀ درگاه خلایق پناه شده بیست و نهم سعادت ملازمت دریافت - ثمرۀ شوال آن والا گهر عالی نسب را بمرحمت

خلعت و نادرچی خاصه و دو اسپ با زین و زره و انعام دو لک روپيه نقد
برفروخته باز رخصت نمودند که آن شوریده بخت را اسیر با قاتل ساخته
کوهستان را به قلع و قمع شجره خبیثه آن ناپاک با شایع و بزرگ پاک
و صاف سازد *

پرتی چند زمیندار چنبه که پدر او را جگت سنگه مطرود به قتل
رسانیده بود در وقت بذریعه اولیلی سلطنت داخل دولتخواهان گشته
بعنایت خلعت و جمدهر مرمع و منصب هزاری چهار صد سوار و خطاب
راجگی و مرحمت اسپ سر بلند گردانیده رخصت فرمودند که بر کوهی
که سرکوب تارا گده و داخل ممالک اوست با جمیعت شایسته آمده کار
بر قلعه نشینان تنگ سازد - پنجم شوال بادشاهزاده والا تبار پادشاه اقدس
با سید خانچهان و دیگر همراهان به نور پور رسیده فروکش گردید و بحکم والا
سعید خان را به جمون فرستاد - و راجه مان را که دشمن جانی جگت سنگه
است تعیین نمود که با جمیعت خود بر راجه پرتی چند ملحق شده باتفاق
از عقب تارا گده در آیند - و از جانب دیگر بهادر خان و اصانات خان را
فرمود که با دوازده هزار سوار قلعه تارا گده را محاصره نموده بهدم بنیان
محصوران پردازند - ثابت قدمان معرکه پایداری جاوید بمانده شده در
کشایش آن در استوار و قلعه البرز آثار کمر شمت استوار تر بسند - اگرچه
این قلعه فراز کوهچه در میان جنگل نبوده مشتمل بر اشجار خار دار در کمال
بلندی واقع است چنانچه باد را در خلال آن محال از بیم خلغ خاطر
مجال گذار محال است مع هذا آذوقه و سرب و باروت بسیار در آن ذخیره
بود و جمیع بر وجش بتو بهای عظیم آراستگی داشت - اما شیران بیشه
جلالت آغاز بریدن جنگل و پیش بردن ملحق و سر کردن نقب و ترتیب
زینه پایها و سایر اسباب قلعه گیری بر وجه احسن نموده در مدد استقام

مقدمات حصول مقاصد یعنی استخلاص قلعه گشتند - و از آنجانب مقاهیر
 در استحکام محال دشوار گذار کوشیده در گرم کردن هنگامه تردد و انداختن
 تیغ و تفنگ و آتش دادن توپ و غروب زن بودند و هر روز چندین تن
 زخمی و جان نثار می گشتند - از آنجمله خسرو بیگ سر لشکر آصف
 جاهی که جوان مردانه تردد طالب و از آدمی زادهای گرجستان بود بعد
 از رحلت آن خان والا مکان داخل بندهای درگاه گشته بود بدرجه
 شهادت رسید - کیفیت این واقعه برین منوال است که چهاردهم شوال
 بهادر خان و اصالت خان او را با جمعی دیگر فرستادند که بحقیقت کوه
 را رسیده مکانی برای نزول لشکر و برافراختن ملجأ مقرر سازد - فرستاده
 از کثرت انبوه جنگل پراکنده شده هر یکی بطرفی رفت - بهادر خان
 جمعی را فرستاد که پراکنده را جمع ساخته باز بلشکرگاه بیاورند - دیگران
 برگشتند خسرو بیگ جواب داد که در زمینی که من رسیده فرو آمده ام
 شب گذرانیدن همین جا بهتر است - چون بهادر خان و اصالت خان درین
 باب مبالغه نموده باز کس بطلب خسرو بیگ فرستادند لا علاج شده با سه
 صد سوار به معسکر برگشت - درین اثنا متخاذیل که در اطراف عرصه
 مضاف بجستجوی قابوی وقت بودند این سایه مردم قلیل را بکام خود
 دیده باتفاق یکدیگر از همه جانب بر ایشان حمله آور گشتند - آن مرد
 مردانه باوجود کثرت اعداء و قلت اولیاء بذابر حفظ ناموس و مردی جای
 خود را به کمال ثبات قدم نگاهداشته زد و خورد بسیاری نموده آخر
 بچهارده زخم بر خاک عرصه کارزار افتاده درجه رفیع شهادت یافت - مجمل
 آن تبه کار پریشان روزگار از خبر آمد متواتر خیل لشکر هوش از سر و قرار از
 خاطر بیدار داده چون به یقین دانست که چاره کار جز در تسلیم حصار
 نیست لاجرم شفیعیان در میان انگیزخته درخواست امان نمود - و بسید

خان جهان ملتجی گشته در خدمت بادشاهزاده عالی گهر التماس کرد که از درگاه خلیف پناه درخواست عفو جرایم بنده گنهار نموده بصدر فرمان عفایت عنوان مشتملبر عفو تقصیرات مطمئن گردانند - پس از آنکه شاهزاده در باب عفو تقصیرات و استدعای عفایت فرمان والا معروض داشتند حکم عالی صادر شد که چون آن زینهار عفو طلب از راه تضرع در آمده متمسک بذیل ندامت است هرچند عذر او پذیرفتنی و تقصیرش بخشیدنی نبود اما چون دقایق اضطراب بیچارگی از حد گذرانیده لاجرم چشم از عصیان و طغیان او پوشیده بجان بخشی امر فرمودیم باید که قلعه تارا گده را باسایس دیگر عمارات انداخته و قلعه مو را با خاک برابر سازند - بعد از ورود این حکم سید خانجهان بدانجا رفته حصار تارا گده را از بنیاد برکند و سید فیروز خویش خود را با مردم خود گذاشت که شیر حاجی و دیگر حصون را بر انداخته با زمین برابر سازد و جگت سنگه را نوزدهم ذیحجه بملازمت شاهزاده رسانید - و چون جگت سنگه جانب دروازه کلان قلعه نور پور که سه طرف آن جری عظیم است و از پایان تا بالای قلعه عمارات او و مردم اوست و هزار گز ارتفاع دارد و ازین طرف بر آمدن متعذر بود دیواری استوار کشیده بمفاصله صد گز ساخته برج و باره ترتیب داده بود حکم شد که بهادر خان آن دیوار را با شیر حاجی بخاک برابر ساخته فدن نماید که باز کسی دست بآن نکند و شاهزاده با جگت سنگه بدرگاه معلی بیاید *

اکنون بتحریر وقایع حضور می پردازد که پنج فیل بابت پیشکش زمیندار مورنگ یکی با ساز طلا و چهار با ساز نقره و نه فیل بابت پیشکش سید شجاعمت خان از نظر اشرف گذشت - و بشاهزاده شاه شجاع بهادر تسبیح مروارید با چند لعل قیمتی و چهار اسب خاصه مصحوب ملازم آن

الا مقدار که افیال آورده بود مرحمت نموده فرستادند - مکد داس دیوان
 آصف صفات بمنصب پانصدی صد سوار و خدمت دقتداری تن از تغیر
 جسوت رای و او از تغیر بهارا مل که بخدمت دیوانی لاهور سرافرازی
 یافته بود بخدمت پیشدستی خالصه مقرر گشتند - لطف الله ولد سعید
 خان بنابر تردنی که در مهم جگت سنگه از بظهور آمده بود بمنصب
 هزاری پانصد سوار از اصل و اضافه و محمت خلعت و شمشیر با ساز طلا
 میفکار و اسب سربلندی یافت - غره شوال از کانون و اهن مراجعت
 نموده یازدهم بساعت سعید از ورود مقدم مبارک دولتخانه دارالسلطنت
 لاهور را مورد برکات و مهبط فیوضات بی اندازه گردانیدند *

آرایش یافتن جشن وزن شمسی

کار پردازان امور سلطنت سه شنبه نوزدهم شوال سنه یک هزار
 و پنجاه و یک مطابق دوم بهمن بآیین جشنی وزن شمسی اختتام سال
 پنجاه و یکم از عمر مبارک پرداخته عرصه خاص و عام را در دیدای خسروانی
 گرفتند - و عیش بی قیاس نصیب اهل روزگار گشته همگنان از زر نثار
 ذخیره دلخواه اندوخته مایه جمعیت بدست آوردند - درین روز مبارک
 منصب بادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه باضافه پنج هزار سوار بیست
 هزاری ذات و پانزده هزار سوار و منصب هریکی از والا گوهران بحر
 خلافت و نامداری محمد شاه شجاع و بادشاهزاده محمد اورنگ زیب
 بهادر بافزایش هزار سوار پانزده هزاری ده هزار سوار از آنجمله شش هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه و منصب بادشاهزاده محمد مراد بخش باضافه هزار
 سوار ده هزاری ذات و هشت هزار سوار مقرر شد - و بندهای دیگر بموجب
 ذیل از اصل و اضافه سرافراز گردیدند - مکرمت خان بمنصب سه هزاری

سه هزار سوار پانصد دو اسپه سه اسپه و الله قلی بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و مهیش داس بمنصب هزار و سوار و سید نور العیان
 بمنصب هزار و پانصد سوار و حیات خان بمنصب هزار و صد و پنجاه
 سوار ممتاز شدند - علی مردان خان از کابل آمده استلام سده سینه نمود -
 نهم بهمن یار ولد یمین الدوله از اصل و اضافه بمنصب هزار و صد سوار
 مهابهی گشت - میر برکه بخدمت عدالت اردری معلی سرانراخت -
 سعید خان بهادر ظفر جنگ بدرگاه والا رسیده سعادت کورنش اندوخت
 و قلیچ خان باستلام عقبه خوافین پناه پیشانی طالع بر افروخت - چون
 در فصل خریف در کشمیر بارانی بی هنگام شدت تمام بارید و بسبب
 طغیان آب دریا و غیره بسیاری از مواضع خراب گشته غلات فراوان را آب برد
 متوطنان کشمیر اکثر از اوطان بغربت و برخی از دنیا باختر جلالی وطن
 نمودند - بعد از رسیدن حقیقت پراگندگی و بیقراری اهل آن دیار بسمع
 اشرف بادشاه گیتی پناه که بفرمان روزی دهده کایانات کلید اوراق متوطنان
 قریه وجود بکف کفایت اوست و فریاد نمودن قریب سی هزار کس در
 پای جبروکه درس لاهور ازین مصر حکم معلی بشرف نفذ پیوست که
 تا این جماعت در لاهور باشند هر روز در دست رویه را طعام در ده جا
 پخته عموم مردم را باز میداده باشند و مبلغ سی هزار رویه دیگر نزد
 تربیت خان فرستادند که بکوه بی بضاعت کشمیر که نیروی تردد نداشته
 باشند قسمت نمایند و هر روز صد رویه را طعام در پنج جا تیار نموده
 بمساکین رسانند - چون خان مذکور باحوال سیر عجزه و مسکین چنانچه
 باید نتوانست پرداخت و ناراضماندی افت زنگان این ایام از سلوک
 خان مذکور بعرض اشرف رسید صریحه داری کشمیر از تغییر او بظفر خان که
 سابقا ناظم آن دیار بود و مردم از حسن سلوک او شاگرد و رضامند بودند مقرر

نموده بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره سرافراز فرمودند و در وقت رخصت در باب رعایت سکنه آن دیار بمبالغه تمام ارشاد فرموده بیست هزار روپیه به نیازمندان آن ملک همراه او فرستادند *

پانزدهم منزل علی مردان خان از نزول اشرف رشک ارم گردیده سر تفاخر او بآسمان رسید و بشکر این نعمت غیر متروکه خان مذکور یک اک و سی هزار روپیه جواهر و غیره از نظر اشرف گذرانید - صوبه اودیسه بپادشاهزاده محمد شجاع مرحمت نمودند و حکم کردند که محمد زمان طهرانی به نیابت ایشان در آن صوبه باشد و به شاهنواز خان ناظم معزول آن صوبه یرلیغ رفت که پس از رسیدن محمد زمان به جونپور آمده بنظم و نسق آن سرکار که در قبول او مرحمت شده پردازد *

گذارش نوروز جهان افروز

درین ایام خجسته آغاز فرخنده انجام که سرتاسر جهان از انعام و احسان بادشاه جهان کامیاب مرادات و سعادات دو جهانی بوده شب جمعه نوزدهم ذیحجه سنه یک هزار و پنجاه و در بعد از انقضای یک ساعت نجومی سرمایه ده انوار ذرات کائنات تحویل اشرف از کاشانه حوت بطرب خانه حمل فرموده آرایش فضای باغ و بستان و تزئین صفا زمین و زمین را بسرکاری قوی نامیه تفویض فرمود - فردای آن نیز ارج خلافت پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر با سلطان محمد خلف خود از دکن آمده سعادت ملازمت حاصل نمودند و هزار مهر نذر گذرانیده بانعام در یک روپیه نقد سر بلند گشتند - خلیل الله خان از اصل و ائانه بمنصب در هزار و پانصدی دو هزار سوار سر بلندی یافت - راو ستر سال هاده و راجه بهار سنگه بندبیل و سزاوار خان و زاهد خان که از دکن آمده بودند سعادت ملازمت حاصل نمودند - علی مردان خان بعنایت خلعت و در اسب

با ساز طلا سرافرازی یافته رخصت کابل گردید - و سعید خان بصوبه داری
ملتان از تغیر قلیچ خان و آقا افضل بدیوانی بنگاله و سرکار بادشاهزاده محمد
شجاع و رای کاسیداس بدیوانی اکبر آباد امتیاز پذیرفتند - بیست و پنجم
بادشاهزاده مراد بخش باسید خانجهان و راجه جی سنگه و رستم خان
و دیگر امرا بسعادت ملازمت استسعاد یافته هزار مهر نذر گذرانیدند -
و بوسیله آن بیدار بخت راجه جگت سنگه با پسران فوطه در گردن انداخته
در زمرا اهل عصیان شومزده و سرافکنده آمده ایستاد - بادشاه کریم و رحیم
خرمن های خطایی بی اندازه او را بیدار بی نیازی برپاد داده کردهای
او را ناکرده انگاشته در جرگه بندها جا دادند - و بادشاهزاده را بخلعت
سرافراز ساخته منصب آن عالی نسب را که ده هزار بیست هزار سوار
بود دوازده هزار بیست هزار سوار از آنجمله دو هزار سوار دو اسبه مقرر
فرمودند *

چهارم محرم بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر پیشکشی مشتمل
بر انواع جواهر و مرصع آلات و نفیس دکن و فیلان کوه بیکر از نظر اشرف
گذرانیدند - از آن میان جنس یک لک و بیست هزار روپیه شرف پذیرائی
یافت و آن دره التاج سلطنت را بعطای خلعت خاعه و جمدهر مرصع
با پهلوتاره و صد اسب از آنجمله در اسب عربی و عراقی با زین طلا
میفکار و ساده و فیل با ساز نقره و ساده فیل و سلطان محمد خلف آن والا
گهر را بعنایت تسبیح برنواخته رخصت مراجعت بدکن دادند - و بالتامس
آن قوه باصره دولت قزلباش خان بعنایت نقاره و امان بیگ بمرحمت
علم و لطف الله ولد لشکر خان مشهدی بمذنب هزار بیست و هزار سوار
از اصل و اضافه سربلندی یافتند - درین نوزاد از پیشکش بادشاهزادهای والا
تبار و امرای نامدار آنچه بدرجه قبول آمد قیمت آن شش لک روپیه شد -

درین تاریخ میرزا عیسی ترخان را که متصدی سورت بود از تغییر اعظم خان که باوجود تذبیه متمردان از قرار واقع بحال رعایای گجرات نپرداخته بود بحکومت آن صوبه سرافراز فرموده از جمله سواران منصب او که پنجاهزاری پنج هزار سوار بود دو هزار و پانصد سوار دو اسپه سه اسپه مقرر فرمودند - و عنایت الله پسرش را بمنصب دو هزار و پانصد سوار و ضبط سرکار سورتیه و محمد صالح پسر دیگر او را بمنصب هزار و سوار بر نواختند - نقاره دودمان سیادت سید جلال که بحکم والا از گجرات آمده بود بانعام پنجاهزار روپیه سر بلند گردید - هژدهم بهادر خان و اصالت خان از کوهستان آمده بدریانف در امت ملازمت مستعد گشتند - نجابت خان بضبط کوهستان معین گردید و منصب راجه جگت سنگه و راج روپ پسرش از روی کرم بدستور پیشین مقرر فرمودند *

رخصت یافتن بادشاهزاده محمد دارا شکوه

بصوب قندهار بهجنگ شاه صفی

چون قندهار که از قدیم تعلق باین دودمان رفیع مکان دارد چندی بسبب حدوث بعضی سوانح از دست اولیای قاهره بیرون رفته بتصرف قزلباش در آمده بود بعد از جلوس اقدس که غبار شورش و آشوب از هر طرف فرو نشست و ابواب امن و امان بر روی روزگار مفتوح شد داعیه انتزاع ملک موروثی از خاطر عاطر سر برزد - درین اثنا قنده خان جهان و بندبده و تادیب و تذبیه فرمانروایان دکن سبب تعویق و تاخیر این عزیمت شده چون خاطر بجمعیت گرائید و پیش آمد مهمات صورت تمامیت یافت توجه اشرف بهبه لشکر ظفر اثر و تسخیر قندهار مصروف گشت - علی ممدان خان حاکم قندهار بعد از اطلاع بر اراده اقدس آزدگی خاطر از

سلوک شاه صفی ورزیده بندگی درگاه آسمان جاه اختیار نموده و قندهار را بارلیلی دولت سپرد - از آن باز شاه صفی از نرط غلبه قوت غضبی که منافعی مقتضای معنی بادشاهی و مرتبه ظل آلهی است در آرزوی گرفتن قندهار شب و روز بیتاب و بید خواب بود ازین جهت که سلطان روم بر سر بغداد آمده بغلبه و قهر مفتوح ساخت - و جمعی کثیر از قزلباش و متحصنان را بقتل رسانیده اراده پیش پیشنهاد بهمت ساخت و شاه صفی لچار قلعه ارتنگ را بسلطان مراد خان قیصر روم داده صلح نمود - همین که خاطرش از طرف روم فراهم آمد نزدیک در سال بتیغه لشکر و سرانجام مواد سفر پرداخت - درین سال بعزم تسخیر قندهار رستم خان گرچی سپه سالار خود را با لشکر گران سنگ پیش فرستاده مقرر نمود که تا رسیدن او در نیشابور توقف نماید - چون این خبر بتواتر و توالی از عرضداشت صفدر خان صوبه دار قندهار و عزیز الله خان حارس بست بمسامع جاه و جلال رسید حکم شد که رایات جهان کشا و الویه نصرت کرای بتنهای در آید - مهین بادشاهزاده والا قدر از خلوص تقیدت بعرض رسانیدند که اعلی حضرت بنفس نفیس در دار السلطنت بر اورنگ جهانبدی متمکن باشند و انجام این مهم باین فرزند ارادت پیوند باز گذارند - حضرت خفائی چون آن والا گهر را درین خواهش راسخ یافتند تحسین نموده پذیرفتند - بیستم محرم در ساعتی سعید با پنجاه هزار سوار و توپ خانه بسیار و فیلان بیشمار رخصت قندهار دادند - و در وقت رخصت خلعت خامه با نازکی طلا دوزی حاشیه مروارید و جیهه پرهما مریح بالماس و سر پیچ نعل و مروارید و جمدهر مریح با پهلوانه و شمشیر مریح و دو صد اسپ از آنچمله دو اسپ با ساز میناکار و فیل با ساز نقره و مده فیل و انعام دوازده تک زریه نقد معزز ساخته باضافه پنجاه هزار سوار بمنصب بیست هزار بیست

هزار سوار سرافراز فرمودند - و فاتحه فتح و نصرت خوانده بکمال عظمت در
 بر مهر پرور کشیده مرخص ساختند - و سید خان جهان و راجه جسونت
 سنگه و راجه جی سنگه و قلیچ خان و رستم خان و بهادر خان و الله و یودی
 خان و راؤ امر سنگه و مبلرز خان و فدائی خان و سردار خان و اصالت
 خان و خلیل الله خان و راجه رای سنگه و راو ستر سال و نظر بهادر
 خویشتگی و شیخ فرید و راجه جگت سنگه و جانسپار خان و یکه تاز خان
 و سرافنداز خان و هری سنگه و مهیش داس و رام سنگه راتهور و چندر من
 بندیل و راجه امر سنگه نوروی و گوکل داس سیسودی و سید نور العیان ولد
 سیف خان باره و سید محمد ولد سید افضل و ترکتاز خان و شیر خان
 و دیگر بندگان درگاه که تفصیل آن بطول می کشد با پنج هزار سوار برفنداز
 و پنج هزار پیاده تفنگچی و باندار در رکاب نصرت انتساب آن عالی جناب
 نامزد این خدمت شدند - و بهر یک ازین نامبردها در خور تفاوت درجات
 به بعضی خلعت خاصه و شمشیر مرصع و اسپ و فیل و به بعضی
 خلعت و اسپ و بجای خلعت داده حکم فرمودند که بهمگی امراء
 و منصبداران این لشکر که بیشتر جاگیر دارند و کمتر نقدی سر هر صد سوار
 موافق ضابطه منصب ده هزار روپیه که سر هزار سوار یک روپیه باشد و رای
 تذخوای منصب بطریق مساعدده بدهند - باحدیان و تفنگچی و باندار سه
 ماهه پیشگی تن نمایند - و نیز ارج دولت و کامرانی بادشاهزاده محمد
 مراد بخش را همدین روز بمرحمت خلعت و نادری و جمدهر مرصع
 با پهلوتاره و شمشیر مرصع و در اسپ با زین طلا و فیل با ساز نقره و ماده
 فیل معزز نموده با فوجی گرانبار رخصت نمودند و حکم فرمودند که این
 طرف نیلاب هر جا مناسب داند و آب و علف فراوان باشد توقف ورزیده
 در وقت کار رفیق و مردگار برادر کامگار باشد - بعلمی مردان خان نومان قضا

جریان عزّ صدور یافت که در کابل باستعداد تمام آمادهٔ پیکار باشد و اگر
احیاناً نذر محمد خان فرصت وقت غنیمت دانسته از جایی خود حرکت
نماید در دفع فتنه و فساد از سعی و تردیدی که باید بجا آورد *

درینوقت خان دوران بهادر نصرت جنگ که فرمان طلب بنام او صادر
شده بود از مالوه آمده از جبههٔ سائی آستان آسمان نشان پیشانی بهشت
را نورانی ساخت - و همدردین محفل بانعام خلعت خاصه و شمشیر مرصع
و دود اسپ از آنجمله در راس با زین طلا و نیل خاصه با ساز نقره و ماده
فیل سرافرازی یافته بسعادت رخصت تارک اختصاص بر انراخت که در زد
و خورد بخدمت مهین پور خلافت ماند - از آنجا که سلسله جنبانی
اقبال کار ساز است و مهمات این دولت خداداد از مزید سعی کار گذاران
بی نیاز پیش از ورود افواج نصرت طراز بقندهار خبر رحلت شاه صفی
بمسامع جاه و جلال رسیده باعث رفع تفرقه گردید - بادشاه دانش پناه از
راه دور بینی فرمودند که بمقتضای مصلحت وقت بادشاهزاده محمد
دارا شکوه در کابل و خان دوران بهادر در قندهار با سی هزار سوار توقف
نموده بعد از آنکه خبر متواتر برسد تاخست و باخست خراسان درین وقت
که خلل کلی در جمیعت متوطنان آنجا راه یافته از ممر مرورت درز دانسته
مراجعت بدرگاه والا نمایند *

اکثرون برخی از احوال شاه عقی و مانند و بود او بقلم عیّ آید - چون
شاه عباس که در باب سیاست و اجرای عقوبات مظهر بطش الهی بود از
برادران و خویشان و فرزندان هرکه از مظنهٔ فساد داشت بکشتن و کور
نمودن او حکم نموده ازین جهت خاطر بالکل جمع ساخته بود - همه پسران
و پسرزاده‌ها را پیش از خود روانهٔ دیار بنا ساخته شاه صفی را که گمان
سرتابی و بی اعتدالی ازو نداشت سلامت گذاشته قرار داده بود که از

حرم سرا بیرون نیاید - بعد از آنکه شاه عباس آهنگ عالم بالا کرد و هوا خواهان دودمان صفویه این را بسلطنت ایران برگزیدند او استقلال تمام بهم رسانیده افراط در عقوبت و تعدی از حد سیاست در گذرانید و بذایر آنکه در طفولیت معتاد بافیون شده بود بشرب مدام اقدام نموده سر از متابعت عقل بر تافت تا آنکه از فط پیمانه کشی و قدح نوشی ماده صوح دیرین که اثر آن گاه گاهی بعد از ماهی ظاهر می شد قوت گرفته باعث خلل دماغ شد - و بحکم کار فرمائی بده هوش ربا و راهزنائی حریفان هم بزم جرعه پیمای بخونریزی راغب گشته خویشان و اعیان را بقتل رسانید - تا جایی که از خوف مستی او واهمه تمام بدلهای راه یافته کار بجای کشید که عقربان ترک سر گرفته بمجلس او می آمدند و زنده بر آمدن را فوز عظیم دانسته غنیمتی بزرگ می شمردند - آنچه در سلطنت چهارده ساله در گرفتن و داشتن ملک بر روی کار آورده کشادن قلعه از دست رفتن ایروانست و بقتل دادن بیست هزار قزلباش و پلای دادن بغداد بدست مراد بر ارباب خرد ظاهر است که آفریدگار عالم عنان اختیار ساکنان قریه وجود از آن بقبضه اقتدار سلاطین نامدار داده که همگی سعی شان در رفاهیت برپا و انتظام امور جمهور مقصور و توجه شان در عدل و اصلاح و پرداخت احوال عجزه و مساکین مصروف باشد - تا آنکه با همگنان اصلاً رفیق و مدارا آشکارا ننموده بی تأمل بحکم عطف و شدت کار کند و مبادرت در تجرع اقدام نموده دست و پا بخونریزی کشاید - الحمد لله و الممت که مراعات این معنی از جمله قوانین معموله حضرت جهانبانی گیتی ستانی است که همواره در مقام فیض و آسایش خواهی رعیت و سپاهی اند - و اصلاً بیروشیهای مردم را که از لغزش کم خردی و بی دانشی ناشی شده باشد بنظر انتقام در نیاروده قطعاً بمقام مسکانات و پاداش مملعی بی پایان کسی در نمی آیند - چنانچه

درین کشور پهنوار که با فسحت آباد عالم رحمت دم از برابر می زند بر هیچ خاطر باری نیست و در هیچ دلی از هیچ رهگذر آزادی نه - بالجمله او سی چهل روز پیش از برآمدن صفاهان بسوی خراسان بداغ کومه که یک فرسخی صفاهان و ترتیب داده شاه عباس است بشکار مرغابی رفته از فزونی باده پیمائی نوعی شراب زده شد که تا پانزده روز باوجود قلت مسافت بشهر مراجعت نتوانست کرد و ماده صرعی که داشت قوی گردید - و اشتهای طعام و آسایش خواب که مدار پابندگی قوام انسانی را بسته بدانست بنحوی برطرف شد که در سه شبانروزی زده یک تخم مرغ بصد دشواری توانست خورد - چون بمدارای اطباء کوفتش رو به بهی آورده فی الجمله صحت رو داد از صفاهان رو بکاشان نهاد و بعد سه چهار روز باز باده پیمائی آغاز کرد و عارضه مذکور تود نموده از آنچه که بود سخت تر شد چنانچه از منزلی که میان حرم سرا و خلوت خانه بود بهفده روز بمکانی دیگر نتوانست رفت - و درین مدت بغیر حکیم احمد و مهتر داؤد و مهتر رگبخانه از مردم درون و بیرون دیگری آمد و شد نداشت - تا آنکه صبح دوازدهم صفر سنه یک هزار و پنجاه و دو هجری چون خبر گرفتند از جهان رحلت نموده بود و هیچکس ندانست که چه وقت جان را بقابض ارواح سپرد - پانزدهم ماه مذکور ارکان دولت آن دردمان سلطان محمد میرزا پسر کلانش را شر چند خورد سال بود بشاه عباس موسوم ساخته خطبه بلامش خواندند و او را از کاشان بنزویں برده سوم ربیع الاول سال مذکور که ساعت جلوس او بود بر قالیچه که از اجداد آنها مانده بود نشاندند - چون این واقعه عبوت افزای بر روی روز افتاد مهین بادشاهزاده و الا تبار معروضداشتند که اگر از حضوت خلافت فرمان رو به تسخیر ولایت فراه و سیستان و هرات بپردازم - از پیشگاه خلافت

یرایغ رفت که چون آن فساد کیش بجزای کردار خود رسید متعرض ولایت او نباید شد و بسرعت هرچه تمام تر خود را بدرگاه معلی رساند که مفارقت آن فرزندان بی ضرورت زیاده برین بخود قرار نمی توانیم داد *

اکنون خامه وقایع نگار باز بوقایع حضور می پردازد - هزدهم صفر هزار سوار از جمله منصب شاهزاده محمد شجاع که پانزده هزار و ده هزار سوار شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه مقرر نمودند - اسفندیار خان بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار و حسام الدین حسین بمنصب هزار و پانصد سوار و خدمت بخشی گری دکن سرافراز گشتند - غره ربیع الاول از وقایع اکبر آباد بعرض مقدس رسید که میرزا رستم صفوی بساط حیات در نوردید - میرزا در محرم سال هزار و در بملازمت حضرت عرش آشیانی رسیده بود و پنجاه سال در ظل عاطفت این دولت پادار ابد طراز بود - امیرخان بن قاسم خان نمکی از تغیر شاد خان بخدمت صوبه داری تته و بمرحمت خلعت سرافرازی یافت - راجه بهار سنگه به تنبیه و تادیب چنپت بندیل و برادران او از تغیر عبد الله خان مقرر شده بمنصب سه هزار و سه هزار سوار هزار سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند گردید - پنجشنبه خجسته بزم قمری آغاز سال پنجاه و سوم از سنین عمر جاوید بادشاه دین و دنیا پناه زیلت آرایش پذیرفته آنحضرت را که جان جهانست بذخایر بحر و گل سفیده هموزن مبارک به محتاجان و مسکینان مرحمت شد *

بیان کیفیت ازدواج شاهزاده محمد مراد بخش

بدختر شاه نواز خان صفوی

چون پیشهاد خاطر فیض ماثربود که لوازم کار خیر بادشاهزاده محمد مراد بخش بدختر شاه نواز خان صفوی که سابق او را بآن گرامی گوهر

بجز خلافت خطبه نموده بودند بخیریت و خوبی بزودی ساخته و پرداخته
آید اکنون که بادشاهزاده مذکور از حسن ابدال آمده سعادت ملازمت
دریافت وقوع این امر مسعود از رهن تاخیر وقت برآمد - پنج لک روپیه
برای سرانجام این جشن همایون بآن ارزنده اختر سمای دولت عنایت
فرموده چهاردهم ربیع الثانی در ساعت مبارک یک لک روپیه را جواهر
و مرصع آلات و اقمشه نفیسه و چهل هزار روپیه نقد بوسه سلجوق مصحوب
صلاحت خان میر بخشی و عاقل خان خالسمان بخانه شاه نواز خان صورت
ارسال یافت - بیستم بمقتضای مراعات مراسم معهوده از جانب مردم عروس
خوانهای حنا آورده بحکم اشرف فضای حریم حرم مقدس بانعقد بزم خاص
حنا بندان اختصاص یافته سایر مقربان بساط دولت در خور قدر و منزلت
در آن بزم نواکین جا یافتند - چون شاهنواز خان بخدمت صوبه داری
اودیه می پرداخت و صبیغه عقیقه او با والده بحضور بر نور آمده بود آن
صبیغه صغیه را در مشکوی دولت طلب داشته مجلس عقد وانه در درگاهخانه
معلی ترتیب یافت - نخست شاهزاده را خلعت خیمه با چار قب
زردوزی و جواهر و مرصع آلات و اسب از طویل خامه با زین طلا و فیل
با ساز نقره که قیمت آن یک لک روپیه بود نوازش فرمودند - چون اسباب
عیش و سامان نشاط بحسب فرمان معلی آماده گشت و بزم زوب طراز زبور
پرداز که زمین و زمان را فوط انبساط و افتخار آن از جا در آورده بود صورت
آرایش یافت شب مبارک دوشنبه بیست و دوم ربیع الثانی سده یک
هزار و پنجاه و دو بعد از انقضای ده گهمی دو ساعت مستخر اندیم شناسان
قاجاری اسام نکاح خوانده مبلغ چهار لک روپیه کابین قرار دادند - نوای کوس
شادی و صدای گورنگ مبارکبادی باوج فلک رسید و از عموم رسوم خورده می
و شاد کامی و نور انبساط قلوب و انشراح صدر بواج پذیر گردید »

حراست قلعه زمین داور بهدل خان مقرر فرمودند و فوجداری سرکار
مندسور بذوالفقار خان مقرر شد *

آغاز سال شانزدهم جلوس مبارک

لله الحمد و المنة که روز پنجشنبه غرة جمادی الثانی سنه یک هزار
و پنجاه و دو موافق پنجم شهریور ماه آلهی سال شانزدهم جلوس مبارک
بخیر و خوبی شروع شده آب و رنگی تازه بر روی کار عالم آب و خاک آورد
و ابواب فتوحات آسمانی بمفاتیح ناکید ربانی بر روی زمین و زمان مفتوح
شد - درین تاریخ عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بخدمت صوبه داری
اله آباد از تغیر سید شجاعت خان و خان مذکور از تغیر عبد الله خان
بخدمت فوجداری و جاگیر داری ایرج و بهاندیر و پنواری و دیگر محال
اسلام آباد سرافراز گردیدند - و بادشاهزاده محمد مراد بخش را بعنایت
خلعت خامه و قدری مرصع آلات و دو اسپ با ساز طلا و آفتابگیر نوازش
فرموده بملتان که در جاگیر آنوالا گهر مقرر گشته بود رخصت فرمودند -
مادهو سنگه بمنصب سه هزار و سه سوار و مهیش داس راتهور
بمنصب دو هزار و سوار و جاگیر جالور سرافراز گردیدند - هفدهم
بادشاهزاده محمد داراشکوه که بجهت دفع فتنه و فساد شاه صفی بکابل
رفته بود - چون بنواحی لاهور رسیدند جمله الملکی اسلام خان و چندی
دیگر از امرای نامدار باستقبال رفته آن فهرست مجموعه مکارم دولت را
بمحضر سراسر نور آوردند - چون بمحض توجه آن بیدار بخت نقاب
کشائی شاهد مقصود که عبارت از رحلت شاه صفی است بجلوگاه
شهود روی نمود لاجرم بادشاه جهان پناه آنوالا رتبه را بخطاب مستطاب
باند اقبال که در ایام شاهزادگی از القاب مخصوصه آنحضرت بود و عنایت
خلعت نام پرداز شهرت گردانیدند *

درین سفر چون از الله ویردی خان که زبانش باختیار او نیست بعضی کلمات برخلاف نمکخوارگی بمعرض بیان آمده بود بتغییر منصب تذبیه نموده برگشته شکرپور از مضامین دهلی که سی و چهار لک دام جمع دارند بطریق مدد معاش بار مرحمت نموده بی آنکه سعادت کورنش در یابد بدارالملک دهلی فرستادند و جاگیر او که متبرک و عظیم بود باعظم خان تحویر شد - جامع فضایل وهبی و کسبی مولانا عبد الحکیم سیالکوٹی را بزر وزن کرده شش هزار روپیه هموزن آن گنج هنر بدر مرحمت نمودند - بیست و یکم سید خان جهان را بخلعت خاصه برنواخته بکوالیار که جاگیر ارست مرخص فرمودند - چون از عرضداشت ظفر خان ناظم صوبه کشمیر بمعرض مقدس رسید که اگرچه احوال رعایا و مساکین و عجزه کشمیر بانعم یک لک و پنجاه هزار روپیه که پیشتر از خزانه خیرات بادشاهی مرحمت شده فی الجمله رو بجمیعت آورده اما اگر پنجاه هزار روپیه دیگر ببزرگواران بی بضاعت این صوبه مرحمت شود سامان گشت و کار میتوانند بهم رسانید و معموری ملک بنسب اولین باز خواهد گشت - برونغ قضا نفاذ بصورت پیوست که پنجاه هزار روپیه دیگر از خزانه والا بزرگواران بی استطاعت آن ملک قسمت نمایند - درینولا مصحوب میرزا ابراهیم صفدر خانی یک لک روپیه را متاع از جمله پنج لک روپیه که بادشاه کردین کلاه هنگام جلوس مبارک نذر حرمین شریفین نموده بودند بجهت فقرای آن در مکان سعادت نشان صورت ارسال یافت *

چهارم بحسب جامع معقول و معقول مولانا علاء الملک تونی که سایر اطوار و اوضاع او دستور العمل دانشوران حال بنی داندیشان عهد معنی و استقبال را می شنید و در سال ششم جلوس عیامت مانوس از ایران آمده بانواب آصف صفات بعنوان مصاحبت بسمی بود و بعد از رحلت

آنرا لا مکان داخل ملازمان درگاه گشته غره رمضان سنه یک هزار و پنجاه و در جلوس والا بمنصب پانصدی پنجاه سوار سرافرازی یافته بود بخدمت دیوانی تن و زانی میکند داس آصف جاهی بدیوانی بیروتات سرافراز گردیدند - بیست و یکم خان دوران بهادر و راجه جی سنگه و قلیچ خان و ستم خان و اصالت خان از قندهار آمده ملازمت نمودند و هر کدام رخصت جاگیر خود یافتند - لعل خان کلاونت ملقب بگن سمندر بمرحمت فیل سربلند گردید - چهارم شعبان میر برکه از اولاد قدوة الاولیا میر کلان که خدمت عدالت عسکر فیروزی داشت بمرحمت حق پیوست - و خواجه ابوالخیر از بنابر قدوة العارفین مولانا یعقوب چرخي بتفویض خدمت عدالت و مبلغ پانزده هزار روپیه سالیانه سرمایه مفاخرت اندوخت *

چون عمارت باغ فیض بخش که تاریخ اساس آن و آمدن نهر سابقاً نگرش یافته باهتمام خلیل الله خان حسن انجام گرفته زینت افزای هندوستان شده از تاریخ بدا تا این روز یک سال و پنج ماه و چهار روز منقضی گشته بود هفتم ماه مذکور در ساعت سعید بيم قدم میمنت لزوم غیرت بهشت برین گردید - طبع اشرف از تماشای متفرهات این نزهت آباد فردوس بنیاد که در شاقست اشجار طوبی کردار و شگفته روئی ریاحین و طراوت ازهار خاصه دلکشانی فسحت چمن و خیابان و سلاست آبهای روان هزار نکته خاطر نشان و گرفت دلنشین بر بهشت برین دارد بغایت الغایت منشرح و منبسط گشت - جمیع بندها تسلیمات مبارکباد بجا آورده مردم سیاح از روم و عراق و ماوراءالنهر بر زبان آوردند که قطع نظر از اغراقات شاعرانه و مبالغات سخنوری بحکم قطعی میتوان گفت که نظیر این قدسی مکان بر روی زمین موجود نشده شبیه این باغ دلپذیر بدیده هیچ آفریده در نیامده باشد - محملاً آن منظور تربیت مبادی عالییه باین

صورت اتفاق افتاده که تمام این باغ دلنشین مشتمل است بر سه طبقه -
 طبقه بالا را بفرح بخش و طبقه میانه را که با مرتبه پایان حکم یک درجه
 دارد بفیض بخش موسوم ساخته اند - طبقه بالا که سه صد و سی گز مربع
 است هشت دست عمارت دارد - چهار در وسط اضلاع چهارگانه و چهار دیگر
 در چهار کُنج - عمارت شمالی که آرام گاه مقدس است و بطرح بدیع
 و هندسه غریب در نهایت صفا و زینت اسس یافته و از راه اش از سنگ
 مرمر در نهایت صافی و شفاف و در وسط آن حوضیست منبت کار از
 سنگ مرمر چهار گز در چهار بطرز چشمه جوشان و در دو طرف آن دو
 حجره هریکی هفت گز در پنج گز - و بیدش ایوانی است پانصد و سه
 چشمه بطول بیست و پنج و عرض هشت و نیم - و عقب آن شاه نشینی
 بطول شش و عرض دو ذراع و نیم - آب نهر از جانب جنوب باین عمارت
 سر پوشیده گذشته بباغ سر بر می آورد و نهری که بعرض هفت گز در وسط
 خیابان که بعرض بیست و سه گز مرتب ساخته اند در آمده بجانب عمارت
 ضلع شمالی این باغ که از راه آن نیز از سنگ مرمر است (و آن ایوان در
 ایوانی است پایه دار از هر چهار طرف باز بطول بیست و پنج گز و عرض
 هژده و در درازی سه چشمه دارد و در پهنای دو می رود - و از نخستین ایوان
 سر پوشیده جریان نموده از آنجا بچشمه میانی ایوان دوم رسیده بصورت سه
 آبشار که هر کدام بعرض هفت گز است از سه جانب در حوض طبقه دوم
 که او نیز هفت گز مربع است می ریزد - و در زیر هر سه آبشار چینی
 خانه از سنگ مرمر بکمال صفا و پاکیزگی ساخته اند که روز بگذشتن
 اوانی زمین پر از گل چون چمن رنگین دیده افروز اهل نظرست - و شب
 باافروزش شمع کافوری چون طاق فلک بنور انجم نو آیین - و در وسط ضلع
 شرقی چهارگانه خالص و عام است و پیش چهارگانه در جانب بیرون ایوان

دیوان خانه است محاط بچهار دیوار مجصص - و در وسط ضلع غربی قریب
 آن عمارت عالی اساس ملکه دوران بیگم صاحب است - مابین هو در
 عمارت نهریست بعرض هفت ذراع در خیابانی بعرض بیست و سه ذراع
 و در وسط باغ که آب نهر از دو جانب رسیده می گذرد حوضی است مربع
 بطول و عرض بیست و سه گز که از کمال صفا و لطافت قطره قطره اش
 بطوبت بسحاب شاداب و زکوة عنبریت بدجله و فرات می دهد - و تمامی
 فوارهای این باغ که صد و هفت است هفده در حوض مذکور و نود در
 هر سه نهر بارتفاع چهار گز از آب چنان میجوشد که از فرط لطافت بیننده
 را در گرداب حیرت می افکند - و در هر کفج این باغ برجیست مثنی و بر
 بالای آن چو کهنه نندی هشت پهلوی از سنگ سرخ مرتب شده - مرتبه اولی
 این باغ که از فرط گل و سبزه مرغزار جنات عدن را بیاد می آرد سه صد
 و سی گز طول و نود و شش گز عرض دارد - از حوض هفت گز مربع که
 بقلم آمده بطرز آبشار برآمده بنهی که در آغاز این طبقه بطول دوازده
 و عرض هشت گز روانی پذیرفته و هر چهار طرف چینی خالهای رنگین
 دارد و آب از وسط آن جوشیده بهر جانبی تراوش می نماید و درمیان آن
 کرسی از سنگ مرمر و سردری از سنگ مذکور در پیشش منصوب ساخته اند
 می ریزد - و آبشارهای مذکور بعرضی که در وسط این طبقه است و هشتاد
 و دو گز طول و هفتاد و دو عرض و یکصد و پنجاه و دو فواره دارد و در وسط
 آن چوبتره ایست بطول یازده و عرض هشت و بر کنار شرقی و غربی آن دو
 ایوان از سنگ سرخ واقع شده و در دو جانب شمالی نیز دو ایوان از
 سنگ مرمر است در آمده درمیان ایوانهای مذکور سر پوشیده گذشته
 بصورت سه آبشار که بچادر معروفست و هر یک از عالم لوحی از بلور صفا
 احداث پذیرفته چنانچه صفا و شفافیت آن بمنزله ایست که از آن تا آئینه

فرنگی و میثمی حلبی تفاوت از صفای صبح تا ظلمت شام است در حوض طبقه سوم که طولش موافق عرض یک آبشار ده گز است و عرضش موافق هر یکی از دو آبشار هشت گز می ریزد - و چینی خانه های این آبشار هم بدستور باغ فرح بخش است - و جانب شرقی این باغ حمامی پرچین کاری در کمال تزئین و تکلف و پرکاری باتمام رسیده که در آب و تاب مثل و قریبه ندارد - و چون مرتبه ثانیه که فیض بخشش نام دارد در طول و عرض خیابان و نهرو حیاض مثل باغ فرح بخش است تفاوت همین قدر است که در نهری که از جنوب بشمال می رود سه قطار فواره که عدد آن یک صد و چهل و سه است با ارتفاع پنج گز از آب نهی می جهد - و در وسط غلغ شمالی این باغ نیز دو بجنوب ایوانی است پایه دار بطول بیست و پنج گز مشتمل بر سه چشمه و عرض هشت و نیم محتوی بر یک چشمه - و از راه آن از سنگ مرمر است بنقاشی حیرت افزای جهان نوردان - و در وسطش حوضی چهار گز در سه گز بطرح آب جوش و آب نهی از وسط حقیقی آن گذشته بدیاق میوه که آن نیز در طول و عرض مساحتی هر دو باغ مسطور است بر می آید - این باغ خواص دوره و عمارات دیگر آن قدر دارد که هرگاه خدیو زمان با پردگیان مشکومی دولت باین بهشتی مکان تشریف می فرمایند احتیاج بخیمه نمی شود - القصه این نزعت گاه کشاده فضا که سخن در طول و عرض آن بر فرض انکا بدور و دراز می کشد بصرف شش اک بریده صورت تمامیت پذیرفته بذایر صفای نظر و حسن منظر نظیر آن بر روی زمین کمتر سمت وقوع دارد و بر سایر حدایق زمین بل حدایق هشتگانه بهشت برین بچندین وجه تفوق دارد *

چون توجه اشرف همیشه مصروف بر آنست که سایر نیازمندان و اصحاب حوائج بی تعب و تصدیع از نظر گذشته فواخور حال و قدر

احتیاج و استحقاق هر محتاج مدد معاش از وظایف و رواتب و نقدي و غلات مي يافته باشند و برخی را دم نقد از خزائن وزن و تصدق جیب و کنار آرز و نیاز با نقود مالا مال مي گشته باشد و موسویخان صدر موافق مرضي اشرف بخدمت مذکوره نمي پرداخت لاجرم هشتم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و دو واسطه العقد ذريت آل عبا مهسلة الصدر عترة حضرت رسول مجتبی سلاله سلسله آل میرسید جلال که آثار شرافت ذات و صفات از سیمای حال آن صاحب کمال چهره نماست و معنی تجرد ظاهر و باطن از صورت نورانیش پیدا بخدمت صدارت کل هندوستان معزز فرمودند - و در مقام اعزاز و احترام آن والا مقام در آمده بعنایت خلعت خاصه و منصب چهار هزاره هفت صد سوار و اسب با ساز طبل و سی هزار روپیه نقد معزز و مفتخر گردانیدند - و جانشینی قدره الاولیا شاه عالم بسید جعفر مهین خلف آن سیادت مرتبت که بحلیه فضل و صلاح آراسته است مرحمت فرمودند •

انتهای الویه نصرت طراز از لاهور بصوب اکبر آباد

چون خاطر خورشید ماثرا از مهمات صوبه پنجاب و کابل و قندهار و پرداخته آمد بتاریخ هژدهم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و در هجری که ساعت مختار و مسعود بود فیل سوار از دارالسلطنت لاهور بدارالخلافه متوجه شده در باغ فیض بخشش و فرح بخش فزول احوال ارزانی فرمودند - بیست و یکم سعید خان را بعنایت خلعت خاصه و صوبه داری لاهور و سید جلال را بانعام فیل بلند پایه گردانیدند - دوم رمضان المبارک از باغ کوچ کرده براه کانو و اهن کوچ بکوچ روانه گشتند و بشاهزاده بلند اقبال حکم

شد که با قلیچ خان و اصالت خان قلاع و عمارات راجه جگت سنگه را
ملاحظه نموده باز در گانرو اهن سعادت ملازمت حاصل نمایند - خان
دوران بهادر و راجه جی سنگه بمحال جاگیر دستوری یافتند - قلیچ خان به
بهیره خوشاب که در جاگیر او درینولا مقرر شده بود رخصت گشت -
نجات خان دستوری مراجعت بکوهستان یافت - میو خان از تغیر غضنفر
ولد الله ویردی خان بمخدمت تورک که پیش ازین بدر متعلق بود سر
بلند و غضنفر بمخدمت داروغگی و کوتوالی لشکر سرافراز گردیدند - و بیستم
بدولتخانه سهرند تشریف شریف ارزانی فرمودند و رای تورمل دیوان
و امین و فوجدار سهرند از حسن خدمت بمنصب هزاربی هزار سوار در
اسپه سه اسپه از اصل و اضافه سرافراز گردید - بیست و سوم کوچ نمودند
و بمکومت خان صوبه دار دهلی در انباله ملازمت نموده بانخانه پانصد سوار
بمنصب سه هزاربی سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه معزز گشت - بیست
و هفتم از نواحی بوریه برخلاف معهود آن بکسر کرم کشتی نشین گشته
شکار کنان بسوی مقصد توجه فرمودند *

چهاردهم ظاهر دارالملک دهلی مضرب خیام دولت گردید - بقلعه
و عمارات دلکشا که بفرمان آنحضرت برکنار دریای جون اسل یانته تشریف
بردند و منازل مذکوره را که هنوز بتمامیت نرسیده ملاحظه فرموده تصرفات
تازه که بخاطر دربین رسیده بود بمکومت خان صوبه دار و کار فرمائی این
عمارات ارشاد فرمودند - بعرض مقدس رسید که سید شجاعت علی بارهه
در پرگنه ایرج بعالم بقارحلت نمود - پانزدهم بزیارت حضرت جنت آشیانی
رسیده پنجاهزار روپیه بمخدمه و مستحقین آن مکل مرحمت فرمودند -
و فردای آن کوچ نموده بیست و چهارم شوال در ساعتی سعادت آمود
با طالع فرخنده و بخت مسعود داخل دولت خانه دارالخلافه اکبر آباد

گشته بر سرپر فرحناکي و شادکامی جلوس همایون فرمودند - علي مردان خان ناظم مهمات صوبه کابل بحکم اقدس از پشاور آمده شرف کورنش دریافت - بشاه بلند اقبال فیل دیپ سندر که پنجاه هزار روپيه قيمت داشت با یراق طلا و ماده فیل نیز بهمین قيمت مرحمت فرمودند - علي مردان خان بمعنايت خلعت خاصه با چارتاب زردوزی و جیغه و شمشیر مرصع مختل و متمتع گشته باعطای خطاب عظیم الشان امیر الامرا و انعام کرور دام که مجموع تفخواهش بیازده کرور دام طلب منصب هفت هزاري هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد سر بلندي یافت *

جشن وزن مبارک شمسي

روز پنجشنبه غره ذی قعدة سال هزار و پنجاه و دوم هجري موافق سوم بهمن انجمن وزن جشن شمسي آغاز سال پنجاه و دوم بخيريت و مبارکي شروع شده مراسم این روز بر طبق معهود هر ساله بظهور آمده سایر بندها باضافه مناصب سرافرازي یافتند - راجه بیتلدااس باضافه هزاري ذات بمنصب پنجهزاري سه هزار سوار و حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزاري سه صد و پنجاه سوار مفتخر گشتند - قاضي محمد اسلم را بزر کشیده شش هزار و پانصد روپيه هم سنگش بدر مرحمت فرمودند - دهم بمنزل علي مردان خان امیر الامراء که خانه سیف خان بود و بطریق عاریت بامیر الامراء مرحمت شده بود تشریف برده خان مذکور را سر بلند صورت و معني گردانیدند - و حویلي اعتقاد خان که بهترین منازل اکبر آباد است بطریق انعام بخان مذکور مرحمت فرمودند - و از جمله پیشکش خان مسطور متاع یک یک روپيه بشرف پذیرائي رسیده روز دیگر بمرحمت خلعت

خاصه و خنجر مرصع با پهلوانخانه و در اسب از طریقه خاصه و غیل با یراق
نقره و ماده نیل نوازش فرموده رخصت انصراف صوبه کابل دادند -
و هفدهم عرس حضرت ممتاز الزمانی در روضه منوره آن قدسیه صفات که
درینولا صورت اتمام یافت فرخنده محفلی بحضور فضلا و صلحا آرایش پذیر
شد - بندگان حضرت خود بدولت نیز آن انجمن را از نور حضور متبرک
ساختند و بدعا و فاتحه ماده ترویج روح آن عصمت نقاب در ریاض جفان
آماده نمودند *

بناء روضه ممتاز الزمانی

شرح عمارات روضه مطهره که درینولا صورت اتمام یافته بنظر انور در آمده
آنکه در سال پنجم جلوس والا تاسیس این بنای آسمان بنیان که متانت
و رفعت بنیاد سبع شداد هزار یک آن نمی شود مشرف بر دینی چون
که بر جانب شمالی آن زبان است طرح افکندند - و حد بنی آن بآب
رسانیده بنایان بدیع کار بنیادش را بسنگ و ساروج در کمال استحکام برآورده
بسطح زمین برابر ساختند - و بر فراز آن کرسی روضه که از آن باب عمارات
بچنین کرسی و رفعت و تکلف و زیب و زیلت و فسحت و ساحت
در روی زمین نیست بآجر و آهک چیده شده مانند بطول سه صد و هفتاد
و چهار و عرض صد و چهل یک لغت نموده شانزده گز بلند گردانیدند -
و روی کار آنرا بسنگ سرخ تراشیده که صنعت بسیار از صنعت و پرچین
کاری در آن بر روی کار آمده برآستند - و فرش آنرا از سنگ سرخ گره
بندی نموده مرتب ساختند - و در وسط آن کرسی دیگر که روی کارش از
سنگ مرمر است یک لغت مسطح و مربع بطول و عرض یک صد
و بیست گز و ارتفاع هفت ذراع بر افراشتند - و در وسط کرسی دره عمارت

روضه فلک فرسای خلد آسا بقطر هفتاد ذراع بطرح مئمن بغدادی بکوسی
یک گز بنا یافت - و گنبد مرقد منور که در حاق این عمارت است از
اندرون و بیرون سراپا از سنگ مرمر انجام پذیرفته از سطح تازة مئمن است
بقطر بیست و دو ذراع و زة را مقرنس ساخته اند - و از زة تا شقة گنبد که
از سطح عمارت سی و دو گز مرتفع است سنگ مرمر بطرح قالب کاری
تراشیده بکار برده اند - و بر فراز آن گنبدی امروزی شکل که مهندس خرد
از قیاس قدر اساس آن کوتاهی می نماید برافراخته بر فرق گنبد مذکور
که دور منطقه آن صد و ده گز است کلسی به بلندی یازده گز از زرناب که
چون خورشید تابان است نصب نمودند - مجمالاً از روی زمین تا سرکلس
یکصد و هفت گز است - و در اضلاع هشتگانه آن هشت نشیمن دو طبقه
هر یک بطول پنج و نیم گز و عرض سه واقعه شده - و در جهات اربعه چهار
خانه مربع دو مرتبه است هر کدام بطول و عرض شش ذراع مکتوبی بر چار
نشیمن که درازای هر یک چهار و نیم ذراع است و پهنا سه - پیش هر خانه
مربع پیش طاقی است بطول شانزده و عرض نه و ارتفاع بیست و پنج - و در
زرایلی اربع چهار خانه مئمن است سه درجه و هر چهار خانه بقطر ده ذراع
مشمول است بر هشت نشیمن و درجه سوم این خانه ایوانی است مئمن
گنبدی سقف - در سه ضلع این بیوت مئمن جانب بیرون سه پیش طاقیست
هر یکی بطول هفت ذراع و عرض چهار و ارتفاع ده - و در وسط گنبد
مضجع آن صدر نشین صحن فردوس برین است و بالای تربت چپوتره از
سنگ مرمر که بالای آن صورت قبر نمایان کرده اند و بر در آن محجری
مئمن مشبک سر تا سر پرچین کاری و دروازه محجراز سنگ یشم است
بطرح بند رومی که مفصلش را به تنگهای آهنین گرفته آنرا زر نشان
کرده اند و ده هزار رویه بر آن خرچ شده - درون این والا بنا کوبه و قندیل

از طلا می‌نکار آویزانست و هر چهار طاقش را بآئینه حلبی گرفته در یکی راه آمد و شد گذاشته اند - و در هر چهار جانب آن بر کرسی سنگ مرمر که از زمین بیست گز مرتفع است چهار میزار زینه دار از سنگ مرمر بقطر هفت و ارتفاع پنجاه و دو ساخته اند - پزداری دعای مستجاب از سینه پاک رو بآسمان نهاده که برفعت پایه و مثلثت اساس چون بخت بلند و رای خردمند در اوج گرای دارد - در تمامی روضه درون و بیرون نقار ان نادره کار بلطانت صنعت اقسام سنگهای رنگین و احجار ثمین که جواهر وصفش در بحر سخن نکنجد و ادنی پایه توصیفش بمیدتجی بیان و تبیان دست نمی ندهد علی الخلو ص چبوتره مرتد منور بنهجی پرچین نموده اند که در برابر حسن نمود کار آن که نهایت مرتبه خوشنمائی دارد کارنامه ارزنگ و نگار خانه چین و فرنگ مانند نقش بر آب نه نمود دارد نه بود *

کتابه درون و بیرون که سوز قرانی و آیات رحمانیست بدقت طبع فرهاد فن و نوک تیشه خارا شکن در کمال تکلف و تصنع پرچین کاری نموده بدان گونه آب و رنگ لطیف بر روی کار آورده اند که رواج صنعت چرخ مرصع کار برده و خط بطلان و رقم نسخ بر خط یافت نعل ایمن کشیده - و غریبی روضه مسجدیست سه چشمه از سنگ سرخ بطول هفتاد و عرض سی گز مشتمل بر سه گنبد که آن هر سه از درون از سنگ سرخ و از بیرون از سنگ مرمر است - و حاشیه ازاره مسجد مذکور از درون و بیرون بسنگ مرمر از سنگ زرد و سیاه بطرح موج پرچین کاری نموده اند - و بوم الواح فرش مسجد را که از سنگ سرخ است خالی کرده و سنگ زرد و سیاه بجای آن ترکیب کرده شکل محراب جای نماز نمودار ساخته اند - و پیش آن چبوتره بطول هفتاد و عرض بیست ذراع و حوضی بدرازئی چهارده ذراع و پهنائی ده ترتیب داده - و محسن روح افزایش چون پیشانی نیک بخندان

بنور سعادت آماده و فضای دل کشایش مانند صبح دولت ابواب فیض
بر روی دلها گشاده *

قرینۀ آن شرقی روضه مهمانخانه ساخته شده در جمیع جزئیات
و خصوصیات مانند مسجد است الا آنکه شکل محراب و جای نماز در دیوار
و صحنش نمایان نیست - در چهار کنج بکری سنگ سرخ چهار برج مثنی
سه طبقه واقع شده که سقف گنبدی دارد و کلاهش در درون از سنگ سرخ
و بیرون از سنگ مرمر است - و پهلوی هر برج ایوانی است بطول دوازده
و عرض شش گز که در دو جانب دو حجره دارد - و پایان کرسی سنگ
سرخ باغیست فردوس آئین و گلشنی است ارم تزئین بطول و عرض سه صد
و شصت و هشت گز مشحون باقسام اشجار میوه دار و ریاحین بدیع آئین -
همانا سوادش خال جبین سرتا سر متذرهات روی زمین است و هر چمن
فیض آئینش چون چمن روضه رضوان دلکشا و دل نشین - سبز درختان
دلکشش آبکیات سرمد خورده و قامت هریک بحسب قدر و مقدار
بل بهمه حساب دست از طوبی برده - در هر چهار خیابان وسط باغ که بعرض
چهل ذراع است نهیست بعرض شش ذراع و فوارهای نور افشان در آن
از آب چون جوشان و در افشان - و در وسط باغ مذکور چبوتره ایست بطول
و عرض بیست و هشت گز که نهر مذکور باطراف آن گشته و درمیان آن
حوضی است لبالب از آب کوثر بطول و عرض شانزده گز و اطرافش
فوارهای جوشانست پنداری چراغان در دل روز گیتی افروز گشته *

القصة خصوصیات این حدیقه خلد آئین و حقایق خیابانش که
سرتا سر از سنگ سرخ است و شاه نهر مجرّه نشان و حوض نو آئینش که
از عالم لوحی از بلور صفا احداث پذیرفته بجای رسیده که مزیدی بر آن
متصور نباشد و ادنی شمه و صفش در حوصله سخن گنجای ندارد - هریکی

از ضلع شرقی و غربی باغ ایوانی بطول یازده گز و عرض هفت با دو حجره
 بنا یافته - و عقب آن طنبی خانه ایست بطول نه و عرض پنج ذراع پیش
 ایوان چبوتره بطول چهل و شش و عرض ده گز - جنوبی ضلع باغ سر تا سر
 ایوان در ایوان است بر شمال و در هر کف شرقی و غربی آن دو برج
 عالی با نشیمنهای دل نشین اساس یافته - و دروازه این عالی بنا که بغایت
 بلند و خوش طرح است چون باب بهشت بجمع خویبهایی آراسته و در
 کمال رفعت و رنگینی بانواع نقش و نگار پای تاسر پیراسته - درون و بیرونش
 هفت چوکهندیسست که کلاه هر یک از آن از سنگ مرمر است و در هر
 چهار کفچش چهار میذار در نهایت تکلف و خوشنمائی صورت اتمام یافته
 و چار دیوارش از سنگ سرخ انجام پذیرفته - و پیش دروازه مذکور چبوتره
 ایست بطول هشتاد گز و عرض سی و چهار و جلو خانه بطول دریست
 و چهار و عرض صد و پنجاه ذراع - در اضلاع چهار گانه جلو خانه صد و بیست
 و هشت حجره است - و متصل دیوار باغ در خواصه پوره است شرقی
 غربی جلو خانه - هر یک بطول هفتاد و شش و عرض شصت و چار
 محتوی بر سی و دو حجره - فرا پیش هر حجره ایوانی مترتب گشته -
 و در پیش جلو خانه چار سو بازار است سراسر بایوانهای سنگ سرخ آراسته
 و حجرهایش از خشت و آهک پیراسته - اضلاع غربی و شرقی آن دود گز
 و شمالی و جنوبی سی گز - در اطراف این چار سو چار سرای دلکشا
 هر یکی بطول و عرض یکصد و شصت گز مشتمل بر یک صد و سی
 و شش حجره ایوان دار - از آن گذشته چوکی دیگر بطول صد و پنجاه
 و عرض صد واقع گشته - و در وسط آن چار بازاری و در سرای دیگر تریقه آن
 که گوناگون اقمشه هر دیار و اقسام امتعه هر ولایت در آن بیع و شری
 میشود - و سواى این تجار فراوان منازل پخته و سراهانی متعدده ساخته اند

بمرتبه که شهر کلانی گشته بممتاز آباد موسوم است - خرچ تمامی عمارات که از دوازده سال بسرکاری مکرمات خان و میر عبد الکبریم صورت تمامیت پذیرفته پنجاه لک روپیه است - و سی مواضع از مضافات اکبر آباد که جمع شان چهل لک دام و حاصلش یک لک روپیه است با دو لک روپیه محصول داکین و سرهای وقف این روضه منوره نموده مقرر ساخته اند که اگر احياناً بمرومت احتیاج افتد از مبلغ مذکور بقدر حاجت برترمیم این بقاع خیر صرف نموده باقی در مصارف معهوده از علوفه سالیانه داران و ماهواره خواران و آش و نانی که بجهت خدمه و عواکف این مکان والا شان و دیگر محتاجان و بیذویان مقرر است صرف کنند - و هرچه ریاده آید باختیار خلیفه وقت است که تولید آن بقعه بار تعلق دارد *

شیخ عبد الصمد عمودی که شریف مکه او را بعنوان سفارت با کلید خانه مبارک بشگون کشایش هفت اقلیم روانه نموده بود هشتم ذی الحجه سعادت ملازمت دریافت و کلید مذکور گذرانیده بانعام خلعت و چار هزار روپیه نقد سر بلند گردید - مرشد قلی بخدمت داروغگی توپ خانه کوتوالی از تغیر غضنفر ولد الله و پردی خان سرافراز گردید - یازدهم اعتقاد خان از تغیر شایسته خان بصوبه داری بهار و شایسته خان از تغیر عبد الله خان بحراست اله آباد و شاهنواز خان از تغیر اعتقاد خان بفوجداری جونیور سرافراز گردیدند - و چون از عبد الله خان روز بروز نا سیاسی و ناحق شناسی بظهور می پیوست از منصب و جایگزین بر طرف گشته بسالیانه یک لک روپیه داخل دعا گویان شد - و شیر خان ترین که چندی از منصب بر طرف بود درینولا بمنصب سابق دو هزار و دو هزار سوار سر بلند

گشت *

نوروز جهان افروز

سالم ذي الحجة سنه يك هزار و پنجاه و دو خورشيد جهان افروز به بيت الشرف حمل پرتو نزل انداخته زمين و زمان را پدريه نور داد - آفتاب اوج خلافت بر سرپير دولت و شاد گاهي جلوس دولت فرموده ابواب فيض بخشي بروی عالم گشادند - سوم محرم بمنزل شاهزاده بلند اقبال که بکمال دل کشائي و فرح انزافي بر گذار بودند، چون عورت تعمير پذيرفته بود تشریف برده از جمله پيشکش و نثار آن والا مهر متاع یک لک روپيه بدرجه پذيرائي رسيد - هفت فيل نر و ماده با نخستی ديگر اشياء نادر از پيشکش شايسته خان و متاع دو لک روپيه از اعظم خان و یک لک روپيه نفایس از اسلام خان بمعرض قبول در آمد - سولای پيشکش عادلخان که مصحوب مير رجب نام ايلچی از جواهر و مروج آلات و نه فيل بدرگاه عالم پناه فرستاده بود درين نوروز نه لک روپيه متاع از جمله پيشکش بادشاهزاده و امرا و اصل سرکار خاصه گشت - صلابت خان مير بخشي بانگاه هزاري بمقصب چهار هزاري دو هزار سوار و عراق گاه بمقصب هزار و پانصدي چهار صد سوار بلند پایه گرديدند - و حکيم حلق بانگاه ده هزار روپيه بساليانه سي هزار روپيه معزز گشت - بشيخ عبد الصمد عمودي پان يا پانصدان طلا و ارگجه با پياله و سرپوش زرین عزايست شد - نوزدهم اعظم خان و خليل الله خان بعنايت خلعت بلند پاکی يافتند - اعظم خان به متبر و خليل الله خان بصوب کماون و هردوار تا اقبال نر و ماده آن حدود عهد نميد مریخص گشتند - بيست و چهارم ميرزا سلطان ولد ميرزا حيدر صفوي برای تهيه مواد ازواج خود که بصبيحه اسلام خان نامزد گشته بود بانگاه ده هزار روپيه کامياب گرديد - جان سپار خان بعنايت خلعت و موجوداتي مذهب خود از تغير

ذوالفقار خان فرق مبهات بر افراخت - غرهٔ ربیع الاول معز الملک بخلعت و خدمت دیوانی گجرات و مادهٔ فیل مقتخر گشته دستوری یافت *

خجسته جشن وزن مبارک قمری

روز مبارک دوشنبه دوازدهم ربیع الثانی سنه یک هزار و پنجاه و سه مطابق هشتم تیر جشن وزن انتهای سال پنجاه و سوم و آغاز پنجاه و چهارم از عمر ابد قرین صورت تزئین پذیرفته سایر مراسم معهود بدستور هر سال بتقدیم رسید - درین روز عشرت اندوز بیست و چهار فیل نر و شش مادهٔ فیل با یراق نقره و اصناف اقمشه که بادشاهزادهٔ والا گهر محمد شجاع بهادر مصحوب اجمیری نام ملازم خود ارسال داشته بودند از نظر اشرف گذشته قیمت مجموع آن سه لک بیست هزار روپیه قرار یافت - و بیست و نه فیل نر و ماده که خلیل الله خان صید کرده آورده بود و پنج فیل بابت پیشکش معتقد خان ذیز درین تاریخ از نظر اشرف گذشت - و قیمت مجموع آن سه لک و هشت هزار روپیه قرار یافت - راجهٔ جسمونت سئکهٔ بعنایت خلعت خاصهٔ قامت اعتبار بر آراسته بوطن دستوری یافت - و سیادت خان برادر اسلام خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار از اصل و اضافهٔ مبهاتی شد - میر رجب ایلچی عادل خان بعنایت خلعت و اسب با زین نقره و هفت هزار روپیه نقد سر بلند گشته رخصت بیجا پور یافت - و فیل خاصهٔ با یراق نقره و مادهٔ فیل و پاندان مریع گران بها مصحوب مظفر حسین داروغهٔ عدالت عادل خان و بیست اسب ببادشاهزادهٔ محمد اورنگ زیب بهادر مرحمت نموده فرستادند و خدمت عدالت بناد علی میدانی مقرر گشت - نظر بهادر خویشگی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و سعد الله خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و حقیقت خان بمنصب

هزار و پانصدی در صد و پنجاه سوار و حاجی محمد یار لوبک بمنصب
هزاری پانصد سوار مفتخر و مباہی گشتند *

تولد ممتاز شکوه از صبیہ سلطان پرویز و انعام ده لک روپیہ

سلج جمادی الاولی سنہ یک هزار و پنجاه و سه بعد از انقضای هفت
ساعت و هفت دقیقه از شب یک شنبہ بادشاہزادہ بانماد اقبال سعادت
پژوہ محمد دارا شکوہ را از بطن صبیہ دخیہ سلطان پرویز سعادتمند پسر
بوجود آمدہ دیدہ روزگار را نورانی ساخت - حضرت خلافت عنایت آن
ثمرہ نورس بوستان اقبال را بممتاز شکوہ موسم گردانیدہ ده لک روپیہ بجهت
سرانجام اسباب جشن بطریق انعام مرحمت فرمودند *

گزارش قانون مجدد در گہریمہای شبانہ روزی

برخوردن بانہ نظر پوشیدہ نمائند کہ اختر شائسن شادی روز و شب
را شصت گہری قرار دادہ اند و آغاز لیل و نہار را از طلوع و غروب آفتاب
قرار دادہ ہذاکہ اعتدال ربیع و خریف کہ روز و شب برابر می شود شمار
گہریہای روز عتسای اعتدال نمودہ اند - و در ایامی کہ در روز و شب
تفاوت پدید می آید عدد گہریہای روز و شب نیز موافق کم و زیادتی
بعمل می آید - چنانچہ در دارالسلطنت تہور عدد گہریہای روز بطول
بسی و پنج و شبہای اقصر بہ بیست و پنج می رسد - و بر طبق این غبطہ
عدد گہریہای روز و شب بعمل می آمد - جمعی از دانشیان این فن کہ
بحلیہ اسلام متحملی بودند برای غبطہ ہذاکہ نماز فجر و مغرب اثنا روز پیش
از طلوع آفتاب بیک و نیم گہری و ابتدای شب بعد از غروب بہ نیم گہری مقور

داشته علامت تعیین گنجر گردانیدند - و این دو گهری را از اجزای شب کاسته بر اجزای روز افزودند - و پیمانه گهری را بعنوانی درست نمودند که در عرض لاهور بر طبق قاعده نجومی روز اطول از سی و پنج و لیل اقصر از بیست و پنج متجاوز نگشت و ازین رهگذر در گهریهای شب و روز تفاوت پدید آمد - چون درین وقت ضابطه مذکوره بر پیشگاه خاطر صواب ناظر خاقان جهان که در جمیع شئون عدالت و سربست که قسطاس عالم قوام بزی آدم است منظور و ملحوظ دارند پرتو افکند و تفاوت گهریها بر فواز ظهور بر آمد از القای ربانی و الهام آسمانی ضابطه دیگر که باعث ارتفاع تفاوت مقدار گهریها و اختلاف پیمانه و موجب تشخیص وقت نماز فجر و مغرب بر وفق سنت سنیه باشد بادشاه دین و دنیا پناه مقرر فرمودند که وقت نواختن گنجر صبح و شام را بدستوری که گذارش یافت بحال داشته پیمانه گهریهای لیل و نهار متساوی المقدار گردانیدند - و یک و نیم گهری پیش از طلوع آفتاب و نیم گهری بعد از غروب که نزد اهل تنجیم داخل شب است از عدد گهریهای شب کم نموده بر عدد گهریهای روز افزودند - چنانچه روز اطول اکبر آباد سی و شش و شاهجهان آباد سی و شش و نیم و دار السلطنت لاهور سی و هفت گهری و کابل سی و هفت و نیم گهری و کشمیر سی و هشت گهری و در بلده دولت آباد سی و پنج گهری قرار یافت *

شروع سال هفدهم جلوس مبارک و جشن ولادت سلطان ممتاز شکوه

روز دوشنبه غرة جمادی الثانی: سنه یک هزار و پنجاه و سه هجری
سال خیر مآل هفدهم جلوس میمنت مانوس شروع شده روی زمین را

به بساط انبساط پیراست و چهار بازار گیتی رواج و رونق کلی پذیرفته عذابت
ربانی ابواب شگفتگی بر روی روزگار مفتوح ساخت - انجمنی ملازم
بادشاهزاده محمد شجاع که پیشکش آن نامدار آورده بود بعد از خلعت
و دو هزار روپیه نقد سر افزای یالته رخصت بنگاله فرید - و مصحوب او
بآن نیز ارج دولت خلعت خامه و جواهر و مروج آلات یک لک روپیه
فرستاده دو لک روپیه نقد از خزانه بنگاله - مرحمت فرمودند - درین تاریخ
سید خانچهان با پسران از گوالیار آمده دولت ملازمت دریافت - و هزار
مهر نذر گذرانیده او بخلعت خامه و سید شیر و عسل و سید منصور پسرانش
بعطای فیل سر بلند گردیدند *

بیست و پنجم بمنزل شاهزاده و آلا کبر بلند اقبال بجهت دیدن تازه
نهال بوستان خلافت سلطان ممتاز شکوه تشریف فرمودند در وجه دو نمایی
آن مبارک لقا تسبیح سرورید و اعل عطا فرمودند - شاهزاده خرید و بهرام
نثار و پا انداز پرداخته اصناف جواهر و اقسام نفیس شر دیار بعد از پیشکش
گذرانید - سید خانچهان و عبد الله خان و اسلام خان و اعظم خان را
خلعت فاخره با چاقب معضل طلا دوزی و جمده مروج و بصدر الصدور
سید جلال و موسویخان و جعفر خان و راجه بیتهداس خلعت با فرجی
و بچهل کس دیگر خلعت تزیین دادند - خدیو زمان بعد از تماشای چو غلامی
که بکمال خوبی گرد توانخانه و گذار دریا فروخته بودند بمنزل مبارک
تشریف آوردند - و براؤ ستر سال و ملا علی الملک ماده فیل و بعد الصد
عمودی خلعت و شمشیر و سپر با یزاق طلائی میز کار و چهار هزار روپیه نقد
مرحمت نموده رخصت مکه معظمه فرمودند - از روز ملازمت تا تاریخ
رخصت بیست هزار روپیه نقد و ظروف طلا و نقره و جز این که از سرکار
معلی و همین قدر از شاهزاده ها و امرا به شیخ مذکور مرحمت شد - دهم

غضنفر ولد الله ویردني خان بخدومت داروغگي فيلخانه سرافراز شد -
 و رای رایان چون از دیر باز آرزوی انزوا در معموره بنارس داشت درین
 تاریخ رخصت یافت - یازدهم ساحل جون از فروش شمع و چراغ گیتی
 افروز روکش روز شد - شانزدهم محمد باقر ملازم گراهی گوهر تاج خلافت
 و نامداری بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از دکن آمده عرضداشت
 مشتمل بر مژده تولد پسر نیک اختر از بطن دختر زمیندار راجور سلمج رجب
 و خبر تولد صبیغه رضیه شب پنجشنبه غره شعبان از دختر شاهنواز خان
 مغوی گذرانید - پسر بسلطان معظم و صبیغه به زینت النساء بیگم موسوم
 گشته خبر آورده بانعام هزار روپیه نقد و خلعت کامیاب شده رخصت
 مراجعت یافت *

توجه اشرف از اکبر آباد بصوب اجمیر

چون بادشاه حقایق آگاه از کمال خدا پرستی همواره خواهان
 هم نشینی ارباب عرفان و زیارت مرحله پیمایان طریق معرفت الله که در
 معنی از اصالن حق اند می باشد لاجرم درینولا بنا بر طریقه معهود آبای
 عظام بشوق دریافت سعادت زیارت عمده مقربان درگاه و قدوة اصالن خدا آگاه
 سرآمد ارباب حقیقت و یقین حضرت خواجه معین الدین و الدنیا متوجه
 دار البرکت اجمیر شدند - بعد از انقضای دو گهری از شب دوشنبه
 هفدهم شعبان باغ نور منزل از نزول اشرف منزل نور شد - سید خانجهان
 بصراست قلعه اکبر آباد و انعام خلعت و صلابت خان بمرحمت علم
 و لهراسپ خان بخدومت قور بیگی و میر صالح ملازم شاهزاده بلند اقبال
 بخدومت قورل بیگی سر بلند گردیدند - و ازین منزل کوچ بکوچ روانه
 گشته چون کنار تالاب جوگی مخیم سادات جابه و جلال گردید راجه

جی سنگه با پسران از وطن خود بسیده دولت کوننش درینقت و نه اسپ و یک فیل برسم پیشکش گذرانید - و راج کفور پسر جانشین رانا جگت سنگه که در ایام حکومت پدر با هزار سوار در وکاب نصرت نصاب بادشاه عالم در دکن برهان بادشاهزادگی بود به تقبیل سده سپهر سریده جبین افروز بخت گردیده یک فیل پیشکش نمود و بعنایت خلعت و سر یم مرصع و جمدهر و اسپ عراقی با ساز طلا نوازش یافت *

هشتم رمضان المبارک سال مذکور در اجمیر اول بطواف روضه ملائک مطاف حضرت معین الدنیا و الدین بسیده بعد از ادای آداب معبوده زیارت و تقسیم ده هزار روپیه به فقرا و خدام آن مکان سعادت نشان بمعنای دولت خانده والا که بر کنار تالاب انا ساگر است تشریف آورده آخر روز باز زیارت ضریحه منیع تشریف برده حکم فرمودند که در دیگ مس کلان که حضرت جگت مکان وقف آن مکان مایک نموده بودند و یک عدد و چهل و پنج من بوزن شاهجهانی در آن طعام پخته می شد گوشت فیله گران شکار خامه ۱۰ با بونج و مصالح دیگر طبخ نموده مغز قسمت نمایند - راجه جسونت سنگه از وطن آمد دولت کوننش اندوخت - راجه جی سنگه سیاه خود دین تاریم از نظر اشرف گذرانید یا چهار هزار سوار بشمار در آمد - پانزدهم شهر رمضان المبارک در اجمیر بصوب دار الخلافه مراجعت فرموده در منزلی که سه فرسخی اجمیر در انخانه معلی برپا شده بود تشریف بردند - راجه جی سنگه و راجه جسونت سنگه بطاعت خاصه و راج کفور پسر رانا باغام خلعت و شمشیر و سپر و یراق طلائی میگذار و فیل و اسپ و دو راجپوت عمده او خلعت و اسپ و شمشیر و فیل دیگر خلعت یافته با برطان خود مرخص شدند - و تسبیح سروازند و شمشیر و سپر با یراق طلائی میگذار و دو اسپ عربی و یراق نازکی طلا مشحون راج

کنور براندا مرحمت شد - رام سنگه و کیرت سنگه پسران راجه جی سنگه بخلمت و اسپ نوازش یافته همراة پدر دستوري یافتند - هژدهم سعد الله خان بعنايت خلعت خاصه و اضافة پانصدي دو صد سوار بمنصب دو هزاري پانصد سوار و خدمت مير ساماني از تغير عاقل خان سرمايه مباهاات اندرخت - و داروگي غسل خانه به باقي خان و خدمت عرض مکرر از تغير خان مذکور بميرک شينج تفويض يافت - و چون عبور موکب هميون بر مالپور جاگير راجه بيتهلداس افتاد دو فيل نر و ماده بطريق پيشکش گذرانيد - راجه کشن سنگه بهدوريه سلخ ماله متوجه مکانی که برای او مقرر شده بود گرديد - چون او را فرزندی ديگر جز از بطن کنيز نبود و در کيش اين طايفه ضالّه کنيز زاده حکم عبيد دارد و با او طعام نمي خورند او ديسنگه نبیره عمّ او را به عنايت خلعت و منصب هزاري هزار سوار و خطاب راجگي سر بلند گردانيدند *

غرة شوال عبد الله خان که از منصب معزول گشته یک لک ساليانه مي يافت باز بمنصب شش هزاري ذات و سوار سر افزاي يافت - چون از وقايع کابل بعرض اقدس رسيد که ميان ملک مودود و مير يحيی ديوان کابل جنگی واقع شد و در آن زد و خورد ملک مذکور مقتول گشت لاجرم بدين تقصير مير يحيی را معزول ساخته به مير صمصام الدوله خدمت ديواني کابل مرحمت نمودند *

پانزدهم باغ دهرة که بنور منزل موسوم است مطرح اشعه انوار ظل الهی گشت و عموم بندهای درگاه گيتي پناه خصوص سيد خانجهان و اسلام خان و سيد جلال الدين صدر الصدور و موسويخان برسم معهود استقبال موکب اقبال نموده بدريافت سعادت ملازمت شرف اندوز گشتند -

فردای آن در ساعت مختار دولت خانه والا به نزول اشریف نورانی شد -
 الله دوست کاشغری پسر محمد درست اتالیق احمد خان وائی کاشغری از
 توران بشرف زمین بوس درگاه آسمانچاه رسیده داخل بندها گشت -
 چون در هنگام بار عام از کثرت ازدحام یک میر توزک از عهده اتمام
 نمی توانست بر آمد بادشاه عالم پناه سلیم ماه چهار میر توزک پیش مشور
 نموده حکم فرمودند که یکی از همه کلن منصب باشد بتوزک پیش و دو
 هم منصب دیگر که ازو کم منصب باشند جانب چپ و راست
 و چهارمی با اتمام مرده عقب که همراه قور می باشند بپردازد .

جشن وزن مبارک شمسی

روز سه شنبه ذی قعدة سنه یک هزار و پنجاه و سه خجسته انجمن
 وزن مبارک شمسی آغاز سال پنجاه و سوم از عمر کرامی بتأیید فرخنده
 آراستگی پذیرفت و جشن خاطر پسند بطرح بدیع با زین و زیلت نمایان ترتیب
 یافته جمیع مراسم معهوده و آداب مقرره این روز طرب افروز از داد و دهش
 و بخشش و بخشایش بظهور رسید - از جمله منصب سپین خلف دردمان
 حضرت صاحبقرانی باضافه پنجهزار سوار بیست هزاری بیست هزار سوار
 پنجهزار سوار در اسبه سه اسبه قرار یافت - و عذر الصدور سید جلال
 بمنصب چهار هزاری ذات چهار هزار سوار و زاهد خان بمنصب هزار
 و پانصدی ذات هزار سوار و سجان سنگه سیسودی بمنصب هزاری چهار صد
 از سوار اصل و اضافه نوازش یافتند - مظفر حسین و اند میر ابو المعانی که
 به بیجا پور رفته بود با سید حسن ملازم عادلخان بدرگاه تمام پناه رسید و یک
 فیل با ماده فیل که عادلخان باو داده بود بطریق پیشکش گذارید - سید
 حسن عرضداشت عادلخان با لختی نقایس مظفر اکسیر اثر در آورده بانعام

خلعت و اسب با زمین فقره و یک مهر صد تولگی و یک رویه بهمان وزن سر بلندی یافت - صفی قلی منصور حاکم اسفراین که فرمانروای ایران اورا بیایه سلطانی رسانیده بود بقصد بزدگی درگاه جهان پناه آمده بخلعت و منصب هواری پانصد سوار و پانزده هزار رویه نقد سر بلند گشته بمراد دلی فایز گردید *

انتمهاض رایات عالیات بصوب سوکر

چون در مستقر الخلافه اکبر آباد بسبب شیوع وبا و وقوع طاعون فراخندلی ساحت عدم بر مردم تنگ نضا گشت بندگان حضرت که صحت ذات اقدس آنحضرت باعث انتظام سلسله نظام عالم و آرام جمله عالمیان است بتجویز و علاج دولت خواهان بصوب سوکر که بیشه اش پر از شید و دیگر جانوران است هشتم ذی حجه متوجه شده چون بفتح پور رسیدند دهم بمسجد جامع آن مکان که بر کوهچیه از سنگ سرخ بنا نهاده حضرت توش آشنایی است و در فسحت ساحت و رفعت پایه بآسمان دعوی همسری داد بجهت ادای نماز عید الضحی تشریف بردند - از پس هجوم که مردم وقت در آمد دروازه بالای هم افتادند یکی بزخم چمدهر دیگری که از غلاف بر آمده بدر رسید در گذشت و چندی بآفت لکدکوب گرفتار شده صاحب فرایش گردیدند *

یازدهم برویداس تشریف بردند و سه روز در آن مکان بشکار آهو و غیره پرداختند - دوازدهم میر بزرگ ملازم شاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع صورت سندر نام فیلی که آن عالی قدر از بگاله بطریق پیشکش فرستاده بود از نظر انور گذرانیده بعنایت خلعت و اسب سرافراز گشته مریخص گردید - و یک تسبیح مبروارید و زمره و پتی اسب با زمین طلا مصحوب او

بآن گرمی اختر اوج دروات مرحمت نمودند - چهاردهم مقصود نیک
 علی دانشمندی با برادران و خویشان از بدخشان آمده دروات گویش
 دریافته بغذایت خلعت و خنجر یزاق طلا و منجربی در خون حلال و پانجمین
 روپیه نقد سربلند گشت - روز دیگر سوکر سنجیم سواد جلال است -
 سه روز دیگر به نخچیر انجا پرداخته درازده قلاده شتر نو و هفت و دیگر
 جانوران صحرایی شکار نمودند - چهاردهم طبیعت فسیفی سوش شاهزاده
 محمد دارا شکوه از مرکز اعتدال انحراف بدینگونه منتهی نگارند
 محرق کشید - چون گمان بیماری که در آن ایام شایع شده بود بهم رسیده
 و ماده در گردن و سورت تب در بدن ظاهر گردید خاطر عبدالک بهایت محتالم
 گشت - خیرات و مبرات که دافع جمیع امراض و بلیات است پدید آمد
 بعمل آمده حکمای پنی نخت را نیز بهالع ظاهر عام فرمودند - از آنکه
 یمن توجه اشرف بکشیدن خون و خیراندین بشر میده بعد از چهارده روز
 بهبودی چهره ظهور نموده تقویت مزاج شاهزاده با نهایت آراورد - درین
 چهارده روز بذایر افراط محبت دشت سرایده بطریق عبادت معقول آن پادشاه
 اقبال تشریف بردند - بیستم از آن معقول نوع نرده در عبادت و پیدایش قبول
 اجلال فرموده روز دیگر در آن معقول مقام نمودند - محمد زلمر معالیه قطب
 الملک از گلکنده بدرگاه والا آمده نه فیل شش فر و سه ماده از آنچشمه یکی
 با ساز طلا و دیگران بساز نغمه از نظر اشرف گذارید - جم قای از بقدر سورت
 آمده اسپان عربی و عراقی با جواهر دیگر نوادر که در بذر مدکور بهجت
 سرکار والا خریدده بود بنظر فیض گستر در آورد - از آنچشمه یک اسب منظور
 نظر والا گشته بتمام عیار نامور گردید - بیست و ششم بهوخی و میمذت
 داخل حصار اکبر آباد شدند - و چون اثری از آن بلیه نیکی بود همان روز
 بهمارت سموگر که بفاصله سه کوه از مستقر اشتیاق واقع است سربیک

فرموده چند روز در همانجا توقف فرمودند - چون بعرض اشرف رسید که صفدر خان بمهمات قندهار و احوال رعایا چنانچه باید نمی پرداخت چهارم مهره سنه یک هزار و پانجاه و چهار حکومت قندهار به سعید خان و نظم علیه پنجاب از تغییر او به قلیچ خان مرحمت نمودند - و راجه جنت سکه را بمسب آوردگی که سعید خان داشت تعینات کابل کرده قلعه داعی فلات از تغییر او بمشایه زاد خان پسر کلان خان مذکور مرحمت فرمودند *

مفتوح شدن ولایت پلاصون

چون پرتاب زمیندار پلاصون بسبب کثرت جنگل و تراکم اشجار و وفور تشابک انسان آن مغرور بوده اطاعت عویله دار بهار چنانچه باید نمی نمود "حجره عویله دار همیشه در فکر تذبیه و تالیب آن عی بود درینوقت دریا را می و تیپ رای اتمه او آمده اعتقاد خان را دیدند و بذات تسلی و استمات خان مذکور قرار دادند که پرتاب را دستگیر نموده بحضور بیاورد - همین که بدین قرار داد از اعتقاد خان رخصت شده مراجعت بدیار خود نمودند باتفاق جمعی که از پرتاب ناراض بودند پرتاب را باسانی مقید نمودند و سرداری قوم را تیپ رای بنام خود مقرر نموده کوس استقلال بنوازش آورده دم از بغی زد - درین وقت اعتقاد خان زبردست خان را با فوجی آراسته رخصت پلاصون نمود خان مذکور بمجرد رسیدن آنجا قلعه دیو گده را که تپانگه کلان پلاصون بود بتصرف در آورده مردم را بقطع اشجار تعیین نمود - تیپ رای دیپه تپه ما بکحتاج قلعه داری و جنگ در آمده شش صد سوار و هفت هزار پیاده باراد شهبخون بر زبردست خان فرستاد - خان مذکور بمجرد استماع چون باد وزان و برق فروزان شتابان گشته خود را بآن تیره روزان رسانیده جمعی را قتل و برخی را اسیر ساخت - اعتقاد خان بعد از شنیدن

این مقدمه عبد الله نجم ثانی را با جمعی از تبیینان خود برای نوعک از
فرستاد - اتفاقاً پیش از رسیدن این مردم از آنجا که کاسایی فضی و قدر است
و از روز نخست باز نصرت و فیروزی بهمراهی مرکب مسعود خدیو
زمان بیعت درست بسته سوم رمضان نیی رانی باران شکار جمعی از
هوا خراهان از قلعه بر می آمد و صورت سیر و تیره مردمی که در قلعه
بودند با پرتاب متفق گشته بند از پای او تر گرفتند و قلعه را با اختیار او
دادند بعضی از همراهیان تیجرامی نیز سبقت نموده داخل قلعه شدند
و برخی راه فرار اختیار نمودند و تیج رانی مذکور را علاج شده سرگردان
و ادبی ادبار گردید - زبردست خان این خبر شنیده بمحل ندیمی و چستی
از جنگلهای دشوار گذار و کتل های مععب امروز گذشته تمامی مفسدان بر
راه با به تیغ بیدریغ گذرانید - پرتاب بمقام تلافی نقصیرات گذشته در آمده
بخان مذکور نوشت که چون گردن اطاعت وقف طوق طاعت داشته
داخل دولتخواهان میخوانم که بشوم اکنون آمدن و دیدن بنجارت و بسنه
اگر مرا بعد و پیمان مطمئن گردانید و در مقام ضرر و ایذای من نباشید
باتفاق شما اعتقاد خان را ببینم - خان مذکور خاطر او را بجمع رجوع جمع
ساخته و لوازم دادهای و عهد و پیمان بموجب درخواست او را قوه دفعه
آورده عهد نامه بمهر اعتقاد خان فرستاد - هفدهم بعضان پرتاب زبردست
خان را دیده باتفاق روانه پلنه گشت - و بعد از دیدن اعتقاد خان یک قبل
گذرانیده قرار داد که هر سال یک اک بویید برسم پیشکش و اصل خوانده
عامه نماید - اعتقاد خان حقیقت بدرگاه عالم پلنه معروف داشته عضو نقصیرات
او نمود - خاقان مجرم نواز او را داخل بندهای درگاه نموده بمقتضی
هزاره ذات و سوار سرافراز نموده پلامون را یک کروز نام قرار داده در جانی
او تنخواه نمودند - شاعری اسمی تخلص از ابی ان آمده سعادت ملاقات

دریافت و قصیده که در ستایش پادشاهزاده عالم پناه گفته بود بمسامع جلال و جلالت رسانیده بانعام خلعت و هزار روپیه مباحی گردید - چون اصلا خط و سواد ندارد و شعر میگوید باین نام شهرت یافته *

گذارش نوروز جهان افروز

روز یکشنبه دهم محرم الحرام سال هزار و پنجاه و چهار آفتاب جهانآباد به برج حمل انتقال نموده زمین و زمان را پیرایه طرب و تازگی داد - خورشید ارج عز و جلال از سموگر کشتی سوار بدولتخانه اکبر آباد تشریف فرموده از نور حضور انجمن عیش و سرور را زینت دیگر عطا نموده بمقتضای عموم احسان مراد خاطر سایر مردم بر آوردند - درین روز بهجت افروز رستم خان از سنبهل و مکرمات خان از دهلی و مرتضی خان از لکنؤ رسیدند پیشانی بخت را از سجود استان عرش نشان نورانی ساختند - بیست و دوم که روز وزن شاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه بود بطریق مقرب در دولتخانه والا بحضور اشرف آن گران قدر را وزن نموده کمر خاوه مرصع مرحمت فرمودند - بیست و پنجم ماه مذکور پیشکش اسلام خان از جواهر و مرصع آلات و غیره از نظر اشرف گذشته از آنجمله متاع یک لک روپیه بشرف قبول رسید - حاجی عاشور بخدمت دیوانی کشمیر سرافراز گشت *

رسیدن آتش بذات مقدس پادشاهزاده جهان

بیگم صاحب

درین ایام خجسته آغاز فرخنده انجام که گیتی از پرتو عهد سعادت مهد حضرت صاحبقران ثانی منظور سعود آسمانی شده جهانیان از ذیل

انواع آمال و اصناف کامیاب مرادات جلودانی بودند - روزگار هر روز نوروز
 عشرت افروز عیش آموز گشته خلاق صبح تا شام بکشداده جیبانی مبدعه
 عید و شگفته پیدایش روز امید میکند ازیندند بنگاه قضیه تا مرغی رسیدن
 آتش بدین مبارک قره باصره جهانانی نره نامیه سعادت و کامرانی اسوه
 طهارت زمان قدوه معصومات دوران بادشاه جهان و جهانیان بیگم صاحب
 از قضا رو نموده جمعیت حواس شرافت اساس را بنسبتش عیدل ساخت
 و شگفتگیهای روزگار بکفرتکیها گرانیده نهایت کدورت و اندوه بصفتی بطن
 انور خدیو هفت کشور راه یافت - تفصیل این واقع را علایم برین عنوان
 است که شب بیست و هفتم محرم الحرام وقت برخاستن از خدمت
 فیض موهبت حضرت خلافت مرتبت شعله شمعی که در آن کاشانه
 روشن بود بعطف دامن آن شمع سراجی عصمت و نور خورشید هفت
 رسید - چون پوشش مقدس از عطر و روشن معطر و مدسم بود در طرفه العین
 بتمام ملبوس در گرفت و شراره شعله سر باوج کشیده سرائی این منبع
 سعادت و طهارت بزرگ چشمه آتشین گشت - درجه درین وقت چهار
 کس از خوادم قریبه ماندند شراره زود از جنی خود برجسته بادل پوسوز
 شعله سان گرم خود را بآن صبح روشن غریب رسانیدند اما چون آتش
 ملبوس آن شمعهای چرب پیراهن را که شمعستان بطن شین از چراغ ارادت
 آن خورشید جهان افروز نورانی بود نیز در گرفت بزرگ پروانه از گرمی
 آن از خود پیگانه گشته بی اختیار بحال خود در ماندند - و تا اطلاع
 خدمتگاران دیگر رسیدن آب کسوت بدن مقدس نورانی شد و دیگر معطر
 ماندند ماله در برج آتش جا کرد - درین وقت که سیه فلک از حسرت این
 معنی پر از شراره اندوه گشته از شرم پرتو نور عصمت آن دود افروز صفوت
 و صفا لرزه در تن آتش نیز انداده بیداد ساخت ظاهر و در دو تلخ سیه

و هر دو دست پاک سرشت آن استظهار طهارت و ذکا معصوم و مجروح گشته بی آرامی در دلهای عالم انداخت - ازین جهت که محبت و مهربانی حضرت جهانبانی بآن ملکه زمان چه از رهگذر پیوند روحانی و علاقه معنوی که حضرت صاحبقران ثانی بآن ملکه دوران داشتند و چه بسبب امتیاز عزت نسبت بسایر فرزندان سعادت مند و چه از رهگذر مکارم ذات و صفات و افاضه خیرات و مبرات و اقسام انعام و احسان و انواع بر و امتنان آن یگانه روزگار و برکت لیل و نهار بدبجه کمال بود چندان غبار وحشت و کدورت بضمیر منیر راه یافت که شرح شمه از آن مافوق اندازه تصور و خرد است - چنانچه آثار حزن و اندوه از سیمانی آنحضرت چهره نما بوده اکثر اوقات بی اختیار دیده مبارک اشکبار می شد - هرچند درین واقعه همان اختیار و شکیبایی از دست رفته تکمیل و اضطراب از جمله مشکلات بود اما آنحضرت که کوه و قار اند در عین این سانحه ملال افزا حفظ تمکین و زبیده نخست بمعالجات روحانی پرداختند - و از شب بیداران زنده دل و خلوت گزینان پیوند گسل و ارباب صدق و صفا و اصحاب وزر و تقوی التماس فاتحه فایحه نموده ابواب خیرات و مبرات بر روی عجزه و مساکین مفتوح ساختند - چنانچه روز اول شصت هزار رویه باباب استحقاق و احتیاج مرحمت نمودند و تا سه روز دیگر هر روز پنج هزار صبر و پنج هزار رویه بفقرا و مساکین قسمت کردند - و بیست و دوم صفر که روز تولد آن صفوت کونین بود همین مقدار بر باهل احتیاج دادند - و از غره ربیع الاول حکم نمودند که تا صحت یافتن آن اسوه طهارات زمان هر روز هزار رویه باباب استحقاق می داده باشند - و جمعی از اصحاب جرایم عظیمه که از مدت مدید در قید و زندان بودند و به هیچ وجه خلاصی آنها متصور نبود و دیگر عاملان و کارکنان را آزاد نموده مبلغ هفت اک

روپیه مطالبه عین المال بخشیدند و بعد آن جراحان و حکمای پهلوی تخت و گروهی دیگر که از اطراف و اکناف جمع آمده بودند شروع در معالجه نمودند - آنحضرت خود بنفس نفیس در خوانیدن ادویه و اغذیه و رفع و رفع مراحم توجه می فرمودند - الحقی شدت این کوفت بمرتبه بود که زوال آن جز بشریت عنایت حکیم علی الاطلاق و زوال عطفت شفا بخش رنجبران آفاق و میمنه توجّهات بادشاه عالم پناه و انفس متبرک درویشان خدا اگاه صورت پذیر نبود - و صعوبت این عارضه اینجا قیاس توان کرد که در کس از خادام چارگانه را با آنکه کمتر اثر آتش رسیده بود یکی بعد از هفت روز و دیگری بعد از بیست روز گذشتند - چون خواهش ایرادی بر آن افتد بود که کالبد عنصری آن ملکه زمان از سایر امراض مخوفه و اندراض آن ایمان و سالم بوده در هر صورت عافیت و تندرستی شامل حال احوال سعادت مآل باشد و خاطر فیض مآثر که جمعیتش سرمایه آرام و نظام علم است مکدر نبوده عشرت زندگانی بتلخی ناکامی مبدل نگردد از ابتدای کوفت تا چهار ماه آن صاحب زمان صاحب فراش بوده از برکت نیت خیر و توجه بادشاه حق آگاه و معالجه حکیم دارد که طبیب مصاحب شاه عباس کلان بود و بسبب بدسلوکی شاه عقی رنجیده درین ایام از ایران بدرگاه جهان آمده سعادت ملازمت دریافت مفید افتاده بهبودی چهره ظهور نمود - روز اول ملازمت حکیم مذکور را بمرحمت خلعت و بیست هزار روپیه نقد و منصب هزار و پانصدی و دویست سوار سر بلند کردند - مومنی الیه معالجات عایبه بتقدیم رسانیده از جمله امراض شدیده که در مدت چهار ماه بهم رسیده تب دایمی و لیذت و اندفاع وزم برطرف چشم و پشت پا بود که خاطر اشرف را بغایت متدرد میداشت بتفاتی حکیم مسیح الزمان که بفرمان طلب از لاهور بحضور رسیده بود بمعالجه

پرداخته مورد تحسین و آفرین بادشاه جمجانه گردید - اگرچه پس از چار
ماه امراض دیگر بر به تنزل نهد اما معالجه دیگر جراحان هیچ سودی
نمی بخشید تا آنکه بمرهم عارف نامی از شالمان خلعت زخمها بالکل
مستعمل گشت - بادشاه دریا نوال عارف مذکور را بر سانجیده هفت هزار
روپیة همسنگ با خلعت و اسب و نیل باو مرحمت فرمودند *

کشایش قلعه کنور بحسن سعی خان دوران بهادر نصرت جنگ

چون سنگرام زمیندار کنور که برجاده ارادت و بندگی مستقیم بود
رهکاری عالم دیگر گشت مارو نام شام که از قبل از قلعه دارای کنور مقرر
بود سر از اطاعت پیچیده بهوپت پسر خرد سال سنگرام را بقید خود
آورده باستظهار جمعی از مفسدان راه طغیان پیش گرفت - و سکنه بعض
پرگنات صوبه مالوا به پشت گرمی او سر از متابعت بر تافتند در ادای مال
واجب تعال می ورزیدند - خان دوران بهادر اراخو محکوم سنه یک هزار
و پنجاه و چار هجری از قلعه رایسن که اقامت گاه او بود با تابیدان خود
در کمال عجلت متوجه انصوب گشته جمعی را بقطع جنگل تعیین کرد
و در همه جا تهاها نشانداده روانه پیش گردید - شانزدهم صفر نزدیک بکند
کنور رسیده هشتصد تغذکچی و هفت هزار پیاده گوند را که برای محافظت
کندل آن برگشته بخت تعیین کرده بود بکمتر تردی از پیش برداشته در
نزدیکی کنور برای گذرانیدن ایام بارش لشکر گاه ساخت و بنهب و غارت
پرگنات و مواضع مفسدان پرداخت - عمار گوند در حوصله خود تاب
مقاومت ندیده پسر سنگرام را از قید بر آورده با معتمدان خود نزد خان
دوران بهادر فرستاد و در دادن قلعه تهاون نموده دفع الوقت می نمود -

خان دوران بکوه لکهنه که قلعه کنور جز آن سرکوب ندارد بر آمده بچنگ از چنگ مقهوران گرفت و در آنجا منزل گزیده در فکر تسخیر قلعه در آمد - چون قلعه مذکور بر کوهی مشتمل بر دو مرتبه پست و بلند که هیچ یک آن محتاج بحصار نیست واقع شده در حصانت و مناعت از سد سنگین محکم تر بود و دیوار و برجهایش از کثرت آلات آتشی بر خلاف برجهایی آسمانی همه آتشی افتاده تسخیر آن به نیروی شمشیر و زور بازو میسر نبود خان دوران معروض داشته حسب الحکم در توپ کلاان از اکبر آباد طلب داشته و جمعی از بندها برسم کهک القماس نمود - فرمان رفت که رشید خان و راجه بهار سنگه بدیل و پرتی راج راتهور و جان سپار خان از برهانپور و جاگیر و رامپور و مندسور بمدد سیده الزمه جانشانی و تردرات نمایان بجا آرند - صبح یکشنبه نوزدهم ذیحجه دایران جان نثار و مجاهدان نصرت آثار هذگامه محاصره را گرم ساختند و آتش در خرمین حیات متحصنان زده داد محاصره و مقابله داده طبقه عینین را مفتوح گردانیدند - و بصدای رعد اوای دو توپ رخنه در اساس استقلال آن مفردان انداخته راه تردد بر آن باطل ستیزان بستند - سایر کوفت از غایت یاس زینهارایی گشته اواخر محرم خان دوران را دید - خان مذکور روز دیگر بقلعه در آمده و برج و باره را بنظر تدقیق در آورده حواله محمد صلاح برادر خود نمود و پانصد سوار و هفتصد تفنگچی بمحافظت آن برگماشته خود باوچین مراجعت نمود - هیجدهم صفر موسویخان رخت هستی بر بسته متوجه عالم بقا گردید - خدمت عرض وقایع عربجات از انتقال آن مرحوم بمقتول خان مرجوع شد *

بیست و سوم بعرض مقدس رسید که پیمانه عمر کشتن سنگه برادر حقیقی راجه سورج سنگه بگریز گشت چون فرزند نداشت خدیو فدردان

روپسنگه برادر زاده اوزا بعطای اسپ و منصب و خلعت سر بلند گردانیده
 کشتن گده وطن عثمش در جاگیر او مرحمت نمودند - پنجم ربیع الاول
 بحکم مقدس سلیمان شکوه و اسلام خان و عبد الله خان و اصالت خان
 و صلابت خان باستقبال گرمی اختر اوج دولت و اقبال بادشاهزاده
 محمداورنگ زیب بهادر که بعد از شنیدن واقعه نا ملایم آزار بیگم صاحب
 بحکم اشرف بعجلت تمام از برهانپور روانه شده بذواری دارالخلافه رسیده
 بودند رفته بدرگاه آسمان جاه آوردند - بمیر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین
 علی بجهت سر انجام کار خیر که بدختر میرزا مراد کام نبیره میرزا رستم
 صفوی مقرر شده بود هزار روپیه مرحمت نمودند - سید حسین ایلچی
 بیجا پور را خلعت و اسپ و ماده فیل و هفت هزار روپیه داده رخصت
 فرمودند و طره مرصع با خلعت خاصه مصحوب مومی الیه بعادل خان
 مرحمت شد - بیست و ششم گوهر افسر خلافت و نامداری محمداوراد
 بخش از ملتان بدیدن ملکه دوران آمده چون نزدیک دارالخلافه رسید
 اسلام خان و عبد الله خان و بخشیان عظام صلابت خان و اصالت خان
 طریق استقبال بجا آورده آن عالی قدر را بحضور پرور آوردند - شایسته
 خان از اله آباد و زبردست خان از پنده آمده دولت ملازمت دریافتند -
 یک فیل و دو هزار اشرفی بابت پرتاب زمیندار پلامون و برخی جواهر
 و مرصع آلات زبردست خان از نظر انور گذرانید *

جشن و زن مبارک قمری

روز پنجشنبه سنه ربیع الاول سال هزار و پنجاه و چهار موافق هفدهم
 خرداد جشن و زن قمری طرازنده اورنگ خلافت و جهانبانی خاتمه سال
 پنجاه و چهارم و آغاز سال پنجاه و پنجم از عم ابد مقبرون آرایش پذیرفت -

بنوازش در آورده مبلغی کلی بر طریق تصدق بمساکین و عجزه مرحمت نمودند - دو هزار و پانصد سوار میرزا عیسی ترخان دو اسپه سه اسپه و شایسته خان را از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه و عنایت خلعت و اسپ بازمین طلا سر افراز فرموده رخصت اله آبک دادند *

بیست و ششم بادشاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت و قدری مرصع آلات و دو اسپ با ساز طلا نواخته به ملتان رخصت نمودند - و سردار خان را بصوبه داربی مالوه و عنایت خلعت و جمدهر مرصع و منصب چهار هزار سه هزار سوار و سزوار خان ولد لشکر خان را بمحافظت جنیر از انتقال سپهدار خان که درین ایام برحمت حق پیوسته بود سر بلند فرمودند - و تقصیر الله و یردی خان بر طبق التماس شاهزاده بلند اقبال بعفو مقرر گشته باز بمنصب قدیم سر بلندی یافت - و قلعداری بست از انتقال عزیز الله خان که باجل طبیعی در گذشته به پدر دل خان و ضبط قلعه زمین دار از تغییر او بخانه زاد خان مفوض گشته - چون بجهت مکث بیداری صاحب زمان خاطر مقدس مکث گشته بود بیست و پنجم بآن ملکه زمان بمنزل بادشاهزاده بلند اقبال که متصل قلعه بر کنار چون بکمال خوبی تعمیر یافته بود نقل فرموده چندی در آنجا توقف نمودند - سلیم شاه ذوالفقار خان را برگزیده بهوچپور از توابع صوبه بهار تیول مقرر نموده بدان صوب رخصت فرمودند *

حقیقت کشته شدن صلابت خان میر بخش

از دست راو اصر سنگه راتهور

و مقتول شدن او

بتاریخ روز پنجشنبه سلیم جمادی الاولی سنه هفدهم جلوس مبارک چون خسرو زمین سریر فلک بتسخیر عمالک تحتانی نهضت فرمود و افواج

تیره دل شب دیجور شامیانگ نیلفام ظلام بر انجمن خواص و عوام گیتی
کشید قوایم سر بر سلطنت روی زمین و زمان را از پرتو جلوس مبارک سعد
اکبر فلک سروری و نیر اعظم سمای عزت و برتری همدوش ساق عرش برین
و زمین و زمان از فروغ جمال جهان آرای آن روشنی بخش بصایر اعیان
وجود نور پیرای جاوید گردید - و بسیط خاک انجمن بنور شمع و چراغ انجمن
والا زینت دیگر پذیرفته با محفل جهان افروز انجم فلک بساط برابری چید -
امرای نامدار کامگار هاله وار اطراف اورنگ خسرو قمر طلعت مهر طالع
که با سعادت سعد اکبر از مطاع نیک اختی طالع داشت قرار گرفتند - از
آنجا که مقتضای قضای روزگار و نیرنگیهای تقدیر نادره کار است ملائت خان
میر بخشی راو امر سنگه را تپور را که جهت عارضه ایام معدود از دریافت
سعادت ملازمت محروم بود بشرف زمین بوس آستان سپهر نشان رسانید
و در دست چپ اورنگ خلافت در خور یایه و حالت جا داد - آن
ناقص فطرت کج اندیش که از دریافت عواقب امور بغایت دور بود با انگیز
کوشش خویش که پیشه خون گرفتگان ست چنگ و دندان گریگ اجل
را که همه تن خار خار خونریز است بسینه خویشان نیز ساخت - چنانچه
یکایک بکار فرمائی خیره روی و تیره رانی از جای خود حرکت نموده
مانند اجل تند و تیز خود را بصلافت خان در وقتی که او از بالا پائین
آمده نزد شمعدان چهار شاخه بخواندن مکتوبی مشغول بود رسانیده
جمدهی زهر آلود بعنوانی بر سینه اش فرود آورد که تا قبضه فرود رفت -
چون از کمال تاثیر ضرب دست و زور بازو زخم مشک بر دل سعادت منزل آن
خان فردوس مکان رسیده بود همان لحظه رخت هستی از این مقام
بی بقا بر بسته با لباس خونین متوجه فردوس برین گشت - ازینکه در
حضور اقدس خدیو روی زمین آن کاف امین است در این قسم حرکت نداشتند

گشته پهای بی سعادتِی طریق نا هموار عصیان سپرده چنین شایسته بزنا و آدم ارجمند را که بیمن تربیت خاقان بنده نواز مستعد سرانجام خدمات عمده گردیده بود بیک ناگاه از پای در آورد - حسب اشاره خلیل الله خان و ارجن کور بدو رسیده اول خان مذکور شمشیر برو انداخت - اگرچه آن مردود نیز درین آریز و ستیز دو مرتبه جمدهر بارجن حواله نمود آن مرد مردانه سپر برو نموده آخرکار بقوت هرچه تمام تر بضر دو شمشیر کار او را تمام ساخت و آنگاه بعضی از گرز داران از چپ و راست رسیده پاره پاره ساختند - حکم شد که میرخان میر توزک و تلوکچدد مشرف غسلاخانه جسد ناپاک او را بمردمانش رسانند که بمنزل برده بمواسم مقرر کیش باطل خود بپردازند - آن گروه گران جان سوخته خرمن که یازده کس بودند بعد از اطلاع برین حال بی ایستادگی و تدبیر آهنگ جنگ و طرح گیر و دار انداخته اول میرخان و تلوک چند را که غافل در سر دروازه ایستاده بودند بزخمهای متواتر گذرانیدند - پس از آن با کشتن داران دروازه آویخته از ضرب آن دلاوران اکثری کشته و بعضی رو گردان شده در پرده ظلام شب بتنگ و نا جان بسلامت بردند - و گرزداران شش نفر مقتول و شش نفر مجروح گردیده مصدر تحسین و آفرین گشتند - باقی نوکران او که در منزل خود بودند براهنمائی اندیشه خطا پیشه بر آن اتفاق نموده که بر خانه ارجن که نزدیک باحاطه امر سنگه بود ریخته او را بانتهام اقلی خون بکشند - و بلوراتهور که سابقاً نوکر معتبر او بود و بهار سنگه ملازم پدرش با آنکه الیوم داخل زندگان درگاه گشته بمنصب سرافرازی یافته بودند بآنها دل نهاد مرگ گشته شریک کار گردیدند - چون برین معنی پرتو اطلاع اشرف تافت سید خانجهان و رشید خان و جمعی از زندگان کار طلب را حکم شد که بر منزل آن مقایه رفته جزای اندیشه فاسد در کنار شان گذارند - دلاوران

مذکور بیدرنگ باهنگ نمایش ستیز بر جمعیت آن پریشان خاطران تاخته از راه تهور و تجلّد قدم جرأت بعرضه مصاف نهاده بازوی بهادری بخصم افگنی کشادند - انجام کار آن خاکساران باد پیمارا که دست قضا گرد نهو ست و ادبار بر سرپایی شان بیخته بود با خاک میدان مصاف بر آمیخته مراجعت نمودند - از مردم جلو خاص سید عبد الرسول با پنی تن دیگر از برادران و خویشان سعادت شهادت حاصل نمودند - بادشاه حق گذار پس ماندهای جان باختگانرا نوازش فرموده محمد مراد پسر چارسانه ملابت خان را بمنصب پانصدی صد سوار و پسر امیر خان را که بغایت خورده سال بود نیز بمنصبی در خور حال سرافراز فرمودند - و حضرت خلافت مرتبت بر حسن خدمت و جوانی ملابت خان تأسف بسیار خورده هرچند باعث این جرأت برای وقوع این کار تخصص نمودند جز دوام تداول مسکرات و مالیخولیای سودای زاید مرض دیگر بظهور نه پیوست - و آنچه در زبانهای مردم بود اینست که سرحد جاگیر امر سنگه که زاگور بود و بیکانیر وطن راو کرن بهم پیوسته است میان نوکران امر سنگه که در درگاه بود و راو کرن که تعیینات دکن بود معامله از گفتگو گذشته بمحاربه کشید - و جمعی از نوکران کارآمدنی امر سنگه درین جنگ مقتول گردیدند - چون این معنی بر طبعش بسیار گران آمد بنوکران باقی مانده نوشت که مردم فراوان فراهم آورده بجنگ نوکران راو کرن رفته تلافی گذشته نمایند - راو کرن بصلابت خان این حقیقت نگاشته برای تحقیق حق و باطل التماس امین نمود - خان مذکور این معامله را بعرض اقدس رسانیده امینی متدبیر برای تشخیص حدود طرفین تعیین نمود - و دور نیست که امر سنگه این معنی را بر حمایت صلابت خان حمل نموده برین عمل شذیع جرأت نمود *

آغاز سال خجسته فال هژدهم از جلوس همایون حضرت صاحبقرانی

لله الحمد و المنة که سال هفدهم جلوس مبارک که مشتمل بر بعض مکاره بود باتمام پیوسته سال فرخنده فال هژدهم جلوس میمفت مانوس که چون سراپای روزگار این دولت ابد مدت مستجمع سعادات ابدی بر منبع برکات سرمدیست و آفت عین الکمال بدان مرصاد روز جمعه غره جمادی الثاني سنه یک هزار و پنجاه و چهار شروع شده ابواب فرحت و شادمانی بر روی روزگار مفتوح ساخت - درینولا اصالت خان بانعام خلعت و خدمت میر بخشی گری از انتقال صلابت خان مرحوم و خلیل الله خان باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و بخشگیری دوم از تغیر اصالت خان و گروپال سنگه ولد راجه منروپ از اصل و اضافه بمنصب هزار و سوار عزت امتیاز یافتند - مراد کام ندره میرزا رستم صفوی از تغیر خلیل الله خان قوش بیگی گشت و ارچن ولد راجه بیتلداس از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار نوازش یافت *

چهاردهم بادشاه دین و دنیا پناه از منزل شاهزاده بلند اقبال بدولت خانه قلعه تشریف آورده بهمن یار ولد آصف خان را بمنصب هزار و پانصدی درویش سوار و ابوالبقا برادر زاده عبد الله خان را بخطاب افتخار خان و خدمت توزک و عضای موصع از انتقال میر خان سر بلند فرمودند - بیست و سوم احمد خان نیازی بمنصب پانصد دو هزار و پانصد سوار و میر شمس فوجدار پتن هر دو در عطای نقاره سر بلندی یافتند - بیست و پنجم از واقعه صوبه ملتان بمسامع جاه و جلال رسید که بر مبارز خان

رهیلله فرجدار دیدالپور خانه فرود آمده اورا آنجهانی ساخت - درینولا
حسن بیگ رفیع تخلص منشی نذر محمد خان از بلخ آمده بخلعت
و انعام سه هزار روپیه نقد سرافرازی یافته داخل بندگان درگاه والا شد - الله
ویردی خان بصوبه داری ایلچپور که حاکم نشین دراست و بتیولداری از
مضافات آن و منصب پنجهراری پنجهرار سوار امتیاز یافت - گوردن
راتهور که از راجپوتان مقرری کار کرده راجه گپ سنگه است بخواست قلعه
آسیر سر بلند گردید *

ولادت با سعادت سلطان سپهر شکوه

چمن طراز کائنات شب پنجشنبه یازدهم شعبان سنه یک هزار و پنجاه
و چهار حرم سرای دولت و اقبال شاهزاده کلان را از یمن مقدم نخل نوخیز
دولت نامدار تازه نهال سلطنت پدیدار که از بطن عبیه بنحیه سلطان پرویز
بوجود آمده بود فروغ پیرای افروز جاوید ساخت - و آواز کوس شدمانی
در گنبد دربار پیچیده زمین و زمان را پیرایه ارایش تازه داد - آن گرامی
اختر سمای دولت و بهروزی برسم معهود هزار مهر نذر گذرانیده التماس
نام نمودند - بندگان اعلیٰ حضرت آن گلدسته بوستان خلافت را بسپهر شکوه
موسوم فرموده در یک روپیه بجهت انعقاد محفل طری تولد آن فرخنده
لقا بشاهزاده کامگار مکرمت نمودند *

چون بجهت بعض مصالح ملکی حکم طالب بنام خن دروان بهادر
شرف صدور یافته بود شانزدهم فرمان قدر توانان بنام راجه جی سنگه زینت
صدور یافت که از وطن بدکن رفته تا وصول خاندوران بهادر از آن ملک با خبر
باشد - بیستم دولت خان ولد الفت خان بتیولداری ناگور شتافته مرخص

شد - شش زنجیر فیل که شایسته خان از آبداد فرستاده بود از نظر اشرف گذشت - بیست و یکم میرزا ابراهیم صفدر خانی که یک لک روپیه از سرکار والا بمستحقان حرمین شریفین داده مراجعت نموده بود شرف زمین بوس والا دریافت - چون بمسامع جاه و جلال رسیده بود که نذر محمد خان وقت روانه شدن امام قلی خان بزیارت حرمین شریفین طریقه ناجوانمردی مسئوک داشته هرچه خان مذکور زاد و راحله آن مسافرت نموده بود جملگی را متصرف شده آن والا مکان را در کمال بی سرانجامی روانه آنصوب صواب نمود لاجرم آن خدیو جهان از راه فضل و احسان بمیرزا ابراهیم حکم فرموده بودند که یک لک روپیه بخان مذکور برساند - چون خان مذکور قبل از وصول موسی الیه در مدینه منوره برحمت حق واصل گشته بود موسی الیه از جمله مبلغ مذکور یک دانه مروارید امروزی بوزن چهل و سه سرخ از علی پاشا حاکم لکسا که بیارمی طالع بمجاورت حرمین شریفین بهره اندوز سعادت است بمبلغ سی هزار روپیه و نیز چند اسب خریده بود از نظر اشرف گذرانیده پسند خاطر مشکل پسند افتاده داخل سلک مروارید سرپیچ خاصه که در ایام جشن بر سر خورشید افسر می بندند گردانیدند - و آن سرپیچ عذیم النظیر که تماشای هوش ربای آن قرار از خاطر و شکیب از دل می برد مشتمل است بر پنچ قطعه لعل و بیست و پنج دانه مروارید که در آب و تاب و سنگ و رنگ و صافی و شفافیت نظیر آن بذابر ندرت وجود در زیر چرخ فیروزه فام کبود بنظر گوهر ساز بحر و اکسیر پرور کان یعنی آفتاب جهانتاب و سحاب سیراب در نیامده - لعل میانگی اگرچه در قبول قیمت چون لعل نوشخند ترکان دندان به فارسی نمی گذارد و بحسب قدر و مقدار به بالا نشینمی انسر مهر انور تن در نمی دهد اما بتقویم قیمت سنجان آن گرانمایه گوهر بی بها که درازده

تانک وزن دارد در لک روپیه قرار یافته - جواهر شناسان خداوند نظر جواهر کامل عیار آنرا قرار میدهند که بچهار صفت موصوف بود اول سرخیش مایل به سیاهی بود نه بشکل شفتالو که آنرا سیررنگ نامند و این کمرنگ - درم بیجرم و شفاف - سوم خوش اندام - چهارم کلان - این گرانمایه لعل که در رنگینی و درخشانی آب و تاب آفتاب بیتاب نمود هر چهار صفت دارد - و قیمت تمامی آن سرپیچ که از غیرت صفای لون و رشک طراوت آب جوهرش اشک قره العین عدن و جگر گوشه یمن جگری گردیده و از حیرت جلا و شادابییش رودبار خون از دل یانوت زمانی روانی پذیرفته باعتبار گفتگو چارده لک روپیه است - و وزای آن دو تسبیح یک عدد و بیست و پنج دانگ مروارید بسیار قیمت کمیاب در نهایت ندرت و نفاست بد آنگونه است که بحسرت آبداری و درخشندگی و تابناکی آن سیلاب سرشک لاله گون از دیده گوهر شاهوار عمانی بسیاکن در آمده و مردم دیده و رفت دیدن آن سلک انجم افروز طوفان چهار موجه خورده از حیرت بجای خود ماند نوک کلک جواهر سلک در وصف لالی شادابش همانا نقشی بر آب می نگارد بیست لک روپیه ارزش دارد - و وزن هر یکی از دانهایی مروارید سی و دورتی است و سوای آن تسبیحی است شگفت افزا مشتمل بر پنج لعل و سی مروارید که قیمت آن هشت لک روپیه است - مجملاً جواهر خامه که درون و بیرون است سوای آنچه بشاهزادهای والا گهر و مردم محل مرحمت شده که بقدر دو کرور روپیه باشد پنج کرور روپیه قیمت آنست - از آنجمله جواهر که اغلب اوقات از تزئین آنحضرت زیفت پذیر می گردد دو کرور روپیه قیمت دارد و سه کرور روپیه را بیرون تحویل تحویلداران می باشد *

گذارش جشن صحت ملکه ملکی صفات

بادشاهزاده جهان و جهانیان

بیگم صاحب

لله الحمد و المنة که بلطف قدیم حکیم عالی الاطلاق و انواع مراحل
 شفا بخش رنجوران آفاق صحت کامل و شفای عاجل نصیب ملکه روزگار
 برکت لیل و نهار سرافراز معصومات جهان ممتاز نسوان دوران صغیه و فیه
 صفات سعیده حمیده سمات بادشاهزاده عالم و عالمیان بیگم صاحب گشته
 مومیلی الطاف عمیم آنحضرت بر جراحت منتظران مژده صحت نهاد -
 و شاهد حصول مراد برونق اراده از خلوت گاه بطون در پیشگاه ظهور جلوه
 نموده ابواب مسرت و شادمانی بچهره روزگار کشاد - و فراغ خاطرها از فروغ
 شگفتگی جهان و جهانیان را در پیرایه سور و سر در گرفته صفحه روی
 زمین چون روی دل مباحذلان کشاده پیشانی گردید - و بساط شادکامی
 و خوشدلی بکام خواطر موافقان زینت پیرای صحن دولت گشت - باده
 بیغمی و هوای خرمی نشاء صفا بدمان عالم و عالمیان بخشید - مجملاً ارم
 آئین محفلی در منزل برکت محل تزئین یافت که نظاره آرایش آن
 حیرت افزای نظارگیان شد - و اصناف نوادر و اقمشه هر دیار روپوش وجوه
 در دیوار گشته بزرگ گلبنان زمین و زمان را بشگفتگی در آورده رشک
 افزای زینت پیشطاق این نیلوفر ری رواق ساخت - درین روز مسرت افروز
 گیتی خدیو گیهان پیرای مانند خورشید جهان آرا بر اورنگ مرصع که سریر
 خسروانی و تخت کیانی ملوک عجم بیایه نردبان آن هم نتواند شد
 جلوس کامرانی فرموده بشکر این عطیه عظمی دست حق پرست به
 بخشش و بخشایش برکشوند - و خواص و عوام از الطاف خاص و انعام

عام آن شایسته سرتیبه پادشاهی خود را بفوز مراتب مدعیات رسانیده داد جمعیت و کامرانی دادند - شاهزادهای والا مقدار و امرای نامدار ادای مراسم مبارکبادی بجا آورده وظایف دعا و ثنا بتقدیم رسانیدند و صلح و فقر دست بفاتحه خیر و دعوات مزید عمر و دولت بر آورده استدعای حصول مطالب اشرف از درگاه مجیب الدعوات مسألت نمودند - و صدای شادینانه شادی و نواهی کوس مبارکباد بلند آوازه گشت و کوچک و بزرگ در صدد راست نمودن ساز طرب پردازي درآمدند - و سازندگی و گریزندگی هفت اقلیم یکجا ساز خورشی کوک نموده صوفی فلک را بوجد و سماع در آوردند - * نظم *

درین روز نشاط آموز نوروز که شد مملون جهان از بهشت فیروز نه تنها ساز عشرت شد نواساز که بزرگ عیش عالم شد خدا ساز از پنجم شوال که آن قدسی سرشت صحت یافته از منزل خود که بمشکوی دولت و اقبال پیوسته است بعد از هشت ماه و هشت روز بدای خود برای احراز سعادت کورنش رسیدند پادشاه دین پناه بعد از ادای لوازم نیازش اقسام جواهر از لعل و یاقوت و مروارید و زمرد و زبرجید و سفید نثار آن خاتون صفونکده صفا نموده تا هشت روز دیگر که این جشن دامش آرایش داشت هر روز بهمین دستور بر روی کار آمد - و مجموع هفتاد هزار روپیه از وجه نثار بشمار درآمده سواى این از روی کمال عنایت و توجه خاطر که بدان بهین ثمره شجره خلافت عظمی دارند روز اول یکصد و سی و نه دانگ مروارید ناسفته بقیمت پنج لک روپیه بجهت دست بند و روز دوم سربندی که در آن یک قطعه الماس بزرگ بآویزه گوهر شاهوار منظم بود و یک لک روپیه قیمت داشت و در روزهای دیگر چهار لک روپیه را مرصع آلات و ولایت بندر سورت که پنج لک روپیه حاصل دارد بطریق انعام

عنایت فرمودند - و درین هشت روز آنچه بدیگر شاهزاده‌های والا تبار و بیگمهای عصمت دثار و امرای نامدار و خدمتگاران درون و بیرون از نقود و اجناس و فیل و اسب مرحمت شد قیمت آن ده لک روپیه و هرچه بصیغه تصدق بفقرا و مساکین از غره شهر ربیع الاول تا این تاریخ رسیده بود دو لک روپیه بقالم آمده جهانی کامیاب خوارش و مطالب دلخواه گردید *

در دیوان بیرون نخست بشاهزاده محمد دارا شکوه خلعت خاصه با نادرئی طلا دوزی و سرپیچ یک لعل و در دانه مروارید بیش بها و دو لک روپیه نقد بعد آن بالتماس آن ملکه زمان کمال لطف و مهریانی و غایت عنایت از روی قدردانی در حق بادشاهزاده عالم و عالمیان محمد اورنگ زیب بهادر که بسبب گرانی خاطر اشرف چندی عزلت گزین بودند جایز داشته خلعت خاصه با نادرئی طلا دوزی و یک لعل و دو مروارید بیش بها که بر سر می بندند و منصب پانزده هزاری ده هزار سوار از آنجمله شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه بدستور سابق مرحمت فرمودند - و بهر کدام از بادشاهزاده‌های عالی مقدار محمد شجاع بهادر که در صوبه بنگاله و محمد مراد بخش که در ملتان بودند خلعت خاصه و نادرئی طلا دوزی و سرپیچ مرصع بالماس و یاقوت ارسال یافت - و سلیمان شکوه خلف شاهزاده کلان را جمدهر مرصع با پهلوانه و خلعت و محمد سلطان اولین فرزند بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را بعطای خلعت و سرپیچ مرصع سربلند ساختند - سید خانجهان و اعظم خان و اسلام خان و صدر الصدور سید جلال و جعفر خان هر کدام بخلعت و اسب با زین طلا سرافرازی یافتند - راجه بیتهداس بخلعت و منصب پنجاه هزاری سه هزار و پانصد سوار و اسب با زین مطلا و سعد الله خان بخلعت و منصب دو هزار و پانصدی شش صد سوار و فیروز خان خواجه سرا بخلعت و منصب

سه هزاری هزار و پانصد سوار و علم و زاهد خان کوکه بخلمت و جمدهر
مرصع و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و فیل و علم و لهراسپ خان
بخلمت و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و مراد کام صفوی بخلمت
و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و حکیم داؤد بخلمت و منصب دو
هزاری دريست سوار و اسپ با زين طلا و فیل و یک مهر پانصد تولگی
و یک روپيه بهمین دستور و يک تاز خان بخلمت و منصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار پانصد دو اسپه سه اسپه و کرم الله ولد علي مردان خان
بهادر بمنصب هزاری هزار سوار و خلعت و روپسنگه راتهور بخلمت
و منصب هزاری هفت صد سوار و سچانسنگه سيسودی بخلمت و منصب
هزاری پانصد سوار و قاضي محمد اسلام بخلمت و منصب هزاری پنجاه
سوار و فرانشخان بخلمت و منصب هزاری صد و پنجاه سوار از اصل
و اضافه سرافراز گشته تارک افتخار بچرخ دوار رسيدند و حکيم مومنا که
سي هزار روپيه ساليانه داشت بخلمت و منصب هزاری ذات و پنجاه
سوار و انعام پنجاه هزار روپيه و مسيح الزمان بخلمت و انعام ده هزار روپيه
و اضافه ده هزار روپيه بساليانه پنجاه هزار و حکيم حائق بهائيه ده هزار روپيه
بساليانه چهل هزار روپيه سرمايه افتخار و پيرايه اعتبار يافتند و هزار خلعت
به بندهای ديگر و مبلغی گرانمند بحاجي محمد جان قدسی و ديگر
شعراي پای تخت و گويندها و سازندها و نوازندها مرحمت گشته همه
مردم از انواع عنايت صوري و معنوي برخورداري يافتند - چون شرح
و بسط انواع زين و زينت و فرط بخشش و بخشايش اين بزم نو آئين که
بعد از جشن جلوس مبارک چنين انجمنی فيض طراز ديگر بنظر در نيامده
از اندازه و دايره امکان بيرون و از ظرف احاطه تقرير و تحرير افزونست ختم
سخن بدعا مي نمايد که پيوسته جمعيت و خورمي نصيب بادشاه عالم

پناه که باعث آرام زمین و زمان است بوده شادگامی و نشاط این دودمان رفیع الشان تا قیام قیامت مقرون باستقامت و موصوف باستقامت باشد *

چون نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان کهمرد و مضافات آنرا که بتیول یلمگتوش مقرر بود بی سببی ازو تغیر نموده بسببکان قلی پسر خویش داد و تردی علی قطعا اتالیق او را بضبط و حکومت آن معین گردانید تردی علی از نظر کوتاه و خرد تباه برآن شد که لختی هزارجات نواحی قندهار و کابل را که بعدود کهمرد نزدیک اذ غارت نماید - نخست بر احشام بلوچان زمین داور تاخت آورد و در اثنای مراجعت برخی از الوس هزاره سنگ باره را که بر ساحل دریای هیرمند اقامت دارند تاراج نمود و بیست گروهی بامیان باراده آنکه قابو یافته دستی بتوابع آن نیز رساند توقف گزید - علی مردان خان بعد از آگاهی خلیل بیگ تهنه دار غوربند و اسحق بیگ بخشیمی صوبه کابل را با جمعی از منصبداران و احدیان و فرهاد غلام خود با گروهی از تاییان خویش بیست و یکم شعبان بنمایش تردی علی فرستاد - اینها بسرعت تمام ره نوردي نموده صبح بیست و ششم شعبان بمعسکر اوزبکیه رسیدند - تردی علی بعد از اندک تلاش عنان اختیار از دست داده براسپ بی زمین باعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود بیخست و از همراهان او یک صد و شصت کس مقتول و نوزده کس که از آن چندی خویشان او بودند ماسور گشتند - و زنش و تمامی اسباب بدست آمد و فراوان اسپ و شتر و گوسفند غنیمت شیران بیشه رغا شد و مرده این فتح در ایام جشن بعرض مقدس رسید *

هفدهم شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که سال عمرش از هفتاد گذشته بود بساط زندگانی در نوریده روانه عالم بقا گردید - چون بادشاه

جهان پناه مدت زناده بجهت کوفت بیگم صاحب اصلاً توجه بسیر و شکار
 نذموده بلکه از قلعه بیرون تشریف نفرموده بودند درینولا که از صحت ذات
 قدسی صفات آن ملکه حمیده سمات خاطر اشرف رو به جمعیت آورد
 بیستم شوال همعنان دولت و اقبال متوجه موضع باری گشته در عرض پنج
 روز بدان صیدگاه رسیده در عرض سه روز پنجاه نیله گاز و آهوی نراران شکار
 نموده بصبوب مستقر الخلافت مراجعت فرمودند - و دوازدهم شهر ذی قعدة
 رای سنگه پسر راو امر سنگه از وطن آمده شرف ملازمت والا اندوخت -
 چون در درگاه سبحانی پسر بچرم پدر عواخذ نیست بذلیر آن بمقتضای
 مرحمت نامتذله که چون مراحم آهی سمت عموم دارد تفصیرات
 پدرش را بنظر مکرمت اثر در نیارده او را بمنصب یک هزاری هفت صد
 سوار سرافراز فرمودند - چهاردهم بزرگ خورشید خاری دراتخانه بن زمین را
 شرفخانه جلوس نموده فضلی بوستان سرای بادشاهزاده بلند ابدل را از
 حضور اقدس رشک پیشگاه فلک چهارم و غیرت بارگاه سپهر اطاس ساختند -
 و در وجه رونمایی شاهزاده سپهر شکوة تسبیح سروراید ثمین با پنج قطعه لعل
 گران ارزش مرحمت فرمودند - و از جمله نثار و پا انداز بادشاهزاده بلند
 اقبال متاع یک لک روپیة قبول فرمودند - و آن عالی مقدار بفرمان خدیو
 کامران باسلام خان خلعت با چار قب و بصدر الصدر سید جلال و جعفر
 خان و راجه بیتللداس خلعت با فرجی و بچهل نفر دیگر از اعیان دولت
 خلعت داده ما بقی را بعنایت ارگچه و پان خورسند فرمودند - بیست
 و دوم شهر مذکور علی مردان خان امیر الامرا بحکم ارفع و اعلی از کابل
 آمده ملازمت نمود و نوزده نفر از خویشان و همایان تردی علی قطعا را
 که بقید اسیری در آمده بودند بنظر اقدس در آورد - بسید خانجهان حواله
 شدند که در گوالیار نگاهدارد *

گرامی جشن وزن شمسی

روز دوشنبه بیست و چهارم شهر ذی قعدة سنه هزار و پنجاه و چهار هجری مطابق چهارم بهمن ماه الهی انجمن جشن شروع سال پنجاه و چهارم از عمر ابد قرین آرایش یافته هنگامه سور و سرور جهان و جهانیان مجدداً رونق پذیرفت - و آئین داد و دهش و ضوابط بخشش و بخشایش زیب تازه یافته مطلبی نماند که بحصول نه پیوست - چون بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب متکفل سرانجام سواد این جشن سعادت آئین شده بودند بمقام سرانجام مصالح و لوازم آن در آمده در کمال دلپسندی و نظر فریبی با نهایت تکلف و تصنع صورت اتمام دادند - و جواهر و مرصع آلات به قیمت یک لک روپیه از نظر انور گذرانیده بصد کس از نوئیندان نامدار خلعت مرحمت فرمودند - سعد الله خان باضافه پانصد ذات بمنصب سه هزاره شش صد سوار و زبردست خان بمنصب در هزاره هزار سوار و بهرام خان نبیره خان اعظم کولتاش بمنصب هزاره نهصد سوار و خلیل بیگ تپانه دار ضحاک و بامیان بمنصب هزاره هشت صد سوار و شافی ولد سیف خان بمنصب هزاره سه صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه سرافراز گشتند - و سید احمد سعید مفتی لشکر ظفر اثر را رخصت طواف حرمین شریفین داده بانعام چهار هزار روپیه کامیاب گردانیدند - از جمله پنج لک روپیه که بادشاه فلک دستگاهه برای صحت بیگم صاحب نذر نموده بودند پنجاه هزار روپیه را متاع برای شریف مکه و همین قدر برای نیازمندان آن مکان و پنجاه هزار روپیه دیگر بمنزویان سکنه مدینه معظمه با قندیلی مرصع که بفرموده ملکه دوران بعد از حصول تندرستی ایشان تیار شده بود بامید آنکه در پیش روضه منوره حضرت رسول صلی الله علیه وسلم افروخته آید مصکوب سید مشار الیه بدآنصوب صواب انما فرستادند *

نهیضت موکب همایون بصوب دار السلطنت لاهور و از آنجا بجانب کشمیر

روز چهارشنبه بیست و ششم شهر ذی قعدة سال هجری ۱۲۹۸م جلوس مبارک موافق سال هزار و پنجاه و چهار هجری در ساعت سعادت طراز متوجه دار السلطنت لاهور گشته در مقام نور یاری نزول اجلال ابرازی فرمودند و باقی خان را که از غلامان معتمد است بمخدمت حراست قلعه دار الخلافه مباهلی و مفتخر گردانیدند - روز دیکه ویدوستان سرای و از آنجا بفتح پور تشریف برده از یک مقام روپداس را از زود اشرف سعادت آموذ نمودند - سید خانجهان را حکم فرمودند که تا رسیدن شیخ فرید دند فطب الدین خان که انتظام صوبه اکبر آباد بدر تفویض یافته بود بمقامت آن پردازد و بعد از آن روانه درگاه آسمان جلا گردد - و برای کسیداس را بمخدمت دیوانی و آگاه خان را بمخدمت فوجداری آنجا و رشید خان را بمرحمت خلعت و اسب سرافراز نموده رخصت دکن فرمودند - چون قرار یافته بود که بعد از حصول صحت بیگم صاحب بزیارت مرفوعه مطهر قدوة الواصلین حضرت خواجه معین الدین رسیده بدان یکران عزیمت بصوب ممالک پنجاب معطوف سازند ازین جهت که بذات حرکات متواتر جراحات ملتئم شده مجدد رو به جوشش آورده بود بادشاه حقایق آگاه بملاحظه آنکه مبدا از شدت حرارت هوا جراحات بیشتر بجوشش در آمده باز موجب عود عارضه ناملایم سابق شود رفتن اجمیر بر وقت دیگر موقوف داشته از روپداس براه راست متوجه شدند - و بعد از وصول متبدا قطع مراحل و طی منازل بآسایش و آرامش بکشتی مقرر شد چنانچه تا سهارنپور بهمین دستور طی مراحل قرار یافت - درین اثنا محمد علی فوجدار سرکار حصار هارون نام

فقیری بی سر و پا که بنان شب محتاج بود بنظر اشرف گذرانید که این شخص در اندوه خصوصاً مرهمهای ملتئمہ جراحات مهارت کلی دارد از آنجا که طالعش در کار سازی موافقت نمود مرهمش بمجرد بستن سودمند آمد - چنانکه در عرض سه روز تمامی جراحات رو به بهی آورد و بعد از هشت روز از استعمال مرهم در نواح دهلی مجدد صحت کامل و شفای عاجل از جوشش جراحات و غیره نصیب ملکه زمان و صاحبہ دوران گشته باعث عشرت و جمعیت خاطر اشرف شد - و آن گدای بیذوا را که در مانده قوت روز بود بز رزن نموده هم سنگش با خلعت و اسپ و فیل و موضعی بطریق التمغا و مرصع آلات بجهت تحلیف سر و گردن و دست مرحمت نموده از آز و تمنا در باقی عمر مستغنی ساختند - اگرچه جراحان مشهور از مسلمین و هندو و فرنگی که خود را هر یکی استاد بالغ فطرت می دانستند در شناخت گوناگون مرهم و دوا حتی المقدور تقصیر نمودند اما چون قوت طالع عارف و هامون بدرجہ کمال بود داروی هیچ کدام اثری بجا نیاورد چنانچه مرهم این دو نفر سودمند و مفید آمده قرعہ دولت و اقبال جاوید بر نام ایشان انداخت *

بیست و سوم خاقان کشورستان در نزدیکی قلعه شاهجهان آباد که درینولا بنا یافته بود نزول اجلال ارزانی داشته بتماشای عمارات آن تشریف بردند و پنجهزار روپیه به عمله و فعله آن انعام فرموده طرحهای غریب بوضع و هدسۀ بدیع که بخاطر بدایع آفرین رسیده بود و در طرح مهندسان تصرفات شایان بجا نموده بمکرمات خان تلقین فرمودند - بیست و پنجم اردوی گیهان پوی را مصحوب اسلام خان براه راست روانه ساختند و با چند از مخصوصان رکاب سعادت اعتصام بصوب شکارگاه پالم نهضت فرمودند - بیست و نهم ازین منزل گوهر اکلیل دولت و بختیاری

بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را بعزایت خلعت خُصمه با نادری و دو اسپ با ساز و زین طلائی میناکار و فیل با ماده فیل با یراق نقره و محمد سلطان و محمد معظم پسران آن سرافراز مکارم دولت و اقبال را بانعام در فیل مفتخر و مختص ساخته بتفریض مملکت گجرات رخصت فرمودند - و از جمله پیشکش امیر الامرا علی مردان خان متاع یک اک روپیه بدرجه قبول رسید - مرمی الیه را بعطای خلعت خُصمه با نادری و شمشیر مرصع و در اسپ با ساز طلا برنواخته رخصت قابل نمودند - و عبد الرحمن ولد رکن الدین روهیله را از تعیناتین دکن بمنصب یک هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار سربلند ساختند - و در عرض چهار روز در این مقام پنجاه و دو نیله گاو و سه قلاده شیر و فیران آهو به تفنگ خاص بان شکار نموده از راه راست باردوری گیدپان پوری ملحق گشتند - حسین بیگ خویش امیر الامرا بخدمت توزک و عطای خلعت و عطای مرصع و اضافه منصب و جانباز خان از انتقال جن سپار خان برادرزاده دقیب خان که درینولا در گذشته بود بفوجداری مذبذور و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافرازی یافتند - هفدهم دولتخانه سپهر از میامن نزول افندس علو مکان و سمو مکات سپهر یافت - چون بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب دره بار غسل صحت نموده بودند سه روز مقام فرموده هزار مهر و پنج هزار روپیه به محتاجان این مکان مرحمت فرمودند *

جشن نوروز جهان افروز

روز درشنبه بیست و یکم محرم الحرام سنه هزار و پنجاه و پنج هجری والی ولایت عالم علوی یعنی نیر اعظم و نور بخش عیون اعیان عالم پرتو التفات کلی بر ساحت احوال سایر جزئیات کیتی گسته ده روزی

زمین را به بساط انبساط پیراست - خدایگان بحر و بر انجمن جشن نوروزی را که از نوادر کانی و بحرایی از در و گوهر و سیم و زر زینت گرفته بود بنور حضور فروغ دیگر بخشیده از جلوس مبارک سریر گوهر نگار را با سریر فیروزه گون سپهر هم پایه ساختند - درین روز فرخنده پیشکش صغیر خان که از فندهار آمده بسبب شدت بیماری سعادت ملازمت لازم البرکت نتوانست یافت اقمشه ایران و سی و چهار اسپ عراقی بنظر انور در آمد - بیست و دوم از شهر مذکور کوچ کرده غرقاً صغیر در سرای امانت خان قلیچ خان صوبه دار لاهور شرف اندوز ملازمت اشرف گشت - چون خاطر قدسی متأثر بتماشای گلهای پنوج و ریاحین و سبزه زار کشمیر بغایت راجب و متوجه بود مقرر شد که بدولتخانه دار السلطنت نزول نه نمایند - دوم ماه مذکور باغ فیض بخش و فرح بخش از پرتو نزول اشرف و برکت قدم مبارک داغ رشک بر دل سرایستان ارم گذاشت - روز دیگر بسیر منازل دولتخانه والا و تماشای عماراتی که سراسر از سنگ مرمر مشرف بر دریای لاهور درینولا اساس یافته بود تشریف فرموده بعضی تصرفات که بخاطر دقیقه رس پرتو انداخته بود خاطر نشان متصدیان آنجا نموده معارفت بباع فرمودند - چون صوبه داری پنجاب بقلیچ خان متعلق بود فوجداری دامن کوه کانگره به خنجر خان خواهرزاده خان مذکور و قلعداری دار السلطنت به مهیش داس راتهور مرحمت فرمودند - محمد قاسم نیپرا قاسم خان میر بحر از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار و خدمت داروگیی توپخانه و کوتوالی لشکر ظفر اثر که به میر آتش تعلق دارد مفتخر و مباهی گشت - ششم صغیر همعنان دولت و اقبال از باغ متوجه کشمیر شده دهم که روز شرف موافق نوزدهم فروردی ماه بود نزدیک امن آباد خان دوران بهادر از دکن آمده پذیرای سعادت زمین بر سر درگاه عالم پناه

گردید - از پیشگاه فضل و احسان پیشکش روز جمعه تا یک سال بحکیم
 داؤد مرحمت فرمودند - چون وقت رخصت امیر الامرا از اکبر آباد ارشاد
 فرموده بودند که بمجرد رسیدن کابل گام همت فرا پیش نهاده مطابق قانون
 وقت هر قدر از مملکت بدخشانان تواند بتصرف در آورد و اگر نتواند از
 عهد این خدمت برآید پس تهیه اسباب مهم مذکور و سرانجام مواد
 عزیمت آنصوب مهیا داشته باشد که بمجرد ورود مرکب اقبال بکابل یکی از
 بادشاهزادهای والا گهر را با جمعیت نمایان که شایان این کار باشد به تسخیر
 بلخ و بدخشان رخصت نموده میشود - بنابراین درین تاریخ سلاله دودمان
 صفوت اصالت خان میر بخشی را بمنابت خلعت و شمشیر با یراق
 طلائی میناکار و اسب با ساز مطلا معزز ساخته با گروهی از منصبدار
 و احادی و برقدار رخصت کابل نموده حکم فرمودند که از چغتای دیگر
 الوس حوالی کابل و ثغور بدخشان جوانان کار طلب را فراهم آورده هرکرا
 سزوار منصب داند باتفاق امیر الامرا تجویز منصب نموده بانی را
 در سلک احادیان منسلک سازد - و بصلاح و موافقت امیر الامرا ای که
 دشوار گذار نباشد اختیار نموده جمعی سکنه اشان و نقابان و غیره عمله
 و فعله این کار را بجهت توسیع مضائق و تصفیه مزائق و بستن پلها تعیین
 نماید که حتی المقدور سعی موفور بقدیم رسانند - و فرمان فضا جریان
 بامیر الامرا صادر شد که اگر امسال وقت یافته لشکر به بدخشان بکشد
 این معنی معروض دارد تا جمعی دیگر از تعدد ایالتی عونه پنجاب و بهادر
 خان از جاگیر بکومک او معین گردد *

یازدهم حسین بیگ بجهت ساختن راه پلوج و رفع خوف کابل حیدر
 آباد رخصت شد - صف شکن خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 و فراشخان بمنصب هزار و دویست سوار و فرزانش خان فاعدار احمد نگه

بمنصب هزاري هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و مغل خان بمنصب دو هزار و پانصدي دو هزار سوار و اوزبك خان بمنصب دو هزاري دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و غيوت خان قلعدار فتح آباد عرف دهارور بمنصب دو هزاري دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و پرتيپي راج راتهور حارس قلعه دولت آباد بمنصب دو هزاري دو هزار سوار و ديانت خان ديوان دکن بمنصب دو هزاري هفت صد سوار و امان بيگ حارس قلعدار قندهار دکن بمنصب هزار و پانصدي پانصد سوار و حسام الدين بخشبي دکن بمنصب هزار و پانصدي سه صد سوار و خطاب خاني از اصل و اضافه سرمايه آبرو و عزت و افتخار اندوختند - چون خان دوران بهادر کشمير را نديده بود، بالتماس او حکم شد که بعد از تماشای سبزه و رياحين و شگفته و چشمه سار سلسبيل آثار اين سرزمين ارم قرين و انتفاع از فواکه و اثمار رخصت دکن شود *

از واقعه لاهور بمسامع حقايق مجامع رسيد که صفدر خان بمرضی که در قندهار برو طاري گشته بود برحمت حق پيوست - بيست و يکم از تهذه بسهرنکوت تشریف فرمودند - گل سرخی که مخصوص عقبه پنوج است در اثنای راه در کمال خوبی و پاکيزگي بنظر انور در آمده طبيعت مبارک را شگفته ساخت - روز ديگر قصبه پنوج مضرب خيام گردون احتشام گرديد - بيست و پنجم از کتل حيدر آباد که جاذب انحطاط آن نيم کروه راه برف آمده بود عبور فرمودند - اگرچه تا نيم کروه کوچه در برف بريده راهی بجهت عبور ساخته بودند اما بسبب کثرت گل ولا حضرت خلافت مغزات تخت روان سوار از روی برف گذار راه که آنها کوفته و زينه بريده بودند گذاره شدند - اکثر ملتزمان رکاب سعادت پياده اين راه را طی کردند - بيست و هشتم در باره موله نزول اجلال واقع شد - درين تاريخ ظفر خان

ناظم کشمیر با نوارۀ بادشاهی و سایر تعیناتیان آنجا آمده ملازمت نمود - روز دیگر شهنشاه فلک جاله با پرد گیان مشکوی دولت کشتی نشین شده قریب بشام نزدیک بخانه قاضی محمد قاسم بخشیمی کشمیر رسیده شب در سفین گذرانیدند - بامداد غرۀ ربیع الاول موافق نهم اردی بهشت ساحت دولتخانه سپهر نشانه از پرتو ورود مسعود بادشاه فرخنده مقدم مسیحا دم حسرت افزای بهشت برین گشت - موسم شگوفه و گل گذشته لاله و نازمان و سوسن بآخر رسیده بود - چهارم ماه بتماشای ارغوان بانچه منزل آصف صفات مرحوم که بجهت بودن خان دوران مقرر شده بود تشریف برده از تفرج آن محظوظ و مسرور گشتند - خان مذکور یک قطعه لعل بزرگ با دو مروارید که قیمت همگی یک روپیّه باشد بعنوان پیشکش گذرانید - و طالب کلیم که در کشمیر بنظم مآثر دولت ابد طراز می پردازد قصیده در تهنیت مقدم مبارک بسمع اشرف رسانیده بانعام خلعت و دو بست اشرفی مبلّهی گردید - چون رعایا و تمام مردم کشمیر از حسن سلوک ظفر خان راضی و شاکر بودند بادشاه حق پسند یک اک روپیّه بمطالبه که بر ذمه او بود بخشیدند - درازدهم ربیع الاول که روز ولادت سر تا سر سعادت سرور کائنات صلی الله علیه وسلم و اصحابه بود شب آن روز برکت افروز محفل میلاد بزیب و زینت تمام آذین پذیرفته برسم معبود هر سائۀ از روی تعظیم و احترام گروهی از صلحا و فضلا و حفاظ و خداندان استحقاق بار عام یافته بانعام مبلغ درازده هزار روپیّه کامیاب گردیدند - بیست و دوم صفا پور بسواری کشتی از برکت قدوم و یمن مقدم مبارک مهدط صفا و نور ابدی گشت - هنگام شب سر تا سر خیابان و ساحل تالاب صفا پور بانفروش چراغان چون بهر اخضر فلک بنور انجم چهره برافروخته مسرت افروز خاطر اشرف گردید - روز دیگر براه خشکی معاودت بدولت خانه کشمیر نمودند *

جشن وزن قمری

نهم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و پنج جشن وزن قمری خاتمه سال پنجاه و پنجم و فاتحه سال پنجاه و ششم از سنین عمر ابد قرین خاقان داد گستر بدستور هر سال تزئین پذیرفته روی زمین دولتخانه والا از فرش زر کار زیور پوش گشته سقف و دیوارهایش به پیرای زر بفت و مخمل خطائی و چیني تزئین فردوس برین پذیرفت - و سال پنجاه و ششم بعزیت و بهروزی شروع شده سایر مراسم و لوازم این روز از وظایف مقرر و اضافه مراتب و مناصب و آئین عیش و عشرت و داد و دهش به بهترین وجهی صورت بست - سالک مسالک توفیق ملا شاه بدخشی از مریدین خواص لجه حقیقت و نهنگ دریای طریقت میان میربدین رباعی ملهم گشته مورد تحسین و آفرین گشت *

* رباعی *

ای افضل بنده فضل فضل تو بود

فضلت خوش باد فضل فضل تو بود

چیزی که برابری تواند کرد

در پله میزان تو عدل تو بود

درین روز خجسته از سواران منصب بادشاهزاده مراد بخش دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه گردانیده آن والا گهر را بمنصب دوازده هزاری نه هزار سوار پنجهزار دو اسپه سه اسپه معزز ساختند - صدر الصدور سید جلال باضافه هزاری ذات بمنصب پنجهزاری هزار سوار و سعد الله خان باضافه پانصدی دریست سوار بمنصب سه هزار و پانصدی هشت صد سوار و خلیل الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار و جلال کاکر بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و کاکر خان بمنصب دو هزاری هزار

سوار و عاقل خان بمنصب در هزاری هفت صد سوار و مبرزک در بمنصب
هزارى دو صد سوار و عبد الكافي نیز بهمین منصب و جامع کمالات صوری
و معنوی ملا علاء الملک بمنصب هزارى صد سوار از اصل و اصانه و حکیم
فتح الله که پنجاه رویه یومیه داشت بمنصب نه صدی پنجاه سوار مفتخر
و مباحی گشتند *

ابو الحسن سفیر عادل خان بدرگاه عالم پناه رسیده عرضداشت خان
مذکور و پیشکش او از قسم مرمع آلات و نه اسب عربی یکی با زین مرمع
و فیل با ساز طلا و ماده فیل و طره مرمع با در اسب و یک فیل از جانب
خود بنظر انور در آورده بانعام خلعت و پانزده هزار رویه نقد سرافراز
گشت - سید حسن حاجب قطب الملک نیز در همین تاریخ سعادت
ملازمت دریافته عرضداشت و پیشکش از جواهر و مرمع آلات از نظر کیمیا
اثر گذرانیده بانعام خلعت و چهار هزار رویه نوازش پذیرفت - خان درازان
بهادر در فیل با ساز نقره و یک ماده فیل که قطب الملک مصحوب ایلچی
مذکور برای او فرستاده بود با چار هزار پارچه از نفایس دکن و مالوه بعنوان
پیشکش گذرانیده بمرحمت خلعت و جمدهر خاصه با پهلوکناره و در اسب
با ساز و زین طلا و مغلخان ولد زین خان کوکه بعطای خلعت و نقاره بلند
آوازه گشته همراه خان مذکور رخصت دکن گردید و زاهد خان بمرحمت
خلعت و خدمت قوش بیگی عز افتخار اندوخت *

چون عرضداشت امیر الامرا علی مردان خان مشتملبر التماس
کومک برای تسخیر بدخشان از کابل بدرگاه عالم پناه رسید بیست و نهم
راجه جگت سنگه را بعنایت خلعت و شمشیر یراق طلا میثاکار و اسب
با زین نقره سربلند گردانیده رخصت کابل نمودند - و فرمان شد که بهادر
خان از جاگیر و قلیچ خان و نجابت خان و راجه زای سنگه و راجه بهار

سنگه و مادهو سنگه و میرزا خان نبیره خانخانان عبد الرحیم و نظر بهادر خویشگی با پسران و سرانداز خان و شمس الدین ولد مختار خان و جمعی دیگر از منصبداران و هزار سوار برق انداز و دو هزار پیاده تفنگچی از دار السلطنت لاهور به کابل رفته بصلاح دید امیر الامرا کار سر کرده از اندیشه و صوابدید او در نگذرند و راجه رای سنگه مبلغ بیست لک روپیه برای تنخواه بدهها که نقد می یافتند بکابل رساند - غره جمادی الاولی صوبه اله آباد و قلعه رهناس و حصار چناب بگرامی اختر سمای دولت و بهروزی محمد دارا شکوه مرحمت نموده بمنصب آن بلند اقبال را از اصل و اضافه بیست هزاره ذات و ده هزار سوار دو اسپه سه اسپه مقرر فرمودند - و باقی بیگ ملازم آن والا گهر بمنصب هزاره دو صد سوار سرفرازی یافته بنظم صوبه اله آباد و غیره تعیین شد - شایسته خان صوبه دار اله آباد از تغیر سردار خان بضبط مالوه دستوری یافت و سردار خان به تیولدارانی دهامونی و چورا گده نوازش یافت *

چون اعظم خان بسبب کبریا از عهد ضبط و ربط متها و مهالین و نواحی آن که در جاگیرش تنخواه بود بواقعی نتوانست برآمد فوجداری متها نیز بعد از مکرمات خان قرار یافته منصبش از اصل و اضافه چهار هزاره ذات و چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه قرار یافت و باعظم خان حکم شد که با پسران بحضور اشرف بیاید - میرزا نودر صفوی نبیره میرزا مظفر باضافه شش صد سوار بمنصب دو هزاره دو هزار سوار سر بلندی یافت - درین روز از واقعه دار السلطنت لاهور بعرض مقدس رسید که چون سردار ارادت کیش حقیقت شعار بی رتبه و رنگ خاندوران بهادر نصرت جنگ از لاهور کوچ نموده دو گروهی شهر منزل گزید برهن پیری کشمیری که خان معزالیه او را بشرف اسلام مشرف ساخته داخل خدمتگاران خود

نمرده بود آخرهای شب که خان مذکور تن باستراحت داده بود یکایک زخم گاری جمدهر بر شکم آن والا شان رسانیده خود نیز بقتل رسید - آن سردار کار گزار تمام روز با گهی گذرانیده از نقد و جنس هر چه در لاهور و اکبر آباد و مالوه داشت بهر یک از فرزندان و زنان حصه معین ساخته وصیت نامه تمام بخط خود بقلم آورد - و در آن درج ساخت که از جمله نقد و جنس این فدوی دیرین که به یمن بزدگی درگاه فراهم آورده بود مطابق وصیت به فرزندان معاف داشته تتمه در سرکار خامه بگیرند - و چون وقت رحلت ازین جهان زود گزرا در رسیده بود بعد از انقضای یک و نیم پهر از شب ششم جمادی الاولی بر حمت حق پیوست - ازین رو که آن لایق العنایت مستحق الاحسان عقیدت کیش در هر باب از جمله بزدگان درگاه در پیش بود و سزاوار و شایان گوناگون عواطف نمایان گشته بضرب شمشیر و سعی تدبیر و زور بازو این مایه دولت بدست آورده بمحض استحقاق و شایستگی بمنصب هفت هزار و هفت هزار سوار از آن جمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه که مجموع طلبش درازده کرور دام از قرار درازده ماهه سی لک روپیه می شود رسیده چنانچه باید و شاید در جمیع امور استعداد حق گذاری اندوخته بود بهمه جهت مصدر ابواب جانفشانی و افعال شاق و مظهر انواع دولت خواهی در دفع اهل نفای شده متصدی خدمات عمده و ترادات نمایان آمده لاجرم تاسف بسیار خوردند و مکرر بر زبان فیض ترجمان آوردند که کاشکی این چنین سردار کار گذار و بنده عمده ارادت کیش حقیقت شعار در ترادات عمده و معرکه بزرگ مثل رزم ایران و جنگ توران مصدر کار سترگ کلان گشته بیایه شهادت می رسید تا سالهای دراز نام و نشان بر صفحه روزگار باقی بوده این همه حسرت و تاسف بخاطر فدوسی مآثر راه نمی یافت - بهر تقدیر بادشاه حق گذار فرزندان او را مسئول نوازش

گردانیده بهر کدام زیاده از وصیت او مرحمت نموده همگی شصت لک روپیه در سرکار خاصه گرفتند - رسید محمد و سید محمود هر کدام از دو پسر کلان را بمنصب هزاره سوار و عبد النبي پسر خورد دوازده ساله را بمنصب پانصدی در عد سوار سرافراز ساخته لوازم شفقت و دلجوئی زیاده از حد بجا آوردند - و بر اجه چی سنگه که هنگام طاب خان نصرت جنگ بحفظ و حراست دکن مامور گشته بود خلعت خاصه و فرمان والا فرستادند - بیستم بسیر شاه آباد عرف ویزناک متوجه شده بعد از تماشای چشمه سار سلسبیل آثار که تعریف هیچ یک بتوصیف راست نمی آید بیست و نهم معاودت بکشمیر فرمودند *

آغاز سال نوزدهم جلوس مبارک

مُنّت و سپاس خدایا که سال هژدهم جلوس میمنت مانوس بفرخی و فیروزی بانجام رسید و روز سه شنبه غره جمادی الثاني سنه هزار و پنجاه و پنج هجری موافق سوم امرداد سال نوزدهم شروع شد - نیر اعظم روی زمین ثانی صاحب قران بدولتخانه والای کشمیر نزول اجلال ارزانی فرمودند و سوم جمادی الثاني اسلام خان بعنایت خلعت خاصه و جمدهر مربع با پهلوتاره و شمشیر مربع و صاحب صوبگی هر چهار صوبه دکن و اضافت هزاره ذات هزار سوار دو اسپه سه اسپه بمنصب شش هزاره شش هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسپه سه اسپه و در اسپ با زین طلا و فیل با یراق نقره و ماده فیل سرافرازی و سر بلندی بخشیده رخصت آنصوب دادند - سیادت خان برادرش را بمنصب دو هزاره پانصد سوار و میرزا سلطان نبیره میرزا مظفر صفوی داماد خان مذکور را بمنصب هزاره چهار صد سوار و محمد اشرف پسر کلان را بمنصب هزاره دریست

سوار از اصل و اضافه مفتخر و مباهي نموده تعینات آنصوبه کردند - و میر شریف و میر صفی و دیگر پسرانش را بلاضافه برنواختند - و سعد الله خان که در فنون علوم رسمی از سایر مردم دربار امتیاز تمام دارد بعنايت خلعت خاصه و دیوانی خالصه شریفه و تسوید مسودات فرامین و ترقیم معرفت خویش در تحت رساله بادشاهزاده بلند اقبال که در ظهر فرامین بخط خود می نگارند و اضافه پانصدی دو صد سوار از تغیر اسلام خان بمنصب چهار هزارى هزار سوار و عطای قلمدان مرصع چهار اعتبار برانبروخت - و عاقل خان بتفویض خدمت خانسامانی از تغیر خان مذکور و علاء الملک بعرض وقایع صربجات از تغیر عاقل خان شرقی تخلص سرافرازی پذیرفت - حسین بیگ خویش امیر الامرا بمنصب هزارى پانصد سوار و سید مظفر ولد سید شجاعت خان بمنصب هزارى پانصد سوار و میرزا حسین عسکری ولد میرزا رستم بمنصب سه هزارى دو هزار سوار از اصل و اضافه و جایگزینی فتحپور بیانه و بهمن یار ولد آصف عفات بمنصب دو هزارى دو پست سوار بر کام خاطر فیروز شدند *

نهم بسیر بیلاق کودی مرگ مترجه شده یازدهم بدان مکان فرست فشان رسیده بنظر سایر جزئیات آن پرداختند - با آنکه ریاحین آن سرزمین خاطر خواه نشگفته بود چهل قسم گل بشمار در آمده بزبان حکایت بیان گذشت که در ایام بادشاهزادگی بمراتب به ازین بنظر اشرف در آمده بود - و دوازدهم مراجعت بکشمیر فرموده شب بیستم از تماشای چوغانی که در بساتین در دل و عمارت میان آن دوم بار بر روی کار آمده بود فرین مسرت گردیدند - شانزدهم دیگر بار بسیر و تماشای بذایع کوثر آذر نهضت نموده بیستم صاحب آباد را بنزد اشرف رشک از گردانیدند و از تماشای عمارت دل کشایش که چون تصور نمودن برین از تصور معمارت و شاه

نهرش که از مبداء باغ تا انتها بامتداد عمر دراز کشیده و همه جا آبشارهای دلاویز که بجایدار اشتها دار سوشار عرض نهر گشته و اطراف و میان آن نزارهای دلاویز مانند دعا از سینه پاک بسوی آسمان روانست مسرت اندوز گشته از تفرج شب چراغانی که برابر فتیله آن شمع خاور چون چراغ روز بی نور میزدمود بغایت فرحناک گردیدند - از آنجا که شیمه کریمه حضرت جهانبانی مقتضی نواختن بر افراخته‌های سوابق غنایات بی نهایت است پیوسته همت والا نهمت مصروف بر افراختن دستگرفته‌های عواطف بیکرانست روز دیگر سعد الله خان بخدمت وزارت کل ممالک محروسه و غنایت خلعت خاصه و جمدهر مریع با پهلوکتاره و اضافه هزاره ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات هزار و پانصد سوار سرافرازی جاوید پذیرفت - یادگار بیگ ولد زبردست خان بمنصب هزاره ذات و دو صد سوار از اصل و اضافه و داروغگی گرز داران منصبدار و احدی مفاخرت اندوخت *

بندگان اعلیٰ حضرت از همین منزل معارفت به کشمیر نموده بیست و سوم دولتیخانه را از فروغ مقدم اشرف نورانی گردانیدند - بیست و چهارم زاهد خان که بیماری صعب داشت و هرچند حکیم داوزد بقصد مبالغه نمود او را ضعیف نشد آنجهانی گشت - بادشاه بنده نواز بنابر رعایت خاطر بیگم صاحب بمنزل او تشریف برده حوری خانم انکه بیگم صاحب والدۀ او و پس ماندهای او را از ماتم بر آوردند و فیض الله پسر ده ساله او را بمنصب هزاره چار صد سوار بر نواختند - و سه پسر خورد او را بمنصب در خور نوازش فرمودند - سوم شعبان عرضداشت بادشاهزاده والا مقدار محمد شاه شجاع بهادر مشتمل بر خبر تواد پسر نیک اختر از بطن صبیۀ اوگر سین راجۀ کشتوار بدرگاه رسیده بهجت افزای خاطر فیض متأثر

گردید - خدیو جهان آن نوباره بوستان دولت و اقبال را سلطان بلند اختر نامور ساخته در باب مبارکباد در کلمه بخط خاص بقلم در آوردند •

بیان مجملی از احوال نذر محمد خان و سوانح آنجا

چون نذر محمد خان برادر امام قلی خان بر مجموع احوال و اسباب او متصرف شده بایالت توران پرداخت و بکمال استقلال با عهد انعزیز خان در بخارا بوده در آغاز بهار سده هزار و پنجاه و دو هجری پدر و پسر با سرداران لشکر از آنجا بقرشی رفته تا اواخر بهار در آنجا بشکر مشغول بودند و اسفندیار خان حاکم خوارزم که با نذر محمد خان کمال دوستی داشت و با ابو الغازی برادر خود عداوت داشت از جهنم عزم سفر حرکت کرد و پسران او بموجب وصیت پدر خطبه بنام نذر محمد خان خوانده بعد از شش ماه آمده او را دیدند و حاکم طلبیدند خان مددور ظاهر بگول را با جمعی بصوب اورگنچ تعیین نمود و آن عملیات را بتصرف خود آورده ابو الغازی را در آن دخل نداد - ازین جهت که امام قلی خان د ایام فرمانروایی خود با اوزبکیه نهایت سلوک خوش جایز داشته ضبط محصول و بندوبست مازاد الذهر بر آن قوم و گذاشته بعضی باسم خانی خویشند بود نذر محمد خان بعد از آنکه با کمال استقلال و نهایت استقامت بر اورنگ فرمانروایی آن دیار قرار یافت و مجاری کار و بار ملک و مملکت بر نهی استقامت جایی گردید از حساب هر کار شمار گرفت با خواست همه امام قلی خان در میان آورد - همه بنجیده خاطر و رعیده دل گشته مقصود نهی صورت بر آن آمدند که نذر محمد خان را با عهد انعزیز خان از میان بردارند - خان مدکور برین اراده مطلع گشته حسب اتلافی روزگار بایر نوع شوند

هر یکی را بجای تعیین نمود - سمرقند را با توابع به عبد العزیز خان داد و بیگ اوغلی کنکس را انالیق و خسرو بیگ را دیوان بیگی او ساخته تاشکند را با مضافات به بهرام پسر سوم داد و باقی یوز را انالیق او نمود و نظر بی انالیق امام قلی خان را که در اوزبکیه اعتبار تمام داشت و او را سرخیل قنده انکیزان میدانست بحکومت بلخ نامزد گردانید - درین هنگام بعضی از اهالی اندجان از تطاول لشکر قرغر به نظم آمدند و حاکم طلب نمودند - چون از ملک اندجان منفعتی نبود مقرر ساخت که هر کرا خواهند بحکومت برگزینند و عبد الرحمن دیوان بیگی را با لشکری بدفع سپاه قرغر فرستاد - و قرار داد که بتاشکند که سرحد ترکستانست شتافته جهانگیر قزاق را ببیند و دختر او را برای عبد العزیز خان خطبه نماید و ازو کمک گرفته بمالش گروه قرغر بشتابد - عبد الرحمن بعد از دیدن جهانگیر و خواستگاری دختر او بمدافعه قرغر پرداخته قتل محمد سرگروه قرغر را بفریب و حیل بدست آورده کشت - و نذر محمد در آغاز فصل میوه به بلخ شتافته تابستان و برخی از موسم خزان در آنجا بسر برد - و در اثنای بر آمدن از بلخ قندز را که حاکم نشین بدخشان است بخسرو پسر دوم داد - و کهمرد را با توابع و لواحق و هزار جات که از دیر باز با یلمکتوش تعلق داشت بی سابقه تقصیر تغییر نموده به سبکان قلی پسر چهارم داد و تردی علی قطغان را انالیق او نموده خود به بخارا شتافته زمستان در آنجا بسر برد و در رمضان عبد العزیز خان را از سمرقند نزد خود طلبیده بعد از عید دستوری معاودت داد - قتل محمد پسر پنجم را به بخارا گذاشته در ابتدای سال هزار و پنجاه و سوم باز بقصد شکار و بقرشی نهاد و سه ماه در آن سرزمین به نخچیر پرداخت - درین اثناء جهانگیر قزاق نوشت که لشکر قلماق بر من تاخت آورده دست به نهب ترکستان دراز کرده است

و جماعتی از آن طایفه به تاشکند نیز رفته اند - نذر محمد خان بعد از آگاهی
 یلگتوش را از بخارا طلب نموده با فوجی بمحاربه قلملق فرستاد - اتفاقاً
 پیش از رسیدن یلگتوش عبد العزیز خان بقصد نبرد قلملق از سمرقند بدانجا
 رفته بود - اعیان قلملق بر قلمت همراهان عبد العزیز خان و الف گشته
 خواستند که هر گاه بتاشکند در آید دستگیر کنند - از آنجا که تقدیر موافق
 تقدیر نبود آرزوی ایشان بر فراز روانی نیامد و یلگتوش افعالی از قلملق
 را که در آمدن سبقت نموده بودند از هم گذرانید - در خلال این حال
 عبد الرحمن که از مهم قرقر و پرداخته بود به یلگتوش پیوست - اسکر قلملق
 بعد از اطلاع اجتماع نیروی محاربه در خود نیافته بهگویی وادی فرار
 گردید - پس از آنکه لشکر از تاشکند برگشت نذر محمد خان از قرشی به
 بلخ رسیده گرما در بلخ گذرانیده اواسط خزان باز به بخارا روت - چون پیش
 از رفتن بلخ شغفته بود که میان بهرام و باقی یوز شایق سازایی نیست
 بهرام را نزد خود طلبیده خواست که دختر اسلام ولی خان را که در عهد خان
 مذکور باو نامزد شده بود بقید نکاح او در آید - از آنجا که نذر محمد خان
 بر هیچ یکی از اوزبکان مثل عبد الرحمن دیوان بیگانی که بتاشکند تمام
 باین خدمت می پرداخت اعتماد نداشت اوزبک به او کمک جسمی
 و ناتوان بینی زبان پیغام بر نذر محمد خان در آید کردند که دفع دولت او بر
 عبد الرحمن مقصور است و دیگرانرا از آن بهره نیست - و نذر محمد خان
 قبول اکثری در خالص ضبط نموده آنها را فدای ساخت و اندر مدد معاش
 و سیورغالات قدیمه را بلباس اسناد متهم ساخته خود معذرف شد - چون ایام
 دولتش بسر آمده و افتالش رو بدین داشت و خواست جانی آهی برین
 تعلق پذیر شده بود که نوبت کار فرمائی بدیشری رسد تجرم شکلی
 خواجگان توران که خود و بزرگ آنها حمله اعتمادشان در نوش دارد

بسبب وقوع بعضی امور رنجیدند و ازین رو که هر جا چراگاهی بود برای دراب خود قرق نموده دیگرانرا رخصت نمی داد تمام احشام رمیده خاطر گشتند - دیگر عبد العزیز خان هرچند بوسیله خولجگان معتبر و سرداران معمر التماس نمود که چنانچه امام قلی خان در بخارا سکونت اختیار نموده بلخ بشما وا گذاشته بود شما نیز بخارا را دار الخلافه ساخته بلخ بمن عطا کنید قبول نکرد چه نذر محمد خان چهل سال در بلخ گذرانیده اندوخته عمرش در آنجا بود و آب و هوای آنجا با طبعش سازگار لهذا دل گذن از آن مکان و نقل و تحویل نقد و جنس چندین ساله از بلخ به بخارا بر دشواری می کرد - ازین معمر عبد العزیز خان را بعدم قبول التماس رنجانیده و رعایت سران و سرداران لشکر بلخ را که مدتهای مدید در تقدیم مراتب عبودیت سر موی فرو گذاشت فرموده توقع احسان و چشم نوازش داشتند اصلاً و قطعاً فرموده و چشم از مرورت و حق خدمت و حقیقت شناسی پوشیده و مراتب وفا و حق گذاری را بی سپر انداخته هر کدام که از روی خیرخواهی پنهانی از بداندیشان حرفی باو میگفت بافشای آن او را در مردم شرمسار و بی اعتبار میگردانید و نسبت بهرکه مظنه بد در خاطرش می بود بی مراءات مراسم حزم و لوازم آگاهی که رکن اعظم بادشاهیست و بی ملاحظه عواقب امور هرچند تقاضای وقت در اخفای آن باشد از تنگ ظرفی بر روی کار می آورد - تا آنکه همه تورانیان از وضع ناپسندیده و گرفتار و کردار نکوهیده او بتنگ آمده قرار دادند که عبد العزیز خان را که از بهکذر ندادن بلخ ازو رنجیده بود ببادشاهی بردارند و یکبارگی سایر مردم و امرا افتدا بدو نموده از روی مبالغه و تاکید علامات مخالفت بخان ظاهر ساختند - و باقی یوز را که به تاشکند بود برآن آوردند که سر از اطاعت نذر محمد خان برتابد - خان برین معنی آگاهی یافته عبد الرحمن دیوان

بیگی را باستمالت او به تاشکند فرستاد - باقی یوز از شنیدن این خبر
 متوهم شده در قلعه تاشکند متحصن شد و عبد الرحمن بقاعه و پیغام او را
 مطمئن و ایمن ساخته بر آن آورد که با متعلقان و منتسبان نزد نذر محمد
 خان برود و خود در تاشکند باشد - چون باقی یوز از قلعه بر آمده روانه شد
 بهر قلعه که می رسید حارسان او را در اینجا باز نداده نوشته عبد الرحمن درین
 باب باز می نمودند - سوچی اینه متوهم شده و گفتگوی او را حسن در مکر
 و تزییر نموده بقاعه خجند در آمد - و سنجردام نبیره اسماعیلی خان را
 بکافی برداشته از تمام قلاده اطاعت سر باز زد - و نذر محمد خان به عبد
 العزیز خان نوشت که باتفاق بیک از غلی و تمام جمعیت خود از سمرقند
 بجهت استیصال باقی یوز روانه شده آنچه در تنبیه و تادیب او از دست
 بر آید دریغ ندارد - و عبد العزیز خان بیک از غلی را پیشتر روانه ساخته از
 عقب خود بره نوردهی در آمد - درین افتاد یانگوش و سوچی بی با
 کنداوران بلغ و بخارا که به کومک او معین شده بودند بدر عطاقت فرستاد -
 عبد العزیز خان عبد الرحمن را به عوادید یانگوش و جمعی دیگر که او را
 هوا خواه نذر محمد خان دانسته در انجام مطالب معین می دانستند از
 تاشکند طلب نموده در ظاهر برای آوردن خزانه توسطه خرچ خود
 و لشکریان نزد پدر به بخارا فرستاد - و در جمعیت عظیم نظارش در ساختن
 از بود که شاید در رفتن بخارا و آوردن از درونی مانع شود - اتفاقاً او
 بسرعت هرچه تمام تر به بخارا رسید و شش تک خانگی توی عبد العزیز
 خان و دهات تک بجهت لشکریان باستعجال تمام آورد - عبد العزیز خان
 یانگوش را پیشتر بخجند زانگی ساخت که باذکر و مواعظت باقی یوز
 را از قلمروانی باز داشته ده سپر اقتدار گرداند - پس از آنکه یانگوش
 بدواحتی خجند آمده بدانی یوز پیغامها فرستاد و نظام عثمانیه که با

یلنگتوش داشت پاسخ داد که از مدت آرزو داشتم که همچو اتالیق مریدی در میان آمده در اصلاح حال جانبدین کوشد اکنون که این خواهش سمت روایی یافته اگر تا دهنه تنگی لب آب خجند برسد ازین جانب پذیره شده در می یابم - یلنگتوش اگرچه برگزارد که من با وجود کبسن هرگاه اینهمه راه نوردیده باشم او که حکم فرزند دارد بایستی این قدر راه پیش آمده مرا در می یافت - آخر یلنگتوش با بیک اوغلی تا دهنه تنگی لب آب مذکور که سرحد ولایت شاهرخیه است شتافته منتظر نشست - و کفش قلماق را که هوا خواجه نذر محمد خان میدانست و در صد دفع او بود به پیغام گزاری نزد باقی یوز فرستاد - باقی یوز او را بمجرد رسیدن دو زخم شمشیر زده از زمین بزمین انداخت و با فوج خود بر آمده بر یلنگتوش و بیک اوغلی تاخت - ایشان حال بدین منوال دیده خود را بمراکب رسانیدند و برو حمله آورده بستیز و آویز ساختگی از تنگی گذرانیدند - پس از شتافتن باقی یوز بقلعه کفش قلماق بدشواری تمام از دست او رهایی یافته خود را به یلنگتوش رسانید - عبد العزیز خان بعد از رسیدن این خبر بشکر پیش پیوسته بمحاصره خجند پرداخت و از هر جانب ملجأها ترتیب داده خواست که این مهم را حسب المرام بانجام رساند - درینوقت سران لشکره عبد العزیز خان گفتند که بنابر مصلحت وقت از پالی حصار برخاسته برگذار آب توقف باید کرد تا باقی یوز را بمخدمت بیاوریم - خان مذکور بنابر قرار داد آنها لاعلاج شده از آنجا برخاسته عقب آمد - درینوقت تمامی لشکر ماوراء النهر یکدل گشته از پیش باقی یوز و از عقب لشکرش او را بقید احاطه در آورده مومن بی و قزاق بی نام کسان را نزد عبد العزیز خان فرستاده پیغام دادند که ما بنده فرمانبردار نذر محمد خان و شما ایم لیکن تاب و طاقت تحکم و تفوق مردم

بلخ نداریم اگر سایر لشکر بلخ را با عبد الرحمن بی نزد محمد خان روانه
 سازند و نزد محمد خان بدستور سابق در بلخ و ایشان مانند امام فلی خان
 در بخارا بوده بفروانروائی تودان پردازند باقی یوز را بعد مدت می آریم
 بشرطی که از تقصیر او در گذرند و الا کاه به پیکار خواهد کشید - عبد العزیز
 خان ازین معنی بر آشفته راضی بجدائی جمعی که همه وقت با پدر
 محمد خان بوده دقیق جانفشانی و سربازی با نصی درجیات امکان رسانیده
 بودند نشده جواب داد که اکنونکه فروانروائی ماوراء النهر می مشاکبت
 غیرمی بما باز گردیده باشد این مردم را از تلقی خدمت گذاری محروم
 داشتن از طریق انصاف و صورت در است - درین اثنا بلخیان ازین ماجرا
 آگاهی یافته معروضداشتند که چون ماوراء النهرین از ننگ چشمی و عذاب
 میخوارهند ما را از خدمت شما دور ساخته بهیچ ثبات نماند و فرستاد کردند
 و اگر شماراغبی برین معنی نشوید احتمال محضت و بیم مقامات دیگر
 هم هست درین صورت اگر ما را زود رخصت دهید بهتر خواهد بود - عبد
 العزیز خان بنابر مصلحت وقت قبول این معنی نموده با آنها گفته
 فرستاد - اوزبکان همه معروضداشتند که ما همه از مستظرفات بموافقت
 گزاینده ایم و باقی یوز را درین در سه یوز بملازمست می آریم - یلنگتوش
 تا کنار اردو رفته او را استمالت نموده بحضور آورد - یلنگتوش تا بیرون
 معسکر شتافت و باقی یوز از دورت خویش آمد و هر دو بر پشت اسب
 بکمر فاصله باهم سخن کردند و از همانجا بمقر خود برگشتند - عبد العزیز
 خان سبب نیامدن باقی یوز باز جست - یلنگتوش جواب داد که امروز
 ساعت نبود فردا بملازمست می آید - چون اواخر همان روز توحی از عسکر
 بخارا از لشکرگاه خود برآمده بدشنگه تنگی فرود آمدند عبد العزیز خان
 گفته فرستاد که باعث این حرکت چیست - گزارش نمودند که ظریف

بیگ دیوان بیگی تاشکند بمدد شما آمده در شاهرخیه نشسته است و سیونچ بی و اوزبک خواجه و طایفه دیگر که سر راه بدست دارند نگاشته یلنگتوش که باو ابرسال داشته بود مشتملبر آنکه اگر بساحل آب خچند رسد بهم در علاج این کار بکوشیم گرفته اند ناگزیر سد راه نموده آمد مبادا بتحریرک یلنگتوش رفتن شما بر روی کار آید - یلنگتوش پس از آگاهی به عبد العزیز خان گفت که غالباً این مردم از عهدی که بتازگی بسته بودند ندامت دارند اکنون بشکیدیانی باید ساخت و اگر به نبرد گرایند رو نباید تافت - شب هنگام محمد علی خزانچی از آن مجلس بیرون آمده بلخیان را بر حقیقت حال آگاه گردانید و برگزارد که بهبود شما درین کار ست که امشب هر کدام بارق خود برسید تا از شر فتنه پژوهان بجان امان یابید که فردا مفسدان با عبد العزیز خان هنگامه آرای پیکار خواهند شد در آنوقت رهائی شما صورت نخواهد بست - مردم بلخ همان شب از آنجا روانه گشته بارزقهای خود که میان بخاریان داشتند در شدند - و جز یلنگتوش و عبد الرحمن و چار صد پانصد کس از وشاقان و غیر اینان با عبد العزیز خان کسی نماند - بامدادان بخاریان به تاراج و غارت اردوی عبد العزیز خان پرداختند و بطرف عبد العزیز خان که با جمعی از خواجهگان و وشاقان یک طرف ایستاده بود شروع در انداختن تیر نمودند - چنانچه از عقب تیری بر پشت خان رسیده بسبب پوشیدن زره کارگر نیامد - عبد العزیز خان قوت پایداری نمودن در حوصله خود نیافته حسب التماس نظر ایشک آقا باشی امام قلی خان و فرهاد بیگ بصوب آفسروان گردید - درین حال جمعی از یکه جوانان امام قلی خان با عبد الرحمن شروع در ستیز و آویز نموده گفتند که سبب این همه عذاب و نزاع درمیان ما و خان توئی تا تو را از میان برداشته غدار فتنه فرو نمی نشانیم تسلی ما نمی شود - عبد العزیز

خان او را بخود گرفته گفت که اول مرا بقتل رسانید بعد از آن او را - خسرو بیگ و فرهاد بیگ چون دیدند که اگر مضرتی به عبد الرحمن برسد نذر محمد خان پدر آنها را که در بلخ است بانواع خواری می کشد لاجرم بمرد او رسیده با اوزبکان گفتند که شما اولیچۀ بسیاری بدست آورده اید عبد الرحمن اولیچۀ ما باشد - درین اثنا بیگ ارغلی رسیده آن جماعت را بزجر تمام از کشتن عبد الرحمن باز داشت - عبد العزیز خان با عبد الرحمن که از دست آن جماعت جان مفتی بکران برد بآفسو که یک منزلی خجند بسمت سمرقند واقع است شتافته دایره نمود - چون از یغملای المازان وغیره با او و همراهان او جز اسپ و قمچی نمانده بود محمد حکیم ولد نذر طغانی دیوان بیگلی امام قلی خان پندی اسپ با زمین و در قطار شتر و همین قدر استر که بر آن خیمه و دیگر نگزیر سفر باز بود تذارید - درین وقت اعیان لشکر بعبد العزیز خان گفتند که بیشتر یکه جوانان امام قلی خان با عبد الرحمن عداوت کمال دارند مصلحت آنست که او را همراه فرهاد بیگ پیشتر به سمرقند بفرستید اگر در لشکر باشد عبد اسپمی بدرسد - روز دیگر عبد العزیز خان عبد الرحمن را مصحوب میشاد بیگ روانه سمرقند ساخت - یکه جوانان امام قلی خان جمع آمده بانواع کهن سالان روز جمعه غره ربیع اول سال هزار و پنجاه و پنج شجری خطبه خانیه مبارزه الفهر بنام عبد العزیز خان خواندند - بعد از نماز جمعه بانمی یوز با پسران آمده ملازمت نمود - و خجند و اوزانید و محال دیگر بمداخل پندی لک خانیه در جاگیر او قرار یافت باز به خجند مراجعت نمود - عبد العزیز خان دهم ماه مذکور آمده داخل سمرقند شد - هنوز روزی چند نگزشته بود که سانجۀ صوفی سلطان پسر ترسون سلطان بر روی کار آمد تبیین این مقال آنکه سابقاً نذر محمد خان بصوفی سلطان پسر ترسون سلطان برادر

جانی خان نوشته فرستاد که از طالقان بارکزنج شتابد و باتفاق نذر بی در محافظت آن سعی موفوره بجا آورد - و ازین جهت که نذر بی در رسیدن افعال میبمود نذر محمد خان پیغامهایی درشت باو میداد چنانچه این معنی رفته رفته باعث افزایش دو روئی و بی اخلاصی او شد و بخود قرار داد که هرگاه صوفی سلطان بیاید با فوجی از اعوان و انصار و اتفاق لشکر بخارا عبد العزیز خان را از میان برداشته صوفی سلطان را به سلطنت بنشاند - ازین جهت که در آمدن صوفی سلطان دیر شد و لشکری که باستظهار آن این کار پیش توان برد دست بهم نداد و نذر محمد خان سزاولان تند خو تعیین نموده بود که او را بارکزنج روانه سازند ناگزیر بانصوب راهی گردید - و همین که صوفی سلطان از طالقان بدین نزدیک آمد نذر محمد خان بمدر شوایت نوشت که صوفی سلطان نزدیک به بلخ برسد او را گرفته قید نماید - صوفی سلطان بعد از اطلاع این اراده بنه و بار خود گذاشته تنها خود را به سمرقند رسانید - گروهی از منافقان عبد العزیز خان آمدن او را غنیمت دانسته خواستند که در سمرقند او را بخانی برانند - یکی از هوا خواهان این معنی بعبد العزیز خان گفت و بامدادان بشاره عبد العزیز خان صوفی سلطان را غلامان قلملق بحجره در آورده کشتند - روز دیگر غازی بیگ پسر باقی یوز را که سنجر سلطان پسر سکندر سلطان بن امام قلی خان را نموده بود آورده گذرانید - عبد العزیز خان او را نیز بقتل رسانیده خاطر جمع نمود - نذر محمد خان که در قرشی بود چون دید که المانان تمام گلهای را بتاراج برده قرشی را باراده نهب و غارت دیگر باره قبل نموده اند او را بی تردی علی قطغانرا بمداغت آنها فرستاد - پس از آنکه فریقین بی محابا بجنگ در آمدند المانان شکست خورده متفرق شدند - نذر محمد خان فرصت را غنیمت دانسته به بلخ شتافت و در سه روز بآنجا رسید و قریب

پانزده لک روپيه از نقد و جنس که در بخارا گذاشته بود بتاراج رفته قليلى بتصرف عبد العزيز خان در آمده اکثرى لشکريان و المانان بغارت بردند - نذر بى در حدود اندخود واقعه خجند و خالي عبد العزيز خان را که همه بصوابديد او بود شغفته از بخارا بسمرقند آمد - عبد العزيز خان که قبل از رسيدن او در تفويض خدمت اتاليقي متدبذب بود گلهى يلنگارش را تکليف مي نمود و او پاسبان ميداد که من دل از نوکري به گرفته ام ديگر کرد سپاهگري نمي گروم و گلهى بيگ اوغلي را درينولا که ندر بى در رسيد او را اتاليق و سيونج بى را ديوان بيگي گردانيد - و بهرام که در حصار بود از آنرو که بدولت بى اتفاق نداشت راه سايش با اتيان حصار کشوده بمدد اينان دولت بى را بر آورد - و او ناچار از حصار بسمرقند بر نهاد و عبد العزيز خان از شنيدن اين خبر محمد بيگ قباچق را دستورش داد که بمرعت هرچه تمام تر رفته ده نو را که از مضاميات حصار است بتصرف در آورد - چون محمد بيگ ده نو رسيد خواججه بى حصار نمازاشتند که انرا بتصرف گردد ناگزير معاودت نموده بشهر صفا که در تيول او بود رفت - نذر محمد خان برين معني اتيان ياست و سبعتان فلي پسر خود را با اوراز بى که بخان نسبت مصاهرت داشت و او را بعد از يلنگارش اتاليق خود ساخته بود و تردى علي فطغان بنوعک بهرام فرستاد - اين جماعت بنبرد محمد بيگ شتافته او را منهدم کرد بديدند - و او مجروح از ميدان گريخته خود را بسمرقند رسانيد - سبعتان فلي و اوراز بى و تردى علي فطغان به ترمذ برگشته اقامت نمودند - و خواججه بيد انگاشتن داماد نذر محمد خان را از ترمذ بنظم ده نو فرستادند - عبد العزيز خان فرهاد بيگ را بحکومت چار جو معين ساخته از سمرقند بدان موف دستوري داد - اسد بيگ اندجاني که از قبل نذر محمد خان بدولت است آن مي

پرداخت دروازه قلعه بر روی او کشید - فرهاد بیگ آفرای محاصره نمود - نذر محمد خان این معنی دریافته عبد الرحمن دیوان بیگی را بکومک اسد بیگ فرستاد - اتفاقاً همین که عبد الرحمن یک منزل از بلخ پیش رفت بنذر محمد خان خبر آوردند که افواج بادشاهی بقلعه کهمر در آمدند چنانچه گزارش خواهد یافت - ناگزیر نذر محمد خان عبد الرحمن را بر گردانیده بکوتن حصار کهمر تعیین نمود - اسد بیگ از نارسیدن کومک و شدت محاصره بستوه آمده ناچار قلعه چهار جو را بفرهاد بیگ سپرد و خود به بلخ آمد - و چون محمد بیگ بسمرقند رفته حقیقت واقعه را بعدد العزیز خان باز نمود عبد العزیز خان بیگ اوغلی را به تسخیر حصار فرستاد و او بهرام را از قلعه بر آورده و با باقی دستگیر نموده هر دو را مقید به سمرقند برد و قلعه بمحمد یار حواله نمود - درین میان عبد الرحمن دیوان بیگی که آوازه وصول موکب والا در خنجان بسرداری اصالت خان باراده تاخت بدخشان شنیده بصوب غوری شتافته بود بسبب بیماری رخت هستی بر بست - و مقارن آنحال نذر محمد خان خبر رسیدن راجه جگت سنگه بحدود سراب و اندراب و اساس نهادن حصار چوبین در آن سرزمین دریافته کفش قلماق را با جمعی انبوه بدانصوب فرستاد - چون او بی نیل مقصود مراجعت نمود و حسب اقتضای قضا و قدر خلل کلی بحال و عقد جزئیات امور خلافت توران راه یافت و نظم و نسق معاملات سرحدها مختل گشته رتق و فتق مهمات ملکی و مالی بالکل مهمل و معطل ماند گروه بیدین المانان از نا عاقبت اندیشی و آشفته رانی بسرکردگی جذت المان که سابق نوکر نذر محمد خان بود در ماه جمادی الثانی سده هزار و پنجاه و پنج از آب آمویه گذشته بتحریریک اوزبکان تلگ چشم کوتاه نظر بتاخت بلاد و امصار و محالی که تعلق به نذر محمد خان

داشت پرداخته انواع خرابی در سرزمین اندخود که قاسم پسر خسرو سلطان با محمد قلی اتابلق خود از قبل نذر محمد خان میبانت آن به تقدیم می رسانید بظهور رسانید - و بار دوم در شعبان سال مدفور با ده هزار سوار بر آنچه و توابع آن که میان بلخ و شبرخانست تاخت آورده عیثخواست که جوهر بدگوهری زیاده ازین ظاهر سازد - نذر محمد خان پس از آنکه بر اراده او تردی علی قطعنرا با لشکری که در بلخ حاضر بود بر سر او فرستاد - جماعت مذکور بسجود استماع خبر تردی علی باقامت گاه خود مراجعت نموده چون خواستند که از آب جیغون بگذرند حسب التماس نذر محمد خان قباد میر آخر از ترمذ ببال استعجال رسیده سر راه بر آن فرقه ضلّه گرفت و جمعی کثیر را از هم گذرانیده بقیة السیف را برای فرار انداخت و جمعی دیگر ازین کافران کلمه گو از مال پیردستان اطراف بلخ و بدخشان هرچه بدست افتاد بردند - و متعوض مال و ناموس سادات و علماء و نهاده گشته چون بر جرجانان که در سمت مغربی بلخ بمسافت یک روز راه واقعست و حصار مستولی گشتند سید ابراهیم نام درویشی که در آن مکان بایزد پوستی اشتغال داشت و سکنه آن دیار او را از جمله اصحاب کبار حضرت سید البرار صلی الله علیه و آله دانستند که مال اعتقاد داشتند قریب چهار صد طفل معصوم پاک نهاد از دبستان های آن نواحی فراهم آورده مصحف در گردن هر یک انداخته نزد آن گروه خیره سر شر انکیز برای شفاعت باین امید بردند که شاید آن ظلم کرایان بتعظیم کذب اسمانی پرداخته باستعفای آن معصومان دست از ابداء و اعدائت عاز زندگان و ستم دیدگان این دیار باز دارند و شرمی از خدا و رسول او داشته زیاده ازین بارتکاب افعال ناشایست نپردازند - از آنجا که آن تیره اختران بد سرانجام را شقاوت ابدي کار فرما و ضلالت سرمدی را همنما بوده بیه جهت مستحق عذاب

جهنم داشت بدلاکت غلاکت و هدایت غوایت آن سید پاک دین را باطفال در مسجد در آورده و در دور آن هیمة بسیار چیده و از هر جانب آتش زده همه را سوختند - و بتصور باطل در مقام عصیان و طغیان پا فشوده بدین جرات بیجا خود را مستحق و مستعد و مهیا و آماده انواع عذاب جهنم ساختند - الجرم حضرت جبار منتقم حقیقی بشامت این عمل پشت آن فتنه شقاوت اثر را ببلای عامه از عالم قحط و غلامتلا و ازین بدتر طامغه کبری طاعون بر ایشان نازل کرد - و ازین گذشته عظمت انتقام آنحضرت جنود منتصرة و جبوش عالیله قاهره خویش بر ایشان گماشته ازین راه نیز دمار از روزگار خاص و عام بر آورد - و در حصار اصناف اعمال نكوهیده از سوختن مصاحف و کشتن سادات و هلاک ساختن اطفال در زیر سم ستوران مکرر ازین فتنه سگالان بر روی کار آمد - درین اثناء محمد یار حاکم حصار به عبد العزیز خان نوشت که عنقریب لشکر بلخ بر حصار می آید اگر فوجی بمدد معین شود خاطر بجمعیّت گراید - او شفیع دربان را با گروهی بطریق ایلغار روانه نمود - نذر محمد خان پس از آگاهی سبکدان قلی پسر خود را با تردمی علی که بعد از عبد الرحمن او را دیوان بیگی خود گردانیده بود به نبرد شفیع دربان فرستاد - او از آب آمویه عبور نموده در پای حصار آتش هیجا بر افروخت - شفیع دربان دستخوش هراس گشته در قلعه بایسون متحصن شد - لشکر بلخ قلعه را محاصره نمود - شفیع دربان طاقت مقاومت در خود ندیده بسبکدان قلی و تردمی علی پیغام داد که اگر مرا امان دهید نزد عبد العزیز خان بروم - بعد از آن که امان یافته نزد عبد العزیز خان رفت سیونج بی دیوان بیگی او را همراه گرفته با عسکر بخارا بایسون آمد - نذر محمد خان این معنی دریافتند امان قبچاق چوره اقا سی و طاهر بکاول که از سفارت ایران برگشته آمده بود و نظریساول و جمعی دیگر

را از بلخ بکومک تعیین نمود و هر دو لشکر در بایسون برابر هم فروز آمدند و بر دور لشکر بآئین اوزبکیه خندقها حفر نموده از خاک آن حصاری بر کشیدند. درین اثنا عبد العزیز خان نظری بر روی اتالیق را به کومک لشکر خویش راهی گردانید - نذر محمد خان نیز بهرام را باران بی بنومک مدد خود روانه کرد و هر دو سپاه صف آرا گشته به نذر رسیدند - و چون از هیچ جانب اثر غلبه بر روی کار نیامد و روز بانجام رسید هر دو لشکر بقرارگاه خود برگردیدند - روز دیگر بمردم بلخ خبر رسید که نذر بی عبد العزیز خان طلبیده - اوراز بی به کهن سالان بلخ مشورت نمود که اکنون آمدن خان ناگزیر است یکی از معتمدان را به بلخ روانه باید ساخت که خان را ازین کیفیت آگاهی دهد که این مطلب درنگ بر نمی تابد هر کدام از پدر و پسر در رسیدن سبقت نماید در نیل مقصود پیشدستی خواهد نمود - همگنان این را پسندیده طاهر بکگل را نزد خان فرستادند پس از آنکه طاهر به بلخ رسیده این پیام را بخان بر گزارد خان گفت که مثل تو خیر خواه کاردانی خالی گذاشتن بلخ چگونه تجویز نماید - درین هنگام که همدیگر اوزبکیه باهم اتفاق و التیام دارند اگر این گروه فرصت برده احشامه امان را از خود ساخته با عبد العزیز خان به بلخ در آیند علاج آن صورت پذیر نیست - چون خان در رفتن بایسون مصلحت ندید و عبد العزیز خان بسپاه خود پیوست اوراز بی بی آنکه جنگ نماید بهرام و سید حسن ملی و محمد یار همشیره زاده نذر محمد خان را برداشته به بلخ آورد - و از آنجا که نذر محمد خان از اوراز بی بواسطه فرار او و برگردانیدن پسران لشکر بی بی آنکه تلاشی و پرخاشی در میان آید منحرف گشته بود پسران برات حانظ را که اوراز بی کشته بود بر آن داشت که او را بخون پدر از هم بگدرانند - اینان او را هنگامی که با چار پسر از مجلس خان برخاسته

منوجه خانه بود گشتند - و او و پسران از آزار بی توفیقی نپارستند که برینگی
از آنها زخمی رسانند *

بالجملة بمقتضای مصلحت چندی از اعیان خواجها باشاره نذر محمد
خان از بلخ نزد عبد العزیز خان رفته بلخ و بدخشان را به نذر محمد خان
باز گذاشتند اگرچه خان بعد از آشتی از پیکار و تردد بر آسوده بهره چه تقدیر
ایزدی رفته بود در ساخت اما چون راهمه نفاق و دورنگی اوزبکان و
هراس جن و مال و عرض و ناموس روز بروز در از دیاد بود ترک مید و
شکار نموده چندی درون حصار بلخ خانه نشین گشت و انجام کار روزگار
مردم آزار او را از بلخ سوی ایران راند *

گذارش کیفیت کهمرد و تاخت خنجان

چون اصالت خان بکابل رسیده بصلاح و صوابدید امیر الامرا
بسرانجام سپاه و دیگر مهمات تسخیر توران پرداخت سلخ ربع الاول خلیل
بیگ تپانه دار غوربند آمده بامیر الامرا گفت که درین ایام تردی علی
قطغان و حارسان کهمرد بکمک بهرام و محاربه محمد بیگ که از قبل عبد
العزیز خان به تسخیر حصار شادمان آمده رفته اند قلعه کهمرد خالیست
اگر فوجی همراه بنده تعیین شود بزودی و آسانی انرا می توانم مسخر
ساخت - امیر الامرا بسبب کمی آذوقه و کاه فرستادن لشکر گران مصلحت
ندیده هزار سوار از منصبداران و هزار دیگر از احدیان با اسحق بیگ
بخشی آن عویه و هزار نفر از تاییان خود با فرهاد غلام خویش بآن طرف
روانه ساخت - بمحور رسیدن خلیل بیگ و مردم دیگر چندی که در
ان حصار بودند راه فرار سر کرده قلعه کهمرد را بی تعب و تصدیع جنگ
بنصرف ازیندی دولت قلعه دادند - چون خلیل بیگ و همهرانش سپاهی

کار آزموده جنگ دیده نبودند هرج و مرج دیار توران در نظر نداشته بی آنکه بسرانجام در بایست قلعه پردازند سر مست نبیره مبارز خان و دولت و چندی دیگر از خویشان او را با پنجاه سوار تفنگچی در آنجا گذاشته خود بضحاک برگردیدند - امیر الامرا بعد از آگاهی این مقدمه روانه شدن خود تا رسیدن جمعی که همراه او معین شده بودند موقوف داشته اصالت خان را با همراهان پیشتر روانه غوربند ساخت - چون هژدهم جمادی الاول سال گذشته اصالت خان از کابل برآمده در جلگای میان قریه ماهر و پای میزار دایره کرده تا رسیدن خبر مشخص اوزبک در همانجا توقف نمودن مصلحت دیده بود بیست و ششم ماه مذکور امیر الامرا باندیشه آنکه مبادا بسبب دیر رسیدن لشکر کرمک فابوی گرفتن بدخشان از دست برود خود نیز با تمام لشکر کابل برآمده باصالت خان پیوست - و کوچ بکوچ روانه شده بعد از طی چهار منزل از غور بند مرتبه اول خبر رسید که صد احدی و شصت سوار سر مست که ذخیره وغیره بقلعه می بردند هنگام شب از روی غفلت بخاطر جمع سه گروه از بامیان گذشته دیده را بخواب آشنا کردند قریب چهار صد سوار اوزبک در آخر شب برینها ریخته اکثری را قتل و جریح و بعضی را اسیر کردند - مرتبه دوم خبر آوردند که عبد الرحمن دیوان بیکی و نودی علی آمده شمین که بمحاصره قلعه کهمرد پرداختند درویشان از بی استیلائی بی آنکه کار بر آنها تنگ شود امان گرفته برآمدند - از آنجا که پیدم اوزبک بیدین و ایمان از ثبات معرست بیدنگ باهنگ نهب و غارت آنها پرداخته اکثری را قتل و جمعی را مجروح گردانیدند و سر مست بتعالی تپه مجروح بعد دشواری خود را بضحاک رسانید - بعد از سزوح این مقدمه خلیل بیگ نزد اصالت خان رفته گفت که مصلحت مقتضی این نیست که چنین

لشکر گرانبار با وجود قلت کاه و غله بدین کوهستان دشوار گذار پر برف در آید مع هذا تمام لشکر بلخ بنزدیکی کهمر رسید و جابجا در کوهستان توقف ورزیدند - و نیز دولت بیگ تهنه دار پنج شیر رسیده بر گزاران که عبور چنین لشکر با وجود کثرت سپاه و کمی آذوقه از عقبات صعبه که زیاده بر شش هفت گز عرض ندارد و نزدیک رسیدن موسم بارش برف و سختی سرما درینوقت از مصلحت بغایت دور است - مع هذا یازده رودبارها واقع شده که بذابر شدت سرعت و وقوع کثرت کوه و سنگهای کاف جابجا در میان آب بی بستن پلها قطعاً از آن عبور امکان ندارد بذابر آن دولت خواهان نزد امیر الامرا فراهم آمده ظاهر ساختند که اگر در آغاز بر آمدن از کابل بی توقف بقصد کشایش کهمر توجه بدخشان می نمودند بآسانی میسر می آمد اکنونکه در آب لشکر زبون شده با وجود قلت عدت و عدم غله و آذوقه عبور از عقبات صعب المرور محالست مصلحت وقت تقاضای آن می نماید که جمعی که اسپان تازه زور داشته باشند سبکبار و جریده شده و آذوقه چند روز بر اسپان برداشته بایوار و شبگیر در ملک بدخشان در آیند و بادیع رسم تاراج و بانی بدلی غارت گردیده بدستوری جاروب پاکروب نهب و غارت را کار فرمایند که اثری از آبادانی در آن بوم و بر نماند - درین ضمن بر مداخل و مخارج کوهستان آگهی پدید می آید و هم حقیقت ملک غنیم از قرار واقع بوضوح می پیوندد - و امیر الامرا این رای صایب را پسندیده هزار سوار جبار کار طلب از بندهای بادشاهی و تائیدان خود و بهادر خان که در آن ایام داخل لشکر ظفر اثر شده بود بسر کردگی اصالت خان تعیین نمود - روز دیگر خان مذکور باذوقه هشت روز ببال استعجال چون باد صرصر از کتل هندو کوه گذشته بذواحی انداب رسید و سر تا سر مواشی و سایر اسباب و اموال رینه و پرتال اهالی آنجا را بباد نهب و تاراج برداده احشام علی

دانشمندی و بیلابیتی و کورمکی را با خواجه زاده‌ی اسمعیل اتائی و سرودنی و قاسم بیگ میر هزار جات اندراب همراه گرفته عذبن مراجعت از آنصوب بر تافته و بهمان سرعت از کتلها و دریا عبور نموده داخل لشکر ظفر اثر شد - چون این مقدمه از روی واقعه بمساع جاه و جلال رسید گرفتن کهرم و بی سرانجام برگشتن خلیل بیگ و رفتن اصالت خان و مراجعت نمودن باین عذول در نظر درویشان بادشاه روی زمین بسی نا پسندیده نمود فرمان عتاب آمیز بنام امیر الامرا مستعمل بر این مضمون شرف صدور یافت که اگر خود با تمام لشکر کابل روانه شده به تسخیر بدخشان می پرداخت اولی بود الحال که در مصلحت وقت خط نموده باید که بمحزون ورود فرمان عالی شان سنگتراش و دروگر و بیلدار و شیرایندان بمحسنت ساختن راه کتل طول بزودی روانه سازد و بهادر خان با این خود نگه داشته اصالت خان و نجابت خان را بحضور بفرستد و راجه بی سنگه در اتک و رستم خان در ریختاس و قلیچ خان در بهیروز بولف و زید و شرک و نغان عزیمت قریب الوقوع گردد آمده حاضر شوند *

رفتن راجه جگت سنگه باندراب و ساختن

قلعه چوبین

چون راجه جگت سنگه از فرط کار طبیب و قهوا بعضی معذرت ساختند بود که اگر حکم والا صادر شود از راه کتل طول بولکوت بدخشان در آمده خواست و اندراب را بدست آورده بضبط التوسات و اویمهات آن سنگ بپردازد بشرطی که آنچه سوار و پیاده پیاده از غناطه فزاید وجه عامه آنها از سرباز خاصه شریفه منظور گردد - الحوزم تقاضای طلب یک سوار و دوازده سوار و دو هزار پیاده از خزانه کابل مقرب داشت و فرمان شد که سوار و سرانجام ظفر

اثر نموده کوچ بکوچ روانه شود - راجه بعد از متعدد نزول و ارتحال چون از کتل طول گذشت و اراده تاخت خوست پیشنهاد همت ساخته با دلبران همه کارزار روانه پیش شد ارباب و کلان قران خوست باستقبال آمده لوازم اطاعت را عذر خواه تقصیرات خود نمودند - و معینا ادای وظایف حسنی خدمت و رعایت مراسم نیکو بندگی بجا آورده اظهار نمودند که اگر درین سرزمین بندهای درگاه حصارى استوار بنیاد نهاده از روی استقامت و پردایى در آن اقامت گزینند هر آئینه از روی دولتخواهی مصدر خدمات و جانشینى گشته اصلاً قطعاً سرانقیاد از خط طاعت بیرون نکشیم - از آنجا که مقصد راجه جز اطاعت اهالی آنجا و ضبط محال آن حدود نبود همانجا دایره کرده جماعت مذکور را بعنایات بادشاهی مستمال و امیدوار ساخت - و بصواب دید آنجماعت میان سراب و اندراب قلعه محکمی از چوب که در آن سرزمین فراوانست ساخته و برجهای متین از سنگ بنیاد نهاده باستحکام تمام باتمام رسانید و دو چاه در آن حفر نموده بروج و دیوارهای چوبین را بانواع آلات آتشباری از توپ و امثال آن آراست - و دو طرف دهانه دره که راه دخول غنیم بود بچوبهای کلان بنهچی که سوار بدشوارى بگذرد برابر عرض راه افکنده محکم ساخت و گروهی قوی بازو از تغذگچی و تیرانداز بمحافظت آن برگماشت - درین اثداء کفش قلماق و جمعی تیر انداز اوزبکان که نذر محمد خان بمکاره راجه فرستاده بود رسیده سپاه خود را سه فوج گردانیده بنهرین پرداختند - راجه نیز بکار فرمائی همت عالی و عزم راسخ و جد ناند سه فوج ساخته از یک طرف خود و از جانب دیگر بهار سنگه پسرش بجنگ قیام نمودند - و فوجی از تغذگچیان بمداغه پیادهای هزاره که بکوه برآمده بود فرستاده فریقین از هر طرف نیران جنگ و جدال افروخته داد و مقابله و مقاتله دادند - سپاه

اورنگ از دستبرد لشکر هژد حسابی برداشته پیاده‌های هزاره نیز بضرب
 بندوق کوهپایان راجه جایی خود از دست دادند - بعد از معاینه این احوال
 اورنگیه در جایی که تفنگ نمی‌رسید برپایه ایوانج پادشاهی جمع آمده
 بقصد انداختن اسب منتظر وقت گشتند - راجه با بهادران مرکب ابدل و
 یکه تازان عرصه جلالت و جدال حمله آورده عرصه نبرد را از اشتعال دیران جنگ
 و جدال نمونه معشعر گردانید - چون دیرین زد و خورد جمعی کثیر از اورنگیه تن
 بشمشیر شعله تاثیر بهادران عذر بند افتاد گیرند دادند باقی ماندگان بجدال
 و امکان مقاومت در آن مقام محال دانسته بی اختیار بمساکن خویش
 برگردیدند - راجه حقیقت ترددات شایسته خویش بامیرالامرا نگاشته طلب کمک
 نمود - امیرالامرا سرب و باروت مصحوب و اجروپ پسر ار ارسلان شنه چهار هزار
 سوار از کومکیان صوبه کابل و تایینان خود همراه ذوالقدر خان و علی بیگ
 و اسحق بیگ و فریدون غلام خود بمکمک تعیین نمود - راجه سبب بارش
 برف توقف خود در آن مکان زیاده ازین مناسبت ندانسته از استواری قلعه
 و آذوقه خاطر جمع نموده چار صد راجپوت معتمد و پانصد لشکرچی را
 بمحافظت حصار گذاشته بیست و پنج رمضان المبارک از راه کابل پرتوده
 بصوب پنجشیر مراجعت نمود - ازین جهت که در اندک زمانی برانکه شدن اسب
 و آدم از برف و دمه بسیار ضایع شد و لشکر نتوانست از کابل گذشت بی
 اختیار شب در آن مقام بتعب تمام بر مردم بسر آمد و بهادران راجه
 بجایی که همیشه وافر بود برگشته منزل نمود - درینوقت فریدون پیش از حمد
 با تایینان امیرالامرا بر راجه پیوسته باعث افزونی استقلال مردم گشت -
 اورنگان قابو جو از شنیدن این خبر و مسدود شدن راه دیوانه بعزم قتال
 هجوم نموده از هر طرف نمودار گشتند - راجه بی ملاحظه و اندیشه با بهادران
 کار طلب و دلیران آهن سلاح فولاد سلب متوجه کارزار شد و نه نیروی

جلادت طرفین کارزاری مردانه بوقوع آمد - راجپوتان راجه از سردار گرفته تا احاد آنچه شرط جانفشانی است بجا آوردند و ادبار پڑوهان تاب قرار نیاورده رو بواستی نزار گذاشتند و فتح و ظفر نصیب اولیای دولت گردید - دو روز راجه در پای قلعه توقف ورزیده سوم روز برای کتل طول روانه شده پائین کتل دایره کرد و چهارم روز از کوه برف گذشته بعدود پنجشیر آمد *

مراجعت موکب والا از کشمیر بدارالسلطنه لاهور

چهارم شعبان بدولت و اقبال از کشمیر برای شاه آباد مراجعت نموده بعد از طی منازل مقرر که سابقاً کیفیت آن مفصل بقلم آمده چون بهیرا پور تشریف آوردند باران بهنگام شب شروع در ترشح نموده فردای آن در عین کوچ تا سرای سوخته که موسوم بخیر سراسر است تمام بارید - بعد از آن برف آغاز بارش نموده تا رسیدن سر کتل پیر پنجال رو بتخفیف نهاد - و سرمای سخت تا گذشتن از کتل مردم را تصدیع بسیار داد و برف در بعضی جاها یک وجب و در برخی محال یک و نیم وجب حجم داشت - ظفر خان را خلعت و اسب با زین نقوه و اوگرسین راجه کشتوار را از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار بر نواخته رخصت مراجعت دادند *

چون به بهنر نزول اجلال ارزانی فرمودند شاهزاده والا گهربلند اقبال محمد دارا شکوه که از کشمیر پیشتر رخصت بهنر یافته بود از آنجا و اعظم خان از متها آمده از دریافت ملازمت اشرف کامیاب سعادت جاوید گردیدند - سید اسد الله برادر دیندار خان از انتقال برادر خود بخدمت قلعداری کابل و منصب هزاری هفت صد سوار سرافرازی یافته رخصت شد *

هشتم از بهمنبر کوچ شد و شکار گنای و صید انگنان از راه حافظ آباد متوجه شده پانزدهم رمضان بدولت خانۀ دارالسلطنت نزول اجلال ارزانی فرمودند - درین تاریخ بادشاهزاده عالی نسب محمد مراد بخش از ملتان رسیده دو هزار مهر رسید خانجهان دولت آستانبوس معلی دریافته هزار مهر نذر گذرانیدند - و اصالت خان و نجابت خان و چندنی دیگر از کابل آمده بدولت ملازمت فایز گشتند - سعد الله خان بمنصب پنجهزاری ذات و در هزار سوار از اصل و اضافه و عنایت علم و نقاره و اصالت خان بمنصب چهار هزارنی سه هزار سوار از اصل و اضافه سر بلند و کامیاب گردیدند - راجه جسونت سنگه از وطن آمده بدولت زمین بوس رسیده میرزا نوذر بمنصب دو هزار و پانصدی در هزار سوار و خدمت قوش بیگی و کمواسپ خان بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرائازی یافتند - عبد الکافی برادر اصالت خان بخطاب نواز شخان نامی و مرشد قلی علی مردان خاننی بعنایت خلعت و اسپ و فوجداری دامن کوه کانگره از تغیر خنجر خان مبدعی گشتند - صد اسپ عراقی بابت پیشکش اصالت خان و شصت اسپ عراقی بابت پیشکش پورخان قلعدار بست از نظر اقدس گذشت - چون در پنجاب غله رو بگرانی نهاده اوقات غربا و مساکین بعسوت و دشواری می گذشت ده هزار رویه بسلائے آل فرخ فال عذر انصوری سید جلال مرحمت شد که باهل استحقاق قسمت نماید *

هشتم شوال چهل اسپ عراقی و چهار صد شتر بلوچی بابت پیشکش شاهزاده محمد مراد بخش از نظر اشرف گذشت - در لک رویه بشاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه برای خرچ عمارتی که بر کنار دریای جون نزدیک بقعه دارالاحنافه شاه جهان آباد اساس نهاده بودند و پانزده هزار رویه بابو الحسن ایلمچی عادل خان مرحمت

شد - حیات ترین بمنصب هزار سوار و رایسنگه جهاله بمنصب هزار سوار
ششصد سوار و رای تودرمل متصدی سهرند بمنصب هزار و پانصدی هزار
و دویست سوار دو اسپه سه اسپه و کشن سنگه نبیره راجه مان سنگه به
منصب هزار و پانصدی در صد و پنجاه سوار و ذوالقدر خان بمنصب دو
هزار هشت صد سوار و راجه جی رام بدگوجر بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار و روپ سنگه راتهور بمنصب هزار سوار از اعل و اضافه
سرافرازی یافتند - بیست و دوم سید خانجهان که بعارضه فالج صاحب
فراش بود روانه کشور بقا گشت - چون سید مذکور سر حلقه فدویان دبیرین
این درگاه بود لاجرم خدیو روزگار اظهار تاسف و تحسر بسیار فرمودند و حقوق
خدمات او را پیش نظر حقایق نگر داشته دو پسر خورد او را که یکی شیر
زمان و دوم سید منظور نام داشت بمنصب هزار پانصد سوار و سید
فیروز برادر زاده او را از اعل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
سر بلند گردانیدند - و سی کس از تاینیان آن قدیم الخدمت در زمره
بندهای درگاه منخرط گشتند - از آنجمله بهار نوحانی بمنصب پانصدی سه صد
سوار سرافرازی یافت - و سید سالار خانجهانی را بقوجدرایی برگزانت خالصه
گوالیار که بتیول سید خانجهان مرحوم بود افتخار اندوخت - سید منصور پسر
تیره اختر سید مذکور که از همه کلان بود براهنمونی ادبار مقارن قوت سید
مذکور راه فرار اختیار کرده آواره دشت جزون گشت - حسب الحکم یادگار
بیگ ولد زبردست خان داروغه گرز برداران بتعاقب رفته از نواحی سهرند
مقید نموده آورد - چندی بجزای افعال مقید زندان بوده حسب التماس
والده خون بعد از چهار ماه رهائی یافت - معتقد خان بخدمت صوبه داری
اودیسه از تغیر محمد زمان طهرانی و عنایت خلعت و قاضی طاهر آصف
خانی بخدمت بخشی گری احدیان سرافرازی یافتند - درین تاریخ نورجهان

بیگم دختر نیک اختر اعتماد الدوله و خواهر حمیده صفات آصف خان که در حبالة عقد نکاح حضرت جدّت مکانی بعد از کشته شدن شیرانگن ترکمان در آمده بود رفته رفته تصرف مفروط در مزاج آنحضرت نموده تسلط و اقتدار بمرتبه رسانید که آنحضرت با اختیار او مطلقاً بی اختیار بوده مدار معاملات بادشاهی هندوستان برگرفته او نهاده خود اعلاّ مقید به تقدید امور جز و کل نمی شدند و خواص ناخواص برونق رضای او عمل می نمودند بمرتبه که سکه دولت بنام او زدند و بعد از رحلت آنحضرت بادشاه حقیق آگاه در لک روپیه سالیانه مقرر نموده بودند برادری اقامت در سرمدنول بروج و راحت جاودانی از تنگنای عالم فانی رحلت نموده در مقبره که در پهلوی سرقد یمین الدوله در حین حیات خود بنا ساخته بود مدفون گشت *

دوم ذی قعدة عرضداشت شاهزاده محمد شاه شجاع مشتمل بر نوید تولّد پسر نیک اختر از دختر اعظم خان و اتماس نام و هزار مهر نذر رسیده مسرت انزلی خاطر اشرف شد - بادشاه عالم پند آن گل نوبس بوستان خلافت را بسلطان زین انبادهین موسوم ساخته فرمایان عزیزت آعیز میرکباد بخط خاص بقلم آوردند *

جشن وزن شمسی

روز مبارک دوشنبه چهارم ذی حجه سال هزار و پنجاه و پنج مطابق سوم بهمن جشن آغاز سال پنجاه و پنجم شمسی بقرخی و میمنت بآیین هر ساله آذین پذیرفته سر تا سر این روز سعادت اثر از عیش و عشرت و داد و دهش برونق کام محتاجان و نیازمندان بیدیان رسیده وقت بخوشی و انجمن بدلکشی انجام یافت - درین روز علی مردان خان امیر الامرا از پشاور و نذر شوایت ایلیچی نذر محمد خان از بلخ بدریافت سعادت

ملکزمّت اشرف که سرمایۀ سعادت دو جهانیدست رسیده امیر الامرا هزار مهر
 نذر گذرانیده بعنایت خلعت خاصه با نیمه آستین سر عزّت بر افراخت -
 و ایلچیی مذکور نامۀ نذر محمد خان با نه قطعه لعل و سی و سه اسپ
 و بیست و یک شتر و دیگر اشیاء که قیمت مجموع آن سی هزار روپیه شد
 از نظر اشرف گذرانیده بعنایت خلعت و بکده مرصع و بیست هزار روپیه نقد
 و چهار هزار روپیه دیگر از زر سرخ و سفید نثار بر مراد خاطر کامران گشت *
 درین نوآیین جشن مسرت افزای سعد الله خان باضافۀ هزاریی بمنصب شش
 هزاریی دو هزار سوار و عنایت فیل با یراق نقره و صدر الصدور سید جلال باضافۀ
 هزاریی بمنصب شش هزاریی هزار سوار و راجه بیتهداس باضافۀ پانصد سوار
 بمنصب پنج هزاریی چهار هزار سوار و راجه بهار سنگه بمنصب سه هزاریی سه هزار
 سوار از آنجمله هزار سوار در اسپه سه اسپه و نظر بهادر خویشتگی بمنصب سه
 هزاریی دو هزار و پانصد سوار و میرزا نوذر بمنصب سه هزاریی دو هزار سوار
 و مهیش داس راتهور بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و عاقل
 خان میر سامان بمنصب در هزار و پانصدی هشتصد سوار و حیات خان
 بمنصب دو هزاریی شش صد سوار و انروده ولد راجه بیتهداس بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار و گردهر داس کور بمنصب هزاریی هفت صد
 سوار و خوشحال بیگ کاشغری بمنصب هزاریی چهار صد سوار و هریکی
 از شفیع الله برلاس میر توزک و رحمت خان بمنصب هزاریی دویست
 سوار از اصل و اضافه سر بلند گردیدند - نذر شواپت ایلچیی نذر محمد خان
 هفت اسپ و هژده شتر از نظر اشرف گذرانیده خود بعنایت خنجر
 و همراهانش بانعام نه هزار روپیه سر بلندی یافتند *

چون محمد حسین ولد میر فتاح صفاهانی تیولدار پنجوچ صوبۀ
 کشمیر که پدر و برادر او در دولت صفویه باین اسم موسوم و مشهور

بودند متمرّدان کاشال را تنبیه بواقعی نموده گوشمال واجبی داده بود
 بمیرفتاح ملقب گشته باین نام نامی وجاگیر داری کاشال سرافرازی
 یافت - چهارم بمنزل امیر الامرا علی مردان خان تشریف برده از جمله نثار
 و پا انداز و پیشکش او که بسپاس این مرحمت والا گذرانیده بود یک
 لک روپیه قبول نمودند - بعرض مقدس رسید که راجه جگت سنگه بسبب
 بیماری که از آفت برف در وقت برگشتن از کتل طول بهم رسیده بود
 در پشاور در گذشت - راج روپ پسر کلانش را با سال خلعت و منصب هزار
 و پانصدی هزار سوار از اصل و افاضه و خطاب راجگی و انعام محال وطن که
 پدرش داشت سرافراز نموده از جمله هزار و پانصد سوار و در هزار پیاده که
 بکومک پدر او برای محافظت قلعه چوبین که مابین اندراب و سراب ساخته
 بود مقرر نموده بودند پانصد سوار و هزار پیاده بشرط مذکور بکومک او مرحمت
 شد و تنخواه از خزانه کابل قرار یافت *

توجه اشرف بفتح بلخ و بدخشان و تعیین افواج ظفر امتزاج بآن صوب

چون بعد از وقوع واقعه ناگیر بادشاه جگت آرامگاه نور اندین
 محمد جهانگیر بادشاه تا رسیدن خدیو جهان ثانی صاحبقران از دکن به
 دارالخلافه بسبب هرج و مرج که خاعه ایام فتوت و لازم ماهیت امثال
 آن اوقاتست خلل کلی بکلّ و عقد جزئیات امور خلافت راه یافت
 و ظفر خان که به نیابت پدر بصوبه داری کابل می پرداخت بسبب گزندی که
 از افغانان نسبت بکلّ او در کتل خیبر بوتوق آمده بود در خود قدرت
 انتقام و مجال رفتن کابل نیافت و نذر محمد خان ترصه را خالی دیده
 و فرصت را غنیمت شمرده بر سر دارالملک کابل و مضامین آن ترکندز آورد

و انواع خرابی در آن سرزمین بظهور رسانیده بسجود شنیدن خبر جالوس اقدس بر سریر سلیمانی و تعیین شدن مهابت خان خان خاندان بهادر بجهت تنبیه و تادیب او بی نیل مقصود هزیمت را بحساب غنیمت شمرده رو بواپس فرار نهد - و از راه غوری در عرض سه روز طی مسافت هژده روز نموده خود را به بلخ رسانید - این بی روشی و بیوراهی نذر محمد خان برخاطر فیض مظاهربغایت گوانی نموده بذاب آن همواره در فکر ترتیب این مهم و سرانجام اسباب این یساق می بودند - لیکن از آنجا که سرانجام امور دنیا در بند وقت مقرر است بسبب وقوع بعضی عوایق مثل بغی خانجهان و بندیده و شورش فرمان برایان دکن اراده مذکور در حیز تاخیر مانده نهضت والا بدان صوب اتفاق نیفتاد - اکنونکه بامداد کار پردازان عالم بالا همه کام هواخواهان دولت بی پایان حسب المرام بر آمده خانجهان و بندیده بجزای اعمال رسیده نظام الملک نیز بشامت حمایت افغانان دولت بی پایان دیرینه سال خود برهم زده بفرمان خدیو زمان از اقامت سر منزل وجود راهی بانی عدم گردید و سایر مهمات ولایت جنوبی انجام پذیرفته خاطر انور خدیو هفت کشور از رهگذر جزئیات امور آن سمت بهمه جهت فراغ کلی یافت تنبیه و تادیب گروه شقاوت پرور المان که در سارواو النهر آتش جور و اعتساف برافروخته در قتل اهل اسلام و هتک استار اخیار حتی المقدور کوتاهی نموده خود را مستحق عقوبت ساخته بودند و انتقام جور و تغلب که از نذر محمد خان در حق رعایای کابل بظهور پیوسته بود واجب دانسته بحکم و جوب پاس ناموس سلطنت و حفظ صورت مهابت و سطوت پروانگی قهرمان قهر خدیو روزگار بطغری امضا و توقیع نفاذ رسیده که بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش با پنجاه هزار سوار جرّار و ده هزار پیاده تفنگچی و بانددار و توپ انداز به تسخیر

ولایت بدخشان و تذبیه و تادیب گروه ناهنجار المان راهی شده بچنانح
استعجال خود را بر سر کار رساند - تقسیم هفت فوج عمان موج از دلیران عرصه
کارزار بحضور اقدس چنین قرار یافت - در هر کدام از قول و هراول دوازده
هزار سوار و دو هزار پیاده و در هر یک از جرانغار و برانغار شش هزار سوار
و دو هزار پیاده و در هر کدام از طرح دست راست و چپ شش هزار سوار
و هزار پیاده و در اتمش دو هزار سوار - و فوج قول بوجود شهسوار عرصه کارزار
شاهزاده والا تبار محمد مراد بخش و امیر الامرا علی مردان خان و نجابت
خان و میرزا خان بن شاه نواز خان نبیره عبد الرحیم خانخانان و محبتش
خان و شاد خان و ذوالقدر خان و شیخ اله نیه ولد کشور خان بن قطب
الدین خان کوکه و ملتفت خان ولد اعظم خان و غیره چار صد کس از امرا و
منصبدار و هزار احدی استقامت گرفت - و قرار یافت که هنگام آرایش
صفوف امیر الامرا در یمین و نجابت خان در یسار قیام نموده بفرار آرا
گردند - و فوج هراول بسرکردگی بهادر خان و راجه بیتللداس و رار ستر سال
و مادهو سنگه و نظر بهادر خویشگی و مهیش داس راتهور و سید عالم
و شیورام کور و روپسنگه نبیره کشن سنگه راتهور و حیات ترین و جمال
خان نوحانی و محکم سنگه و گوپال سنگه سیسودی و ملال ترین و گردهر
کور و راجه امر سنگه نوروی و سید شهاب و رای سنگه جهانا و ارجن کور
و سید نور العیان و سید محمد و غیره چار صد و هفتاد کس از امرا و منصبدار
و هزار بوقنداز چون کوه البرز بپایداری و استواری اعتبار پذیرد - و برانغار
بسررداری قلیچ خان و غیره چار صد و شصت نفر از امرا و منصبدار مثل شاه
بیگ خان و راجه دیبی سنگه بندیل و اهتمام خان و خنجر خان و ترکناز
خان و مقصود بیگ علی دانشمندی و هفت صد سوار احدی و تفنگچی
زیست یابد - و فوج جرانغار را پیشلیقهی رستم خان و دولت خان و مراد

قلی کهر و نور الحسن بخشی اعدیان و غیره دو صد و پنجاه سوار امرا و منصبدار و دو هزار احدی و تفنگچی معتبر ساخت - و طرح دست راست باصالت خان و راجه رایسنگه سیدودیه و راجه راجروپ و راجه جیرام بدگوچر و سید اسد الله و شادمان پگهلی وال و جگرم و راجه بهروز و غیره سه صد و هفتاد و نه تن از امرا و منصبدار و هفت صد سوار احدی و برقنداز و طرح دست چپ به خلیل الله خان و دریست و پنج کس از امرا و منصبدار که از آنجمله راجه بهار سنگه بندیل و سعادت خان نبیره زین خان کوکه و چندر من و صف شکن خان صفوی و خلیل بیگ و خوشحال بیگ و جبار قلی کهر و غضنفر ولد الله و یردی خان و خواجه عنایت الله ولد صفدر خان و غیره با هفت صد سوار احدی و تفنگچی چون سد سکندر مستقیم گشت - و التمش بمیرزا نودر صفوی و لهراسپ خان ولد مهابت خان و سید محمد ولد خان دوران و صفی قلی ترکمان و کرشناسپ ولد مهابت خان و جمعی دیگر از بندهای منصبدار محکم شد - مچلا این درباری لشکر بی پایان که هر فوجش از جوش تلاطم و تراکم موج شور و شر با بحر ذخار برابری میکرد در اوایل ذی حجه از دار السلطنت لاهور رخصت یافته بعون و عون آلهی و همراهی نائید اقبال بادشاهی بصوب کابل روانه گشت - نخست بوقت رخصت شاهزاده کامگار محمد مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و نازری طلا درزی و یک قطعه لعل بیش بها و دو مروارید که بر سر می بندند و طری مرغع الماس و جمدهر مرغع با پهلکتاره و شمشیر مرغع و اضافت هزار سوار بمنصب دوازده هزار و ده هزار سوار از آنجمله دو هزار دو اسبه سه اسبه و بحرمت صد اسب از آن میان یکی با زین مرغع و دیگر با زین طلا میثاکار و فیل با یراق نقره و ماده فیل و هفت لک روپیة بعنوان مساعدت سر بلند ساختند - بعد از آن امیر الامرا علی مردان خان بحرمت خلعت

خاصه و جیعۀ الماس ثمین و خنجر مرصع با پهلکتاره و شمشیر مرصع و در
اسپ با ساز طلا و فیل با یراق نقره و ماده فیل و محمد اسمعیل پسرش را
بخلمت و جیعۀ مرصع و فیل و نه کس دیگر از همراهانش را بخلمت
و قلیچ خان و نجابت خان و رستم خان و اصالت خان و راجه بیتملداس
و راو ستر سال را بعطای خلمت خاصه و جمدهر مرصع و اسپ و نظر بهادر
خریشگی را بخلمت و اسپ و نقاره و دیگر سرداران و امرای عظیم الشان را
بقدر پایه و ترتیب مراتب بانواع عزایت و اقسام انعام از خلعت و خنجر
و اسپ و فیل که این مقام بتفصیل شرح آن بر نمی تابد سرائر و ممتاز
ساخته حکم فرمودند که برخی از لشکر نصرت اثر در خدمت شاهزاده براه
پشاور و جمعی براه بدگش بالا و پایان روانه شده چون در کابل بیک دیگر برسند
قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوزاد فوج سه گانه که بمرکب گوی بیدان
متعلق است از راه آب دره بکمره رفته اول حصار آنرا و بعد از آن قلعه خوبی را
بتصرف در آورند و بعد از مفتوح شدن قلاع مذکور بخدمت شاهزاده برسند -
و شاهزاده با افواج چهار گانه از راه قتل طول راهی گشته به تسخیر قندهار
و توابع آن پرداخته تسخیر بلخ پیشنها و همت والا زهمت کردند - و دیوانی
لشکر نصرت اثر بکفایت خان و خدمت بخشین گوی بمختلفت خان
و داروغگی داغ و تصحیح به شمس الدین واد مستشار خان مقرر نمودند -
و خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلکتاره و اسپ از طوبه با ساز طلا و فیل
با ساز نقره مصحوب اصالت خان به بهادر خان که در پشاور بود ارسال
داشتند - و دو هزار اسپ خاصه همراه لشکر نمودند که برخی باحدیان
و تفنگچیان اسپ طلب و تتمه باعرا و منصبداران را که اسپان در کار داشته
باشند بعنوان مساعدت بدهند *

غری محرم یادگار بیگ میرتوزک ولد زبردست خان بمنصب هزاربی پانصد سوار و خطاب جان نثار خان بلند پایه شد - چون بعرض مقدس رسید که اکثر صحرا نشینان و مزارعان تهی دست صوبه پنجاب بذابر گرانی غله فرزندان را می فروشند حکم شد که از سرکار بها داده فرزندان را بآنها باز گذارند و هرروز در ده جا غلول خانه ساخته طعام دریست رویه بمستحقان قسمت میکردند باشند - قلعه تارا گده که بعد از مسمار ساختن دیوارها باز برآهه جگت سنگه مرحمت شده بود مرشد قلی فوجدار دامن کوه کانگرا بموجب حکم والا از تصرف راجروپ پسرش بر آورده به بندهای بادشاهی سپرد - و خدمت قلعداری آنجا از حضور اشرف به بهادر کنبو مقرر شد *

گذارش نوروز جهان افروز

لله الحمد و المنة که نوروز سعادت پیرا بعد انقضای دو گهری از شب چهارشنبه سوم صفر ختم الله بالتخیر و الظفر بسبب تحویل اورنگ افروز طارم چارم از تابخانه حوت بشرف خانه حمل جهان را مؤده خورمی و نشاط بخشید - فردای آن دارای دار السلطنت آدم خدیو عرصه عالم از خلوت سرای محل بمركز خلافت یعنی بارگاه فلک جاه بدولت و اقبال انتقال فرمودند - و بکرین کف گوهر بار را که پیوسته دریی زهن کردن گرد آورده صدف عدن و عمان است بموج در آورده دیگر بار روی زمین را گوهر نثار ساختند - نذر شوایت ایلچی نذر محمد خان بعنایت خلعت و انعام بیست هزار رویه و دو مهر صد تولگی و دو رویه بهمین وزن چهارم اعتبار برافروخت - و میر ابو الحسن ایلچی عادل خان بانعام خلعت و اسب با زین نقره و فیل برق مبداهات به فرقدین برافراخته رخصت بیجا پور گردید - و برای

سر بلندپی عادل خان خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلوانتاره و سپر خاصه با بند و بار مرصع و صد پارچه از نفایس اقمشه احمد آباد و کشمیر مصحوب او مرحمت شد - و عاقل خان از تغییر خلیل الله خان که بخلعت و جمدهر مرصع و اسپ با زین طلا تارک افتخار برادر اخته رخصت لشکر ظفر اثر شده بود بخدمت بخشی گویی دویم و غذایت خلعت و منصب دو هزار و پانصدی و هزار سوار و خدمت عرض و قایم موبجبات از تغییر ملا علاء الملک امتیاز یافت - و تقدیم خدمت خاندسامانی که از خدمات عمده این دولت پندار است و تلو مرتبه وزارت از تغییر عاقل خان بخدمتی نمودن حکمی و ادبی ملا علاء الملک مفوض داشته منصبش هزار و پانصدی دویست سوار مقرر شد - هفدهم صفر سال مذکور بساعتی که سعادت برو مقبرون بود پیشخانه والا بصوب کابل برآمد و حسین بیگ خویش امیر الامرا را بخلعت و منصب هزاری ذات پانصد سوار از اصل و اخته نوازش نموده اخته بیگی گردانیدند - و سید بهادر را بعذایت خلعت و خدمت توپک از تغییر جان نثار خان بر نواختند - چون محمد قاسم وند هشتم خان فیدیه قاسم خان میربحر که خدمت میر آتشی و کوتوالی داشت بیستای بیستم معین گشت مظفر حسین بخدمت داروغگی نوپ خانه رکاب سعادت و کوتوالی اردوی معلی سر بلندپی یافت *

فرستادن جان نثار خان بعنوان رسالت بایران

چون بعد از جلوس والا ملوک دهر و سلاطین عصر بذایر راهنمونئی خرد خیرخواه راه آشنائی که جلوه گاه پرتو روشنائیست کشاده تجدید عهد اخلاص و تمهید روابط آن نموده بودند و شاه عباس دارایی ایران مراسله عداقت مضمون مشتمل بر اظهار مراسم دوستی و مرانب یگانگی مصحوب بحری

بیگ فرستاده ادای مراسم تهنیت و اظهار شادمانی بر جلوس مبارک نموده بود و بعد از رحلت او از دار فنا به عالم بقا هرچند ابواب مکانت و مراسلت از رهگذر بی روشی و اندیشه‌های بیجای شاه صفی مسدود شده بود باوجود کمال استغنا و بی نیازی بمقتضای صورت نخواستند که سلسله دوستی قدیم این دودمان عالیشان یکبارگی گسیخته شود لاجرم هجدهم صفر جان نثار خان را بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و دو اسپ عربی نژاد با ساز طلا و فیل سر بلند ساخته با گرمی نامه متضمن مراسم تعزیت شاه صفی و تهنیت جلوس دارای حال شاه عباس که بنام جد خود مسمی است و بامر اشرف سعد الله خان انشا نموده بود رخصت ایران نمودند و حکم شد که متکفلان مهمات سرکار گردون آثار طلب دو ساله او و همراهان او نقد از خزانه عامه تن کنند و یک لک روپیه مرصع آلات و دو لک و پنجاه هزار روپیه دیگر تنسوقات و پنجهزار پارچه امتعه نفیسه ممالک محروسه برسم ارمغانی ارسال یافت *

تهنیت موکب همایون از لاهور بصوب

کابل باراده فتح بلخ

و بدخشان

روز پنجشنبه هجدهم صفر مطابق شانزدهم فروردی ماه آلهی سال هزار و پنجاه و شش هجری بعد از انقضای یازده و نیم گهری ماهچه آفتاب شعاع اعلام صفر علامت که تا قیام قیامت بتقویم دین و استقامت داد آنحضرت و اولاد امجد کامل نصاب قرین انتصاب خواهد بود از مرکز محیط خلافت کبری اعلی دارالسلطنت لاهور بصوب کابل قرین خیریت

و خوبی ارتفاع یافت - شهباز عرصه دین و دولت قرین تائید آسمانی و تمکین صاحب قرانی پای مبارک را که از پذیرفته آفتاب جهان آفتاب پای کم نمی آرد بر خانه چشم رکاب نهاده از پرتو قدوم میمنت لزوم برخلاف ذیبر اعظم بیک دم هلال حلقه رکاب را کمال بدر تمام دادند - بعد از آن که از برکت تحویل اشرف بخت بیت الشرف خانه زمین بر سعادت دایمی اورنگ گوهر آگین فایق آمده نقش مرادش در بخت نشست بدوشت و انبال یکران کامرانی را که سیارات مسمایش در درگاه نشانی ثوابت و سید چرخ هشتم بر بساط هفت اقلیم بصاحب نظران نموده و روشنگر سرعت از آینه نعلش که صورت نملی باد است زنگ درنگ زدوده و گره آسمان از آن پیوسته از زر هلال وجه نعلبندی بر آتش می فرستد که شدگم گره عذنی مانند باد پای نفس بر سطح هوا شریان جولانگه می نماید و باد از آن همواره در دست و پایش می افتد که در آمد و رفت از فوط سرعت بنهچگی جولان میکند که تماشای آنرا همان در جانی خویش می بیند بجولان در آورده رخ بسمت عقصد گذاشتند - درین وقت که سحران روی زمین در رکاب سعادت پا برآه نهاده و شادان سرافراز پیاده در جانی افتاده بودند و آن سرور ادب پرور از روی کمال اقتراز و انبساط خانه خانه سی طرب و نشاط میراند و فرمانبران از بالائی فیل فیل بالا از حسب الامر پادشاه روی زمین بر اهل زمان می افشانند تا بدین فرخنده آئین رفته رفته فروغ عنایت ایزدی و پرتو نور الهی بر ساحت منوری که انروی آب بچهرت نزول اشرف مقرر شده بود انداخته رشک فرمائی ساحت طور ساختند - ازین منزل جعفر خان را از تشریف خلعت خاصه و عصبه دایمی بانجام و بهرام برادرش را بخدمت واقعه نویسی و بخششی شری و نامدار پسرش را بمنصب پانصدی عد سوار سرافراز و مشرف ساخته و اعظم خان را که

پانصد سوار همراه پسر خود داده بود از ممر کبرسن از همراهی رکاب سعادت
مکروم نموده تا مراجعت رایات عالیات بفتح و فیروزی رخصت کشمیر
دادند *

بیستم جهانگیر آباد بنزول اقدس منزل سعادت گردید - کنوز رام سنگه
واد راجه جی سنگه که با پانصد سوار از وطن آمده سعادت ملازمت
اندوخت بمنصب هزار سوار فوج طالع برافراخت - چون درین ایام
طبیعت حرم محترم شاهزاده محمد دارا شکوه بسبب کوفت بدنی از
مرکز اعتدال انحراف پذیرفته هر روز شدت آن عارضه بفرط اشتداد منجر
می شد آن بلند اقبال را با مردم محل در جهانگیر آباد گذاشته حکیم
مومنا را بجهت معالجه دستوری توقف دادند - روز دیگر از آن مقام کوچ
نموده سیوم ربیع الاول از آب چناب و نهم از دریای بهت برای پل سفاین که
بروش معهود بسته بودند عبور نمودند *

بیست و سوم دولتخانه حسن ابدال از شرف ورود اسعد سعادت
سرمه پذیرفت و عمارات آن که بر کنار تالاب بغایت خوش و دلکش اساس
یافته بود پسند طبع مشکل پسند افتاد - بعد از در مقام متوجه پیش شده
شرف ربیع الثانی از آب فیلاب برپل گذشته پنجم ماه عمارات ساخته امیر
الامرا در ایک قلعہ پشاور فیض نزول موکب جاه و جلال دریافت - چون
عمارانش بطرز ایران ساخته شده پسند نفرمودند - ششم بیابان ظفر خان که
در بیرون شهر واقع است تشریف بردند - بهنگام سواری بازار مسقف پشاور
که امیر الامرا بکج برآورده با در چار سوی سر باز بطرز مثنی بغدادی
ساخته بود در نظر آنور بغایت محسن و مستحسن افتاد - طرح آنرا نزد
مکرمات خان فرستادند که درون قلعہ شاهجهان آباد بازاری از جلو خانه -

تا دروازه قلعه که بجانب دار السلطنت لاهور واقع شده بهمین دستور مسقف مرتب سازد *

جشن وزن قمری

روز پنجشنبه هشتم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه و شش انجمن جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و هفتم عمر گرامی بکمال خوبی آرایش ترتیب پذیرفته مسرت افزای جهانیان گشت - دین روز عشرت آموز سعد الله خان باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری سه هزار سوار و راجه جسونت سنگه بمنصب پنج هزار سوار از آنجمله دو هزار دو اسبه سه اسبه بلند پایه گردیدند - بعرض مقدس رسید که طایر دستان سرای سرایستان قدس حاجی محمد جان قدسی نخلص در دار السلطنت لاهور قفس قالب عنصری شکسته با بابلان جنت هم نوا گردید - شفیع الله میر تورک بحراست قلعه لاهور از انتقال سرانداز خان قلماق که پیمانگی برآمده بود بمنصب پنج هزار سوار چهار صد سوار سرافرازی یافته رخصت شد - بیست و دوم ربیع الثانی دولت خانه کابل از نزول اقدس پایه کرسی هشتمین یافته روکش پیرایه نگارخانه چین بل سرمایه آرایش بهشت برین شد - چون هنوز عمارات آنجا با تمام نرسیده بود داروغگی عمارات بغازی بیگ مقور نموده بیست و هشتم حویلی علی مردان خان را که نشیمنهای عالی داشت از فور ورود مسعود روکش قصور و منازل بهشت موعود ساخته تا اتمام عمارات خاصه در بهمین مکان اقامت قرار دادند *

غرة جمادی الاول بطواف روضه ملایک مطاف حضرت قدوس مکنی انار الله بهانه و مرقه ثانی رابعه رقیه سلطان بیگم رفته از بیرون دروازه آماده حق تعظیم و اعظام گشته پیاده شدند و بعد از ادای آداب معهود زیارت ده

هزار روپيه بفقرا و مساكين آنجا قسمت نمودند - لطف الله پسر سعيد خان بهادر ظفر جنگ بعنايت خلعت و اسب سرافرازي يافته رخصت قندهار يافت تا به نيابت خود خان مذکور او را در آنجا گذاشته روانه حضور گردد - چون بعرض مقدس رسيد كه بادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر برای تائيم موبه گجرات و تذيب متمردان آنجا جمعی كثير نوكر گرفته و خرج زياده از دخلست هزار سوار از جمله سواران آن بادشاهزاده والا قدر عالي مرتبت در اسبه سه اسبه نمودند - يازدهم سيد جلال را از اصل و اضافه بمنصب شش هزاري هزار و پانصد سوار سربلند ساختند - چون منازل عالي بنيد خانه صورت اتمام پذيرفته بآب و رنگ گوناگون نقش و نگار بتازگي آبرو افزای كه طارم چرخ كبود گرديد از حويلي امير الامرا بدانجا تشريف آورده ساير نشيمنهای غريب و مناظر نظارگي نوب آنرا رشك سراستان ارم فرمودند *

روانه شدن بادشاهزاده محمد مراد بخش

بفتح بلخ و بدخشان

بادشاهزاده محمد مراد بخش پس از دستوري يافتن از پيشگاه خلافت بيست روز در زمين كهران برای آسودگي لشكر و پنج روز در حسن ابدال و بيست روز در پشاور توقف نموده نهم ربیع الثاني بکابل در آمد - پس از آنكه بهادر خان و قليچ خان و رستم خان و خليل الله خان و غير اينان كه براه بنگش شتافته بودند در كابل رسيدند بادشاهزاده والا تبار از كابل کوچ نموده موضع پای منار را مضرب خيام گردانيد - چون هنگام تعيين مواكب جهانكشا حكم معلی صادر شده بود كه بمنصبداران نقدي واحديان تيرانداز و برقندازان سوار و تفكچيان پياده و ديگر شاگرد پيشه سه ماه پيشگي

و بجایگردداران که داغ آنها موافق حاصل جاگیر مقرر است بر وفق چهارم حصه حاصل تیول که آن نیز سه ماهه می شود برسم مساعدت از خزانه حضور بدهند و چون بعضی وجه مذکور در لاهور نیافته بودند لشکر فیروزی اثر چه از این رهگذر و چه بجهت استماع بسیاری برف و دشواری کتل در پیدش رفتن توقف داشت - بادشاه حقیقت آگاه سعد الله خانرا پیشتر روانه کابل گردانیدند و فرمودند بجمعی که سه ماهه پیشگی نیافته باشند زر داده و بانجام دیگر مهمام پرداخته چنان کند که هیچکس را عذری در روانه شدن نماند - علامی از باغ صفا در دو روز بکابل شتافت و در عرض پنج روز همگی مهمات را رو برآه آورده تمامی عسکر را روانه ساخت - چنانچه بادشاهزاده هژدهم بهادر خان و راجه بیتلدااس را با فوج هزارل پیشتر راهی گردانید و اصالت خان را با فوجی که همراه داشت برای پاک کردن راه کتل طول رخصت نمود و خود بیست و یکم از پای منار روان شده بدر کوچ بقرا باغ و از آنجا بیک کوچ بپاریکار رسید - و قلیچ خان سردار فوج برانغار و خلیل الله خان سرگروه طرح دست چپ و میرزا نوز صفوی سردار التمش را شاهزاده والا گهر برآه آب دره جانب کهمر و نموی روانه گردانید - اینها پس از الحاق در باب انکاد آرا و هم که سر رشته انصرام سایر مهمام بآن موقوف و سلسله پیشرفت جمیع کارهای عظام بدان وابسته همگنان متوجه کار شده در انصرام این مهم بجد و جهد کوشیدند - و بتوافق تسخیر بدخشان پیشنهاد همت ساخته عزیمت های راسته را که در جمیع امور چنانچه مذکور شد کار عظیم آیات و عزایم مقدمات میکند بکار برده کوچ به کوچ راهی شدند - بادشاهزاده بعد از رسیدن پای کتل طول چون راه از کثرت برف دشوار گزار بود بسرعت تمام بیلداران بادشاهی را با چندین هزار مزدور که مردم امیرالامرا از بلوکات کابل گرد آورده بودند

تعیین نمودند که برف از سر راه دور نموده کوچۀ که شتر باسانی بگذرد بسازند و باقی را چنان بکوبند که آدم و اسب بر روی آن توانند گذشت - ازین رو که مردم هندوستان ازین قسم تردد در ماندگی دارند انجام این کم از بیلداران چنانچه باید صورت نیافت - لاجرم بردای آن بهادر خان و راجه بیتهداس و اصالت خان بکوه برآمده بجهت کشادن و کوفتن برف سوار و پیاده خود را برگماشتند - تمام مردم خصوص افغانان بهادر خان بسعی بسیار تا یک کوه که برف بسیار بود برداشته بعرض دو گز کوچۀ پریدند - و روز دیگر بکوفتن آن مقید گشته راهی بجهت عبور درست ساختند - پایان روز اصالت خان با همراهان و دوم روز بهادر خان و راجه بیتهداس با دلاوران تهور کیش هراول بعد آن شاهزاده عالی مقدار از کتل گذشته غره تیر در میدان سراب که داخل بدخشان است منزل اختیار نمودند *

چون فرقه تفرقه خاصیت اوزبکان و احشام بی احتشام المان که بکار فرمائی جهالت و راهزنائی ضلالت قرا و مواضع بدخشانات را بجاورد غارت پاک رفته کار بر خسرو سلطان خلف نذر محمد خان بغایت تنگ ساخته بودند خبر آمدن لشکر ظفر اثر شنیده هریک از آن بدکیشان بزرگ ناوک پُران از کمان ترکش کدد بلندی زده بطرفی بدر رفت - درین وقت بهادران لشکر فیروزی اثر از روی عجلت بیلی سرعت یکبارگی بارگی تاخته نواحی بدخشان را معسکر گروه سعادت پڑوه ساختند - و مرهم راحت بر ناسور جراحت دل خستگان آن دیار نهاده بحسن سلوک و معاش جمیل و رفق معاشرت دلهای خواص و عام را بدام آوردند - و بزرگ و کوچک آن ولایت دست بدعای مزید جلا و جلال شاهشاه جهان پناه بر آورده استدعای بقای ابدی و دوام سمدی انصاحب دولت موثق و موید و تمهید اساس دولت این دولت کده مخطد و مؤبد از

درگاه ایزدی نموده بر کام خاطر فیروز گشتند - درین میانه خسرو سلطان شنید که شاه محمد قطغان و قل محمد با بسیاری از المانان از اب آمویه گذشته بر سر قندز می آیند و در خود رای ستیز و روی آمیز این طایفه خیره چشم نیلخت بحسب مصلحت دید خرد با بدیع سلطان پسر و در هزار خانه دار احشام و اهل قندز که بیشتر رعایای جور کشیده و غارت دیده بودند آرزوی استسعاد سعادت ملازمت نمود - و اصالت خان را که از کذل پیشتر فرود آمده بود از مافی الضمیر خویش آگاه ساخت - و عزمداشتی مصحوب مدیق بیگ نوکر معتبر خود بدرگاه عالم پناه ارسال داشته التماس اجازت نمود - از روی کمال عنایت و نهایت عاطفت در جواب منشور لامع النور مشتملبر تسلی و استمالت بسیار بخدمت موعی الهیه بشرف صدور پیوست - اصالت خان خسرو سلطان را دیده و امیدوار گوناگون نوازش بادشاهی ساخته مصحوب دولت بیگ قافشال روانه درگاه عالم پناه نمود و اکثر احشام و رعایا و اهالی قندز را که با خسرو همراه بودند بحکم معلی پیش خود نگاهداشت - وقتی که بانزدیک اندر باب رسید امیر الامرا بموجب ارشاد پذیرفته شده بر پشت اسب ملاقات نموده نزدیک بادشاهزاده عالی مقدار آورد - بعد از آنکه داخل خیمه والا شد آن عالی مرتبت بر طبق حکم مقدس تا منتهای بساط رفته معانقه نموده همراه آورده نزدیک به مسند نشاندند - و از روی قدردانی افسانه دلجوئی و مهربانی بطهور رسانیده یک قبضه جمدهر مرصع با نه تگوز پارچه و نه اسب و یک فیل و مکه فیل با حوضه نقره و پنججاه هزار رویه نقد از خزانة عامه لشکر بار تکلف نموده لوازم مهمانداری و مراسم ضیافت چندنجه باید بتقدیم رسانیدند - و شاهزاده قباد پسر اسد خان گللی را همراه داده بخت درگاه والا فرمودند - و چون خسرو سلطان از همدگر کوه گذشته بسلسله

جذبانی بخت و سعادت مرحله پیمایی طریق دولت و رهگرایی
وادی اقبال گردید و در نزدیکیهای کابل رسید حکم شد که مرحمت خان
ولد صادق خان بسرعت تمام خود را بدر رسانیده در روز فرمان عالیشان
مشمولبر عنایت فرزان و چهار اسپ عربی و عراقی با زین طلا و بیست
تقویر پارچه از دوازه اقمشته هندوستان و یک نالگی و چهار دولی با چوبهای
نقره و شلافهای منمحل برای سواری عورات که مرکبی جز اسپ و شتر
نداشتند و در دست پیشخانه مکمل بدر داده آداب ملازمت تلقین نماید
و همه جا همراه بوده بدرگاه گیتی پناه آورد - و بیست و پنجم ربیع الثانی
و قتیکه در ظاهر کابل رسیده متوجه ادراک سعادت ملازمت شد بفرمان
شاهنشاه گردون وقار سلاطین آل فرخنده فال صدر الصدور سید جلال و خان
والا مکان مدار المهرمی سعد الله خان تا سر خیابان باستقبال شتافته
آن سلطان سعادت نشان را بدرگاه سلاطین پناه آوردند - و در خواجه مقدس
شرف ملازمت دریافته بعد از ادای آداب معهوده و تقدیم مراسم کورنش
و تسلیم هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر از نظر انور گذرانیده التماس
قدمبوس نمود - بادشاه مهربان نذران اول برخصت قدمبوس اختصاص
داده پس از آن سیش را از روی کمال لطف باغوش نوازش در آورده
بحکم نشستن سر اقتضایش را باوج عیوق رسانیدند - و انواع تفقه و دلجوئی
بجا آورده عنایت خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و جیغه مرصع
و خنجر مرصع با پهلوانکاه و شمشیر مرصع و سپر با بند و بار مرصع و منصب
شش هزاره در هزار سوار و فیل خاصه با یراق نقره و ماده فیل با حوضه نقره
و پنجاه هزار روپیه نقد خمیمه مراحم بادشاهانه نموده در منزل خان دروزان
بباهر نصرت جنگ که با فروش و دیگر اشیاء آرایش داده برای قیام او
مقرر ساخته بودند حکم نزول فرمودند - سلطان مذکور دومین پسر نذر محمد

خانست از جمله شش پسر که بالفعل زنده اند جوانیست بلند و بالا
ضعیف بنیه گندم گون کوسه سی و نه ساله افیونی گززان *

مفتوح شدن قلعه کهمرد و غوری

چون شاهزاده والا کهر مطابق حکم معلی قلیپ خان و خلیل الله خان
و میرزا نوزر صفری را بانواج برانغار و طرح و التمش از چاریکار برای آب دره
بتسخیر قلعه کهمرد و غوری رخصت دادند و خلیل الله خان از همانجا
بنابر تفکّی راه با میرزا نوزر یک منزل پیش افتاده کوچ بکوچ منازل توتم
دره و سوخته چنار و سرخ گلبد نور دیده بغور بند رسید و از آنجا بدرآبه و از
آنجا بدو کوچ آنطرف کتل شیر که دشوار گزایست شدادت - راهی که
از آنجا بضعاک میان دره می رود دو تفکّی سخت دارد که نخستین
به بللی و دومین به عراق مشهور است و از تفکّی ثانی آب تند میگذرد
و راهی دیگر که جانب چپ راه دره واقع شده اگرچه کتل دارد و بعید
است اما تفکّی ندارد و شتر باسانی میگذرد چنانچه بدو کوچ بضعاک
میروند اردو را برای کتل روانه ساخت و خود با جمعی جریده از راه تفکّی
بضعاک رفت - و پس از آمدن اردو از ضعاک بدو میان و از آن بلاق رباط
رسیده نهم از کتل گلبد که سرحد ولایت کابل و کهمرد است گذشت - و از
چند نفر بازرگان که از بلخ رسیده بودند دریافت که از یکن هفتاد از دوز
لشکر ظفر اثر آگاهی ندارند - خلیل بیگ با با اعدیان و تفکّیچین و دیگر
جوانان کار آمدنی تعیین نمود که شبانشب از کتل دندان شکن بکهمرد رسیده
اگر تواند حصار را بدست آرد - چون نبود آرمایان فوجی بازو با خلیل بیگ
ناگهانی مانند قضای آسمانی از اطراف و جوانب رسیده قلعه را زمین و از
در احاطه گرفتند روز یکشنبه دهم جمادی الاول سواران سیم تیر از یکن بدانه

گرفتند سر راهبلی قتل از قلعه بر آمده هریکی بطرفی بدر رفتند - خوجم شکور حاس قلعه با جمعی قلیل شروع در انداختن تفنگ نموده آخر کار بتذک زد و خورد دل از دست داده امان طلبید و از روی عجز و نیاز زینهاری شده قلعه را حواله دولتخواهان درگاه نمود - خلیل الله خان نیز دوازدهم بمهرمود رسیده حراست قلعه بعهده خلیل بیگ مقرر نمود - درین اثنا قلیچ خان هم از عقب رسید و بعد از در روز هر در بانفاق روانه غوری گشتند - و بعد از رسیدن دوازده کروهی غوری بساحل رود سرخاب خلیل الله خان غضنفر ولد الله و بریدی خان را با احدیان و برقندازان و مراد قلی کهر و غیره بطریق منقلا پیش فرستاد - قلیچ خان نیز راجه دیبی سنگه و اهتمام خان و خنجر خان را بر سبیل تعجیل روانه غوری گردانید - روز چهارشنبه بیستم ماه مذکور چون غضنفر و غیره نزدیک قلعه رسیدند قباد میر آخور باشی این مردم را فوج هزارجنت دانسته با سه صد سوار از قلعه بر آمده صف آرا گردید - بهادران رزم دیده کار آزموده متوجه کارزار شده بکمتر آویز و ستیزه سپر گریز ساخته بقلعه در آوردند و بمقتضای کار طلبی و ناموس جوئی از اسپها پیاده شده بازو بقلعه ستانی بر کشادند - و در اندک فرصتی از خندق گذشته با آنکه از جانبین دار و گیر بهادرانه رو داده و درونیان شرط مدافعه و ممانعه چنانچه حق مقام بود بجای آورده بودند اما چون هجوم تمام از لشکر ظفر اثر اتفاق افتاد و زیاده بر پانصد کس همراه قباد نبود و توقع مدد از جانبی نداشت تاب مقاومت نیاورده پناه بارک قلعه برد - و دلبران ناموس طلب دیوانه را شکسته داخل حصار شدند و بهمه جهت غلبه نموده کار بجائی رسانیدند که لاجار امان خواسته بر آمد و بوسیله غضنفر خلیل الله خان را دید - درین وقت مشاییر غوری که بیشتر چغتا بودند گردن باطاعت نهاده زین برآید مراد درات بد پیوند کشادند - قلیچ خان و خلیل الله

خان قباد مذکور را با چهار پسر و سایر اهل و عیال مصعوب ابراهیم حسین
 ترکمان روانه درگاه جهان پناه نمودند - و قلعه غوری و تنظیم محال نوابان آن
 بعده اهتمام خان مقرر نموده حقیقت بدرگاه عالم پناه معروض داشتند -
 و بعد از پرداخت سرانجام ناگزیر قلعه بیست و پنجم برآه ایبک روانه
 ملازمت بادشاهزاده محمد مراد بخش گشتند *

چون بادشاهزاده هفتم جمادی الاول بانواج قاهره از کتل طول گذشته
 روز دیگر جلگای سراب معسکر گردانید و یک روز برای دریافتن خسرو
 در آنجا مقام نموده دهم از آنجا کوچ نموده در سه روز از فریخ تاجکان و ده
 میرزاییان و ده خواجه اولیا گذشته بنارین رسید و اصالت خان را دستوری
 داد که پیشتر راهی گشته بقندز در آید و خود از نارین به نیلبر آمد و روز دیگر
 در ده خواجه لقمان منزل شد - هفدهم بشورابه که نه کیوهی قندز است
 رسیده هژدهم ظاهر قندز را معسکر گردانید - چون سایر المانیان و مفسدان از
 بیم ورود موکب منصور و سطوت و صولت اولیای دولت راه فرار سر کرده
 از آب قندز گذشته بودند نوزدهم جمادی الاول بادشاهزاده والا مقدار قندز
 را مضرب خیام دولت گردانیده بتسای و استمال و دنجوئی رعایا
 پرداختند - آن غارت زدگان و ستم دیدگان که مشرف بر هلاکت شده بودند
 از غارها و دیهپای کوهسار بر آمده جانی تازه یافتند - و از آن رو که بفروشی
 قتل و غارت المانیان سر تا سر آبادانی پی سپهر خارتیان شده جمعی کثیر از
 یتامی و اراذل و دیگر عجزه و مساکین که از فقدان قوت چون شوام خاک
 خوار از غذای خاک و گیاه آب بر التهاب زبان آتش جوج می زدند
 وصول این نعمت و حصول این جمعیت را از جمله عطایای الهی دانسته
 بعرض حال پرداختند - شاهزاده والا گهرر امیر الامرا بفرمان اشرف بیست
 و پنجهزار روپیه که یک لک زانچ خانی ماروا الذهر است حواله مردم

دیانت دار راست کار نمودند که بتفاوت درجات قسمت نمایند و راجع
و اسد الله را باجمعی از برقداران بمحافظت قندز گذاشتند و در لک رویه
بجهت دریایست وقت حواله فرمودند *

بیست و یکم جمادی الاول متوجه بلخ گشتند - درین تاریخ
عزیزیت نامه که بلندگان اعلیٰ حضرت به نذر محمد خان و فرمان ذی شان
بذام شاهزاده فرستاده بودند رسید - خلاصه مضمون آنکه هرچند پیشرویهای نذر
محمد علی الخصوص ایستادگی در فرستادن فرزندان حاجی و قاص
بوجود اظهار اشرف و سلوک بدار مقتضی مروت و مهربانی نیست اما چون
مراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه احسن مکارم اخلاق بزرگان آفاق
است و درین حضرت تقصیرات و زلات سایر مردم دنیا دیده و دانسته بانماض
عین پامال چه جمعی این نوع بزرگ کردنیهای خدا و برگزیدههای درگاه
کبریا اگر نذر محمد خان بسلسله جنبانی طالع موافق و رهنمودی بخت
مساعدا معتصم بعرو و رفیق دولت ابد پیوند گشته اظهار نیاز نماید بلخ را
باو گذاشته لشکری گران و سپاه بی پایان با یک سردار نامدار در بدخشان
نگهدارد - و هر گونه امری که باعث استقرار و مزید اقتدار خان مذکور باشد از
قوة بفعل آورد - اگر قصد انتزاع سمرقند و بخارا و انتظام اوزبکیه و المانان داشته
باشد سرانجام جمعیت و اجتماع لشکر و خیل و حشم از قرار واقع نموده
مراسم وفات و نوازش همراهی زیاده از حوصله توقع او بجا آرد - مجملًا چون
شاهزاده و علی مردان خان از قندز کوچ نموده سه منزلی بلخ بخام
رسیدند نامه حضرت خاندان گیتی ستان مصحوب اسحق بیگ بخشع
کابل نزن نذر محمد خان فرستاده زبانی نیز بعضی پیغامات دادند - خان مذکور
نامه را با احترام تمام گرفته اگرچه بظاهر اظهار بشاشت نموده بزبان آورد که
مملکت مبارک الذی بدیشان تعلق دارد اما در باطن سخت برهم شده

گفت که هرگاه شاهزاده تشریف می آرند بلخ را بایشان حواله نموده متوجه کابل می شوم و بعد از ملاقات فیض آيات دارای بحر و بربری توقف روانه تحصیل سعادت حرمین شریفین میشوم - اسحق بیگ به همزدگی احوال نذر محمد خان و بی اعتدالی اوزبکان گرد و پیش او دیده باندیشه آنکه مبادا او را از هم گذرانند معروض داشت که هرچند شاهزاده خود را بایلغار رساند بمصلحت وقت بهتر و مناسب تر خواهد بود - درین اثنا چوچک بیگ نام ملازم نذر محمد خان در وقتیکه شاهزاده نزدیک بآستان امام رسیده میخواستند همانجا نروند آیند با مکتوب خان مذکور آمده ملازمت نمود - خلاصه مضمون مکتوب آنکه ملک و مال همه تعلق بملازمان حضرت خلافت منزلت دارد اگر روزی چند بجهت تهیه مواد سفر حجاز مهلت دهند میتوان ازین ممر جمعیت خطر انداخته قلعه را بشما حواله کند - شاهزاده و امیر الامرا آنها خدعه پنداشته قسم عزیمت نزول آن مکان نموده بعد از طمی پانزده کروزه جریبی دیگر روز در موضع بلاس پوش در گروهی بلخ رفته نروند آمدند - اسحق بیگ از بلخ آمده ملازمت نمود و دیده و شنیده را بتفصیل بر زبان آورد - بعد از نماز شام بهرام و سبکتان قای پسران نذر محمد خان با گروهی از اکابر و اعیان بلخ مثل عبد الوالی شیع الاسلام و خواجه عبد الوهاب رئیس و خواجه محمد یوسف ده بیدی و قلنجی احمد پسر میر مومن و بالتون پروانچی و یادگار ابرار باده استقبالی بی آنکه دولتخواهانرا از این معنی آگاه سازند سرزده داخل لشکر نیریزی اثر شده خواجه عبد الوالی و خواجه عبد الوهاب را نزد اصالت خان فرستادند - خان مذکور گفت که آمدن باین عنوان بسیار نا مناسب بود بایستی اول مطلع می ساختند تا جمعی از امرا پذیرفته شده بعنوان پسندیده نرد بادشاهزاده می آورند *

چون علف سر راه بخوراک در آب کفایت نمی کرد و غلّه منازل ویران
 بستوران سپاه قاف شکوه که بحسب شمار از خیل ستاره زیاده بود نمی رسید در
 اثنای راه بسبب درازایی منزل اسب و شتر بسیار ضایع شده خیمه و خرگاه دیرتر
 آمده آنچه رسیده بود برپا نگشته لاعلاج در طلب ایذا توقف رو داد - پس
 از آنکه بار بردار آمده خیمه و خرگاه دولت استاده شد اصالت خان باوردن
 مأمور گردیده امیر الامرا تا در دیوانخانه پذیرفته شده آورد - شاهزاده اعزاز
 و اکرام بسیار نموده بر سوزنی دست راست مسند نشانید و مراسم مهریابی
 و لوازم قدردانی بوجه احسن بجا آورده گفتند که در خدمت خان
 عایشان بعد از دعای فراوان بگویند که لشکر ظفر اثر از پیدشگاه اقبال بمدد
 و اعانت آن رفیع مکان رسیده هر گونه مددی که در تنبیه گروه حق ستیزان
 باطل کوش مطارب باشد از قوه به فعل می آید و تا بر آمد کار با موکب
 ظفر آثار پابی آرام در دامن استراحت نه پیچیده به نیروی کار گزارایی
 توفیق و مددگاری دستیاری تائید حتی المقدور کوتاهی نخواهد رفت - پس
 از آن خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین طلا بهر کدام از خانزاده ها و بهمراهن
 خلعت داده رخصت نمودند *

روز پنجشنبه بیست و پنجم جمادی الاول مطابق بیست و یکم تیر
 ماه آلهی بادشاهزاده مؤید و منصور و بختیار و امیر الامرا و دیگر سران لشکر
 فیروزی اثر بآئین شایسته و شایان و توره و توزک نمایان چهره دولت
 و اقبال بر افروخته درایت جاه و جلال بر افراشته متوجه بلخ شدند - سگان
 آن سرزمین که هرگز چنین لشکر سنگین بدین زینب و تمکین ندیده بل
 نشنیده بودند از مشاهده تسوید صفوف و آرایش یسال موکب جاه و جلال
 و بسیاری کوس و علم و خیل و حشم و پیاده بیشمار از برقداز و بانداز و نیزه
 گزار و فیلان کوه پیکر تغموند صف شکن مزین به پوشش های دیبای زرکار

چینی و پرنده سیم باب رومی و سز طلا و براق نقره و صدای زنگ و جلاجل و نوای گورکه و غریو کرنا و شیهه اسپان عربی و عراقی که همه با ساخت موصوع و ستام زر پروار انداز پرواز داشتند و هم چنین سایر لوازم این مقام از انواع زیب و زینت تمام که بحکلیه حسن توژک و ترتیب مزید آرایش و پیرایش یافته بودند بشگفت در مانده خورد و بزرگ از مهابت و شکوه و دبدبه و شان کوبه اقبال دم در گلو کشیده نفس در گاه در دزدیدند - باجمله شاهزاده بانواج قاهره بآئینی که در سواری مقرر بود بجلای پیش طاق که پیش دروازه شتر خوار حصار و بلخ واقعست نزول نموده رستم خان و قاسم خان میر آتش و مردم توپخانه را تعیین نمودند که داخل قلعه شده بضبط مداخل و مخارج پرداخته آوازه کوس دولت را بلند گوی سازند - و اسحق بیگ را نزد نذر محمد خان فرستاده پیغام دادند که چون خاطر نیاورند بغایت آرزومند دریافت مواملت ایشانست هرگاه خواسته باشند که از شهر بر آید از روی مهربانی اطلاع دهند تا شرایط استقبال بتقدیم رسانیده گرامی ملاقات درآید - و بعد از آن اگر خواهند تا منزلتی که بجهت نزول ایشان مقرر شده باشد همراه رفته صحبت بدارد - و باز روز دیگر ایشانرا بمنزل خود برده بسرانجام ضیافت پردازد و اگر همان روز بی نگذاشته بمنزل ما تشریف آرند روز دیگر ما را مهمان خود سازند - در وقتی که اسحق بیگ این پیغام رسانید نذر محمد خان بغایت متغیر شده از غایت گرفتگی طبیعت بطعامی که در مجلس چیده بودند میل نفرموده حضار مجلس را بخوردن طعام مشغول داشت - بعضی از دانایان از گفتگوی او معلوم نمودند که بنا بر کبر سن متوقع آن بود که شاهزاده یکسر بمنزل او رفته مهمان می شدند - چون روزگار دولت او بسر آمده و ایام سلطنتش بر پایان عدت بقا مشرف شده بود لاجرم رفتن خود بباغ مراد بجهت عیادت شاهزاده شهرت داده پیشتار خیمه

بدانجا روانه ساخت و مریج کمری که لعل چند گرانها در آن نصب نموده بود بر میان بسته بالای آن زره و بر روی زره جاسه پوشیده و اشرفی و طلا و لعل و غیره نیز هر قدر توانست گرفت همراه برداشته با دو پسر سبک‌ان فانی و قتلخ و چندی از اوزبکان و تلامان را همراه گرفته بوقت ظهر بیست و هشتم صلا مذکور راه فرار سر کرد - ازین جهت که حصار بلخ بسیار وسیع است و بنای نیم کرده دور آن و مداخل و مخارج آنرا فرستادهای چند آنچه باید غبط نموده بودند و سوارهای خان از دیگران امتیاز نداشت از دولتخواهان دزون و بیرون کسی مطلع برین اراده نگشت تا آنکه بعد از نماز پیشین مقصود علی دانشمندی برین حقیقت واقف شده بامیرالامرا گفت و امیرالامرا بخدمت بادشاهزاده معلوم نمود - از آنجا که بندوبست مصالحت بلخ برقرار واقع میسر نیامد و دزون و بیرون از اوزبکان آشفته مغز پریشان اندیش پر بود رفتن خود مناسب ندیده بهادر خان و اصالت خان را با گروهی بتعاقب او مامور فرمودند - و سرداران مذکور بعد از یک پیر از رفتن نذر محمد خان یا جمعی از صفداران در همان ساعت با شتاب تمام مرحله پیم گشته جریده رو بمقصد نهادند - و بنا بر شدت حرارت هوا آخر هر روز سوار شده تا یک پیر اول بی توقف و احوال قطع راه میکردند - سوم روز از زبان یکی از غلامان خادمه او که در راه اسیر گشته بود ظاهر گردید که نذر محمد خان در جمعیت اوزبکان که بعد از استماع خبر ورود لشکر ظفر آموذ از نواحی بلخ گریخته با احشام آچین و قطغان و غیر اینان که در شبرغان فراهم آمده اند داخل گشته خواهش نبرد داد و بآن انداز سپاه چیچکنو و میمنه را نیز طلبیده - بهادر خان و اصالت خان بمقتضای صلاح وقت یک پیر روز مانده سوار شده تا در نیم پیر روز آیزده بمکنک تمام بعد از قطع مسافت منزال بی آب ریگ بوم و راههای دشوار گذار شش گروهی شبرغان

در موضع غوطی نزول نموده متوجه اخبار و آماده و مستعد پیکار نشستند -
 و هنگام سحر بعزم رزم باتفاق چهار هزار سوارى که از جمله ده هزار سوار
 همراه رسیده بود سادات را هراول و راجپوتان را جانب یسار و افغانان را در
 یمین خود قرار داده راهی گشتند - از آنجا که کار گزار بهای سخت مرافق
 و یارویی اقبال مساعد است از صدمه باد حمله شیران شریه تزارول در ارکان
 ثبات اوزبک و المان افتاده از بیم اسیر شدن عیال و بغارت رفتن اموال با
 اهل و عیال روانه اند خود گشتند - نذر محمد خان از شنیدن خبر
 ماندگی دراب لشکر و قلت مردم از فرط بیخبری و نادانی قتل
 و ظفر را از فروغ هجوم جنود و تابع رفو و تواع دانسته و کثرت
 و قلت اعوان و انصار را علت اقبال و ادبار انداخته با جمعی از اوزبکان
 که بوفات او آماده پیکار شده بودند از شیرخان چهار کوره بیش آمده
 سه فوج ترتیب داد و خود کار فرمای سپاه شد - نخست سبجان قلی
 و قتل محمد را زبر روی فوج چپ و راست بهادر خان باز
 داشت و خود با جمعی از اوزبکان رو بمواجهه خان مذکور آورده همت
 پست نهمت بر جلب دولت و سعادت روزی فاشده گماشت - در آغاز
 گرمی هنگام جنگ از نزدیک و دور بنفس درازی تفنگ گرمی بهم
 رسانیده همین که گرم خوبی تیغ سرد دم در رسید پلنگان شیرانگن دندان
 و چنگال بخونریزی مخالفان تیز کرده صفوف اعدا را از یکدیگر شکافتند -
 آنگاه همگی افواج اهل و فاق بیکبارگی بارگیدم را انگیخته در هر
 گوشه مرد و مرکب پشته پشته خسته و کشته بر روی یکدیگر انداختند
 و بمعاضدت یکدیگر و مساعدت همت کارگر با مخالفان بشدت در آویخته
 عاقبت بنیروی تأیید آسمانی کامیاب نصرت و فیروزی گشتند و بحملهای
 مرد افکن ده بار از روزگار آن کم فوستان برآورده جمعی کثیر از مردم نذیم را از پا در

آوردند - نذر محمد خان از دیدن این حال بی اختیار رو برتافته با فراوان پشیمانی و پریشانی بجانب اندخود شدت - و جمعی از اوزبکان سبکخان قلی را بدست آورده بجانب چار جو و بخارا راه فرار سر کردند - بهادر خان و اصالت خان شاد کام و مقضي المرام بمراسم تعاقب تا شبرغان پرداخته چون از نذر محمد خان نشان نیافتند تا رسیدن خبر مشخص همانجا توقف ورزیدند - اوزبک و المان که باتفاق یکدیگر شعله افروز آتش عصیان شده اموال که از رعایا بدرگتار فراهم آورده بودند پیش انداخته با اهل و عیال بهر طرف گریختند و از غایت تذبذب احوال بدشواری تمام اهل و عیال را گریزانیده مال و اموال بتصرف اولیای دولت دادند - و بتوجه والای بادشاه عالم پناه که شمواره برفاهیت خلائق مصروف است ذکور و انثا رعایای بلخ و بدخشان و هزار جات که درین مدت اسیر ستم و جور طایفه غنایه شده بودند از حبس موقت رهائی یافته رو بجا و مکان خود آوردند - اگرچه اوزبک و المان غارت زده لشکر ظفر اثر شدند اما اگر بهادر خان فداآت بفتح ناموده پی نذر محمد خان بتعاقب میرفت بیشک او با پسران گرفتار صفدران لشکر ظفر اثر می شد - چنانچه بعد از دو سه روز یبانی طاهر بگول و خواجه کمال ارباب اندخود که آمده خان مذکور را دیدند این معذی بوضوح پیوست *

الکون حقیقت اندوخته و اموال خان مذکور بزبان قلم می آید چون شهرزاده و امیر الامرا بسبب تعیین نمودن لشکر بتعاقب نذر محمد خان فرصت اموال او نیافتند و رستم خان و محمد قاسم میر آتش از ملاحظه آنکه مبادا از سبب آخر شدن روز اسباب از قرار واقع بضبط در نیامده موجب باز خواست گردد متوجه نشده لختی بتاراج اوزبکان و سکنه شهر دادند - و تمامه درازده اک روپیه از مرصع آلات و نقره آلات و جز آن

و دو هزار و پانصد اسپ و مادیان و سه صد شتر نو و مبادۀ خلیل الله خان با ملتفت خان و شیخ موسی گیلانی و قاضی نظاما و محمد معقیم رفته بضبط در آوردند - و ازین جهت که خان مذکور مدخرات خود در صندوقها نهاده تفصیل آنها بخط خود برگزینی نوشته در آنجا می گذاشت و عقاید همه وقت با خود میداشت از قرار واقع معلوم نشد لیکن آنچه از بیانی تحویلداران و متصدیان مهمات او از قرار تخمین بظهور پیوست اینست که همگی فراهم آورده او از نقد و جنس هفتاد یک روپیه بود که شیع یک از اسلافش را میسر نگشته - از آنجمله دوازده یک روپیه و کتبی بسرا اندس آمد و قریب پانزده یک روپیه در بخارا هنگام فرار او از قوشی فلیلی عبد العزیز خان و بیشتری المان و اوزبک بغرات بردند - تمامه چهل و سه یک روپیه وقت اضطراب قدری در علوفه سپاه خود صرف نموده بانی در حضور او اوزبک و قلماق و المان پیش از ورود مساکر منصوبه بدو پانزده روز بتزاج بردند *

محصول جمیع ولایات بلخ و بدخشان و اتمال آن سر تا سر ماراه النهار و ترکستان که در تصرف این دو برادر بود از بری قتل دلائر ایشان بهمه جهت خصوص مال رجوهات و سایر جهات و نقدی و ناه و جمیع خراج از بقاعات و زکوٰۃ قریب یک کروز و بیست یک خانجی است از آنجمله شصت و چهار یک خانجی که شانزده یک روپیه می شود مداخل امام قلی خان و پنجاه و شش یک خانجی که چهارده یک روپیه بمحساب در می آید تعلق به نذر محمد خان داشت - هنگام قسمت هرچند باعتبار وسعت ملک و حاصل حصه امام قلی خان زیاده بود اما از بی پروائی و غفلت او آنچه بود هم نماند - و از پرداخت نذر محمد خان و بسعی او در تکثیر زراعت و تعمیر عمارت حصه اش افزون گردیده - بعد از تاخت

و باخت اوزبکان و در آمدن بتصرف اولیای دولت قله‌ره در سال اول نصف و در دریمین بربع رسید - الحمد لله و المنة که مبلغ در آمد هر دو خان برابر بمحصل جاگیر خان دران بهادر ست بلکه جمعی کثیر از اموالی عظم درین دولت کده اید انجام برابر هر کدام ازین دو خان عایشان دل بیشتر در آمد جاگیر دارند - چنانچه از جاگیر آصف صفات سپه سالار هر ساله پنجاه لک روپیه حاصل بود که از مداخل آنها بعنوان سه برابر بلکه زیاده ازانست - چون این مبلغ بجمیع اقلیم اکبر هندوستان که هشت صد گور دام و بیست گور روپیه حاصل آنست قدر محسوس ندارد لهذا نسبت دادن بیوجه و بیحساب است - امید که مواد تزیید جاه و جلال این دولتکده بیوزال لمحده بمحده در ازیاد و سرشته بقای خلافت ابد مقرون باطفا و اوقات خیر اقبال روز افزون تا انتهای مد مدت عمر روزگار پیوسته بامتداد وابسته باد *

آغاز سال فرخنده فال بیستم جلوس مبارک

و کیفیت فتح بلخ و بدخشان

خدا یارا شکر و سپاس که ثمره جمادی الثانی سنه هزار و پنجاه و شش سال بیستم جلوس مبارک که مقرر سرایای روزگار این دولت ابد پایان مجمع سعادت ابدی و منبع برکت سرمدیست بخییر و خوبی شروع شده جهان را مژده مسرت داد - و توحات تازه و فیوضات بی اندازه بر سبیل توان و توانی از عالم بالا و بود نموده چون دولت پایدار آن بیدار بخت خود قرین سعادت بر در آمد - چنانچه بسلسله جذباتی اقبال حضرت صاحبقران ثانی دینولا فتح و نصرت آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع بدخشان و نابیکمال آسمانی نصیب اولیای دولت گردید - هشتم جمادی

الثانی از عرایض شاهزاده و امیرالامرا و بهادر خان و اصالت خان بمسامع
 جاه و جلال رسید که چون بتاریخ بیست و هشتم جمادی الاول بلغ بتصرف
 اولیای دولت در آمده نذر محمد خان آواره دشت ادبار گردید بهرام
 و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان را با دستم واد خسرو سلطان که شرسه
 بنابر عدم اطلاع از همراهی خان باز مانده در ارک نرد عیدال او بودند حواله
 لهراسپ خان نموده مردم معتمدی بمحافظت ازواج و بذات و جوارح
 او مقرر ساختند - و سوم ماه مذکور چون ماهجه دیات فتح و فیروزی مانند
 اختر نیک پرتو نیک اختی و بهرروزی بر سر بلخ گسترده آن محیط یمن
 و برکت مرکز اعلام نصرت و نقطه منطقه دولت و انبال و مدار پرور جاه
 و جلال گردید در ساعتی که سعود آسمانی سعادت دو جهانی از آن اکساب
 می نمود در مسجد بنا نموده نذر محمد خان خارج دروازه خانه خان
 مذکور همگی اشراف و اهالی و موالی آن عملات مانند عیوب خواجه
 و سنگی خواجه و محمد صادق ده بیدی و خواجه عبد الغفار و خواجه
 عبد الولی را حاضر ساخته خطیب فصیح زبان بعد بیان مراتب حمد جناب
 الہی و نعمت حضرت رسالت پناهی صلی اللہ علیہ و سلم بدم اسم سماعی
 و القاب گرامی بادشاه دین پرور مدارج منبر بلند پایه گردانیده در شان
 ساعت چہرہ از از سگہ مبارک صفای نور و غیا پذیرفته رشک فوہامی مہر
 انور شد و لغتانی از آن نقود برکت آمدن فیض نظر انور در دیانت - خدیو
 خدا شناس و خداوند حق اساس که برخلاف سلاطین دیگر مواد نفقت
 و غرور را اصلا در نظر دور بین جا نداده از قہر آنحضرت پر حد و از خویش
 سر حساب اذن و پیوستہ در باطن باخدای خود در مقام نیاز بوده زعمه وقت
 توجه آن قبلہ روی و دل مردم خدا آگاہ بجانب آن والا جذب است بمجرد
 آگہی شکر و سپاس بیقیاس و منتہای بی منتہای واجب بی منت

و جواد بی ظلمت بجا آورده از روی شکون برسم معهود امر بنوازش نثاره
 شدایانه نمودند - ارکان دولت و اعیان حضرت مراسم تهنیت بجا آورده
 تسلیمات مبارکباد ادا نمودند - نوبتبان دولت از نوازش کوس دولت
 و کامرانی و نواختن نوکله شدمانی بانواع دبدبه و رفعت خم روئین
 و طاس سیمین سپهر برین را پر طنین ساختند - و رامشگران و سرود
 سرایان نیز اشنگ ساز تیش و نوای عشرت بر وفق مقتضای وقت و حق
 مقام راست نموده بزمه هوش ربی فلک فرتوت را برقص در آوردند -
 لله الحمد و الممت سیمیه انبساط جوادانی و ماده نیل آمال و امانی
 در جهانی آمده گردید - و از بسط بساط طرب و نشاط عقدۀ قبض خواطر
 خورد و بزرگ و گره چین جبین خواص و عوام کشاده گشت - و بامر معلی
 گرمی جشن این فتح نامی تا هشت روز آرایش داشت و هریک از
 اعیان دولت و ارکان سلطنت بتخصیص بهادر خان و اصالت خان
 و همراهان آنها که در تعاقب نذر محمد خان ترددات نمایان بظهور آورده
 بودند بانعام خالصه و اعانه نمایان سرافراز شدند و این جشن دلفروز
 تا هشت روز زینت افزای روزگار بوده هیچ گسسته امید را مقصدی نماند
 که بحصول نه پیوست - شعرای بلاغت دثار شعرای شعار قصاید غرا
 متضمن ادای تهنیت و تاریخ معروضداشته مورد تحسین و آفرین گشتند -
 از جمله نصیرای شیرازی باین تاریخ بطریق تعمیه بر خورده از انواع عنایت
 برخورداری یافت *

شکر لله کر عنایات خداوند جهان

کرد فتح ملک توران سرور مالک رقاب

بادشاه غازی عادل شهنشاه جهان

آنکه کرد ارا جهان از جمله شاهان انتخاب

گشت در تسخیر عالم ثانی صاحبقران
 ایزد او را کرد در کشور ستانی کامیاب
 در دلش عزم جهانگیری شبی گر بگزید
 گیرد اقبالش جهانرا صبح پیش از آفتاب
 سال این تاریخ جست از عقل دانشور نصیر
 گفت با طبعش : راه تعمیه گامی نکته یاب
 والی توران برآر از ملک توران وانگهی
 ثانی صاحبقران بذهنان بجایش کن حساب

اکثرون خامه حقایق نگار بتفصیل انواع عوطف که نسبت به امرای نظام
 خاصه بهادر خان و غیره همراهان در آنروز بهجت آنروز بظهور آمده می
 پردازد - بهر یک شاهزاده و امیر الامرا خلعت خاصه با نایبی طلا دوزی
 و بمحمد بدیع پسر خسرو سلطان که بوسیله پدر شرف اندوز و مال بهجت گشته
 بود خلعت خاصه و جیفه مرموع و خنجر مرموع و اسب با زین مطلا
 مرحمت نمودند - مدار المہامی سعد اللہ خان باخانقہ هزار سوار بمنصب
 شش هزار و چهار هزار سوار و جامع فضایل صوری و معنوی ملا علاء الملک
 تونی میر سامان که در صنعت تلخیص صاحب خبرت و مهارت کلی بود
 در دقائق این فن ذوقن درجہ عالی و ید طولی داشته چندی قبل از
 تسخیر بدخشان و بلخ از قواعد نجومی استخراج این فتوحات نمایان نموده
 بعرض مقدس رسانیده بود باخانقہ پانصدی ذات بمنصب دو هزار و دو بیست
 سوار و بهادر خان بخلعت و منصب پنج هزار و پنج هزار سوار دو اسبه و سه
 اسبه و انعام دو لک روپیہ نقد و اصالت خان بخلعت خاصه و منصب
 چهار هزار و سه هزار سوار و همیشه داس اقبور بخلعت و منصب هزار
 و پانصدی هزار و دو بیست سوار و هر یک از ترب سنگه و رام سنگه اقبور

و راز روپسنگه چند رات و حیات ترین بخلعت و منصب هزار و پانصدی
 هزار سوار و علول ترین بخلعت و منصب هزاری شش صد سوار و عجب
 سنگه و چتر بهوج و چندر بهان و سنگرام و نیکنام و سید چارون و بلو چوهان
 و غیره بندها که تفصیل آن طولی دارد از اصل و اضافه سربلند گشته بکام
 دل رسیدند - قبّان میر آخور که بعد از کشایش غوری همراه ابراهیم حسین
 ترکمان بدرگاه خلایق پناه آمده بود با دو پسر سعادت زمین بوس حاصل
 نموده بعزایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزاری پانصد سوار
 و مرحمت اسپ و انعام بیست هزار روپیه رایت افتخار برافراخت -
 سعید خان بهادر ظفر جنگ که بحکم معلی از قندهار روانه شده بود دولت
 ملازمت دریافته هزار مهر نذر و هژده اسپ پیشکش گزراید - راجه راج
 روپ بعزایت خلعت و جمدهر مرصع و گوشواره مروارید و منصب دو
 هزاری هزار و پانصد سوار و منصور حاجی که قلعه ترمذ را بسعادت خان
 سپرده به بلخ آمده بود بخدمت صدارت بلخ که در عهد نذر محمد خان نیز
 داشت و منصب دو هزاری هزار سوار و محمد حسین پسرش بمنصب
 پانصدی روپست سوار غائبانه سرافراز گردیدند *

التجا کردن بادشاهزاده محمد مراد بخش از

روی نادانی در باب طلب خود بدرگاه

جهان پناه و نتیجه که بر آن

مترتب شد

در نظر حقایق نگر ارباب بصیرت که از کحل الجواهر الهام نور پذیر
 است اثر نیک اختری و علامت استحقاق خلافت از جبهه هر که تابان

باشد مانند فروغ آفتاب جهان‌تاب نمایان و هوریداست چه در نظر یافتۀ عدلیت الهی که مشیت ازلی ببادشاهی او تعلق پذیرفته باشد در جمیع امور ظاهر از آن مظهر اتم کمالات بشری در خور همان رتبه والای سلطنت فزون تدبیر و تفکر بظهور می آید - و هر که خداوند این بخت مددزاد و صاحب این دولت ازل آورد خدا داد نباشد آثار بی رشدی و امورات نادانی از سیمای او چهره نما بوده همه آن کند که بآداب جهانگیری و جهانپایی و مراسم کشورگیری و گیتی ستایی تداق و معذات تمام داشته باشد - نبض از تسوید این معانی حکمت مبانی بیان کیفیت احوال شاهزاده معتمد مراد بخش است که بتصور ناقص و فکری دور از راه پس از فتح ملک سرروشی که بمحض عنایات ربانی و تائید آسمانی بکمال آسانی بر دودۀ حکومت چنین مملکتی که از مبدای بنیاد طلسم آباد دنیا تا اکنون که پرتو تسخیر اولیای دولت روز افزون بر آن تافته هیچ بادشاه پیردستی از فرمانروان همد دست تصرف صاحب آن دیر را بر نتافته و به هیچ وجه دست استیلا بر آن نیافته بلکه فوز این آرزو بخواب و خیال هم سلاطین شدن را نذموده به هیچ و پوچ از دست داده نکو نامی را مبدل به بدنامی ساخت و بخت رو آورده و دولت بر در آمده را رو نذموده همین آمدن خود را بحساب فیروزی مجری داشته برهنمون جمعیتی از ملازمان را در انتخابه بعد از در آمدن بلم نخست التماسی که داخل عرضداشت کرد این بود که یکی از بندگان معتمد بجهت نظم مهمات بلم و محافظت این ولایت تعیین شود تا ملک را باو سپرده خود عازم دریافت سعادت حضور شود - این التماس بر طبع مقدس بغایت گران آمده در جواب بخط خاص فرموده و الا شان شرف صدور یافت مضمونش آنکه درین وقت که بعنایت الهی چنین مملکتی که فتح آن مفتاح تسخیر توانست اضافه ممالک محروسه

شده انوس چغتای از سالهای دراز مترعد این نعمت غیر مترقبه بودند از چهار طرف بخوشوقتی فرمانروائی صاحب قدیم ولای نعمت دیرینه سال بجهت دریافت ملازمت از زر به بلخ آورده اند و هنوز ساحت بلخ و بدخشان از خس و خاشاک وجود ناپاک اوزبک و المان رفت و روب واقعی نیانته خواهنش این معنی بغایت ناپسندیده و بدنام و بسیار نامناسب و بیجا بود - هرگاه مکرر بر زبان فیض بیان رفته باشد که بعد از فتح ملک توران را با تو عطا نموده هر قدر خزانه و لشکر که می خواهد در فرستادن و تعیین نمودن آن هرگونه توجهی که می باید مبذول خواهیم داشت باز از عدم بصارت ظاهری و باطنی از بینش عواقب امور بغایت دور بوده این نوع التماس و آرزو نمودن چه معنی دارد - اگر در خود تاب و تحمل و طاقت بی توجهی و بی عنایتی ما در می یابد باز دیگر باظهار این مطالب پیروان و الا پیروان این التماس نگشته روا دار به همزنی کار صورت یافته نشود و بودن خود ببلخ قرار داده مردم جا بجا تعیین نماید - و بالتفق امیر الامرا در نظم و نسق معاملات آن دیار تذبذب و تادیب شورش انگیزان فتنه گر کوشیده طریقه عدل و احسان با خلائق مرعی و منظور دارد - باوجود گزارش چنین مقدمات چون شاهزاده از رزق خیرت و نصیب بصیرت بهره نداشت از خواب غفلت برنیامده دیگر باره عرضداشت نمود که تا یک مرتبه از ملازمت لازم البرکت استسعاد نیافته حقیقت معامله را خاطر نشان و دلنشین نسازد به هیچ وجه بودن خود به بلخ قرار نخواهد داد - و فی الحال از فرط عدم تمیز بهادر خان و اصالت خان را که بعد از شکست نذر محمد خان از شبرغان باند خود راهی گشته بودند و یک دو ماه توقف آنها در آن ملک ضرور بود بی آنکه خاطر از ربط و غبط احشام اینجا فراهم آورده استحکام قلاع دهند با خلیل الله خان که

از بلخ بکمک سپاه ظفر دستگاه تعیین شده بود واپس طلبیده خواست که بلخ را بآنها سپرده خود متوجه کابل گردد - ازین اراده ناصواب شاهزاده برخی از ناقص اندیشگان کوتاه دید از امرا و منصبدار بمقتضای محبت عزیزئی موطن و نفرت از آمیزش مردم آذینار و ناموافقیت اب و هونی آن ملک نیز اراده مراجعت نمودند - و این معنی موجب شکسته دایه رعایا و پریشانی احوال سپاه و الوستانی که از هر جانب رو به بلخ نهاده بودند گشت - و اکثری از قصور فطرت و فرط عدم تمیز دست نظاویل بصل مردم دراز نمودند و بندوبست از میان برخاست - رای صواب آرای حضرت شاهنشاه حکیم منش حقایق آگاه بمقتضای وقت اقتضای آن نموده که یکی از بندهای معتبر مزاجدان بجهت بندوبست آن معین نمایند که کل عساکر را ازو دقیق بیم و امید بدرجه اصلی باشد و همگنانرا از متابعت صلاح دید و عمل مقتضای تدبیر او گزینبی نبوده گزینبشود - تجربه مدار المہامی سعد الله خان را که در فنون دانش و بیاض ذاتی ندارد نامرد فرمودند و مقرر نمودند که اگر شاهزاده از اراده ناصواب نادم نشده باشد باین طرف آمده باشد او را ندیده حکومت بلخ و نذیب و اندیب همسدان بعهده بهادر خان که سردار جمعیت دار است و بالذات در شجاعت و شہامت کوتاهی ندارد و کار خزانه و سپاه و داد و ستد و حراست رعایا و پرداخت احوال سگان آنجا بمصالحات خان که بحسن سلوک و اصابت تدبیر موصوفست مقرر نموده تاکید کند که بموافقت و موافقت یکدیگر کارها را صورت میداده باشند - و بحکم قضیه زمین بر زمین عمل نموده بجهت انصراف هر کاری سرداری را بہر سرزمین با سپاہ در خور آن تعیین نمایند - از جمله نجابت خان واد شایر خ میرزا که آنا اجداد او بدمر نیک خدمتی این دستگاه بحکومت بدخشان مقرر بودند اگر بدینکلی بخت

راهنمایی و همراهی همت کار فرما صوبه داری آنجا قبول داشته باشد باز
و اگر از بی رشدی و پست فطرتی در رفتن جای آبا و اجداد استنادگی
کند قلیچ خان را با جمعیت ارسته به بدخشان با توابع و رستم خان را
با لشکری شایسته بحفظ اندخود و مضامات آن معین گرداند - و تحقیق
جمعیت حامل آزولایت نموده هر جا مناسب داند تخفیف و هر جا ببرزگران
و فالیز سازان از عبور لشکر یا بی اعتدالی احاد الناس نقصانی رسیده نقد
از خزانه بدهد و بمنصبداران نقدی سه ماهه و بجاگیرداران باندازه جمعیت
هر قدر که مناسب داند بطریق مساعدت تفخواه نماید - و برخی از بندگان
جاگیر پیوژه را بر طبق دستور حضور اقدس از امکانه مفتوحه قبول تفخواه
نماید - و برای سرعت حصار بلخ از بیلدار و دیگر عمه هر چه در کار باشد
نوک و اجوره دار از روی تاکید بکار دارد - و فرزندان و وابستگان درونی
و بیرونی نذر محبت خان با همراه راجه بیتهداس و خلیل الله خان
و ابواسیب خان و مهینداس اتبوز روانه درگاه شاه عالم پناه گرداند - و از
نوکزان خان و خواجها و علما و مشاهیر بلخ هر که رجوع آرد مثل طاهر
بکارل از روی کمال ارادت و خواهان بندگی درگاه باشد دالاسا نموده روانه
حضور سازد - و هر چه از اسباب و اسباب خان مذکور لایق سرکار بود بحضور
پرویز بفرستد - و بجهت کان اعلی امینلی متدین تعیین نموده ضبط جانوران
شکاری بعهده عید از نوذر مقرر کند - و از بدههای درگاه هر که خواهش
آمدن درگاه یا در قبول خدمت استنادگی کند او را بتغییر منصب
و جاگیر متدبیه سازد - و چون مدار بیع و شرای آن دیار برخانی بوده
و اکنون از روی بریده در سودا و معامله مردم آن دیار تصدیع می کشند
باید که خالی را که بمس آغشته فرمانروایان آنجا سکه زده اذ یکسر
گداخته برابر بیع بریده بسکه سامی مسکوک و باسم شاهلی موسوم ساخته

رواج دهد - و حکم اقدس صادر شد که بعد از رسیدن تلامی بد بلخ امیر الامرا بقدر شتافته تنبیه و تادیب گیره امان که از آب جیحون گذشته در حدود بدخشان سر بشورش برداشته اند از قرار واقع نموده بعد از رسیدن صوبه دار بدخشان بکابل بیاید - القصه خدیو دین و درایت همگی مراقب مذکوره را بمدار المهابی ایشاد نموده بعزایت خلعت و جمده مرصع با پهلکناره و شمشیر خاتم و در اسب با زین طلا و مطلق سواران ساخته شب پنجشنبه بیست و ششم جمادی الثانی با جمعی از بندگان رخصت فرموده بهادر خان را با سال شمشیر مرصع مصحوب سعد الله خان عز و افتخار بخشیدند و بعلامی حکم شد که از راه خنجان که بغایت دشوار گوار اما از راههای دیگر نزدیکتر است روانه گردد - و بسید فیروز حکم شد که بیست و پنج لک روپیه خزانه برای مواجب سپاه نصرت دستگاه و مصالح دیگر از راه پنجشیر به بلخ رسانیده بر گردد - سعد الله خان از راه خنجان در محض یازده روز شب دوشنبه هشتم رجب به بلخ رسید و هر چند بهانههای برای فسح عزیمت که موجب رضامندی پادشاه صورت و معنی بود از زبان اشرف کلمات موعظت انگیز پیام نمود از بداندیشی قبول نکرده فقه در راه فافرمایی نهاد - لاجرم بندگان از رفتن خانگه شاهزاده منع نموده بهادر خان و اصالت خان را تسلیم صوبه داری بلخ فرمود - و چون نجابت خان دلفراد حکومت بدخشان نشد قلیچ خان را با نظر بهادر و نور الحسن بخشعی احدیان با دو هزار احدی و چندی دیگر که جمیعت شان پنج هزار سوار بود بدخشان و رستم خان را با راجد بهار سنگه و راجه بیخی سنگه و چند من بندیل و محمد قاسم میر آتش با دو هزار سوار بر قلندار و پنج هزار سوار دیگر باند خود روانه گردانید - و شاه بیگ خان را بغوری و شاه خان را بمیمنه و حیات خان ترین بخان آباد و خاندان خان بروسناق و جدار قلی

کثیر را بشیرخان و خوشحال بیگ کاشغری را بسان چاریک تعیین نموده محافظت آنچه بشادمان پنهانی وال و خلم بعدد العزیز خان واد صفدر خان و دلق کو به بهار نوحانی و بنیا شاهر بمحمد شاه قدیمی و موسی آباد بشیم فتح الله و لیدک باقلاطون و دیاط زیرکان به پسران هدایت خان و آستانه تلویه باظام میواتی و نازین بشاه محمد کرز دار و خندجان بمیرک بیگ و دوشاخ به سعد الامور و فتح آباد بفرخ حسین خراسانی و کلده و کرکان بزرگوسن فتحیوننده و فوشک بمحمد پسران و اندراب بقاسم بیگ و کولاب بجلال الدین محمود مغرز گردانید - و همگی خدمات را در عرض بیست و دو روز سرانجام داده مراجعت بدرگاه عائم پناه نمود - و میر قریش و میر عبد الله و میر حسین و میر کلان اعیان کوآب خطبه باسم سامعی بادشاه تلک دستاره خوانده امانان را که در آن نواحی بودند یک قلم رانده همراهه جلال الدین محمود درواری با یلچ شش هزار کدخدایان معتبر به بلخ رفته سعد الله خان را دیدند - خان مدکور همد را بنوازشهای بادشاهانه و عنایت مغلوب سرانوار ساخته بوطن گردانید *

درینوقت ده رستم خان روانه اندخود گردید کس خسرو بیگ ترکمان قوش بیگی ندر محمد خان رسیده از جانب او ظاهر ساخت که جمعی از امانان اویماقت این حدود را تاخته مال و مویشی را بغارت برده اراده دارند که بر بیروت بذده ریخته اند چه از دست بر آید تقصیر نکنند امیدوارست که به توازم کمک پرداخته از اشوار فجّار رستگاری بخشند و درین ضمن خود نیز آمده رستم خان را دید - درین اثناء ظاهر شد که امانان زشت سرشت اساری و اموال بسیار در پناه ریاطی که درین حوالی است فراهم آورده و خود بهتری پشته بر آمده ایستاده اند همین که سپاه ظفر دستگاه نمایان شد رفته رفته پیش آمده باتفاق بر صف رستم خان جلو انداختند - آن شیر

دل از تاخت آن رویه صفنان کم فرصت که در ایلس گار تازی اسپ انداخته بودند از جا نرفته و چون کوه ثبات قدم ورزیده حمله ایشان را بکاهی بر نداشت - و با اعتماد و تأیید آلهی و همراهی اقبال بادشاهی نیروی تازه و مدد نصرت بی اندازه یافته بضرب تیر و تفنگ در یک نفس جمعی کثیر را بر خاک هلاک انداخت و تلمه را آواره وادی فرار گردانید - و آنچه از اسپ و شتر و گوسفند و جز آن بغارت برده بودند بدست آورده بر غارت زدگان بموجب شناخت هر کس قسمت نمود - خسرو بیگ در آن روز تلاش رستمانه نموده بیماری بخشت بیدار در سلک بزرگانی درگاه بمنصب هزاری پانصد سوار سرافرازی یافته با قوم و قبیلۀ خود باندخود رفت *

اکنون قلم وقایع نگار به تحریر واقعات حضور می پردازد - شاهزاده محمد دارا شکوه که در جهنگیر آبک معروف بهرن مذبذبه بواسطه گرفت حرم محترم خود توقف ورزیده بودند در ششزده روز طبع مسامت چهل روز نموده بحوالی کابل رسیدند - سعید خان بهادر فیروز جنگ و صدر الصدر سید جلال باستقبال شتافته بسعادت ملازمت رسانیدند و آن گاه هزار مهر نذر گذرانیده بخلعت خامه مفتخر گردیدند - بیست و نهم شاهزاده مراد بخش را پسری بوجود آمده بمحمد یار موسوم گشت *

فرستادن میر عبد العزیز با نامه عاطفت

مضمون نزد نذر محمد خان

بصوب ایران

اگرچه مبارک و متأثر بادشاه دانشور که تقدیر مقادیر آن باندازه رحم و حد مقیاس قیاس نیست و تن بشرح و بیان نمی دهد اما شمه از تذاتیهای

که درین ایام در حق نذر محمد خان که باعانت نا مساعدی بخت بر او؛
 قبله مراد بر تافته متوجه ایران شده بود بقلم می آید - باوجود آنکه در
 اوایل جلوس از تیره والی و تیره اندیشی مصدر حرکات شنیده شده تمام
 نا حفاظی و بی آزادی از سر زده بود درین وقت بمقتضای عطفوت
 و امانت جبلّی و ترحم و شفقت ذاتی یکسر همه را پایمال هجروم افواج
 بخشایش ساخته خواستند که از مرآت عطفوت و امانت که نسبت بار در
 خاطر فیض مظاهر داشتند آگاه سازند - لاجرم میر عزیز ملازم شاهزاده محمد
 دارا شکوه را که سابقاً نیز از جانب آن بیدار بخت بجهت ادای نامه
 و پیغام دوستی نزد خان مذکور رفته بود بانعام خلعت و چهار هزار رزیه
 نقد بر نواخته با نامه عاطفت مشحون که حسب الحکم سعد الله خان
 بقلم آورده و نقل آن درین کتاب نوشته می شود با مکتوب بادشاهزاده
 بلند اقبال هشتم بجهت رخصت فرمودند . میر مذکور بعجالت تمام راهی
 شده نزدیک بمراه به جان نثار خان پیرایغ قضا نفاذ که بخان مذکور ارسال
 یافته بود رسانید - چون دریافت که نذر محمد خان بصفهان شتافته است
 پیش از جان نثار خان از راه تون و طبرس روانه شد - و چون وارد صفهان
 شد خبر یافت که نذر محمد خان از غلبه سودا در آنجا توقف نموده
 بجانب میمنه برگشته در فکر آن شد که از عقب راهی گشته در هر جا در
 خورد نامه بار برساند - شاه عباس دارای ایران او را ازین اراده باز داشته
 پیغام داد که درین وقت شورش دماغ و آشفتگی طبیعت او بحال خود
 نیست رفتن نزد او بجز خفت نتیجه دیگر نخواهد داد باید که روز عید
 الضحی همراه جان نثار خان ما را دیده حقیقت را باستان خلافت

(۱) نقل نامه در بادشاه نامه عبد الحمید درج است لیکن درین کتاب نوشته

معروض دارد - میر مذکور مقدمات مذکوره بسمع و بفا شفیده حقیقت را بتفصیل عرضداشت نمود - حکم معالی در جواب بشرف صدر پیوست که اگر آن برگشته بخت را سعادت را نما و دولت گز فرما می بود از وصول این نامه معزوم نمی شد الحال در بی وفای او سودی ندارد باید که با نامه روانه درگاه عالم پناه گردد *

پانزدهم سعید خان بغلیات خلعت و اسب با سایر طلا و حکومت ملتان سرافرازی یافته رخصت آن موجب گردید - و خواص خان بخلعت و جمدهر مضع و صوبه داری قلندشار از تغییر سعید خان و باضافه هزاره ذات و هزار سوار بمنصب چهار هزاره چهار هزار سوار در اسبه سه اسبه و حیات خان بخلعت و داروغگی مرده جلو از تغییر خواص خان و منصب دو هزاره هزار سوار و راجه راجروپ بمنصب دو هزاره دو هزار سوار و شادمان بمنصب هزاره نصد سوار و جبار فلی بمنصب هزاره هشتصد سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافته عز و انتخار جایزد حاصل نمودند - و نصرت واد الله ویردی خان و محسن واد حاجی منصور از بلخ آمدند سعادت ملازمت حاصل نمودند محسن مذکور بغلیات خلعت و کمر خانچر طلا و شمشیر و اسب با زمین نقره و سعادت خان قلندار آمدند بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و مرحمت نقاره سرافرازی و بلذ پزینی یافتند - مبلغ پانزده لک روپیه و هفتاد هزار اشرفی که مجموع بیست و پنج لک روپیه باشد مصحوب علون خان روانه بلخ نموده حکم شد که بشان بیگ خان قلندار غوری رسانیده برگردد - و بد بهادر خان حکم فرمودند که آنرا مصحوب جمعی به بلخ طلبیده بیست و پنج لک روپیه سابق و مبلغ حال که پنجاه لک روپیه میشود در وجه علونک شش و دیگره روزیات صرف نماید *

بیست و دوم شاهزاده مراد بخشش بقی سر رسید حکم معلی صادر شد که او خون را از منصب و جاگیر بر طرف و از دربارت سعادت ملازمت محروم دانسته بشهر در نیرزد و بعد از تشریف شریف به شهر از جای که هست به پیش از بقعه اقامت گزیند - بیست و پنجم سه اسب با سار طلا به پهلوان خان و امیر خان و اسام خان مصحوب شیر مرد خواجه مرحمت نموده ایستادند - بیست و ششم سه مذکور خلیل الله خان و راجه بیگانهاس و پیراسپ خان پسران و متعلقات نذر محمد خان و سه دختر خان مذکور را با دو بن محمد یار که دختر زاده دین محمد خان و پسر زاده بیگانه سلطان است و از آن در زن یکی سابق زن امیر ملی خان بود پس از آن بزرگم محمد یار در آمده از بلخ همراه آورده در جلای ماهره فروز آمدند - روز دیشر صدر الصدور سید جلال تا خیابان پذیره شده بهرام و عبد الرحمان را با ستم و بد خسرو ملازمت کیمیا سعادت رسانید - پادشاه ملک دستگیر بهرام را به مرحمت خلعت خاصه با چاقب زر دوزی و جیفه مریج و خنجر مریج و دیوانه دار و منصب پانچ هزاری هزار سوار و در اسب با سار طلا و دو تیر و پاچه و بیست و پنج هزار روپیه نقد و عبد الرحمان را به خلعت خلعت و جیفه مریج و اسب با سار طلا و پنج تیر و پاچه و ستم و سر خسرو را به خلعت و اسب سواران ساختند - و عبد الخالق داماد نذر محمد خان را و بالاقون پروانچپی خسرو نذر محمد خان را با تمام خلعت سواران ترک نمودند و عبد الرحمان را از غایت عزایت بشاهزاده محمد دادا بشود سپرده شد روپیه و دیوانه مقرر فرمودند - تفصیل اسماعی عورات و دختران نذر محمد خان که مکمل رسیدند بدین وجه است - سه ملکوک و او یکی دختر اوران بن دوم دختر بالاقون پروانچپی سپهر مکر خسرو است - سه دخترش یکی شاهزاده سه دوم چهار ساله سوم یکساله اکنون بزرگ است

اولاد نذر محمد خان می پردازد - والدۀ عبد العزیز خان خانۀ زاک قاضی
تولک است که خواهر نذر محمد خان خریدۀ بود چون جمیلۀ بود نذر
محمد خان میل طبیعت بهم رسانیدۀ از گرفت - بیست سال است که
در گذشتہ - والدۀ خسرو سلطان از مردم کم پایۀ بلخ است - والدۀ بهرام
و عبد الرحمن نیز از مردم اعیان نبودند و در گذشتہ اند - والدۀ سبوحان
قلی نیز ازین نوع است در وقت فقور نذر محمد خان از بلخ گریخته نزد
عبد العزیز خان رفت - و مادر قتلق و سه دختر که از کنیزان قلمق اند
بعضور آمدہ - و نذر محمد خان بزجۀ عبد العزیز خان را که دختہ خواجہ
عبد الرحیم جوکباریست از بطن خواهر بانجی محمد خان و رانی محمد
خان با در دختر عبد العزیز خان که از همین منکوحہ منوال شدہ اند در
بلخ پیش خود نگہداشتہ دستوری بخارا نمی داد سه روز قبل از ورود مسکو
منصور بہ بلخ پیش عبد العزیز خان فرستاد - نواب قدسید القاب بیگم
صاحب ہمہ را نزد خود طلبیدہ انعام عواطف و انعام محاسن در حق هر
یک جدا جدا بظہور رسانیدہ در خور بخت و حال زیور و افسانہ عطا نمودہ
فرمودند کہ چون این نوع حرکات متقاضی گردش افلاک است و تلخ
و شیرین روزگار ہمہ وقت بر مذاق خواص و عوام نازک خاطر بہ جمیع وجوہ
جسج داشتہ تفرقہ را بخود باز ندهید کہ اندک عالج دین فزینیکی
بہ نذر محمد خان هر جا کہ باشد خواهید رسید - و تا اینجا خواهید
بود بکمال عزت و نہایت رفہیت وقت بسر بردہ نہ خیم وجد نگاہ مند
نخواهید شد - حضرت خاتون خدا شناس ہم در دختر خان مذکور را
بدستور فرزندان دیگر بارادہ آنکہ در کہ شایستگی انعام داشتہ باشد برای
یکی از دارای سیمای خلافت خطبہ نمایند محض و طلبیدہ مشمول انعام
عزیزت و عاطفت گردانیدہ از جوار و جمیع آلات عیانی کہ نمند و انعام

پارچه هر دیار انعام فرموده رخصت دادند که با پسران نذر محمد خان
یکجا باشند *

غره شعبان بگلگشت محال دامن کوه کابل که سرپایش مانند پای
تاس محبوب مرغوب افتاده و هر گل زمیانش چون گوشه ایوی دلکش
دایران خوبی و خاطر فریدی را بر طاق بلند نهاده بفزونی اشجار میوه دار
و آبنار فیض آثار از بوشه بخواص و نهال ارم یاد میدهد و باعتبار قیمت
حدائق و عفا اب آب و تاب سبز گلزار کشمیر بی نظیر را از باد
می برد تشریف ازانی فرموده بعد از سیر و شکار بکابل مراجعت نمودند -
فرامین طلب گوهر درج دوت و انبال شاه شجاع از بنگاله و گرامی
اختر اوج عظمت و جلال بادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر
از احمد آباد مشرف مدور پیوسته صوبه داری بنگاله باعتقاد خان ناظم بهار
و حکومت احمد آباد بشایسته خان صوبه دار مالوه مرحمت فرمودند -
و شاهنواز خان بخدایت صوبه داری مالوه و منصب پنجزاری پنجزار
سوار و فوجداری جونپور از تغییر خان مذکور بمیرزا حسن صفوی و صف
شمن پسرش را بمنصب دو هزار سوار از اصل و اضافی سرافراز
ساخته محبوب از نقاره بمیرزای مذکور مرحمت نمودند - غره شعبان
سعد الله خان از بلخ برآمده براه خنجران روانه شده در عرض چهار روز بکابل
رسید و سعادت ملازمت اشرف دریافت - چون همگی خدمات را مطابق
حکم اقدس بقه دیم رسانیده بود بانعام خلعت و اضافی هزار سوار بمنصب
شش هزار پنج هزار سوار سرافراز گردید *

چون در کابل عمارتی شایسته نزول نبود لاجرم باغ اورتی را که در ایام
بادشاهزادگی بجهت نزول خود ترتیب داده بودند درینوال با باغ مهتاب
که متصل آنست بجهت محال و دیوانخانه برگزیده در هر دو عمارات

عالیه طرح انگذند - و در سال نوزدهم جلوس جمیع عمارات که در حدایق حکم شده بود بصرف پنچ لک روپیه صورت تمامیت پذیرفته قابل ورود اشرف گردید - از آنجمله در لک و پنجاه هزار روپیه بر دولت خانۀ مقدس و در لک و پنجاه هزار بر عمارات شهر آرا و جهان آرا و چهار پنج و باغات دیگر و روضۀ حضرت فردوس مکانی صرف گشته - چو حصن کابل بضمین حضرت جلالت مکانی بگچ و آهک بر آمده ایک خانۀ مانده بود درینولا بفرمان اشرف آن نیز به گچ و آهک برافراخته آمد - و از انور که اب نداشت حکم شد که باری جوی را داخل ارک نموده دیواری بر گردش بکشند *

معاودت موکب ظفر طراز از کابل بدار السلطنت لاهور

چون درین احوال همه کام هواخواهان دولت بی پایان بتائید و دستیارانی کار سازان عالم بالا حسب المرام بر آمده فتح بلخ و بدخشان بکمال آسانی میسر آمد لاجرم شادکام مظفر و منصور بسمت قرار گاه اورنگ خلافت معاودت فرموده عزیمت سر کردن دیگر مهمات و تهیه اسباب قرار داد خاطر خطیر پیشندان همت والا گردانیدند - از منزل اول در اقتدر خان را بخلعت و منصب دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و قلعداری کابل و ضبط بنگلش بالا و پائین و اکرام خان را که روزینه دار بود بمنصب سابق دو هزار و سوار سرافراز نموده اولین را بکابل و آخرین را بفتح پور رخصت فرمودند - و مرحمت خان را بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار از اصل و اضافۀ معزز ساخته سند اضافۀ که سعد الله خان در بلخ تجویز نموده بود مرحمت فرمودند *

فرستادن ارسلان بیگ با فتحنامه بلخ و بدخشان نزد دارای ایران

چون اختر بخت نذر محمد خان از اوج رفعت و عزت بحضیض و بال و نهجوست افتاده ولایت آبا و اجدادش خصوص ولایت بلخ که دار الملک آن ضلع است و هرگز قدم بیفته در آن سرزمین نرسیده بود درینولا پایمال نعل مراب انبال شده مال و اموال اندوخته سالهای درازش بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد و تنبیه و تادیب المانان بیدین و آئین که از نهجوست سفاهت کیشی و نا عاقبت اندیشی زبان زد خدایان سرمد و خسران جارید اند از قرار واقع دست داده خاطر اشرف از رهگذر جزئیات امور این سمت فراخ کلی یافت سپس تأییدات ربانی و اظهار عطیای سبحانی بر طبق کریمه اما بنعمت ربّیک فحدّث در ضمن عرض کیفیت محبت و دوستی واجب دانسته برای مسرت طبع دارای ایران شاه عباس حسب الحکم اشرف مفصل مرقوم قلم عطار دقّم و وزیر صایب تدبیر سعد الله خان که نقل آن درین اوراق نگارش یافته گشته ا مصحوب ارسلان بیگ باوچ با یک قبضه شمشیر مرصّع قیمتی ارسال یافت - و چون در اموال نذر محمد خان که درین فتح بتصرف اولیای دولت در آمده تحفه که شایسته ارسال سلاطین باشد نبود یک قبضه خنجر مرصّع که سابق باو ارسال یافته بود انتخاب نموده ضمیمه شمشیر گردانیدند - و ارسلان بیگ مدکور بالعام خلعت و جمده و شمشیر با ساز طلا و اغانه منصب سر بلند گشته نهم شعبان رخصت رسانیدن نامه و شمشیر یافت *

۱ نقل نامه درین کتاب درج نیست ایکن در بادشاه نامه عبد الحمید (جلد دوم - صفحه ۵۹۶ طبع ابشیاکک سوسائیلی بنگال) نگارش پذیرفته *

یازدهم از بگرامی کوچ فرموده هفدهم بچهار باغ که برآه راست سی و چهار کوره جریبی است تشریف آورده در موضع نیمه که مکانی است دلکش حکم فرمودند که باغی و نشیمنی طرح انداخته نهری بعرض چهار ذراع از میانش گذرانند - بیست و هشتم به پشاور و غره رمضان از نیلاب گذشته بعد از طی دو منزل باغ حسن ابدال را که چشم و چراغ این محال است از فیض نزول رشک فرس برین ساختند - و هژدهم رمضان از آب بهت و بیست و سوم از آب چذاب بر پلهای سفین عبور نموده هشتم شوال فرخ فال در ساعت سعادت طراز در لنگانه دار السلطنت لاهور را از ورود موکب مسعود روکش فرس برین گردانیدند *

از واقعه دار الخلافه اکبر آباد معروض حجاب بارگاه سلطانی گشت که چهارم شعبان سنه هزار و پنجاه و شش نواب عصمت نقاب سلطان النساء بیگم مهین دختر حضرت جنّت مکانی که از بطن همشیره راجه مان سنگه والده سلطان خسرو بوجود آمده بود بمرض استسقا رحلت نموده زینت افزای محفل حوران جنّت گردید - و در طاق ایوانی از ایوانهای دور گنبد روضه عرش آشیانی که هنگام در آمد روضه منوره جانب راست واقع شده بموجب استدعای خویش مدفون گشتند - و طاق ایوان چپ روضه مطهره باستدعای مسند آزادی حرم عصمت و ذکا شکر النساء بیگم برای مدفون آن عفت نقاب مقرر شد - میرزا نوذر از بلخ جانوران شکاری نذر محمد خان که در آن میان پنج باز طویغون بود آورده بمنصب سه هزار و پانصد سوار و محمد هاشم کاشغری حسب التماس رستم خان در اندخود بمنصب هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سرافراز گشتند - مبلغ بیست یک روپیه مصحوب سید بهادر واد سید لطف علی و جلال برادر بهادر خان روانه کابل ساخته

حکم فرمودند که به قلعدار آنجا سپرده بر گردند - اعظم خان که از کشمیر آمده در راه ملازمت نموده بود بمرحمت خلعت و جمدهر مروج با پهلنگاره و صوبه داری بهار نوازش یافته مرخص گردید - چون از جاگیر شاهزاده محمد شجاع بهادر هشت کروز دام بخالصه شریفه تعلق گرفته بود رومی کاسیداس را بدیوانی بنگاله و شیخ عبد الکریم را از تغیر از بدیوانی اکبر آباد سر بلند ساختند *

علی اکبر سوداگر پسر حاجی کمال اصفهانی که سوداگر عمده بود بموجب حکم والا بعد از تلاش بسیار و سازش با علی پاشا حاکم بصره چند اسب عربی بهم رسانیده بدرگاه ناک جا آورد - از آنجمله اسب کمیت از اولاد عترة سرطویه اسپان عربی گشته به نعل بی بها موسوم گردید - و بر زبان مقدس گذشت که بعد از جلوس مبارک این قسم اسپى داخل اصطبل معلی نشده مگر در زمان شاهزادگی عترة حبشی فتح لشکر نام اسپى که در نکوئی منظر کلاهی بهتر ازین بود بر اجه بکرماجیت فرستاده و از بعنوان پیشکش بما گذرانیده بود - و در بهای شش اسب بیست و پنج هزار روپیه و قیمت نعل بی بها پانزده هزار روپیه بعلی اکبر مرحمت شد و بذکر وفوف اسب و جواهر بخلمت و منصب پانصدی صد سوار و ضبط بندر سرورت سرافرازی یافت - بخسور پنجاه هزار روپیه و به بهرام بیست و پنج هزار روپیه و به عبد الرحمن ده هزار روپیه مرحمت نموده جای ایستادن هر دو را در بجانب چپ مقرر نمودند - سعد الله خان بمنصب شش هزاری شش هزار سوار و نوازش خان بمنصب هزاری پانصد سوار از اصل و اغاقه سرافرازی یافتند - طاهر شیخ و خواجه عبد الوهاب رئیس بلخ و فولاد خواجه و خواجه طاهر و خواجه بقا و خواجه نور الله از بلخ رسیده جبین بخت را بپرتوزمین بوس درگاه والا فروغ سعادت جاوید دادند - طاهر شیخ با نعام خلعت

و خنجر مرصع و ده هزار روپیه و دیگران را بعطای سه صد مهر و خلعت و خواجه عبد الوهاب را بانعام خلعت و چهار صد مهر کامیاب عزت گردانیدند - و مکرمست خان را بمنصب چهار هزاره سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه از اصل و اضافه سر بلند گردانیدند - و گردن کور را بقلعه دارمی اکبر آباد و منصب هزاره هشت صد سوار و آگاه خان فوجدار اکبر آباد را بمنصب هزاره سوار بر نواختند - و ملا سلطان محمد دیوان و عبد اللطیف و عبد الرزف مستوفیان و ملا عاشور دیوان بیوتات نذر محمد خان بآستانه والا رسیده سرمایه سعادت اندوختند - عبد الرحمن بانعام ماده فیل با زین نقره و خواجه عبد الوهاب بمنصب نه صدی دویست سوار و عبد الخالق داماد نذر محمد خان بخلعت و خنجر مرصع و منصب نه صدی صد و پنجاه سوار و طاهر شیم بعنایت خلعت و شمشیر با یراق طلا میذاکار و منصب هشتصدی چهار صد سوار و چوچک بیگ بمنصب هشتصدی دویست سوار و حسن سعید بمنصب پانصدی صد و پنجاه سوار و خواجه نور الله بمنصب پانصدی پنجاه سوار معزز و مقنن گردیدند - و صدک روپیه که از خزانه اکبر آباد طلبداشته بودند پرتی راج راتپور آورده از سجادات آستان معلی پیشانی بخت را برافروخت - قاضی محمد اسلم و خواجه ابو النخیر میر عدل بحکم معلی طیب خواجه ولد خواجه حسین جوئاری را که از بلخ آمده بود استقبال نموده بسعادت ملازمت اشرف رسانیدند - خواجه مذکور هژده اسپ و پانزده شتر برسبیل پیشکش گذرانیده بانعم خلعت و هزار مهر سرافراز گشت *

چون صوبه پنجاب بشاهزاده کلان مرحمت شده بود در کور دام از محال کوه دامن بطریق انعام بآن دره التاج خلانت دادند - ششم

شاهزاده محمد مراد بخش را که منصب دوازده هزاره هزاره ذات ده هزار سوار شش هزار سوار دوا سیه سه اسبه داشت و بسبب نافرمانی از منصب و جایگزین باز داشته حکم اقامت در نواحی پشاور داده بودند بمنصب دوازده هزاره هزاره ذات نه هزار سوار سرافراز فرمودند - حیات خان ترین را بخطاب شمشیر خان و محمد قاسم میر آتش بلخ را به معتمد خان مخاطب و سرافراز ساختند - اسوه مطهرات و همان قدوه مکرمات دوران نواب قدسیه انقلاب شکر نسایبکم همه معتمد خان بلند مکان برای ادای مراسم تهنیت فتح بلخ و بدخشان از اکبر آباد روانه شده چون نزدیک دارالسلطنت لاهور رسیدند نوزدهم بفرمان اقدس مهین گوهر بحر عظمت و جلال بادشاهزاده سعادت پرتوه محمد دارا شکوه باستقبال رفقه بمشکوی درانت آوردند بادشاه زاد والا جاه مقدمه مبارک آن مستوره ستر عفت را بغایت گرامی داشته مراتب تبجیل و تکریم بتقدیم رسانیدند و یک لک روپیه نقد گدازیده در هریاب اصناف عواطف مبدول فرمودند - آن زینت افزای حریم عزت و عفت اعلی بقیمت چهل هزار روپیه بطریق راه آورد از نظار اشرف گذرانید *

بیست و هفتم بعرض مقدس رسید که مقرب خان کیوانیه که نود سال عمر و در فن جراحی مهارت تمام داشت بعالم بقا رحلت نمود *

اکنون سوانحی که بعد از معاودت علامی سعد الله خان از بلخ در آن صوبه رو نموده بر میگزارد *

سوانح صوبه بلخ

چون به بهادر خان خبر رسید که المانان بیدین و ایمان که مدار کار شان بجز بردن اندوخته مردم و سپردن راه بیداد و ریختن خون ناحق

و سلوک طریق ضلالت امری دیگر نیست و آئین آن بدمنشان در جنگ
 غدر و مکر است بیک ناگاه بریزند و هرچه ببابند برداشته بگیرند و برای
 یغمالی گویین خوبی ده برادر را بکشتن دهند و تا بدست نیابند دست
 از آن باز ندارند و از برزایی پیرامون جنگ صف نگردند و اگر اندک قوتی
 در غنیمت ببینند بگیرند و چندی نمایان شده غنیمت را بجنگ گیرند و تا جایی
 که جمعی کثیر نشسته باشند برده در میان گیرند و در سفر یک خیمه کهنه
 برای ده نفر سردار و غذا تلقان جو و قمیز قرش کفایت میکند - و گیاه اسپان
 شان بجز درمده خود در چیزی دیگر نه - معده باین خوراک روزی چهل
 و پنجاه کوبه طی می کنند و مانده نمی شوند - بسپار بوده از بلع و بخارا
 بخراسان و نزد رفته مال را بدر بردند و قزلباش بر اسپان اعیل بگرد ایشان
 نیارستند رسید - و از دریای جیحون چون سگ آبی روزی ده مرتبه بتسانی
 میگززد و هنگام عبور زینهای چوبین را بکجا بسته و جاو هر اسب بر دم
 اسب دیگر بسته ازین رو بآنسو یک نفر چندی اسب را می دزد - و هر سوار
 از فی که بر ساحلش میروید پشتواره بسته و بران نشسته از آب می گذرد -
 داعیه تخریب آن ولایت و نهب و سرعاید و اهالی آن بیستند ساختن
 تاخت و باخت از هر طرف شروع کردند - خان شهبانستان نشان بهادر خان
 که سردار معامله دان کار گزار است با عزیمت کازگر و همت عزیمت اثر آهنگ
 تنبیه و تادیب آن گروه شقاوت پزوه نموده از بلع بر آمد - و بکرمی شعله آتش
 بر سبیل تعاقب سر در پی آن مردودان مطرود گذاشته در جایات کوهی انبوه
 را علف شمشیر انتقام ساخت - و سره را می از آنجا که سر بر می آوردند
 گرفته جمعی کثیر را از ضرب پلارک خصم افکن بدک اسفل سعیر فرستاد -
 و بقطع و فصل تیغ بران مغر شگاف معامله مصاف را فیصل داده مظفر
 و منصور بشهر مراجعت نمود - هم چنین راجه راجوب بر او بکن و المانی

که در بدخشان سر بشویش برداشته و رستم خان بر مفسدانی که در جانب اند خود بمواد فتنه و فساد پرداخته بودند سواری نموده به نیروی همراهی دولت قاهره بادشاهی بمجرد مقابله بران مقهوران غالب آمده جمعی کثیر را بنشمشیر گزانیدند و بقیة السیف را مغلوب و مغکوب ساختند - و تا سرحد خود باقامت مراسم تعاقب پرداخته پس از آوارگی آن مخدولان معزولت بعد و مکان خود نمودند - از آنجا که سذت شنیة دقل ایسان خلاف اذیش است سبکن فلی خان با پنج شش هزار اویک که سابق در بلخ بودند و امانان دیگر که نزد او فراهم آمده آخر شب ششم ذی القعدة بر ترمذ هجوم آورده بمددگاری زبده بدرون حصار ریخته با میرزا کوخانی که بجهت نگهداری حصار مذکور با پانصد پیاده افغان معمر بود هنگامه زد و خورد گرم گردانیدند و پس از نود بسیار آن مرد مردانه بزخم نیزه بدرجۀ شهادت رسید - سادات خان بمجرد اطلاع مهلبیها بران ریخته بمشاوران و انصار از هر گوشه کمان طعن زده کرده و تیغ سرزنش را فسان داده سرداران مختلف را ببدن تیر بران گرفته همگذاشت پی سپر شمشیر تقدیر ساختند و تا صبح هنگامه زد و گیر گرم ساخته بیشتر از آن پرخاش جوانان را از پا در آورده بقیة انسیف را آواره دشت نوار گردانیدند - از مخاذیل روشناس بنی محمد ایشک آفا باشی و شاه کوچک سرای و دین محمد یسول و نلک ویردی پسر حاجی محمد اتالیق و سبکان قلی برادر زاده آواز بنی زانگولی وادی نیدستی گشتند .

کانون وقایع بلخ را بهنگامه آن موقوف داشته بوقایع حضور می پردازد - شهسوار میدان دلاوری و دایری فارس مضار صفدری و شیدی فرخنده اختر سمنی بسالت و کامگاری فرورنده نیر اراج خلافت و بختیاری ناج سلطنت را گوامی در بادشاهزاده عالی قدر محمد اورنگ زیب بهادر که

بعد از ورود فرمان طلب از کار پژوهی و رضا جونئی بکمتر زمانی از احمد آباد بدار السلطنت رسیده بودند شب بیست و سوم ذی الحجه سعد الله خان استقبال نموده بدولت ملازمت رسانید - منعمد سلطان و محمد معظم پسران آن کامگار نیز شرف ملازمت دریافتند *

وزن مبارک شمسی

بیست و چهارم ذی حجه سنه هزار و پنجاه و پنج هجری موافق دوازدهم بهمن سال پنجاه و ششم از سنین عمر ابد قرین شروع شده جشن نو آیین تزئین یافت - و بدستور هر سال آن ذات مقدس را بطلا و دیگر اجناس وزن نموده بفقرا و مساکین قسمت نمودند - بادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر از لعل و یاقوت و مروارید پیشکش گذرانیده با نعام خلعت و عطای ولایت بلخ و بدخشان سواراژی یافتند و از سواران آن قوه العین دولت و بخت هزار سوار دیگر در اسپه سه اسپه نموده سر بلند ساختند - سید جلال صدر الصدور بمنصب شش هزار سوار و راجه جسونت سنکه بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه و جعفر خان بمنصب پنجهزاری سه هزار و پانصد سوار و سعادت خان قلعدار ترمذ که مصدر قرداد شایسته شده بود بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه و طیب خواجه بمنصب چهار هزار و چهار صد سوار و لهراسپ خان و راجه راج پوپ بفوازش نقاره رعایت پذیر و بلند آوازه گشتند - پنجاه یک رویه که همراه بادشاهزاده معز الیه برای یساق بلخ مقرر شده بود به پرتویی راج حواله نمودند که همراه گرفته پیشتر راهی شود - مهتر یوسف سرآمد غلامان علی مردان خان را حسب اتماس او داخل بندهای درگاه کرده بمنصب پانصدی صد سوار سواراژی بخشیدند *

بیست و هفتم بعرض مقدس رسید که عمده النساء سنی خانم
 برحمت حق پیوست - ناسف نموده بعلاء الملک میر سامان فرمودند
 که ده هزار روپیه از خزانه عامه بجهت تجهیز و تکفین او داده
 باچندسی از بندگان درگاه تا منزل معهود رسانیده برگردد - و قبل ازین
 حکم معلی صادر شده بود که مبلغ دريست روپیه را اش بهروز بفقرا
 قسمت میدنموده باشند - غرض محرم از وفور عاطفت و کمال شفقت
 سی هزار روپیه بیانزده بده معتمد حواله نمودند که بمکتهاجان و مسکینان
 قسمت نمایند - پانزدهم محرم مذکور در ساعت مسعود و آوان محمود
 بدشاهزاده بلند اقبال نصرت ممد فتح روزي محمد اوزنگ زين بهادر را
 برحمت خلعت خاص با نازي و دو تسبیح مرارید منظم به لعل
 و زمرد و شمشیر خاصه و دو اسب عربي مزین بزین زرین و عد راس
 توکی و قیل با براق نقره و عاده قیل و اذعان پنج لک روپیه نقد اختصاص
 بخشیده فائحه نایحه بجهت حصول فتح و فیروزي و نصرت و بهروزي
 از روی توجه تمام خواننده عنایت آهي بدرقه راه آن نور حقه اقبال
 ساختند - و حکم فرمودند که ایام نوروز در حدود پیشاور گذرانیده
 در آغاز بهار که کلبها از برف عاف شده و هوا رو باعتدال نهد و صحرا از
 علف سرسبز گشته راهها شایسته عبور گردد با امیر الامرا و جمعی از
 اچپوتان و غیرهم مانند راز ستر سال و راجه امر سنگه و نظر بهادر خویشگی
 و راجه روپسنگه و راجه رایسنگه نروزي و دیگران که از بی توفیقي و نا معامله
 فهمي از بلخ و بدخشان برخاسته به پیشاور در آمده حسب الحکم از اب
 اتک نمی توانستند گذشت روانه بلخ شوند - و هر کدام از نجوم سالی
 معالي محمد سلطان و محمد اعظم را تسبیح مرارید برحمت نموده با پدر
 والا مرخص ساختند - خلیل الله خان را بعنایت خلعت و اسب با زین مطلقاً

و هریکی از خواجه عنایت الله و غضنفر و آبی محمد و رات دیال داس
جهالا و مرشد قلی بخشی فوج مذکور و آقا علی دیوان بعنایت اسپ
مفتخر و مباهی گشته در خدمت بادشاهزاده فلک جاه رخصت یافتند *

توجه مبارک همایون بصوب کابل و گزارش نوروز جهان افروز

بعد از پانزده گهری و چهار پل شب پنجشنبه چهاردهم صفر سنه
هزار و پنجاه و هفت هجری جشن نوروز دل افروز بآیین شریک آذین
پدیدرفته روی زمین دوات خانه والا از غریب امتعه هفت کشور و
بساطهای ملون پیرایه غیر مکرر یافت - درین روز خجسته اثر بادشاهزاده شاه
شجاع باضافه هزار سوار در اسبه سه اسبه بمنصب پانزده هزار
سوار سرافراز شدند - سعد الله خان یک رک روپیه را جواهر و سرجمع آلات
بنظر اشرف در آورده بانعام فیل با ساز نقره سرمایه امتیاز افروخت -
درین روز سعادت اندوز پیشخانه والا بصوب کابل برآمد - چون از عرایض
بهادر خان و غیره بندها بعرض اشرف رسید که عبد العزیز خان باجتماع
لشکر توران پرداخته میخواهد که بر بلخ بیاید فرمان فضا نوامان در باب جمع
آمدن سپاه نصرت دستگاه امداد یافته هزدهم صفر بعد دوپهر و چهار
گهری بساعت مسعود در خور توجه همایون شاهجه لوامی واه مانند نیر اعظم
از افق دار السلطنت لاهور طلوع نموده بصوب کابل ارتفاع پدیدرفت -
صدر الصدور سید جلال را بسبب بیماری و ملا تلاء الملک میر ستمین را
بجهت سرانجام برخی امور معظمه دوات رخصت بودن لاهور داده
بهرام ولد صادق خان را بخدومت بخشی گری و قایم نویسی آنجا سر بلند
ساختند - بادشاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه نیز دستوری معاودت

لاهور یافتند - سعد الله خان بعلی شمشیر میزکار و اسپ با زین طلا و حکیم محمد داؤد بخطاب تقرب خان سرمایه افتخار اندوختند - و از آنجا کوچ کوچ راهی شده دهم ربیع الاول از آب نیلاب گذشتند - ازین منزل سعید خان بهادر را بعزایت خلعت خاصه با نازری طلا دوزی و شمشیر یراق طلا و دو اسپ با زین طلا و مطلقاً و فیل با ساز نقره مختص ساخته رخصت دادند که بزودی خود را بشاهزاده عالی مقدار رسانیده در خدمت آن والا رتبت روانه بلخ گردد - و سه لک روپیّه بوسم مدد خرچ ضمیمه مرحام عمیمه نموده شفیع الله میر توبک را بعجلت تمام فرستادند که تا غوربند رفته هر کدام از تعیینان بلخ بشاهزاده عالی مقدار نرسیده باشد سزاوی نموده بایشان رساند - سلیم ربیع الاول در ساعتی مسعود امن آباد کابل را دارالسرور ساختند *

جنگ قلیچ خان و راجه راجروپ با المانان

چون لوزبکن و المانان زشت سرشت ناقص نهاد که از آشفته مغزی و خیال پوچ پیوسته سودای خود کامی در سربیی هوش شان در جوش است شعله افروز آتش عصیان شده بدمدمه و افسون ادبیار هنگامه افسرده بغی و طغیان را گرم ساختند و نوزدهم ربیع الاول بظالمان رسیده ظاهر آن را بسیاهی سپاه چون باطن تیغه درونان المانان بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند قلیچ خان و چندسی دیگر از بندهای درگاه مثل راجه راجروپ و نور الحسن بخشی احدیان راضی بتحصن نشده بران آمدند که در بیرون بایشان روبرو شوند - لیکن چون مقتضای مصلحت وقت ضرور بود و یکباره قطع نظر از مراعات لوازم حزم نمودن از طور دانش دور می نمود ناچار بنای کار بر استصواب خرد صلاح اندیش نهاد درین باب عمل بمقتضای کار

فرمای شجاعت اصلی و شهامت جبلی نمودند - چه بنا بر آنکه حصار
 قصبه که آنرا از گل و خشت خام اساس نهاده بودند از مرور ایام رهن
 و فتور اندراس و تصور بر آن راه یافته جا بجای رخنه مرور بهم رسانیده بود
 و بسبب قلت اولیای دولت و کثرت عدد و عدت اعدایم آن بود که اگر از
 حصار برآمده دست بعد و بندی برکشایند مبادا تنایم قابوی رقت
 و فرصت غنیمت شمرده از راه دیگری به شهر درآمده حصار بدست آرد -
 لاجرم قرار بدان دادند که چندی از درون با مخالفان بمقام مدافعه درآمده
 بعد از آن یکبار بهیئت اجتماعی برآمده در یک دم دمار از روزگار آن
 جماعت پریشان احوال برآورد - برین قرار داد قلیچ خان جا بجای
 مردم کار آزموده بنگهداشت مداخل و مختاراج باز داشت - غلع غری
 را بر اجه راجروپ که در آنجانب بیرون قلعه با نور الکسن بتضیی احدیان
 پهلوی هم فرود آمده بود سپرد - و حراست سمت شرقی بابو البقا ولد
 قاضی خان و مقصود بیگ علی دافشمندی و طغرل ارسلان برادر زاده خود
 و گروهی از نوکران خودش مقرر نمود - و اطراف بنایی را بسنیر بندهای
 بادشاهی حواله نمود و مورچلهها مقرر ساخت و قدغن نمود که هر کس از
 مورچلههای خود خبردار بوده از جا و مکان خود حرکت ننماید - تا آنکه قریب
 درازده هزار سوار بسرداری ترکمانی قطغان و شاه مراد کلچی و دیگر سرداران
 آغاز پیکار نموده از جانب مورچال شرقی بیکبار اسپان برانگیختند - ابو البقا
 و مقصود بیگ و طغرل ارسلان بضرب تفنگ و سیب تیر خاک وجود نبود آن
 خاکسارانرا که قصد در آمدن شهر داشتند بصومر فدا داده چندی دیگر را
 بضرب تیغ آبدار شعله آمیغ جهاد که هم خاصیت دعای سیفی است آتش
 در خرمن حیات شان زدند - چون راجه راجروپ بیرون قلعه نوج خود آراسته
 و متصل او نور الکسن فوج احدیان را تروک ساخته ایستاده بودند و پیش

روی ایشان میدان وسیع بود فوجی گرانبار از مخالفان تباہ اندیش باند از
 آویز جلو ریز رسیده بایشان در آویختند - و جمعی دیگر با اعداد مهمند
 و محمد مراد داروغه توپخانه که بیرون قلعه دست راست راجه راجروپ و
 نور الحسن ایستاده بودند زورور شدند - درین اثنا جوقی از المانان که اسپان
 سپاهیان لشکر از چراگاه رانده پیش انداخته متوجه مکان خود بودند مردم
 بادشاهی را دیده از روی مکر و تزویر و بفرار آورده دلیران را بجانب خود
 کشیدند - و قتیکه اعداد مهمند مانند برق جهانسوز بر غنیم تیره روز سیاه
 گلیم جلو انداخته گرم سئیز و آویز گشت جمعی کثیر از اطراف و جوارب
 بر اعداد مدکور ریخته کار برو بسیار تنگ ساختند - راجه راجروپ و نور الحسن
 بعد از مشاهده این حالت بی اختیار با گرز داران بمدد او جلو انداخته
 جنگ کتان بمیدان در آمدند - هر چند قلیچ خان گفته فوستان که از کنار شهر
 این همه دوری گزیدن از مصلحت وقت بسیار دور است و کمک نمودن بذایر
 هجوم مردم مخالف و محاصره قلعه متعذر باید که پیش از هجوم ریزش
 المانان و فراهم آمدن عسکر غنیم جنگ کتان مراجعت نموده به پناه
 ملجأ برسند این گفتار در دلهای آن جماعت که گرم نبود بودند جا نگرفته
 مطلقاً از سر قرار داد خود نبود نیامدند - تا آنکه غنیم از بالای کوه فوج
 فوج بشتاب سیلاب سر در نشیب رو بجانب بهادران ناموس دوست آورده
 مردانه بی محابا در آویختند و با دلی پرکین و جبینی پرچین مانند تیر
 و کمان دست و بغل شده از هر دو طرف پروانه وار خود را بیدریغ بر شعله تیغ
 آتش آمیغ زدند - هر چند ازین طرف مردم توپ خانه سیل بنگاه و برق
 خرمن آن سیاه بختان شده جمعی کثیر را رهکاری وادی فنا ساختند
 اما باز مخالفان از راه کمال تهور و زوری توپ و تفنگ شده بازو بسر بازی
 و جانفشانی کشادند - مجملأ از هر دو سو جنگ تیر و تفنگ بکمال

رسانیده غریب کارستانی بر روی کار آوردند و فویقین باهم آمیخته بقطر
 سعی علاقه پیوند روان و کالبد یکدیگر از هم گسیختند - و محمد مراد
 داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و چندی دیگر بدرجه شهادت رسیدند -
 رفته رفته کار باین حد رسید که هیچ خون گرفته را آرزوی پیش آمدن در
 عرصه گاه خاطر جلوه نمی نمود چه جای آنکه پای جرات و جلالت از
 خانه رکاب پیش گزارد - قضا را درینوقت بارش عظیم شروع شده رفته
 رفته رو بشدت گذاشت و از کپسار سیلی عظیم بغایت نند و تیز شور انگیز
 فرود آمده لشکر ظفر اثر را آب رود و سیل کوه و بارش باران و شدت باد
 روبرو از هر چهار جانب در چار موج طوفان بالا گرفته بی پای و بی جا
 ساخت - و نتیله آتش افروز از گیرائی و اژدهائی دامن شعله نشان
 توپ و تفنگ قدر اندازان از کار باز مانده غنیمت غنیم را دلیر تر گردانید -
 تا آنکه هراول راجه با جمعی کثیر جوهر مردمی و مردانگی بظهور آورده
 جان در باخت - و راجه با جمعی نیز با سه زخم تیر از اسب افتاده
 بدشواری تمام بر اسب یکی از تابینان بر آمد - و اکثری از یکه سواران عرصه
 مردمی نقد جان نثار نموده باقی مانده تمام زخمی گشته علاج بی
 خویشتن داری از عرصه مصاف بر آمده نبرد کنان رو بچاند شهر نهادند -
 و در اثنای معاودت بسبب کثرت گل و گزند و تیزی و باریکی کوچها
 غایت زیر و زیر گشته بسیاری از شیبه تیر مخالفان را کرامی وادی
 فنا گردیدند - بعد از آنکه کوتوال راجه با پیادهائی برفنداز و تیر انداز
 پس دیوارهای باغ مخالفان را در باد تیر و تفنگ گرفته از پس فراوان
 پراگنده ساخت راجه با مردم قلیل داخل قلعه شد و خود را به تلیخ خان
 رسانید - و اوزنکان نیز از پس تردد بستوه آمده از شهر بفرمانه در کوه
 رفته فرود آمدند و هر روز از صبح تا شام گرد قلعه گردیده چون

از استحکام و خبرداری مردم مجال در آمد نیافتند بنامیدی تمام که پیوسته نصیب اعدای دولت روز افزون باد برگشته بند نهی که از میان آبادانی میگزشت شکسته شهر را بی آب ساختند - و بناخت و تاراج سرحد نشینان طالقان پرداخته هر روز دور شهر دست و پا میزدند - و درویشان بازو بمانعه و مانعه بر کشاده بضر و تفرنگ و حقهای بارت جمعی کثیر را به بدس المصیر باز گشت میدادند - آخر کار بیست و دوم ربیع الاول نا امید شده معارفت بمکان خود نمودند - عیناً بلکه اگر دیر شده دو سه روز دیگر توقف مینمودند از بی آبی کار بر قلعه نشینان تنگ گشته بی تردید آن مخذولان خود بخود هلاک می شدند - و راجه را جبر و زور الحسن به فلیح خان گفتند که چون طالقان شایسته اعتماد نیست و از دولت آنست که ازین جا بر آمده در قندز یا فرخار هر جا که مناسب باشد اقامت اختیار باید نمود - خان مذکور حسن فلیح را در طالقان گزاشته خود بشکمش آمده قلعه آنرا بعد از مرمت باقامت برگزید - راجه و زور الحسن بقندز رفته نزل نمودند *

سالحه دیگر

المغان و توتیکان در فواحی غریبی بناخت و تاراج در آمده بمحجر استماع آواز ای امی موکب اقبال و بر آمدن شاه بیگ خان اموال و مواشی جابجا گذاشته بمدد در سه هزار سوار که در پس کوه پنهان شده منتظر قابو بودند هنگام ستیز و آویز را گرم ساختند - درین زن و خورد خنجر بیگ و نظام بیگ و میر فرخ و منصبداران و جمعی کثیر از احدیان بتلاشهای مردانه بسیاری از مخذولان بد اصل را در بدس المصیر جا داده خود نیز جان در باختند - و چون سه چهار هزار سوار از جانب دیگر قصد گرفتن قلعه داشتند شاه بیگ

خان جنگ کنان بسوی قلعه مراجعت نموده بمحافظت شهر پرداخت - و بامداد و اعانت مردم آن سرزمین که مال و مواشی و اهل و عیال خود بشعاب و جبال در آورده جریده مستعد جنگ بودند بکوششهای بلیغ و حملهای سخت سنگ تفرقه درمیان ارواح و اجسام مخالفان انداخت - و سواى این فوج فوج از اهل عناد نشانه تیر و تفنگ قدر اندازان غوری شده روانه عدم آباد فنا و برخی رهبر راه راست فرار گردیدند - و قاضی خواجه کلان و قاضی تیمور بعضی دیگر که باولیای دولت مخالف و با بدسگالان موافق بودند و بکمر تهدید معترف گشته بودند باشاره شاه بیگ خان بیاسا رسیدند *

سوانح اندخود

جمعی دیگر که بسوی اندخود سر بفساد برداشته بودند و جمعی از محافظان چراگاه را قتل و اسیر نموده بمکان خود برگشته بودند با جمعی از منصبداران و احدیان که بموجب تاکید رستم خان از عقب رسیده مال و اساری خلاص نموده بودند بمدد جمعی که از پس کوه برآمدند در آویخته اکثری گشته گشته هزیمت را غنیمت شمردند و چندی از بندهای بادشاهی نیز بدرجه شهادت رسیدند *

وقایع حوالی بلخ ششم ربیع الاول چون از خبر جواسیس و مکتوب شمشیر خان تهانه دار خان آباد بهادر خان را معلوم شد که خوشی لب چاک باشاره عبد العزیز خان با پنج هزار سوار المان از گذر کلیف گذشته اراده دارد که بصوب دره کز و شادیون که چراگاه دواب لشکر فیروزی اثر است شتافته دست تاراج بمواشی رعایا و احشام و اسب و شتر لشکر ظفر اثر دراز نماید سردار جلالت اذکر بتقیه مراد جنگ

پرداخته خواست که متوجه آن ضلع گردد - اصالت خان تنبیه و تادیب
مفسدان این مرتبه بعد از خود گرفته با راجه بهار سنگه و متعمد خان
و جمعی دیگر متوجه شد و بعد از سواری به هیچ چیز نپرداخته و تا ممکن
همه جا تاخته بر سر آن مفسدان ریخت - و رستمخانه بآنها در آویخته در کمتر
فرمانی آن کم فرستادن را شکست داده آنچه از مال و مویشی بدست آورده
بودند همه را خلاص نموده بمالکان رسانید - ازین جهت که همه روز جیبیه
پوشیده تردد کرده بود یکبارگی برای رضوی نماز مغرب فرود آورده برهنه
شد و بتصرف هوا گرفتار کوفت تنپ گشت - و بموجب نوشته بهادر خان
مراجعت نموده بمقتضای ربانی بیست و درم ربیع الاول این جهان
فانی را بدرود نموده در جوار رحمت حق منزل گزید *

واقعه دیگر

هشتم ربیع الاول پانزده هزار سوار بسر کدگی خنجر و جنت المان
برخصت عبد العزیز خان برتهانگه خان آباد رسیده هزار سوار نمایان گشت
و بقیه برسم کمین جا بجا پنهان گشته همین که شمشیر خان و مراد قلی کهر
جمعیتی کم دیده از قلعه برآمدند مخالفان از راه مکر جنگ گریز کنان
این مردم را بسوی افواج خود کشیدند - و همین که بآن مردم رسانیدند
بتفاق آن قوشون کمین کشاده و کمان کشوده بیکبار از موضع خود بارگیها
برانگیختند - و بآنکه جمیعت آن تپانه عشر سپاه مخالف نبود نبرد
پژدهان شکست و جانستانی و سربازی گرم نمودند و سید سادات پسر سید
مدر جهان بخاری و بهلول برادر شمشیر خان و چندمی دیگر بدرجه شهادت
رسیدند - و آن مرد مردانه و مراد قلی با اعتماد عون و صون الهی با مردم
خود بداز و گیر و زد و خورد در آمده جمعی کثیر را جریه و قتل ساختند -

و تا شام مانند کوه ثابت قدم پای مریدی استوار نموده در تیرگی ابل مراجعت بقلعه نمودند و مداخل و مخارج قلعه را مستحکم ساخته بندوقچیان قدر انداز را جا بجا بانداختن توپ و تفنگ مامور ساختند - بهمین وتیره تا دو شبانه روز درون و بیرون هنگام آریز و ستیز گرم بود چون نهم ربیع الاول این خبر به بهادر خان رسید اصالت خان را چنانچه نگاشته آمد باستعجال تمام از دره طلبیده دهم که اصالت خان به بلخ آمد محافظت شهر را بار باز گذاشته بدفع اهل خلاف روانه شد - و مختار ایل از شنیدن خبر توجه بهادر خان دل بآی داده روز سوم دست از محاصره کشیدند و بادیه پیمای فرار گشتند - بهادر خان بخان آباد رسیده یک روز برای دریافتن خبر مقاهیر مقام کرد - چون از گزارش جاسوسان دریافت که آن جماعت بصوب چشمه علی مغل رفته قصد آن دارند که بلخوشی لب چاک و حق نظر مینک که در دره کز از اصالتخان فرار نموده بودند اتفاق کرده باز بتازاج حدود دره کز بروند بهادر خان سرب و باروت و بن و دیگر لوازم قلعه را برای سرانجام داده از خان آباد بصوب دره کز روان شد - چون بسر پل امام یگرم رسید از بلخ خبر آمد که اصالت خان بعارضه که ماده آن در یسئق دره کز بهم رسیده بود برحمت حق پیوست - بذابر آن رام سنگه راتهور و عجب سنگه کچهواوه را فرستاد که مراسم هیانت ازک بلخ باتفاق محکم سنگه سیسودی و دهلوان درویش سرخ حارسان پیشین آن بتقدیم رسانند و محافظت شهر پناه باهمام شیخ فرید ولد قطب الدین خان کوکه مقرر گردانید *

سائحه دیگر

بسیاری از المانان فتنه نشان سه پهر گزاشته ناگهان بر سر تپانه دار کله آمدند - اوگرسین کچهواوه نیروک تپانه دار کله و کوگان خبر به بلخ فرستاده

خود با جمعی از منصبداران و تفنگچیان از قلعه برآمده مخاذیل را راند -
درین اثنا راجه راجرپ و روپسنگه راتهور از بلخ رسیدند و تا کنار جیحون
تعاقب نموده ببلخ برگردیدند *

واقعۀ دیگر

جمعی از المانان بگذر نیل گران که از کلیف پائین تر است از جیحون
عبه نموده و از شبرخان گذشته بجانب شبرم و سرپل رفتند - بهادر خان پس
از آگهی راجه دیبی سنگه و راجه جیرام و روپسنگه راتهور و معتمد خان
میر آتش را برای تنبیه مخاذیل فرستاد - آخر آن روز که لشکر فیروزی اثر
بآنچه رسید المانان مذکور احشام نواحی شبرم و سرپل را غارت کرده و اسب
و شتر و گاو و گوسفند فراوان گرفته بجانب جیحون راهی شده بودند
سرداران لشکر حقیقت حال دریافته نیم شب پی مفاهیر گرفته روانه شدند
و دو پهر شب و دو و نیم پهر روز بر اثر شنایته بآن زبان گران دین دنیا رسیدند -
و جمعی را رهگروای هلاک گردانیده بقیة السیف راه فرار پیمودند - دلاوران
عمره و غانا پایان روز تعاقب نموده شب در همان چول فرود آمدند - اتفاقاً
پس از گذشتن یک پهر از شب پنچ شش هزار سوار دیگر از آب گذشته
هنگامه بدر گرم ساختند و بعد از ستیز و آویز بسیاری بگویی نیستی فرو رفتند
و دیگران بصد جان کندن بدر رفتند - و از کنداوران سپاه فیروزی نیز چندی
جان در باختند - و در میان رؤس مقاتیل المانان سر بعضی اوزبکیه که خود را
در سلک بندهای درگاه منسلک ساخته بودند و بهمت پست برای غارت
مال مسلمانان بآن جماعت بدسگال پیوسته بکیفر اعمال خود رسیده بودند
هویدا گشت - و سر نظر مینک را که در آن قوم بتهور و اعتبار شهرت داشت
شناختند - و اولیای دولت مظفر و منصور معاودت نمودند *

سانحهٔ دیگر

حشری از المان بگذر کلیف از آب عبره نموده موضع اخته چپ و تروقچی و دیگر مواضع را تا پنج گروهی بلخ تاخته فراوان مواشی رعایا و برخی اسب و شتر لشکریان را که در چراگاه سر داده بودند بردند - چون شمشیر خان تهانه دار خان آباد خبر گذشتن طایفهٔ ضالّه از آب شذفته آمادهٔ پیکار گشته بود بمجرد آگهی برین ماجرا با همراهان سوار شده در دو پهر خود را بمقاهیر رسانید و بار سر از تن گروهی ازین مقاهیر بر گرفته و در آب سپاه و رعیت را بر گردانیده از آنجا عود نمود - در همین ایام سه نوج دیگر از مدابیر آستانهٔ علویه و آقچه و فتح آباد تاخت آوردند - جمعی که بآستانه رفته بودند آنها را نظام میروانی تهانه دار آنجا و اسحق بیگ بخششی کابل که بفرمان قضا نفاذ از بلخ روانهٔ قدسی آستانه شده بود و در آنروز بدان مکان رسیده و چندی دیگر از بندگان بادشاهی که از اتفاقات بآنجا وارد شده بودند مالش بسزا دادند - و طایفه که بآقچه بر نهاده بودند شادمان پهلپلوال به نبرد آنها پرداخته تنبیه قرار واقع نمود و جماعتی که بفتح آباد آمده بودند تاب تفنگ فرخ حسین خراسانی نیاورده برخی را بکشتن داده بپای ابدار فرار گشتند *

واقعۀ دیگر

گروهی از محتاذیل المان با قاضی نفاق پیشهٔ شبرغان پیغام دادند که بستی بند آب شبرغان که پیشتر لوزبگان شکسته اند و عمارت ولایت و فزونی زراعت بآن باز بسته است ناگزیر است و بی آنکه خود بیرون آمده بر انجام این کار همت بر گمارند صورت نمی بندد جبار قلی از حصار بر آمده بدانصوب راهی گردید - مقهورانی که بکمین فرصت آمده نبرد بودند بقصد

پیکار نمودار گشتند - چون جبّار قلی بر آهنگ این گروه بی فرهنگ آگهی یافت باندیشه آنکه اگر بنبرد پردازد مبادا طایفه دیگر بر سر قلعه شتافته آنرا متصرف گرد بجانب قلعه برگشت و جمعی کثیر از همراهان او تلف گردیدند - مخافیل روز دیگر حصار را دایره وار احاطه کردند - درینوا از شگونی اقبال راجه دیبی سنگه و توکناز خان که بی دستوری از اندخود بلخ روانه شده بودند بشهرخان آمده قلعه نشینان را مستظهر گردانیدند و با محسن قلی برادر جبّار قلی از قلعه بر آمده المانان را مالش بسزا داده از در قلعه راندند *

سوانح بلخ

چون اصالت خان از دارالغنا بعالم بقا رحلت نمود و المانان بیدین و ایمان از هر طرف هذگامه شور و فساد گرم کرده بودند خصوص درینوا که عبد العزیز خان انقوای آن جماعت غلامه می نمود و جمیع گروههای المانان و گروه اوزبیکه را اجازت داده بود که از هر چهار طرف در نواحی بلخ سریشوریش بردارند بهادر خان بودن خود را در بلخ مصلحت ندانسته سرپل امام قرار اقامت داده هر طرف جواسیس فرستاد - چون از گفتار جاسوسان آگهی یافت که المانان از آب جیبحون گذشته اند و عبد العزیز خان از قوشی باین صوب راهی گشته و بیگ اوغلی را با لشکر بسیار از اوزبک و المان روانه پیش ساخته بهادر خان خود از آستانه امام معارفت نموده ببلخ رسید و استعداد نبرد نموده یک گروه از بلخ گزشته بجانب گور کلیف منزل گزید - و قرار داد که اگر بیگ اوغلی بآن صوب بیاید از وی که از نبردهات دستم یار دهد و نبردی که نگارش آن آرایش صفحات تابعی شود بر روی کار آورده آن بد اصل را مستاصل سازد *

حقیقت رفتن نذر محمد خان بایران و ملاقات نمودن بشاه عباس و مایوس گشتن به ملوراء النهر

چون نذر محمد خان از مخالفت سپاه تذگ چشم اوزبک و تطاول آن لشکر کوتاه نظر بعد از هزیمت شبرغان با قاسم نبیده و قتلش پسر خود و جمعی از اوزبکان قریب سه صد سوار که سرآمد آنها محمد قلی اتالیق قاسم و دو برادر باقی دیوان بیگی یکی محمد بیگ ایشک آقا باشی و دیگری یادگار و عاشور قلی حاجی شقاو و محمد امین بیگ کوکلتاش پسر صالح کوکلتاش و دین محمد خان و عبد الله بیگ و قتلش ارباب ترکمن و قربان علی میر آخور باشی بودند از اندخود براه چول در هفت روز برو و بعد از هفت مقام در عرض پانزده روز بمشهد مقدس رسید - و پانزده روز بارادۀ معارفت در همانجا توقف نموده - مرتضی قلی خان ناظم آنجا از برگشتن خان بصوب دیار خود آگاه شده چار صد نفر سوار خراسانی را بعنوان کیشک بر در خانه او نشاند - خان از مرتضی قلی رنجیده بی طلب شاه عباس از مشهد روانه صفهان شده چون به بسطام رسید محمد علی بیگ که سابقاً بعنوان حجابست از ایران بدرگاه جهان پناه آمده بود با نامه و برخی از نقود و اجناس برای مهمانداری رسیده خان را دید و در چهل روز از کاشان بصفهان رسانید - و در راه همه جا مراسم ضیافت و مهمانداری بطریق شایسته بتقدیم رسانید - از آنجا که بزرگ داشت بزرگان لازمۀ بزرگی است شاه در مقام تعظیم و احترام خان شده روز در آمد از در خانه تا یک فرسخ صفهان پا اندازی که بیشتر آن پارچه رنگین و باقی تطنی و درائی و مخمل و نیلک و زربفت بود

گسترده اعیان و اکابر و امراء را باستقبال فرستاد و جز خلیفه سلطان اعتماد الدوله بقیه هیچ یکی خانرا در خانه زین در نیافته هر که رسیده فرود آمده برسم متعارف فرمایشیه تواضعی بجا آورد . و بعد آن شاه نیز پذیره شده مقدم او را باعزاز و اکرام تمام پیش آمد و بر پشت اسب بمصافحه و معافقه پرداخته مراعات لوازم مهمانداری بمرتبه کمال رسانید و هر در دستی بدوش یکدیگر رسانیدند - و بیابان فوشخانه بیرون دروازه طوغچی همراه برده با خود بر یک مسند نشاند و پس از تناول محضر باتفاق سواره تا میدان صفاهان رفته از آنجا شاه بمنزل خود رخصت شد و ندر محمد خان را بخانه سارو تقی وزیر سابق که برای نزول او قرار یافته بود فرستاد - فردای آن متصل صبح چون شاه باز بدیدنش آمد خان از مسند خود قدمی چند پیش آمده بدستور روز گذشته هر دو به یک مسند جا گرفتند و شاه باستقامت پرداخته و دلجوئی بسیار نموده مراجعت بخانه خود نمود - روز دیگر ندر محمد خان بی طلب بخانه شاه رفته بعد تناول طعام برگشت - سوم روز دارای ایران خان را بعنوان ضیافت خوانده سبب آمدن پرسید - او حقیقت طغیان و عصیان اوزبکان و ذومانی پسر و نفاق بزرگ و کوچک علوان الفهر مفصل بر زبان آورده اظهار خواهش کومک نمود - شاه لوازم تعظیم و تکریم و شرایط مراعات جانبش بجا آورده بهمه جهت درخواست او قبول نموده گفت که در هر باب امداد و کومک آنچه تو بخواهی دوستی است از فوه بفعول می آید - خلیفه سلطان بر زبان آورد که هرگاه پسر و اوزبکیه و اهلای آن ولایت راضی بایالت شما نیستند از کومک ما چه می کشاید - خان جواب داد که شما بنابر کار فرمائی مروت لشکر همراه داده علاج و فساد معامله بمن را گزاید - آن روز مجلس بهمین قدر گفت و گو بآخیر رسیده شب ششم از روز درآمد صفاهان بتمشای چراغان

که در میدان صفاهان برافروخته بودند طلبیدند - او بکمال آشفتگی طبع و انقباض خاطر و گرفتگی دل زمانی بتفرج چراغان مشغول بوده بعد از آن خود را بر در تماض زده دیگر بخانه شاه نشینت - درین میانه شاه روزی بخانه نذر محمد خان برای دلجوئی و تسکین خاطر او آمد و خان از غایت تباحت فهمی باستقبال شاه نپرداخته پسر و پسر زاده را نیز قدمی چند پیش نفرستاد و تواضعی که بعد از ملاقات در خور حال باشد بجا نیارود - شاه ازین ادا رنجیده بمقربان گفت که این مرد نادان از راه ناعاقبت اندیشی بامن آن سلوک می نماید که گویا بدر خانه اش بدریوزه رسیده ام - و سولی این از سودا و برهمزدگی طبیعت او اداهلی خارج آهنگ از بظهور رسید که باعث کمال بی توجهی شاه شد - روز دوازدهم از تاریخ ورود محمد علی بیگ را طلبیده گفت که آمدن من برای خوردن طعام و تفکات و تماشای چراغان نبوده بل از حوادث بد روزگار و سلوک ناهنجار پسر غدار و اربکان نابکار که بتحریم نمکی میرا باین حال تباہ روز سیاه افکندده اند پناه بآیین آستان آورده متوقع از مکارم اخلاق و محاسن اشفاق آن بودم که بامداد مهربانی شاه تلافی بی اندامی اربکان از قرار رافع بر روی کار آورده بمنوعی انتقام بکشم که خاطر از تدارک بیروشی ناسپاسان حقیقت نشناس بیاساید - اکنون که شاه جم جاه از مهربانی چشم پوشیده در مقام امداد و اعانت نیستند من هم از کل توقعات در گذشته ناچار از ایشان میخواهم که چون بیماری عارض گشته و مزاج از قوت افتاده این عشتی استخوان را بمدن اسلاف خود برسانم - شاه در جواب گفته فرستاد که د اعظام و بزرگ داشت درجه قدر و پله مقدار شما دقیقه فرو گذاشت نموده قدوم شما را همه جهت گرمی میداریم این همه اضطراب برای چه باشد - خواهش خاطر ما اینست که روزی چند بسیر

باغات و عمارات این دیار خاطر اشرف را از گرفتگی بر آورده بعد از آن
 بسرانجام امور پیشه‌دار متوجه شوند - خان بر زبان آورد که زیاده ازین
 مرا طاقت بودن این ملک نیست گاه و ناگاه میخواستیم که متوجه ماوراء
 النهر شویم - در همین ضمن خلیفه سلطان آمده از جانب شاه اقسام تلافی
 و انواع مهربانی ظاهر ساخته چون دریافت که خان به هیچ وجه رای بودن
 ایران ندارد گفت که در توقف و حرکت اختیار با شما است اما
 اگر برخاست شاه متوجه دیار خود شوید بهتر است - خان جواب داد
 که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه می شوم - روز دیگر که روز
 پانزدهم در آمد او بصفتهاں بود از شهر برآمده در همان باغ قوشخانه
 فرود آمد - دوم روز شاه خلیفه سلطان و قورچی باشی را فرستاد و فردای
 آن برای دیدن خان خود آمده تفقد و تلافی بسیار بظهور رسانید
 و گفت که چون عزم سفر مصمم است از لشکر و غیره هر چه لازم است
 سرانجام خواهیم نمود و فاتحه خوانده بمنزل خود برگشت - و از نقد
 و جنس مبلغی دیگر فرستاده سارو خان تالش را با جمعی از سپاه
 خراسان و عراق همراه نمود و گفت که از هرات پیش نروند - القصه قدر
 محمد خان روز چهارم قتل محمد پسر خود را با لشکر شاه برآه راست روانه
 نمود و خود با قلم خان نبیره از رده فرخ آباد و استرآباد و بسطام گذشته
 و از آنجا برای متعارف متوجه مشهد مقدس شد - و بعد از رسیدن بآن شهر
 سعادت بهر چون حقیقت کار دریافت که این کومک نامی بیش نیست
 بسارو خان که پیش بمشهد مقدس رسیده بود گفت که من برای مرو
 راهی می شوم این جمیعت را با خود بآن راه نمی توانم برد شما در
 هرات باشید هرگاه طلب نمایم خود را برسانید - و از آنرو که در وقت رفتن
 از حاکم مرو رنجیده بود بمرو نیامد و در گذار بند خان مقام کرد - چون این

خبر بسمع بادشاه فلک دستگاه رسید و بوضوح پیوست که از اول تا آخر نقد و جنس همگی دوازده هزار تومان که چهار لک روپیه باشد شاه بنذر محمد خان داده بی اختیار بر زبان مبارک رفت که اگر خان بمددگاری بخت کار ساز و رهنمونی طالع دولت طراز رجوع بدرگاه خلائی پناه می آورد صد مرتبه زیاده ازین رعایت یافته طعن زینهار و عار التجا بمخالف مذهب که پدرش در جنگ یکی از اجداد او بکشتن رفته و داغ مفت چار لک روپیه بر چنین حال بقبيله نبيله جنگيز خان نهشته تا قیامت زبان زد مردم نمی گشت *

چون در منزل مذکور کفش قلمتی آمده ملازمت خان نمود بانفاق او از آنجا کوچ نموده بقور ماچ آمد و الوس قلمتی و جمعی دیگر فراهم آورده بمحصوره قلعه میمنه پرداخت - شاد خان قلعه دار از روی تهور تمام بستمکام برج و باره آن حصار پرداخته چون اوزبکان رو به قلعه گیری نهادند شرایط مانعه چنانچه حق مقام بود بجا آورد - و در مدت سه ماه محاصره دو بار پیادهای بغدیه و مردم شاد خان از قلعه بر آمده بر مسلحان اوزبکان ریختند - مرتبه اول دار و گیر بهادرانه از هر دو جانب رو داده همگنان کام خود از زد و خورد گرفتند - مرتبه دوم در مسلحان یادگار برادر بافی دیوان بیگی کارزاری نمایان بوقوع آمد - و دست چپ یادگار بیگ بضرب شمشیر بافی بیگ خواهر زاده شاد خان بریده شد و او نیز بدرجه شهادت رسید - و برخی دیگر از مذکیب مقتول و جمعی مجروح گشته بمکان خود برگشتند - روز دیگر از جمله انقلاب چارگانه که سه نقب را شاد خان یافته برهم زده بود و نقب چهارم را بسلامت رسانیده بودند بداروت انباشته هشتم ربیع الاول آتش دادند - با آنکه بیست و پنج گز دیوار پریده بود همین که بد سگالن از چار طرف بدان راه وسیع بر قلعه دویدند امر دلاوران

درون هر مرتبه بتازگی بر سرستیز و جنگ و پرخاش آمده مقاهیر را بضرب
 تیر و تفنگ برگردانده مجال ندادند که از جای خود قدم پیش توانند
 نهاد و در حال بیلداران و عمله و فعله را سرگرم انسداد آن فرجه ساخته در
 عرض دو پهر بگل و سنگ از خاکریز تا کنگره بر آوردند - چون دیوار از بنیاد
 برآمده بود روز دیگر فرو غلطید - اوزبکان فرصت جو خبر این معنی را بکام خود
 دانسته از طرف نذر محمد خان و از جانب قتلک محمد بر سیل تهیه
 یورش از اسپه پیاپی شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بند دشوار
 کشاد آوردند - و بانروزش نیروان جنگ و جدل از سر جان گذشته بجهت
 در آمد قلعه باجل دست و گریبان شدند - درین وقت چندین تن اوزبک
 از تیر و تفنگ کمین کشایان بروج قلعه و نگاهبانان دیوار بست بیرون حصار در
 فرزین بند اجل افتاده جان در باختند - و برخی دیگر از صدمه تیر و تفنگ
 به پناه تنگنای عرصه خندق که فیل مات شهسواران عرصه دلاوری بود گریخته
 اکثر بزخمهای کاری دست از تود باز داشتند - و جمعی دیگر بتگ و تا جان
 بسلامت بردند - نذر محمد خان و اوزبکان از ترددات مردان متحصنان
 و راهی شدن مردم بسیار بعد آبان در معرکه زد و خورد حساسی گرفته
 بفکر دیگر افتادند - و نیز از استماع وصول سیلاب افواج بکر اسراج موکب
 جله و جلال بسرداری سپهدار برگزیده و شهسوار مصاف دیده سخت
 کوش صلابت کیش سپهر تمکین قضا اندیش پلنگ شیر افکن نهنگ صف
 شکن دل قلعه دلاوری چشم و چراغ انجمن سروری شاهزاده فریدون فر
 محمد اورنگ زیب بهادر در نواح بلخ مانند مورچه در طلس سراسیمه
 و حیرت زده گشته و از دهشت خیل اقبال سر رشته چاره گری از دست
 داده به بیل چراغ نام جای که سی کروهی غرجهستانست رفتند - نذر
 محمد خان بمصلحت اوزبکان نا کرده کار قتلک پسر خود را با پنجاهزار سوار

بعنوان شبگیر و ایوار به بلخ فرستاده مقرر ساخت که در چنین وقت که بهادر خان از بلخ بر آمده بمدد اهالی و موالی اگر توانند نهایی به شهر در آمده قلعه را متصرف شوند مجرای عظیم است - بعد از درانه شدن قتلخ بخان سعید قلماق گفت که اوزبکان بخاری که به قتلخ محمد همراه کرده اید اگر بافسون و افسانه او را نزد عبد العزیز خان برده وسیله دولتخواهی خود سازند شما چه می توانید کرد بهتر اینست که خود نیز بار ملحق شده آنچه در خاطر است بروی کار آید - نذر محمد خان قول او را پسندیده به پسر نوشت که هر جا رسیده باشد توقف نماید - جماعتی که همراه قتلخ محمد بودند گفتند که دولت از خان رو گردانیده بهتر آنست که شما نزد عبد العزیز خان رفته شریک دولت او باشید - آن بی سعادت باغولی ان گروه فتنه پوره سر از اطاعت خدای مجازی خود گردانیده چندی از معتبران پدر را که همراه داشت رخصت مراجعت داد - و وقتی که به پل خطیب رسید در هزار سوار المان که با محمد بیگ قباچاق و غیره از طرف بیگ اوغلی بقراولی آمده بودند او را دیده گفتند که عبد العزیز خان سبحان قلی خان را با چهل هزار سوار فرستاده که در تگمئی دره کز سر راه بر لشکر ظفر اثر گرفته هرچه از دست بر آید دبیغ نکند هنوز که او نرسیده اگر شما دستبرد می نمایند هر آینه باعث مجرای عظیم خواهد بود و او را برداشته بصوب دره کز راهی گشتند *

رفتن بادشاهزاده دره التاج محمد اورنگ زیب بهادر و نبود نمودن باوزبکان

چون دره التاج خداوند خلافت هفت کشور تیره العین اعیان سلطنت جاوید اثر بادشاهزاده عظیم الشان بلند اختر والا گهر فرخنده سیر

محمد اولنگ زیب بهادر که بالغ نصیب فطرت خدا داد و کامل نصاب طالع ازل آورد مادر زاده است هشتم ربیع الاول داخل کابل گشته بتبیهٔ مقدمات پیش نهاد اندیشهٔ صواب پیشه پرداخت و باستظهار تائید الهی و اقبال بیزوال بادشاهی متوجه بلخ گردیده موضع بونی قرا را مرکز الویهٔ نصرت ساخت از زبان اکثری چنین بسمع شریف آن والا جاه رسید که اوزبکان و امانان شرارت سرشت بد نهاد بارادهٔ نا صواب ستیزر آویز با مجاهدان دین به تذکیر درهٔ کز نزدیک رسیده اند - غرهٔ نهمیهٔ خلافت و زمامداری قبیحان خلل و طاهر خان را که حقیقت دانان این ملک اند با عطا الله بخششی خود و جمعی از ملازمان خویش عقب خلیل بیگ که برای تحقیق نمودن خبر پیش رفته بود فرستاده منتظر خبر تحقیق غنیمت مهیا و آمادهٔ پیکار نشستند - اتفاقاً خلیل بیگ از درهٔ پیش گزشته وقتی خبردار شد که فوج اوزبکیه از دهذهٔ درهٔ برآمده او را باحاطه قبل گرفت - آن مرد مردانه با گروهی کار آزموده دلیرانه بزد و خورد در آمده گروهی را بضرب تیور تفنگ بی جا و بی پا نموده جمعی را در عرصهٔ مصاف عرصهٔ تیغ اقبال ساخت - درین اثناء فوج هزارل بادشاهی از دور نمودار گشته خلل در اساس ثبات و استقرار و سنگ تفرقه در جمیعت آن بطل ستیزان انداخته همه را متفرق گردانید - صبح روز دوم چون سردار شہامت شعار اعنی شاهزادهٔ والا مقدار که از روز ازل فتح و ظفر روزی آن سعادت اندوز ست از منزل مدکور کوچ نموده متوجه پیش شدند اوزبکان و امانان فوج فوج در درهها و گریوها نمودار شده شروع در شوخی نمودند - فرمان شد که امیر الامرا از آب اولنگ و آب درهٔ ملکان که بهم پیوسته و از درهٔ کز گزشته بجانب بلخ میروند گزشته آن گروه شر انگیز خیرهٔ سر با که مہرود خدا و خلق اند به تنبیه بلیغ آواره دشت ادبار و جادهٔ پیمانی

فرار سازد - آن تجلّد منّش تهور کیش مطلقاً با سری از امور مقید نشده بی محابا از آب گذشته بهر طریقی که پیشرفت پیشرفته ارادهٔ مقابله و مواجهه آن بدنهادان نمود - و از کمال دلیری و فرط کار طلبی از فراز پشتها سیلاب آسا راه نشیب فرا گرفته مصر و ار باثبات را بر انگیزخت و با صولت هژبر و شدّت ابر در آن جنگل و کسار راه نورد شده مرحله گرد گشت - درین حال اکثر سپاهیان نیز از عقب جلو ریز رسیده و باهنگ ستیز و آویز ارباب نفاق و شقاق عدنان بتاب داده رو بسوی ایشان نهانند - و در حملهٔ اول جمعی کثیر را راهی دار البوار ساخته مردم زبون اسپه را که ستوران شان زمین گیر شده بود همگی را به بئس المصیر باز گشت دادند - و جنگ ستیز بخونریزی تیز کرده و بازو بمقابله کشاده آنچه در قوت امکان سعی بود بفعل آوردند - و دیگر مجاهدین میدان کین و شیران بیشهٔ جنگ بمدد رسیده با صدمهٔ دم شمشیر خود را بر فلک اعدای ملک و ملت زده گرد از نهاد و دود از روزگار مخالفان بر آوردند - چون سه پیر و دار کار و باز بر زد و خورد و گیر و دار بوده هنگامهٔ رزم بدیر کشید و بسی مردم و مرکب بر خاک هلاک افتاده ادای حق مردمی و مردمی بکمال رسید بمقرصودهٔ امیر الامرایی ظفر نشان شیر افکنان قوی بزور تکبیر کویان و نعره زدن جلو ریز تاخته دست و بازو بستش و کوشش بر کشودند و جمعی کثیر را به تیغ بیدریغ کزانیده سالک جمعیت نفقه اثر ایشان از یکدیگر پاشان و پریشان ساختند - تا آنکه از غریو کوس و شلغله کزنا و جوش و خروش و خروش فیلان بدعست عربده آئین کبه زمین بزلزله در آمده نعرهٔ دیران شیر اوزن علامت دستخیز بظهور آورده بی اختیار از هجوم هراس و هول چون دیو از لاجول گریزان گشته افتاد و خیزان نیم جانی خشک و خالی با هزار گونه رعب و بیم بدر بودند - و بباد حملهٔ دیرانه که در حلیقت جدای

غنچه کشای گلزار فتح است جمله آن خس طیفان که خار راه کشایش
کار شده بودند از پیش برخاسته آوارک راه وادی فرار گردیدند - سردار کار گزار
سپاس گزاران معاودت نموده با مجاریح مقاهیر که در راه دستگیر شده
بودند همعنان فتح و نصرت آسمانی بمعسکر اقبال جاودانی نزل نمود -
چون اول در آمد بلخ بطریق شگرن این فتح نمایان نصیب اولیای
دوات روز افزون شده بود شاهزاده والا گهر تحسین و آفرین بی شمار بر امیر
الامرا و سرداران دیگر نموده هر کدام را بعزایتی و رعایتی خورسند
ساختند - از تقریر گرفتاران ظاهر شد که سردار این ده هزار سوار نابکار قتل
محمد آشفته روزگار بود که بکمال ذکامی و قرین هزاران تلخ کامی برگشته
به بیگ ازغلی پیوست .

سلمه ربیع الدنایی بهادر خان از بلخ گزشته در کنار پل نذر محمد خان
ملازمت نمود و کیفیت گرد آمدن پراگندگان دین و دنیا در حوالی آنچه
پس از فرار جنگ درگاه کز بتفصیل معروض داشت - شاهزاده مظفر و منصور
تادیب و توبیه جماعت مقهور از همه کارها مقدم و اهم داشته غره جمادی
اولی یک کوره از بلخ گذشته منزل نمودند - روز دیگر حصار درون و بیرون
را ملاحظه نموده بندوبست مداخل و مخارج از قرار واقع فرموده اهالی
و مولای و اکبر شهر را در خور پایه و حال بانعام کامیاب گردانیدند - و از
چندی مثل خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه که برادر خواجه
شاهم ده بیدی و پیر عبد العزیز خان است و خواجه عبد الولی را
که گمان فحاش داشتند همراه گرفته بمعسکر اقبال برگشتند - و مادهو سنگه
و شمشیر خون را با جمعی از منصبداران بمحفظت قلعه بلخ گزاشته
سه روز برای تفتخواه مواجب سپاه نصرت دستگاه توقف نموده
پنجم جمادی الاولی با نیت صادق و رای صایب و اندیشه درست و عزم

نافذ کوچ نمودند - و هراولوی تمام سپاه نصرت دستگاه بلخ به بهادر خان و امیر الامرا با دیگر بهادران تهر شعار در برنگار و سعید خان بهادر ظفر جنگ با بعضی دلاوران در جرفغار و خود در قول فوج آرا گشته ترتیب و توزک صفوف لشکر ظفر اثر و آراستگی یسال عسکر منصوص بدین عنوان نموده متوجه شدند - و بر رودها و نالها پل بسته بدر روز بهحوالی علی آباد رفتند و روز پنجشنبه نهم موافق بیست و سوم خرداد ازین سوی علی آباد کوچ نموده بموضع تیمور آباد که یک کرویعی فتح آباد است رسیده به ترتیب فرود آمدند - لشکر ادبار اثر از یک از اطراف اردو هجوم نموده از افواج اقبال هرکه بطرفی فرود آمده بود بفوج مقابل خود گرم پیکار گشت - دین حال بهادر خان با سایر همراهان باد پایان شعله شتاب را باآتش تروزی خا مهمیز سرعت انگیز و گرم عنان ساخته بفوج رو بروی خود جاو ریز رو بستیز آورد - و آن مردودی چند مطرود را برسم معهود طرید نموده همه مصاف به سلکشوری بیاراست - جمله آن سست رایان سخت کوش بمجود حمله نخستین سلک انتظام و اجتماع صفوف را از هم گسستند بفوج کلان خود پیوستند - خان شهاست نشان مراسم تعاقب بجا آورده جمعی از آن گروه نا عاقبت اندیش را متعاقب یکدیگر بعالم دیگر فرستاد - دین اذلا فوجی دیگر از باغستان نواحی اردو که پراز سپاه اوزبکیه بود بآزری نمایش دستبرد رو بعرضه مصاف نهاده در اطراف معسکر صف کشیدند - و فوج امیر الامرا را که از راه رسیده بود بچشم کم دیده بحسب این تصور که نزمه کوتاه بینی و تبا اندیشی است از ایشان حساسی برداشتند - امیر عالیبت تدبیر بحکم غلبه تهر بر سر اظهار تجلد در آمده و از کثرت عدد و عدت اعدا نیندیشیده بدانصوب راهی گردید - و چون نزدیک بناغ رسید مردم غنیم لثیم با کمال اطمینان قلب و فراغبال از باغ بیرون تاخه اطرافش را فرو گرفتند - دین

مقام که جای تودد بجا بود دلاوران موکب اقبال فرموده خان شهامت شعار بتازگی دل بر کار گرمی توفیق و تائید بسته توددهای نمایان بجا آوردند - و اصحاب وفا و وفای بارباب خلاف و نفاق چون نور با ظلمت و حق با باطل با یکدیگر بر آمیختند - با آنکه خلقی بی‌شمار از طرفین زخم‌دار گشته توده توده بر روی هم افتادند بهادران هر طرف بی ابا و محابا پایی بر سر قتیل و جریح نهاده پیشتر دویدند - چنانچه جمعی کثیر ازین طرف بدرجه شهادت رسیده و جمعی غفیر از آن جانب از پایی در آمده باقی جماعت مخالفان ناکزیر راه گریز سپردند - بهادران جنود ظفر آمود در همان گرمی از دنبال آن سبکسران جلو ریز شتافته هر کرا در یافتند امان نداده تیغ تیز را بر حکم نمودند - خصوص گروهی از آن قضا رسیدگان را در کنار جویبار و آبکندها که بر سر راه واقع شده بود پا بگل رفته چون دراب در خلاب مانده بودند همگی را در آن مکان سر از تن جدا ساخته بر خاک هلاک انداختند - و اوزبک‌ان دیگر که مانند رمه نخچیر دم خورده برای فرار بی محابا می شتافتند جمعی از تفنگچیان در آبکندهای سر راه مخالفان بکمین نشسته ایشان را بباد تفنگ گرفتند و در یک دم اسپ و آدم بسیار بخاک هلاک انداختند - و تا لشکرگاه بیگ ارغلی تعاقب نموده و خیمه و دواب قتل محمد و غیره تاراج نموده همراه نصرت و ظفر بمقر خود باز گشتند - سعید خان بهادر ظفر جنگ که محافظت جانب چپ بعده از بود بسبب ضعف بیماری و کوفت بدن صادق بیگ بخشی و جهان خان افغان صاحب شمشیر لشکر خود را با یانصد سوار فرستاد که این طرف جوی که از کنار اردو میگذشت به ثبات قدم و کمال هوشیاری سر راه غنیم گرفته نگزارند که احدی از آن مقهوران از آب بگذرد و حرکت از آنجا مناسب ندانسته از همه جا آگاه باشند - چون این جماعت موجب فرموده خان بر کنار جو آمده ایستادند

گروهی از اوزبکان کید اندیش نزدیک نهر بشر انگیزی و سلحشوری در آمده شوخ چشمی آغاز نهادند - و بمجرد گمان خالی بودن بیشه این ضلع از شیران شیرک شده شروع در انداختن تیر نمودند - بهادران آرم خوی رزم جوی اندرز سعید خان را فراموش ساخته از سر تجدد و تهوری اختیار از آب گزشتند و رو بمواجهه غنیمت نهاده همین که نبرد کثان قدری راه پیش رفتند سرداران فوج مخالف با سایر همراهان از کمینگاه بر آمده این مردم را مرکز وار در دایره احاطه گرفتند - هرچند این معروسان حمایت خدائی آنچه در قوت امکان بود جد و جهد بفعل آورده در زد و خورد پای کم نیارزدند و غرامت سر بدر بردن و زدن جان بیرون آوردن بر خویشتن روا نداشته بانداز دریافت نیکنامی لیکن فی الحقیقت از نادانی و بی تدبیری نقد عمر عزیز و گوهر وقت گرانمایه بیجا و بی مصرف تلف ساخته خود هم بقتل رسیدند و هم سردار را خفیف ساختند - بالجمله سعید خان بهادر خانه زاد خان و اطف الله خان پسران خود را بکومک فرستاده تاکید کرد که از معسکر والا بسیار دوری نه گزینند و آن زیاده سران را بضرب تیر و تفنگ از در لشکر خود رانده با فوج خود معارفت نمایند - این بهادران پر دل کم هراس مانند شیر زبان خود را بمیان آن روبه منتهان حیلہ گر زبون گیر انداخته سینه را از کینه پرداختند - و بزور سر پنجه و تیروی بازو شعله تیغهای سرکش مانند آتش کین علم نموده بر خیل اعدا حکم ساختند - درین وقت تمام لشکر اوزبک که از بهادر خان مائشی بسزا یافته مجال زور بردن باو در خود نمی یافتند و از بیم تیغ گزافی آن سردار جلالت شعار در پناه دیوار بست باغات در آمده سرگردیدان و دستها در آستین درزیده و پایها در دامن خجالت پیچیده مجال حرکت نداشتند درین جانب جمیعت کمتر دانسته فوج پی هم ناختند - از آنجا که

خواست آهی بوهن و ضعف این مردم تعلق پذیر گشته مقتضای قضا
و قدر امیری دیگر بود سعید خان نیز با وجود ضعف بدن و نقاهت بیماری
بکرمک پسران دایوانه بی اختیار بر قلب آن آتش سوزان زد - و در آن
قسم نبرد مرد آزما دست و دل از جان برداشته سر پنجه قدرت بدشمن
ممالی و عدد بندی بر کشاد - کوتاهی سخن در آن عرصه دار و گیر * منقوی *
غریبیدن گوس گسردن شکاف زمین را در افکند پیچش بناف
ز نیزه نیستان شده روی خاک ز گوپالها کوه گشته مغاک
نقییر دایوان در آمد بسارچ ز هر گوشه میسرفت خون موج موج
در عین این حال که جنگ از هر دو سر ترازو شده معامله بزر بازو افتاده و فرق
از میان دایوان موافق و مخالف برخاسته سر رشته عذر گیری از دست
رفته یکایک پنی اسم سعید خان بگویی در شده او را از روی زمین بزمین
آورد - با وجود هجوم مخالفان آن خان شهادت نشان نهنگ احتشام پیداء
چون بر بدن بزد و خورد در آمده چندین تن را بضرب تیغ از پا در آورد -
و سوار و پیاده طرفین مانند سپاه دو رنگ مصاف شطرنج در عرصه کارزار بهم بر
آمیخته هر تنی بسر خود بازو بخون حریف خویشتن کشوده بباد حمله مرد
افکن کرد از بنیاد وجود و دمار از نهاد یکدیگر انگلیخته هریک را جز کشتن
و نشسته شدن امر دیگر پیشنه باد همت نبود - خانه زال خان و لطف الله خان
که همواره خار در یافت پایت شهادت داشتند درین وقت بمدد رسیده
حق مقابله و مقاتله ادا نمودند و انتقام از غنیم کشیده کام خود خاطر خواه
گرفتند - و بعد از تردد بسیار در حضور پدر گلدسته زخمهای نمایان بر سر زده
و غنچه آسا جز فد و مغر با خون آغشته بهمان پا سر زده تا گلشن ریاض
رضوان شتافتند - و خان والا شان نیز به برداشتن نه زخم کاری که همانا
التمعی افطاح ابدی نیکنامی و کامراییست فرمان و منشور ادعای

مردی و مردانگی بطغرای جراحتهای نمایان که نشان اظهار تجمّد و قهّور است بهم رسانیده ازین رو توقیع اقبال قبول بدست آورد - چون این خبر بشاهزاده تهور شعار شیرشکار شهبسوار عرصه کارزار تاج خلافت را گرمی در اورنگ زیب بهادر که همواره مانند شیرزیان بی مددگار لک تنه رو بعرصه کارزار آورده چون آفتاب عالمتاب بمحور طلوع در یکدم آفاق را مستخر خود کند رسید در فیل بدمست عریده آئین ازدها مولت اهرمن منظر رزم آفرین را که هنگام معرکه آرائی باد خرموم شن باد از صور اسرافیل میداد و در حالت چالشگری که بر مثال در کوه بیستون بقوایم چارگانه بحرکت در آمده شور بامداد نشور و غوغای عرصه محشر برخاسته علامات روز رستخیز بظهور می آمد با جمعی از پادشاهان خویشتن کوش سرکش که جز در کفام قربان و نیستان ترکش آرام نداشتند بی خویششان یکسر تا قلب لشکر اعدا شتافته بیکدم صفها را از هم شگافتند - و آن دو فیل نبرد آزمود چون دعد خروشان و مانند برق سوزان خود را بر سپاه لشکر آن تیره روزان زده بیک نفس خرمن حیات چندین تن بیداد فنا داده خلقی نا معدود را نیست و نابود و باقی را پریشان و مهزوم ساختند - درین فرصت بهادران نصرت شعار سعید خان را از آن محمّد بیرون آورده باز بر آن مشتی زشت سرشت حمله آور گشتند و باحیای مراسم جلالت و حق گزاری بعضی از هوا خواهان چهره بخون زخمهای کاری که گلگون مردی و غارت تازه رویست افروخته به تیغ شعله انتقام دود از وجود و دمار از روزگار اهل خلاف بر آوردند - افواج غلیم لغیم چون باین طریق تجمّد از ارباب جلالت مشاهده نمودند بیدست و پا گردیده نطع امید از خود کردند و همت بر التزام طریقه فرار گماشته تاب زائل آتشین تفنگ و آب بی پیلان شمشیر نیاروده بهزار جرّ ثقیل خفیف و ذلیل جان بدر بردند - و فوجی

دیگر از اربابکی که روزی توپ خانه والا مستعد و آماده جنگ و قابو بودند بعد از توجه گوهر تاج خلافت بکومک سعید خان بهادر با اعتضاد نرفته باطل کوش که از عقب آنها بمدد رسیده بودند روش سرکشی پیش گرفته بر مردم توپ خانه حمله آور گشتند - اهل توپخانه سایر آلات آتشبازی را کار نموده از دگ تیره ابر شعله بار توپ و تفنگ طوفان آتشی انگیزه جمعی کثیر را روانه بدس المصیر ساختند - و از جانب دیگر بهادر خان که غنیم خود را برداشته معزوت نموده بود بر اینها نیز اسپ انگیزه بیاد حمله قذاب شکن و صدمه باد پایان مرد افکن آن تباہ اندیشان را پاشان و پیریشان گردانیدند - از آنرو که افواج قاهره از صبح تا نصف النهار در نبرد بوده و تا شام رزم ساز و نبرد آرا بودند اسپ و آدم بیذاب و طاقت گشته جا بجا بحال خود در مانده بودند سالار سپاه اقبال یعنی نیر اوج نظمت و اجال تنان انصراف بمعسکر دولت بر تانت و خان شهابت نشان امیر الامرا علی مردان خان نیز بعد از نماز شام مظفر و منصور مراجعت نموده بمحافظت ملجأ پرداخت - بامدادان که شاه شرقی مکن یعنی آفتاب از دشت خاور بر آمده بانداز تسخیر کشور باختار بر سر خیل اختر توکناز آورد شاهزاده والا همت گیتی ستان که از روی شجاعت ذاتی و کار طلبی جبلّی همواره آرزوی رزم جوئی و نبرد آیمانی داشتند دین مقام که تردد بجا بود باز بر سر پر خاش جوئی آمده بازو بعدو بندی بر کشادند و بدواختن گورکه نصرت روانه منزل پیش شدند - گروه خوش اسپه اوزبکيه گاه در میدان نبرد بنیاد دست بازی و تیر اندازی نموده بهر طرف تاخت بجا می آوردند و گاه از بیم حمله بهادران نهور شعار پراکنده شده از میان میدان چون باد بدر می رفتند - بهادران جنود مظفر آمد که برابر صفوف غنیم در عرصه مصاف یسال آرا بودند بی

توقف اسپ انداخته هرکرا در می یافتند سر از تن جدا ساخته بر خاک
هلاک می انداختند - و در همان گرمی عذاب تعاقب سبک و زکب که بین
گران ساخته دنبال آن سبکسران جلو ریز می شتافتند - انجام کار ادبار
پژوهان مکرر از هر طرف نمایان گشته و بهر فوج طرح جنگ انداخته گروهی
را در زمین و یسار افواج قاهره گذاشتند تا از دور خود را میغموده باشند
و بسیاری را گرد آورده همه یک مرتبه بفرج هراول رو نهادند - چون مرده
توپخانه و دیگر بندهای پادشاهی که به بهادر خان در آن فوج بودند در دفع
اشاره مساعی جمیله بدهیم رسانیدند متذلیل جمعی را بکشتن داده از عرصه
پیکار رو برتافتند و به بنگاه خویش راهی شدند - درین اثنا بیگ ارغانی از برابر
پیدا شده مقاهیر را از راه برگردانید و جوقی را بر روی فوج هراول نگاهداشته
خود با فوجی کلان بآراستگی تمام یک مرتبه رو به فوج امیر الامر
علی مردان خان نهاد - خان شهنشاهت نشان خاطر به خون و صون آهپ و
همراهی اقبال پادشاهی جمع نموده بی مدد تیریا جمیعت خود نرددهای
نمایان بجا آورده بیکبار سایر آلات انشعابی را کار فرمود و بسی سرکشان
سخت کوش از ارباب نفوس فربه خیل غنیم را که خود را بر آتش
تیغ شعله بار دلیران قهر شعار زده بودند بآتش بلا سوخت انگاه جلو ریز رو
به ستیز آورده از زد و خورد کام خود گرفت - و جنگ از هر طرف ترازر شده
بی اختیار پله غنیم بهوا رفت و از شجوه افواج جنود رعب تزلزل در بنیان
تمکین که داشتند راه یافته طریقه فرار مسلوک داشتند و چون دانستند
که این مرتبه نیز نقش مراد درست نه نشست جرق جرق از هم جدا
شده از دور جنگ به گریز می کردند - افواج قاهره هم بمقابل و مجادله
و هم بصیانت اردر پرداخته راه می نویدند تا آنکه بمعسکر بیگ
ارغانی که در موضع پشانی از مضائقه بود رسیدند - از آنجا که مقاهیر

از طعن و ضرب دلاوران دست خوش رعب و هراس شده در بنگاه خود
نیارستند ثبات ورزید و تمامی جیب و اسباب و شتر که در بنگاه
مخازیل بود بدست مجاهدان لشکر افتاد - و هزار نفوس از مواضع آن
نواحی که اسیر ظلمه شده بودند رهائی یافتند - و بادشاه زاده والا گهر بانواج
قاهره در معسکر اربکان نزول فرمودند - روز دیگر چون خبر رسید که قتل محمد
و بیگ اوغلی و دیگر اوزبکیه بصوب علی آباد شتافته اند و سبعتان قلی
که عبد العزیز خان او را خطاب قتلغ خانی داده بخان خورد موسوم
ساخته با جمعی کثیر از آستانه علویه گزشته باین جانب آمده اراده دارد
که بر بلخ رفته شورشی در آن جانب بر انگیزد بنابراین بادشاهزاده والا قدر
ازین منزل که موسوم به پشائی است به بلخ مراجعت فرموده همین که
از علی آباد گزشتند فوج فوج از میان باغات آن موضع بر آمده جمعی با
هراول و گروهی با برانغار و دیگر افواج در آویختند - و سرداران غنیم با گروهی
انبوه با قول دو چار گشته افواج دیگر اطراف تمام لشکر ظفر اثر را فرو گرفتند -
درین حال شاهزاده بحکم آنکه یکدفعه اسب انداختن در اکثر احیان سبب
پراگندگی فوج میشود از روی حزم و احتیاط مصلحت در تاختن ندیده
فیل سوار رخ بعرضه پیکار آوردند - و قدم ثبات بر جای خود محکم نموده
مقرر ساختند که تفنگهای کلان و گنجالها که فراز فیلان استوار نموده
بودند دفعه دفعه آتش داده از هر طرف که مخالفان هجوم آرند بهادران
در دفع ایشان بکوشدند - هوا خواهان دولت ابد طراز این تدبیر صائب را
دستور العمل ساخته بهر جانب که آن خیل سبک سر بادیار روی می
آوردند بباد حمله صرصر اثر گرد از بنیاد وجود نابود آن گروه درانچان بر انگیزد
بنابر فرط کشاکش سعی و کوشش علاقه پیوند روان و کالبد همگانرا از هم
گسستند - و به شعله تیغ جهانسوز دمار از روزگار آن بد طینتان بر آورده کام

حریف افگنی و تیغ زنی گرفتند - درین اثنا بعضی سرداران لشکر نیروزی
بی ملاحظه پاس خویشتن داری که لازمه سردار است بیک مرتبه خود را
بیخودانه برایشان زدند و با قشونی عظیم از فوج غنیم که مترجه آن
خیم افکنان شده بود رو بر گشته بگیر و دار رستمانه غنیم را پریشان
و پاشان ساختند - و حق تلاش ستیز و آریو بآن گروه باطل ستیز از قوار
واقع بجا آورده بعضی را قتل و برخی را جریح بر خاک عریه کاران
بی جان و بی هوش انداختند - الحاصل چون بصر تیغ جانستان
و نیزه سینه سوز هبگامه رزم گرم بوده از روز روشن بشام رسید و شودر لشکر
بقرار گاه خود برگشته همین که عقده کفایت انواع ظلمت شب داج
ساحت گیتی را از طلوع عساکر افوار خالی دیده آفاق را به هجوم سپاه
سیاه درین ظلام گرفت بشاره عبد العزیز خان بلندگوش و غیمه که درین
شب سیزدهم جمادی الاول به لشکر خود پیوسته بودند فوج فوج لشکر
تیره باطن مخالف در حمایت پدید ظلمت از همه جهت جمعیت
اندوخته بترکنازی در آمدند - و اطراف عساکر منصوبه نور گرفته دیگر
باره بر سر خیره چشمی و چیره دستی رفتند - شاه آفاق گیر تدو بند
جمعی از دایران شیر دل پیل تن را که برخلاف شیران و پیلان پیشه
بی اندیشه خود را بر دریل آتش می زدند بجهت محافظت اردو
تعیین نموده حکم فرمودند که انواع قله شمشیر چنان سواران ایستاده متوجه
جنگ باشند و بهر طرف زور آورند بر آن سوخته اختران چون برف نوران
حمله آورده همه را آله امتحان تیغ تیز بردانند - و خود نیز آن شیر
عواست قوی بازو بمساعدت توفیق و نیرو ملذبی مساعدت تمام شب
گاه بر کمان تکیه کرده در آن چله خانه راستان و پاکن سازند خورشید
سواران شب زنده دار اقب وقت و حال بودند و گاه در تکیه خانه

دین معتکف وار غفچه شده تا گل صبح بدینگونه گزافیدند - سرداران و ملازمان سرکار بطریق اهل وفا و حقیقت سلوک نموده دور درابر آن والا مکان را مرکزوار درمیان گرفتند - و هم در آن مکان باین طریق از سر شام تا پادشاه سحر سوره برهم زده شب را در عین احیا بسر بردند - چون درین شب بمسامع والا رسیده بود که ارزکیه محمد طاهر را که حسب الطلب از فتح آباد و شادمان بکلهی وال از آغچه روانه شده در راه هر دو بیکدیگر پیوسته رفتیکه بموضع شینم آباد رسیدند قبل نموده هر چند خواستند بر آنجا غلبه نمایند آن دو مرد مردانه بمدد صد تغلگچی خراسانی داد تلاش داده جمعی کثیر را از ضرب پلایک خصم افکن بدر که اسفل سعیر فرستاده اکثر روزها برآمده خود را بر مخالفان میزدند و بانتظار رسیدن کواکب بآن گروه متمردان زد و خورد مردانه نموده درین سه روز نزدیک به هلاک رسیده اند حسب الحکم فوجی از بهادران بکمک آن گرفتاران چون برق فروزان حمله آور گشته محمد طاهر و شادمان را سالمآ بملازمت عالی آوردند *

روز دیگر وقت توجه اختر برج دولت و کامرانی بسوی فیض آباد از آغاز سوارچی لشکر ظفر اثر تا انجام منزل اوزبکان تنگ چشم که چون مور و ملخ در آن صحرا پراگنده شده بودند از هر طرف برادر حمله آور گشته بصدقه حمله نخست بهادران مشهور تا صفوف کلان خود هیچ جا مالک عنان خود نشده پای ثبات هیچ جا نمی فشردند - درین اثنا بادی گرد انگیز برخاسته روی هوا را تیره گردانید - مخالفان قاپو جو در آنوقت بارور در آمده جمعی از اهل آنرا مقتول و مجروح ساخته چند قطار شتر با بار گرفته بر آمدند - امیر الامرا ازین معنی آگاهی یافته جلوریز بر آنها ریخته گرد از بنیان و دود از نهاد فساد انگیزان شرارت سرشت بر انگیخت و انتقام اهل اردو کشیده هر چه برده بودند خلاص ساخته باز

باردار رسانید - و پس از لحظه که قدری بارانی باریده گرد را فرو نشانید بهادر
خان و دیگر سرداران بفرمان شاهزاده والا دستگاهه بترتیب موقوف
پوداخته هر کدام خود را بر صف بدخواه زدند - و فریقین بر یکدیگر ریخته
بدم تیغ شعله افروز و نوک ناوک دلدروز خون هم به خاک هلاک ریختن
آغاز نمودند - درین مصاف که شیردلان نیل زور را از فریقین بند صامت
و خانه مات راه کشاد و امید نجات نبود شاهزاده پلنگ صامت شیر
سطوت بمدد هریک رسیده هریک را امیدوار ساخته دلی دیگر دادند -
لاجرم از سر ثبات قدم و روی قوی دلی تمام در ساحت معرکه جنگ باهنگ
خونریز اهل ستیز رنگ قرار و دنگ ریخته از سرنو بکارزار در آمدند - و نظر
بر کارگری اقبال انداخته از قوی اثری در است بی زوال نیدری باور و قوت
بال اندوخته خیل اعدا را از جا برداشتند - و بهزیمت غنیم که در حقیقت
غنیمتی بزرگ بود اکتفا ننموده شرایط تعاقب نیز بجا آوردند و با همراهان
مظفرو منصور بهمراهی عرب و صون عالم بالا نوالی والا را ارتقاخ داده راهی
سمت مقصد گردیدند - بنابراین آنکه فضوئن مخدول مکرر خویششان از مائی
کرده جز مقبول شدن و مجروح گشتن بهره نداشتند بودند زیاد بر آن خود
نمائی را با پیمائی شمرده دیگر تا منزل نمایان نشدند •

چهاردهم جمادی الاول مطابق بیست و ششم خرداد چون هنگام طلوع
طلیعه بامداد شاهزاده اقبالمد فیروزی نصیب بآرایش لشکر نصرت اثر پوداخته
قول و هراول و جرانغار و برانغار را به پیرایه وجود بهادران پیکار آزموده پیراسته
بانداز مواجهه غنیم لئیم بر آمد و بر آهوی توسن دلیر چو خورشید رخسوده
بر پشت شیر گردون شد از نلی زرین خروش بدریای لشکر در افتاد
و جوش بیرقهای نشان غازیان موکب عظیم الشان که سر دپی اوزبک و المان
تیره روز داشت سر بیوق کشیده صحرا و دشت پر از شیر و پلنگ و هریر

گشت - و کذائب افواج موکب همایون که باعتبار تراکم چون امواج
دجله و جیحون از سر حصر و حد بیرون و بحسب شمار چون خیل
ستاره از حساب و شمار افزون بودند که و هامون را فرو گرفت - بی
مبالغه از شعله زره بهادران لشکر شکن که شعله خرمن اعدا بود
پنداری از رزش باد دریای آتش موج بارج زده - و از بانگ هیوان
جهان نورد و صدای زنگ و جلاجل زنده فیلان عریده جوی که نهنگان
دریای نبرد اند گوئی صور اسرافیل قیامتی قائم نموده * مثنوی *

چو گشت از در جانب صف آراسته سلامت شد از راه برخاسته
دو لشکر نگویم که در کوه قاف رسیدند در جلوه گاه مصاف
ز تیر و کمانها که در کار بود بیابان نیستان و گلزار بود
چون سوار و پیاده طرین مانند سپاه در رنگ مصاف شطرنج در عرصه کارزار
برابر یکدیگر سال بستند و انداز آن کردند که با یکدیگر بر آمیخته بدم تیغ
شعله افروز و نوک نازک دلدوز خون هم بخاک هلاک ریزند نخست
قوشونی به تیزی و تندمی برق جهانسوز از سواد اعظم افواج بحر امواج که
جوق جوق مانند حلقهای پیلان مست سحاب آسای در پی جوشان
و خروشان گرم شتاب بودند جدا شده جانب غنیم بکرت در آمدند
و بانجماعت و ازون بخت که از گردان کشی اجل بتقاضای خون گرفتگی
گرفتار سر پنجه بلا گشته بودند دست و گردان شده بالمشافه ما فی الضمیر
خود را بزبان خنجر پهلو شگاف سینه در و دشمنه بخون تشنه ابلاغ نمودند -
هر چند مخالفان هجوم آورده مساعی بی اندازه بجا آورده دست و پا
زدند و قبضه آسا در دسته تیغ بیدریغ گرفته درکار شدند و غلاف وار
پای تاسر تن بزخم تیغ در دم در داده داد کشش و کوشش و داروگیر
می دادند بجای نمی رسید - و بهادران این طرف نیز هر چند

خواستند که از جوئیبار سرشار شمشیرهای آبدار آب بر آتش شعله خیز
ستیز زده التهاب آنرا فرو نشانند نفعی نه بخشید - درین حال شاه فرخ
فال عدو مآل با دلی قوی و پیشانی کشاده بر سر قتل و جدال
آمده بمصاف اهل نفاق و خلاف رو نهاد - و با جمعی از بهادران
شیر اوژن که چون پلنگان هرزبر افکن بر کوهه زمین خدنگ بقصد پیکار بر
آمده ناخن و چنگ بخون خصم رنگ کرده بودند باز از سر نو اهنگ
نخچیر گیری و انداز شکار اندازی نمودند - و مصافی عظیم و حیرتی نمایان
در میان آمده بهادران هر دو طرف از کمال دلیری مانند گور کشته جبین
خندان خندان بر روی خنجر و دشنه می درویدند و کار پیکار از دست به
بغل رسانیده در عرصه زد و خورد چون آب تیغ خود را بر دم تیغ زدند - چون
بهادران هر طرف از اثر بسیاری زخمهای کاری از کار باز مانده عرصه کارزار
را تنگ دیدند بی اختیار مانند جوهر تیغها بدندان گرفتند اکثری را روانه
ملک عدم گردانیدند *

بر آمد ز قلب دو لشکر خروش رسید اسمانرا فیضامت بگوش
ز نیرة نیستان شده روی خاک ز گویاها کوه گشته عفاک
نفیر دلیران در آمد بارج زهر گوشه می رات خون موج موج
ز بس کشتگان گرد بر گرد راه چو بازار محشر شده حرب گاه
درین هنگام بمقتضای وقت دلیران قوی دل شریکی نهلمی خونخوار
شده بر دریای لشکر مواج یعنی افواج غنیم زدند - و در آن محیط زخار
بسان مرغابیان سرخ بی محابا غوطه خورده بدار و گیر در آمدند - آخر کار
نسیم نصرت شمیم تائیدات ایزدی بر عشاء اولیای دولت و زنده غنچه ظفر
را به شگفته روئی در آورد و باد صبر اثر قهر آهیی روی عرصه مصاف را
از کدورت رجود نابود غنیم پاک ساخته رنگ از دلها برد - محمداً بعون

عنايت آهي بدانسان آن اهرمن سیرتان انسان صورت از لعه تیغ و سنان خصم افگنان میداین دین یعنی اولیای دولت سمریدی حضرت شهاب الدین محمد نیست و نابود شدند که شیاطین از تیر شهاب و دیوان از تائبه الکتاب - درین حال هوا خواهان بشکرانه روزی شدن فتح و نصرت بر بقیه الیسف رحم آورده تعائب نموده از همانجا باز گشتند - و بهادران موکب اقبال را که بیافتن زخمهای منکر که باعث رو سفیدی مردانست چهره بگلگونه خون مال ساخته بودند به لشکر گاه آوردند - جمعی را که زال حیات جاوید یعنی شربت خوشگوار شهادت چشیده در میدان مصاف افتاده بودند بمنزل باقی رسانیدند *

شانزدهم جمادی الاول شاهزاده بلند اقبال موکب جاه و جلال را کوچ فرموده همین که در سه کوره راه طی نمودند باز آن مخدولان از باغها برآمده شروع در تیر اندازی نمودند - و یادگار بیگ نام سردار پیکار دیده بر عصف امیر الامرا اسپ بر انگیخته خود را بآن امیر غالب تدبیر رسانید و پرخاش جوئی آغاز نهاده خواست که بنفس خود بامیر الامرا بزد و خورد درآمده آتش افروز کین توزی گردد - و اتفاقاً پیش از آنکه سردار متانت شعار که نبرد مردان مرد مکرر آزموده تیغ و سنانرا بر کار فرماید از دست غلامافش زخمدار گشته تن بغل اسیری داد و همراهانش رو از مصاف تافته بعد یکرز او نیز راه فرار بسوی عدم آباد سرکرد - بعد از آن روز شنبه هژدهم جمادی الاول که شاهزاده والا فطرت با دلایران یک جهت و یکدل خورشید آسا تیغ کشیده و سپر کشاده طی منازل نموده در ظاهر بلخ نزول اجلال ارزانی فرمودند المان ارز یک گاه چون گرد گرد اردو برآمده خاک بر سر روزگار خود بیختند و گاه چون درد از دور سیاهی بخت خویش بروز ظهور داده از بیم قدم

پیش نمی گذاشتند - بنابراینکه درین مدت سایر سعیهای نا مشكور آن گروه مقهور هبامنشور شده دستباف خیال آن مشتی محال کوش باطل کیش از فرط دهن و ضعف از بیوت عنکبوت گشته تدبیرات و اندیشههای آن کج گرایان آشوب انگیز ضایع و ناچیز گردید دست از ستیز و آریز باز داشته از روی صلح در سه هزار اسپ بدست مبارزان نبرد آرا فروختند - چون اراده عالی آن بود که اردو و احمال و ائقال را در بلخ گذاشته جریده باز متوجه جنگ گردند و باین توزک شایسته مرحله نورد گشته بانصرام قرار داد خاطر بپردازند حکم فرمودند که این طایفه پریو و رنگ را در اردو آمدن ندهند - درین اثناء خبر رسید که سلم ماه مذکور عبد العزیز خان از آب گزار ایواج دریای جیحون بر جالغ از آب گذشته دیگر مردم از هر طرف که راه یافتند خون را بر آب زده بعضی غریق گشته و جمعی سلامت رسیده هر کدام بطرفی پراکنده شدند - بر ارباب دانش و فرهنگ ظاهر است که نصرت و ظفر تابع کثرت و بسیاری احوان و انصار نیست بلکه محض وابسته به عزایات یانی و تائید آسمانی است - بجهت اثبات این مدعا دلیلی بهتر از ظفر یافتن شاهزاده والا مقدار نیست که با مردم کم بر لشکر گران سنگ اورنگ و المان غلبه نمود - بسط مقال درین مقال ایهام اشتمال آنکه چون شاهزاده جوان بخت مایب تدبیر نصرت نصیب محمد اورنگ زیب بهادر که ادب آموز خرد پیر است و بنفسه کار هفت کشور سرعیتواند نمود از حضور پرنور رخصت مهم بلخ شد از جمله پنجاه هزار سوار که همراه نادرشاهزاده محمد مراد بخش بجهت تسخیر بلخ و بدخشان تعیین گشته بود بعد از داخل شدن آن ملک در ممالک محروسه جمعی حسب الطاب روانه حضور گردیده بعضی از نامداران مثل قلیچ خان و رستم خان بحدارست قلام و ضبط حدود معین و مقرره گشته و بعضی بندهای جمعیت دار مثل راجه

جی سنگه که دو هزار سوار همراه داشت و چندی دیگر موفق بصدر خدمتی نگردیده در رسیدن تاخیر نمودند و بعضی مثل اله وردیخان و نجابت خان و غیره که از بی توفیقی بکابل نیارستند رسید به بلخ چه رسد درین صورت عدد آن معلوم است که از نصف لشکری که در سال گذشته باین ولایت معین شده بود زیاده نبود بل کمتر بود - و جمعیت تفرقه خاصیت لشکر غنیم از اوزبکان علوفه دار علف خوار زیاده بر یک اک سوار همراه عبد العزیز خان و سبغان قلی برای پیکار آماده کار شده بود - چنانچه کهن سالان این طایفه می گفتند که در هیچ یساق ساراء الفهر این قدر نراهم نیامده - بنابر آنکه آن شاه سرداران آزمونکار کثرت اعوان و انصار را علت پیشرفت کار دولت نمی دانستند بمجرد داخل شدن آن ملک باوجود عدم اطلاع بر کیفیت راه آن سرزمین با اعتماد عون و عون آلهی به بلخ در نیامده لوالی ظفر پیکر مویکب سعادت را بصوب غنیم ارتفاع بخشیدند و کوچ کوچ طی مراحل نموده و بترتیب افواج و توپک قوشونها پرداخته خود با دلی قوی و عزمی درست در ایام هفتگانه جنگ بجوشن و جیبه پوشیدن و سپر داشتن منوجه نگشته بهر سمتی که غلبه غنیم ظاهر می شد جلو ریز راهی آنصوب گردیده داد مردی و مردانگی می دادند - و به نذدی و تیزی برق جهانسوز بسوی مخالفان تیور روز بحرکت در آمده بزور بازو و ضرب دست آن باطل ستیزان را براه فرار می انداختند - الحق درین یساق آن کامگار نصرت شعار و سردار آزموده کار که از صدمه کوه البرز رونمی گرداند در هیچ مقام ایستادگی ننموده چون پروانه بی پروا خود را بر شعله آتش میزند کار ستانی در عرصه کارزار بر روی کار آورده که سالهای دراز روکش کارنامه رستم و اسفندیار و تردادات شایسته سام سوار بوده روزگاران در ضمن صحایف تاریخ بر روی کار خواهد ماند - وقتی که این حقیقت از عرایض منتهیان

آن صربه گوش زن ایستادهای انجمن حضور اقدس گردید بی اختیار بر زبان فیض ترجمان گذشت که چون مراعات حزم و احتیاط و ملاحظه عاقبت نگری و خاتمه بینی رکن اعظم جهانداري و جهان بینی است از ناآموده کاری سردران چندین خطاهای عظیم بوقوع آمده بی آنکه تأمل و تأنی در پیشرفت مهم نمایند از روی اضطراب و نا معامله فهمی آنها معامله بونگی دیگر صورت بر کرد - و بمقتضای نیامد کار و خواست الهی چندین کار ناشایسته در یسار بلخ بوقوع آمده باعث تشویش خاطر اشرف شد - اول التماس شاهزاده محمد مراد بخش در باب طلب خود پیش از بذریست آن صوبه و استیصال المان و ارزنگ و مصروف نا داشتن همت بر ناگزیر حال - اگر این نا کرده کار را بخت کار نما و اقبال راه نما بودی مطلق این اراده فاصواب را بخاطر راه فداده بذایر سوخ عزم کوه و قار از جا نرفتی بلکه سخنان دوستان ناز پرورد هندوستان بسمع رضا اصفا نداده همچنان بر سر کار خود بوده مرتبه مرتبه بر مراتب جد و جهد افزودی و به تسلی و تسکین اوس چنانکه بهزاران شادمانی و امیدواری فرموده ای صاحب و بی نعمت خود نبوده نبوده مردم در بلخ رسیده آرزومند دریافت ملاقات او بودند پودخانه ادای حق تعالی تربیت خداوندگار خویش وجه همت بلند همت ساختی - اما چون عقل درست و فکر رسا نداشت چنین قیام را از دست داده خالی در اساس رسوخ عزیمت همگنان انداخته قدم در راه مراجعت گذاشت - و بدین سبب ماده معامله قوام تمام نیافته همگنان دل از دست داده خود را از جد و جهد باز داشتند و مردم رجوع شده بهر گوشه متفرق گشته بفکر کار خود افتادند - و او بیکان به بیداری سپاه هندوستان مطلع گردیده از جهت جالب سرشورش و فتنه برداشتند - و از مفاصل مفاصل اعمال و جرایم مسلمانی ایشان که عنوان تکامل و تهران داشت آید و هنر و ضعف مطالعه نموده از دهرها و کوهها

برآمده نوح بهر طرف تاختن شروع نمودند - دوم تعاقب نکردن بهادر خان و اهلالت خان نذر محمد خان را بعد از شکست و مراجعت آنها محض بگفته شاهزاده نا عاقبت فهم بی ضبط و ربط حدود شبرغان و غیره تهاجمات و تسلي نکردن مردم آن سرزمین که اراده بزدگي درگاه داشتند - سوم توجه نمودن بادشاهزاده والا گهر بلند اختر به تذبیه و تادیب اوزبکان و المانان و جنگ با عبد العزیز خان بی توقف و تامل از بلخ بارو چه اگر آن سردار عالی مقدار در چهار و پنج کردهی شهر توقف نموده بتهدیه مواد رزم می پرداخت هم احوال و اطفال زاید در شهر می بود و هم تردد مردم بشهر باسانی میسر آمده بجهت جریده گشتن احتیاج معاونت به بلخ نمی افتاد بلکه وهن و فتور و خلل و قصور در بنای رسوخ عزیمت عبد العزیز خان افتاده همگنانو از سرگرمی این اشتغال باز میداشت - و اگر او باراده جنگ صف قدم از حد خود پیش گزاشته این اراده با خود مصمم می ساخت بحسن سعی و تاثیر تدبیر و ضرب شمشیر بهادران موکب اقبال شکست درستی خورده دیگر کمتر تردد نمی بست و بعد از تعاقب کشته یا بسته از غایت اضطراب در آب جیحون غرق می گشت - و اگر باراده تاخت و تاراج آن ملک در آن نواح توقف می ورزید المانان و اوزبک غیر علوفه دار در اندک ایام متفرق گشته او را با جمیعت باقی که در جذب کثرت جنود اقبال حضرت سلیمان مکان قدر و مکانیت خیل صوری ندارد مجال مقابله و مجادله نمی بود - لله الحمد و المدة که حضرت صاحبقران سعادت قرین قائم مقام ائمه دین بعنایت ربانی و تائیدات یزدانی بزور تدبیر و ضرب شمشیر چار دانگ هندوستان را مانند خورشید عالم گیر بزیور تیغ و نگین در آورده بر تختگاه چندین صاحب تاج و سریر متولی شده خداوندان آن را مستاصل یا باج ده و خراج گزار ساخته سر تا سر این کشور

اکبر هندوستان که ما فوق فسحت ساحتش در فراختای حوصله تصور نمی گنجد و ایران و توران در جنب فسحت آن داخل حساب نیست امروز در تصرف ارپایی دولت است - و رفو خزان و دین و کثرت لشکر ظفر اثر و سامان و سرانجام که از آلامی عظیمه ربانی و نعمای کبیره پردانی است و بادشاهان دیگر را در خواب و خیال عیسویامده بمرتبه ایست که محاسب فهم و اندیشه از تعداد و شمار آن بعجز می گزاید و امتداد طومار روزگار را گنجایی شرح آن نه - اما بذایر ذکریه مقام معمولی از حقیقت صوبجات و خزان و جواهر آلات و لشکر علونه خوار و شاهانه قلم حقایق نگار میگرد *

ذکر مملکت روز افزون

طول این مملکت جاوید آباد از بندر شهری تا سهل دو خوار کروه بادشاهی - هر کروه پنجاه هزار گز و هرگز می چهل و در انگشت - و از قرار متعارف چهار هزار کروه رسمی - و عرضش از قلعه بست تا قلعه اودیسه دکن هزار و پانصد کروه - بذایر اطلاع بر کیفیت ملک و بندوبست و ضبط و ربط این سواد اعظم را بیست و دو صوبه قرار داده بعهده سرداری که فی نفس کار هفت اقلیم تواند سر برآه کرد نموده دیوان و بخشی با لشکر گران بار در آنجا تعیین نمودند - و هر صوبه چندین سرکار و هر سرکار چندین شهر و شهر شهر چندین پرگنه دارد - اکثرش ازین باب که ده تک روپیه حاصل دارد که برابر تمام ولایت بدخشان است - و بهر پرگنه فرزان قرعی و مواضع متعلق است و از آنجمله چندین فریه است که حاصل هر کدام بیست هزار روپیه است - عدد پرگنات چهار هزار و سه صد و پنجاه است و شمار قریبات با عالم الغیب و الشهاده بهتر می داند - و جمع تمامی ولایات

هشتصد و هشتاد کرور دام است که هشت ادب و هشتاد کرور دام باشد -
 دار الخلافه شاهجهان آباد صد کرور دام - مستقر الخلافت اکبر آباد نود
 کرور دام - دار السلطنت لاهور نود کرور دام - اجمیر شصت کرور دام - دولت
 آباد پنججاه و پنج کرور دام - برار پنججاه و پنج کرور دام - احمد آباد پنججاه
 و سه کرور دام - بنگاله پنججاه کرور دام - اله آباد چهل کرور دام - بهار چهل کرور
 دام - مالوه چهل کرور دام - خاندیس چهل کرور دام - اوده سی کرور دام -
 تلنگانه سی کرور دام - ملتان بیست و هشت کرور دام - اودیسه بیست
 کرور دام - کابل پانزده کرور دام - کشمیر پانزده کرور دام - تپه هشت کرور دام -
 صوبه بلخ هفت کرور دام - صوبه قندهار هفت کرور دام - بدخشان
 چهار کرور دام - بگلانه دو کرور دام - از جمله این صد و بیست کرور دام
 خالصه معمریست که موافق دوازه مائه سه کرور روپیه حاصل دارد و تخته
 تاختخواه جاگیر بندها *

شرح خزاین موفوره

اگرچه خزاین که در مدت پنججاه و یک سال فرمانروائی خود اکبر
 بادشاه جمع نموده بودند و اکثر آنها جهانگیر بادشاه در مدت بیست و دو
 سال سلطنت خود خرچ نمودند از هیچ یکی سلاطین را میسر نشده اما
 در عهد میمنهت مهد حضرت صاحبقران ثانی باوجود کثرت اخراجات لشکر
 و مهماتی که در آن کروزها بخرچ رفته و انعامات متکثره که در هیچ عهد
 نصف بل ربع آن نشده - چنانچه از آغاز سریر آرائی تا این وقت نه کرور
 و شصت لک روپیه نقد و جنس انعام شده و در کرور و پنججاه
 لک روپیه بر عمارات دولتخانها و مساجد و حدایق و قلاع که در هندوستان
 بنا یافته صرف گشته - بدین موجب یک کرور و دو لک روپیه بر عمارات

دولتخانه اکبر آباد از آنجمله شش یک روپیه بر مسجد سنگ مرمر اندرون
قلعه مبارک و پنجاه یک روپیه بر دروغه منوره قلعه بر عمارات دولتخانه
و دیگر بقاع و باغات و پنجاه یک روپیه بر عمارات قلعه شاهجهان آباد و ده
یک روپیه بر مسجد جامع و پنجاه یک بر عمارات و باغات دار السلطنت
لاهور و درازده یک روپیه بر عمارات کابل در قلعه و شهر و هشت یک روپیه
بر عمارات و متفرقات کشمیر و هشت یک روپیه بر قلاع فندهار و حوالی
آن و درازده یک روپیه بر عمارات اجمیر و احمد آباد و غیره *

بیان مواکب کواکب شمار

لشکر علوفه خوار این دولت پدیدار سوای جمعی که برای عمل برگذات
بافوجداران و کروریان و غیره معین اند مرانی ضابطه داخ چهارم حصه دولک
سوار است هشت هزار منصبدار و احدی و بر قنداز هفت هزار سوار و یک یک
و هشتاد و پنجهزار سوار دیگر تائیدان شاهزادهای کامگار و امرای نظام و سایر
منصبداران - و چهل هزار پیکه تفنگچی و توپ انداز و گوله انداز و بان
انداز از آنجمله ده هزار در رکاب سعادت می باشند و سی هزار پیکه در
قلاع و صوبجات تعینات است - و تنخواه بادشاهزاده محمد دایا شکوه چهل
کرور دام است که حاصل آن از قرار دوازده مائه شصت یک روپیه باشد -
و تنخواه بادشاهزاده محمد شجاع و بادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ بیب
بهادر بیست و چهار کرور دام که دوازده مائه آن سی یک روپیه می شود -
و تنخواه محمد مراد بخش دوازده کرور دام که دوازده مائه آن سی یک روپیه
میشود - و تنخواه سر آمد امرای والا شان سعد الله خان و نوابین نامد مکن
علی مردان خان امیر الامرا نیز دوازده کرور دام *

اکثرون به تحسین و تالیع حضور که بسبب تحسین نبرد اوزبک و کیفیت

تشریف شریف بادشاهزاده بلند قدر محمد اورنگ زیب بهادر مانده بود می پرنزد - چون از عرضداشت بهادر خان حقیقت در گزشتن اصالت خان بعرض مقدس رسید بادشاه قدران که گوهر شناس جوهر وفا و اخلاص ارباب حقیقت اند بر فوت او تأسف بسیار نموده فرمودند که آن بنده نجیب و امیل که هنوز چهل مرحله از مراحل عمر طی نموده و بکمال اوقات عمر نرسیده همیشه به تحریک بخت کار فرما مصدر ترددات شایسته می گشت و اگر اجل امان میداد خدماتی که از و متوقع بود بظهور رسیده بر مدارج علیّه ارتقا می نمود - از فرط بنده پروری سلطان حسین پسر کلانش را بمنصب هزاری پانصد سوار و در پسر دیگر را بمنصب درخور سر بلند گردانیدند - چون خلیل الله خان در ضحاک این خبر شنید از فرط علاقه محبت و فزونی رابطه مودت دل از اسباب تعلق بر گرفته بخانه نشینی و زاریه گزینی رضا داد - با آنکه بادشاهزاده عالمیان اورنگ زیب بهادر به تعزیت او رفته نصایح صبر افزا نموده فرمودند که در چنین وقتی و چنین مهمی که کار لشکر فیروزی بعهده شماست خود را از جمیع امور باز داشتن از مراتب عقیدت و ارادت بسیار دور است قبول نه کرده از اراده خود برنگشت - لاجرم حکم عزل منصب و جاگیرش نمودند *

جشن وزن قمري و سوانم ديگر

روز سه شنبه هشتم ربیع الثاني سال هزار و پنجاه و هفت موافق بیست و چهارم اردی بهشت محفل جشن وزن قمري آغاز سال پنجاه و هشتم از عمر بشمار خدیو روزگار بآئین هرساله آذین و تزئین یافته بدستور معهود سایر رسوم این روز مسرت اندوز بظهور رسید - و گروهی از اهل احتیاج کابل بانعام زر سرخ و سفید دامن امید برآموده کامیاب مطالب گردیدند -

سعد الله خان از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاره ذات و سوار و دولت خان صوبه دار قندهار بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار و پر دل خان قلعه دار بست بمنصب سه هزاره سوار و عاقل خان بخشه دار دوم بمنصب سه هزاره سوار و مرحمت علم و تقرب خان بمنصب سه هزاره سوار و حیات خان بمنصب دو هزاره پانصد سوار و سید فیروز بمنصب دو هزاره سوار و عنایت علم و نوازش خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و ارجن کور بمنصب هزاره هفتصد سوار و اسلام خان صوبه دار دکن باضافه هزاره سوار بمنصب هفت هزاره سوار از آنجمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه و معتمد خان میر آتش بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و قبچاق خان بمنصب دو هزاره سوار از اصل و اضافه سواره سوار یانند - ذوالقدر خان تهبانه دار غزنه را بمنصب سه هزاره سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر ساخته مصدوب او پندرد یک روبره نه بلخ فرستادند *

بیست و چهارم سعد الله خان باستقبال فرزند دختر سمنه دولت و اقبال شاه شجاع که حسب الطلب اشرف از ننگه روانه شده نزدیک بکابل رسیده بودند شتافته بادشاهزاده محمد مراد بخش را که بوسیله التماس آن بلند مرتبه رخصت دیانت ملازمت سعادت یافته از پشاور همراه بدرگاه جهان پناه آمده بود بحضور پرنور اورده از ادراک شرف ملازمت کیمیا خاصیت سر بلند جایزد گردانید - هر یکی ازین دو والا کهر هزار مهر بعنوان نذر گرفتارند - شاهزاده محمد شجاع بعنایت خلعت یا نادره و تسبیح مروارید و سرپیچ لعل و جیغه مروج الماس و برخی مروج آلات که مجموع یک کت روبره قیمت داشت معزز و مقتدر گشت - و در همین تاریخ راجه جی سنگه که

از دکن روانه گشته و جعفر خان از لاهور با خزانه یک کرور و بیست
 لک روپیه در خدمت شاهزاده محمد شجاع آمده بود از تلقیم
 عتبه فلک رتبه ترقی انتخار بفرمودین رسانیدند - خان مذکور بخدمت
 میر بخشی گری از تغیر خلیل الله خان و منصب پنجهازاری چهار هزار
 سوار سر بلند صورت و معنی گشت *

غره جمادی الاول از واقعه لاهور بعرض اشرف رسید که محیط
 مکارم و مفاخر عمان مذاقب و مآثر نقایه آل کرامت مآل صدر الصدور
 سید جلال بیست و سوم ربیع الثانی بذابر امراض متعدده از کثرت آباد
 این فنا خانه دیر بنیاد بزاریه دار البقاع وحدت منزل گردیده صدر آرای
 انجمن فردرسیان گردید - بادشاه حق آگاه بر فوت آن سید عالی فطرت ناسف
 بسیار نموده از جناب ایندی آمرزش او خواستند - و از جمله سه پسر نیک
 اختر آن والا مغزات اولین نشاء فیض ساقی کوثر سید جعفر سجاده نشین
 آبابی کرام است - در همین سلاله عزت والا فطرت مظهر لطف ازلی سید علی
 که آثار شرافت ذات و صفات از سیمای حال آن زنده آل والا جلال چهره
 ناست باغانه ده بیست بمصب هزاری در بیست سوار سر بلند گردید -
 و سیومین سید موسی را بسبب دوام بیماری رجه معیشتی مقرر نموده حکم
 فرمودند که در احمد آباد بدعای دولت ابد پیوندد مشغول باشد - سید
 هدایت الله ولد سید احمد قادری را که بدیوانی قلعه مفتخر بود بمصب
 هزاری ذات و صد سوار نوازش فرموده بحضور اشرف طلبیدند - راجه جی
 سنگه را که با دو هزار سوار بملازمت اقدس رسیده بود بمرحمت خلعت خاصه
 و جمده مرصع و اضافت دو هزار سوار که منصبش از اصل و اضافه پنجهازاری
 پنجهازار سوار در اسپه سه اسپه باشد در لک روپیه مساعدت عنایت نموده به بلخ
 رخصت دادند - و شیع ظافر که در اقامت مراسم فرایض و سنن شریعت

مظهر چنانچه شرط عبودیت است بجای می آورد و از ایام بادشاهزادگی در خدمت بوده در سفر و حضور هنگام خلوت و انجمن بدیانت فیض حضور پر نور یک لمحّه بی صله نمی بود و از صبح تا شام و از شام تا بام بر در خوابگاه مقدس بسر می برد درین شب بعثت فواق که بعد از نماز شام بر طاری شده بود پنج گهری شب مانده رخت هستی بر بست - حسب الامر اشرف قاضی اسلم و جمعی از فضلا بر جفازه اش حاضر شده در دامان کوه عقابین بطریق امانت سپردند و بعد از چندی بمقتضای وصیت او بدار الخلافه اکبر آباد برده پهلوی مسجدش در عقبه که خود بنا نموده بود گذاشتند *

Printed by P. Knight, Baptist Mission Press, Calcutta.

‘AMAL-I-SĀLIH
OR
SHĀH JAHĀN NĀMAH
OF
MUHAMMAD SĀLIH KAMBO
(A COMPLETE HISTORY OF THE EMPEROR SHĀH JAHĀN)

VOLUME II

EDITED BY
GHULAM YAZDANI

*Director of the Archaeological Department in H.E.H. the Nizam's Dominions and
Epigraphist to the Government of India for Persian and Arabic Inscriptions*

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS
PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

CALCUTTA

1927

BIBLIOTHECA INDICA.

WORK No. 214.

‘AMAL-I-SĀLIḤ

OR

SHĀH JAHĀN NĀMAH.

NOTICE.

BIBLIOTHECA INDICA

PUBLISHED BY
THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

The Bibliotheca Indica is a collection of works belonging to or treating of Oriental literatures and contains original text editions as well as translations into English, and also bibliographies, dictionaries, grammars, and studies.

The publication was started in 1849, and consists of an Old and a New Series. The New Series was begun in 1860, and is still running.

As a rule the issues in the series consist of fascicles of 80 or 100 pages print, though occasionally numbers are issued of double, triple or larger bulk, and in a few cases even entire works have been published under a single issue number. Several different works are always simultaneously in progress. Each issue bears a consecutive issue number. The Old Series consists of 265 issues; in the New Series, till January 1st, 1927, inclusive, 1486 issues have been published. These 1751 issues represent 241 different works; these works again represent the following literatures :—

Sanskrit, Prakrit,
Rājasthānī, Kāshmirī, Hindi,
Tibetan,
Arabic, Persian.

Several works published are partly or wholly sold out, others are still incomplete and in progress. A few works, though incomplete, have been discontinued.

Two price lists concerning the Bibliotheca Indica are available and may be had on application. One describes the Sanskrit and the other the Islamic works published in the series. These lists are revised annually.

The standard sizes of the Bibliotheca Indica are three :—

Demy (or small) octavo.
Royal (or large) octavo.
Quarto.

The prices of the Bibliotheca Indica as revised in 1923 are based (with some exceptions) on the following scale per unit of 96 or 100 pages in a fascicle as the case may be :—

ص ۱۱ ع
۲۳
۶۵

DUE DATE

۹۵۲۵۰۲۳

۶۸ ۶۳

[illegible]This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint creases. A dark, textured binding edge is visible along the left side of the page. There is no text or other markings on the page.